

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-19-04

Druk nr 2584

Warszawa, 27 lutego 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw
w związku z uzyskaniem przez
Rzeczpospolitą Polską członkostwa
w Unii Europejskiej,**

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW

DO

PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE I UCHYLENIU NIEKTÓRYCH USTAW W ZWIĄZKU Z UZYSKANIEM
PRZEZ RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ CZŁONKOSTWA W UNII EUROPEJSKIEJprzyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 3 lutego 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 4 lutego 2004 r. (pismo nr Min. DH-378/04/DPE-eb)
5.	<p>Tłumaczenie Komunikatu wyjaśniającego Komisji w sprawie umożliwienia produktom dostępu do rynków innych Państw Członkowskich: praktyczne zastosowanie wzajemnego uznawania (2003/C 265/02), w wersji papierowej i elektronicznej, jak również:</p> <p>Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.), 2) rozporządzenia nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje (Dz. Urz. WE L 84 z 03.09.1993, str. 34 i n. z późn. zm.), 3) rozporządzenia nr 304/2003/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. WE L 63 z 06.03.2003, str. 1 i n.), 4) rozporządzenie nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 30 z 06.02.1993, str. 1 i n. z późn. zm.), 5) rozporządzenia nr 315/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającego procedury wspólnotowe dla zanieczyszczeń w żywności (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.1993, str. 1 i n.), 6) rozporządzenia nr 258/97/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczącego nowej żywności i nowych składników żywności (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997, str. 1 i

n.),

- 7) rozporządzenia nr 2299/89/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz. Urz. WE L 220 z 29.07.1989, str.1 i n.), zmienione rozporządzeniem Nr 3089/93 z 29 października 1993 (Dz. Urz. WE L 278 z 11.11. 1993, str.1 i n.), a następnie rozporządzeniem Nr 323/99 z 8 lutego 1999 r. (Dz. Urz. WE L 40 z 13.02.1999, str.1 i n.),
- 8) rozporządzenia nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.09.2002, str. 1 i n.)
- 9) rozporządzenia nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiające wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych (Dz. Urz. WE L 36 z 08.02.1991, str. 5 i n. z późn. zm.),
- 10) rozporządzenia nr 3922/91/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 4 i n. z późn. zm.),
- 11) rozporządzenia nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.8 i n.),
- 12) rozporządzenia nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.14 i n.),
- 13) rozporządzenia nr 95/93/EWG z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 014 z 22.01.1993, str. 1 i n. z późn. zm.),
- 14) rozporządzenia nr 2027/97/WE z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz. Urz. WE L 285 z 17.10.1997, str. 1 i n. z późn. zm.),
- 15) rozporządzenia nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmującego normy Eurocontrol i zmieniającego dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/65/EWG (Dz. Urz. WE L 254 z 9.10.2000, str. 1 i n. z późn. zm),
- 16) rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 1 i n.),
- 17) rozporządzenia nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającego środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 89 z 05.04.2003, str. 9 i n.),
- 18) rozporządzenia nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającego wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 169 z 08.07.2003 str. 44 i n.),
- 19) rozporządzenia nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiającego procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 213 z 23.08.2003, str. 3 i n.),
- 20) rozporządzenia nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz. Urz. WE L 315 z 28.11.2003, str. 1 i n.),
- 21) rozporządzenia nr 437/2003/WE z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty

	<p>(Dz. Urz. WE L 066 z 11.03.2003, str. 1 i n.),</p> <p>22) rozporządzenia nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str. 1 i n.) oraz</p> <p>23) rozporządzenia nr 1191/69/EWG z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania Państw Członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. WE L 156 z 28.06.1969, str. 1 i n.).</p>
--	---

**ZESTAWIENIE PRZEPISÓW PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ,
KTÓRYCH WDROŻENIE JEST CELEM PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE I UCHYLENIU
NIEKTÓRYCH USTAW W ZWIĄZKU Z UZYSKANIEM PRZEZ RZ ECZPOSPOLITĄ POLSKĄ
CZŁONKOSTWA W UNII EUROPEJSKIEJ**

L.p.	Przepisy prawa Unii Europejskiej.	Przepisy projektu ustawy o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polskę członkostwa w Unii Europejskiej.
1.	Art. 2, Art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.).	Przepis art. 46 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
2.	Rozporządzenie nr 793/93/EWG z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje (Dz. Urz. WE L 84 z 03.09.1993, str. 34 i n. z późn. zm.).	Przepis art. 48 pkt 6 projektu ustawy dodający art. 34a do ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych.
3.	Rozporządzenie nr 304/2003/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. WE L 63 z 06.03.2003, str. 1 i n.).	Przepis art. 48 pkt 6 projektu ustawy dodający art. 34b do ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych.
4.	Rozporządzenie nr 259/93/EWG z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 30 z 06.02.1993, str. 1 i n. z późn.zm).	Przepis art. 50 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 64 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
5.	Art. 2 i art. 3 pkt 9 – 14, 17 i 50-57 rozporządzenia nr 178/2002/WE z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 i n.).	Przepis art. 54 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 3 ust. 1 pkt 1, 9, 31, 36 i pkt 40 - 46 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.
6.	Art. 1 rozporządzenia nr 315/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającego procedury wspólnotowe dla zanieczyszczeń w żywności (Dz. Urz. WE L 37 z 13.02.1993, str. 1 i n.).	Przepis art. 54 pkt 2 projektu ustawy zmieniający art. 3 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i

		żywienia.
7.	Rozporządzenie nr 258/97/WE z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz. Urz. WE L 43 z 14.02.1997, str. 1 i n.).	Przepisy art. 54 pkt 2 i 4 – 5 projektu ustawy zmieniające art. 3 ust. 1 pkt 26 i art. 12 - 13 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia.
8.	Rozporządzenie nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.09.2002, str. 1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 2 i 4 projektu ustawy dodające pkt 19 w art. 2 oraz ust. 1a w art. 21 do ustawy - Prawo lotnicze.
9.	Rozporządzenie nr 2299/89/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji (Dz. Urz. WE L 220 z 29.07.1989, str.1 i n.), zmienione rozporządzeniem nr 3089/93 z 29 października 1993 (Dz. Urz. WE L 278 z 11.11. 1993, str.1 i n.), a następnie rozporządzeniem nr 323/99 z 8 lutego 1999 r. (Dz. Urz. WE L 40 z 13.02.1999, str.1 i n.).	Przepis art. 72 pkt 4 projektu ustawy dodający ust. 2a w art. 21 do ustawy - Prawo lotnicze
10.	Rozporządzenie nr 295/91/EWG z dnia 4 lutego 1991 r. ustanawiające wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych (Dz. Urz. WE L 36 z 08.02.1991, str. 5 i n. z późn.zm.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 50 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz zmieniające ust. 3 art. 200 ustawy - Prawo lotnicze.
11.	Rozporządzenie nr 3922/91/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 4 i n. z późn. zm.).	Przepis art. 72 pkt 4 projektu ustawy dodający ust. 2a w art. 21 do ustawy - Prawo lotnicze.
12.	Rozporządzenie nr 2408/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.8 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 43 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i zmieniające art. 190 ustawy - Prawo lotnicze.
13.	Rozporządzenie nr 2409/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str.14 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 49 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz ust. 8 w art. 198 do ustawy - Prawo lotnicze.
14.	Rozporządzenie nr 95/93/WE z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 014 z 22.01.1993, str. 1 i n. z późn. zm.),	Przepisy art. 72 pkt 4 i 13 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i art. 67a oraz zmieniające ust. 4 w art. 67 ustawy - Prawo lotnicze.
15.	Rozporządzenie nr 2027/97/WE z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika	Przepis art. 72 pkt 4 projektu ustawy dodający ust. 2a w art.

	lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz. Urz. WE L 285 z 17.10.1997, str. 1 i n. z późn. zm.).	21 do ustawy - Prawo lotnicze.
16.	Rozporządzenie nr 2082/2000/WE z dnia 6 września 2000 r. przyjmujące normy Eurocontrol i zmieniające dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrol oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/65/EWG (Dz. Urz. WE L 254 z 9.10.2000, str. 1 i n. z późn. zm).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 19 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz mieniające pkt 6 w art. 127 ust. 1 ustawy - Prawo lotnicze.
17.	Rozporządzenie nr 1592/2002/WE z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (Dz. Urz. WE L 240 z 7.9.2002, str.1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 9 - 12 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21, ust. 6 w art. 31, art. 53a oraz zmieniające ust. 2 art. 33 i ust. 1 art. 53 ustawy - Prawo lotnicze.
18.	Rozporządzenie nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 39 –41 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i ust. 2 i 3 w art. 189 oraz zmieniające art. 186 i art. 187 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo lotnicze.
19.	Rozporządzenie nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 89 z 05.04.2003, str. 9 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 39 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz zmieniające art. 186 ustawy - Prawo lotnicze.
20.	Rozporządzenie nr 1217/2003/WE z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiające wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (Dz. Urz. WE L 169 z 08.07.2003 str. 44 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4, 39 i 41 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i ust. 2 i 3 w art. 189 oraz zmieniające art. 186 ustawy - Prawo lotnicze.
21.	Rozporządzenie nr 1486/2003/WE z dnia 22 sierpnia 2003 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 213 z 23.08.2003, str. 3 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4, 7 i 39 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 i art. 27a oraz zmieniające art. 186 ustawy - Prawo lotnicze.
22.	Rozporządzenie nr 2042/2003/WE z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdadności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz. Urz. WE L 315 z 28.11.2003, str. 1 i n.).	Przepisy art. 72 pkt 4 i 11 projektu ustawy dodające ust. 2a w art. 21 oraz zmieniające ust. 1 w art. 53 ustawy - Prawo lotnicze.
23.	Rozporządzenie nr 437/2003/WE z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty (Dz. Urz. WE L 066 z 11.03.2003, str. 1 i n.).	Przepis art. 72 pkt 15 projektu ustawy zmieniający pkt 8 w art. 68 ust.2 ustawy – Prawo lotnicze.
24.	Rozporządzenie nr 2407/92/EWG z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji	Przepisy art. 72 pkt 24, 33 i 44 projektu ustawy

	przewoźnikom lotniczym (Dz. Urz. WE L 240 z 24.08.1992, str. 1 i n.).	zmieniające art. 164 i art. 177 ust 2 i dodające ust. 1a w art. 193 do ustawy – Prawo lotnicze.
25.	Art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1191/69/EWG z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania Państw Członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. WE L 156 z 28.06.1969, str. 1 i n.).	Przepis art. 83 pkt 2 ustawy horyzontalnej zmieniający art. 4 pkt 19 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

**Komunikat wyjaśniający Komisji w sprawie umożliwienia produktom dostępu do
rynków innych Państw Członkowskich: praktyczne zastosowanie wzajemnego
uznawania**

(2003/C 265/02)

(tekst mający znaczenie dla EOG)

STRESZCZENIE

Od pewnego czasu Komisja ma świadomość faktu, iż znaczna część podmiotów gospodarczych oraz organów administracji krajowej nie jest zaznajomiona z zasadą wzajemnego uznawania w obszarze wewnątrzspółnotowych transferów produktów.

Ponieważ głównym przedmiotem zainteresowania podmiotów gospodarczych jest szybkie uzyskanie dostępu do rynku krajowego, często opowiadają się one za dostosowaniem składu produktu w sposób zgodny z przepisami krajowymi Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia nawet, jeśli powoduje to zwykłą kosztów uzyskania dostępu do tego rynku. Z drugiej strony, w konfrontacji z nieznanym produktem, który nie spełnia norm technicznych Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, postawą dominującą wśród organów administracji krajowej jest niepewność. Niepewność ta często znajduje swoje odzwierciedlenie w nadmiernej ostrożności prowadzącej do odmowy władz udzielenia zezwolenia na wprowadzenie produktu do obrotu lub utrudniania dostępu do rynku tych Państw Członkowskich.

Aby pokonać te problemy, Komisja zdecydowała o opublikowaniu niniejszego komunikatu omawiającego prawa i obowiązki podmiotów gospodarczych oraz organów administracji krajowej w okolicznościach, w których wymaga się stosowania zasady wzajemnego uznawania. Niniejszy dokument ma stanowić praktyczny podręcznik umożliwiający Państwom Członkowskim i podmiotom gospodarczym czerpanie korzyści ze swobodnego przepływu towarów w wielu sektorach gospodarki, których jeszcze nie zharmonizowano.

Niniejszy komunikat jasno stwierdza, iż Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia produktu musi zezwolić na wprowadzenie na swój rynek produktu wyprodukowanego zgodnie z literą prawa i/lub znajdującego się w obrocie handlowym na terenie innego Państwa Członkowskiego lub w Turcji, albo wyprodukowanego zgodnie z literą prawa w Państwie EFTA będącym Umawiającą się Stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym pod warunkiem, że produkt ten zapewnia równorzędny poziom ochrony interesów poszczególnych, uprawnionych stron zaangażowanych.

Wzajemne uznawanie nie zawsze podlega automatycznemu stosowaniu: może być uwarunkowane prawem Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia do weryfikowania równoważności poziomu ochrony, jaki daje produkt poddawany kontroli w porównaniu do poziomu ochrony zapewnianego przez własne przepisy krajowe tego Państwa. Realizując to prawo, do celu zbadania równoważności poziomu ochrony, Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia może stosować narzędzia praktyczne sugerowane w niniejszym komunikacie. Narzędzia te określają warunki mające zastosowanie do wykonywania tego prawa w zakresie jego właściwego równoważenia z podstawowym prawem do swobodnego przepływu towarów.

Pomimo bezpośredniego wpływu stosowania art. 28 i 30 Traktatu WE, rzeczywiste obowiązywanie krajowej normy technicznej często zniechęca podmioty gospodarcze i

wywołuje niepewność organów administracji krajowej. Z tych względów niniejszy komunikat zawiera pewne sugestie skierowane do Państw Członkowskich, a dotyczące sprzyjania stosowaniu zasady wzajemnego uznawania, w szczególności włączania do ustawodawstwa Państw Członkowskich klauzuli o wzajemnym uznawaniu.

1. WPROWADZENIE

1.1. Różnorodność produktów: jeden z atutów Unii Europejskiej

Jedną z cech rynku wewnętrznego jest bardzo szeroka gama odmian produktów zapewniających wysoki poziom ochrony konsumentów i środowiska. Ta różnorodność jest zarówno źródłem znaczącego dobrobytu konsumentów europejskich, jak i konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich. Rozszerzenie Unii Europejskiej, ekspansja handlu światowego oraz większa liberalizacja handlu międzynarodowego w połączeniu z szybkim postępem w dziedzinie nowych technologii wytwarzania i dystrybucji oznaczają, iż w nadchodzących latach różnorodność i złożoność techniczna produktów niewątpliwie ulegnie znacznemu zwiększeniu.

Pomimo obserwowanego przez Komisję postępu w zakresie swobodnego przepływu towarów, jaki dokonał się w ciągu ostatnich 15 lat oraz bez względu na uregulowania WE w sprawie bezpieczeństwa produktu¹, różnorodność może nadal stanowić źródło niepewności lub niezgodności, zarówno po stronie organów administracji krajowej, jak i podmiotów gospodarczych². Komisja odnotowała już fakt, iż znaczna część podmiotów gospodarczych oraz organów administracji krajowej nie wiedzą dokładnie, do jakiego stopnia produkty niezharmonizowane na szczeblu wspólnotowym mogą uzyskać dostęp do rynku innego Państwa Członkowskiego, jeżeli nie zostały dostosowane do zasad Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia³.

W związku z tym, organy administracji krajowej oraz podmioty gospodarcze często nie wiedzą jak reagować na produkt niezharmonizowany na szczeblu wspólnotowym, który nie całkowicie spełnia normy techniczne Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia. Ta niewiedza prowadzi często do odmowy wydania zezwolenia na wprowadzenie produktu do

---

¹ Wobec braku szczególnych środków wspólnotowych w sprawie bezpieczeństwa produktów przeznaczonych dla konsumentów lub, które mogą być wykorzystywane przez konsumentów, dyrektywa 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r., w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu (oraz z dnia 15 stycznia 2004 r., dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) ustanawia horyzontalne ramy legislacyjne do celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony bezpieczeństwa i zdrowia obywateli. Niniejsza dyrektywa nakłada na podmioty gospodarcze obowiązek wprowadzania do obrotu handlowego jedynie bezpiecznych produktów. W związku z tym, produkty przeznaczone dla konsumentów lub, które mogą być wykorzystywane przez konsumentów, a wprowadzone na rynek wspólnotowy podlegają wymogom oraz kryteriom bezpieczeństwa ustanowionym we wspomnianej dyrektywie.. To samo dotyczy produktów żywnościowych ujętych w rozporządzeniu 178/2002 ogólne zasady i wymogi prawa żywnościowego, powołanie Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz określenie procedur w sprawach bezpieczeństwa żywnościowego, w szczególności ustanawiającemu ogólne zasady dotyczące zagwarantowania, iż na rynek wprowadzane są jedynie bezpieczne produkty żywnościowe oraz pasze dla zwierząt.

² Podmiotem gospodarczym jest każda osoba, która wyraża wolę obrotu produktami. Pojęcie to obejmuje producentów, ich przedstawicieli, dystrybutorów oraz wszelkie pozostałe osoby zawodowo zaangażowane w łańcuch obrotu towarami.

³ Komunikat w wersji ostatecznej COM(1999) 299 skierowany do Rady oraz Parlamentu Europejskiego z dnia 16 czerwca 1999 r., w sprawie wzajemnego uznawania w kontekście realizacji planu działania Pierwszego Dwuletniego Sprawozdania w sprawie Jednolitego Rynku dotyczącego stosowania zasady wzajemnego uznawania (SEC(1999) 1106 z dnia 13 lipca 1999 r.) oraz wersji ostatecznej drugiego dwuletniego sprawozdania COM(2002) 419 z dnia 23 lipca 2002 r. Niniejsze dokumenty można znaleźć na stronie internetowej pod adresem: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/goods/mutrec.htm

obrotu (lub jego wycofaniem z rynku), zobowiązującej podmiot gospodarczy do powstrzymania się od obrotu produktem w danym Państwie Członkowskim. Skutek jest taki, iż niepewność i wątpliwości mogą stać się poważną barierą stającą na drodze do uzyskania dostępu do rynku Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia oraz pełnego czerpania korzyści z możliwości oferowanej przez rynek wewnętrzny.

1.2. Cel niniejszego komunikatu: wyjaśnienie praw i obowiązków

W tych okolicznościach, Komisja uznaje za zasadne przywołanie zasad ogólnych, które powinny przyświecać podmiotom gospodarczym i organom administracji krajowej w sytuacji rozstrzygania praktycznych zagadnień, które mogą wyniknąć podczas dokonywania oceny zgodności produktów pochodzących z EOG/Turcji z normami technicznymi Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia⁴.

Celem niniejszego komunikatu jest omówienie praw, które podmioty gospodarcze mogą uzyskać z prawa wspólnotowego, w szczególności z zasady „wzajemnego uznawania” wynikającej z art. 28 i 30 Traktatu WE⁵ w momencie, gdy napotkają na trudności we wprowadzaniu produktów pochodzących z EOG/Turcji na rynek innego Państwa Członkowskiego. Poza tym, może on służyć, jako przewodnik organów administracji krajowej do celów dokonywania oceny poziomu równoważności ochrony, jaki zapewniają produkty pochodzące z EOG/Turcji w porównaniu z określonym w ustawodawstwie krajowym tych Państw (sprawdzenie zgodności produktu)⁶.

Zasada wzajemnego uznawania odgrywa istotną rolę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Dzięki temu, swobodny przepływ towarów jest możliwy przy braku zharmonizowanego ustawodawstwa wspólnotowego. Na tej podstawie Państwa Członkowskie miejsca przeznaczenia nie mogą zakazać sprzedaży na ich terytoriach produktów pochodzących z EOG/Turcji nawet, jeśli przedmiotowy produkt został wyprodukowany zgodnie z odmiennymi zasadami technicznymi i jakościowymi, a nie tymi, których należy przestrzegać w odniesieniu do produktów produkowanych przez te Państwa. Jedynym wyjątkiem od tej zasady są ograniczenia przewidziane w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia pod warunkiem, iż są one uzasadnione względami opisanymi w art. 30 Traktatu WE lub w oparciu o wymogi nadrzędne mające znaczenie dla ogółu społeczeństwa, uznane w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

---

⁴ „Produkty pochodzące z EOG/Turcji” określono w punkcie 2.

⁵ Wobec braku zharmonizowanych zasad wspólnotowych w handlu produktami między państwami Członkowskimi zasada ogólna art. 28 Traktatu WE zabrania stosowania restrykcji ilościowych przy przywozie produktów i/lub środków o skutku równoważnym, które stanowią przeszkody dla swobodnego przepływu produktów. Artykuł 30 Traktatu WE stanowi, iż przepisy art. 28 nie przeważają nad zakazami lub restrykcjami przy przywozie, wywozie lub tranzycie towarów uzasadnionymi względami moralności publicznej, polityki społecznej lub bezpieczeństwa publicznego; ochrony zdrowia i życia ludzi, zwierząt i/lub roślin; ochrony dóbr narodowych o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej; lub ochrony własności przemysłowej i handlowej. Jednakże, zakazy lub restrykcje tego typu nie mogą stanowić środków arbitralnej dyskryminacji w sprawie handlu między Państwami Członkowskimi. Jednakże, Trybunał Sprawiedliwości wskazał również, iż restrykcje w dostępie do rynku innego Państwa Członkowskiego nałożone w drodze środków krajowych, które stanowią środki o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 Traktatu WE mogą być uzasadnione w świetle pewnych wymogów nadrzędnych uznanych przez Trybunał Sprawiedliwości pod warunkiem, że są one konieczne i proporcjonalne.

⁶ Odniesienia do spraw rozpatrywanych przez Trybunał Sprawiedliwości przytaczane w niniejszym komunikacie nie są wyczerpujące. Obejmują jedynie szczególne orzeczenia, które mogą pomóc właściwym organom i podmiotom gospodarczym w przeanalizowaniu określonego problemu w świetle właściwego orzecznictwa wspólnotowego.

Niniejszy komunikat przywołuje warunki wymagające spełnienia w odniesieniu do właściwego stosowania zasady wzajemnego uznawania. W szczególności, bada zgodność z art. 28 i 30 Traktatu WE w sprawie krajowych norm technicznych, które mogą utrudniać dostęp produktów obszaru niezharmonizowanego do rynku innego Państwa Członkowskiego.

Do celów niniejszego komunikatu, zasada techniczna oznacza specyfikację techniczną, która określa wymagane właściwości produktu takie, jak jego skład (poziom jakościowy lub przydatność do użycia, działanie, bezpieczeństwo, wymiary, oznaczenia, symbole, itp.), jego wygląd (nazwę, pod która produkt jest sprzedawany, jego opakowanie zbiorcze, jego etykietę) lub badanie i metody badania w ramach obowiązkowej, w świetle wymogów faktycznych lub prawnych, procedury oceny zgodności dotyczącej obrotu lub wykorzystywania produktu w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia.

Niniejszy komunikat omawia jedynie pewne środki przyjęte przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia, które prawdopodobnie utrudniają dostęp niektórych produktów do rynku innego Państwa Członkowskiego. W związku z tym, niniejszy komunikat nie uwzględnia:

- krajowych zasad fiskalnych mających zastosowanie do produktów, które muszą być zgodne z innymi przepisami prawa wspólnotowego,
- działań w zakresie nadzoru rynku i norm technicznych nałożonych na mocy prawa wspólnotowego,
- uzgodnień w zakresie sprzedaży produktów przewidzianych w drodze środków krajowych Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, w szczególności obowiązkowych ograniczeń w sprawie godzin oraz miejsc sprzedaży, promocji, krajowych zasad ustalania cen, itp.⁷,
- trudności w uzyskaniu dostępu do rynku innego Państwa Członkowskiego całkowicie dotyczących osób prywatnych lub przedsiębiorstw oraz, które nie wynikają z tytułu uprawnień przyznanych im przez organ publiczny.

W świetle szczególnej natury zasad krajowych mających zastosowanie do produktów, zasady niniejszego komunikatu są niekoniecznie stosowane w innych dziedzinach takich, jak swobodny przepływ usług, kapitału i osób.

Trybunał Sprawiedliwości uznaje, iż wobec braku zharmonizowanych reguł wspólnotowych, Państwa Członkowskie mają prawo przyjęcia norm technicznych.

Jednakże, Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia musi umożliwić produktowi pochodzącemu z EOG/Turcji swobodny dostęp do swojego rynku pod warunkiem, że

---

⁷ Dotyczy to ustaleń w zakresie sprzedaży w rozumieniu Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1993 r., sprawa karna przeciwko Bernardowi Keck i Danielowi Mithouard, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1993, str. I-6097 oraz dalsze orzeczenia w tej sprawie.

zapewnia on równorzędny poziom ochrony różnorodnych, usprawnionych interesów⁸ stron zaangażowanych. Zasadę tę określa się mianem zasady „wzajemnego uznawania”⁹.

Jednakże, wzajemne uznawanie nie zawsze podlega automatycznemu stosowaniu: może być uwarunkowane prawem Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia do weryfikowania równoważności poziomu bezpieczeństwa zapewnianego przez produkt podlegający kontroli w porównaniu do poziomu zapewnianego przez własne przepisy krajowe tego Państwa.

Komunikat opisuje prawo podmiotów gospodarczych do apelacji, odwoływania się oraz oferowania pewnych sugestii w sprawie sposobu właściwego łączenia podstawowego prawa swobodnego przepływu towarów z nadzorem Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

2. RODZAJE PRODUKTÓW OBJĘTYCH NINIEJSZYM KOMUNIKATEM

Niniejszy komunikat dotyczy wyłącznie „**produktów pochodzących z EOG/Turcji**”, tzn. produktów¹⁰, które spełniają warunki wymienione w punkcie 2.1 i 2.2.

2.1. Produkty niezharmonizowane na szczeblu wspólnotowym¹¹

Niniejszy komunikat nie ma zastosowania do produktów, które:

- objęte są pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu ważnym w całej Wspólnocie¹², lub
- noszą znak WE zgodny z dyrektywami wspólnotowymi w odniesieniu do tych aspektów, które zharmonizowano na szczeblu wspólnotowym¹³, lub
- spełniają oraz, których umieszczenie na rynku jest zagwarantowane w oparciu o prawodawstwo wspólnotowe¹⁴. Należy odnotować, że czasem prawodawstwo wspólnotowe

---

⁸ Wśród najczęściej przywoływanych interesów uprawionych znajduje się ochrona zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin, ochrona środowiska, ochrona konsumentów.

⁹ Zasada ta pochodzi z Orzeczenia ‘Cassis de Dijon’ z dnia 20 lutego 1979 r. (Rewe-Zentral AG v. Bundesmonopolverwaltung

für Branntwein), Sprawa 120/78, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1979, str. 649. Z 1980 r., Komisja sporządziła kilka wytycznych dotyczących stosowania zasady wzajemnego uznawania wynikających z Orzecznictwa, w szczególności w komunikacie Komisji dotyczącym konsekwencji orzeczenia wydanego przez Trybunał Sprawiedliwości w dniu 20 lutego 1979 r., Sprawa 120/78 (Cassis de Dijon) (Dz.U. C 256, 3.10.1980).

¹⁰ Do celów niniejszego komunikatu produkt określa się jako towar ruchomy, który dzięki temu może stanowić przedmiot transakcji handlowych: Orzeczenie Trybunału z dnia 21 października 1999 r., Peter Jägerskiöld v. Torolf Gustafsson, Sprawa C-97/98, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1999, str. I-7319. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości towary przewożone przez granicę do celów transakcji handlowej podlegają art. 28 Traktatu WE, bez względu na charakter transakcji: patrz w szczególności 20 Orzeczenia Trybunału z dnia 28 marca 1995 r., Królowa vs. Sekretarz Stanu ds. Wewnętrznych, ex parte Evans Medical Ltd i Macfarlan Smith Ltd, Sprawa C-324/93, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1995, str. I-563.

¹¹ Patrz w szczególności uzasadnienie 32 Orzeczenia Trybunału z dnia 13 grudnia 2001 r., DaimlerChrysler AG v. Land Baden-Württemberg, Sprawa C-324/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2001 str. I-9897.

¹² Są to na przykład określone produkty farmaceutyczne, biocydy oraz produkty ochrony roślin.

¹³ Szczególną listę dyrektyw “nowego podejścia” gwarantujących tego rodzaju swobodny przepływ w drodze zgodności z zasadniczymi wymogami oraz znaków WE można znaleźć pod adresem <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/reflist.html>

¹⁴ Podejście ustawodawstwa wspólnotowego można odnaleźć pod adresem <http://europa.eu.int/eur-lex/en/lif/index.html>. Prosimy o zwrócenie uwagi na konieczność uważnego zapoznania się z ustawodawstwem wspólnotowym do celu ustalenia do jakiego stopnia wzajemne uznawanie można stosować do przedmiotowego produktu. Niektóre aspekty produktu mogą być zharmonizowane na szczeblu wspólnotowym, natomiast inne tego samego produktu nie są objęte harmonizacją wspólnotową. Wzajemne uznawanie nadal stosuje się do drugich z wymienionych aspektów.

stanowi o systemie upoważnień krajowych opartych na dogłębnym badaniu przeprowadzanym przez właściwe organy Państwa Członkowskiego. Jeżeli organy te przyznają upoważnienie na obrót, prawodawstwo wspólnotowe ogólnie stanowi, że właściwe organy innych Państw Członkowskich muszą uznać takie upoważnienie i przyznać swoje upoważnienie krajowe, z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych¹⁵,

— będąc zgodnymi z normą europejską, do której odnośniki Komisja opublikowała oraz, do których stosuje się domniemanie bezpieczeństwa przewidzianego w dyrektywie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów¹⁶ w odniesieniu do ryzyka oraz kategorii ryzyka objętych przedmiotowymi normami.

Niniejszy komunikat dotyczy jedynie produktów lub aspektów produktów w odniesieniu do, których wewnątrzspółnotowy swobodny przepływ zagwarantowano w drodze art. 28 i 30 Traktatu WE, które równocześnie stanowią, że przedmiotowa dziedzina nie stanowi tematu rozporządzenia wspólnotowego¹⁷.

2.2. Produkty wyprodukowane zgodnie z literą prawa i/lub znajdujące się w obrocie w innym Państwie Członkowskim lub w Turcji, lub wyprodukowane zgodnie z literą prawa w Państwie EFTA, które jest Umawiającą się Stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym

— Jeżeli produkt został wyprodukowany w innym Państwie Członkowskim, w Turcji¹⁸, lub w Państwie EFTA będącym Umawiającą się Stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym¹⁹, zgodnie z zasadami wytwarzania i metodami zatwierdzonymi w tym

---

¹⁵ W szczególności są to zastosowania krajowe dotyczące upoważnień udzielonych zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r., w sprawie kodeksu wspólnotowego dotyczącego produktów medycznych przeznaczonych do stosowania u ludzi, lub zgodnie z dyrektywą 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r., dotyczącą umieszczania produktów biocydowych na rynku, a także dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r., dotyczącą umieszczania na rynku środków ochrony roślin.

¹⁶ Art. 4 ust. 2 dyrektywy 92/59/EWG z dnia 15 stycznia 2004 r., art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu.

¹⁷ Uzasadnienie 25 Orzeczenia Trybunału z dnia 23 marca 2000 r., Postępowanie Karne przeciwko Berendse-Koenen M.G. w Berendse H.D. Maatschappij, Sprawa C-246/98, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2000, str. I-1777; Uzasadnienie 25 i 26 Orzeczenia Trybunału z dnia 23 maja 1996 r., Królowa v. Ministerstwo Rolnictwa, Rybołówstwa i Żywności, ex parte: Hedley Lomas (Irlandia) Ltd, Sprawa C-5/94, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1996, str. I-2553. Od Państw Członkowskich wymaga się włączenia do ich ustawodawstwa krajowego odniesienia do ustawodawstwa wspólnotowego, które transponują. Umożliwia to ustalenie, które części przedmiotowego ustawodawstwa krajowego transponują ustawodawstwo wspólnotowe, a które podlegają postanowieniom art. 28 i 30 Traktatu WE. Nie mniej jednak, uważne zapoznanie się z treścią ustawodawstwa wspólnotowego ma kluczowe znaczenie do celu przeprowadzenia oceny zakresu, do jakiego wzajemne uznawanie może mieć zastosowanie do przedmiotowego produktu. Niektóre aspekty produktu mogą być zharmonizowane na szczeblu wspólnotowym, natomiast inne aspekty tego samego produktu nie. Wzajemne uznawanie nadal stosuje się do tych drugich z wymienionych aspektów.

¹⁸ Art. 5 do 7 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r., w sprawie wdrożenia końcowego etapu Unii Celnej (Dz.U. L 35, 13 luty 1996 r., str. 1) stanowi o wykluczeniu środków o skutku równoważnym dla należności celnych mających zastosowanie między Unią Europejską, a Turcją. Zgodnie z art. 66 decyzji 1/95, do celów ich wdrożenia oraz stosowania w odniesieniu do produktów objętych Unią Celną, art. 5 do 7 należy interpretować w odniesieniu do właściwych Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości. W związku z tym, zasady wynikające z orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zagadnień dotyczących art. 28 i 30 Traktatu WE, w szczególności sprawy 'Cassis de Dijon', mają zastosowanie do państw Członkowskich oraz do Turcji.

¹⁹ Art. 8 ust. 2 i 9 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Protokół 4. Art. 28 do 30 Traktatu WE stanowią część dorobku Wspólnoty w pełni ujętego w art. 11 i 13 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które interpretuje się zgodnie z właściwym orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości WE przed

Państwie²⁰, uznaje się go za wyprodukowany zgodnie z literą prawa. Co za tym idzie, dotyczy to nie tylko produktów wyprodukowanych zgodnie z wszelkimi normami technicznymi ustanowionymi w ustawodawstwie Państwa Członkowskiego produkcji, ale także produktów, które nie naruszają jakiegokolwiek innej zasady krajowej. Jest jasne, że produkt jest wyprodukowany zgodnie z literą prawa również wtedy, gdy nie ma żadnych krajowych norm technicznych lub innego typu zasad przewidzianych przez organy, mających zastosowanie do tego typu produktu. W odniesieniu do produktów przeznaczonych dla (lub, które mogą być wykorzystywane przez) konsumentów, produkty wprowadzone na rynek wspólnotowy podlegają wymogom oraz kryteriom bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

— Niniejszy komunikat ma zastosowanie również do produktów wprowadzanych do obrotu zgodnie z literą prawa w innym Państwie Członkowskim²¹ lub w Turcji.

Do celów niniejszego komunikatu pojęcie „Państwo pochodzenia” oznacza:

— inne Państwo Członkowskie lub Turcję pod warunkiem, że produkt jest wyprodukowany zgodnie z literą prawa lub wprowadzony do obrotu w tym Państwie, oraz

— Państwo EFTA będące Umawiającą się Stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym pod warunkiem, że produkt jest wyprodukowany w tym Państwie zgodnie z literą prawa.

W każdym przypadku dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów stanowi, że odpowiedzialność za zagwarantowanie, że produkty wprowadzane do obrotu są bezpieczne leży w gestii podmiotu gospodarczego. Zgodnie z definicją wspólnotową, produkt jest bezpieczny wtedy, gdy normalne lub możliwe do przewidzenia warunki użytkowania obejmujące okres ważności oraz, jeśli dotyczy, oddanie do użytku, instalacja i konserwacja nie stanowią jakiegokolwiek ryzyka lub jedynie minimalne ryzyko zgodnie z użytkowaniem produktu oraz uznaje się je za możliwe do przyjęcia oraz zgodne z wysokim poziomem ochrony w odniesieniu do bezpieczeństwa i zdrowia ludzi²².

3. RESTRYKCYJNY WPŁYW NORM TECHNICZNYCH NA DOSTĘP PRODUKTU DO RYNKU PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO MIEJSCA PRZEZNACZENIA

---

datą podpisania Porozumienia. W związku z tym, niniejszy komunikat ma zastosowanie również do produktów wytworzonych w Islandii, Lichtensteinie i Norwegii.

²⁰ Jednakże, należy zauważyć, iż wtedy, gdy zasady krajowe stoją w sprzeczności z art. 28 i 30 Traktatu WE, Trybunał Sprawiedliwości potwierdza, że stosowanie zasad jest zabronione jedynie w odniesieniu do produktów przywożonych oraz produktów innych, niż krajowe. Patrz w szczególności uzasadnienie 21 Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 2000 r., Postępowanie Karne przeciwko Jean-Pierre Guimont, Sprawa C-448/98, Sprawozdania Trybunału Sprawiedliwości 2000, str. I-10663.

²¹ Art.24 Traktatu WE stanowi, że produkty pochodzące z państwa trzeciego uznaje się za dopuszczone do swobodnego obrotu w Państwie Członkowskim, jeżeli formalności przywozowe zostały dopełnione zgodnie z wszelkimi należnościami celnymi oraz opłatami o skutku równoważnym, które opłacono w tym Państwie Członkowskim oraz, jeżeli nie podlegają one całkowitemu lub częściowemu wycofaniu takich należności lub opłat. Ponadto, uzasadnienie 37 Orzeczenia Trybunału z dnia 22 stycznia 2002 r., Canal Satélite Digital SL v. Administración General del Estado, w obecności Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), Sprawa C-390/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2002, str. I-607, spełnia tę zasadę: Powyższe ma mocne podstawy w orzeczeniu stanowiącym, iż produkt znajdujący się w obrocie zgodnie z literą prawa jednego z Państw członkowskich musi z zasady być dopuszczony do obrotu w innym Państwie Członkowskim nie stanowiąc przedmiotu dodatkowej kontroli, z wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych przewidzianych lub dozwolonych w ustawodawstwie wspólnotowym.

²² Patrz dyrektywa 2001/95/WE oraz dyrektywa 92/59/EWG w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu.

W rzeczywistości jedną z najczęstszych barier stojących na drodze do handlu wewnątrzspółnotowego produktami pochodzącymi z EOG/Turcji jest stosowanie norm technicznych określonych w ust. 2 niniejszego komunikatu do tych produktów nawet, jeżeli zasady te mają zastosowanie zarówno do produktów krajowych, jak i do produktów pochodzących z EOG/Turcji²³. W praktyce, problemy dotyczące stosowania zasady wzajemnego uznawania wynikają przede wszystkim wtedy, gdy podmiot gospodarczy podejmujący decyzję o wprowadzeniu do obrotu danego produktu napotyka na problem polegający na tym, że Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia nakłada własne normy techniczne w sprawie przedmiotowego produktu.

Takie zasady mogą zobowiązywać podmiot gospodarczy do wycofania produktów pochodzących z EOG/Turcji z rynku Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia²⁴. Mogą również zobowiązywać podmiot gospodarczy do dostosowania produktów pochodzących z EOG/Turcji w zależności od Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia. Dla podmiotu gospodarczego oznacza to powstawanie dodatkowych kosztów. Nawet, jeśli w drodze analizy ostatecznej okazuje się, że te koszty dodatkowe ponoszą konsumenci, dla podmiotów gospodarczych perspektywa ponoszenia takich kosztów stanowi barierę, ponieważ istnieje prawdopodobieństwo, że powstrzymają się one od wejścia na rynek przedmiotowego Państwa Członkowskiego²⁵.

Zasada techniczna nałożona przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia wdrażająca normę krajową²⁶ lub czyniąca normę krajową obowiązującą najprawdopodobniej ustanawia barierę dla swobodnego przepływu towarów, jeżeli nie ustala żadnego przepisu dla alternatywnych podejść technicznych, które zapewniają równorzędny poziom bezpieczeństwa nawet, jeśli dotyczy do wszystkich produktów znajdujących się w obrocie na terytorium tego Państwa, w tym produktów pochodzących z EOG/Turcji²⁷.

Bardzo dokładna oraz nadmiernie szczegółowa zasada techniczna również wiąże się z prawdopodobieństwem ustanowienia bariery dla swobodnego przepływu towarów nawet, jeżeli dotyczy wszystkich produktów znajdujących się w obrocie, w tym produktów pochodzących z EOG/Turcji²⁸.

Pewnym przykładem mogą być normy techniczne odnoszące się do:

— składu produktu²⁹, poziomu jego jakości³⁰, jego bezpieczeństwa³¹, jego wymiarów³²,

---

²³ Uzasadnienie 26 Orzeczenia Trybunału z dnia 21 czerwca 2001 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Irlandia, Sprawa C-30/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2001, str. I-4619.

²⁴ Patrz w szczególności uzasadnienie 36 Orzeczenia Trybunału z dnia 24 października 2002 r., Postępowanie Karne przeciwko Walter Hahn, Sprawa C-121/00, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2002, str. I-9193.

²⁵ Uzasadnienie 17 i 18 Orzeczenia Trybunału z dnia 16 listopada 2000 r., Komisja v. Belgia, Sprawa C-217/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2000, str. I-10251.

²⁶ Norma krajowa oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez organ ds. norm krajowych do celu ponownego lub ciągłego ich stosowania udostępnionych ogółowi oraz, z którymi zgodność nie ma charakteru obowiązkowego.

²⁷ Orzeczenie Trybunału z dnia 22 września 1988 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Irlandia, Sprawa 45/87, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1988, str. 4929.

²⁸ Orzeczenie Trybunału z dnia 14 czerwca 2001 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Francuska, Sprawa C-84/00, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2001, str. I-4553.

²⁹ Orzeczenie Trybunału z dnia 14 lipca 1988 r., Postępowanie Karne przeciwko Zoni, Sprawa 90/86, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1988, str. 4285.

³⁰ Orzeczenie Trybunału z dnia 5 kwietnia 2001 r., Postępowanie Karne przeciwko Christina Bellamy a English Shop Wholesale SA, Sprawa C-123/00, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2001, str. I-2795; Orzeczenie Trybunału z dnia 14 czerwca 2001 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Francuska, Sprawa C-84/2000, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2001, str. I-4553.

– wyglądu produktu, jego nazwy handlowej³³, jego opakowania zbiorczego³⁴, jego etykietowania³⁵.

Jednakże, normy techniczne Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia produktu nie mogą wymagać, aby produkty pochodzące z EOG/Turcji spełniały dosłownie i dokładnie te same postanowienia lub charakterystykę techniczną przewidzianą dla produktów produkowanych w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia, jeżeli te produkty pochodzące z EOG/Turcji zapewniają równorzędny poziom bezpieczeństwa, w szczególności w odniesieniu do zdrowia i życia konsumentów, którzy je wykorzystują lub konsumują³⁶.

Skutek jest taki, iż w momencie, gdy organy nadzorcze Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia produktu wykonuje prawo do weryfikacji zgodności produktu pochodzącego z EOG/Turcji względem ich własnych norm technicznych, muszą one zbadać do jakiego stopnia produkt ten zapewnia równorzędny poziom bezpieczeństwa.

4. NADZÓR PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO MIEJSCA PRZEZNACZENIA

Podstawowa zasadą prawa wspólnotowego jest zasada stanowiąca, że produkt pochodzący z EOG/Turcji korzysta z podstawowego prawa do swobodnego przepływu towarów zagwarantowanego w drodze Traktatu WE pod warunkiem, że Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia nie podjęło uzasadnionej decyzji o odmowie, w oparciu o proporcjonalne normy techniczne³⁷.

Podstawowe prawo swobodnego przepływu towarów nie jest prawem bezwarunkowym: wzajemne uznawanie podlega prawu Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia do weryfikowania równoważności poziomu bezpieczeństwa zapewnianego przez produkt, który jest badany w porównaniu z poziomem bezpieczeństwa zapewnianym przez własne przepisy krajowego tego Państwa.

---

³¹ Orzeczenie Trybunału z dnia 24 października 2002 r., Postępowanie Karne przeciwko Walter Hahn, Sprawa C-121/2000, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2002, str. I-9193.

³² Orzeczenie Trybunału z dnia 12 października 2000 r., Cidreterie Ruwet SA v. Cidre Stassen SA i HP Bulmer Ltd, Sprawa C-3/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2000, str. I-8749; Orzeczenie Trybunału z dnia 10 listopada 1982, Walter Rau Lebensmittelwerke v. De Smedt PVBA, Sprawa 261/81, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1982, str. 3961.

³³ Orzeczenie Trybunału z dnia 5 grudnia 2000 r., Postępowanie karne przeciwko Jean-Pierre Guimont, Sprawa C-448/98, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2000, str. I-10663.

³⁴ Orzeczenie Trybunału z dnia 4 grudnia 1986 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Federalna Niemiec, Sprawa 179/85, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1986, str. 3879; Orzeczenie Trybunału z dnia 6 czerwca 2002 r., Sapod Audic v. Eco-Emballages SA, Sprawa C-159/00, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2002, str. I-5031.

³⁵ Orzeczenie Trybunału z dnia 12 września 2000 r., Postępowanie Karne przeciwko Yannick Geffroy i Casino France SNC, Sprawa C-366/98, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2000, str. I-6579; Orzeczenie Trybunału z dnia 16 listopada 2000 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Królestwo Belgii, Sprawa C-217/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2000, str. I-10251.

³⁶ Patrz w szczególności uzasadnienie 17 Orzeczenia z dnia 28 stycznia 1986 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Francuska ('Zatwierdzenie typu dla maszyn do obróbki drewna'), Sprawa 188/84, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1986, str. 419.

³⁷ Dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu nie zezwala Państwom Członkowskim na wprowadzanie doraźnych środków restrykcyjnych w odniesieniu do produktów niebezpiecznych lub, które mogą być niebezpieczne zgodnie z art. 6, 7 lub 8 i 14 dyrektywy 92/59/WE oraz, od dnia 15 stycznia 2004 r., zgodnie z art. 8, 11 lub 12 i 18 dyrektywy 2001/95/WE.

Nadzór musi się opierać na kryteriach obiektywnych, wykluczających dyskryminację znane z wyprzedzeniem w taki sposób, że opisuje metodę wykonania prawa organu krajowego w sposób niearbitralny.

W związku z tym, kryteria należy opublikować w sposób właściwy lub łatwo przyswajalny. W każdym przypadku, nadzór powinien być zawsze wykonywany w ramach możliwie najkrótszej, efektywnej i niedrogiej procedury. Z zasady, w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia nie dopuszcza się na prowadzenie systematycznej kontroli przed wprowadzeniem produktu na rynek. W rezultacie, w charakterze zasady ogólnej, Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia może badać jedynie zgodność produktu pochodzącego z EOG/Turcji z własnymi normami technicznymi, co stanowi część kontroli podejmowanej w ramach działań monitorowania rynku tego Państwa, jednak po wprowadzeniu produktu na rynek. Jednakże, procedura wydawania upoważnień przed wprowadzaniem produktu na rynek krajowy Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może być uzasadniona w oparciu o bardzo ścisłe warunki³⁸.

W związku z powyższym, zasady niniejszego komunikatu należy stosować także, *mutatis mutandis*, w ramach procedury udzielania upoważnień przed wprowadzeniem produktu na rynek krajowy Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

Komisja uważa, że, aby spełnić wymogi art. 28 i 30 Traktatu WE, badanie zgodności produktu pochodzącego z EOG/Turcji w świetle ustawodawstwa Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia powinno uwzględniać wymienione poniżej elementy. Podzielono je na dwa etapy:

4.1. Etap pierwszy: gromadzenie niezbędnych danych

Z chwilą, gdy właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia przedkłada produkt pochodzący z EOG/Turcji do celu poddania go ocenie zgodności z własnymi normami technicznymi, logiczne jest, iż najpierw musi się skontaktować z podmiotem gospodarczym będącym w stanie dostarczyć niezbędnych informacji w stosownym czasie³⁹. W odpowiedzi na docelowe i dokładne zapytania podmiot gospodarczy jest w stanie

³⁸ W tym Orzeczeniu z dnia 22 stycznia 2002 r., (Canal Satélite Digital SL v. Administración General del Estado, oraz Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), Sprawa C-390/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2002, str. I-607), Trybunał orzekł, że procedura wcześniejszego wydawania upoważnień ograniczała swobodny przepływ towarów. Jednakże, aby można było uznać uzasadnienie w świetle tych podstawowych swobód, ustawodawstwo tego typu musi się odwoływać do interesu publicznego uznanego na mocy ustawodawstwa wspólnotowego oraz szanować zasadę proporcjonalności, tzn. przewidywać możliwość zagwarantowania osiągnięcia ustalonych celów bez i nie wykraczać poza obszar niezbędny do ich osiągnięcia.

³⁹ Uzasadnienie 15 do Orzeczenia Trybunału z dnia 13 grudnia 1999 r., Postępowanie Karne przeciwko Jean-Claude Bellon, Sprawa C-42/90, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1990, str. I-4863.

przekazać właściwe informacje techniczne oraz, w miarę potrzeby, próbkę przedmiotowego produktu. W oparciu o własne doświadczenie w zakresie rozstrzygania skarg i nadużyć, Komisja uważa, że właściwym terminem jest nieprzekraczalny termin 20 dni roboczych.

Właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia ma również prawo do uzyskania szerszych informacji w sprawie zgodności produktu pochodzącego z EOG/Turcji z zasadami Państw Członkowskich pochodzenia. Należy zwrócić uwagę, że:

— Jeżeli podmiot gospodarczy posiada dowód zgodności (taki, jak pisemne potwierdzenie wydane przez właściwy organ Państwa Członkowskiego pochodzenia⁴⁰), Komisja jest zdania, iż zasadne jest przekazanie tego dowodu właściwemu organowi Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia.

— Jeżeli podmiot gospodarczy wyraża wolę przedstawienia odniesień do mających zastosowanie postanowień ustawodawstwa Państwa Członkowskiego pochodzenia, powyższe również uznaje się za zasadne.

Komisja uważa, że wniosek o udzielenie informacji ze strony właściwego organu Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia i/lub badania produktu przez właściwy organ nie może powodować zawieszenie obrotu produktu pochodzącego z EOG/Turcji na podstawie uzasadnionej decyzji w sprawie takowego obrotu wydanej przez właściwy, przedmiotowy organ⁴¹, z wyjątkiem przyjęcia środka doraźnego w następstwie sytuacji wyjątkowej, jak przewidziano w dyrektywie 2001/95/WE lub w rozporządzeniu 178/2002.

Właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może zażądać przetłumaczenia tych dokumentów, o ile jest to konieczne. Nie mniej jednak, w przypadku Państwa Członkowskiego, wymagane przedstawienie tłumaczenia uwierzytelnionego lub poświadczonego przez organ konsularny lub administracyjny⁴², lub nałożenie zbyt krótkiego nieprzekraczalnego terminu przedłożenia takiego tłumaczenia, o ile nie powstają okoliczności szczególne, które to gwarantują. Komisja uważa także, że właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia powinien ustalić części dokumentów, które wymagają tłumaczenia. Organ powinien również unikać zwracania się z prośbą o

⁴⁰ Jednakże, dowód ten wydany przez właściwy organ Państwa Członkowskiego stwierdzający, że produkt pochodzący z EOG/Turcji został wyprodukowany i/lub znajduje się w obrocie zgodnie z literą prawa jest jedynie jedną z kilku możliwości: właściwy organ Państwa Członkowskiego przeznaczenia nie może go wymagać. Patrz uzasadnienie 63 Orzeczenia z dnia 8 maja 2003 r. (ATRAL v. Belgia, Sprawa C-14/02), gdzie Trybunał określił, że nałożenie warunku atestacji zgodności produktów EFTA z normami technicznymi lub zasadami gwarantującymi poziom ochrony równoważny z wymaganym przez państwo Członkowskie przeznaczenia jest sprzeczne z art. 28 Traktatu WE.

⁴¹ W sytuacji wyjątkowej poprzedniej procedury autoryzacyjnej obrót może nastąpić jedynie po uzyskaniu upoważnienia.

⁴² Patrz w tym kontekście Orzeczenie Trybunału z dnia 17 czerwca 1987 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Włosa, Sprawa 154/85, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1987, str. 2717.

tłumaczenie, jeżeli przedmiotowe dokumenty są dostępne w innym języku, który organ jest w stanie zrozumieć.

Właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia ma prawo do pobrania jednej lub, jeśli jest to konieczne, kilku próbek produktu w celu zbadania jego zgodności z zasadami ustalonymi przez Państwo⁴³. Liczba próbek musi być proporcjonalna do potencjalnego ryzyka, jakie produkt może stanowić.

W każdym przypadku właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia nie może powielać kontroli już przeprowadzonych w kontekście innych procedur, czy to w tym samym Państwie, czy w innym Państwie Członkowskim⁴⁴.

Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości wymaga wzięcia pod uwagę następujących elementów:

- kontroli realizowanych przez właściwe organy w Państwie Członkowskim pochodzenia⁴⁵,
- analizy techniczne lub naukowe lub badania laboratoryjne już przeprowadzone w Państwie pochodzenia⁴⁶. Komisja jest zdania, że jedynie ważnym uzasadnieniem odmowy wzięcia pod uwagę przeprowadzonych badań oraz pozwoleń wydanych przez organ kontroli lub jednostkę certyfikującą prawnie umocowaną w Państwie Członkowskie pochodzenia jest fakt, iż organ ten nie zapewnia właściwych i zadowalających gwarancji zdolności technicznej, profesjonalizmu i niezależności. Komisja uznaje, iż jednostki certyfikujące zatwierdzone w oparciu o kryteria zaczerpnięte z serii norm EN 45000 dają właściwe i zadowalające gwarancje zdolności technicznej, profesjonalizmu i niezależności. Stanowi, że wyniki badań przeprowadzonych przez zatwierdzony organ w oparciu o kryteria zaczerpnięte z norm w Państwie Członkowskim pochodzenia w oparciu o specyfikacje techniczne tego samego szerebu, co wymagany przez Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia wymagają zatwierdzenia przez drugi z wymienionych organów. Państwo to nie może odwoływać się do wyników przedmiotowych badań w oparciu o brak zdolności technicznej lub zawodowej, lub braku niezależności organu. Jednakże inne podejścia umożliwiające uzyskanie właściwej i zadowalającej weryfikacji i dowodu zdolności i niezależności organów należy również przyjąć.

---

⁴³ Jednakże, w sytuacji wyjątkowej procedury wcześniejszego wydawania upoważnienia wystarczy odmówić uprzedniego upoważnienia.

⁴⁴ Patrz w szczególności uzasadnienie 36 Orzeczenia Trybunału z dnia 22 stycznia 2002 r., Canal Satélite Digital SL v. Administración General del Estado, oraz Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), Sprawa C-390/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2002, str. I-607.

⁴⁵ Orzeczenie Trybunału z dnia 8 czerwca 1993 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Królestwo Belgii, Sprawa C-373/92, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1993, str. I-3107.

⁴⁶ Uzasadnienie 35 Orzeczenia Trybunału z dnia 17 września 1998 r., Postępowanie Karne przeciwko Jean Harpegnies, Sprawa C-400/96, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1998, str. I-5121.

Dowody kontroli i/lub sprawozdań technicznych lub naukowych można uzyskać od przedmiotowego podmiotu gospodarczego⁴⁷ lub, jeśli jest to właściwe, od właściwego organu administracyjnego w Państwie Członkowskim pochodzenia⁴⁸.

Jednakże, Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia musi jedynie mieć prawo do wymagania dodatkowych badań, z chwilą spełnienia wszystkich z wymienionych poniżej warunków:

- badania te nie zostały jeszcze przeprowadzone lub zostały przeprowadzone przez organ dający gwarancje równoważne do tych wymaganych przez organy krajowe⁴⁹,
- ten typ badania jest również nałożony na produkty krajowe,
- badania te są konieczne do celu zapewnienia właściwym organom informacji wymaganych do celu dokonania oceny poziomu bezpieczeństwa zapewnianego przez produkt⁵⁰.

Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia może zawsze przeprowadzić dodatkowe badania, ale na własny koszt⁵¹.

4.2. Etap drugi: Weryfikacja równoważności poziomów ochrony

4.2.1. Uznawanie zgodności produktu z zasadami Państwa Członkowskiego pochodzenia

Jeżeli właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia dowiadyuje się, że produkt pochodzący z EOG/Turcji spełnia zasady jednego (lub większej liczby) Państw(a) pochodzenia, niekiedy, w drodze współpracy administracyjnej między Państwami Członkowskimi, może uzyskać minimalny poziom bezpieczeństwa zapewniony przez ustawodawstwo przedmiotowego Państwa lub Państw. Jeżeli poziom ten jest równoważny z poziomem w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia, przeprowadzenie bardziej szczegółowej kontroli produktów nie jest konieczne. Pod warunkiem okazjonalnych kontroli, które Państwo Członkowskiego miejsca przeznaczenia może przeprowadzić na rynku,

---

⁴⁷ Biologische Producten BV, Sprawa 272/80, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1981, str. 3277; uzasadnienie 23 Orzeczenia z dnia 14 lipca 1983 r., Postępowanie Karne przeciwko Sandoz BV, Sprawa 174/82, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1983, str. 2445.

⁴⁸ Orzeczenie Trybunału z dnia 8 czerwca 1993 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Królestwo Belgii, Sprawa C-373/92, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1993, str. I-3107.

⁴⁹ Państwo Członkowskie przeznaczenia powinno przyjąć sprawozdania i świadectwa uzyskane przez organ przekazujący gwarancje równoważne do tych wymaganych przez organy krajowe. Z tego wynika, że te gwarancje niezależności oferowane przez organ ustanowiony w Państwie Członkowskim pochodzenia nie koniecznie muszą się zbiegać z tymi ustanowionymi w ustawodawstwie krajowym Państwa Członkowskiego przeznaczenia: uzasadnienie 69 Orzeczenie Trybunału z dnia 21 czerwca 2001 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Irlandia, Sprawa C-30/99, Sprawozdania Trybunału Europejskiego, str. I-4619.

⁵⁰ Patrz w szczególności uzasadnienie 34 do 36 Orzeczenia Trybunału z dnia 5 czerwca 1997 r., Ditta Angelo Celestini v. Saar-Sektkellerei Faber GmbH i Co. KG, Sprawa C-105/94, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1997, str. I-2971.

⁵¹ Jeżeli występuje uzasadniona potrzeba przeprowadzenia kontroli lub inspekcji, koszty z nią związane pokrywa osoba, która zleca jej wykonanie lub wymagająca zatwierdzenia typu. Koszty muszą być proporcjonalne, a w związku z tym nie mogą być wyższe, niż kwota konieczna do pokrycia kosztów procedury inspekcji: patrz w szczególności uzasadnienie 41 i 42 Orzeczenia Trybunału z dnia 22 stycznia 2002 r. (Canal Satélite Digital SL v. Administración General del Estado, oraz Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), Sprawa C-390/99). Jednakże, z uwagi na przeprowadzanie tych kontroli na wczesnym etapie produkcji oraz na rynku, Trybunał Sprawiedliwości uznał, że takich kontroli nie można uznawać za usługę świadczoną przez importera. W związku z tym, koszt ponoszony sporadycznie z uwagi na tego typu inspekcje musi ponieść ogół, który jako całość korzysta ze swobodnego przepływu towarów wspólnotowych: Uzasadnienie 31 Orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1993 r., Ligur Carni Srl i Genova Carni Srl v. Unit Sanitaria Locale n. XV di Genova i Ponente SpA v. Unit Sanitaria Locale n. XIX di La Spezia i CO.GE.SE.MA Coop arl, Sprawy Zbiorcze C-277/91, C-318/91 i C-319/91, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1993, str. I-6621.

produkt nadal podlega obrotowi handlowemu w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia, bez podejmowania dalszych działań ze strony podmiotu gospodarczego w zakresie oceny zgodności w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia.

Poziom bezpieczeństwa ustawodawstwa Państwa pochodzenia może być pomocny w przeprowadzaniu oceny zgodności produktu pochodzącego z EOG/Turcji względem zasad Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, jednak z pewnością nie jest to element decydujący w procesie wyciągania wniosków dotyczących poziomu bezpieczeństwa zapewnianego przez produkt. Możliwe, że producent produktu opowiada się za wyższą jakością, niż jakość wymagana w Państwie Członkowskim pochodzenia.

4.2.2. Ustalanie zasad technicznych mających zastosowanie do produktu

W oparciu o informacje uzyskane w sprawie przedmiotowego produktu pochodzącego z EOG/Turcji, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może zbadać, czy oraz do jakiego stopnia krajowe normy techniczne należy stosować do równoważnego/przedmiotowego produktu.

Jeżeli w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia nie ma norm technicznych dotyczących obrotu produktów pochodzących z EOG/Turcji na jego terytorium, z zasady nie ogranicza obrotu produktem. Dzieje się tak w przypadku prostych lub dobrze znanych produktów, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa w normalnych warunkach użytkowania.

Jednakże, wobec braku szczególnej zasady technicznej w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia, to Państwo Członkowskie może ograniczyć obrót produktem w przypadku problemów związanych z jego bezpieczeństwem, zgodnie z dyrektywą w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów lub na podstawie rozporządzenia 178/2002, oczywiście pod warunkiem, że spełniono warunki stosowania tego ustawodawstwa.

Jednakże, jeżeli Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia ustanawia normy techniczne dotyczące obrotu produktami pochodzącymi z EOG/Turcji na jego terytorium, właściwy organ powinien zbadać dokumentację odnoszącą się do produktu oraz, jeśli jest to konieczne, samego produktu w świetle tych samych zasad. Badanie to umożliwi ustalenie norm technicznych, których nie spełnia produkt pochodzący z EOG/Turcji, tym samym ułatwiając wykonanie prawa nadzoru nad przedmiotowym produktem.

4.2.3. Proporcjonalność stosowania norm technicznych Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia

Normy techniczne, których nie spełnia przedmiotowy produkt pochodzący z EOG/Turcji stanowią podstawę badania proporcjonalności stosowania tych zasad w przedmiotowym przypadku.

Należy zauważyć, że w obszarze niezharmonizowanym, oraz z należytym uwzględnieniem Traktatu, a co za tym idzie zasady proporcjonalności, Państwa Członkowskie mają swobodę ustalania poziomu bezpieczeństwa, jaki uznają za właściwy do celu ochrony uprawnionych celów takich, jak zdrowie publiczne, konsumenci, środowisko, porządek publiczny, bezpieczeństwo drogowe, itp.⁵².

---

⁵² Mówiąc bardziej szczegółowo, są to wymogi uznane za środki, które stanowią odstępstwo od art. 28 Traktatu WE na mocy art. 30

Poziom bezpieczeństwa jest ogólnie ustalany w oparciu o ocenę ryzyka⁵³ oraz w drodze różnorodnych metod, w szczególności norm technicznych.

Właściwy organ ma prawo stosowania własnej zasady technicznej do produktu pochodzącego z EOG/Turcji jedynie wtedy, gdy odpowiedź na poniższe dwa pytania jest twierdząca

— Czy zasada techniczna, jako taka spełnia jedno z uwarunkowań w dziedzinie interesu ogólnego uznawanego przez ustawodawstwo wspólnotowe?

— Czy stosowanie zasady do produktu gwarantuje osiągnięcie przewidzianego celu i nie uniemożliwia wykroczenia poza czynności niezbędne do jego osiągnięcia?

Aby stosowanie zasady technicznej do produktu było proporcjonalne, za niezbędne i właściwe należy uznać:

a) Konieczność stosowania zasady technicznej: stosowanie zasady technicznej do produktu pochodzącego z EOG/Turcji musi się opierać głównie na właściwych cechach technicznych lub naukowych⁵⁴. Po drugie, zasada musi być niezbędna do celu ochrony jednego lub większej liczby celów uznanych za uprawnione na mocy Traktatu lub orzecznictwa Trybunału⁵⁵.

Przykład: Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia zabrania obrotu chlebem, jeżeli zawartość suchej soli przekracza maksymalny limit 2 %. Jeżeli Państwo Członkowskie nie dysponuje naukowym uzasadnieniem tego wymogu w oparciu o ochronę zdrowia konsumenta, wymóg taki nie może mieć zastosowania do produktów pochodzących z EOG/Turcji.

(b) Adekwatność stosowania zasady technicznej: stosowanie zasady technicznej uznaje się za niewłaściwe, jeżeli wymogi podlegające ochronie można zabezpieczyć jednakowo

---

Traktatu WE wraz z przekroczeniem wymogów uznanych przez orzecznictwo Trybunał Sprawiedliwości uzasadniające środek o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 Traktatu WE.

⁵³ Ocena ryzyka wiąże się zarówno z ustaleniem poziomu ryzyka (tzn. progu krytycznego prawdopodobieństwa wystąpienia skutków ubocznych na jeden z głównych powodów wspomnianych w art. 30 Traktatu WE lub uznanego przez Trybunał za wymóg nadrzędny umożliwiający uzasadnienie środka o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 Traktatu WE) a po drugie, przeprowadzeniem naukowej oceny ryzyka. Zasada ostrożności może odgrywać istotną rolę w kontekście zarządzania ryzykiem: patrz komunikat COM(2000) 1 Komisji w sprawie przywrócenia zasady ostrożności: http://europa.eu.int/comm/food/fs/pp/pp_index_en.html

⁵⁴ Orzeczenie Trybunału z dnia 14 lipca 1994 r., Postępowanie Karne przeciwko J.J.J. Van der Veldt, Sprawa C-17/93, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1994, str. I-35; Orzeczenie Trybunału z dnia 4 czerwca 1992 r., Postępowanie Karne przeciwko Michel Debus, Sprawy Zbiorcze C-13/91 i C-113/91, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1992, str. I-3617; Orzeczenie Trybunału z dnia 24 października 2002, Postępowanie Karne przeciwko Walter Hahn, Sprawa C-121/2000, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 2002, str. I-9193.

⁵⁵ Art. 30 Traktatu lub orzecznictwo w sprawie odpowiedniego przekraczania wymogów. Patrz w szczególności Orzeczenie Trybunału z dnia 28 stycznia 1986 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Francuska („Zatwierdzenie typu maszyn do obróbki drewna”), Sprawa 188/84, Sprawozdania Trybunału Europejskiego, str. 419.

skutecznie w drodze środków mniej ograniczających handel wewnątrzspółnotowy. W tym kontekście, konieczne jest dokonanie oceny ochrony zapewnianej przez środki alternatywne⁵⁶.

Przykład: Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia ustanawia normy techniczne zgodnie, z którymi do wyrobu suszonego ciasta makaronowego można wykorzystywać jedynie pszenicę durum. Zabrania się sprzedaży ciasta makaronowego wyprodukowanego z pszenicy zwyczajnej lub z mieszanki pszenicy zwykłej oraz durum. Celem tych zasad jest ochrona konsumentów w drodze zapewnienia sprawiedliwego handlu. Cel ten można osiągnąć w sposób mniej ograniczający handel wewnątrzspółnotowy takim ciastem makaronowym poprzez stosowanie właściwego etykietowania lub zapewnienie specjalnej nazwy tego typu produktu.

W związku z tym, właściwy organ jest zobowiązany, z chwilą badania produktu EOG/Turcji, do usunięcia z własnej inicjatywy wszelkich norm technicznych, które nie są proporcjonalne w świetle jednego z głównych powodów uznanych przez Trybunał za wymagania obowiązkowe lub wspomniane w art. 30 Traktatu WE.

Należy podkreślić, że decyzja o niestosowaniu takich nieproporcjonalnych norm technicznych do produktu pochodzącego z EOG/Turcji jest decyzją obowiązkową na podstawie prawa wspólnotowego, które w każdym przypadku, przeważa nad prawem krajowym.

Ponadto, uregulowania krajowe nie mogą wymagać, aby produkty pochodzące z EOG/Turcji powinny dosłownie i dokładnie spełniać te same postanowienia lub charakterystykę techniczną ustanowioną w odniesieniu do produktów wytworzonych w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia, jeżeli produkty te zapewniają ten sam poziom bezpieczeństwa⁵⁷.

Badanie możliwego stosowania zasady technicznej do produktu pochodzącego z EOG/Turcji oznacza, że produkty krajowe traktowane są odmiennie, być może nawet bardziej restrykcyjnie, niż przedmiotowy produkt pochodzący z EOG/Turcji. Podczas badania zgodności produktu pochodzącego z EOG/Turcji, właściwy organ nie może uznać takiego odmiennego traktowania za mające decydujące znaczenie.

Wreszcie, możliwe, że Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia wybiera inny system ochrony, niż ten przyjęty przez Państwo Członkowskie pochodzenia. Różnica ta nie ma wpływu na ocenę konieczności oraz proporcjonalności norm technicznych w Państwie

⁵⁶ Na przykład, właściwy organ powinien zastanowić się, czy właściwa etykieta lub uwaga na temat produktu, czy też inne właściwości produktu są wystarczające do zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów.

⁵⁷ Jest to sprzeczne z zasadą proporcjonalności. Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 1986 r., Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Francuska („Zatwierdzenie typu dla maszyn do obróbki drewna”), Sprawa 188/84, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1986, str. 419.

Członkowskim miejsca przeznaczenia. Powyższe należy ocenić jedynie w świetle celów wyznaczonych przez władze krajowe Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia oraz poziomu ochrony gwarantowanego przez te zasady⁵⁸.

4.3. Etap trzeci: wyniki oceny oraz przekazanie ich wnioskodawcy

Jeżeli Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia przeprowadziło badanie przedmiotowego produktu pochodzącego z EOG/Turcji, wynik takiej oceny — pozytywny lub negatywny — należy przekazać możliwie najszybciej⁵⁹.

Komisja uważa, że właściwy organ powinien przekazać przedmiotowemu podmiotowi gospodarczemu wszystkie okoliczności faktyczne sprawy, nie tylko w przypadku oceny negatywnej, ale także w przypadku oceny pozytywnej. Ocena pozytywna potwierdza, że produkt pochodzący z EOG/Turcji można legalnie wprowadzić do obrotu w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia.

Jednakże, ograniczenie handlu może wynikać z oceny negatywnej i, z zasady, jest środkiem o skutku równoważnym do ilościowego ograniczenia przywozowego, zabronionego na podstawie art. 28 Traktatu WE.

W gestii Państwa Członkowskiego należy wskazanie istnienia przyczyny dotyczącej interesu publicznego, konieczność nałożenia przedmiotowego ograniczenia oraz proporcjonalności ograniczenia w odniesieniu do wyznaczonego celu, uzasadniającej ograniczenie swobodnego przepływu towarów⁶⁰.

Jedną z zasad ogólnych prawa wspólnotowego jest to, iż każdy musi mieć prawo do odwołania się do efektywnych zasobów prawnych przed trybunałem krajowym do celu odwołania się od decyzji krajowych, które naruszają prawo uznane w Traktatach lub przez wtórne prawodawstwo wspólnotowe. Zasada ta oznacza, że podmioty zainteresowane mogą uzyskać od organów administracyjnych informacje dotyczące uzasadnienia takich decyzji przed sięgnięciem do środków prawnych⁶¹.

---

⁵⁸ Orzeczenie Trybunału z dnia 21 września 1999 r., *Markku Juhani Läära, Cotswold Microsystems Ltd i Oy Transatlantic*

Software Ltd v. Kihlakunnansyyttäjä (Jyväskylä) oraz Suomen valtio (Państwo Fińskie), Sprawa C-124/97, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1999, str. I-6067.

⁵⁹ Zasada ta ma zastosowanie tym bardziej w kontekście okoliczności wyjątkowych procedury wydania obowiązkowego upoważnienia przed wprowadzeniem do obrotu, które jest konieczne jedynie wtedy, gdy kontrolę *a posteriori* należy uznać za wykonaną zbyt późno, by zagwarantować faktyczną efektywność oraz umożliwić osiągnięcie wyznaczonego celu. Taka procedura musi odzwierciedlać cel interesu publicznego uznany przez ustawodawstwo wspólnotowe oraz szanować zasadę proporcjonalności, tzn. musi gwarantować możliwość osiągnięcia celu wyznaczonego i nie wykroczać poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia. Aby procedura ta była proporcjonalna, w każdym przypadku musi opierać się na obiektywnych kryteriach pozbawionych wszelkich przejawów dyskryminacji, które są znane z wyprzedzeniem w taki sposób, że określa wykonanie uprawnień organu krajowego w sposób niearbitralny. Ponadto, procedura taka nie może stanowić o kontrolach, które z zasady powielają kontrole już przeprowadzone w kontekście innych procedur, albo w tym samym Państwie lub w innym Państwie Członkowskim. Wreszcie, procedura wcześniejszego wydania upoważnienia nie może spełniać podstawowej zasady swobodnego przepływu towarów, jeśli w trakcie jej trwania pojawiają się nieproporcjonalne koszty, co powstrzymuje zainteresowane podmioty gospodarcze od kontynuowania działalności. W każdym przypadku, termin 90 dni Komisja uznaje za nieproporcjonalny.

⁶⁰ Patrz w szczególności uzasadnienie 16 Orzeczenia trybunału z dnia 13 grudnia 1990 r., *Postępowanie Karne przeciwko Jean-Claude Bellon*, Sprawa C-42/90, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1990, str. I-4863.

⁶¹ Orzeczenie Trybunału z dnia 9 maja 1985 r., *Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Francuska (pocztowe maszyny frankujące)*, Sprawa 21/84, Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1985, str. 1355; Orzeczenie Trybunału z dnia 19 marca 1991 r.,

Poza środkami możliwymi do podjęcia na podstawie dyrektywy w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, Komisja jest zdania, że właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia uznający, iż produktowi pochodzącemu z EOG/Turcji należy odmówić dopuszczenia do rynku tego Państwa, w każdym przypadku powinien:

- na piśmie poinformować producenta lub dystrybutora o tych elementach krajowych norm technicznych, które w jego opinii uniemożliwiają obrót przedmiotowym produktem w Państwie Członkowskim miejsca przeznaczenia,
- przedstawić zainteresowanemu podmiotowi gospodarczemu, w oparciu o wszelkie właściwe elementy naukowe dostępne dla Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, iż występują nadrzędne uzasadnienia interesu ogólnego uprawniające do nałożenia takich elementów zasady technicznej na przedmiotowy produkt oraz, że zastosowanie środków mniej ograniczających nie było możliwe,
- następnie zwrócić się do podmiotu gospodarczego z wnioskiem o zgłoszenie w odpowiednim czasie (około 20 dni roboczych) wszelkich uwag przed podjęciem środka indywidualnego ograniczającego obrót tym produktem,
- należycie uwzględnić te uwagi w uzasadnieniu decyzji ostatecznej,
- z chwilą podjęcia środka indywidualnego ograniczającego obrót produktem, powiadomić zainteresowany podmiot gospodarczy o najnowszej decyzji określającej metody dopuszczalnego odwoływania się,
- na podstawie art. 7 dyrektywy 92/59/EWG w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (oraz począwszy od dnia 15 stycznia 2004 r., na podstawie art. 11 lub 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów) lub na podstawie art. 50 rozporządzenia 178/2002 ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powiadomić o niniejszej decyzji Komisję,
- lub, jeżeli artykuły te nie mają zastosowania, powiadomić Komisję o niniejszej decyzji w zastosowaniu decyzji nr 3052/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1995 r. ustanawiającej procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie

5. METODY ODWOŁYWANIA SIĘ PRZYSŁUGUJĄCE PODMIOTOM GOSPODARCZYM

5.1. Zastosowanie bezpośrednio art. 28 i 30 Traktatu WE

Postanowienia art. 28 - 30 Traktatu WE mają pierwszeństwo przed wszelkimi środkami krajowymi o skutku przeciwnym(62).

W konsekwencji, jeżeli istnieją przepisy prawa krajowego niezgodne z art. 28 - 30 Traktatu WE, sądy i administracje krajowe są zobowiązane zagwarantować pełne zastosowanie prawa wspólnotowego przez usunięcie, z własnej inicjatywy, spornych przepisów prawa krajowego(63).

Ponadto, sankcje, zarówno karne jak i inne, obejmujące krajowe środki ograniczające, które zostały uznane jako sprzeczne z prawem wspólnotowym, są niezgodne z prawem wspólnotowym jako ograniczenia same w sobie(64).

Komisja Wspólnot Europejskich v. Królestwo Belgii, Sprawa C-249/88 Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1991, str. I-1275.

Zatem, sąd krajowy wezwany, w granicach swojej jurysdykcji, do stosowania przepisów prawa wspólnotowego, podlega obowiązku nadania pełnej mocy prawnej takim przepisom, w razie potrzeby odmawiając z urzędu stosowania jakiegokolwiek sprzecznego przepisu ustawodawstwa krajowego, nawet przyjętego później, oraz nie musi wnioskować o ani oczekiwać na wcześniejsze uchylenie takiego przepisu przy pomocy środków konstytucyjnych lub innych(65).

Sąd krajowy może, w miarę potrzeby, zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie wykładni art. 28 i 30 Traktatu WE, zgodnie z art. 234 tego Traktatu.

5.2. Zaskarżenie odmowy przez właściwy organ Państwa Członkowskiego przeznaczenia

Odmowna decyzja Państwa Członkowskiego przeznaczenia dotycząca dostępu określonego produktu z EOG/Turcji do jego rynku może, z zasady, stanowić środek o skutku równoważnym do ilościowego ograniczenia przywozowego, zabronionego w art. 28 Traktatu WE. Zatem, podmiot gospodarczy może zawsze zaskarżyć decyzję odmowną podjętą wobec niego na mocy prawa krajowego.

Przy odwołaniu do sądów krajowych, musi on stosować art. 28 i 30 Traktatu WE interpretowane w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, w miarę potrzeb wraz z zasadami ustanowionymi w niniejszym Komunikacie, oraz musi uznać decyzję odmowną jako niezgodną z tymi artykułami.

6. WSKAZÓWKI DLA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Właściwe zastosowanie wzajemnego uznawania umożliwia pogodzenie konkurencyjnych interesów publicznych: z jednej strony, swobodnego przepływu produktów z EOG/Turcji, zagwarantowanego na mocy art. 28 i 30 Traktatu WE i, z drugiej strony, ochrony zdrowia środowiska, konsumentów, itp.

Ponieważ Państwa Członkowskie są zobowiązane do nadania pierwszeństwa art. 28 i 30 Traktatu WE przed wszelkimi przepisami krajowymi sprzecznymi z tymi artykułami, muszą one zapewnić, że ich normy techniczne są zgodne z prawem wspólnotowym. Aby to osiągnąć, mają one możliwość wykorzystania różnych opcji, przy czym niektóre z nich mogą być łączone.

6.1. Klauzula wzajemnego uznawania

Pomimo bezpośredniego zastosowania art. 28 i 30 Traktatu WE, istnienie krajowych przepisów technicznych w niektórych przypadkach zniechęca podmioty gospodarcze do obrotu ich produktami na terytorium takiego Państwa Członkowskiego, nawet jeżeli ich produkty zapewniają odpowiedni poziom bezpieczeństwa uznany w niektórych innych Państwach Członkowskich. Ponadto, właściwa administracja Państwa Członkowskiego przeznaczenia często waha się z zastosowaniem art. 28 - 30 Traktatów WE w przypadku, gdy nie ma szczególnej podstawy prawnej w krajowych przepisach technicznych, pozwalających na ocenę zgodności danego produktu z EOG/Turcji.

Z tych powodów, Komisja pragnie, aby Państwa Członkowskie włączyły, w swoich przepisach prawa krajowego, klauzulę wzajemnego uznawania opracowaną w celu właściwego stosowania zasady wzajemnego uznawania(66). Klauzula ta zostanie włączona do przepisów prawa krajowego, powinna ona umożliwić obrót produktami wytworzonymi i/lub wprowadzonymi do obrotu zgodnie z prawem w innym Państwie Członkowskim.

W rzeczywistości zasady pewności prawnej i ochrona osób fizycznych wymagają, aby przepisy prawne Państw Członkowskich, w dziedzinach objętych prawem wspólnotowym, były sformułowane jednoznacznie w celu zapewnienia, że zainteresowane osoby w sposób jasny i precyzyjny zrozumieją swoje prawa i obowiązki, oraz umożliwienia sądom krajowym egzekwowania tych praw i obowiązków. Według Komisji klauzula wzajemnego uznawania jest właściwym środkiem wdrażania tych zasad.

Klauzula może posiadać jedną z następujących form:

- zwykłej klauzuli, w przypadku gdy inne części prawa krajowego już zawierają gwarancje administracyjne przewidziane w niniejszym Komunikacie,
- klauzuli, która przewiduje bardziej szczegółową procedurę, zgodnie z zasadami przewidzianymi w niniejszym Komunikacie.

Przykład szczegółowej klauzuli wzajemnego uznawania:

Wymagania wynikające z tego przepisu nie mają zastosowania do produktów wytworzonych i/lub wprowadzonych do obrotu zgodnie z prawem w innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej lub w Turcji, lub wytworzonych zgodnie z prawem w państwie EFTA, które jest Umawiającą się Stroną Porozumienia EOG.

Jeżeli właściwe organy posiadają dowód, że określony produkt wytworzony i/lub wprowadzony do obrotu zgodnie z prawem w innym Państwie Członkowskim lub w Turcji, lub wytworzony zgodnie z prawem w państwie EFTA, które jest Umawiającą się Stroną do Porozumienia EOG, nie zapewnia poziomu bezpieczeństwa równego poziomowi zamierzonemu w przepisie, mogą odmówić dostępu do rynku dla takiego produktu lub wycofać go z rynku po:

— pisemnym powiadomieniu producenta lub dystrybutora, które elementy krajowych norm technicznych uniemożliwiają obrót przedmiotowym produktem, oraz

— udowodnieniu, w oparciu o wszystkie dostępne właściwym organom stosowne elementy naukowe, że istnieją nadrzędne podstawy interesu ogólnego do narzucenia tych elementów przepisów technicznych na przedmiotowy produkt, zaś środki ograniczające nie mogłyby zostać zastosowane, oraz

— wezwaniu podmiotu gospodarczego do przedstawienia wszelkich uwag w okresie (co najmniej czterech tygodni lub 20 dni roboczych), przed zastosowaniem wobec niego indywidualnego środka ograniczającego obrót tym produktem, oraz

— należytych uwzględnieniu jego uwag przy podejmowaniu ostatecznej decyzji.

Właściwe organy powiadamiają zainteresowany podmiot gospodarczy o indywidualnych środkach ograniczających obrót produktem określając przysługujące mu środki odwoławcze.

mu środki odwoławcze.

6.2. Uchylenie przepisów technicznych

Inną możliwością jest uchylenie przepisów technicznych. Ocena potencjalnych skutków restrykcyjnych przepisów technicznych może prowadzić do wniosku, że nie są one już właściwe lub powinny być stosowane wyłącznie w stosunku do produktów krajowych.

W każdym przypadku fakt, że wymagania narzucone na produkty krajowe są bardziej rygorystyczne niż wymagania stosowane w stosunku do produktów z EOG/Turcji, nie przeszkadza we właściwym stosowaniu zasady wzajemnego uznawania.

6.3. Zapewnienie przejrzystości

Niektóre podmioty gospodarcze preferują absolutną pewność i pragną uniknąć wszelkich wydarzeń, które mogą mieć negatywny wpływ na reputację ich produktu, takich jak zawieszenie obrotu w przypadku gdy Państwo Członkowskie przeznaczenia ustali niezgodność produktu z EOG/Turcji z przepisami technicznymi Państwa Członkowskiego przeznaczenia. Inne podmioty gospodarcze obawiają się braku przewidywalności stosowania wzajemnego uznawania w Państwie Członkowskim przeznaczenia, nawet jeżeli przepisy zawierają normy techniczne, które wydają się być niewspółmierne.

Według Komisji, istnieje wiele sposobów poprawy przewidywalności wzajemnego uznawania opartych na większej przejrzystości. Oto niektóre przykłady:

6.3.1. Poprawa dostępności norm technicznych

Dostęp do norm technicznych ma zasadnicze znaczenie dla podmiotów gospodarczych pragnących sprzedawać swoje produkty z EOG/Turcji w innym Państwie Członkowskim.

Komisja odnotowała, że zbyt często zasada wzajemnego uznawania jest podważana, gdyż podmioty gospodarcze nie wiedzą, gdzie należy się zwrócić i jakie informacje należy dostarczyć, aby zapewnić stosowanie zasady.

Komisja zachęca Państwa Członkowskie do zapewnienia, aby te reguły, opracowane w sposób przejrzysty, zostały podane do wiadomości publicznej w taki sposób, aby stały się bardziej dostępne dla podmiotów gospodarczych, w szczególności za pośrednictwem szczegółowych stron internetowych i broszur dotyczących różnych sektorów produktów, np. zawierających nazwę organów kompetentnych do udzielania informacji.

Jednym z wyzwań dla podmiotów gospodarczych jest określenie administracji kompetentnej w zakresie stosowania wzajemnego uznawania w odniesieniu do ich produktu. Komisja zachęca Państwa Członkowskie do wykorzystywania właściwych środków mających na celu podanie do wiadomości publicznej informacji na temat służb odpowiedzialnych za stosowanie norm technicznych i wzajemne uznawanie tak, aby podmioty gospodarcze mogły otrzymać niezbędne informacje.

6.3.2. Właściwe podawanie do wiadomości publicznej rozwiązań równoważnych

Nawet jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego przeznaczenia zawiera klauzulę wzajemnego uznawania w stosunku do produktów, które posiadają na przykład równoważny poziom bezpieczeństwa, w niektórych przypadkach podmioty gospodarcze napotykają trudności z ustaleniem, czy rozwiązania techniczne, które zastosowały, są równoważne.

Państwa Członkowskie mogłyby ułatwiać stosowanie wzajemnego uznawania podając do wiadomości odniesienia norm i standardów technicznych innych Państw Członkowskich, które zostały już przyjęte, ponieważ zgodność z nimi pozwala osiągnąć poziom bezpieczeństwa wymagany do osiągnięcia wyznaczonego celu.

6.3.3. Określenie celu ustawodawstwa

Komisja zachęca Państwa Członkowskie do wyszczególnienia w ich tekstach wykonawczych celów, które wyznaczili. Ułatwi to administracjom krajowym i podmiotom gospodarczym ocenę równoważności.

(1) Wobec braku szczególnego działania Wspólnoty w zakresie bezpieczeństwa produktów, które są przeznaczone dla konsumentów lub mogą być używane przez konsumentów, dyrektywa 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (oraz, od dnia 15 stycznia 2004 r., dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) określiła horyzontalne ramy legislacyjne w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony bezpieczeństwa i zdrowia ludzi. Dyrektywa ta nakłada na podmioty gospodarcze obowiązek sprzedaży tylko bezpiecznych produktów. Dlatego, produkty, które są przeznaczone dla konsumentów lub mogą być używane przez konsumentów i zostały wprowadzone na rynek wspólnotowy, są objęte wymaganiami i kryteriami bezpieczeństwa ustanowionymi we wspomnianej dyrektywie. Te same zasady mają zastosowanie do środków spożywczych objętych przepisami rozporządzenia 178/2002 ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności i ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, które określa w szczególności ogólne zasady zmierzające do zapewnienia, że wyłącznie bezpieczne środki spożywcze i pasze dla zwierząt są wprowadzane do obrotu.

(2) Podmioty gospodarcze oznaczają osoby pragnące sprzedać określone produkty. Obejmują one wytwórców, ich przedstawicieli, hurtowników, dystrybutorów i innych uczestników łańcucha związanego z obrotem.

(3) Komunikat COM(1999) 299 final do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 16 czerwca 1999 r. w sprawie wzajemnego uznawania w kontekście realizacji planu działań na rzecz jednolitego rynku. Pierwsze sprawozdanie dwuletnie na temat stosowania zasady wzajemnego uznawania (SEC(1999) 1106 z dnia 13 lipca 1999) oraz drugie sprawozdanie dwuletnie COM(2002) 419 final z dnia 23 lipca 2002 r. Dokumenty te są dostępne w Internecie na stronie: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/towary/mutrec.htm

(4) Produkty z „EOG/Turcji” są określone w pkt. 2.

(5) Wobec braku ujednoliconych reguł wspólnotowych, w handlu produktami między Państwami Członkowskimi, ogólna zasada art. 28 Traktatu WE zabrania ograniczeń ilościowych w przywozie produktów i/lub środków o skutku równoważnym, które tym samym stanowią przeszkodę w swobodnym przepływie produktów. Postanowienia art. 30 Traktatu WE stanowią, że postanowienia art. 28 nie stanowią zakazów lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia

ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej. Zakazy te i ograniczenia nie stanowią jednak środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych restrykcji w handlu między Państwami Członkowskimi. Jednakże Trybunał Sprawiedliwości uznał, że ograniczenia w dostępie do rynku innego Państwa Członkowskiego, nałożone w zastosowaniu środków krajowych mogących stanowić środki o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 Traktatu WE, mogą być uzasadnione w świetle niektórych uznanych wymagań nadrzędnych, pod warunkiem, że są one konieczne i współmierne.

(6) Odniesienia do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości w niniejszym Komunikacie nie są wyczerpujące. Obejmują one wyłącznie wybrane wyroki, które mogą pomóc właściwym organom i podmiotom gospodarczym zbadać szczególny problem w świetle związanego z nim orzecznictwa wspólnotowego.

(7) Odnosi się to do umów sprzedaży w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1993 r., w postępowaniu karnym przeciwko Bernardowi Keck i Danielowi Mithouard, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 1993, str. 1-6097 oraz późniejszego orzecznictwa w tej sprawie.

(8) Wśród najczęściej przywoływanych interesów jest ochrona zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrona roślin, ochrona środowiska naturalnego i ochrona konsumentów.

(9) Zasada ta wywodzi się z wyroku „Cassis de Dijon” z dnia 20 lutego 1979 r. (Rewe-Zentral AG przeciwko Bundes-monopolverwaltung für Branntwein), sprawa 120/78, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 1979, str. 649. Od 1980 r., Komisja opracowała wiele wytycznych dotyczących stosowania zasady wzajemnego uznawania wynikających z orzecznictwa Trybunału, w szczególności w Komunikacie Komisji dotyczącym konsekwencji wyroku wydanego przez Trybunał Sprawiedliwości dnia 20 lutego 1979 r. w sprawie 120/78 (Cassis de Dijon) (Dz.U. C 256 z 3.10.1980).

(10) Do celów niniejszego Komunikatu, produkt oznacza towar przenośny, który może jako taki stanowić przedmiot transakcji handlowych: wyrok Trybunału z dnia 21 października 1999 r., Peter Jägerskiöld przeciwko Torolf Gustafsson, sprawa C-97/98, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 1999, str. 1-7319. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, towary przewożone przez granice do celów transakcji handlowej podlegają art. 28 Traktatu WE, niezależnie od charakteru tych transakcji: w szczególności motyw 20 wyroku Trybunału z dnia 28 marca 1995 r., The Queen przeciwko Secretary of State for Home Department, ex parte Evans Medical Ltd i Macfarlan Smith Ltd, sprawa C-324/93, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 1995, str. 1-563.

(11) W szczególności motyw 32 wyroku Trybunału z dnia 13 grudnia 2001 r., DaimlerChrysler AG przeciwko Land Baden-Württemberg, sprawa C-324/99, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 2001 str. 1-9897.

(12) Dotyczy to na przykład niektórych produktów farmaceutycznych, biocydów i środków ochrony roślin.

(13) Specjalny wykaz dyrektyw dotyczących „nowego podejścia”, gwarantujących swobodny przepływ poprzez zgodność z wymaganiami zasadniczymi i znakiem WE, jest dostępny na stronie internetowej <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/normalizacja/harmstds/refiist.html>

(14) Stosowane prawodawstwo wspólnotowe jest dostępne na stronie internetowej <http://europa.eu.int/eur-lex/en/lif/index.html>. Proszę wziąć pod uwagę znaczenie uważnego czytania prawodawstwa wspólnotowego przy ustalaniu stopnia, w jakim wzajemne uznawanie

może mieć zastosowanie do przedmiotowego produktu. W rzeczywistości, niektóre aspekty produktu mogą być ujednocicone na poziomie wspólnotowym, inne zaś nie będą objęte harmonizacją wspólnotową. Wzajemne uznawanie wciąż będzie stosowane do tych ostatnich aspektów.

(15) Dotyczy to w szczególności wniosków o dopuszczenie na rynek przyznawane na mocy dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, lub na mocy dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych, oraz dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.

(16) Art. 4 ust. 2 dyrektywy 92/59/EWG oraz, od dnia 15 stycznia 2004 r., art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

(17) Motyw 25 wroku Trybunału z dnia 23 marca 2000 r., w potępowaniu karnym przeciwko Berendse-Koenen M.G. w Berendse H.D. Maatschappij, sprawa C-246/98, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 2000, str. 1-1777; motywy 25 i 26 wyroku Trybunału z dnia 23 maja 1996 r., The Queen przeciwko Ministry of Agriculture, Fishery and Food, ex parte: Hedley Lomas (Irlandia) Ltd, sprawa C-5/94, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 1996, str. 1-2553. Państwa Członkowskie są zobowiązane do włączenia do ich ustawodawstwa krajowego odniesienia do prawodawstwa wspólnotowego, które transponują. Pomaga to w określeniu tych części ustawodawstwa krajowego, które transponują prawodawstwo wspólnotowe oraz części, które są regulowane art. 20 i 30 Traktatu WE. Niemniej jednak, uważna lektura prawodawstwa wspólnotowego jest niezbędna do oceny stopnia, w jakim wzajemne uznawanie jest wciąż stosowane do przedmiotowego produktu. W rzeczywistości, niektóre aspekty produktu mogą być ujednocicone na poziomie wspólnotowym, inne zaś nie będą objęte harmonizacją wspólnotową. Wzajemne uznawanie wciąż będzie stosowane do tych ostatnich aspektów.

(18) Art. 5 - 7 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wdrożenia ostatniego etapu unii celnej (Dz.U. L 35 z 13 lutego 1996, p. 1) przewiduje zniesienie środków mających skutek równoważny do należności celnych między Unią Europejską i Turcją. Na podstawie art. 66 decyzji 1/95, art. 5 - 7, w celu ich wykonania i zastosowania do produktów objętych unią celną, muszą być interpretowane zgodnie z odpowiednimi orzeczeniami Trybunału Sprawiedliwości. W konsekwencji, zasady wynikające z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości w kwestiach związanych z art. 28 i 30 Traktatu WE, w szczególności sprawy „Cassis de Dijon”, mają zastosowanie do Państw Członkowskich i do Turcji.

(19) Art. 8 ust. 2 i art. 9 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oraz jego protokół 4. Art. 28 - 30 Traktatu WE stanowią część dorobku wspólnotowego i zostały zawarte w art. 11 i 13 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które są interpretowane zgodnie z odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości WE sprzed dnia podpisania Porozumienia. Dlatego, niniejszy Komunikat stosuje się również do produktów wytwarzanych w Islandii, Liechtensteinie i Norwegii.

(20) Jednakże, jeżeli przepisy krajowe są sprzeczne z art. 28 i 30 Traktatu WE, należy wziąć pod uwagę fakt, że Trybunał Sprawiedliwości potwierdził zakaz stosowania tych zasad wyłącznie w odniesieniu do produktów przywożonych i produktów nie będących produktami krajowymi: w szczególności motyw 21 wyroku Trybunału z dnia 5 grudnia 2000 r.,

postępowanie karne przeciwko Jean-Pierre Guimont, sprawa C-448/98, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 2000, str. 1-10663.

(21) Art. 24 Traktatu WE stanowi, że produkty pochodzące z państw trzecich są uważane za będące w swobodnym obrocie w jednym z Państw Członkowskich, jeżeli dopełniono wobec nich formalności przywozowych oraz pobrano wszystkie wymagane opłaty celne i opłaty o skutku równoważnym w tym Państwie Członkowskim i jeżeli nie skorzystały z całkowitego lub częściowego zwrotu tych ceł lub opłat. Ponadto, motyw 37 wyroku Trybunału z dnia 22 stycznia 2002 r., Canal Satélite Digital SL przeciwko Administración General del Estado, w obecności Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), sprawa C-390/99, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 2002, str. 1-607, potwierdza zasadę: „Orzecznictwo zawiera wyraźne ustalenia, że zgodna z prawem sprzedaż produktu w jednym Państwie Członkowskim w zasadzie musi gwarantować możliwość sprzedaży tego produktu w innych Państwach Członkowskich bez konieczności poddawania go dodatkowym kontrolom, oprócz wyjątkowych przypadków przewidzianych w i dopuszczonych w prawie wspólnotowym”.

(22) Dyrektywa 2001/95/WE oraz dyrektywa 92/59/EWG w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

(23) Motyw 26 wyroku Trybunału z dnia 21 czerwca 2001 r., KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH przeciwko Irlandii, sprawa C-30/99, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 2001, str. 1-4619.

(24) W szczególności motyw 36 wyroku Trybunału z dnia 24 października 2002 r., w procedurze karnej przeciwko Walter Hahn, sprawa C-121/00, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 2002, str. 1-9193.

(25) Motywy 17 i 18 wyroku Trybunału z dnia 16 listopada 2000 r., Komisja przeciwko Belgii, sprawa C-217/99, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego 2000, str. 1-10251.

(26) Norma krajowa oznacza specyfikację techniczną, przyjętą przez krajowy urząd normalizacyjny do wielokrotnego lub ciągłego stosowania, podawaną do publicznej wiadomości, jednak nieobowiązkową.

(27) Orzeczenie Trybunału z dnia 22 września 1988 r. sprawie 45/87 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1988 r., str. 4929.

(28) Orzeczenie Trybunału z dnia 14 czerwca 2001 r. w sprawie C-84/00 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2001 r., str. 1-4553.

(29) Orzeczenie Trybunału z dnia 14 lipca 1988 r. w sprawie 90/86 - postępowanie karne przeciwko Zoni, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1988 r., str. 4285.

(30) Orzeczenie Trybunału z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie C-123/00 - postępowanie karne przeciwko Christinie Bellamy i English Shop Wholesale SA, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2001 r., str. 1-2795; orzeczenie Trybunału z dnia 14 czerwca 2001 r. w sprawie C-84/2000 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2001 r., str. 1-4553.

(31) Orzeczenie Trybunału z dnia 24 października 2002 r., w sprawie C-121/2000 - postępowanie karne przeciwko Walterowi Hahnowi, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2002 r., str. 1-9193.

(32) Orzeczenie Trybunału z dnia 12 października 2000 r. w sprawie C-3/99 Cidrerie Ruwet SA przeciwko Cidre Stassen SA i HP Bulmer Ltd, Zbiór Orzecznictwa Trybunału

Europejskiego z 2000 r., str. 1-8749; orzeczenie Trybunału z dnia 10 listopada 1982 r. w sprawie 261/81 Walter Rau Lebensmittelwerke przeciwko De Smedt PVBA, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1982 r., str. 3961.

(33) Orzeczenie Trybunału z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie C-448/98 - postępowanie karne przeciwko Jean-Pierre'owi Guimontowi, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2000 r., str. 1-10663.

(34) Orzeczenie Trybunału z dnia 4 grudnia 1986 r. w sprawie 179/85 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1986 r., str. 3879; orzeczenie Trybunału z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie C-159/00 Sapod Audic przeciwko Eco-Emballages SA, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2002 r., str. 1-5031.

(35) Orzeczenie Trybunału z dnia 12 września 2000 r. w sprawie C-366/98 - postępowanie karne przeciwko Yannickowi Geffroyowi i Casino France SNC, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2000 r., str. 1-6579; orzeczenie Trybunału z dnia 16 listopada 2000 r. w sprawie C-217/99 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2000 r., str. 1-10251.

(36) Patrz w szczególności pkt 17 uzasadnienia orzeczenia z dnia 28 stycznia 1986 r. w sprawie 188/84 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej („homologacja typu dla obrabiarek do drewna”), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1986 r., str. 419.

(37) Dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów pozwala jednakże Państwom Członkowskim na podejmowanie natychmiastowych środków ograniczających w odniesieniu do produktów niebezpiecznych lub takich, które mogą być niebezpieczne, na podstawie art. 6, 7 lub 8 i 14 dyrektywy 92/59/WE i, od dnia 15 stycznia 2004 r., na podstawie art. 8, 11 lub 12 i 18 dyrektywy 2001/95/WE.

(38) W orzeczeniu z dnia 22 stycznia 2002 r. w sprawie C-390/99 (Canal Satélite Digital SL przeciwko Administración General del Estado i Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2002 r., str. 1-607), Trybunał wyjaśnił, że procedura uprzedniej autoryzacji ogranicza swobodny przepływ towarów. Jednakże, aby takie prawodawstwo było uzasadnione w świetle podstawowych wolności, musi się opierać na motywie interesu publicznego uznanego zgodnie z prawem wspólnotowym oraz przestrzegać zasady proporcjonalności, tj. gwarantować osiągnięcie pożądanego celu i nie wykroczać poza kwestie konieczne z tym związane.

(39) Pkt 15 uzasadnienia orzeczenia Trybunału z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie C-42/90 - postępowanie karne przeciwko Jean-Claudowi Bellonowi, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1990 r., str. 1-4863.

(40) Jednakże, w przypadku produktu pochodzącego z EOG ~~UE~~ Turcji, produkowanego lub wprowadzanego do obrotu zgodnie z prawem, dowód wystawiany przez właściwy organ Państwa Członkowskiego to jedna z kilku możliwości: nie może on być wymagany przez właściwy organ Państwa Członkowskiego przeznaczenia. Patrz pkt 63 uzasadnienia orzeczenia z dnia 8 maja 2003 r. (sprawa C-14/02 ATRAL przeciwko Państwu Belgijskiemu), w którym Trybunał stwierdził, że nakładanie warunku atestacji zgodności produktów pochodzących z EOG z normami technicznymi lub przepisami gwarantującymi poziom bezpieczeństwa równoważny z poziomem wymaganym przez Państwo Członkowskie przeznaczenia jest sprzeczne z art. 28 Traktatu WE.

- (41) W wyjątkowej sytuacji, gdy stosowana jest procedura uprzedniej autoryzacji, produkty mogą być wprowadzane do obrotu wyłącznie po uzyskaniu autoryzacji.
- (42) W tym zakresie - patrz orzeczenie Trybunału z dnia 17 czerwca 1987 r. w sprawie 154/85 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1987 r., str. 2717.
- (43) Jednakże, w wyjątkowej sytuacji, gdy stosowana jest procedura uprzedniej autoryzacji, wystarczy odmówić jej przeprowadzenia.
- (44) Patrz w szczególności pkt 36 uzasadnienia orzeczenia Trybunału z dnia 22 stycznia 2002 r. w sprawie C-390/99 Canal Satélite Digital SL przeciwko Administración General del Estado i Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2002 r., str. 1-607.
- (45) Orzeczenie Trybunału z dnia 8 czerwca 1993 r. w sprawie C-373/92 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1993 r., str. 1-3107.
- (46) Pkt 35 uzasadnienia orzeczenia Trybunału z dnia 17 września 1998 r. w sprawie C-400/96 - postępowanie karne przeciwko Jean Harpegnies, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1998 r., str. 1-5121.
- (47) Orzeczenie Trybunału z dnia 17 grudnia 1981 r. w sprawie 272/80 - postępowanie karne przeciwko Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten BV, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1981 r., str. 3277; pkt 23 uzasadnienia orzeczenia z dnia 14 lipca 1983 r. w sprawie 174/82 - postępowanie karne przeciwko Sandoz BV, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1983 r., str. 2445.
- (48) Orzeczenie Trybunału z dnia 8 czerwca 1993 r. w sprawie C-373/92 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1993 r., str. 1-3107.
- (49) Państwo Członkowskie przeznaczenia powinno akceptować sprawozdania i certyfikaty sporządzone przez urząd zapewniający gwarancje równoważne z wymaganymi od urzędów krajowych. Wynika to z faktu, że gwarancje niezależności oferowane przez ten urząd utworzony w Państwie Członkowskim pochodzenia nie koniecznie muszą być zbieżne z tymi ustanowionymi w prawie wewnętrznym Państwa Członkowskiego przeznaczenia: pkt 69 uzasadnienia orzeczenia Trybunału z dnia 21 czerwca 2001 r. w sprawie C-30/99 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego, str. 1-4619.
- (50) Patrz w szczególności pkt od 34 do 36 uzasadnienia orzeczenia Trybunału z dnia 5 czerwca 1997 r. w sprawie C-105/94 Ditta Angelo Celestini przeciwko Saar-Sektkellerei Faber GmbH and Co. KG, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1997 r., str. 1-2971.
- (51) Jeżeli wystąpi uzasadniona potrzeba przeprowadzenia kontroli lub inspekcji, poniesione koszty mają być pokryte przez osobę, która zleca ich przeprowadzenie lub żąda homologacji typu. Koszty te muszą być proporcjonalne, tak więc nie mogą być wyższe od sumy niezbędnej do pokrycia kosztów procedury inspekcyjnej: patrz w szczególności pkt 41 i 42 uzasadnienia orzeczenia Trybunału z dnia 22 stycznia 2002 r. (sprawa C-390/99 Canal Satélite Digital SL przeciwko Administración General del Estado i Distribuidora de Televisión Digital SA (DTS)). Jednakże, jako że kontrole te dokonywane są u źródła i na rynku, Trybunał Sprawiedliwości uznał, że takie inspekcje nie mogą być rozpatrywane jako przysługa oddana importerowi. Dlatego koszty, jakie pociągają za sobą takie inspekcje, muszą być ponoszone

przez ogół społeczeństwa, które jako całość korzysta ze swobodnego przepływu towarów wspólnotowych: pkt 31 uzasadnienia orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1993 r. w połączonych sprawach C-277/91, C-318/91 i C-319/91 Ligur Carni Srl i Genova Garni Srl przeciwko Unita Sanitaria Locale n. XV di Genova oraz Ponente SpA przeciwko Unita Sanitaria Locale n. XIX di La Spezia i CO.GE.SE.MA Coop arl, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1993 r., str. 1-6621.

(52) Są to, dokładniej rzecz ujmując, wymagania uznane za środki uchylające art. 28 TWE za pośrednictwem art. 30 TWE, wraz z nadrzędnymi wymaganiami, które zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości mogą uzasadniać zastosowanie środka mającego skutek równoważny w rozumieniu art. 28 TWE.

(53) Ocena ryzyka obejmuje zarówno określenie poziomu zagrożenia (tj. krytycznego progu prawdopodobieństwa wystąpienia niekorzystnych skutków w odniesieniu do jednej z bezwarunkowych przyczyn wymienionych w art. 30 TWE lub uznanych przez Trybunał za bezwzględny wymóg, który uzasadniałby zastosowanie środka o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 TWE), a także przeprowadzenie oceny naukowej ryzyka. Ważną rolę w kontekście zarządzania ryzykiem może pełnić zasada ostrożności: patrz komunikat COM(2000) 1 Komisji w sprawie odwoływania się do zasady ostrożności: http://europa.eu.int/comm/food/fs/pp/pp_index_en.html

(54) Orzeczenie Trybunału z dnia 14 lipca 1994 r. w sprawie C-17/93 - postępowanie karne przeciwko J.J.J. Van der Veldt, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1994 r., str. 1-35; orzeczenie Trybunału z dnia 4 czerwca 1992 r. w połączonych sprawach C-13/91 i C-113/91 postępowanie karne przeciwko Michelowi Debusowi, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1992 r., str. 1-3617; orzeczenie Trybunału z dnia 24 października 2002 r. w sprawie C-121/2000 - postępowanie karne przeciwko Walterowi Hahnowi, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2002 r., str. 1-9193.

(55) Odpowiednio art. 30 Traktatu lub orzecznictwo w sprawie nadrzędnych wymagań. Patrz w szczególności orzeczenie Trybunału z dnia 28 stycznia 1986 r. w sprawie 188/84 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej („homologacja typu obrabiarek do drewna”), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1986 r., str. 419.

(56) Na przykład, właściwy organ winien zadać sobie pytanie czy odpowiednie etykietowanie lub informacja o produkcji bądź innego rodzaju charakterystyka są wystarczające do zapewnienia konsumentom stosownego poziomu bezpieczeństwa.

(57) Byłoby to wbrew zasadzie proporcjonalności. Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 1986 r. w sprawie 188/84 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej („homologacja typu obrabiarek do drewna”), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1986 r., str. 419.

(58) Orzeczenie Trybunału z dnia 21 września 1999 r. w sprawie C-124/97 Markku Juhani Läärä, Cotswold Microsystems Ltd i Oy Trans-atlantic Software Ltd przeciwko Kihlakunnansyöttäjä (Jyväskylä) i Suomen valtio (Państwo Fińskie), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1999 r., str. 1-6067.

(59) Tę zasadę używa się znacznie częściej w kontekście wyjątkowej sytuacji zastosowania procedury autoryzacji przed wprowadzeniem do obrotu, koniecznej wyłącznie wtedy, gdy przeprowadzenie kontroli *a posteriori* zostanie uznane za zbyt późne, aby móc zagwarantować rzeczywistą skuteczność i osiągnięcie pożądanego celu. Celem, jaki przyświeca stosowaniu tej procedury jest interes publiczny uznany przez prawo wspólnotowe i przestrzeganie zasady proporcjonalności, tj. zagwarantowanie osiągnięcia pożądanego celu i nie wykraczanie poza kwestie z tym związane. Aby taka procedura miała charakter

proporcjonalny, musi ona, w każdym przypadku, opierać się na wcześniej znanych, obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach, tak aby ograniczyć swobodę w podejmowaniu decyzji krajowych organów, nie dopuszczając do wydawania arbitralnych decyzji. Ponadto, w ramach takiej procedury nie można planować kontroli, które w istocie rzeczy powielają kontrole przeprowadzane w kontekście innych procedur, w tym samym państwie lub w innym Państwie Członkowskim. Ostatecznie zaś, procedura uprzedniej autoryzacji nie spełnia podstawowej zasady swobodnego przepływu towarów, jeżeli, w wyniku długości jej trwania lub nieproporcjonalnych kosztów, które ze sobą niesie, mogłaby doprowadzić do przerwania działań podjętych przez zainteresowane podmioty gospodarcze. Komisja uznaje termin 90 dni za nieproporcjonalny w każdym przypadku.

(60) Patrz w szczególności pkt 16 uzasadnienia orzeczenia z dnia 13 grudnia 1990 r. w sprawie C-42/90 - postępowanie karne przeciwko Jean-Claude'owi Bellonowi, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1990 r., str. 1-4863.

(61) Orzeczenie Trybunału z dnia 9 maja 1985 r. w sprawie 21/84 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (pocztowe maszyny frankujące), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1985 r., str. 1355; orzeczenie Trybunału z dnia 19 marca 1991 r. w sprawie C-249/88 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1991 r., str. 1-1275.

(62) Orzeczenie Trybunału z dnia 28 marca 1995 r. w sprawie C-324/93 Królowa przeciwko Sekretarzowi Stanu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, *ex parte* Evans Medical Ltd i Macfarlan Smith Ltd., Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1995 r., str. 1-5.

(63) Pkt 18 uzasadnienia orzeczenia Trybunału z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie C-358/95 Tommaso Morellato przeciwko Unit_ sanitaria locale (USL) No 11 di Pordenone, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1997 r., str. 1-1431.

(64) Orzeczenie Trybunału z dnia 20 czerwca 2002 r. w połączonych sprawach C-388/2000 i C-429/2000 Radiosistemi Srl przeciwko Prefetto di Genova, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 2002 r., str. 1-5845.

(65) Orzeczenie Trybunału z dnia 4 czerwca 1992 r. w połączonych sprawach C-13/91 i C-113/91 - postępowanie karne przeciwko Michelowi Debusowi, Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1992 r., str. 1-3617.

(66) Patrz w szczególności orzeczenie Trybunału z dnia 22 października 1998 r. w sprawie C-184/96 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (orzeczenie „Foie gras”), Zbiór Orzecznictwa Trybunału Europejskiego z 1998 r., str. 1-6197. Dzięki procedurze notyfikacji określonej w dyrektywie 98/34/WE, Komisja upewnia się, że taka klauzula została włączona do nowych przepisów technicznych. W serwisie WWW pod adresem <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris> opublikowano projekt norm technicznych, notyfikowany na podstawie dyrektywy 98/34/WE, wraz z tekstami przyjętymi po zakończeniu procedury. W ten sposób zapewniono podmiotom gospodarczym łatwy dostęp do stosowanych przepisów.

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 178/2002 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

z dnia 28 stycznia 2002 r.

**ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące
Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w
zakresie bezpieczeństwa żywności**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37, 95, 133 oraz art. 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Swobodny przepływ bezpiecznej i zdrowej żywności jest ważnym aspektem rynku wewnętrznego i przyczynia się znacząco do zdrowia i ogólnego dobra obywateli oraz do ich interesów socjalnych i gospodarczych.
- (2) Zgodnie z polityką Wspólnoty powinien być zapewniony wysoki poziom ochrony życia i zdrowia ludzkiego.
- (3) Swobodny przepływ żywności i pasz we Wspólnocie może zostać zrealizowany tylko wtedy, gdy wymagania w zakresie bezpieczeństwa żywności i pasz nie będą się różnić znacząco między Państwami Członkowskimi.
- (4) Istnieją poważne różnice w odniesieniu do koncepcji, zasad i procedur prawa żywnościowego w Państwach Członkowskich. Jeżeli Państwa Członkowskie przyjmą środki regulujące sferę żywności, różnice te mogą zahamować swobodny przepływ żywności, stworzyć nierówne warunki dla konkurencji i w ten sposób mogą bezpośrednio wpłynąć na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

---

¹Dz.U. C 96 E z 27.3.2001, str. 247.

²Dz.U. C 155 z 29.5.2001, str. 32.

³Opinia wydana dnia 14 czerwca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁴Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 17 września 2001 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 21 stycznia 2002 r.

- (5) Zgodnie z powyższym konieczne jest, aby te koncepcje, zasady i procedury zostały zbliżone do siebie tak, by utworzyć wspólną podstawę dla środków regulujących kwestie związane z żywnością i paszą, podejmowane w Państwach Członkowskich i na poziomie Wspólnoty. Jednakże, konieczne jest zapewnienie wystarczającego czasu dla dostosowania wszelkich sprzecznych przepisów w istniejącym ustawodawstwie, zarówno na płaszczyźnie krajowej jak i całej Wspólnoty. Konieczne jest również, aby stosowne ustawodawstwo było stosowane w świetle zasad wyznaczonych przez niniejsze rozporządzenie, do momentu dokonania adaptacji.
- (6) Woda jest spożywana bezpośrednio lub pośrednio podobnie jak inny pokarm i dlatego też przyczynia się do ogólnego narażenia konsumenta na działanie spożywanych substancji, łącznie z zanieczyszczeniami chemicznymi i mikrobiologicznymi. Niemniej jednak, ponieważ jakość wody przeznaczonej do konsumpcji przez człowieka jest już kontrolowana przez dyrektywy Rady 80/778/EWG⁵ oraz 98/83/WE⁶, wystarczy w kwestii wody odnieść się do norm określonych w art. 6 dyrektywy 98/83/WE.
- (7) W kontekście prawa żywnościowego należy wziąć również pod uwagę wymagania dla pasz, łącznie z ich produkcją i używaniem, tam gdzie pasze są przeznaczone dla zwierząt służących do produkcji żywności. Pozostaje to bez uszczerbku dla podobnych wymagań, które do tej pory miały zastosowanie, i które będą stosowane w przyszłości w zakresie przepisów dotyczących pasz, które mają zastosowanie do wszystkich zwierząt, łącznie ze zwierzętami domowymi.
- (8) Wspólnota wybrała wysoki poziom ochrony zdrowia, odpowiedni dla rozwoju prawa żywnościowego, który jest przez nią stosowany w niedyskryminacyjny sposób, bez znaczenia czy dokonuje się handlu żywnością lub paszami na rynkach wewnętrznych czy w skali międzynarodowej.
- (9) Konieczne jest, aby zapewnić zaufanie konsumentów i innych osób bezpośrednio zainteresowanych oraz partnerów handlowych, wobec procesu decyzyjnego, w ramach którego tworzone jest prawo żywnościowe, wobec jego bazy naukowej oraz struktur i niezależności instytucji chroniących zdrowie i inne wartości.
- (10) Doświadczenie wykazało, że konieczne jest przyjęcie środków, których celem jest zagwarantowanie, aby niebezpieczna żywność nie była wprowadzana do obrotu i zagwarantowanie istnienia systemów, które identyfikują i odpowiadają na problemy bezpieczeństwa żywności w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynków wewnętrznych oraz, aby chronić zdrowie ludzkie. Podobne zagadnienia powinny zostać podniesione w stosunku do pasz.
- (11) W celu zastosowania wystarczająco wszechstronnego i zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa żywności, powinna istnieć szeroka definicja prawa żywnościowego, obejmująca szeroki zakres przepisów mających bezpośredni lub pośredni wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz, łącznie z przepisami w zakresie materiałów i artykułów, które na poziomie podstawowej produkcji mają kontakt z żywnością, paszami i innymi produktami rolnymi.
- (12) W celu zapewnienia bezpieczeństwa żywności, konieczne jest uwzględnienie

---

⁵Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 11. Dyrektywa uchylona dyrektywą 98/83/WE.

⁶Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 32.

wszystkich aspektów łańcucha produkcji żywności począwszy od produkcji podstawowej i produkcji pasz, aż do sprzedaży lub dostawy żywności do konsumenta, ponieważ każdy element może mieć potencjalny wpływ na bezpieczeństwo żywności.

- (13) Doświadczenie pokazało, że z tego powodu konieczne jest, aby uwzględnić produkcję, wytwarzanie, transport i dystrybucję paszy podawanej zwierzętom służącym do produkcji żywności, łącznie z hodowlą zwierząt, które mogą być użyte jako pasza na farmach rybnych, ponieważ przypadkowe lub celowe zanieczyszczenie paszy oraz fałszerstwa z tym związane mogą mieć bezpośredni lub pośredni wpływ na bezpieczeństwo żywności.
- (14) Z tego samego powodu konieczne jest, aby wziąć pod uwagę inne praktyki i nakłady rolne na poziomie produkcji podstawowej i ich potencjalny wpływ na ogólne bezpieczeństwo żywności.
- (15) Sieć najlepszych laboratoriów na poziomie regionalnym i/lub międzyregionalnym, których celem będzie zapewnienie stałego monitorowania bezpieczeństwa żywności, mogłaby odgrywać znaczącą rolę w zapobieganiu potencjalnym zagrożeniom dla zdrowia obywateli.
- (16) Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie i Wspólnotę, dotyczące żywności i pasz powinny być ogólnie oparte o analizę zagrożeń, poza przypadkami gdzie ze względu na okoliczności lub naturę środka nie jest to odpowiednie. Uciekanie się do analizy zagrożeń przed przyjęciem takich środków powinno prowadzić do uniknięcia nieuzasadnionych barier w stosunku do swobodnego przepływu środków spożywczych.
- (17) W przypadku, gdy prawo żywnościowe ma na celu redukcję, wyeliminowanie lub uniknięcie ryzyka utraty zdrowia, trzy powiązane ze sobą składniki analizy zagrożeń - ocena zagrożeń, zarządzanie zagrożeniami i komunikacja zagrożeń - zapewniają systematyczną metodologię dla określenia efektywnych, współmiernych i skierowanych we właściwym kierunku środków lub innych działań, mających na celu ochronę zdrowia.
- (18) W celu zapewnienia zaufania do bazy naukowej prawa żywnościowego należy podjąć ocenę zagrożeń w niezależny, obiektywny i przejrzysty sposób, na podstawie dostępnych informacji i danych naukowych.
- (19) Uważa się, że naukowa ocena ryzyka nie może, w pewnych przypadkach, samodzielnie dostarczyć wszystkich informacji, na których należy opierać decyzję w zakresie zarządzania ryzykiem oraz, że inne czynniki związane z rozpatrywaną sprawą powinny być brane pod uwagę w sposób prawnie uzasadniony, łącznie z czynnikami społecznymi, gospodarczymi, związanymi z tradycją, etycznymi i środowiskowymi oraz możliwością ich kontroli.
- (20) Zasada ostrożności została przywołana, aby zapewnić ochronę zdrowia we Wspólnocie, w ten sposób stwarzając bariery dla swobodnego przepływu żywności i pasz. Dlatego też konieczne jest wypracowanie wspólnej podstawy w całej Wspólnocie dla stosowania tej zasady.
- (21) W tych konkretnych przypadkach, kiedy istnieje ryzyko utraty życia lub zdrowia, a

kiedy panuje niepewność naukowa, zasada ostrożności zapewnia mechanizm dla określania środków zarządzających ryzykiem lub innych działań w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia, jaki wybrany został we Wspólnocie.

- (22) Bezpieczeństwo żywności i zabezpieczenie interesów konsumenta coraz bardziej staje się przedmiotem zainteresowania ogółu społeczeństwa, organizacji pozarządowych, stowarzyszeń zawodowych, międzynarodowych partnerów handlowych i organizacji handlowych. Konieczne jest zapewnienie zaufania klienta i zaufania partnerów handlowych poprzez otwarty i zrozumiały rozwój prawa żywnościowego oraz dzięki podejmowaniu przez władze publiczne odpowiednich kroków mających na celu informowanie społeczeństwa, tam gdzie istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, iż żywność może stwarzać zagrożenie dla zdrowia.
- (23) Bezpieczeństwo i zaufanie konsumentów we Wspólnocie i w państwach trzecich ma najważniejsze znaczenie. Wspólnota jest znaczącym globalnym nabywcą żywności i pasz, i w tym kontekście uczestniczy ona w międzynarodowych umowach handlowych, przyczynia się do rozwoju międzynarodowych standardów, na których opiera się prawo żywnościowe i wspiera ona zasadę wolnego handlu bezpiecznymi paszami i bezpieczną, zdrową żywnością w sposób niedyskryminujący nikogo, postępując zgodnie z praktyką uczciwego i etycznego handlu.
- (24) Konieczne jest zapewnienie, że żywność i pasze wywożone lub powtórnie wywożone ze Wspólnoty są zgodne z prawem wspólnotowym lub wymaganiami, wprowadzonymi przez kraj przywozu. W innych okolicznościach, żywność i pasze mogą być tylko wtedy wywożone lub powtórnie wywożone, jeżeli wyrazi na to zgodę kraj przywozu. Niemniej jednak, nawet w przypadku, gdy jest zgoda kraju przywozu, konieczne jest, aby zapewnić, że żywność szkodliwa dla zdrowia lub niebezpieczne pasze nie są wywożone lub ponownie wywożone.
- (25) Konieczne jest stworzenie ogólnych zasad, na podstawie, których można handlować żywnością i paszami oraz celów i zasad dla wniesienia przez Wspólnotę wkładu w rozwój międzynarodowych standardów i umów handlowych.
- (26) Niektóre Państwa Członkowskie, w zakresie bezpieczeństwa żywności, przyjęły ustawodawstwo horyzontalne, nakładając w szczególności na przedsiębiorców ogólny obowiązek wprowadzania na rynek wyłącznie żywności, która jest bezpieczna. Jednakże te Państwa Członkowskie stosują różne podstawowe kryteria służące ustaleniu czy żywność jest bezpieczna. Biorąc pod uwagę istniejące różnice w podejściu do tego tematu oraz brak ustawodawstwa horyzontalnego w innych Państwach Członkowskich, handel żywnością narażony jest na istnienie barier. Podobne bariery mogą w analogiczny sposób powstać dla handlu paszami.
- (27) Dlatego też konieczne jest, aby ustanowić ogólne wymagania wobec wyłącznie bezpiecznej żywności i pasz, wprowadzanych na rynek tak, aby zapewnić efektywne funkcjonowanie wewnętrznego rynku tych produktów.
- (28) Doświadczenie dowodzi, że funkcjonowanie rynku wewnętrznego żywności i pasz może być zagrożone, jeżeli nie jest możliwe monitorowanie ruchu żywności i pasz. Dlatego też konieczne jest ustanowienie całościowego systemu monitorowania ruchu w handlu żywnością i paszami tak, aby mogło mieć miejsce ukierunkowane i precyzyjne

wycofanie z rynku lub, aby można podać informację konsumentom lub urzędnikom odpowiedzialnym za kontrolę i wskutek tego uniknąć ewentualnych zbędnych zakłóceń o szerokim zasięgu, w przypadku problemów z bezpieczeństwem żywności.

- (29) Należy zapewnić, aby przedsiębiorstwo sektora żywnościowego lub paszowego, łącznie z importerem, mogło być utożsamiane przynajmniej z przedsiębiorstwem, z którego dostarczona została żywność, pasza, zwierzęta bądź substancja, która może być zawarta w żywności lub paszy, w celu zapewnienia możliwości ich lokalizacji na wszystkich etapach dochodzenia.
- (30) Przedsiębiorcy, prowadzący działalność związaną z żywnością mogą w najlepszy sposób określić bezpieczny system dostarczania żywności i zapewnić bezpieczeństwo żywności, którą dostarczają. Powinni oni być w pierwszym rzędzie odpowiedzialni wobec prawa za zapewnienie bezpieczeństwa żywności. Chociaż zasada ta istnieje w niektórych Państwach Członkowskich i obszarach prawa żywnościowego, w innych obszarach jest to niejasne lub zakładana jest inna odpowiedzialność przez właściwe władze Państw Członkowskich poprzez przeprowadzane przez nie działania kontrolne. Rozbieżności takie narażają handel na tworzenie barier i zakłócają konkurencję między przedsiębiorstwami żywnościowymi w różnych Państwach Członkowskich.
- (31) Podobne wymagania powinny mieć zastosowanie wobec pasz i przedsiębiorców prowadzących działalność związaną z paszami.
- (32) Baza naukowa i techniczna dla ustawodawstwa Wspólnoty odnoszącego się do bezpieczeństwa żywności i pasz, powinna przyczyniać się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia we Wspólnocie. Wspólnota powinna mieć dostęp do wsparcia technicznego o wysokiej jakości, cechującego się niezależnością i wydajnością.
- (33) Zagadnienia naukowe i techniczne związane z bezpieczeństwem żywności i pasz stają się coraz bardziej ważne i złożone. Ustanowienie Europejskiego Urzędu ds. bezpieczeństwa żywności, zwanego dalej „Urzędem”, powinno wzmacniać obecny system wsparcia naukowego i technicznego, który nie jest już w stanie odpowiadać na wzrastające wymagania wobec niego.
- (34) Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa żywnościowego, Urząd powinien podjąć się roli niezależnego naukowego punktu odniesienia w ocenie ryzyka i postępując w ten sposób powinien pomagać w zapewnieniu dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Może być on wezwany do wydania opinii na sporne tematy naukowe, w ten sposób umożliwiając instytucjom Wspólnoty i Państw Członkowskich podejmowanie decyzji zarządzających ryzykiem według dostarczonych informacji, które konieczne są, aby zapewnić bezpieczeństwo żywności i pasz, i jednocześnie pomagać w uniknięciu fragmentacji rynku wewnętrznego wskutek przyjęcia nieuzasadnionych lub zbędnych utrudnień dla swobodnego przepływu żywności i pasz.
- (35) Urząd powinien być niezależnym naukowym źródłem porad, informacji i informowania o ryzyku w celu polepszenia zaufania konsumenta; niemniej jednak w celu promowania spójności między funkcjami oceny ryzyka, zarządzaniem ryzykiem i informowaniem o ryzyku, wzmocnione powinno być powiązanie między oceniającymi ryzyko i zarządzającymi nim.

- (36) Urząd powinien zapewnić wszechstronne, niezależne i naukowe spojrzenie na bezpieczeństwo i inne aspekty całych łańcuchów zaopatrzenia w żywność i pasze, co oznacza szeroko pojętą odpowiedzialność Urzędu. Powinno to dotyczyć zagadnień mających bezpośredni lub pośredni wpływ na bezpieczeństwo łańcuchów dostaw żywności i pasz, zdrowie zwierząt i opiekę nad nimi, oraz zdrowie roślin. Jednakże, konieczne jest zapewnienie tego, aby Urząd skupił się na bezpieczeństwie żywności. Tak, więc jego misja odnośnie zagadnień związanych ze zdrowiem zwierząt, opieką nad zwierzętami i zdrowiem roślin, które nie są związane z bezpieczeństwem łańcuchów dostaw żywności powinna być ograniczona do zapewniania opinii naukowych. Misja Urzędu powinna również dotyczyć doradztwa naukowego oraz wsparcia naukowo-technicznego w zakresie żywienia ludności w związku z ustawodawstwem wspólnotowym, a także pomocy dla Komisji, na jej żądanie, w zakresie komunikacji związanej z programami ochrony zdrowia.
- (37) Ponieważ niektóre produkty, które uzyskały zezwolenie zgodnie z prawem żywnościowym takie jak pestycydy lub dodatki do pasz zwierzęcych mogą tworzyć zagrożenie dla środowiska lub dla bezpieczeństwa pracowników, Urząd powinien również ocenić pewne aspekty środowiskowe oraz bezpieczeństwa pracy zgodnie z odpowiednim ustawodawstwem.
- (38) W celu uniknięcia podwajania się ocen naukowych i związanych z nimi opinii naukowych na temat organizmów zmodyfikowanych genetycznie (GMO), Urząd powinien również wydawać opinie naukowe na temat produktów innych niż żywność i pasze, związanych z organizmami zmodyfikowanymi genetycznie i określonych przez dyrektywę 2001/18/WE⁷, bez uszczerbku dla procedur ustanowionych w tej sprawie.
- (39) Poprzez dostarczenie wsparcia w sprawach naukowych Urząd powinien włożyć swój wkład w rolę Wspólnoty i Państw Członkowskich polegającą na rozwoju i ustanawianiu międzynarodowych standardów i umów handlowych w zakresie bezpieczeństwa żywności.
- (40) Istotne jest zaufanie instytucji Wspólnoty, ogółu społeczeństwa i zainteresowanych stron wobec Urzędu. W tym celu niezmiernie ważne jest zagwarantowanie jego niezależności, wysokiej jakości naukowej, przejrzystości i skuteczności. Niezbędna jest również współpraca z Państwami Członkowskimi.
- (41) W tym celu zarząd powinien być powołany w taki sposób, aby zagwarantować najwyższy standard kompetencji, szeroki zakres odpowiedniej wiedzy eksperckiej, na przykład w zakresie zarządzania i administracji publicznej i najszerzą dystrybucję pod względem geograficznym w ramach Unii. Powinno to być ułatwione poprzez rotację członków zarządu z różnych państw, bez żadnego stanowiska zarezerwowanego dla obywateli, któregośkolwiek z Państw Członkowskich.
- (42) Urząd powinien dysponować środkami służącymi realizacji wszystkich zadań wymaganych w celu umożliwienia mu wykonywania swojej roli.

---

⁷Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie celowego uwolnienia genetycznie modyfikowanych organizmów do środowiska naturalnego i uchylenia dyrektywy Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1).

- (43) Zarząd powinien mieć uprawnienia niezbędne do ustalania budżetu, kontroli jego realizacji, ustanawiania zasad wewnętrznych, przyjmowania regulacji finansowych, mianowania członków komitetu naukowego i paneli naukowych i mianowania dyrektora zarządzającego.
- (44) W celu efektywnego funkcjonowania Urząd powinien ściśle współpracować z właściwymi organami w Państwach Członkowskich. Powinno być stworzone forum doradcze, aby doradzać dyrektorowi wykonawczemu, w celu ustanowienia mechanizmu wymiany informacji i, aby zapewnić ścisłą współpracę szczególnie pod względem systemu wymiany informacji. Współpraca i odpowiednia wymiana informacji powinna również zminimalizować potencjał rozbieżności opinii naukowych.
- (45) Urząd powinien przejąć rolę komitetów naukowych współpracujących z Komisją w zakresie wystawiania opinii naukowych leżących w zakresie ich kompetencji. Konieczna jest reorganizacja tych komitetów, aby zapewnić większą konsekwencję naukową odnośnie łańcucha dostaw żywności i, aby umożliwić im bardziej efektywną pracę. Komitet naukowy i stałe panele naukowe powinny, więc być założone w ramach Urzędu, aby dostarczać wspomniane opinie.
- (46) W celu zagwarantowania niezależności, członkowie komitetu naukowego i paneli powinni być niezależnymi naukowcami rekrutowanymi na podstawie otwartej procedury aplikacji.
- (47) Rola Urzędu jako niezależnego naukowego punktu odniesienia oznacza, że opinia naukowa może być zażądana nie tylko przez Komisję, ale również przez Parlament Europejski i Państwa Członkowskie. W celu zapewnienia możliwości zarządzania i zgodności procesu porad naukowych, Urząd powinien móc odmawiać lub zmienić żądanie, na podstawie wcześniej określonych kryteriów, dostarczając uzasadnienie takiej decyzji. Powinny być również podjęte kroki mające na celu uniknięcie rozbieżności opinii naukowych, a w przypadku ich zaistnienia między organami naukowymi, powinny istnieć procedury, które rozstrzygają takie rozbieżności lub zapewniają przejrzystą podstawę informacji naukowych dla kierowników zarządzających ryzykiem.
- (48) Urząd powinien być również w stanie zlecać badania naukowe, konieczne do wykonywania swoich obowiązków i jednocześnie zapewniać, aby powiązania ustanowione przez nie z Komisją i Państwami Członkowskimi zapobiegały podwajaniu się wysiłku. Powinno to być realizowane w sposób otwarty i przejrzysty, a Urząd powinien wziąć pod uwagę istniejącą wiedzę ekspercką i struktury istniejące we Wspólnocie.
- (49) Brak efektywnego systemu, na poziomie Wspólnoty, służącego zbieraniu i analizie danych na temat łańcucha dostawy żywności uważane jest za poważne niedociągnięcie. Powinien, więc ustanowiony być system do zbierania i analizy odpowiednich danych w zakresie działalności Urzędu. System ten ma mieć formę sieci, koordynowanej przez Urząd. Wymagany jest również przegląd sieci, które już zbierają wspólnotowe dane w zakresie działalności Urzędu.
- (50) Lepsza identyfikacja powstających zagrożeń może być w dłuższym terminie głównym instrumentem zapobiegawczym, który jest do dyspozycji Państw Członkowskich i

Wspólnoty w wykonywaniu ich polityki. Dlatego też, konieczne jest wyznaczenie Urzędowi wstępnego zadania zbierania informacji, czujności i zapewniania informacji na temat powstających zagrożeń mając na uwadze ich zapobieganie.

- (51) Ustanowienie Urzędu powinno umożliwić Państwom Członkowskim większe zaangażowanie w procedury naukowe. Dlatego powinna istnieć ścisła współpraca między Urzędem i Państwami Członkowskimi. W szczególności Urząd powinien móc przydzielać pewne zadania organizacjom w Państwach Członkowskich.
- (52) Konieczne jest zapewnienie równowagi między potrzebą realizacji zadań z wykorzystaniem organizacji narodowych na rzecz Urzędu, a potrzebą zapewnienia tego, aby zadania te były realizowane zgodnie z kryteriami ustanowionymi dla nich, w celu zachowania ogólnej spójności. Istniejące procedury, dla przydzielania zadań naukowych Państwom Członkowskim, w szczególności biorąc pod uwagę ocenę akt sprawy prezentowanej przez dany przemysł do autoryzacji określonych substancji, produktów lub procedur, powinny być ponownie zbadane w ciągu roku mając na względzie ustanowienie Urzędu i nowe udogodnienia, jakie one zapewniają. Procedury oceny powinny pozostać przynajmniej tak surowe jak poprzednio.
- (53) Komisja pozostaje w pełni odpowiedzialna za komunikowanie środków zarządzania ryzykiem. Dlatego też odpowiednie informacje powinny być wymieniane między Urzędem i Komisją. Ścisła współpraca między Urzędem, Komisją i Państwami Członkowskimi jest również konieczna, aby zapewnić spójność procesu globalnej komunikacji.
- (54) Niezależność Urzędu i jego rola w informowaniu społeczeństwa oznaczają, że powinien on być w stanie komunikować się autonomicznie w zakresie swojej kompetencji, czego celem jest zapewnienie obiektywnej, rzetelnej i łatwo zrozumiałej informacji.
- (55) Odpowiednia współpraca z Państwami Członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami jest konieczna szczególnie na polu kampanii informacji publicznej, aby wziąć pod uwagę wszelkie parametry regionalne i powiązania z polityką w zakresie zdrowia.
- (56) Poza zasadami działania opartymi na niezależności i przejrzystości, Urząd powinien być organizacją otwartą na kontakty z konsumentami i innymi zainteresowanymi grupami.
- (57) Urząd powinien być finansowany z ogólnego budżetu Unii Europejskiej. Jednakże, w świetle posiadanych doświadczeń, szczególnie odnośnie przetwarzania akt spraw przedstawianych przez przemysł do autoryzacji, w ciągu trzech lat od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie powinna być wzięta pod uwagę możliwość opłat. Procedura budżetowa Wspólnoty pozostaje nadal stosowana w zakresie subsydiów, którymi obciążany jest ogólny budżet Unii Europejskiej. Ponadto, rewizja ksiąg powinna być przeprowadzona przez Trybunał Obrachunkowy.
- (58) Konieczne jest pozwolenie na uczestnictwo krajom europejskim, które nie są członkami Unii Europejskiej, a które zawarły umowy zobowiązujące ich do transponowania i wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem.
- (59) System szybkiego alarmowania już istnieje w ramach dyrektywy Rady 92/59/EWG z

dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁸. Zakres istniejącego systemu obejmuje żywność i artykuły przemysłowe, ale nie pasze. Niedawne kryzysy żywnościowe pokazały potrzebę utworzenia ulepszonego i poszerzonego systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach. Ten skorygowany system powinien być zarządzany przez Komisję i obejmować Państwa Członkowskie, Komisję i Urząd jako członków sieci. System nie powinien obejmować przepisów wspólnotowych w zakresie wczesnej wymiany informacji w przypadku stanu zagrożenia radiologicznego w rozumieniu decyzji Rady 87/600/Euroatom⁹.

- (60) Niedawne wypadki związane z bezpieczeństwem żywności pokazały, że istnieje potrzeba ustanowienia odpowiednich środków w sytuacjach stanu zagrożenia, które zapewniłyby, że wszelka żywność, niezależnie od jej typu i pochodzenia oraz wszelka pasza powinny być poddane wspólnym środkom w przypadku poważnego zagrożenia zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt lub środowiska naturalnego. Takie całościowe podejście do środków bezpieczeństwa żywności w stanie zagrożenia powinno pozwolić na podjęcie efektywnych działań i zapobieganie sztucznym różnicom w traktowaniu poważnego zagrożenia w odniesieniu do żywności i pasz.
- (61) Niedawne kryzysy żywnościowe pokazały również korzyści płynące dla Komisji z posiadania odpowiednio przyjętych, szybszych procedur zarządzania kryzysami. Takie procedury organizacyjne powinny umożliwić poprawienie koordynacji wysiłków i określenie najbardziej efektywnych środków na podstawie najlepszych informacji naukowych. Dlatego też, skorygowane procedury powinny wziąć pod uwagę odpowiedzialności Urzędu i powinny zapewnić jemu naukową i techniczną pomoc w formie doradztwa w przypadku kryzysu żywnościowego.
- (62) W celu zapewnienia bardziej efektywnego i wszechstronnego podejścia do łańcucha pokarmowego, powinien być ustanowiony Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, aby zastąpić Stały Komitet Weterynaryjny, Stały Komitet ds. Środków Spożywczych i Stały Komitet ds. Materiałów Paszowych. Zgodnie z tym, decyzja Rady 68/361/EWG¹⁰, 69/414/EWG¹¹, oraz 70/371/EWG¹² powinny zostać uchylone. Z tego samego powodu Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powinien zastąpić również Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin w związku ze swoimi kompetencjami (co się tyczy dyrektyw 76/895/EWG¹³, 86/362/EWG¹⁴, 86/363/EWG¹⁵, 90/642/EWG¹⁶ i 91/414/EWG¹⁷) w sprawie środków ochrony roślin i ustalenia maksymalnych poziomów ich pozostałości.
- (63) Środki konieczne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte

---

⁸Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 24.

⁹Dz.U. L 371 z 30.12.1987, str. 76.

¹⁰Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

¹¹Dz.U. L 291 z 19.11.1969, str. 9.

¹²Dz.U. L 170 z 3.8.1970, str. 1.

¹³Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2000/57/WE (Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 76).

¹⁴Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/57/WE (Dz.U. L 208 z 1.8.2001, str. 36).

¹⁵Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 43. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/57/WE.

¹⁶Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2000/57/WE.

¹⁷Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/49/WE (Dz.U. L 176 z 29.6.2001, str. 61).

zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹⁸.

- (64) Konieczne jest, aby przedsiębiorcy posiadali wystarczający czas, aby przystosować się do niektórych z wymagań, ustanowionych na mocy niniejszego rozporządzenia i, aby Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności rozpoczął swoją działalność w dniu 1 stycznia 2002 r.
- (65) Ważne jest, aby uniknąć niejasności między zakresami działań Urzędu i Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych (EMEA), ustanowioną na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2309/93¹⁹. W konsekwencji konieczne jest założenie, że niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji przyznanych EMEA na mocy ustawodawstwa wspólnotowego, łącznie z kompetencjami przyznanymi przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające procedurę wspólnotową dla ustanowienia maksymalnego limitu pozostałości leczniczych produktów weterynaryjnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego²⁰.
- (66) Zapewnienie zbliżenia koncepcji, zasad i procedur tworzących wspólną podstawę dla prawa żywnościowego we Wspólnocie i ustanowienie Europejskiego Urzędu ds. bezpieczeństwa żywności jest konieczne i właściwe dla osiągnięcia podstawowych celów niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne, aby osiągnąć oczekiwane cele,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie tworzy podstawy do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i interesów konsumentów związanych z żywnością, ze szczególnym uwzględnieniem zróżnicowania podaży żywności, w tym produktów tradycyjnych, z jednoczesnym zapewnieniem sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Rozporządzenie określa wspólne zasady i obowiązki, środki umożliwiające stworzenie solidnej bazy naukowej, skuteczne ustalenia i procedury organizacyjne wspierające podejmowanie decyzji w sprawach bezpieczeństwa żywności i pasz.

---

¹⁸Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

¹⁹Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 649/98 (Dz.U. L 88 z 24.3.1998, str. 7).

²⁰Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1553/2001 (Dz.U. L 205 z 31.7.2001, str. 16).

2. Do celów ust. 1 niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne zasady regulujące sprawy żywności i pasz w ogólności, a bezpieczeństwo żywności i pasz w szczególności, na poziomie Wspólnoty i krajowym.

Rozporządzenie ustanawia Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności.

Rozporządzenie określa procedury w sprawach mających bezpośredni lub pośredni wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz.

3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności i pasz. Nie ma zastosowania do produkcji podstawowej na własny użytek lub do domowego przygotowania, obróbki lub przechowywania do własnego spożycia.

Artykuł 2

Definicja „żywności”

Do celów niniejszego rozporządzenia „żywność” (lub „środek spożywczy”) oznacza jakiegokolwiek substancje lub produkty, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do spożycia przez ludzi lub, których spożycia przez ludzi można się spodziewać.

„Środek spożywczy” obejmuje napoje, gumę do żucia i wszelkie substancje, łącznie z wodą, świadomie dodane do żywności podczas jej wytwarzania, przygotowania lub obróbki. Definicja ta obejmuje wodę zgodną z normami określonymi zgodnie z art. 6 dyrektywy 98/83/WE i bez uszczerbku dla wymogów dyrektyw 80/778/EWG i 98/83/WE.

„Środek spożywczy” nie obejmuje:

- a) pasz;
- b) zwierząt żywych, chyba że mają być one wprowadzone na rynek do spożycia przez ludzi;
- c) roślin przed dokonaniem zbiorów;
- d) produktów leczniczych w rozumieniu dyrektyw Rady 65/65/EWG²¹ i 92/73/EWG²²;
- e) kosmetyków w rozumieniu dyrektywy Rady 76/768/EWG²³;
- f) tytoniu i wyrobów tytoniowych w rozumieniu dyrektywy Rady 89/622/EWG²⁴;
- g) narkotyków lub substancji psychotropowych w rozumieniu Jedynej konwencji o

²¹Dz.U. 22 z 9.2.1965, str. 369. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/39/EWG (Dz.U. L 214 z 24.8.1993, str. 22).

²²Dz.U. L 297 z 13.10.1992, str. 8.

²³Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 169. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2000/41/WE (Dz.U. L 145 z 20.6.2000, str. 25).

²⁴Dz.U. L 359 z 8.12.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/41/EWG (Dz.U. L 158 z 11.6.1992, str. 30).

środkach odurzających z 1961 r. oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.;

h) pozostałości i kontaminantów.

Artykuł 3

Pozostałe definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „prawo żywnościowe” oznacza przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne regulujące sprawy żywności w ogólności, a ich bezpieczeństwo w szczególności, zarówno na poziomie Wspólnoty, jak i na poziomie krajowym; definicja ta obejmuje wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności oraz paszy produkowanej dla zwierząt hodowlanych lub używanej do żywienia zwierząt hodowlanych;
2. „przedsiębiorstwo spożywcze” oznacza przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne, typu non-profit lub nie, prowadzące jakąkolwiek działalność związaną z jakimkolwiek etapem produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności;
3. „podmiot działający na rynku spożywczym” oznacza osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za spełnienie wymogów prawa żywnościowego w przedsiębiorstwie spożywczym pozostającym pod ich kontrolą;
4. „pasza” (lub „materiały paszowe”) oznacza substancje lub produkty, w tym dodatki, przetworzone, częściowo przetworzone lub nieprzetworzone, przeznaczone do karmienia zwierząt;
5. „przedsiębiorstwo paszowe” oznacza przedsiębiorstwo publiczne lub prywatne, typu non-profit lub nie, prowadzące jakiegokolwiek działalność związaną z produkcją, wytwarzaniem, przetwarzaniem, przechowywaniem, transportem lub dystrybucją pasz, w tym producentów produkujących, przetwarzających lub przechowujących pasze w celu żywienia zwierząt będących w jego posiadaniu;
6. „podmiot działający na rynku pasz” oznacza osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za spełnienie wymogów prawa żywnościowego w przedsiębiorstwie paszowym pozostającym pod ich kontrolą;
7. „handel detaliczny” oznacza obsługę i/lub przetwarzanie żywności i jej przechowywanie w punkcie sprzedaży lub w punkcie dostaw dla konsumenta finalnego; określenie to obejmuje terminale dystrybucyjne, działalność cateringową, stołówki zakładowe, catering instytucjonalny, restauracje i podobne działania związane z usługami żywnościowymi, sklepy, centra dystrybucji w supermarketach i hurtownie;
8. „wprowadzenie na rynek” oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania;

9. „ryzyko” oznacza niebezpieczeństwo zaistnienia negatywnych skutków dla zdrowia oraz dotkliwość takich skutków w następstwie zagrożenia;
10. „analiza ryzyka” oznacza proces składający się z trzech powiązanych elementów: oceny ryzyka, zarządzania ryzykiem i informowania o ryzyku;
11. „ocena ryzyka” oznacza proces wsparty naukowo, składający się z czterech etapów: identyfikacji zagrożenia, charakterystyki niebezpieczeństwa, oceny ekspozycji i charakterystyki ryzyka;
12. „zarządzanie ryzykiem” oznacza proces, różniący się od oceny ryzyka, polegający na zbadaniu alternatywy polityki w porozumieniu z zainteresowanymi stronami, wzięciu pod uwagę oceny ryzyka i innych prawnie uzasadnionych czynników, i w razie potrzeby - na wybraniu stosownych sposobów zapobiegania i kontroli;
13. „informowanie o ryzyku” oznacza interaktywną wymianę informacji i opinii podczas procesu analizy ryzyka, dotycząca zagrożeń i ryzyka, czynników związanych z ryzykiem i postrzeganiem ryzyka, między oceniającymi ryzyko, zarządzającymi ryzykiem, konsumentami, przedsiębiorstwami żywnościowymi i paszowymi, środowiskiem naukowym i innymi zainteresowanymi stronami, z uwzględnieniem wyjaśnienia wniosków z oceny ryzyka i powodów decyzji w zakresie zarządzania ryzykiem;
14. „zagrożenie” oznacza czynnik biologiczny, chemiczny lub fizyczny w żywności lub paszy, bądź stan żywności lub paszy, mogący powodować negatywne skutki dla zdrowia;
15. „możliwość monitorowania” oznacza możliwość kontrolowania przemieszczania się żywności, paszy, zwierzęcia hodowlanego lub substancji przeznaczonej do dodania lub, która może być dodana do żywności lub paszy na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji;
16. „etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji” oznacza jakikolwiek etap, w tym przywóz, począwszy od produkcji podstawowej żywności, aż do uwzględnienia jej przechowywania, transportu, sprzedaży lub dostarczenia konsumentowi finalnemu oraz tam gdzie jest to stosowne - przywóz, produkcję, wytwarzanie, składowanie, transport, dystrybucję, sprzedaż i dostawy pasz;
17. „produkcja podstawowa” oznacza produkcję, uprawę lub hodowlę produktów podstawowych, w tym zbiory, dojenie i hodowlę zwierząt gospodarskich przed ubojem. Oznacza także łowiectwo i rybołówstwo oraz zbieranie runa leśnego;
18. „konsument finalny” oznacza ostatecznego konsumenta środka spożywczego, który nie wykorzystuje żywności w ramach działalności przedsiębiorstwa sektora żywnościowego.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY OGÓLNE PRAWA ŻYWNOŚCIOWEGO

Artykuł 4

Zakres obowiązywania

1. Niniejszy rozdział dotyczy wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności oraz pasz produkowanych dla zwierząt hodowlanych lub używanych do żywienia zwierząt hodowlanych.
2. Zasady ustanowione w art. 5-10 stanowią ogólne ramy o charakterze poziomym, do których należy się stosować podczas podejmowania środków.
3. Istniejące zasady i procedury prawa żywnościowego zostaną jak najszybciej dostosowane, nie później jednak niż do dnia 1 stycznia 2007 r., aby były zgodne z przepisami art. 5-10.
4. Do tego czasu oraz w drodze odstępstwa od przepisów ust. 2, istniejące ustawodawstwo będzie wdrażane z uwzględnieniem zasad określonych w art. 5-10.

SEKCJA 1

ZASADY OGÓLNE PRAWA ŻYWNOŚCIOWEGO

Artykuł 5

Cele ogólne

1. Prawo żywnościowe ma za zadanie realizację jednego lub więcej ogólnych celów dotyczących wysokiego poziomu ochrony zdrowia i życia ludzi oraz ochrony interesów konsumentów, z uwzględnieniem uczciwych praktyk w handlu żywnością, biorąc pod uwagę, tam gdzie jest to właściwe, ochronę zdrowia i warunków życia zwierząt, zdrowia roślin i środowiska naturalnego.
2. Prawo żywnościowe ma na celu osiągnięcie swobodnego przepływu we Wspólnocie żywności i pasz wyprodukowanych lub wprowadzanych do obrotu zgodnie z ogólnymi zasadami i wymogami niniejszego rozdziału.
3. Jeżeli istnieją normy międzynarodowe lub, jeżeli spodziewane jest ich wprowadzenie, zostaną one wzięte pod uwagę podczas opracowywania lub dostosowywania prawa żywnościowego, z wyjątkiem sytuacji, w których normy takie - lub ich część - nie stanowiłyby skutecznego lub odpowiedniego środka realizacji celów prawa żywnościowego; sytuacji, w których ich niestosowanie jest uzasadnione naukowo oraz gdyby miały one spowodować zmianę poziomu ochrony w stosunku do poziomu określonego jako właściwy we Wspólnocie.

Artykuł 6

Analiza ryzyka

1. W celu osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest wysoki poziom ochrony zdrowia i życia ludzkiego prawo żywnościowe powinno opierać się na analizie ryzyka, z wyjątkiem sytuacji,

w której nie jest to właściwe ze względu na okoliczności lub charakter środka.

2. Ocena ryzyka powinna opierać się na istniejących dowodach naukowych i być podejmowana w sposób niezależny, obiektywny i przejrzysty.

3. Zarządzanie ryzykiem powinno uwzględniać wyniki oceny ryzyka, w szczególności opinie Urzędu, określonego w art. 22, inne czynniki właściwe dla rozważanej sprawy oraz zasadę ostrożności, gdy mają znaczenie warunki określone w art. 7 ust. 1, w celu osiągnięcia ogólnych celów prawa żywnościowego określonych w art. 5.

Artykuł 7

Zasada ostrożności

1. W szczególnych okolicznościach, gdy po dokonaniu oceny dostępnych informacji stwierdzono niebezpieczeństwo zaistnienia skutków szkodliwych dla zdrowia, ale nadal brak jest pewności naukowej, w oczekiwaniu na dalsze informacje naukowe umożliwiające bardziej wszechstronną ocenę ryzyka mogą zostać przyjęte tymczasowe środki zarządzania ryzykiem konieczne do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia określonego we Wspólnocie.

2. Środki przyjęte w oparciu o przepisy ust. 1 powinny być proporcjonalne i nie bardziej restrykcyjne dla handlu niż jest to wymagane w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia określonego we Wspólnocie, z uwzględnieniem wykonalności technicznej i ekonomicznej oraz innych czynników uznawanych za stosowne w rozważanej sprawie. W odpowiednim czasie, w zależności od rodzaju stwierdzonego ryzyka dla życia lub zdrowia oraz rodzaju informacji naukowej potrzebnej do wyjaśnienia niepewności naukowej oraz przeprowadzenia bardziej wszechstronnej oceny ryzyka, środki te zostaną poddane przeglądowi.

Artykuł 8

Ochrona interesów konsumentów

1. Prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie:

- a) oszukańczym lub podstępny praktykom;
- b) fałszowaniu żywności, oraz
- c) wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

SEKCJA 2

ZASADY PRZEJRZYSTOŚCI

Artykuł 9

Publiczne konsultacje

Podczas przygotowywania, oceny i przeglądu prawa żywnościowego - z wyjątkiem przypadku, gdy pilność sprawy na to nie pozwala - powinny mieć miejsce otwarte i przejrzyste konsultacje publiczne, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów przedstawicielskich.

Artykuł 10

Informacje publiczne

Bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa wspólnotowego i krajowego w sprawie dostępu do dokumentów, w sytuacjach, w których istnieją uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że żywność lub pasza może stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt, wówczas, w zależności od charakteru, powagi i rozmiaru ryzyka, władze publiczne podejmą stosowne kroki w celu poinformowania opinii publicznej o charakterze ryzyka dla zdrowia, określając możliwie najdokładniej żywność lub paszę, bądź rodzaj żywności lub paszy, ryzyko, jakie mogą one stanowić oraz środki podjęte lub, które są planowane w celu zapobieżenia, zmniejszenia lub likwidacji ryzyka.

SEKCJA 3

OGÓLNE OBOWIĄZKI W HANDLU ŻYWNOŚCIĄ

Artykuł 11

Żywność i pasze przywożone do Wspólnoty

Żywność i pasze przywożone do Wspólnoty w celu wprowadzenia na rynek we Wspólnocie powinny być zgodne z wymogami prawa żywnościowego lub warunkami uznanymi przez Wspólnotę za przynajmniej im odpowiadające, bądź w przypadku, gdy istnieją konkretne umowy między Wspólnotą i krajem wywozu, być zgodne z wymogami zawartymi w tych umowach.

Artykuł 12

Żywność i pasze wywożone ze Wspólnoty

1. Żywność i pasze wywożone ze Wspólnoty lub ponownie wywożone ze Wspólnoty w celu wprowadzenia na rynek w państwie trzecim powinny być zgodne z wymogami prawa żywnościowego, chyba że władze kraju przywozu postanowiły inaczej lub przepisy ustawowe, wykonawcze, normy, kodeksy praktyk oraz inne procedury prawne i administracyjne obowiązujące w kraju przywozu stanowią inaczej.

W innych okolicznościach, z wyjątkiem przypadku, gdy żywność jest szkodliwa dla zdrowia lub pasza jest niebezpieczna, żywność i pasze mogą być wywożone lub ponownie wywożone tylko wówczas, jeżeli właściwe władze w kraju przeznaczenia wyrażą na to jednoznaczną zgodę, po otrzymaniu pełnych informacji o okolicznościach i przyczynach, dla których żywność lub pasze nie mogą być wprowadzone na rynek we Wspólnocie.

2. Jeżeli znajdują zastosowanie postanowienia umowy dwustronnej zawartej przez Wspólnotę lub jedno z Państw Członkowskich i państwo trzecie, żywność i pasze wywożone ze Wspólnoty lub z danego Państwa Członkowskiego do państwa trzeciego muszą być zgodne z wymienionymi postanowieniami.

Artykuł 13

Normy międzynarodowe

Bez uszczerbku dla swych praw i obowiązków Wspólnota i Państwa Członkowskie:

- a) uczestniczą w opracowywaniu międzynarodowych norm technicznych w dziedzinie żywności i pasz oraz norm sanitarnych i fitosanitarnych;
- b) wspierać koordynację prac podejmowanych przez międzynarodowe organizacje rządowe i pozarządowe w dziedzinie norm dotyczących żywności i pasz;
- c) uczestniczyć, tam gdzie jest to właściwe, w przygotowywaniu umów dotyczących uznania równoważności specjalnych środków dotyczących żywności i pasz;
- d) zwracać szczególną uwagę na rozwój oraz potrzeby finansowe i handlowe krajów rozwijających się, z zamiarem zapewnienia, aby normy międzynarodowe nie spowodowały niepotrzebnych przeszkód w wywozie z krajów rozwijających się,
- e) wspierać spójność międzynarodowych norm technicznych i prawa żywnościowego, dbając jednocześnie o to, aby wysoki poziom ochrony przyjęty we Wspólnocie nie został obniżony.

SEKCJA 4

OGÓLNE WYMOGI PRAWA ŻYWNOŚCIOWEGO

Artykuł 14

Wymogi w zakresie bezpieczeństwa żywności

1. Żaden niebezpieczny środek spożywczy nie może być wprowadzany na rynek.
2. Środek spożywczy jest uznawany za niebezpieczny, jeżeli uważa się, że:
  - a) jest szkodliwy dla zdrowia,
  - b) nie nadaje się do spożycia przez ludzi.
3. Podczas podejmowania decyzji, że dany środek spożywczy jest niebezpieczny, należy mieć na względzie:
  - a) zwykłe warunki korzystania z żywności przez konsumenta oraz wykorzystywania jej na każdym etapie produkcji, przetwarzania i dystrybucji, oraz

b) informacje przeznaczone dla konsumenta, z uwzględnieniem informacji na etykiecie oraz inne informacje zwykle dostępne dla konsumenta dotyczące unikania konkretnych negatywnych skutków dla zdrowia związanych z daną żywnością lub rodzajem żywności.

4. Podczas podejmowania decyzji, że środek spożywczy jest szkodliwy dla zdrowia, należy mieć na względzie:

a) nie tylko prawdopodobne natychmiastowe i/lub krótkotrwałe i/lub długofalowe skutki tej żywności dla zdrowia spożywającej jej osoby, ale także dla następnych pokoleń;

b) ewentualne skutki skumulowania toksyczności;

c) szczególną wrażliwość zdrowotną określonej kategorii konsumentów, jeżeli środek spożywczy jest przeznaczony dla tej kategorii konsumentów.

5. Podczas podejmowania decyzji, że środek spożywczy nie nadaje się do spożycia przez ludzi, należy mieć na względzie, czy środek spożywczy nie może być spożywany przez ludzi stosownie z jego przeznaczeniem z powodu zanieczyszczenia, zarówno przez czynniki obce jak i w inny sposób, czy też z powodu gnicia, psucia się lub rozkładu.

6. Jeżeli niebezpieczny środek spożywczy stanowi część partii, transzy lub dostawy żywności należącej do tej samej klasy lub kategorii, należy założyć, że całość żywności w tej partii, transzy lub dostawie jest również niebezpieczna, chyba że po dokonaniu szczegółowej oceny brak jest dowodów, iż reszta partii, transzy lub dostawy jest niebezpieczna.

7. Żywność zgodna ze szczegółowymi przepisami wspólnotowymi regulującymi bezpieczeństwo żywności jest uważana za bezpieczna pod względem czynników objętych szczegółowymi przepisami Wspólnoty.

8. Zgodność żywności ze szczegółowymi przepisami mającymi do niego zastosowanie nie powinna powstrzymać właściwych władz przed podjęciem stosownych środków w celu nałożenia ograniczeń dotyczących wprowadzenia jej na rynek lub zażądania wycofania go z rynku, jeżeli istnieją podstawy, aby podejrzewać, iż pomimo takiej zgodności, ten środek spożywczy jest niebezpieczny.

9. Z braku szczegółowych przepisów wspólnotowych, żywność jest uważana za bezpieczną, jeżeli jest zgodna ze szczegółowymi przepisami krajowego prawa żywnościowego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium jest ona wprowadzana do obrotu, jeżeli takie przepisy były sporządzone i stosowane bez uszczerbku dla postanowień Traktatu, w szczególności jego art. 28 i 30.

Artykuł 15

Wymogi w zakresie bezpieczeństwa pasz

1. Pasza, która jest niebezpieczna nie może być wprowadzana na rynek ani podawana zwierzętom hodowlanym.

2. Pasza uznana jest za niebezpieczną do wykorzystania zgodnie z jej przeznaczeniem,

jeżeli uważa się, że:

- ma negatywne skutki dla zdrowia ludzi lub zwierząt,
- powoduje, iż spożywanie żywności uzyskanej ze zwierząt hodowlanych jest niebezpieczne dla ludzi,

3. Jeżeli pasza, co, do której stwierdzono, iż nie spełnia wymogów bezpieczeństwa w zakresie pasz, stanowi część partii, transzy lub dostawy paszy należącej do tej samej klasy lub kategorii, należy założyć, że cała pasza w tej partii, transzy lub dostawie jest również niebezpieczna, chyba że po dokonaniu szczegółowej oceny brak jest dowodów, iż reszta partii, transzy lub dostawy nie spełnia wymogów w zakresie bezpieczeństwa pasz.

4. Pasza zgodna ze szczegółowymi przepisami wspólnotowymi regulującymi bezpieczeństwo pasz jest uważana za bezpieczną w zakresie czynników objętych szczegółowymi przepisami wspólnotowymi.

5. Zgodność paszy ze szczegółowymi przepisami mającymi do niej zastosowanie nie powinna powstrzymać właściwych władz przed podjęciem stosownych środków w celu nałożenia ograniczeń dotyczących wprowadzenia jej na rynek lub zażądania wycofania jej z rynku, jeżeli istnieją podstawy, aby podejrzewać, iż pomimo takiej zgodności, pasza jest niebezpieczna.

6. W braku szczegółowych przepisów wspólnotowych pasza jest uważana za bezpieczną jeżeli jest zgodna ze szczegółowymi przepisami krajowego prawa żywnościowego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium pasza jest wprowadzana do obrotu, jeżeli takie przepisy były sporządzone i stosowane bez uszczerbku dla postanowień Traktatu, w szczególności jego art. 28 i 30.

Artykuł 16

Prezentacja

Bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów prawa żywnościowego, etykietowanie, reklama i prezentacja żywności lub pasz, z uwzględnieniem ich kształtu, wyglądu lub opakowania, używanych opakowań, sposobu ułożenia i miejsca wystawienia oraz informacji udostępnionych na ich temat w jakikolwiek sposób, nie może wprowadzać konsumentów w błąd.

Artykuł 17

Obowiązki

1. Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

2. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie prawo żywnościowe oraz monitorują i kontrolują przestrzeganie przez podmioty działające na rynku spożywczym odpowiednich

wymogów prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

W tym celu Państwa Członkowskie zachowują system oficjalnych kontroli i innych działań stosownych do okoliczności, z uwzględnieniem informowania opinii publicznej o bezpieczeństwie i ryzyku związanym z żywnością i paszami, nadzorem nad bezpieczeństwem żywności i pasz oraz innych działaniach monitorujących, obejmujących wszystkie etapy produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

Państwa Członkowskie ustanawiają również zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego i paszowego. Ustanowione środki i kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 18

Monitorowanie

1. Należy zapewnić możliwość monitorowania żywności, pasz, zwierząt hodowlanych oraz wszelkich substancji przeznaczonych do dodania do żywności lub pasz, bądź które można do nich dodać na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

2. Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz powinny móc zidentyfikować każdą osobę, która dostarczyła im środek spożywczy, paszę, zwierzę hodowlane lub substancję przeznaczoną do dodania do żywności lub pasz, bądź którą można do nich dodać.

W tym celu podmioty te powinny utworzyć systemy i procedury umożliwiające przekazanie takich informacji na żądanie właściwych władz.

3. Podmioty działające na rynku spożywczym i pasz powinny utworzyć systemy i procedury identyfikacji innych przedsiębiorstw, którym dostarczyli swoje produkty. Informacje te zostaną przekazane na żądanie właściwych władz.

4. Żywność lub pasze wprowadzane na rynek lub, które mogą być wprowadzone na ten rynek we Wspólnocie, powinny być stosownie etykietowane lub oznakowane w celu ułatwienia ich monitorowania, za pomocą stosownej dokumentacji lub informacji, zgodnie z odnośnymi wymogami lub bardziej szczegółowymi przepisami.

5. Zgodnie z procedurą określoną w art. 58 ust. 2 mogą zostać przyjęte przepisy w celu stosowania wymogów niniejszego artykułu w odniesieniu do konkretnych sektorów.

Artykuł 19

Odpowiedzialność w zakresie żywności: podmioty działające na rynku spożywczym

1. Jeżeli podmiot działający na rynku spożywczym uważa lub ma podstawy, aby sądzić, że środek spożywczy przez niego przywożony, wyprodukowany, przetworzony, wytworzony lub rozprowadzany nie jest zgodny z wymogami w zakresie bezpieczeństwa żywności, natychmiast rozpocznie postępowanie w celu wycofania danej żywności z rynku, na którym ta żywność przestała znajdować się pod jego bezpośrednią kontrolą jako początkowego podmiotu działającego na rynku spożywczym i powiadomi o tym właściwe władze. W

przypadku, gdy produkt mógł dotrzeć już do konsumenta, operator skutecznie i dokładnie poinformuje konsumentów o przyczynach jego wycofania i w razie konieczności odbierze od konsumentów produkty już im dostarczone, jeżeli inne środki nie byłyby wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia.

2. Podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za handel detaliczny lub działalność związaną z dystrybucją, nie dotyczącą pakowania, etykietowania, bezpieczeństwa lub nienaruszalności żywności, rozpocznie w granicach swojej działalności postępowanie mające na celu wycofanie z rynku produktów niezgodnych z wymogami w zakresie bezpieczeństwa żywności i będzie współdziałał w zapewnieniu bezpieczeństwa żywności przekazując stosowne informacje konieczne do monitorowania żywności, uczestnicząc w działaniach podejmowanych przez producentów, przetwórców, wytwórców i/lub właściwe władze.

3. Jeżeli podmiot działający na rynku spożywczym uważa, że środek spożywczy, który wprowadził na rynek może być szkodliwy dla zdrowia ludzi lub ma podstawy, aby tak sądzić, niezwłocznie informuje o tym właściwe władze. Podmioty te informują właściwe władze o działaniach podjętych w celu zapobiegnięcia ryzyka dla finalnego odbiorcy i nie powinni uniemożliwiać lub zniechęcać nikogo od współpracy, zgodnie z prawem krajowym i praktyką prawną, z właściwymi władzami, jeżeli działania takie mogą zapobiec, zmniejszyć lub zlikwidować ryzyko związane z tą żywnością.

4. Podmioty działające na rynku spożywczym współpracują z właściwymi władzami podczas działań podejmowanych w celu uniknięcia lub zmniejszenia ryzyka związanego z dostarczaną lub dostarczoną przez siebie żywnością.

Artykuł 20

Odpowiedzialność w zakresie pasz: podmioty działające na rynku pasz

1. Jeżeli podmiot działający na rynku pasz uważa, że pasza przez niego przywożona, wyprodukowana, przetworzona, wytworzona lub rozprowadzana nie spełnia wymogów w zakresie bezpieczeństwa pasz lub ma podstawy, aby tak sądzić, niezwłocznie rozpocznie postępowanie w celu wycofania danej paszy z rynku i poinformuje o tym właściwe władze. W takiej sytuacji lub przypadku opisanym w art. 15 ust. 3, gdy partia, transza lub dostawa nie spełnia wymogów w zakresie bezpieczeństwa pasz, pasza zostanie zniszczona, o ile właściwe władze nie postanowią inaczej. Podmiot ten należy i dokładnie informuje użytkowników paszy o przyczynach jej wycofania i w razie konieczności odbierze od konsumentów produkty już im dostarczone, jeżeli inne środki nie są wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia.

2. Podmiot działający na rynku pasz odpowiedzialny za handel detaliczny lub dystrybucję, które nie dotyczą pakowania, etykietowania, bezpieczeństwa lub nienaruszalności paszy, rozpocznie w granicach swojej działalności postępowanie mające na celu wycofanie z rynku produktów niezgodnych z wymogami w zakresie bezpieczeństwa pasz i będzie uczestniczył w zapewnieniu bezpieczeństwa żywności przekazując stosowne informacje konieczne do monitorowania paszy, biorąc udział w działaniach podejmowanych przez producentów, przetwórców, wytwórców i/lub właściwe władze.

3. Jeżeli podmiot działający na rynku pasz uważa, że pasza, którą wprowadził na rynek

może nie spełniać wymogów bezpieczeństwa w zakresie pasz lub ma podstawy, aby tak sądzić, niezwłocznie informuje o tym właściwe władze. Podmioty te informują właściwe władze o działaniach podjętych w celu zapobiegnięcia ryzyku związanemu ze stosowaniem tej paszy i nie powinni uniemożliwiać nikomu lub zniechęcać nikogo od współpracy, zgodnie z prawem krajowym i praktyką prawną, z właściwymi władzami, jeżeli działania takie mogą zapobiec, zmniejszyć lub zlikwidować ryzyko związane z paszą.

4. Podmioty działające na rynku pasz współpracują z właściwymi władzami podczas działań podejmowanych w celu uniknięcia lub zmniejszenia ryzyka związanego z dostarczaną lub dostarczoną przez siebie paszą.

Artykuł 21

Odpowiedzialność

Przepisy niniejszego rozdziału pozostają bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących odpowiedzialności za przedmioty wadliwe²⁵.

ROZDZIAŁ III

EUROPEJSKI URZĄD DS. BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

SEKCJA 1

MISJA I ZADANIA

Artykuł 22

Misja Urzędu

1. Niniejszym ustanawia się Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności zwany dalej „Urzędem”.
2. Urząd ma zapewniać doradztwo naukowe oraz wsparcie naukowo-techniczne w zakresie prawodawstwa i polityki Wspólnoty, we wszystkich dziedzinach, które wywierają bezpośredni lub pośredni wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz.
3. Urząd przyczynia się do wysokiego poziomu ochrony życia ludzkiego i zdrowia, zdrowia zwierząt i odpowiednich warunków ich hodowli, zdrowia roślin i ochrony środowiska naturalnego w kontekście funkcjonowania rynku wewnętrznego.
4. Urząd zbiera i analizuje dane, które umożliwiają przygotowanie charakterystyk i monitorowanie zagrożeń, które wywierają bezpośredni lub pośredni wpływ na bezpieczeństwo żywności i pasz.
5. Urząd zapewnia również:

---

²⁵Dz.U. L 210 z 7.8.1985, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 141 z 4.6.1999, str. 20).

- a) doradztwo naukowe i wsparcie naukowo - techniczne w zakresie żywienia ludności w powiązaniu z prawodawstwem Wspólnoty, a na żądanie Komisji, pomoc w zakresie komunikowania się odnośnie do zagadnień odżywiania w ramach wspólnotowego programu ochrony zdrowia;
- b) opinie naukowe dotyczące innych zagadnień związanych ze zdrowiem i odpowiednimi warunkami hodowli zwierząt oraz zdrowia roślin;
- c) opinie naukowe o produktach innych niż żywność i pasze, mających związek z organizmami modyfikowanymi genetycznie, zdefiniowanymi w dyrektywie 2001/18/WE i bez uszczerbku dla procedur w niej ustanowionych;

6. Urząd dostarcza opinii naukowych, które stanowią podstawę naukową dla przygotowania i wdrażania przedsięwzięć Wspólnoty w dziedzinach objętych sferą działalności Urzędu.

7. Urząd wykonuje swoje zadania na warunkach, które umożliwiają mu występowanie w roli niezależnego doradcy, zapewniają naukową i techniczną jakość wydawanych opinii i rozpowszechnianych informacji, przejrzystość stosownych procedur i metod działania oraz rzetelność realizacji powierzanych mu zadań.

Urząd ściśle współpracuje z właściwymi organami Państw Członkowskich, które wykonują podobne zadania.

8. Urząd, Komisja i Państwa Członkowskie powinny współpracować w celu wspierania skutecznego współdziałania między funkcjami oceny ryzyka, zarządzania ryzykiem i wymianą informacji o ryzyku.

9. Państwa Członkowskie współpracują z Urzędem, tak, aby umożliwić wykonanie powierzonej mu misji.

Artykuł 23

Zadania Urzędu

Urząd realizuje następujące zadania:

- a) dostarcza instytucjom Wspólnoty i Państwom Członkowskim możliwie najlepsze opinie naukowe we wszystkich przypadkach wynikających z przepisów wspólnotowych i na każde zagadnienie, które jest objęte jego misją;
- b) wspierać i koordynować rozwój jednolitych metodologii oceny ryzyka w dziedzinach objętych jego misją;
- c) zapewniać Komisji wsparcie naukowe i techniczne w obszarach objętych misją Urzędu, a na żądanie udzielać pomocy w zakresie interpretacji i uznawania opinii dotyczących oceny ryzyka;
- d) zlecać badania naukowe niezbędne do wykonania powierzonej mu misji;

- e) poszukiwać, zbierać, zestawiać, analizować i podsumowywać dane naukowe i techniczne w dziedzinach objętych jego misją;
- f) podejmować działania zmierzające do identyfikacji i opisu wyłaniającego się ryzyka w dziedzinach objętych jego misją;
- g) ustanowienie systemu sieci organizacji działających w obszarach objętych misją Urzędu i ponoszenie odpowiedzialności za ich funkcjonowanie;
- h) na żądanie Komisji, udzielać pomocy naukowej i technicznej w zakresie wdrażanych przez nią procedur dotyczących bezpieczeństwa żywności i pasz;
- i) na żądanie Komisji, udzielać pomocy naukowej i technicznej w zakresie doskonalenia współpracy między Wspólnotą, krajami kandydującymi, organizacjami międzynarodowymi i państwami trzecimi w dziedzinach objętych misją Urzędu;
- j) zapewnić szybkie, wiarygodne, obiektywne i wyczerpujące informowanie społeczeństwa i zainteresowanych stron w dziedzinach objętych misją Urzędu;
- k) przedstawiać niezależne, własne wnioski i zalecenia w dziedzinach objętych misją Urzędu;
- l) podejmować wszelkie inne zadania zlecone przez Komisję w dziedzinach objętych misją Urzędu;

SEKCJA 2

ORGANIZACJA

Artykuł 24

Organy Urzędu

W skład Urzędu wchodzi:

- a) zarząd;
- b) dyrektor zarządzający i jego personel;
- c) forum doradcze;
- d) komitet naukowy i panele naukowe.

Artykuł 25

Zarząd

1. W skład zarządu wchodzi 14 członków powołanych przez Radę w wyniku konsultacji z Parlamentem Europejskim i na podstawie listy sporządzonej przez Komisję, która zawiera

liczbę kandydatów znacznie przewyższającą liczbę przewidzianych do obsadzenia stanowisk, oraz przedstawiciel Komisji. Cztery osoby spośród członków zarządu powinny posiadać doświadczenie zdobyte podczas pracy w organizacjach reprezentujących interesy konsumentów i innych instytucji w łańcuchu pokarmowym.

Lista sporządzona przez Komisję wraz ze stosowną dokumentacją jest dostarczana Parlamentowi Europejskiemu. Tak szybko jak to jest możliwe i w przeciągu trzech miesięcy od przedłożenia, Parlament Europejski może udostępnić swoje opinie do rozpatrzenia przez Radę, która następnie wyznaczy skład zarządu.

Członkowie zarządu są wyznaczani w taki sposób, aby zapewnić najwyższe standardy kompetencyjne, szeroki zakres wymaganej fachowości, a wraz z powyższym możliwie najszerszą pod względem geograficznym reprezentację w obrębie Unii.

2. Kadencja członka zarządu wynosi cztery lata i może zostać przedłużona o kolejne cztery lata. Jednak okres sprawowania pierwszego mandatu powinien wynosić sześć lat dla połowy członków.

3. Zarząd przyjmuje wewnętrzne zasady Urzędu na podstawie propozycji przedłożonej przez dyrektora zarządzającego. Zasady te powinny zostać opublikowane.

4. Zarząd wybiera spośród swoich członków przewodniczącego na okres dwóch lat, z możliwością ponownego wyboru na to stanowisko.

5. Zarząd uchwała swój regulamin.

O ile nie określono tego inaczej, zarząd stanowi większością swoich członków.

6. Zarządu zbiera się na wniosek przewodniczącego lub z inicjatywy przynajmniej jednej trzeciej jego członków.

7. Zarząd zapewnia, aby Urząd wypełniał swoją misję i realizował powierzone mu zadania na warunkach określonych niniejszym rozporządzeniem.

8. Do dnia 31 stycznia każdego roku, zarząd przyjmuje program pracy na nadchodzący rok. Przyjmuje również możliwy do zrewidowania program wieloletni. Zarząd zapewnia, aby programy te były zgodne z priorytetami ustawodawstwa i polityk Wspólnoty w obszarze bezpieczeństwa żywności.

Do dnia 30 marca każdego roku, zarząd przyjmuje sprawozdanie ogólne dotyczące działalności Urzędu za rok ubiegły.

9. Zarząd, po zatwierdzeniu przez Komisję i wyrażeniu opinii przez Trybunał Obrachunkowy przyjmuje regulacje finansowe Urzędu, które określają w szczególności procedurę przygotowania i implementacji budżetu Urzędu, zgodnie z art. 142 rozporządzenia finansowego z dnia 21 grudnia 1977 r. mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich²⁶ i z wymogami prawnymi dotyczącymi dochodzeń prowadzonych przez Europejskie Biuro ds. Walki z Przestępstwami Finansowymi.

²⁶Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, EWWiS, Euratom) nr 762/2001 (Dz.U. L 111 z 20.4.2001, str. 1).

10. Dyrektor zarządzający uczestniczy w zebraniach zarządu bez prawa głosu oraz prowadzi sekretariat. Zarząd zaprasza do udziału w zebraniu bez prawa głosu przewodniczącego komitetu naukowego.

Artykuł 26

Dyrektor zarządzający

1. Dyrektor zarządzający jest wyznaczany przez zarząd w oparciu o listę kandydatów zaproponowanych przez Komisję po otwartym konkursie stanowisk, który jest przeprowadzany po ogłoszeniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i innych stosownych dokumentach. Dyrektor jest wyznaczany na okres pięciu lat z możliwością ponownego mianowania na to stanowisko. Kandydat nominowany przez zarząd powinien przed wyznaczeniem na stanowisko być bezzwłocznie wezwany przez Parlament Europejski do złożenia oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na pytania członków tej instytucji. Dyrektor zarządzający może być usunięty ze swojego stanowiska na wniosek większości członków zarządu.

2. Dyrektor zarządzający jest przedstawicielem prawnym Urzędu i odpowiada za:

- a) codzienną administrację Urzędu;
- b) przygotowywanie i konsultowanie z Komisją propozycji programów pracy Urzędu;
- c) implementację programów pracy i wdrażanie decyzji zarządu;
- d) zapewnienie odpowiedniego wsparcia naukowego, technicznego i administracyjnego dla komitetu naukowego i paneli naukowych;
- e) zapewnienie, aby Urząd realizował swoje zadania zgodnie z wymogami użytkowników, w szczególności z uwzględnieniem adekwatności świadczonych usług i wykorzystanego czasu;
- f) przygotowanie oświadczenia o dochodach i wydatkach oraz wykonaniu budżetu Urzędu;
- g) wszystkie sprawy personalne;
- h) rozwijanie i utrzymywanie kontaktów z Parlamentem Europejskim oraz za zapewnienie stałego dialogu z jego odpowiednimi Komisjami.

3. Każdego roku dyrektor wykonawczy przedkłada zarządowi do zatwierdzenia:

- a) projekt ogólny sprawozdania z działalności zarządu za ubiegły rok;
- b) projekty programów pracy;
- c) projekt rozliczeń rocznych za ubiegły rok;

- d) projekt budżetu na nadchodzący rok.

Po przyjęciu przez zarząd, dyrektor zarządzający przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Państwom Członkowskim sprawozdanie ogólne i programy, które są następnie publikowane.

- 4. Dyrektor zarządzający zatwierdza wszystkie wydatki finansowe zarządu i składa zarządowi sprawozdania z działalności Urzędu.

Artykuł 27

Forum doradcze

1. W skład forum doradczego wchodzi przedstawiciele właściwych organów Państw Członkowskich, które realizują zadania zbliżone do wykonywanych przez Urząd. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jednego przedstawiciela. Przedstawiciele mogą być zastępowani przez zmienników wyznaczonych w tym samym czasie.

2. Członkowie forum doradczego nie mogą być jednocześnie członkami zarządu.

3. Forum doradcze służy radą dyrektorowi zarządzającemu w zakresie wykonywania jego obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w zakresie przygotowania propozycji programu pracy Urzędu. Dyrektor zarządzający może również zwracać się do forum doradczego o porady w zakresie ustalania priorytetów dla opinii naukowych.

4. Forum doradcze ustanawia mechanizm wymiany informacji o potencjalnych zagrożeniach i dzielenia się wiedzą w tym zakresie. Zapewnia współpracę między Urzędem i właściwymi organami Państw Członkowskich, w szczególności odnośnie do następujących zagadnień:

- a) unikania dublowania badań naukowych prowadzonych przez Urząd i Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 32;
- b) zgodnie z uwarunkowaniami określonymi przez art. 30, ust. 4, w sytuacjach, w których Urząd i organy krajowe są zobowiązane do współpracy;
- c) wspierania łączenia się w sieć europejskich organizacji działających w dziedzinach objętych misją Urzędu, zgodnie z art. 36 ust. 1;
- d) w przypadku wykrycia przez Urząd lub Państwo Członkowskie wyłaniającego się zagrożenia.

5. Forum doradczemu przewodniczy dyrektor zarządzający. Zebrania forum odbywają się na zaproszenie przewodniczącego lub na żądanie przynajmniej jednej trzeciej jego członków, nie rzadziej jednak niż cztery razy do roku. Procedury operacyjne forum są określone przez zasady wewnętrzne Urzędu, które są podawane do publicznej wiadomości.

6. Urząd zapewnia forum doradczemu wsparcie techniczne i logistyczne oraz udostępnia Sekretariat na jego zebrania.

7. W pracy forum doradczego mogą uczestniczyć przedstawiciele departamentów Komisji. Dyrektor zarządzający może zapraszać do udziału w jego pracach przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i innych odpowiednich organów.

Jeżeli forum doradcze omawia zagadnienia określone w art. 22 ust. 5 lit. b), to w pracach forum doradczego mogą uczestniczyć przedstawiciele właściwych organów Państw Członkowskich, które realizują zadania podobne do tych, które są określone w art. 22 ust. 5 lit. b), przy czym każde Państwo Członkowskie wyznacza jednego przedstawiciela.

Artykuł 28

Komitet naukowy i panele naukowe

1. Komitet naukowy i stałe panele naukowe są odpowiedzialne, każdy w swoim zakresie kompetencji, za przedkładanie Urzędowi opinii naukowych i w razie konieczności powinny mieć możliwość organizowania przesłuchań publicznych.

2. Komitet naukowy jest odpowiedzialny za ogólną koordynację niezbędną do zapewnienia spójności proceduralnej opinii naukowych, w szczególności z uwzględnieniem wdrażania procedur roboczych i harmonizowania metod pracy. Komitet dostarcza opinii na temat problematyki wielosektorowej objętej zakresem kompetencji więcej niż jednego panelu naukowego i na temat zagadnień, które nie są objęte zakresem kompetencji żadnego z paneli.

W razie konieczności, a szczególnie w przypadku tematów, które nie są objęte zakresem kompetencji żadnego z paneli, komitet naukowy powołuje grupy robocze. W takich przypadkach komitet naukowy przygotowuje opinię naukową w oparciu o ekspertyzy tych grup roboczych.

3. W skład komitetu naukowego wchodzi przewodniczący paneli naukowych i sześciu niezależnych ekspertów naukowych, którzy nie są członkami któregośkolwiek z paneli naukowych.

4. W skład paneli naukowych wchodzi niezależni eksperci naukowci. Po powołaniu Urzędu należy ustanowić następujące panele:

- a) panel ds. dodatków do żywności, przypraw, pomocy przetwórczych i materiałów pozostających w kontakcie z żywnością;
- b) panel ds. dodatków i produktów lub substancji wykorzystywanych w paszach;
- c) panel ds. zdrowia roślin, produktów ochrony roślin i ich pozostałości;
- d) panel ds. organizmów modyfikowanych genetycznie;
- e) panel ds. produktów dietetycznych, żywienia i alergii;
- f) panel ds. zagrożeń biologicznych;
- g) panel ds. środków trujących w łańcuchu pokarmowym;

h) panel ds. zdrowia i warunków hodowli zwierząt.

Liczba i nazwy paneli naukowych mogą być zmieniane wraz z rozwojem naukowo - technicznym przez Komisję, na żądanie Urzędu, zgodnie z procedurami określonymi w art. 18 ust. 2.

5. Członkowie komitetu naukowego, którzy nie są członkami paneli naukowych i członkowie paneli naukowych powinni być wyznaczani przez zarząd działający zgodnie z wnioskiem dyrektora zarządzającego, na okres trzech lat z możliwością ponownego wyznaczenia, po uprzednim ogłoszeniu wezwania do składania deklaracji zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, w wiodących wydawnictwach naukowych i na stronie internetowej Urzędu.

6. Komitet naukowy i każdy z paneli naukowych powinny wybrać spośród swoich członków przewodniczącego i po dwóch wiceprzewodniczących.

7. Komitet naukowy i panele naukowe działają w oparciu o decyzje podejmowane przez większość członków. Opinie mniejszości są protokołowane.

8. Przedstawiciele departamentów Komisji są uprawnieni do uczestniczenia w posiedzeniach komitetu naukowego, paneli naukowych i ich grup roboczych. Jeżeli zostaną o to poproszeni, to mogą służyć pomocą w zakresie wyjaśnień lub informowania, jednak nie powinni wpływać na samą dyskusję.

9. Procedury funkcjonowania i współpracy komitetu naukowego i paneli naukowych określone są w zasadach wewnętrznych Urzędu.

Procedury te powinny w szczególności odnosić się do:

- a) liczby następujących kolejno po sobie kadencji, podczas których dowolny członek może zasiadać w komitecie naukowym lub panelach naukowych;
- b) liczby członków w każdym z paneli naukowych;
- c) procedur zwracania wydatków ponoszonych przez członków komitetu naukowego i paneli naukowych;
- d) sposobu rozdziału zadań i zapotrzebowań na opinie naukowe między komitet naukowy i panele naukowe;
- e) tworzenia i organizacji grup roboczych komitetu naukowego i paneli naukowych oraz możliwości włączania ekspertów zewnętrznych do tych grup roboczych;
- f) możliwości zapraszania obserwatorów do udziału w zebraniach komitetu naukowego i paneli naukowych;
- g) możliwości organizowania przesłuchań publicznych.

SEKCJA 3

FUNKCJONOWANIE

Artykuł 29

Opinie naukowe

1. Urząd wydaje opinie naukowe:
  - a) na wniosek Komisji w odniesieniu do wszelkich zagadnień objętych jej misją i we wszystkich przypadkach, w których ustawodawstwo wspólnotowe wymaga konsultowania się z Urzędem;
  - b) z własnej inicjatywy, w sprawach objętych jego misją

Parlament Europejski lub Państwo Członkowskie mogą zwrócić się do Urzędu z wnioskiem o wydanie opinii naukowej w sprawach objętych jego misją.

2. Wnioskom, określonym w ust. 1 powinny towarzyszyć uzupełniające informacje objaśniające zagadnienie naukowe, którym należy się zająć i na czym polega interes Wspólnoty.

3. W przypadkach, w których ustawodawstwo wspólnotowe nie określa limitów czasowych dotyczących wydawania opinii naukowych, Urząd powinien je wydawać w terminach określonych we wnioskach, z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności.

4. Jeżeli złożono kilka różnych wniosków dotyczących tego samego zagadnienia lub wniosek nie spełnia wymogów określonych w ust. 2 lub jest niezrozumiały, Urząd może odmówić bądź zaproponować poprawki do wniosku o opinię, konsultując się z instytucją lub Państwem, lub Państwami Członkowskimi. Uzasadnienie odmowy powinno być przekazane instytucji lub Państwu, lub Państwu Członkowskiemu, które złożyły wniosek.

5. W przypadku, gdy Urząd wydał już opinię naukową na dany temat zawarty we wniosku, to może on odmówić przyjęcia tego wniosku, jeżeli uzna, że nie pojawiły się nowe elementy naukowe uzasadniające ponowne zbadanie problemu. Uzasadnienie odmowy powinno być przekazane instytucji lub Państwu, lub Państwu Członkowskiemu, które złożyły wniosek.

6. Komisja, po skonsultowaniu z Urzędem, ustanowi przepisy wykonawcze w celu zastosowania niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 58 ust. 2. Przepisy te powinny określać w szczególności:

- a) procedurę, którą powinien stosować Urząd wobec wniosku;
- b) wytyczne do oceny naukowej substancji, produktów lub procesów, które według ustawodawstwa wspólnotowego podlegają systemowi wydawania uprzednio zgody lub wpisywania na wykaz pozytywny, w szczególności w przypadkach, gdy ustawodawstwo wspólnotowe wymaga lub zatwierdza dokumenty, które mają być w tym celu przedstawione przez stronę składającą wniosek.

7. Przepisy wewnętrzne Urzędu powinny określić wymagania dotyczą formatu, wyjaśnień źródłowych i publikacji opinii naukowej.

Artykuł 30

Rozbieżne opinie naukowe

1. Urząd powinien wykazywać należytą uwagę w celu wykrycia we wczesnym stadium wszelkich potencjalnych źródeł rozbieżności między jego własnymi opiniami a opiniami wydawanymi przez inne organa realizujące podobne zadania.

2. W przypadku, gdy Urząd wykryje potencjalne źródło rozbieżności, to powinien on skontaktować się z organem, o którym mowa, aby zapewnić przekazanie wszystkich związanych z problemem informacji naukowych w celu ustalenia spornych kwestii naukowych.

3. Jeżeli stwierdzono istotne rozbieżności w kwestiach naukowych, a organ, o którym mowa jest agencją Wspólnoty lub jednym z komitetów naukowych Komisji, to Urząd i dany organ są zobligowane do współpracy w zakresie wyeliminowania rozbieżności, bądź też przedstawienia Komisji wspólnego dokumentu wyjaśniającego sporne kwestie naukowe i określającego dane, co, do których jest brak pewności. Dokument ten powinien zostać opublikowany.

4. Jeżeli stwierdzono istotne rozbieżności w kwestiach naukowych, a organ, o którym mowa jest organem Państwa Członkowskiego, to Urząd i dany organ krajowy powinny być zobligowane do współpracy w zakresie wyeliminowania rozbieżności bądź też przedstawienia Komisji wspólnego dokumentu wyjaśniającego sporne kwestie naukowe i określającego dane, co, do których jest brak pewności. Dokument ten powinien zostać opublikowany.

Artykuł 31

Pomoc naukowa i techniczna

1. Urząd może być poproszony przez Komisję o udzielenie pomocy naukowej lub technicznej w dowolnej dziedzinie objętej jego misją. Zadania udzielania pomocy naukowej lub technicznej powinny polegać na wykonywaniu prac naukowych lub technicznych obejmujących stosowanie dobrze ugruntowanych zasad naukowych lub technicznych, które nie wymagają oceny naukowej wykonywanej przez komitet naukowy lub panel naukowy. Do zadań tych mogą być zaliczone w szczególności pomoc Komisji w zakresie ustanawiania lub oceny kryteriów technicznych, jak też pomoc Komisji w opracowywaniu wytycznych technicznych.

2. W przypadku, gdy Komisja zwraca się z wnioskiem do Urzędu o udzielenie pomocy naukowej lub technicznej, to powinna ona określić w porozumieniu z Urzędem granice czasowe, w których zadanie musi być wykonane.

Artykuł 32

Badania naukowe

1. Korzystając z najlepszych dostępnych i niezależnych źródeł Urząd zleca badania naukowe niezbędne dla wykonywania jego misji. Zlecenie takich badań powinno odbywać się w otwarty i przejrzysty sposób. Urząd powinien unikać dublowania programów badawczych realizowanych już przez Państwo Członkowskie lub Wspólnotę i sprzyjać współpracy poprzez właściwą koordynację przedsięwzięć.

2. Urząd informuje Parlament Europejski, Komisję i Państwa Członkowskie o wynikach jego badań naukowych.

Artykuł 33

Zbieranie danych

1. Urząd poszukuje, zbiera, zestawia, analizuje i sumuje odpowiednie dane naukowe i techniczne w dziedzinach objętych jego misją. W szczególności powinny być zbierane dane dotyczące:

- a) konsumpcji żywności i podatności osób na zagrożenia związane ze spożywaniem żywności;
- b) zasięgu i rozpowszechnienia zagrożeń biologicznych;
- c) skażenia żywności i pasz;
- d) pozostałości.

2. Do celów określonych w ust. 1, Urząd powinien pracować w ścisłym współdziałaniu ze wszystkimi organizacjami działającymi w dziedzinie zbierania danych, włącznie z organizacjami krajów kandydujących, państw trzecich lub organów międzynarodowych.

3. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, aby umożliwić przekazywanie Urzędowi zbieranych przez te państwa danych w dziedzinach określonych w ust. 1 i 2.

4. Urząd przekazuje Państwom Członkowskim oraz Komisji odpowiednie rekomendacje, które mogą poprawić techniczną porównywalność otrzymywanych danych i analiz w celu uproszczenia ich konsolidacji na szczeblu Wspólnoty.

5. W okresie jednego roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna opublikować spis systemów zbierania danych na szczeblu Wspólnoty, w dziedzinach objętych misją Urzędu.

Sprawozdanie, któremu powinny towarzyszyć, tam gdzie ma to zastosowanie propozycje, powinno w szczególności wskazywać:

- a) rolę, która powinna być przydzielona Urzędowi w odniesieniu do każdego systemu oraz wszelkie modyfikacje i usprawnienia, które mogą być wymagane w celu umożliwienia Urzędowi we współpracy z Państwami Członkowskimi wykonywania jego misji;
- b) niedostatki, którym należy zaradzić w celu umożliwienia Urzędowi zbierania i podsumowywania na szczeblu Wspólnoty odpowiednich danych naukowych i

technicznych w dziedzinach objętych misją Urzędu.

6. Urząd powinien przekazywać wyniki swojej pracy w dziedzinie zbierania danych Parlamentowi Europejskiemu, Komisji i Państwom Członkowskim.

Artykuł 34

Rozpoznawanie wyłaniającego się ryzyka

1. Urząd ustanawia procedury systematycznego poszukiwania, zbierania, zestawiania i analizowania informacji oraz danych pod kątem rozpoznawania wyłaniającego się ryzyka w dziedzinach objętych misją Urzędu.

2. W przypadku, gdy Urząd posiada informacje powodujące powstanie podejrzeń o wyłonienie się poważnego ryzyka, zwraca się do Państw Członkowskich, innych agencji Wspólnoty i Komisji o przekazanie dodatkowych informacji. Państwa Członkowskie, agencje Wspólnoty, o których mowa, i Komisja powinny traktować takie prośby jako pilne i przekazać wszelkie stosowne informacje będące w ich posiadaniu.

3. Urząd korzysta ze wszelkich informacji, które otrzymuje w trakcie wykonywania swojej misji do zidentyfikowania wyłaniającego się ryzyka.

4. Urząd przekazuje ocenę i zebrane informacje na temat wyłaniającego się ryzyka Parlamentowi Europejskiemu, Komisji i Państwom Członkowskim.

Artykuł 35

System wczesnego ostrzegania

W celu stworzenia warunków dla możliwie najefektywniejszego wykonywania przez Urząd zadań monitorowania zdrowia oraz zagrożeń związanych z żywnością, Urząd powinien otrzymywać wszelkie wiadomości poprzez system wczesnego ostrzegania. Urząd analizuje treść tych wiadomości tak, aby dostarczyć Komisji i Państwom Członkowskim wszelkich wymaganych informacji niezbędnych do celów analizy ryzyka.

Artykuł 36

Łączenie w sieci organizacji działających w dziedzinach objętych misją Urzędu

1. Urząd wspiera łączenie w system sieci organizacji działających w dziedzinach objętych jego misją. Celem takiego łączenia w sieć jest w szczególności ułatwienie współpracy naukowej poprzez koordynację działań, wymianę informacji, rozwijanie i implementację wspólnych projektów, wymianę doświadczeń i praktyk w dziedzinach objętych misją Urzędu.

2. Zarząd działając w oparciu o wniosek dyrektora zarządzającego przygotowuje wykaz właściwych organów wskazanych przez Państwa Członkowskie, które mogą wspierać indywidualnie lub w sieci Urząd w wykonywaniu jego misji. Wykaz taki należy podać do wiadomości publicznej. Urząd może powierzyć tym organizacjom realizację pewnych zadań, w szczególności wykonanie prac przygotowawczych do opinii naukowych, pomocy naukowej i technicznej, zbierania danych i identyfikowania wyłaniającego się ryzyka. Na wykonanie

niektórych z tych zadań można uzyskać wsparcie finansowe.

3. Przepisy wykonawcze do ust. 1 i 2 są ustanawiane przez Komisję po skonsultowaniu się z Urzędem, zgodnie z procedurą zawartą w art. 58 ust. 2. Przepisy te powinny w szczególności zawierać kryteria włączenia na wykaz właściwych organów wskazanych przez Państwa Członkowskie, ustalenia dotyczące ustanawiania zharmonizowanych wymagań jakościowych i przepisów finansowych regulujących wsparcie finansowe.

4. W okresie jednego roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna opublikować spis systemów zbierania danych Wspólnoty funkcjonujących w dziedzinach objętych misją Urzędu, która przewiduje wykonywanie przez Państwa Członkowskie pewnych zadań w dziedzinie oceny naukowej, w szczególności sprawdzania dokumentacji autoryzacyjnej. Sprawozdanie, któremu powinny towarzyszyć tam, gdzie ma to zastosowanie propozycje, w szczególności winno wskazywać dla każdego systemu wszelkie modyfikacje i usprawnienia, które mogą być wymagane w celu umożliwienia Urzędowi wykonywania we współdziałaniu z Państwami Członkowskimi jego misji.

SEKCJA 4

niezawisłość, przejrzystość, poufność i informowanie

Artykuł 37

Niezawisłość

1. Członkowie zarządu, członkowie forum doradczego i dyrektor zarządzający są zobowiązani działać w interesie publicznym, w sposób niezawisły.

W tym celu, składają oni deklaracje finansowe i deklaracje o udziałach, wskazujące zarówno na brak jakichkolwiek interesów, które mogłyby być uważane za podważające ich niezawisłość, jak również na jakiegokolwiek bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby być uważane za szkodliwe dla ich niezawisłości. Deklaracje te składane są corocznie na piśmie.

2. Członkowie komitetu naukowego i paneli naukowych zobowiązują się działać niezależnie od jakiegokolwiek wpływu zewnętrznego.

W tym celu, składają oni deklaracje finansowe i deklaracje o udziałach, wskazujące zarówno na brak jakichkolwiek interesów, które mogłyby być uważane za podważające ich niezależność, jak również na jakiegokolwiek bezpośrednie lub pośrednie interesy, które mogłyby być uważane za szkodliwe dla ich niezawisłości. Deklaracje te składane są corocznie na piśmie.

3. Członkowie zarządu, dyrektor zarządzający, członkowie forum doradczego, członkowie komitetu naukowego i paneli naukowych, jak również eksperci zewnętrzni uczestniczący w grupach roboczych na każdym posiedzeniu składają oświadczenie o wszelkich interesach, które mogłyby być uważane za szkodliwe dla ich niezawisłości, w odniesieniu do punktów porządku dziennego.

Artykuł 38

Przejrzystość

1. Urząd zapewnia, że wykonuje swoje działania przy wysokim stopniu przejrzystości. W szczególności bezzwłocznie podaje do publicznej wiadomości:

- a) porządki dzienne i protokoły komitetu naukowego i paneli naukowych;
- b) opinie komitetu naukowego i paneli naukowych bezpośrednio po ich przyjęciu, włączając w to zawsze opinie mniejszości;
- c) bez uszczerbku dla art. 39 i 41, informacje, na których oparte są jego opinie;
- d) coroczne deklaracje o udziałach, złożone przez członków zarządu, dyrektora zarządzającego, członków forum doradczego oraz członków komitetu naukowego i paneli naukowych, jak również deklaracje o korzyściach, złożone w odniesieniu do punktów porządku dziennego posiedzeń;
- e) wyniki badań naukowych;
- f) coroczny raport o swojej działalności;
- g) wnioski kierowane przez Parlament Europejski, Komisję lub Państwo Członkowskie o opinie naukowe, które zostały odrzucone lub zmodyfikowane i uzasadnienia dotyczące odrzucenia lub modyfikacji.

2. Posiedzenia zarządu są jawne, chyba że, działając na podstawie wniosku dyrektora zarządzającego, zarząd postanowi inaczej w stosunku do określonych punktów administracyjnych swego porządku dziennego i może upoważnić przedstawicieli konsumentów lub inne zainteresowane strony do obserwowania postępowania w zakresie niektórych działań Urzędu.

3. Urząd określi w swych zasadach wewnętrznych praktyczne ustalenia dotyczące wykonywania reguł przejrzystości, określonych w ust. 1 i 2.

Artykuł 39

Poufność

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 38, Urząd nie ujawnia stronom trzecim poufnych informacji, które otrzymuje, a których poufne traktowanie było wnioskowane i uzasadniane, z wyjątkiem informacji, które muszą być opublikowane, jeżeli wymagają tego okoliczności, w celu ochrony zdrowia publicznego.

2. Członkowie zarządu, dyrektor zarządzający, członkowie komitetu naukowego i paneli naukowych, jak również zewnętrzni eksperci uczestniczący w swych grupach roboczych, członkowie forum doradczego oraz członkowie personelu Urzędu, nawet po zaprzestaniu wykonywania obowiązków, podlegają wymaganiom zachowania poufności, stosownie do art. 87 Traktatu.

3. Konkluzje opinii naukowych dostarczone przez Urząd, odnoszące się do dających się przewidzieć skutków zdrowotnych, w żadnym razie nie będą uznane za poufne.

4. Urząd określi w swych zasadach wewnętrznych praktyczne ustalenia dotyczące wykonywania reguł poufności, określonych w ust. 1 i 2.

Artykuł 40

Udzielanie informacji przez Urząd

1. Urząd udziela informacji z własnej inicjatywy, w obszarach mieszczących się w ramach jej misji, bez uszczerbku dla kompetencji Komisji, co do ogłaszania jej decyzji dotyczących zarządzania ryzykiem.

2. Urząd powinien zapewnić, aby opinia publiczna i wszystkie zainteresowane strony szybko otrzymały rzeczową, rzetelną i łatwo dostępną informację, w szczególności w odniesieniu do wyników jej pracy. Aby osiągnąć te cele, Urząd opracowuje i rozpowszechnia materiały informacyjne dla ogółu społeczeństwa.

3. Urząd działa w ścisłej współpracy z Komisją i Państwami Członkowskimi, aby wspierać niezbędną spójność w procesie informowania o ryzyku.

Urząd publikuje wszystkie wydane przez siebie opinie zgodnie z przepisami art. 38.

4. Urząd zapewnia właściwą współpracę z właściwymi organami w Państwach Członkowskich i innymi zainteresowanymi stronami w odniesieniu do publicznych kampanii informacyjnych.

Artykuł 41

Dostęp do dokumentów

1. Urząd zapewnia szeroki dostęp do dokumentów, które posiada.

2. Zarząd, działając na podstawie wniosku dyrektora zarządzającego, zatwierdza przepisy mające zastosowanie do dostępu do dokumentów, określonych w ust. 1, biorąc w pełni pod uwagę ogólne zasady i warunki, które określają prawo dostępu do dokumentów instytucji Wspólnoty.

Artykuł 42

Konsumenci, producenci i inne zainteresowane strony

Urząd rozwija efektywne kontakty z przedstawicielami konsumentów, przedstawicielami producentów, przetwórców i innych zainteresowanych stron.

SEKCJA 5

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 43

Przyjęcie budżetu Urzędu

1. Dochody Urzędu składają się z wkładu Wspólnoty i każdego państwa, z którym Wspólnota zawarła umowy, określone w art. 49, należności za publikacje, konferencje, szkolenia i wszelkie inne podobne działania prowadzone przez Urząd.
2. Do wydatków Urzędu wlicza się personel, administrację, infrastrukturę i koszty bieżące oraz wydatki wynikające z kontraktów zawartych z osobami trzecimi, albo wynikające ze wsparcia finansowego, określonego w art. 36.
3. We właściwym czasie, przed datą, określoną w ust. 5, dyrektor zarządzający sporządza prognozę dochodów i wydatków Urzędu na nadchodzący rok budżetowy i przedkłada go zarządowi, wraz z tymczasowym wykazem pozycji.
4. Dochody i wydatki powinny się równoważyć.
5. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku zarząd przyjmuje projekt preliminarza budżetowego, włączając w to tymczasową listę pozycji, wraz ze wstępnym programem pracy i przedkłada je Komisji oraz państwom, z którymi Wspólnota zawarła umowy, określone w art. 49. Na podstawie tego projektu, Komisja wprowadza stosowne szacunki do wstępnego projektu budżetu generalnego Unii Europejskiej i przedstawia go Radzie, zgodnie z art. 272 Traktatu.
6. Po przyjęciu budżetu generalnego Unii Europejskiej przez władzę budżetową, zarząd przyjmuje ostateczny budżet Urzędu i program pracy, dostosowując je, gdy jest to konieczne, do udziału Wspólnoty. Zarząd niezwłocznie przedkłada je Komisji i władzy budżetowej.

Artykuł 44

Realizacja budżetu Urzędu

1. Dyrektor zarządzający realizuje budżet Urzędu.
  2. Kontrola zobowiązań finansowych i płatności w zakresie wszystkich wydatków oraz kontrola istniejącego i uzyskiwanego całego dochodu Urzędu jest wykonywana przez kontrolera finansowego Komisji.
  3. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku dyrektor zarządzający przedkłada Komisji, zarządowi i Trybunałowi Obrachunkowemu szczegółowe zestawienia rachunkowe całości dochodów i wydatków za poprzedni rok budżetowy.
- Trybunał Obrachunkowy kontroluje rachunki zgodnie z art. 248 Traktatu. Każdego roku Trybunał publikuje sprawozdanie na temat działalności Urzędu.
4. Parlament Europejski, działając na podstawie zalecenia Rady, udziela dyrektorowi zarządzającemu Urzędowi absolutorium z wykonania budżetu.

Artykuł 45

Opłaty otrzymywane przez Urząd

W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz po skonsultowaniu się z Urzędem, Państwami Członkowskimi i zainteresowanymi stronami, Komisja opublikuje sprawozdanie na temat wykonalności i celowości przedstawienia propozycji aktu prawnego według procedury współdecydowania i zgodnie z Traktatem oraz za inne usługi świadczone przez Urząd.

SEKCJA 6

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 46

Osobowość prawna i przywileje

1. Urząd posiada osobowość prawną. We wszystkich Państwach Członkowskich korzysta z najszerszych uprawnień, jakie prawo przyznaje osobom prawnym. W szczególności Urząd może nabywać i zbywać mienie ruchome i nieruchome oraz posiada zdolność do czynności procesowych.
2. Protokół o przywilejach i immunitetach Wspólnot Europejskich stosuje się do Urzędu.

Artykuł 47

Odpowiedzialność

1. Odpowiedzialność umowna Urzędu za zobowiązania regulowana jest przez prawo właściwe dla danej umowy. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy do orzekania w stosunku do każdej klauzuli arbitrażowej zamieszczonej w umowie zawartej przez Urząd.
2. W zakresie odpowiedzialności pozaumownej, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla wszystkich Państw Członkowskich, Urząd naprawia szkody wyrządzone przez siebie lub swoich pracowników podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w każdym sporze związanym z odszkodowaniem za taką szkodę.
3. Odpowiedzialność osobista pracowników Urzędu w stosunku do niego jest regulowana odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie do personelu Urzędu.

Artykuł 48

Personel

1. Personel Urzędu podlega przepisom i zasadom stosowanym wobec urzędników i innego personelu Wspólnot Europejskich.
2. W odniesieniu do swego personelu, Urząd korzysta z pełnomocnictw, które zostały

udzielone wyznaczonemu organowi.

Artykuł 49

Udział państw trzecich

Urząd jest otwarty na udział państw, które zawarły umowy ze Wspólnotą Europejską, na mocy, których przyjęły one i stosują ustawodawstwo wspólnotowe w obszarze objętym niniejszym rozporządzeniem.

Na podstawie stosownych postanowień wymienionych umów, zawiera się porozumienia określające w szczególności naturę, zakres i sposób, w jaki państwa te będą uczestniczyć w pracy Urzędu, włączając w to przepisy odnoszące się do: udziału w sieciach prowadzonych przez Urząd, umieszczenia na wykazie właściwych organów, którym pewne zadania mogą być powierzane, udziałów finansowych i personelu.

ROZDZIAŁ IV

SYSTEM WCZESNEGO OSTRZEGANIA, ZARZĄDZANIE KRYZYSAMI I SYTUACJE ZAGROŻENIA

SEKCJA 1

SYSTEM WCZESNEGO OSTRZEGANIA

Artykuł 50

System wczesnego ostrzegania

1. Niniejszym ustanawia się jako sieć system wczesnego ostrzegania dla powiadamiania o bezpośrednim lub pośrednim niebezpieczeństwie grożącym zdrowiu ludzkiemu, pochodzącym z żywności lub pokarmu. System obejmuje Państwa Członkowskie, Komisję i Urząd. Każde Państwo Członkowskie, Komisja i Urząd wyznaczają punkt kontaktowy, który będzie członkiem sieci. Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie siecią.

2. Jeżeli członek sieci posiada jakąkolwiek informację związaną z istnieniem bezpośredniego lub pośredniego niebezpieczeństwa grożącego zdrowiu ludzkiemu, pochodzącego z żywności lub pokarmu, to o takiej informacji natychmiast powiadamia Komisję w ramach systemu wczesnego ostrzegania. Komisja niezwłocznie przekazuje tę informację członkom sieci.

Urząd może uzupełnić powiadomienie poprzez wszelką naukową lub techniczną informację, która będzie ułatwiać szybkie, stosowne działania zarządzające ryzykiem podejmowane przez Państwo Członkowskie.

3. Bez uszczerbku dla pozostałego ustawodawstwa wspólnotowego, Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję, w ramach systemu wczesnego ostrzegania, o:

a) każdym przyjętym przez nie środkiem, którego celem jest ograniczenie wprowadzania na

rynek lub zmuszenie do wycofania z rynku, albo wycofanie żywności lub pasz dla ochrony zdrowia ludzkiego i wymagającym szybkiego działania;

- b) każdym zaleceniu lub uzgodnieniu z profesjonalnymi podmiotami, których celem jest, na podstawie fakultatywnej lub obowiązkowej, ochrona, ograniczenie lub wprowadzenie specyficznych warunków co do wprowadzania na rynek lub ostatecznego spożycia żywności lub pasz, ze względu na poważne ryzyko dla zdrowia ludzkiego, wymagające szybkiego działania;
- c) każdym odrzuceniu, związanym z bezpośrednim lub pośrednim ryzykiem dla zdrowia ludzkiego, partii, kontenera, albo ładunku żywności lub pasz przez właściwy organ na posterunku granicznym Unii Europejskiej.

Powiadomieniu towarzyszy szczegółowe wyjaśnienie o powodach działania podjętego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, z którego powiadomienie zostało wysłane. W ślad za tym, we właściwym czasie, przekazuje się uzupełniające informacje, w szczególności, gdy środki, na których oparte jest powiadomienie, są modyfikowane lub wycofywane.

Komisja niezwłocznie przekazuje członkom sieci powiadomienie i informacje uzupełniające, otrzymane zgodnie z akapitem pierwszym i drugim.

Jeżeli partia, kontener lub ładunek jest odrzucony przez właściwy organ na posterunku granicznym w Unii Europejskiej, Komisja niezwłocznie powiadamia wszystkie posterunki graniczne w Unii Europejskiej, jak również państwo trzecie pochodzenia towaru.

4. Jeżeli środek spożywczy lub pasza, które stały się przedmiotem powiadomienia w systemie wczesnego ostrzegania, zostały wysłane do państwa trzeciego, Komisja zapewnia przekazanie właściwych informacji.

5. Państwa Członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wdrożonym działaniu lub środkach podjętych w następstwie otrzymania powiadomień i uzupełniających informacji, przekazanych w ramach systemu wczesnego ostrzegania. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje członkom sieci.

6. Uczestnictwo w systemie wczesnego ostrzegania może być otwarte dla krajów kandydujących, państw trzecich lub organizacji międzynarodowych na podstawie umów zawartych między Wspólnotą a tymi państwami lub międzynarodowymi organizacjami, zgodnie z procedurami określonymi w tych umowach. Będzie to oparte na zasadzie wzajemności i obejmie środki poufności równoważne z tymi, które są stosowane we Wspólnocie.

Artykuł 51

Stosowanie środków

Środki mające na celu realizację art. 50 zostaną przyjęte przez Komisję po konsultacji z Urzędem, zgodnie z procedurą, określoną w art. 58 ust. 2. Środki te określą w szczególności specyficzne warunki i procedury właściwe dla przekazywania powiadomień i informacji uzupełniających.

Artykuł 52

Reguły poufności dla systemu wczesnego ostrzegania

1. Informacje dostępne dla członków sieci, odnoszące się do ryzyka grożącego zdrowiu ludzkiemu z powodu żywności lub pasz, generalnie są dostępne do wiadomości publicznej, zgodnie z zasadą informowania zawartą w art. 10. W ogólności społeczeństwo posiada dostęp do informacji na temat identyfikacji produktu, natury ryzyka i podjętym środkiem.

Jednakże, członkowie sieci podejmują kroki, aby zagwarantować, że członkowie ich personelu nie ujawnią informacji uzyskanych do ujętych celów niniejszej sekcji, które ze swej natury są objęte tajemnicą zawodową we właściwie uzasadnionych przypadkach, z wyjątkiem informacji, które muszą być ogłoszone, jeżeli wymagają tego okoliczności, w celu ochrony zdrowia ludzkiego.

2. Ochrona tajemnicy zawodowej nie zapobiega przekazywaniu właściwym władzom informacji odnoszących się do efektywności rozpoznania rynku i wzmocnienia działań na polu żywności i pasz. Urząd ten, otrzymując informacje objęte tajemnicą zawodową, zapewnia ich ochronę zgodnie z ust. 1.

SEKCJA 2

SYTUACJE ZAGROŻENIA

Artykuł 53

Środki nadzwyczajne dla żywności i pasz pochodzących ze Wspólnoty lub przywożonych z państwa trzeciego

1. Jeżeli jest ewidentne, że żywność lub pasze, które pochodzą ze Wspólnoty lub są przywożone z państwa trzeciego, prawdopodobnie stworzą poważne ryzyko dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt lub środowiska oraz, że takie ryzyko nie może być wystarczająco objęte za pomocą środków podjętych przez dane Państwo lub Państwa Członkowskie, to Komisja, działając w zgodzie z procedurą określoną w art. 58 ust. 2, z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, niezwłocznie przyjmie jeden lub więcej z następujących środków, w zależności od powagi sytuacji:

- a) w przypadku żywności lub pasz, które pochodzą ze Wspólnoty:
  - (i) zawieszenie wprowadzania na rynek lub spożywania danej żywności;
  - (ii) zawieszenie wprowadzania na rynek lub spożywania danej paszy;
  - (iii) ustanowienie specjalnych warunków dla danej żywności lub pasz;
  - (iv) każdy inny stosowny środek tymczasowy;
- b) w przypadku żywności lub pasz, które pochodzą z państwa trzeciego:
  - (i) zawieszenie przywozu żywności lub pokarmu, o których mowa, z całego lub

części danego państwa trzeciego, a gdy jest to możliwe do zastosowania, z państwa trzeciego tranzytowego;

- (ii) ustanowienie specjalnych warunków dla żywności lub pasz, o których mowa, w całym danym państwie trzecim lub jego części;
- (iii) każdy inny stosowny środek tymczasowy.

2. Jednakże, w sytuacjach zagrożenia, Komisja może tymczasowo przyjąć środki, określone w ust. 1, po konsultacji z danym Państwem lub Państwami Członkowskimi i poinformowaniu innych Państw Członkowskich.

Możliwie jak najwcześniej, a najdalej w ciągu 10 dni roboczych, podjęte środki powinny być potwierdzone, poprawione, odwołane lub rozszerzone, zgodnie z procedurą, określoną w art. 58 ust. 2, a powody decyzji Komisji powinny być niezwłocznie ogłoszone.

Artykuł 54

Inne środki nadzwyczajne

1. Jeżeli Państwo Członkowskie oficjalnie poinformuje Komisję o potrzebie podjęcia środków nadzwyczajnych oraz gdy Komisja nie podjęła działań zgodnie z art. 53, Państwo Członkowskie może przyjąć tymczasowe środki ochronne. W takim przypadku Państwo to niezwłocznie informuje inne Państwa Członkowskie i Komisję.

2. W ciągu 10 dni roboczych Komisja przedstawia sprawę Komitetowi, określonemu w art. 58 ust. 1, zgodnie z procedurą określoną w art. 58 ust. 2, w celu rozszerzenia, poprawienia lub odwołania tymczasowych krajowych środków ochronnych.

3. Państwo Członkowskie może utrzymać swoje tymczasowe krajowe środki ochronne, dopóki nie zostaną przyjęte środki Wspólnoty.

SEKCJA 3

ZARZĄDZANIE KRYZYSAMI

Artykuł 55

Plan ogólny zarządzania kryzysami

1. Komisja opracowuje, w ścisłej współpracy z Urzędem i Państwami Członkowskimi, plan ogólny zarządzania kryzysami (zwany dalej „planem ogólnym”), w obszarze bezpieczeństwa żywności i pasz.

2. Plan ogólny określa typy sytuacji obejmujące bezpośrednie lub pośrednie ryzyko dla zdrowia ludzkiego, pochodzące z żywności i pasz, a których prawdopodobnie nie można zapobiec, wyeliminować lub zredukować do akceptowanego poziomu w drodze odpowiednich przepisów, albo, które nie mogą być adekwatnie uregulowane wyłącznie w drodze stosowania art. 53 i 54.

Plan ogólny określa również praktyczne procedury niezbędne do zarządzania kryzysami, wliczając w to zasady przejrzystości, które mają być stosowane oraz strategię informowania.

Artykuł 56

Jednostka kryzysowa

1. Bez uszczerbku dla swej roli zapewniania stosowania prawa wspólnotowego, w przypadku, gdy Komisja zidentyfikuje sytuację obejmującą poważne bezpośrednie lub pośrednie ryzyko dla zdrowia ludzkiego, pochodzące z żywności i pasz, a ryzyku nie można zapobiec, wyeliminować lub zredukować poprzez obowiązujące przepisy, lub ryzyko nie może być adekwatnie uregulowane wyłącznie w drodze stosowania art. 53 i 54, to Komisja powiadamia niezwłocznie Państwa Członkowskie i Urząd.
2. Komisja niezwłocznie powołuje jednostkę kryzysową, w której uczestniczy Urząd oraz zabezpiecza naukową i techniczną pomoc, jeżeli jest to konieczne.

Artykuł 57

Zadania jednostki kryzysowej

1. Jednostka kryzysowa odpowiada za zbieranie i ocenianie wszystkich stosownych informacji oraz identyfikowanie dostępnych opcji, aby zapobiec, wyeliminować lub zredukować do akceptowalnego poziomu ryzyka dla zdrowia ludzkiego, w sposób możliwie jak najbardziej efektywny i szybki.
2. Jednostka kryzysowa może żądać pomocy od każdej osoby publicznej lub prywatnej, której ekspertyzę uważa się za niezbędną do efektywnego zarządzania w sytuacji kryzysu.
3. Jednostka kryzysowa informuje na bieżąco opinię publiczną o występującym ryzyku i podjętych środkach.

ROZDZIAŁ V

PROCEDURY I PRZEPISY KOŃCOWE

SEKCJA 1

KOMITET I PROCEDURY MEDIACYJNE

Artykuł 58

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, zwany dalej „Komitetem”, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji. Komitet organizuje się w sekcje do zajmowania się wszystkimi stosownymi sprawami.
2. W przypadku odniesień do niniejszego ustępu, zastosowanie znajduje procedura

określona w art. 5 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 7 i 8.

3. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Artykuł 59

Funkcje wyznaczone Komitetowi

Komitet wykonuje funkcje wyznaczone przez niniejsze rozporządzenie i inne odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego, w przypadkach i warunkach przewidzianych w tych przepisach. Komitet może również badać każdą kwestię podlegającą tym przepisom, zarówno z inicjatywy przewodniczącego, jak i na pisemny wniosek jednego ze swych członków.

Artykuł 60

Procedura mediacyjna

1. Bez uszczerbku dla stosowania innych przepisów Wspólnoty, jeżeli w opinii Państwa Członkowskiego środek podjęty przez inne Państwo Członkowskie w obszarze bezpieczeństwa żywności jest niezgodny z niniejszym rozporządzeniem lub prawdopodobnie wpłynie na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, to sprawę przedstawia się Komisji, która niezwłocznie poinformuje inne zainteresowane Państwo Członkowskie.

2. Dwa zainteresowane Państwa Członkowskie wraz z Komisją podejmą wszelkie wysiłki, aby rozwiązać problem. Jeżeli porozumienie nie może być osiągnięte, Komisja może wnioskować o wydanie przez Urząd opinii na temat każdej odnośnej spornej kwestii naukowej. Warunki wniosku i limit czasu, w ciągu którego Urząd jest proszona o wydanie swej opinii, ustala się w drodze wzajemnego porozumienia między Komisją a Urzędem, po konsultacji z dwoma zainteresowanymi Państwami Członkowskimi.

SEKCJA 2

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 61

Klauzula przeglądowa

1. Przed dniem 1 stycznia 2005 r., a następnie co sześć lat, Urząd, we współpracy z Komisją, zleci niezależną zewnętrzną ocenę swych osiągnięć, w oparciu o zakres uprawnień wydanych przez zarząd w porozumieniu z Komisją. W ocenie oszacuje się wykonywanie pracy i działanie Urzędu. W ocenie weźmie się pod uwagę opinie udziałowców, zarówno na poziomie Wspólnoty, jak i na poziomie narodowym.

Zarząd Urzędu bada wnioski wynikające z oceny i przedstawia Komisji takie rekomendacje, jakie mogą być niezbędne odnośnie zmian w Urzędzie i wykonywaniu przez nią pracy. Ocena i rekomendacje są ogłaszane publicznie.

2. Przed dniem 1 stycznia 2005 r. Komisja opublikuje sprawozdanie na temat doświadczenia nabytego przy wdrażaniu i wykonywaniu przepisów rozdziału IV sekcja 1 i 2.

3. Sprawozdania i rekomendacje, określone w ust. 1 i 2, przedkłada się Radzie i Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 62

Odesłania do Europejskiego Urzędu ds. bezpieczeństwa żywności i do Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt

1. Każde odesłanie w ustawodawstwie wspólnotowym do: Komitetu Naukowego ds. Żywności, Komitetu Naukowego ds. Żywienia Zwierząt, Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, Komitetu Naukowego ds. Pestycydów, Komitetu Naukowego ds. Roślin, Naukowego Komitetu Sterowania, zastępuje się odesłaniem do Europejskiego Urzędu ds. bezpieczeństwa żywności.

2. Każde odesłanie w ustawodawstwie wspólnotowym do: Stałego Komitetu ds. Żywności, Stałego Komitetu ds. Materiałów Paszowych i Stałego Komitetu Weterynaryjnego zastępuje się odesłaniem do Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

Każde odesłanie do Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin w ustawodawstwie wspólnotowym, oparte na i obejmujące dyrektywy 76/895/EWG, 86/362/EWG, 86/363/EWG, 90/642/EWG i 91/414/EWG, związane z produktami ochrony roślin i ustalające maksymalne poziomy pozostałości, zastępuje się odesłaniem do Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

3. Do celów ust. 1 i 2 „ustawodawstwo wspólnotowe” oznacza wszystkie rozporządzenia, dyrektywy i decyzje Wspólnoty.

4. Niniejszym decyzje 68/361/EWG, 69/414/EWG i 70/372/EWG tracą moc.

Artykuł 63

Kompetencje Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych przyznanych przez rozporządzenie (EWG) nr 2309/93, rozporządzenie (EWG) nr 2377/90, dyrektywę Rady 75/319/EWG²⁷ i dyrektywę Rady 81/851/EWG²⁸.

Artykuł 64

Rozpoczęcie działania Urzędu

Urząd rozpoczyna swoje działanie dnia 1 stycznia 2002 r.

---

²⁷Dz.U. L 147 z 9.6.1975, str. 13. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67).

²⁸Dz.U. L 317 z 6.11.1981, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1).

Artykuł 65

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Przepisy art. 11 i 12 oraz art. 14-20 stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Przepisy art. 29, 56, 57 i 60 oraz art. 62 ust. 1 stosuje się od daty wyznaczenia członków komitetu naukowego i paneli naukowych, co zostanie ogłoszone za pomocą obwieszczenia w serii „C” *Dziennika Urzędowego*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2002 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

J. PIQUÉ I CAMPS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 793/93

z dnia 23 marca 1993 r.

w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozbieżności między przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi odnoszącymi się do oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje, obowiązującymi lub będącymi w przygotowaniu w Państwach Członkowskich, mogą utrudniać handel między Państwami Członkowskimi i stwarzać nierówne warunki konkurencji;

środki zbliżania przepisów Państw Członkowskich, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, muszą w zakresie, w którym dotyczą ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska i konsumentów, brać jako podstawę wysoki poziom ochrony;

w celu zapewnienia ochrony człowieka, w tym pracowników i konsumentów, oraz środowiska, konieczne jest przeprowadzanie na poziomie wspólnotowym, systematycznej oceny ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje wymienione w EINECS (Europejski Wykaz Istniejących Komercyjnych Substancji)⁴;

ze względu na wydajność i oszczędność, konieczne jest ustanowienie polityki Wspólnoty, która zapewni podział i koordynację obowiązków między Państwami Członkowskimi, Komisją i przedstawicielami przemysłu;

rozporządzenie jest właściwym instrumentem prawnym, ponieważ nakłada bezpośrednio na producentów i importerów dokładnie określone wymogi, które są spełniane w tym samym czasie i w ten sam sposób w całej Wspólnocie;

w celu oceny pierwotnego ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje oraz ustalenia substancji priorytetowych wymagających natychmiastowego działania, jest konieczne

---

¹ Dz.U. nr C 276 z 5.11.1990, str. 1.

² Dz.U. nr C 280 z 28.10.1991, str. 65 i Dz.U. nr C 337 z 21.12.1992.

³ Dz.U. nr C 102 z 18.4.1991, str. 42.

⁴ Dz.U. nr C 146 z 15.6.1990, str. 1.

zebranie potrzebnych informacji i wyników badań dotyczących istniejących substancji; wymóg dostarczania takich informacji nie powinien dotyczyć niektórych substancji, które ze względu na ich charakterystyczne właściwości, stwarzają jedynie ryzyka powszechnie uważane za minimalne;

informacje powinny być przedkładane przez producentów i importerów Komisji, która prześle kopie wszystkim Państwom Członkowskim; jednakże, należy umożliwić Państwu Członkowskiemu zwrócenie się do producentów i importerów działających na jego terytorium, o przedłożenie tych samych informacji, w tym samym czasie, swoim właściwym władzom;

w celu oceny ryzyka stwarzanego przez niektóre istniejące substancje, konieczne jest, w niektórych przypadkach, nałożenie na producentów lub importerów obowiązku przedłożenia dalszych danych lub przeprowadzenia dalszych badań dotyczących tych istniejących substancji;

konieczne jest sporządzenie na poziomie wspólnotowym wykazów substancji priorytetowych, które wymagają szczególnej uwagi; Komisja powinna przedłożyć wstępny priorytetowy wykaz tych substancji nie później niż w ciągu jednego roku po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia;

ocena ryzyka stwarzanego przez substancje priorytetowe znajdujące się na priorytetowym wykazie powinna być przeprowadzona przez Państwa Członkowskie; te ostatnie powinny być wyznaczone na poziomie wspólnotowym na podstawie rozdziału obowiązków dokonanego z uwzględnieniem sytuacji Państw Członkowskich; zasady oceny ryzyka należy również ustalić na poziomie wspólnotowym;

w procesie ustalania substancji priorytetowych i oceny ryzyka stwarzanego przez istniejące substancje, konieczne jest uwzględnianie, przede wszystkim, braku danych dotyczących skutków wywoływanych przez daną substancję, prac już wykonanych w ramach innych międzynarodowych organizacji, takich jak Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, a także innych przepisów i/lub programów wspólnotowych dotyczących substancji niebezpiecznych;

konieczne jest przyjęcie na poziomie wspólnotowym wyników oceny ryzyka oraz zalecanej strategii ograniczania ryzyk stwarzanych przez substancje priorytetowe ujęte w ramach priorytetowych wykazów;

właściwe jest zmniejszenie do minimum liczby zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 86/609/EWG z dnia 24 listopada 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów doświadczalnych i innych celów naukowych⁵; tam gdzie jest to tylko możliwe i w konsultacji, w szczególności z Europejskim Centrum Alternatywnych Metod Badawczych, należy unikać wykorzystywania zwierząt poprzez odwołanie się do uznanych procedur alternatywnych;

w odniesieniu do badań dotyczących substancji chemicznych, które mają być przeprowadzone

---

⁵ Dz.U. nr L 358 z 18.12.1986, str 1.

na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy przestrzegać dobrej praktyki laboratoryjnej ustanowionej dyrektywą Rady 87/18/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych⁶;

Komisja, wsparta przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, powinna otrzymać uprawnienia konieczne do dostosowania niektórych Załączników do postępu technicznego i przyjęcia niektórych środków wykonawczych w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia;

należy zagwarantować poufność niektórych informacji objętych tajemnicą handlową i przemysłową,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cele i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
  - a) zbierania, upowszechniania i dostępności informacji o istniejących substancjach,
  - b) oceny ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje dla człowieka, w tym dla pracowników i konsumentów, jak i dla środowiska, w celu zapewnienia lepszego zarządzania tymi ryzykami w ramach przepisów wspólnotowych.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się bez uszczerbku dla ustawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony pracowników i konsumentów

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) *substancje* oznaczają pierwiastki chemiczne i ich związki w stanie naturalnym lub uzyskane w wyniku jakiegokolwiek procesu produkcyjnego oraz wszystkie dodatki konieczne do zachowania trwałości produktu i wszystkie zanieczyszczenia powstałe w wyniku zastosowanego procesu produkcyjnego, z wyłączeniem wszystkich rozpuszczalników, które można oddzielić bez wpływu na stabilność substancji i bez zmiany jej składu;
- b) *preparaty* oznaczają mieszaniny lub roztwory złożone z dwóch lub więcej substancji,
- c) *przywożenie* oznacza wprowadzanie na obszar celny Wspólnoty,
- d) *produkcja* oznacza wytwarzanie substancji, w formie stałej, ciekłej lub gazowej,

---

⁶ Dz.U. .nr L 15 z 17.1.1987, str. 29.

- e) *istniejące substancje* oznaczają substancje zamieszczone w wykazie EINECS.

CZĘŚĆ 1

SYSTEMATYCZNE PRZEKAZYWANIE DANYCH I USTANOWIENIE WYKAZÓW SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH

Artykuł 3

Przekazywanie danych dotyczących produkcji lub przywozu dużych ilości substancji istniejących

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1, każdy producent, który wyprodukował lub każdy importer, który dokonał przywozu istniejącej substancji, lub preparatu zawierającego istniejącą substancję w ilościach przekraczających 1 000 ton w ciągu roku, co najmniej jeden raz w ciągu trzech lat poprzedzających przyjęcie niniejszego rozporządzenia i/lub w roku następującym po jego przyjęciu, musi przedłożyć Komisji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 6 ust. 2 i 3, następujące informacje, wymienione w załączniku III, w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w przypadku substancji znajdującej się w załączniku I oraz w ciągu 24 miesięcy w przypadku substancji znajdującej się w wykazie EINECS, ale niewymienionej w załączniku I:

- a) nazwę substancji i numer EINECS,
- b) ilość wyprodukowanej lub przywożonej substancji,
- c) klasyfikację substancji zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁷ lub tymczasową klasyfikację zgodnie z wymienioną dyrektywą, obejmującą kategorię niebezpieczeństwa i jego symbol oraz wyrażenia określające ryzyko i wyrażenia określające bezpieczeństwo,
- d) informacje dotyczące racjonalnie dających się przewidzieć zastosowań substancji,
- e) dane dotyczące fizyczno - chemicznych właściwości substancji,
- f) dane dotyczące obiegu i przeznaczenia substancji w środowisku,
- g) dane dotyczące ekotoksyczności substancji,
- h) dane dotyczące ostrej i podostrej toksyczności substancji,
- i) dane dotyczące rakotwórczości, mutagenności i/lub toksyczności dla procesu rozrodczego, wykazywanych przez substancje,

---

⁷ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywa Komisji 91/632/EWG (Dz.U. nr L 338 z 10.12.1991, str. 23).

j) jakiegokolwiek inne wnioski istotne przy ocenie ryzyka stwarzanego przez substancję. Producenci i importerzy muszą podjąć wszelkie możliwe wysiłki w celu uzyskania istniejących danych, określonych w lit. e)-j). Jednakże w razie braku informacji, producenci i importerzy nie są zobowiązani do przeprowadzania dalszych badań na zwierzętach w celu uzyskania i przedłożenia takich danych.

Artykuł 4

Przekazywanie danych dotyczących produkcji lub przywozu niewielkich ilości substancji istniejących

1. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1, każdy producent, który wyprodukował lub każdy importer, który dokonał przywozu istniejącej substancji, lub preparatu zawierającego istniejącą substancję, w ilościach przekraczających 10 ton rocznie, ale nie większych niż 1000 ton w ciągu roku, co najmniej jeden raz w ciągu trzech lat poprzedzających przyjęcie niniejszego rozporządzenia i/lub w roku następującym po jego przyjęciu, musi przedłożyć Komisji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 6 ust. 2 i 3, następujące informacje, wymienione w załączniku IV, w okresie 24 miesięcy, licząc od dnia, w którym rozporządzenie obowiązywało od trzech lat:

- a) nazwę substancji i numer EINECS,
- b) ilość wyprodukowanej lub przywożonej substancji,
- c) klasyfikację substancji zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy Rady 67/548/EWG lub tymczasową klasyfikację zgodnie z wymienioną dyrektywą, w tym kategorię niebezpieczeństwa, jego symbol oraz wyrażenia określające ryzyko i wyrażenia określające bezpieczeństwo;
- d) informacje dotyczące racjonalnie przewidywalnych zastosowań substancji.

2. Komisja, w konsultacji z Państwami Członkowskimi, określa przypadki, w których konieczne jest zażądanie od producentów i importerów substancji, zgłoszonych zgodnie z ust. 1, przedłożenia dodatkowych informacji, w ramach załącznika III, dotyczących właściwości fizyczno - chemicznych, toksyczności, i ekotoksyczności takich substancji, narażenia i jakiegokolwiek innego aspektu mającego znaczenie przy ocenie ryzyka stwarzanego przez te substancje. Jednakże, bez uszczerbku dla art. 12 ust. 2 producenci i importerzy nie są zobowiązani do przeprowadzania dalszych badań na zwierzętach w tym celu.

Szczególne informacje, które należy przedkładać i procedura, której należy przestrzegać przy ich przedkładaniu, są określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

Artykuł 5

Wyłączenia

Przepisy art. 3 i 4 nie dotyczą substancji wymienionych w załączniku II. Jednakże informacje dotyczące substancji wymienionych w załączniku II, mogą być wymagane przy zastosowaniu procedury ustanowionej zgodnie z procedurą, określonej w art. 15.

Artykuł 6

Procedura przekazywania danych

1. W przypadku substancji produkowanej lub przywożonej przez kilku producentów lub importerów, informacje, określone w art. 3 i art. 4 ust. 2, mogą być przedkładane przez jednego producenta lub importera, działającego w imieniu innych producentów lub importerów za ich pozwoleniem. Niemniej jednak, wszyscy importerzy i producenci przedkładają Komisji informacje wymienione w ppkt. 1.1 1.19 zestawu danych ustanowionego w załączniku III oraz, czyniąc to, powołują się na zestaw danych przedłożonych przez producenta lub importera.
2. Przedkładając informacje, określone w art. 3 lub w art. 4 ust. 1, producenci i importerzy posługują się wyłącznie specjalnym zestawem oprogramowania na dyskietce, który jest udostępniony bezpłatnie przez Komisję.
3. Państwa Członkowskie mogą zapewnić, że producenci i importerzy posiadający siedzibę na ich terytorium, są zobowiązani do jednoczesnego przedkładania swoim właściwym władzom tych samych informacji, jakie przekazują Komisji zgodnie z art. 3 i 4.
4. Po otrzymaniu danych, określonych w art. 3 i 4 odpowiednio, Komisja przekazuje kopie wszystkim Państwom Członkowskim.

Artykuł 7

Aktualizacja przekazanych informacji i obowiązek przedkładania niektórych informacji z własnej inicjatywy

1. Producenci i importerzy, którzy przedłożyli informacje dotyczące substancji zgodnie z art. 3 i 4, aktualizują informacje przesłane Komisji.

W szczególności przedkładają, gdzie stosowne:

- a) nowe zastosowania substancji, które powodują znaczne zmiany rodzaju, postaci, wielkości lub czasu trwania narażenia człowieka lub środowiska na tę substancję;
- b) nowe dane dotyczące właściwości fizyczno-chemicznych, toksykologicznych lub ekotoksykologicznych skutków, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, iż będą one przydatne przy ocenie potencjalnego ryzyka stwarzanego przez tę substancję;
- c) jakiegokolwiek zmiany w tymczasowej klasyfikacji zgodnie z przepisami dyrektywy 67/548/EWG.

Mają obowiązek również aktualizować informacje dotyczące wielkości produkcji i przywozu, określonych w art. 3 i 4, co trzy lata, jeżeli następuje zmiana w stosunku do wielkości podanych w załączniku III lub załączniku IV.

2. Każdy producent lub importer istniejącej substancji, który zdobywa wiedzę, z której wynika, iż dana substancja może stwarzać poważne ryzyko dla człowieka lub środowiska,

niezwłocznie przekazuje taką informację Komisji i Państwu Członkowskiemu, w którym ma on swoją siedzibę.

3. Po otrzymaniu danych, określonych w ust. 1 i 2, Komisja przekazuje kopie tych danych wszystkim Państwom Członkowskim.

Artykuł 8

Wykazy priorytetowe

1. Na podstawie informacji przedłożonych przez producentów i importerów zgodnie z art. 3 i 4 oraz na podstawie krajowych wykazów substancji priorytetowych, Komisja, w konsultacji z Państwami Członkowskimi, regularnie sporządza wykazy substancji priorytetowych lub grup substancji (zwane dalej wykazami priorytetowymi) wymagających natychmiastowego działania, ze względu na ich potencjalny wpływ na człowieka lub środowisko. Wykazy te są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 i zostaną opublikowane przez Komisję, po raz pierwszy w ciągu roku następującego po wejściu w życie rozporządzenia.

2. Czynniki, jakie należy brać pod uwagę przy sporządzaniu wykazów priorytetowych, są:

- wpływ substancji na człowieka lub środowisko,
- narażenie człowieka lub środowiska na substancję,
- brak danych dotyczących wpływu substancji na człowieka i środowisko,
- prace już wykonane w ramach innych organizacji międzynarodowych,
- inne prawodawstwo wspólnotowe i/lub programy odnoszące się do substancji niebezpiecznych.

Substancja podlegająca ocenie na mocy innego ustawodawstwa wspólnotowego powinna być umieszczana w wykazie priorytetowym tylko wtedy, gdy ocena ta nie obejmuje ryzyka dla środowiska lub dla człowieka, w tym dla pracowników i konsumentów, lub, gdy ryzyka te nie zostały właściwie ocenione. Równoważna ocena przeprowadzona zgodnie z innym prawodawstwem wspólnotowym, nie powinna być powtarzana na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Szczególną uwagę należy zwracać na substancje, które mogą wywołać przewlekłe skutki, w szczególności na substancje, o których wiadomo lub co do których istnieje podejrzenie, że są rakotwórcze, toksyczne dla procesu rozrodczego i/lub mutagenne, lub o których wiadomo lub co do których istnieje podejrzenie, iż zwiększają zakres tych skutków.

Artykuł 9

Dane o substancjach umieszczonych w wykazach priorytetowych, które należy przedkładać

1. Odnośnie substancji umieszczonych w wykazach priorytetowych, określonych w art. 8 ust. 1, producenci i importerzy, którzy przedłożyli informacje dotyczące substancji, zgodnie z art. 3 i 4, przedkładają sprawozdawcy wyznaczonemu zgodnie z art. 10 ust. 1 w terminie sześciu miesięcy od opublikowania wykazu, wszystkie mające znaczenie dostępne informacje oraz odpowiednie sprawozdania z badań umożliwiające ocenę ryzyka stwarzanego przez daną substancję.

2. W uzupełnieniu wymogu określonego w ust. 1, bez uszczerbku dla badań, które mogą być wymagane zgodnie z art. 10 ust. 2, jeżeli jakiegokolwiek dane szczegółowe wymienione w załączniku VII do dyrektywy 67/548/EWG nie są dostępne w odniesieniu do danej substancji priorytetowej, producenci i importerzy, którzy przedłożyli informacje dotyczące substancji zgodnie z art. 3 i 4 zobowiązani są do przeprowadzenia badań koniecznych do otrzymania brakujących danych i do dostarczenia sprawozdawcy wyników tych badań i sprawozdań z badań w ciągu 12 miesięcy.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, producenci i importerzy mogą wystąpić do sprawozdawcy z wnioskiem o zwolnienie z niektórych lub wszystkich dodatkowych badań, opierając się na tym, iż dana informacja jest albo niepotrzebna do oceny ryzyka, albo że nie można jej uzyskać; mogą oni również zażądać więcej czasu, jeżeli wymagają tego okoliczności. Do wystąpienia o takie odstępstwo należy dołączyć pełne uzasadnienie pozwalające sprawozdawcy podjąć decyzję, czy żądanie może być uwzględnione. Jeżeli sprawozdawca pozwoli na odstępstwo zgodnie z niniejszym artykułem, niezwłocznie powiadamia Komisję o swojej decyzji, Komisja informuje inne Państwa Członkowskie. Jeżeli jedno z Państw Członkowskich zgłosi sprzeciw wobec decyzji sprawozdawcy, końcowa decyzja jest podejmowana zgodnie z procedurą komitetu ustanowioną w art. 15.

CZĘŚĆ 2

OCENA RYZYKA

Artykuł 10

Ocena ryzyka stwarzanego przez substancje znajdujące się w wykazach priorytetowych na poziomie Państwa Członkowskiego wyznaczonego jako sprawozdawca

1. W odniesieniu do każdej substancji znajdującej się w wykazach priorytetowych, Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za jej ocenę dokonaną zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15, przy zapewnieniu sprawiedliwego rozłożenia obciążeń między Państwa Członkowskie.

Państwo Członkowskie wyznaczy sprawozdawcę dla danej substancji spośród właściwych władz, określonych w art. 13.

Sprawozdawca jest odpowiedzialny za ocenę informacji przedkładanych przez producenta(ów) lub importera(ów) zgodnie z wymogami art. 3, 4, 7 i 9, jak i innych dostępnych informacji, oraz za stwierdzenie, po przeprowadzeniu konsultacji z producentami lub importerami, czy w celu oceny ryzyka, jest konieczne nałożenie na powyższych producentów lub importerów substancji priorytetowych obowiązku przedłożenia dalszych informacji i/lub przeprowadzenia dalszych badań.

2. Jeżeli sprawozdawca uzna, iż jest konieczne zażądanie dalszych informacji i/lub przeprowadzenia badań, odpowiednio powiadomi o tym Komisję. Decyzja o zażądaniu od powyższych importerów lub producentów dalszych informacji i/lub przeprowadzenia badań oraz o terminie udzielenia odpowiedzi na to żądanie jest podejmowana zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

3. Sprawozdawca zajmujący się daną substancją priorytetową oceni ryzyko dla człowieka i środowiska stwarzane przez tę substancję.

W razie potrzeby, proponuje on działania zmierzające do ograniczenia tych ryzyk, obejmujące środki kontroli i/lub programy nadzoru. Jeżeli środki kontroli obejmują zalecenia ograniczenia obrotu lub stosowania danej substancji, sprawozdawca przedkłada analizę zalet i wad tej substancji, jak i informację o dostępności substancji zastępczych.

Zalecana ocena ryzyka i działania są przekazywane Komisji przez sprawozdawcę.

4. Rzeczywiste lub potencjalne ryzyko dla człowieka i środowiska ocenia się na podstawie przyjętych zasad do dnia 4 czerwca 1994 r. zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15. Zasady te są regularnie poddawane kontroli i, w miarę potrzeb, korygowane zgodnie z tą samą procedurą.

5. Po otrzymaniu żądania dostarczenia dalszych informacji i/lub przeprowadzenia badań, producenci lub importerzy, muszą także sprawdzić, ze względu na konieczność ograniczenia doświadczeń na kręgowcach, czy informacji potrzebnych do oceny substancji nie posiadają byli producenci lub importerzy tych substancji i czy nie można ich uzyskać, po pokryciu kosztów. Jeżeli przeprowadzenie doświadczeń okaże się konieczne, należy sprawdzić, czy nie można zastąpić lub ograniczyć badań na zwierzętach poprzez wykorzystanie innych metod.

Konieczne badania laboratoryjne muszą być przeprowadzone z zachowaniem zasad „dobrej praktyki laboratoryjnej”, ustanowionych w dyrektywie 87/18/EWG oraz przepisów dyrektywy 86/609/EWG.

Artykuł 11

Ocena ryzyka stwarzanego przez substancje znajdujące się w wykazach priorytetowych na poziomie wspólnotowym

1. Na podstawie oceny ryzyka i środków zaleconych przez sprawozdawcę, Komisja przedkłada komitetowi, określonymu w art. 15 ust. 1, propozycję dotyczącą wyników oceny ryzyka stwarzanego przez substancje priorytetowe i, jeżeli jest to konieczne, zalecenie odpowiednich działań w celu ograniczenia takich ryzyk.

2. Wyniki oceny ryzyka stwarzanego przez substancje priorytetowe, jak i zalecane działania przyjmowane są na poziomie wspólnotowym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15, i opublikowane przez Komisję.

3. Na podstawie oceny ryzyka i zalecanych działań, określonych w ust. 2, Komisja podejmuje decyzję, jeżeli jest to konieczne, o zaproponowaniu środków wspólnotowych w ramach dyrektywy Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do

ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych⁸ lub w ramach innych istniejących instrumentów wspólnotowych.

Artykuł 12

Zobowiązania odnoszące się do zapewnienia dalszych informacji oraz dalszych badań

1. Każdy producent lub importer substancji znajdującej się w priorytetowych wykazach, określonych w art. 8 ust. 1, który przedłożył informacje zgodne z art. 3 i 4, musi, w podanym terminie dostarczyć sprawozdawcy dane i wyniki badań dotyczące tej substancji, określonych w art. 9 ust. 1 i 2 oraz w art. 10 ust. 2.

2. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 2, jeśli występują ważne przyczyny, by sądzić, iż substancja znajdująca się w Elincs może stanowić poważne ryzyko dla człowieka lub środowiska, decyzję o zwróceniu się do producenta(ów) i importera(ów) tej substancji o dostarczenie posiadanych przez nich informacji i/lub poddanie istniejącej substancji badaniom i przedstawieniu sprawozdania na ten temat należy podejmować zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

3. W przypadku substancji wyprodukowanej lub przywożonej jako takiej lub w preparacie przez kilku producentów lub importerów badania, zgodnie z ust. 1 i 2, mogą być wykonane przez jednego lub więcej producentów lub importerów działających w imieniu innych zainteresowanych producentów lub importerów. Inni zainteresowani producenci lub importerzy muszą dokonać odniesienia do badań przeprowadzonych przez tego lub tych producentów lub importerów i ponosić sprawiedliwy i równy udział w kosztach.

Artykuł 13

Współpraca między Państwami Członkowskimi a Komisją

Państwa Członkowskie wyznaczą jedną lub więcej właściwych władz do uczestniczenia w wykonywaniu niniejszego rozporządzenia we współpracy z Komisją, szczególnie w odniesieniu do tych działań, określonych w art. 8 i 10. Państwa Członkowskie wyznaczą również organ lub władze, którym Komisja prześle kopie otrzymywanych danych.

CZĘŚĆ 3

ZARZĄDZANIE, POUFNOŚĆ, PRZEPISY RÓŻNE I KOŃCOWE

Artykuł 14

Zmiana i dostosowanie Załączników

1. Zmiany konieczne do dostosowania załączników I, II, III i IV do postępu technicznego należy przyjmować zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

2. Zmiany i dostosowania do załącznika V są przyjmowane przez Komisję.

---

⁸ Dz.U. nr L 262 z 279.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywa 91/659/EWG (Dz.U. nr L 363 z 31.12.1991, str. 36).

Artykuł 15

Komitet

1. Komisję wspiera komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.
2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje swoją opinię o projekcie w terminie określonym przez przewodniczącego po uwzględnieniu pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością, ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób określony w wymienionym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.
3. Komisja przyjmuje przewidywane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu. Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek odnoszący się do środków, które należy podjąć. Rada stanowi większością kwalifikowaną.
4. a) Z wyjątkiem przypadków, określonych w lit. b) poniżej, jeśli po upływie dwóch miesięcy od daty zwrócenia się do Rady, Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję;
b) W przypadku decyzji, określonych w art. 11 ust. 2 i art. 14 ust. 1, jeśli po upływie 2 miesięcy od daty zwrócenia się do Rady, Rada nie podejmuje decyzji, proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję, z wyjątkiem sytuacji, gdy decyzja Rady przeciw wymienionym środkom zapadła zwykłą większością.

Artykuł 16

Poufność danych

1. Jeśli producent lub importer uzna, że istnieje problem związany z poufnością, może on wskazać informacje określone w art. 3, 4, 7 i 12, które według niego wymagają ochrony ze względów handlowych i ujawnienie których mogłoby mu przynieść szkodę przemysłową lub handlową oraz które dlatego chce zachować w tajemnicy przed wszystkimi oprócz Państw Członkowskich i Komisji. W takich przypadkach należy podać pełne uzasadnienie.

Tajemnica przemysłowa i handlowa nie dotyczy:

- nazwy substancji, podanej w EINECS,
- nazwy producenta lub importera,
- danych dotyczących właściwości fizyczno-chemicznych substancji oraz jej obiegu i przeznaczenia w środowisku,
- sumarycznych wyników badań toksykologicznych i ekotoksykologicznych, szczególnie danych dotyczących rakotwórczości, mutagenności i/lub toksyczności tej substancji dla procesu rozrodczego,

- każdej informacji dotyczącej metod i środków zapobiegawczych odnoszących się do substancji oraz środków nadzwyczajnych,
- każdej informacji, której zatajenie może spowodować prowadzenie lub powtarzanie bez potrzeby doświadczeń na zwierzętach,
- metod analitycznych, które umożliwiają wykrycie niebezpiecznej substancji po jej wprowadzeniu do środowiska, jak i ustalenie bezpośredniego narażenia ludzi na substancję.

Jeżeli producent lub importer ujawni później informacje, które wcześniej były poufne, powiadamia o tym właściwy organ.

2. Organ otrzymujący informacje podejmuje na własną odpowiedzialność decyzję, które informacje obejmuje tajemnica przemysłowa i handlowa zgodnie z ust. 1.

Informacje uznane jako poufne przez organ otrzymujący je, uważane są za poufne również przez inne organy.

Artykuł 17

Nie później niż jeden rok po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie ustanowią właściwe środki prawne lub administracyjne w celu uregulowania kwestii niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w sześćdziesiątym dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 marca 1993 r.

W imieniu Rady

S. AUKEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz istniejących substancji produkowanych lub przywożonych na terytorium Wspólnoty w ilościach przekraczających 1 000 ton rocznie⁹

---

⁹ Produkty ropopochodne podzielono na 31 grup oznaczonych liczbą lub liczbą i literą (grupa 1, grupa 2, grupa 3A, grupa 3B, grupa 3C, grupa 4A, grupa 4B, itd), patrz str. 35do 68.

Producenci lub importerzy mogą podjąć decyzję o przedłożeniu tylko jednego zestawu informacji, o każdej poszczególnej grupie substancji, dotyczy to jednak jedynie informacji wymienionych w pkt. 2-6 włącznie załącznika III; informacje te są uznawane wtedy za odnoszące się do wszystkich substancji znajdujących się w tej grupie.

nr EINECS	grupa	nr CAS
200-001-8	formaldehyd CH_2O	50-00-0
200-002-3	chlerek guanidyny $\text{CH}_5\text{N}_3\text{.ClH}$	50-01-1
200-064-1	kwask o-acetylosalicylowy $\text{C}_9\text{H}_8\text{O}_4$	50-78-2
200-149-3	trichlorofon $\text{C}_4\text{H}_8\text{Cl}_3\text{O}_4\text{P}$	52-68-6
200-198-0	salicylan sodu $\text{C}_7\text{H}_6\text{O}_3\text{.Na}$	54-21-7
200-231-9	fention $\text{C}_{10}\text{H}_{15}\text{O}_3\text{PS}_2$	55-38-9
200-262-8	tetrachlorek węgla CCl_4	56-23-5
200-268-0	tlenek bis(tributylocyny) $\text{C}_{24}\text{H}_{54}\text{OSn}_2$	56-35-9
200-271-7	paration $\text{C}_{10}\text{H}_{14}\text{NO}_3\text{PS}$	56-38-2
200-272-2	glicyna-siarczan żelaza (1:1) $\text{C}_2\text{H}_5\text{NO}_2$	56-40-6
200-289-5	gliceryna $\text{C}_3\text{H}_8\text{O}_3$	56-81-5
200-315-5	mocznik $\text{CH}_4\text{N}_2\text{O}$	57-13-6
200-338-0	propano-1,2-diol $\text{C}_3\text{H}_8\text{O}_2$	57-55-6
200-362-1	kofeina $\text{C}_8\text{H}_{10}\text{N}_4\text{O}_2$	58-08-2
200-385-7	teofilina $\text{C}_7\text{H}_8\text{N}_4\text{O}_2$	58-55-9
200-401-2	_-HCH lub _-BCH $\text{C}_6\text{H}_6\text{Cl}_6$	58-89-9

nr EINECS	grupa	nr CAS
200-431-6 chlorokrezol	C ₇ H ₇ ClO	59-50-7
200-449-4 kwas etylenodiaminotetraoctowy	C ₁₀ H ₁₆ N ₂ O ₈	60-00-4
200-456-2 2-fenylloetanol	C ₈ H ₁₀ O	60-12-8
200-464-6 2-merkaptioetanol	C ₂ H ₆ OS	60-24-2
200-467-2 eter dietylowy	C ₄ H ₁₀ O	60-29-7
200-480-3 dimetoat	C ₅ H ₁₂ NO ₃ PS ₂	60-51-5
200-486-6 antypiryna	C ₁₁ H ₁₂ N ₂ O	60-80-0
200-521-5 amitrol	C ₂ H ₄ N ₄	61-82-5
200-539-3 anilina	C ₆ H ₇ N	62-53-3
200-540-9 dioctan wapnia	C ₂ H ₄ O ₂ .1/2Ca	62-54-4
200-543-5 tiomocznik	CH ₄ N ₂ S	62-56-6
200-563-4 sulfanilamid	C ₆ H ₈ N ₂ O ₂ S	63-74-1
200-573-9 etylenodiaminotetraoctan sodu	C ₁₀ H ₁₆ N ₂ O ₈ .4Na	64-02-8
200-578-6 etanol	C ₂ H ₆ O	64-17-5
200-579-1 kwas mrówkowy	CH ₂ O ₂	64-18-6
200-580-7 kwas octowy lub jego roztwory o stężeniu przekraczającym 10% masy	C ₂ H ₄ O ₂	64-19-7

nr EINECS	grupa	nr CAS
200-589-6		64-67-5
siarczan dietylu	$C_4H_{10}O_4S$	
200-618-2		65-85-0
kwas benzoesowy	$C_7H_6O_2$	
200-655-4		67-48-1
chlorek choliny	$C_5H_{14}NO.Cl$	
200-659-6		67-56-1
metanol	CH_4O	
200-661-7		67-63-0
propan-2-ol	C_3H_8O	
200-662-2		67-64-1
aceton	C_3H_6O	
200-663-8		67-66-3
chloroform	$CHCl_3$	
200-664-3		67-68-5
dimetylosulfotlenek	C_2H_6OS	
200-666-4		67-72-1
heksachloroetan	C_2Cl_6	
200-675-3		68-04-2
cytrynian sodu	$C_6H_8O_7.3Na$	
200-677-4		68-11-1
kwask merkaptooctowy	$C_2H_4O_2S$	
200-679-5		68-12-2
N,N-dimetyloformamid	C_3H_7NO	
200-694-7		68-89-3
sól sodowa kwasu [(2,3-dihydro-1,5-dimetylo-3-okso-2-fenylo-1 <i>H</i> -pirazol-o-4) metyloamino] metanosulfonowego	$C_{13}H_{17}N_3O_4S.Na$	
200-712-3		69-72-7
kwask salicylowy	$C_7H_6O_3$	
200-719-1		69-91-0
–fenyloglicyna	$C_8H_9NO_2$	
200-746-9		71-23-8

nr EINECS	grupa	nr CAS
propan-1-ol	C ₃ H ₈ O	
200-751-6		71-36-3
butan-1-ol	C ₄ H ₁₀ O	
200-753-7		71-43-2
benzen, czysty	C ₆ H ₆	
200-756-3		71-55-6
1,1,1,-trichloroetan	C ₂ H ₃ Cl ₃	
200-812-7		74-82-8
metan, w stanie gazowym	CH ₄	
200-813-2		74-83-9
bromometan	CH ₃ Br	
200-814-8		74-84-0
etan	C ₂ H ₆	
200-815-3		74-85-1
etylen, czysty	C ₂ H ₄	
200-816-9		74-86-2
acetylen	C ₂ H ₂	
200-817-4		74-87-3
chlorometan	CH ₃ Cl	
200-820-0		74-89-5
metyloamina, roztwór wodny	CH ₃ N	
200-821-6		74-90-8
kwasy cyjanowodorowy	CHN	
200-822-1		74-93-1
metanotiol	CH ₄ S	
200-825-8		74-96-4
bromoetan	C ₂ H ₅ Br	
200-827-9		74-98-6
propan, ciekły	C ₃ H ₈	
200-830-5		75-00-3
chloroetan	C ₂ H ₅ Cl	
200-831-0		75-01-4

nr EINECS	grupa	nr CAS
	chloroetylen C_2H_3Cl	
200-834-7		75-04-7
	etyloamina C_2H_7N	
200-835-2		75-05-8
	acetonitryl C_2H_3N	
200-836-8		75-07-0
	acetaldehyd C_2H_4O	
200-837-3		75-08-1
	etanotiol C_2H_6S	
200-838-9		75-09-2
	dichlorometan CH_2Cl_2	
200-842-0		75-12-7
	formamid CH_3NO	
200-843-6		75-15-0
	disiarczek węgla CS_2	
200-846-2		75-18-3
	siarczek dimetylu C_2H_5S	
200-848-3		75-20-7
	acetylenek wapnia C_2Ca	
200-849-9		75-21-8
	tlenek etylenu C_2H_4O	
200-857-2		75-28-5
	izobutan C_4H_{10}	
200-860-9		75-31-0
	izopropyloamina C_3H_9N	
200-864-0		75-35-4
	1,1-dichloroetylen $C_2H_2Cl_2$	
200-865-6		75-36-5
	chlerek acetylu C_2H_3ClO	
200-870-3		75-44-5
	fosgen CCl_2O	
200-871-9		75-45-6
	chlorodifluorometan $CHClF_2$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
200-875-0 trimetyloamina, roztwór wodny	C_3H_9N	75-50-3
200-877-1 dichloro(metylo)silan	CH_4Cl_2Si	75-54-7
200-879-2 metylooksiran	C_3H_6O	75-56-9
200-887-6 bromotrifluorometan	$CBrF_3$	75-63-8
200-888-1 tert-butyloamina	$C_4H_{11}N$	75-64-9
200-889-7 2-metylopropan-2-ol	$C_4H_{10}O$	75-65-0
200-891-8 1-chloro-1,1-difluoroetan	$C_2H_3ClF_2$	75-68-3
200-892-3 trichlorofluorometan	CCl_3F	75-69-4
200-893-9 dichlorodifluorometan	CCl_2F_2	75-71-8
200-900-5 chlorotrimetylosilan	C_3H_9ClSi	75-77-4
200-901-0 dichloro(dimetylo)silan	$C_2H_9Cl_2Si$	75-78-5
200-902-6 trichloro(metylo)silan	CH_3Cl_3Si	75-79-6
200-909-4 2-hydroksy-2-metylopropionitryl	C_4H_7NO	75-86-5
200-911-5 trichloroacetaldehyd	C_2HCl_3O	75-87-6
200-915-7 wodoronadtlenek tert-butyłowy	$C_4H_{10}O_2$	75-91-2
200-922-5 kwas trimetylooctowy	$C_5H_{10}O_2$	75-98-9

nr EINECS	grupa	nr CAS
200-927-2		76-03-9
kwask trichlorooctowy	$C_2HCl_3O_2$	
200-936-1		76-13-1
1,1,2-trichlorotrifluoroetan	$C_2Cl_3F_3$	
200-937-7		76-14-2
kriofluoran	$C_2Cl_2F_4$	
200-938-2		76-15-3
chloropentafluoroetan	C_2ClF_5	
200-945-0		76-22-2
Bornan-2-on	$C_{10}H_{16}O$	
201-029-3		77-47-4
heksachlorocyklopentadien	C_5Cl_6	
201-052-9		77-73-6
3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metanoinden	$C_{10}H_{12}$	
201-058-1		77-78-1
siarczan dimetylu	$C_2H_6O_4S$	
201-069-1		77-92-9
kwask cytrynowy	$C_6H_8O_7$	
201-074-9		77-99-6
propylidynotrimetanol	$C_6H_{14}O_3$	
201-114-5		78-40-0
fosforan trietylowy	$C_6H_{15}O_4P$	
201-116-6		78-42-2
fosforan tris(2-etyloheksylowy)	$C_{24}H_{51}O_4P$	
201-126-0		78-59-1
3,5,5-trimetylocykloheks-2-enon	$C_9H_{14}O$	
201-134-4		78-70-6
linalol	$C_{10}H_{18}O$	
201-143-3		78-79-5
izopren	C_5H_8	
201-148-0		78-83-1
2-metylopropan-1-ol	$C_4H_{10}O$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
201-149-6		78-84-2
izobutyraldehyd	C_4H_8O	
201-152-2		78-87-5
1,2-dichloropropan	$C_3H_6Cl_2$	
201-155-9		78-90-0
propylenodiamina	$C_3H_{10}N_2$	
201-158-5		78-92-2
butan-2-ol	$C_4H_{10}O$	
201-159-0		78-93-3
butanon	C_4H_8O	
201-162-7		78-96-6
1-aminopropan-2-ol	C_3H_9NO	
201-166-9		79-00-5
1,1,2-trichloroetan	$C_2H_3Cl_3$	
201-167-4		79-01-6
trichloroetylen	C_2HCl_3	
201-173-7		79-06-1
akryloamid	C_3H_5NO	
201-176-3		79-09-4
kwas propionowy	$C_3H_6O_2$	
201-177-9		79-10-7
kwas akrylowy	$C_3H_4O_2$	
201-178-4		79-11-8
kwas chlorooctowy	$C_2H_3ClO_2$	
201-185-2		79-20-9
octan metylu	$C_3H_6O_2$	
201-186-8		79-21-0
kwas peroksooctowy	$C_2H_4O_3$	
201-187-3		79-22-1
chloromrówczan metylu	$C_2H_3ClO_2$	
201-195-7		79-31-2
kwas izomasłowy	$C_4H_8O_2$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
201-196-2		79-33-4
kwask 1-(+)mlekowy	C ₃ H ₆ O ₃	
201-197-8		79-34-5
1,1,2,2-tetrachloroetan	C ₂ H ₂ Cl ₄	
201-199-9		79-36-7
chlerek dichloroacetylu	C ₂ HCl ₃ O	
201-202-3		79-39-0
metakryloamid	C ₄ H ₇ NO	
201-204-4		79-41-4
kwask metakrylowy	C ₄ H ₆ O ₂	
201-210-7		79-50-5
(-)-dihydro-3-hydroksy-4,4-dimetylofuran-2(3 <i>H</i>)-on	C ₆ H ₁₀ O ₃	
201-234-8		79-92-5
kamfen	C ₁₀ H ₁₆	
201-236-9		79-94-7
2,2',6,6'-tetrabromo-4,4'-izopropylidenodifenol	C ₁₅ H ₁₂ Br ₄ O ₂	
201-245-8		80-05-7
4,4'-izopropylidenodifenol	C ₁₅ H ₁₆ O ₂	
201-254-7		80-15-9
wodoronadtlenek __,-dimetylobenzylowy	C ₉ H ₁₂ O ₂	
201-279-3		80-43-3
nadtlenek bis(__,-dimetylobenzylowy)	C ₁₈ H ₂₂ O ₂	
201-281-4		80-47-7
wodoronadtlenek 1-metylo-1-(4-metylocykloheksylo)etylowy	C ₁₀ H ₂₀ O ₂	
201-291-9		80-56-8
pin-2(3)-en	C ₁₀ H ₁₆	
201-297-1		80-62-6
metakrylan metylu	C ₅ H ₈ O ₂	
201-325-2		81-11-8
kwask 4,4'-diaminostilbeno-2,2'-disulfonowy	C ₁₄ H ₁₄ N ₂ O ₆ S ₂	
201-331-5		81-16-3
kwask 2-aminonaftalenowo-1-sulfonowy	C ₁₀ H ₉ NO ₃ S	

nr EINECS	grupa	nr CAS
201-380-2	bezwodnik naftaleno-1,8-dikarboksylowy	81-84-5
	$C_{12}H_6O_3$	
201-423-5	1-aminoantrachinon	82-45-1
	$C_{14}H_9NO_2$	
201-427-7	kwasy 9,10-dioksaantraceno-1-sulfonowy	82-49-5
	$C_{14}H_8O_5S$	
201-469-6	acenaften	83-32-9
	$C_{12}H_{10}$	
201-487-4	naftaleno-1,5-diol	83-56-7
	$C_{10}H_8O_2$	
201-545-9	ftalan dicykloheksylu	84-61-7
	$C_{20}H_{26}O_4$	
201-549-0	antrachinon	84-65-1
	$C_{14}H_8O_2$	
201-550-6	ftalan dietylu	84-66-2
	$C_{12}H_{14}O_4$	
201-553-2	ftalan diizobutyli	84-69-5
	$C_{16}H_{22}O_4$	
201-557-4	ftalan dibutyli	84-74-2
	$C_{16}H_{22}O_4$	
201-579-4	dibromek dikwatu	85-00-7
	$C_{12}H_{12}N_2 \cdot 2Br$	
201-581-5	fenantren, czysty	85-01-8
	$C_{14}H_{10}$	
201-604-9	bezwodnik cykloheksano-1,2-dikarboksylowy	85-42-7
	$C_8H_{10}O_3$	
201-605-4	bezwodnik 1,2,3,6-tetrahydroftalowy	85-43-8
	$C_8H_8O_3$	
201-607-5	bezwodnik ftalowy	85-44-9
	$C_8H_4O_3$	
201-615-9	kwasy 2-(4-chlorobenzoylo)benzoesowy	85-56-3
	$C_{14}H_9ClO_3$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
201-622-7		85-68-7
ftalan benzylobutyli	$C_{19}H_{20}O_4$	
201-684-5		86-57-7
1-nitronaftalen	$C_{10}H_7NO_2$	
201-718-9		87-02-5
kwasy 7-amino-4-hydroksynaftaleno-2-sulfonowe	$C_{10}H_9NO_4S$	
201-752-4		87-56-9
kwasy chlorośluzowe	$C_4H_2Cl_2O_3$	
201-757-1		87-61-6
1,2,3-trichlorobenzen	$C_6H_3Cl_3$	
201-758-7		87-62-7
2,6-ksylidyna	$C_8H_{11}N$	
201-761-3		87-65-0
2,6-dichlorofenol	$C_6H_4Cl_2O$	
201-765-5		87-68-3
heksachlorobuta-1,3-dien	C_4Cl_6	
201-778-6		87-86-5
pentachlorofenol	C_6HCl_5O	
201-782-8		87-90-1
Symklozen	$C_3Cl_3N_3O_3$	
201-795-9		88-06-2
2,4,6-trichlorofenol	$C_6H_3Cl_3O$	
201-800-4		88-12-0
1-winylo-2-pirolidon	C_6H_9NO	
201-831-3		88-44-8
kwasy 4-aminotolueno-3-sulfonowe	$C_7H_9NO_3S$	
201-853-3		88-72-2
2-nitrotoluen	$C_7H_7NO_2$	
201-854-9		88-73-3
1-chloro-2-nitrobenzen	$C_6H_4ClNO_2$	
201-855-4		88-74-4
2-nitroanilina	$C_6H_6N_2O_2$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
201-857-5		88-75-5
2-nitrofenol	$C_6H_5NO_3$	
201-861-7		88-85-7
dinoseb	$C_{10}H_{12}N_2O_5$	
201-923-3		89-61-2
1,4-dichloro-2-nitrobenzen	$C_6H_3Cl_2NO_2$	
201-933-8		89-72-5
2-sec-butylofenol	$C_{10}H_{14}O$	
201-944-8		89-83-8
tymol	$C_{10}H_{14}O$	
201-956-3		89-98-5
2-chlorobenzaldehyd	C_7H_5ClO	
201-961-0		90-02-8
aldehyd salicylowy	$C_7H_6O_2$	
201-963-1		90-04-0
<i>o</i> -metoksyanilina	C_7H_9NO	
201-964-7		90-05-1
gwajakol	$C_7H_8O_2$	
201-983-0		90-30-2
N-1-naftyloanilina	$C_{16}H_{13}N$	
201-993-5		90-43-7
difenyl-2-ol	$C_{12}H_{10}O$	
202-000-8		90-51-7
kwask 6-amino-4-hydroksonaftaleno-2-sulfonowy	$C_{10}H_9NO_4S$	
202-039-0		91-08-7
2-metylo- <i>m</i> -fenyleno diizocyjanian	$C_9H_6N_2O_2$	
202-044-8		91-15-6
ftalonitryl	$C_8H_4N_2$	
202-049-5		91-20-3
naftalen, czysty	$C_{10}H_8$	
202-051-6		91-22-5
chinolina	C_9H_7N	

nr EINECS	grupa	nr CAS
202-052-1		91-23-6
2-nitroanizol	$C_7H_7NO_3$	
202-088-8		91-66-7
N,N-dietyloanilina	$C_{10}H_{15}N$	
202-090-9		91-68-9
3-dietyloaminofenol	$C_{10}H_{15}NO$	
202-095-6		91-76-9
6-fenyl-1,3,5-triazyno-2,4-diilodiamina	$C_9H_9N_5$	
202-109-0		91-94-1
3,3'-dichlorobenzodyna	$C_{12}H_{10}Cl_2N_2$	
202-163-5		92-52-4
difenyl	$C_{12}H_{10}$	
202-180-8		92-70-6
kwask 3-hydroksy-2-naftoesowy	$C_{11}H_8O_3$	
202-200-5		92-88-6
difenyl-4,4'-diol	$C_{12}H_{10}O_2$	
202-264-4		93-65-2
kwask 2-(4-chloro-2-metylofenoksy)propionowy	$C_{10}H_{11}ClO_3$	
202-303-5		94-09-7
anestezyna	$C_9H_{11}NO_2$	
202-327-6		94-36-0
nadtlenek dibenzoilu	$C_{14}H_{10}O_4$	
202-354-3		94-68-8
N-etylo-o-toluidyna	$C_9H_{13}N$	
202-360-6		94-74-6
kwask (4-chloro-2-metylofenoksy)octowy	$C_9H_9ClO_3$	
202-361-1		94-75-7
2,4-D	$C_8H_6Cl_2O_3$	
202-411-2		95-33-0
N-cykloheksylobenzotiazolo-2-sulfenamid	$C_{13}H_{16}N_2S_2$	
202-422-2		95-47-6
o-ksylen	C_8H_{10}	

nr EINECS	grupa	nr CAS
202-423-8	<i>o</i> -krezol C ₇ H ₈ O	95-48-7
202-424-3	2-chlorotoluen C ₇ H ₇ Cl	95-49-8
202-425-9	1,2-dichlorobenzen C ₆ H ₄ Cl ₂	95-50-1
202-426-4	2-chloroanilina C ₆ H ₆ ClN	95-51-2
202-429-0	<i>o</i> -toluidyna C ₇ H ₉ N	95-53-4
202-430-6	<i>o</i> -fenylenodiamina C ₆ H ₈ N ₂	95-54-5
202-431-1	2-aminofenol C ₆ H ₇ NO	95-55-6
202-433-2	2-chlorofenol C ₆ H ₅ ClO	95-57-8
202-445-8	2,4-dichlorotoluen C ₇ H ₆ Cl ₂	95-73-8
202-446-3	3-chloro- <i>p</i> -toluidyna C ₇ H ₈ ClN	95-74-9
202-448-4	3,4-dichloroanilina C ₆ H ₅ Cl ₂ N	95-76-1
202-453-1	4-metylo- <i>m</i> -fenylenodiamina C ₇ H ₁₀ N ₂	95-80-7
202-455-2	2,5-dichloroanilina C ₆ H ₅ Cl ₂ N	95-82-9
202-466-2	1,2,4,5-tetrachlorobenzen C ₆ H ₂ Cl ₄	95-94-3
202-477-2	chlorek dietyloglinu C ₄ H ₁₀ AlCl	96-10-6
202-486-1	1,2,3-trichloropropan C ₃ H ₅ Cl ₃	96-18-4

nr EINECS	grupa	nr CAS
202-490-3		96-22-0
pentan-3-on	$C_5H_{10}O$	
202-496-6		96-29-7
oksym butanonu	C_4H_9NO	
202-498-7		96-31-1
1,3-dimetylomocznik	$C_3H_8N_2O$	
202-500-6		96-33-3
akrylan metylu	$C_4H_6O_2$	
202-501-1		96-34-4
chlorooctan metylu	$C_3H_5ClO_2$	
202-509-5		96-48-0
-butyrolakton	$C_4H_6O_2$	
202-551-4		97-00-7
1-chloro-2,4-dinitrobenzen	$C_6H_3ClN_2O_4$	
202-576-0		97-36-9
2',4'-dimetyloacetoacetanilid	$C_{12}H_{15}NO_2$	
202-597-5		97-63-2
metakrylan etylu	$C_6H_{10}O_2$	
202-599-6		97-65-4
kwasy itakonowe	$C_5H_6O_4$	
202-613-0		97-86-9
metakrylan izobutyli	$C_8H_{14}O_2$	
202-615-1		97-88-1
metakrylan butylu	$C_8H_{14}O_2$	
202-626-1		98-00-0
alkohol furfurylowy	$C_5H_6O_2$	
202-627-7		98-01-1
2-furfural	$C_5H_4O_2$	
202-634-5		98-07-7
-, -, -trichlorotoluen	$C_7H_5Cl_3$	
202-635-0		98-08-8
-, -, -trifluorotoluen	$C_7H_5F_3$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
202-636-6		98-09-9
chlerek benzenosulfonylowy	$C_6H_5ClO_2S$	
202-640-8		98-13-5
trichloro(fenylo)silan	$C_6H_5Cl_3Si$	
202-643-4		98-16-8
_,_,_-trifluoro- <i>m</i> -toluidyna	$C_7H_6F_3N$	
202-664-9		98-40-8
kwasy 2-(etyloamino)-toluenu-4-sulfonowe	$C_9H_{13}NO_3S$	
202-670-1		98-46-4
_,_,_-trifluoro-2-nitrotoluen	$C_7H_4F_3NO_2$	
202-675-9		98-51-1
4-tert-butylotoluen	$C_{11}H_{16}$	
202-676-4		98-52-2
4-tert-butylcykloheksanol	$C_{10}H_{20}O$	
202-679-0		98-54-4
4-tert-butylfenol	$C_{10}H_{14}O$	
202-681-1		98-56-6
4-chloro-_,_,_-trifluorotoluen	$C_7H_4ClF_3$	
202-696-3		98-73-7
kwasy 4-tert-butylbenzoesowe	$C_{11}H_{14}O_2$	
202-704-5		98-82-8
kumen	C_9H_{12}	
202-705-0		98-83-9
2-fenylopropen	C_9H_{10}	
202-708-7		98-86-2
acetofenon	C_8H_8O	
202-709-2		98-87-3
_,_-dichlorotoluen	$C_7H_6Cl_2$	
202-710-8		98-88-4
chlerek benzoilu	C_7H_5ClO	
202-713-4		98-92-0
amid kwasu nikotynowego	$C_6H_6N_2O$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
202-715-5 dimetylocykloheksyloamina	$C_8H_{17}N$	98-94-2
202-716-0 nitrobenzen	$C_6H_5NO_2$	98-95-3
202-728-6 3-nitrotoluen	$C_7H_7NO_2$	99-08-1
202-764-2 1,2-dichloro-4-nitrobenzen	$C_6H_3Cl_2NO_2$	99-54-7
202-776-8 1,3-dinitrobenzen	$C_6H_4N_2O_4$	99-65-0
202-790-4 1-izopropylo-4-metylocykloheksan	$C_{10}H_{20}$	99-82-1
202-797-2 4-izopropyloanilina	$C_9H_{13}N$	99-88-7
202-804-9 kwas 4-hydroksybenzoesowy	$C_7H_6O_3$	99-96-7
202-808-0 4-nitrotoluen	$C_7H_7NO_2$	99-99-0
202-809-6 1-chloro-4-nitrobenzen	$C_6H_4ClNO_2$	100-00-5
202-810-1 4-nitroanilina	$C_6H_6N_2O_2$	100-01-6
202-811-7 4-nitrofenol	$C_6H_5NO_3$	100-02-7
202-825-3 4-nitroanizol	$C_7H_7NO_3$	100-17-4
202-830-0 kwas tereftalowy	$C_8H_6O_4$	100-21-0
202-837-9 4-nitrofenetol	$C_8H_9NO_3$	100-29-8
202-845-2 2-dietyloaminoetanol	$C_6H_{15}NO$	100-37-8

nr EINECS	grupa	nr CAS
202-849-4		100-41-4
etylobenzen	C_8H_{10}	
202-851-5		100-42-5
styren	C_8H_8	
202-853-6		100-44-7
-chlorotoluen	C_7H_7Cl	
202-855-7		100-47-0
benzonitryl	C_7H_5N	
202-859-9		100-51-6
alkohol benzylowy	C_7H_8O	
202-860-4		100-52-7
benzaldehyd	C_7H_6O	
202-873-5		100-63-0
fenylohydrazyna	$C_6H_8N_2$	
202-905-8		100-97-0
urotropina	$C_6H_{12}N_4$	
202-908-4		101-02-0
fosforyn trifenylu	$C_{18}H_{15}O_3P$	
202-910-5		101-05-3
anilazyna	$C_9H_5Cl_3N_4$	
202-951-9		101-54-2
N-(4-aminofenyl)anilina	$C_{12}H_{12}N_2$	
202-966-0		101-68-8
4,4'-metylenodifenylo-diizocyjanian	$C_{15}H_{10}N_2O_2$	
202-969-7		101-72-4
N-izopropyl-N-fenyl-p-fenylenodiamina	$C_{15}H_{18}N_2$	
202-974-4		101-77-9
4,4'-metylenodianilina	$C_{13}H_{14}N_2$	
202-980-7		101-83-7
dicykloheksyloamina	$C_{12}H_{23}N$	
202-981-2		101-84-8
eter difenylowy	$C_{12}H_{10}O$	

nr EINECS	grupa	nr CAS
202-996-4		102-01-2
acetoacetanilid	$C_{10}H_{11}NO_2$	
203-002-1		102-06-7
1,3-difenyloguanidyna	$C_{13}H_{13}N_3$	
203-005-8		102-09-0
węglan difenylu	$C_{13}H_{10}O_3$	
203-026-2		102-36-3
izocyjanian 3,4-dichlorofenylu	$C_7H_3Cl_2NO$	
203-049-8		102-71-6
2,2',2''-nitrylotrietanol	$C_6H_{15}NO_3$	
203-051-9		102-76-1
triacetyna	$C_9H_{14}O_6$	
203-052-4		102-77-2
2-(morfolinotio)benzotiazol	$C_{11}H_{12}N_2OS_2$	
203-058-7		102-82-9
tributyloamina	$C_{12}H_{27}N$	
203-070-2		103-01-5
N-fenyloglicyna	$C_8H_9NO_2$	
203-079-1		103-09-3
octan 2-etyloheksylu	$C_{10}H_{20}O_2$	
203-080-7		103-11-7
akrylan 2-etyloheksylu	$C_{11}H_{20}O_2$	
203-090-1		103-23-1
adypinian bis(2-etyloheksylu)	$C_{22}H_{42}O_4$	
203-118-2		103-50-4
eter dibenzylowy	$C_{14}H_{14}O$	
203-135-5		103-69-5
N-etyloanilina	$C_8H_{11}N$	
203-136-0		103-70-8
anilid kwasu mrówkowego	C_7H_7NO	
203-137-6		103-71-9
izocyjanian fenylu	C_7H_5NO	

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-150-7	acetanilid C_8H_9NO	103-84-4
203-157-5	paracetamol $C_8H_9NO_2$	103-90-2
203-180-0	kwas tolueno-4-sulfonowy $C_7H_8O_3S$	104-15-4
203-212-3	alkohol cynamonowy $C_9H_{10}O$	104-54-1
203-213-9	aldehyd cynamonowy C_9H_8O	104-55-2
203-234-3	2-etyloheksan-1-ol $C_8H_{18}O$	104-76-7
203-253-7	4-metyloanizol $C_8H_{10}O$	104-93-8
203-254-2	<i>p</i> -metoksyanilina C_7H_9NO	104-94-9
203-265-2	1,4-dietylobenzen $C_{10}H_{14}$	105-05-5
203-293-5	propionian winylu $C_5H_8O_2$	105-38-4
203-294-0	chlorooctan etylu $C_4H_7ClO_2$	105-39-5
203-299-8	acetylooctan metylu $C_5H_8O_3$	105-45-3
203-305-9	malonian dietylu $C_7H_{12}O_4$	105-53-3
203-313-2	ε-kaprolaktam $C_6H_{11}NO$	105-60-2
203-328-4	maleinian dibutyłu $C_{12}H_{20}O_4$	105-76-0
203-383-4	bezwodnik kwasu masłowego $C_8H_{14}O_3$	106-31-0

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-396-5		106-42-3
p-ksylen	C_8H_{10}	
203-397-0		106-43-4
4-chlorotoluen	C_7H_7Cl	
203-398-6		106-44-5
<i>p</i> -krezol	C_7H_8O	
203-400-5		106-46-7
1,4-dichlorobenzen	$C_6H_4Cl_2$	
203-402-6		106-48-9
4-chlorofenol	C_6H_5ClO	
203-403-1		106-49-0
<i>p</i> -toluidyna	C_7H_9N	
203-419-9		106-65-0
bursztynian dimetylu	$C_6H_{10}O_4$	
203-430-9		106-75-2
bis(chloromrówczan) oksydietylenu	$C_6H_8Cl_2O_5$	
203-438-2		106-88-7
1,2-epoksybutan	C_4H_8O	
203-439-8		106-89-8
1-chloro-2,3-epoksypropan	C_3H_5ClO	
203-444-5		106-93-4
1,2-dibromoetan	$C_2H_4Br_2$	
203-448-7		106-97-8
butan, czysty	C_4H_{10}	
203-449-2		106-98-9
but-1-en	C_4H_8	
203-450-8		106-99-0
buta-1,3-dien	C_4H_6	
203-452-9		107-01-7
buten, mieszanina izomerów -1 i -2	C_4H_8	
203-453-4		107-02-8
aldehyd akrylowy	C_3H_4O	

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-457-6	3-chloropropen C_3H_5Cl	107-05-1
203-458-1	1,2-dichloroetan $C_2H_4Cl_2$	107-06-2
203-462-3	propyloamina C_3H_9N	107-10-8
203-464-4	propionitryl C_3H_5N	107-12-0
203-466-5	akrylonitryl C_3H_3N	107-13-1
203-468-6	etylenodiamina $C_2H_8N_2$	107-15-3
203-470-7	alkohol allilowy C_3H_6O	107-18-6
203-473-3	glikol etylenowy $C_2H_6O_2$	107-21-1
203-474-9	glioksal $C_2H_2O_2$	107-22-2
203-475-4	eter metylowo winylowy C_3H_6O	107-25-5
203-481-7	mrówczan metylu $C_2H_4O_2$	107-31-3
203-489-0	2-metylopentano-2,4-diol $C_6H_{14}O_2$	107-41-5
203-508-2	chlorek dimetyliidioktadecyloamoniowy $C_{38}H_{80}N.Cl$	107-64-2
203-509-8	wodorofosforan dibutyłu $C_8H_{19}O_4P$	107-66-4
203-527-6	3-metylo-2-butenal C_5H_8O	107-86-8
203-532-3	kwasy masłowe $C_4H_8O_2$	107-92-6

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-539-1		107-98-2
1-metoksypropan-2-ol	C ₄ H ₁₀ O ₂	
203-542-8		108-01-0
2-dimetyloaminoetanol	C ₄ H ₁₁ NO	
203-545-4		108-05-4
octan winylu	C ₄ H ₆ O ₂	
203-550-1		108-10-1
4-metylopentan-2-on	C ₆ H ₁₂ O	
203-551-7		108-11-2
4-metylopentan-2-ol	C ₆ H ₁₄ O	
203-560-6		108-20-3
eter diizopropylowy	C ₆ H ₁₄ O	
203-561-1		108-21-4
octan izopropylu	C ₅ H ₁₀ O ₂	
203-562-7		108-22-5
octan izopropenylu	C ₅ H ₈ O ₂	
203-564-8		108-24-7
bezwodnik octowy	C ₄ H ₆ O ₃	
203-571-6		108-31-6
bezwodnik maleinowy	C ₄ H ₂ O ₃	
203-576-3		108-38-3
m-ksylen	C ₈ H ₁₀	
203-577-9		108-39-4
<i>m</i> -krezol	C ₇ H ₈ O	
203-581-0		108-42-9
3-chloroanilina	C ₆ H ₆ ClN	
203-583-1		108-44-1
<i>m</i> -toluidyna	C ₇ H ₉ N	
203-584-7		108-45-2
<i>m</i> -fenylenodiamina	C ₆ H ₈ N ₂	
203-585-2		108-46-3
rezorcynol	C ₆ H ₆ O ₂	

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-603-9 octan 2-metoksy-1-metyloetylu	$C_6H_{12}O_3$	108-65-6
203-604-4 mezytylen	C_9H_{12}	108-67-8
203-606-5 3,5-ksylenol	$C_8H_{10}O$	108-68-9
203-608-6 1,3,5-trichlorobenzen	$C_6H_3Cl_3$	108-70-3
203-614-9 2,4,6-trichloro-1,3,5-triazyna	$C_3Cl_3N_3$	108-77-0
203-615-4 melamina	$C_3H_6N_6$	108-78-1
203-618-0 kwas cyjanurowy	$C_3H_3N_3O_3$	108-80-5
203-619-6 2,6-dimetyloheptan-4-ol	$C_9H_{20}O$	108-82-7
203-620-1 2,6-dimetyloheptan-4-on	$C_9H_{18}O$	108-83-8
203-624-3 metylocykloheksan	C_7H_{14}	108-87-2
203-625-9 toluen	C_7H_8	108-88-3
203-626-4 4-metylopirydyna	C_6H_7N	108-89-4
203-628-5 chlorobenzen	C_6H_5Cl	108-90-7
203-629-0 cykloheksyloamina	$C_6H_{13}N$	108-91-8
203-630-6 cykloheksanol	$C_6H_{12}O$	108-93-0
203-631-1 cykloheksanon	$C_6H_{10}O$	108-94-1

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-632-7 fenol, czysty	C ₆ H ₆ O	108-95-2
203-636-9 3-metylopirydyna	C ₆ H ₇ N	108-99-6
203-643-7 2-metylopirydyna	C ₆ H ₇ N	109-06-8
203-678-8 eter izobutylowinylowy	C ₆ H ₁₂ O	109-53-5
203-680-9 3-aminopropylodimetyloamina	C ₅ H ₁₄ N ₂	109-55-7
203-686-1 octan propylu	C ₅ H ₁₀ O ₂	109-60-4
203-692-4 pentan	C ₅ H ₁₂	109-66-0
203-696-6 1-chlorobutan	C ₄ H ₉ Cl	109-69-3
203-697-1 1-bromo-3-chloropropan	C ₃ H ₆ BrCl	109-70-6
203-699-2 butyloamina	C ₄ H ₁₁ N	109-73-9
203-713-7 2-metoksyetanol	C ₃ H ₈ O ₂	109-86-4
203-716-3 dietyloamina	C ₄ H ₁₁ N	109-89-7
203-718-4 eter etylowowinylowy	C ₄ H ₈ O	109-92-2
203-726-8 tetrahydrofuran	C ₄ H ₈ O	109-99-9
203-728-9 tetrahydrotiofen	C ₄ H ₈ S	110-01-0
203-733-6 nadtlenek di-tert-butylu	C ₈ H ₁₈ O ₂	110-05-4

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-737-8		110-12-3
5-metyloheksan-2-on	C ₇ H ₁₄ O	
203-740-4		110-15-6
kwask bursztynowy	C ₄ H ₆ O ₄	
203-742-5		110-16-7
kwask maleinowy	C ₄ H ₄ O ₄	
203-743-0		110-17-8
kwask fumarowy	C ₄ H ₄ O ₄	
203-745-1		110-19-0
octan izobutyli	C ₆ H ₁₂ O ₂	
203-747-2		110-21-4
1,1-hydrazoformamid	C ₂ H ₆ N ₄ O ₂	
203-751-4		110-27-0
mirystynian izopropylu	C ₁₇ H ₃₄ O ₂	
203-755-6		110-30-5
N,N'-etylenodiamid kwasu stearynowego	C ₃₈ H ₇₆ N ₂ O ₂	
203-766-6		110-42-9
dekanian metylu	C ₁₁ H ₂₂ O ₂	
203-768-7		110-44-1
kwask heksa-2,4-dienowy	C ₆ H ₈ O ₂	
203-772-9		110-49-6
octan 2-metoksyetyli	C ₅ H ₁₀ O ₃	
203-777-6		110-54-3
heksan	C ₆ H ₁₄	
203-786-5		110-63-4
butano-1,4-diol	C ₄ H ₁₀ O ₂	
203-787-0		110-64-5
but-2-eno-1,4-diol	C ₄ H ₈ O ₂	
203-788-6		110-65-6
but-2-yno-1,4-diol	C ₄ H ₆ O ₂	
203-794-9		110-71-4
1,2-dimetoksyetan	C ₄ H ₁₀ O ₂	

nr EINECS	grupa	nr CAS
203-802-0	2-(etylotio)etanol C ₄ H ₁₀ OS	110-77-0
203-804-1	2-etoksyetanol C ₄ H ₁₀ O ₂	110-80-5
203-806-2	cykloheksan C ₆ H ₁₂	110-82-7
203-808-3	piperazyna C ₄ H ₁₀ N ₂	110-85-0
203-809-9	pirydyna C ₅ H ₅ N	110-86-1
203-812-5	1,3,5-trioksan C ₃ H ₆ O ₃	110-88-3
203-815-1	morfolina C ₄ H ₉ NO	110-91-8
259-537-6	<i>tert</i> -butyl- (4-chlorofenokso)-1 <i>H</i> -1,2,4-triazolo-1-etanol C ₁₄ H ₁₈ ClN ₃ O ₂	55219-65-3
261-204-5	bis[4-hydroksy-3-[(2-hydroksy-1-naftylo)azo]benzeno-sulfonamido(2-)]kobaltan(1-) sodu C ₃₂ H ₂₂ CoN ₆ O ₈ S ₂ .Na	58302-43-5
261-233-3	Ester kwasu borowego (H ₃ BO ₃) z 2-[2-(2-metoksyetoksy)etoksy]-etanolem i 2,2'- oksobis[etanolem]	58391-97-2
262-373-860676-86-0	Krzemionka, szklista O ₂ Si	
262-967-7	Terfenyl, uwodorniony	61788-32-7
262-977-1	Aminy, kokoalkilowe	61788-46-3
263-004-3	Chloroalkany	61788-76-9
263-055-1	Sole wapniowe kwasów naftenowych	61789-36-4

nr EINECS	grupa	nr CAS
263-058-8		61789-40-0
	Sole wewnętrzne, wodorotlenki, 1-propanaminy, 3-amino- <i>N</i> -(karboksymetylo)- <i>N,N</i> -dimetylo-, pochodnych <i>N</i> -cocoacylowych	
263-064-0		61789-51-3
	Sole kobaltowe kwasów naftenowych	
263-066-1		61789-53-5
	Nitryle, coco	
263-107-3		61790-12-3
	Kwasy tłuszczowe, olej talowy	
263-120-4		61790-28-1
	Nitryle, łój	
263-125-1		61790-33-8
	Alkilowe aminy łojowe	
264-150-0		63449-39-8
	Chlorowane woski parafinowe i węglowodorowe	
264-347-1		63589-25-3
	kwask 4-diazo-3,4-dihydro-7-nitro-3-oksonaftaleno-1-sulfonowy	$C_{10}H_5N_3O_6S$
264-459-0		63785-12-6
	wodorodipropionian amonu	$C_3H_6O_2 \cdot \frac{1}{2} H_3N$
264-848-5		64365-17-9
	Kwasy żywiczne i kalafoniowe, uwodornione, estry z penta o erytrytolem	
266-010-4		65996-77-2
	Koks (węglowy) Węglowa masa komórkowa otrzymywana w wyniku wysokotemperaturowej powyżej 700 °C (1 292 °F), destrukcyjnej destylacji węgla. Składa się głównie z węgla. Może zawierać zmienne ilości siarki i popiołu.	
266-027-7		65996-92-1
	Destylaty (smoła węglowa) Destylaty otrzymywane ze smoły węglowej, o przybliżonych temperaturach wrzenia w przedziale 100-450 °C (212-842 °F). Składają się głównie z węglowodorów aromatycznych zawierających od dwóch do czterech skondensowanych pierścieni, związków fenolu i aromatycznych zasad azotowych.	
266-028-2		65996-93-2
	Pak, smoła węglowa wysokotemperaturowa	

nr EINECS	grupa	nr CAS														
	Pozostałość po destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej. Czarne ciało stałe o przybliżonej temperaturze mięknięcia 30-180 °C (86-356 °F). Składa się głównie ze złożonej mieszaniny węglowodorów zawierających trzy- lub więcej członowe, skondensowane pierścienie aromatyczne.															
266-030-3	Superfosfaty stężone Substancja otrzymywana przez zakwaszenie skały fosforytowej kwasem ortofosforowym. Zwykle podaje się, że zawiera 40% lub więcej wolnego tlenu fosforu (P ₂ O ₅). Składa się głównie z fosforanu wapnia.	65996-95-4														
266-041-3	Kalafonia, uwodorniona	65997-06-0														
266-042-9	Estry uwodornionych kwasów żywiczych i kalafoniowych z gliceryną	65997-13-9														
266-043-4	Cement portlandzki, chemikalia Cement portlandzki jest mieszaniną substancji chemicznych otrzymywanych przez wypalanie lub spiekanie w wysokich temperaturach powyżej 1 200 °C (2 192 °F) głównie: węglanu wapnia, tlenku glinu, krzemionki i tlenku żelaza. Wytworzone substancje są zawarte w masie krystalicznej. Kategoria ta obejmuje wszystkie substancje chemiczne wymienione poniżej, jeżeli są one celowo wytwarzane podczas produkcji cementu portlandzkiego. Głównymi związkami tej kategorii są Ca ₂ SiO ₄ i Ca ₃ SiO ₅ . Związki wymienione poniżej mogą również występować w mieszaninie z substancjami głównymi. <table data-bbox="416 1279 948 1538"> <tbody> <tr> <td>CaAl₂O₄</td> <td>Ca₂Al₂SiO₇</td> </tr> <tr> <td>CaAl₄O₇</td> <td>Ca₄Al₆SiO₁₆</td> </tr> <tr> <td>CaAl₁₂O₁₉</td> <td>Ca₁₂Al₁₄Cl₂O₃₂</td> </tr> <tr> <td>Ca₃Al₂O₆</td> <td>Ca₁₂Al₁₄F₂O₃₂</td> </tr> <tr> <td>Ca₁₂Al₁₄O₃₃</td> <td>Ca₄Al₂Fe₂O₁₀</td> </tr> <tr> <td>CaO</td> <td>Ca₆Al₄Fe₂O₁₅</td> </tr> <tr> <td>Ca₂Fe₂O₅</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	CaAl ₂ O ₄	Ca ₂ Al ₂ SiO ₇	CaAl ₄ O ₇	Ca ₄ Al ₆ SiO ₁₆	CaAl ₁₂ O ₁₉	Ca ₁₂ Al ₁₄ Cl ₂ O ₃₂	Ca ₃ Al ₂ O ₆	Ca ₁₂ Al ₁₄ F ₂ O ₃₂	Ca ₁₂ Al ₁₄ O ₃₃	Ca ₄ Al ₂ Fe ₂ O ₁₀	CaO	Ca ₆ Al ₄ Fe ₂ O ₁₅	Ca ₂ Fe ₂ O ₅		65997-15-1
CaAl ₂ O ₄	Ca ₂ Al ₂ SiO ₇															
CaAl ₄ O ₇	Ca ₄ Al ₆ SiO ₁₆															
CaAl ₁₂ O ₁₉	Ca ₁₂ Al ₁₄ Cl ₂ O ₃₂															
Ca ₃ Al ₂ O ₆	Ca ₁₂ Al ₁₄ F ₂ O ₃₂															
Ca ₁₂ Al ₁₄ O ₃₃	Ca ₄ Al ₂ Fe ₂ O ₁₀															
CaO	Ca ₆ Al ₄ Fe ₂ O ₁₅															
Ca ₂ Fe ₂ O ₅																
266-047-6	Fryty, chemikalia Fryta jest mieszaniną nieorganicznych substancji chemicznych wytwarzanych przez gwałtowne oziębnienie stopionej, złożonej mieszaniny materiałów, zmieniające tak uzyskane substancje chemiczne w unieruchomione składniki szklistych, stałych płatków lub granulek. Kategoria ta obejmuje wszystkie substancje chemiczne wymienione poniżej, jeżeli są one celowo wytwarzane podczas produkcji fryty. Głównymi związkami tej kategorii są tlenki niektórych lub wszystkich, pierwiastków wymienionych poniżej. Fluorki tych pierwiastków mogą również występować w połączeniu z substancjami głównymi.	65997-18-4														
antymon cyrkon																

nr EINECS	grupa	nr CAS
	mangan	
	srebro	
	arsen	
	fosfor	
	miedź	
	stront	
	bar	
	glin	
	molibden	
	tytan	
	bizmut	
	kadm	
	neodym	
	wanad	
	bor	
	kobalt	
	nikiel	
	wapń	
	cer	
	krzem	
	niob	
	wolfram	
	chrom	
	lantan	
	ołów	
	złoto	
	cyna	
	lit	
	potas	
	żelazo	
	cynk	
	magnez	
	sód	

266-639-4

67306-03-0

4-[3-[4-(1,1-dimetyloetylo)fenylo]-2-metylopropylo]-2,6-dimetylmorfolina

$C_{20}H_{33}NO$

nr EINECS	grupa	nr CAS
267-006-5		67762-25-8
	Alkohole, C ₁₂₋₁₈ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkohol alkilowy</i> C ₁₂ -C ₁₈ i numer sprawozdawczy SDA: 16-060-00	
267-008-6		67762-27-0
	Alkohole, C ₁₆₋₁₈ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkohol alkilowy</i> C ₁₆ -C ₁₈ i numer sprawozdawczy SDA: 19-060-00	
267-009-1		67762-30-5
	Alkohole, C ₁₄₋₁₈ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkohol alkilowy</i> C ₁₄ -C ₁₈ i numer sprawozdawczy SDA: 17-060-00	
267-019-6		67762-41-8
	Alkohole, C ₁₀₋₁₆ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkohol alkilowy</i> C ₁₀ -C ₁₆ i numer sprawozdawczy SDA: 15-060-00	
267-051-0		67774-74-7
	Pochodne alkilowe C ₁₀₋₁₃ benzenu	
268-106-1		68002-94-8
	Alkohole, C ₁₆₋₁₈ i nienasycone alkohole C ₁₈ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>C₁₆-C₁₈ i nienasycony alkohol alkilowy C₁₈</i> i numer sprawozdawczy SDA: 11-060-00	
268-213-3		68037-49-0
	Sole sodowe kwasów C ₁₀₋₁₈ - alkanosulfonowych	
268-531-2		8122-86-1
	Związki imidazoilowe, siarczany metylo- 4,5-dihydro-1-metylo-2-nortalloalkilo-1-(2-talloamidoetylowe)	
268-589-9		68130-43-8
	Sole sodowe estrów mono-C ₈₋₁₈ - alkilowych kwasu siarkowego	
268-626-9		68131-73-7
	Polietylenopoliaminy	
268-770-2		68140-00-1
	N-(hydroksyetylo) amidy, coco	
268-860-1		68153-01-5
	Kwasy naftalenosulfonowe	
268-930-1		68155-00-0

nr EINECS	grupa	nr CAS
	Alkohole, C ₁₄₋₁₈ i nienasycone alkohole C ₁₆₋₁₈ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: C ₁₄ -C ₁₈ i nienasycony alkohol alkilowy C ₁₆ -C ₁₈ oraz numer sprawozdawczy SDA: 04-060-00	
269-127-9	Oleje rybne, siarczynowane	68187-82-6
269-227-2	Kwasy żywiczne i kalafoniowe, fumaranowane, sól sodowa	68201-59-2
269-228-8	Kwasy żywiczne i kalafoniowe, maleinowane, sole sodowe	68201-60-5
269-587-0	ortboran diwodoro 2-[(2-hydroksyetylo)amino]etylowy C ₄ H ₁₂ BNO ₄	68298-96-4
269-798-8	Polifenyłowe pozostałości utleniania 1-metyloetylobenzenu Nielotne, wysokowrzące pozostałości po destylacji produktów procesu kumenowo-fenolowego. Składają się głównie z podstawionych grup fenyłowych, sieciowanych wiązaniami węgiel-tlen i wiązaniami fenyloalifatycznymi	68333-89-1
269-922-0	Czwartorzędowe związki amoniowe, chlorki C ₁₂₋₁₈ alkilotrimetyłowe Substancjom przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>Chlorek C₁₂-C₁₈-alkilotrimetylo amoniowy</i> i numer sprawozdawczy SDA: 16-045-00	68391-03-7
270-115-0	Sole sodowe pochodnych C ₁₀ -C ₁₃ - alkilowych kwasu benzenosulfonowego	68411-30-3
270-184-7	Ester tetraetylowy kwasu krzemowego (H ₄ SiO ₄), hydrolizowany	68412-37-3
270-407-8	Sole sodowe kwasów C ₁₄₋₁₆ - hydroksyalkano i C ₁₄₋₁₆ - alkeno-sulfonowych	68439-57-6
270-461-2	Sole magnezowe kwasów żywicznych i kalafoniowych	68440-56-2
270-486-9	Pochodne mono-C ₁₀₋₁₄ -alkilowe benzenu	68442-69-3
270-691-3	Węglowodory C ₄ produkty przejściowe syntezy etylenu Złożona mieszanina węglowodorów powstająca w wyniku destylacji produktów procesu krakingu w instalacji do produkcji etylenu. Składa się głównie	68476-52-8

nr EINECS	grupa	nr CAS
Z węglowodorów C ₄		
271-067-3	Pochodne C _{1,9} -alkilowe benzenu	68515-25-3
271-073-6	Pochodne mono-C ₁₂₋₁₄ -alkilowe benzenu, pozostałość po frakcjonowaniu Pozostałość po frakcjonowaniu, wrząca w temperaturze powyżej 360 _C (680 _F)	68515-32-2
271-083-0	Estry di-C _{7,9} - alkilowe (o łańcuchu liniowym i rozgałęzionym) kwasu 1,2-benzeno-dikarboksylowego	68515-41-3
271-085-1	Estry di-C _{9,11} - alkilowe (o łańcuchu liniowym i rozgałęzionym) kwasu 1,2-benzeno-dikarboksylowego	68515-43-5
271-212-0	Alkeny, C ₈₋₁₀ bogate w C ₉	68526-55-6
271-231-4	Alkohole, izo-C _{7,9} bogate w C ₈	68526-83-0
271-233-5	Alkohole, izo-C ₈₋₁₀ bogate w C ₉	68526-84-1
271-234-0	Alkohole, izo-C ₉₋₁₁ bogate w C ₁₀	68526-85-2
271-235-6	Alkohole, izo-C ₁₁₋₁₄ bogate w C ₁₃	68526-86-3
271-363-2	Produkty hydroformylowania propenu-1, wysokowrzące Złożona mieszanina produktów powstająca w wyniku destylacji produktów uwodornienia butanalu uzyskanego w hydroformylacji propenu. Składa się głównie ze związków organicznych takich jak aldehydy, alkohole, estry, etery i kwasy karboksylowe o liczbie atomów węgla w zakresie C ₄ -C ₃₂ i wrzące w przedziale temperatur około 143-282 _C (289-540 _F).	68551-11-1
271-528-9	Pochodne C ₁₀₋₁₆ - alkilowe kwasu benzenosulfonowego Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>kwas C₁₀-C₁₆ alkilobenzenosulfonowy</i> i numer sprawozdawczy SDA: 15-080-00	68584-22-5
271-642-9	Alkohole C ₆₋₁₂ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkohol alkilowy</i>	68603-15-6

nr EINECS	grupa	nr CAS
<i>C</i> ₆ - <i>C</i> ₁₂ i numer sprawozdawczy SDA: 13-060-00		
271-657-0	<i>N,N</i> -bis(hydroksyetylo)amidy, coco	68603-42-9
271-678-5	Kwasy dikarboksylowe, <i>C</i> ₄₋₆	68603-87-2
271-774-7	Sole sodowe kwasów alkanosulfonowych	68608-15-1
271-801-2	Pochodne <i>C</i> ₆₋₁₂ -alkilowe benzenu Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>C</i> ₆ - <i>C</i> ₁₂ <i>alkilobenzen</i> i numer sprawozdawczy SDA: 13-079-00	68608-80-0
271-893-4	Produkty reakcji dichlorodimetylosilanu z krzemionką	68611-44-9
272-490-6	Alkohole <i>C</i> ₁₂₋₁₆	68855-56-1
272-492-7	--Alkeny <i>C</i> ₁₀₋₁₆ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkilo alfa olefiny</i> <i>C</i> ₁₀ - <i>C</i> ₁₆ i numer sprawozdawczy SDA: 15-057-00	68855-58-3
272-647-9	diakrylan propano-1,3-diilobis(oksypopropano-1,3-diil <i>C</i> ₁₄ <i>H</i> ₂₈ <i>Cl</i> ₄ <i>Cr</i> ₂ <i>F</i> ₉ <i>NO</i> ₉ <i>S</i>	68901-05-3
272-740-4	Sole sodowe kwasów alkanochlorosulfonowych	68910-45-2
272-924-4	Chloroalkany <i>C</i> ₆₋₁₈	68920-70-7
273-050-6	(1-metyloetylo)benzen, pozostałość destylacyjna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywanych w wyniku destylacji produktów procesu produkcji kumenu. Składa się głównie z diizopropylobenzenu zawierającego zmienne, małe ilości benzenów z podstawnikami <i>C</i> ₄ jak i cięższych węglowodorów niearomatycznych	68936-98-1
273-094-6	Estry metylowe kwasów tłuszczowych <i>C</i> ₆₋₁₀	68937-83-7
273-095-1		68937-84-8

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Estry metylowe kwasów tłuszczowych C₁₂₋₁₈ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>ester metylowy kwasu alkilo karboksylowego C_{12-C₁₈}</i> i numer sprawozdawczy SDA: 16-010-00</p>		
273-114-3	Kwasy neo-tłuszczowe C ₉₋₁₃	68938-07-8
273-281-2	N-tlenki C ₁₂₋₁₈ - alkilodimetyloamin Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>tlenek alkilodimetyloaminy C_{12-C₁₈}</i> i numer sprawozdawczy SDA: 16-041-00	68955-55-5
273-295-9	Kwasy tłuszczowe, C ₁₆₋₁₈ i nienasycone C ₁₈ rozgałęzione i liniowe	68955-98-6
274-367-2	tetramrówczan amonu CH ₂ O ₂ · ¹ / ₄ H ₃ N	70179-79-2
276-451-4	Sól sodowo potasowa kwasu 4,4'-bis[[4-[bis(2-hydroksyetylo)amino]-6-[(4-sulfofenylo)amino]-1,3,5-triazynylo-2]amino]styłbeno-2,2'-disulfonowego C ₄₀ H ₄₄ N ₁₂ O ₁₆ S ₄ ·xK·xNa	72187-40-7
277-704-1	2-chloro-6-nitro-3-fenoksyanilina C ₁₂ H ₉ ClN ₂ O ₃	74070-46-5
278-404-3	dichloro[(dichlorofenylo)metylo]metylobenzen C ₁₄ H ₁₀ Cl ₄	76253-60-6
279-420-3	Alkohole C ₁₂₋₁₄	80206-82-2
280-895-4	Trisiarczek di- <i>tert</i> -dodecyłu C ₂₄ H ₅₀ S ₃	83803-77-4
281-018-8	Sole wapniowe (2:1) pochodnych kwasu 2-hydroksy-, mono-C _{>13} -alkilbenzoesowego	83846-43-9
283-810-9	2,2,4 (lub 2,4,4)- trimetyloheksanodinitryl C ₉ H ₁₄ N ₂	84713-17-7
284-090-9	izooktanoan wapnia (II) C ₈ H ₁₆ O ₂ · ¹ / ₂ Ca	84777-61-7
284-315-0	Estry di-C ₇₋₁₀ - izoalkilowe kwasu 1,2-benzenodikarboksylowego	84852-06-2
284-660-7		84961-70-6

nr EINECS	grupa	nr CAS
Pochodne mono-C ₁₀₋₁₃ - alkilowe benzenu, pozostałość podestylacyjna		
284-895-5	Kwasy smołowe, frakcja ksylenolowa Frakcja kwasów smołowych bogata w 2,4- i 2,5-dimetylofenol, uzyskiwana w wyniku oddestylowania surowych kwasów smołowych z lekkiej smoły węglowej.	84989-06-0
285-207-6	Estry 2-etyloheksylowe kwasów tłuszczowych C ₁₆₋₁₈ i nienasyconych C ₁₈	85049-37-2
286-490-9	Mono- i diglicerydy C ₁₆₋₁₈	85251-77-0
287-032-0	Sole sodowe kwasów tłuszczowych C ₈₋₁₈ i nienasyconych C ₁₆₋₁₈	85408-69-1
287-075-5	Glicerydy C ₈₋₁₀	85409-09-2
287-476-5	Chloroalkany C ₁₀₋₁₃	85535-84-8
287-477-0	Chloroalkany C ₁₄₋₁₇	85535-85-9
287-479-1	Alkeny C ₁₀₋₁₃	85535-87-1
287-493-8	Estry izo-C ₈₋₁₀ -alkilowe kwasu mrówkowego, bogate w C ₉	85536-13-6
287-494-3	Pochodne 4-C ₁₀₋₁₃ - <i>sec</i> -alkilowe kwasu benzenosulfonowego	85536-14-7
287-625-4	Alkohole C ₁₃₋₁₅ rozgałęzione i liniowe	85566-16-1
287-735-2	2,5,8,13,17,20,23-nonaoksa-1,9-diborabicyklo[7.7.7]trikozaan C ₁₂ H ₂₄ B ₂ O ₉	85567-22-2
288-284-4	Alkohole C ₉₋₁₁ rozgałęzione i liniowe	85711-26-8
288-331-9	Sole sodowe kwasów C ₁₄₋₁₈ - <i>sec</i> -alkanosulfonowych	85711-70-2
288-474-7		85736-63-6

nr EINECS	grupa	nr CAS
	Czwartorzędowe związki amoniowe, chlorki C ₁₂₋₁₈ alkilo (hydroksyetylo) dimetylo amoniowe	
289-151-3	Związki imidazoilowe, siarczany metylo- 4,5-dihydro-1-metylo-2-nortalloalkilo-3-(2-talloamidoetylowe)	86088-85-9
289-219-2	-Alkeny C ₈₋₁₀	86290-80-4
290-178-8	Plantaina, ekstrakt z <i>Plantago ovata</i> Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne, jak na przykład nalewki, absoluty, olejki eteryczne, oleożywice, terpeny, frakcje wolne od terpenów, destylaty, pozostałości podestylacyjne itp. otrzymywane z <i>Plantago ovata</i> , <i>Planataginaceae</i> .	90082-86-3
290-580-3	Estry di-C ₁₆₋₁₈ - alkilowe kwasu 1,2-benzenodikarboksylowego	90193-76-3
290-597-6	Mieszane diestry: decylowe i heptylowe, heptylowe i oktylowe kwasu 1,2-benzenodikarboksylowego	90193-91-2
290-644-0	Pochodne mono-C ₁₋₁₈ - alkilowe kwasu benzenosulfonowego	90194-34-6
290-658-7	Pochodne mono-C ₁₅₋₃₆ - alkilowe (rozgałęzione) kwasu benzenosulfonowego	90194-47-1
290-660-8	Sole wapniowe pochodnych mono-C ₁₅₋₃₆ - alkilowych (rozgałęzionych) kwasu benzenosulfonowego	90194-49-3
291-554-4	Zasadowe kompleksy 2-etyloheksanoano izooktanoano ołowiowe	90431-32-6
292-426-0	Produkty hydroformylowania alkenów C _{8,9} pozostałość destylacyjna	90622-26-7
292-463-2	-Alkeny C ₁₂₋₁₄	90622-61-0
292-694-9	Węglowodory aromatyczne C ₈	90989-38-1
292-701-5	Węglowodory aromatyczne C ₇₋₁₀ produkty przejściowe syntezy etylenu	90989-44-9

nr EINECS	grupa	nr CAS
292-951-5	Estry 2-etyloheksylowe kwasów tłuszczowych C ₁₆₋₁₈	91031-48-0
293-086-6	Estry metylowe kwasów tłuszczowych oleju palmowego	91051-34-2
293-145-6	Estry metylowe łojowych kwasów tłuszczowych, pozostałość podestylacyjna	91051-89-7
293-263-8	Węglowodory C ₄ wolne od 1,3 butadienu, spolimeryzowane, frakcja triizobutylenowa. Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywanych przez destylację wolnej od 1,3-butadienu frakcji C ₄ benzyny ciężkiej, krakowanej z parą wodną. Składa się głównie z węglowodorów olefinowych o liczbie atomów węgla: C ₈ C ₁₂ C ₁₆ oraz C ₂₀ i wyższych wrzających w przedziale temperatur około 170-185 °C (338-365 °F).	91053-01-9
293-346-9	Sole sodowe łańcuchowych lub liniowych pochodnych butylowych kwasów naftalenosulfonowych	91078-64-7
293-721-7	Sole sodowe kwasów C ₁₅₋₂₅ - chloroalkanosulfonowych	91082-11-0
293-728-5	Estry fenylowe kwasów C ₁₀₋₂₁ - alkanosulfonowych	91082-17-6
293-741-6	Chlorki C ₁₀₋₂₁ - alkanosulfonylowe	91082-29-0
293-744-2	Chlorki C ₁₆₋₃₄ - chloroalkanosulfonylowe	91082-32-5
294-557-9	Węglowodory C ₅₋₇ bogate w C ₆ produkty przejściowe syntezy etylenu	91723-50-1
294-595-6	Mono-, di-, i triglicerydy C ₁₀₋₁₈	91744-33-1
295-548-2	Zasady smołowe, węglowe, frakcja pikolinowa Zasady pirydynowe, wrzące w przedziale temperatur około 125-160 °C (257-320 °F) otrzymywane poprzez destylację neutralizowanego ekstraktu kwasowego frakcji smołowej zawierającej zasady, otrzymanej w wyniku destylacji smół węgla bitumicznego. Złożone głównie z lutydyn i pikolin.	92062-33-4
295-571-8	Produkty reakcji kwasu podchlorawego z propenem, pozostałość zawierająca	92112-70-4

nr EINECS	grupa	nr CAS
	dichloropropan	
295-766-8	Węglowodory nienasycone, pozostałość podestylacyjna	92128-69-3
295-885-5	Sole sodowe kwasów C ₁₉₋₃₁ alkanosulfonowych	92129-83-4
297-626-1	Spolimeryzowane węglowodory C ₄ wolne od 1,3-butadienu, uwodorniona frakcja dibutylenowa	93685-78-0
297-628-2	Spolimeryzowane węglowodory C ₄ wolne od 1,3-butadienu, uwodorniona frakcja tetraizobutylenowa	93685-80-4
297-629-8	Spolimeryzowane węglowodory C ₄ wolne od 1,3-butadienu, uwodorniona frakcja triizobutylenowa	93685-81-5
298-697-1	Alkeny C ₁₀₋₁₄ o łańcuchu rozgałęzionym i prostym, bogate w C ₁₂	93821-12-6
300-949-3	Kompleks soli sodowej kwasu 4,4'-bis[[4-[bis(2-hydroksyetylo)amino]-6-[(4-sulfofenylo)amino]-1,3,5-triazynylo-2]amino]stylbeno-2,2'-disulfonowego z 2,2'-iminodietanolem C ₄₀ H ₄₄ N ₁₂ O ₁₆ S ₄ ·xC ₄ H ₁₁ NO ₂ ·xNa	93965-02-7
302-189-8	Sól amonowa produktu reakcji kwasu naftalenosulfonowego z formaldehydem i sulfonylobis[fenolem]	94094-87-8
302-613-1	Aldehydy C ₁₂₋₁₈	94113-79-8
304-180-4	metakrylan izotridecyłu C ₁₇ H ₃₂ O ₂	94247-05-9
305-180-7	Aldehydy C ₇₋₁₂	94349-61-8
306-479-5	Dodecen, rozgałęziony	97280-83-6
306-523-3	Estry mieszane kwasów tłuszczowych C ₈₋₁₀ z glikolem neopentylowym i trihydroksymetylopropanem	97281-24-8

nr EINECS	grupa	nr CAS
307-146-7		97552-93-7
Produkty reakcji alkoholi C ₁₂₋₁₄ z dimetyloaminą		
307-159-8		97553-05-4
Epoksydowane estry izooktylowe kwasów tłuszczowych C ₁₆₋₁₈ i nienasyconych C ₁₆		
309-928-3		101357-30-6
Sól sodowo glinowa kwasu krzemowego, sulfuryzowana		
310-080-1		102242-49-9
Alkohole C ₆₋₂₄ pozostałość podestylacyjna Złożona mieszanina powstająca w wyniku destylacji próżniowej alkoholi tłuszczowych C ₆₋₂₄ pochodzących z uwodornienia estrów metyloowych kwasów tłuszczowych C ₆₋₂₄ . Składa się głównie z nienasyconych alkoholi tłuszczowych o większej niż C ₁₈ liczbie atomów węgla, produktów dimeryzacji i estrów długołańcuchowych o liczbie atomów węgla większej niż C ₃₂ . Wrze w temperaturze powyżej 250 °C (482 °F) przy 10 torach.		
310-084-3		102242-53-5
Kwasy tłuszczowe C ₆₋₂₄ pozostałość podestylacyjna Złożona pozostałość powstająca w wyniku destylacji kwasów tłuszczowych C ₆₋₂₄ pochodzących z uwodornienia zmydlonych naturalnych tłuszczów o liczbie atomów węgla w zakresie C ₆₋₂₄ . Składa się głównie z glicerydów kwasów tłuszczowych C ₆₋₂₄ steroli i estrów woskowych. Wrze w temperaturze powyżej 150 °C (302 °F) przy 10 torach.		
310-085-9		102242-54-6
Kwasy tłuszczowe nienasycone, C ₁₂₋₂₄ pozostałość podestylacyjna Złożona mieszanina powstająca w wyniku destylacji nienasyconych kwasów tłuszczowych C ₁₂₋₂₄ pochodzących ze zmydlenia naturalnych tłuszczów o liczbie atomów węgla w zakresie C ₁₂₋₂₄ . Składa się głównie z glicerydów nienasyconych kwasów tłuszczowych C ₁₂₋₂₄ steroli i estrów woskowych. Wrze w temperaturze powyżej 150 °C (302 °F) przy 10 torach.		
232-298-5	1	8002-05-9
Ropa naftowa Złożona mieszanina węglowodorów. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych, alicyklicznych i aromatycznych. Może również zawierać małe ilości związków azotu, tlenu i siarki. Omawiana kategoria obejmuje lekkie, średnie i ciężkie ropy naftowe, jak również oleje ekstrahowane z piasków roponośnych. Kategoria ta nie obejmuje materiałów węglowodorowych wymagających zasadniczych zmian składu chemicznego w celu ich uzyskania lub konwersji do surowców rafineryjnych, takich jak surowe oleje łupkowe, wzbogacone oleje łupkowe i ciężkie paliwa węglowe.		
232-343-9	2	8006-14-2
Gaz ziemny Surowy gaz ziemny, w postaci naturalnej, lub gazowa mieszanina węglowodorów		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ -C ₄ wytwarzana z surowego gazu ziemnego przez oddzielenie kondensatu, gazu płynnego, jak i kondensatu gazu ziemnego / gazu ziemnego.
268-629-5	2	68131-75-9
		Gazy z ropy naftowej, C _{3,4} Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez destylację produktów krakingu surowej ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla w zakresie C ₃ -C ₄ głównie propanu i propylenu, wrzących w przedziale temperatur od około -51 °C do -1 °C (od -60 °F do 30 °F).
269-624-0	2	68308-04-3
		Gaz resztkowy z ropy naftowej, z zakładu odzyskiwania gazów Złożona mieszanina węglowodorów pochodzących z destylacji produktów z różnych źródeł węglowodorowych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ -C ₅ .
269-625-6	2	68308-05-4
		Gaz resztkowy z ropy naftowej, z zakładu odzyskiwania gazów z wieży do odpędzania etanu Złożona mieszanina węglowodorów pochodzących z destylacji produktów z różnych źródeł węglowodorowych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₄ .
270-071-2	2	68409-99-4
		Gazy z ropy naftowej, frakcja szczytowa z rozdziału produktów krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów pochodzących z destylacji produktów procesu katalitycznego krakingu. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₃ - C ₅ i wrzących w przedziale temperatur od około - 48 °C do 32 °C (od -54 °F do 90 °F)
270-085-9	2	68410-63-9
		Gaz ziemny, suchy Złożona mieszanina węglowodorów oddzielonych od gazu ziemnego. Składa się z nasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₄ głównie metanu i etanu.
270-651-5	2	68475-57-0
		Alkany, C ₁₋₂
270-652-0	2	68475-58-1
		Alkany, C ₂₋₃
270-653-6	2	68475-59-2
		Alkany, C ₃₋₄
270-654-1	2	68475-60-5

nr EINECS	grupa	nr CAS
Alkany, C _{4,5}		
270-667-2	2	68476-26-6
Gaz z ropy naftowej Mieszanina gazów lekkich. Składa się głównie z wodoru i/lub węglowodorów o małym ciężarze cząsteczkowym		
270-670-9	2	68476-29-9
Gazy z destylacji ropy naftowej Złożona mieszanina gazów lekkich otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej i katalitycznego reformingu benzyny. Składa się z wodoru i węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₄ i wrzących w przedziale temperatur od około -217 °C do -12 °C (od -423 °F do 10 °F).		
270-681-9	2	68476-40-4
Węglowodory, C _{3,4}		
270-682-4	2	68476-42-6
Węglowodory, C _{4,5}		
270-689-2	2	68476-49-3
Węglowodory, C _{2,4} bogate w węglowodory C ₃		
270-704-2	2	68476-85-7
Gazy z ropy naftowej, skroplone Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₃ - C ₇ i wrzących w przedziale temperatur od około -40 °C do 80 °C (od -40 °F do 176 °F).		
270-705-8	2	68476-86-8
Gazy z ropy naftowej, skroplone, odsiarczone Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie mieszaniny skroplonych gazów naftowych procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwasowych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₃ - C ₇ i wrzących w przedziale temperatur od około -40 °C do 80 °C (od -40 °F do 176 °F).		
270-724-1	2	68477-33-8
Gazy (ropa naftowa), C _{3,4} bogate w izobutan Złożona mieszanina węglowodorów pochodzących z destylacji węglowodorów nasyconych i nienasyconych zazwyczaj o liczbie atomów węgla zmieniającej się C ₃ - C ₆ głównie butanu i izobutanu. Składa się z węglowodorów nasyconych i nienasyconych o liczbie atomów węgla w zakresie C ₃ - C ₄ głównie izobutanu.		
270-726-2	2	68477-35-0
Destylaty (ropa naftowa), C _{3,6} bogate w piperylen		

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Złożona mieszanina węglowodorów pochodzących z destylacji nasyconych i nienasyconych węglowodorów alifatycznych zwykle o liczbie atomów węgla zmieniającej się C₃ - C₆ głównie piperystenów.</p>		
270-754-5	2	68477-72-5
<p>Gazy dołu kolumny debutanizera na krakingu katalitycznym, bogate w węglowodory C_{3,5} (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana podczas stabilizacji benzyny krakingowej. Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₃-C₅.</p>		
270-757-1	2	68477-75-8
<p>Gazy z krakingu katalitycznego, bogate w węglowodory C_{1,5} (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla w zakresie C₁ - C₆ głównie C₁ - C₅.</p>		
270-760-8	2	68477-79-2
<p>Gazy z reformingu katalitycznego, bogate w węglowodory C_{1,4} (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu reformingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla w zakresie C₁ - C₆ głównie C₁ - C₄.</p>		
270-765-5	2	68477-83-8
<p>Gazy (ropa naftowa), C_{3,5} surowiec olefinowo - parafinowy do przeróbki w procesie alkilacji Złożona mieszanina węglowodorów olefinowych i parafinowych o liczbie atomów węgla w zakresie C₃ - C₅ używana jako surowiec do przeróbki w procesie alkilacji. Temperatury otoczenia zwykle przekraczają temperaturę krytyczną tych mieszanin.</p>		
270-767-6	2	68477-85-0
<p>Gazy bogate w węglowodory C₄ (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu frakcjonowania katalitycznego. Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla w zakresie C₃ - C₅ głównie C₄.</p>		
270-769-7	2	68477-87-2
<p>Gazy ze szczytu deizobutanizera (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji powietrznej strumienia butanowo - butylenowego. Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₃ - C₄.</p>		
270-773-9	2	68477-91-8
<p>Gazy ze szczytu depropanizera (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z frakcji gazowej i benzynowej procesu krakingu katalitycznego.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂ -C ₄ .		
270-990-2	2	68512-91-4
Węglowodory bogate w C ₃₋₄ destylat ropy naftowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji i kondensacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla w zakresie C ₃ - C ₅ głównie C ₃ - C ₄ .		
271-032-2	2	68514-31-8
Węglowodory, C _{1,4} Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku krakingu termicznego i procesu absorpcji oraz w wyniku destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₄ i wrzących w przedziale temperatur od około -164 °C do -0,5 °C (od -263 °F do 31 °F).		
271-038-5	2	68514-36-3
Węglowodory, C _{1,4} odsiarczone Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku poddania gazów węglowodorowych procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwasowych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₄ i wrzących w przedziale temperatur od około -164 °C do -0,5 °C (od -263 °F do 31 °F).		
271-259-7	2	68527-16-2
Węglowodory, C _{1,3} Złożona mieszanina węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₃ i wrzących w przedziale temperatur od około -164 °C do -42 °C (od -263 °F do -44 °F).		
271-261-8	2	68527-19-5
Węglowodory, C _{1,4} frakcja po odpędzeniu butanu		
271-734-9	2	68606-25-7
Węglowodory, C _{2,4}		
271-735-4	2	68606-26-8
Węglowodory, C ₃		
272-183-7	2	68783-07-3
Mieszanina gazów rafineryjnych(ropa naftowa) Złożona mieszanina otrzymywana w wyniku różnych procesów rafineryjnych. Składa się z wodoru, siarkowodoru i węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₅ .		
272-205-5	2	68783-65-3
Gazy (ropa naftowa), C _{2,4} odsiarczone		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku poddania destylatu ropy naftowej procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwasowych. Składa się głównie z nasyconych i nienasyconych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂ - C ₄ i wrzących w przedziale temperatur od około -51 °C do -34 °C (od -60 °F do -30 °F).
272-871-7	2	68918-99-0
		Gazy z frakcjonowania ropy naftowej(ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku frakcjonowania ropy naftowej. Składa się z nasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₅ .
272-872-2	2	68919-00-6
		Gazy (ropa naftowa), odpadowe z odheksanowania frakcji benzynowych Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku frakcjonowania połączonych strumieni benzyn. Składa się z nasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ - C ₅ .
273-169-3	2	68952-76-1
		Gazy z debutanizera na krakingu katalitycznym(ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku frakcjonowania benzyny z krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁ -C ₄ .
289-339-5	2	87741-01-3
		Węglowodory, C ₄
292-456-4	2	90622-55-2
		Alkany, C ₁₋₄ bogate w C ₃
295-404-9	2	92045-22-2
		Gazy (ropa naftowa) z pirolizy (krakingu parowego), bogate w C ₃ Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z propylenu z pewną ilością propanu i wrze w przedziale temperatur od około -70 °C do 0 °C (od -94 °F do +32 °F).
295-405-4	2	92045-23-3
		Węglowodory C ₄ z pirolizy (krakingu parowego) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla C ₄ przeważnie 1-butenu i 2-butenu, zawierających również butan i izobuten, i wrzących w przedziale temperatur od około -12 °C do +5 °C (od -10,4 °F do 41 °F).
295-463-0	2	92045-80-2
		Gazy z ropy naftowej, skroplone, odsiarczone, frakcja C ₄

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku poddania mieszkanki skroplonych gazów naftowych procesowi odsiarczania w celu utlenienia merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się głównie z nasyconych i nienasyconych węglowodorów C₄.</p>		
306-004-1	2	95465-89-7
<p>Węglowodory, C₄ wolne od 1,3-butadienu i izobutenu</p>		
232-349-1	3A	8006-61-9
<p>Benzyna z gazu ziemnego, naturalna Złożona mieszanina węglowodorów wydzielanych z gazu ziemnego w wyniku takich procesów jak wymrażanie lub absorpcja. Składa się przeważnie z nasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbach atomów węgla głównie w zakresie od C₄ do C₈ i wrzących w przedziale temperatur od około -20 °C do +120 °C (od -4 °F do +248 °F).</p>		
232-443-2	3A	8030-30-6
<p>Fracja naftowa Produkty naftowe rafinowane, częściowo rafinowane lub nie rafinowane otrzymywane w wyniku destylacji gazu ziemnego. Składają się z węglowodorów o liczbach atomów węgla przeważnie w zakresie C₅ - C₆ i wrzących w przedziale temperatur około 100-200 °C (212-392 °F).</p>		
232-453-7	3A	8032-32-4
<p>Fracja ligroinowa Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji frakcjonowanej ropy naftowej. Frakcja ta wrze w przedziale temperatur około 20-135 °C (58-275 °F).</p>		
265-041-0	3A	64741-41-9
<p>Benzyna ciężka z destylacji zachowawczej (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₆ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 65-230 °C (149-446 °F).</p>		
265-042-6	3A	64741-42-0
<p>Benzyna z ropy naftowej, pełnozakresowa z destylacji pierwotnej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₁₁ i wrzących w przedziale temperatur od około -20 °C do +220 °C (od -4 °F do +428 °F).</p>		
265-046-8	3A	64741-46-4
<p>Benzyna lekka z destylacji zachowawczej (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₁₀ i wrzących w przedziale temperatur od około -20 °C do +180 °C (od -4 °F do +356 °F).</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-192-2	3A	64742-89-8
Solwent nafta, lekka alifatyczna (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej lub naturalnej benzyny. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur od około 35 °C do 160 °C (od 95 °F do 320 °F).		
271-025-4	3A	68514-15-8
Benzyna z odzysku oparów		
Złożona mieszanina węglowodorów oddzielona od gazów pochodzących z instalacji odzysku par przez schłodzenie. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur od około -20 do +196 °C (od -4 °F do +384 °F).		
271-727-0	3A	68606-11-1
Benzyna z węzłów stabilizacji destylacji zachowawczej		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z instalacji węzłów stabilizacji destylacji zachowawczej. Wrze w przedziale temperatur około 36,1-193,3 °C (97-380 °F).		
272-186-3	3A	68783-12-0
Fracja naftowa nieodsiarczona (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji strumieni benzynowych z różnych procesów rafineryjnych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 0-230 °C (25-446 °F).		
272-931-2	3A	68921-08-4
Destylaty ze stabilizacji lekkiej benzyny (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku frakcjonowania lekkiej benzyny z destylacji pierwotnej. Składa się z nasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₃ - C ₆ .		
309-945-6	3A	101631-20-3
Fracja naftowa (ropa naftowa), benzyna ciężka, o dużej zawartości węglowodorów aromatycznych.		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₈ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 130-210°C (266- 410 °F).		
265-066-7	3B	64741-64-6
Fracja naftowa (ropa naftowa), alkiat pełnozakresowy		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów reakcji izobutanu z węglowodorami monoolefinowymi zwykle o liczbie atomów węgla w zakresie C ₃ - C ₅ . Składa się z nasyconych, łańcuchowych, głównie rozgałęzionych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie		

nr EINECS	grupa	nr CAS
C ₇ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 90-220 °C (194-428 °F).		
265-067-2	3B	64741-65-7
<p>Fracja naftowa (ropa naftowa), alkilat ciężki</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów reakcji izobutanu z węglowodorami monoolefinowymi zwykle o liczbie atomów węgla C₃ - C₅ Składa się z nasyconych, łańcuchowych, głównie rozgałęzionych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 150-220 °C (302-428 °F).</p>		
265-068-8	3B	64741-66-8
<p>Fracja naftowa(ropa naftowa), alkilat lekki</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów reakcji izobutanu z węglowodorami monoolefinowymi zwykle o liczbie atomów węgla C₃ - C₅ Składa się z nasyconych, łańcuchowych, głównie rozgałęzionych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₀ i wrzących w przedziale temperatur około 90-160 °C (194-320 °F).</p>		
265-073-5	3B	64741-70-4
<p>Fracja naftowa, po izomeryzacji (ropa naftowa)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku katalitycznej izomeryzacji węglowodorów parafinowych o łańcuchu prostym o liczbie atomów węgla w zakresie C₄ - C₆ Składa się głównie z nasyconych węglowodorów takich jak izobutan, izopentan, 2,2-dimetylobutan, 2-metylopentan, i 3-metylopentan.</p>		
265-086-6	3B	64741-84-0
<p>Fracja naftowa lekka, rafinowana rozpuszczalnikiem (ropa naftowa)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₅ - C₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 35-190 °C (95-374 °F).</p>		
265-095-5	3B	64741-92-0
<p>Fracja naftowa ciężka, rafinowana rozpuszczalnikiem (ropa naftowa)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 90-230 °C (194-446 °F).</p>		
271-267-0	3B	68527-27-5
<p>Fracja naftowa(ropa naftowa), alkilat pełnozakresowy o dużej zawartości butanu</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów reakcji izobutanu z węglowodorami monoolefinowymi zwykle o liczbie atomów węgla C₃ - C₅ Składa się z nasyconych, łańcuchowych, głównie rozgałęzionych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 35-200 °C (95-428 °F).</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
295-315-5	3B	91995-53-8
Destylaty (ropa naftowa), rafinaty z destylatów lekkich pochodzących z instalacji olefin		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinaty z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej uwodornionego lekkiego destylatu z benzyny popirolitycznej.		
295-436-3	3B	92045-55-1
Węglowodory z destylacji frakcji naftowej lekkiej traktowanej wodorem i rafinowanej rozpuszczalnikiem		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji uwodornionej frakcji benzynowej, a następnie poddanych ekstrakcji rozpuszczalnikowej i procesowi destylacji. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych wrzących w przedziale temperatur około 94-99 °C (201-210 °F).		
295-440-5	3B	92045-58-4
Fracja naftowa po procesie izomeryzacji zawierająca węglowodory C ₆ (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji benzyny, która została poddana katalitycznej izomeryzacji. Składa się głównie z izomerów heksanu wrzących w przedziale temperatur około 60-66 °C (140-151 °F).		
295-446-8	3B	92045-64-2
Węglowodory, C _{6,7} , rafinowane rozpuszczalnikiem pochodzące z instalacji uwodornienia benzyny		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji benzenu z uwodornionej katalitycznie frakcji węglowodorowej bogatej w benzen, która została otrzymana w wyniku destylacji wstępnie uwodornionej benzyny krakingowej. Składa się głównie z węglowodorów parafinowych i naftenowych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₇ i wrzących w przedziale temperatur około 70-100 °C (158-212 °F).		
309-871-4	3B	101316-67-0
Węglowodory, rafinowane rozpuszczalnikiem z destylatów lekkich frakcji naftowej traktowanej wodorem, bogate w węglowodory C ₆ .		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji uwodornionej frakcji benzynowej, a następnie poddanych ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych wrzących w przedziale temperatur około 65-70 °C (149-158 °F).		
265-055-7	3C	64741-54-4
Fracja naftowa (ropa naftowa), benzyna krakingowa ciężka; niskowrząca benzyna z krakingu katalitycznego		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 65-230 °C (148-446 °F). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nienasyconych.		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-056-2	3C	64741-55-5
<p>Fracja naftowa(ropa naftowa),benzyna krakingowa lekka Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₁₁ i wrzących w przedziale temperatur od około -20°C do +190°C (od -4°F do +374°F). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nienasyconych.</p>		
270-686-6	3C	68476-46-0
<p>Węglowodory, C₃₋₁₁ destylaty produktów krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₃ - C₁₁ i wrzących w temperaturze około 204 _C (400 _F).</p>		
272-185-8	3C	68783-09-5
<p>Fracja naftowa(ropa naftowa), destylaty lekkie z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁ - C₅</p>		
295-311-3	3C	91995-50-5
<p>Destylaty węglowodorów aromatycznych lekkich (ropa naftowa), uwodornione pochodne z pirolizy benzyny. Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku przeróbki lekkiego destylatu z benzyny popirolitycznej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych.</p>		
295-431-6	3C	92045-50-6
<p>Benzyna ciężka krakingowa, odsiarczona (ropa naftowa). Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku poddania destylatu benzynowego, pochodzącego z procesu krakingu katalitycznego, procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₆ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 60-200 _C (140-392 _F).</p>		
295-441-0	3C	92045-59-5
<p>Benzyna lekka krakingowa, odsiarczona (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku poddania frakcji benzynowej pochodzącej z procesu krakingu katalitycznego procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się przeważnie z węglowodorów wrzących w przedziale temperatur około 35-210 _C (95-410 _F).</p>		
295-794-0	3C	92128-94-4
<p>Węglowodory, C₈₋₁₂ z krakingu katalitycznego, poddane ługowaniu (neutralizacji chemicznej)</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji frakcji z procesu krakingu katalitycznego, którą poddano przemywaniu czynnikiem zasadowym. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₈ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 130-210 °C (266-410 °F).</p>		
309-974-4	3C	101794-97-2
<p>Węglowodory, C₈₋₁₂ destylaty z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₈ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 140-210 °C (284-410 °F).</p>		
309-987-5	3C	101896-28-0
<p>Węglowodory, C₈₋₁₂ z krakingu katalitycznego, poddane ługowaniu (neutralizacji chemicznej), odsiarczone.</p>		
265-065-1	3D	64741-63-5
<p>Fracja naftowa lekka z reformingu katalitycznego (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu reformingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₅ - C₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 35-190 °C (95-374 °F). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów aromatycznych i o rozgałęzionych łańcuchach. Ten strumień może zawierać 10 lub więcej procent objętościowych benzenu.</p>		
265-070-9	3D	64741-68-0
<p>Fracja naftowa ciężka z reformingu katalitycznego (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu reformingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów głównie aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 90-230 °C (194-446 °F).</p>		
270-660-4	3D	68475-79-6
<p>Destylaty z depentanizera na reformingu katalitycznym (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu reformingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₃ - C₆ i wrzących w przedziale temperatur około -49 °C do +63 °C (od -57 °F do +145 °F).</p>		
270-687-1	3D	68476-47-1
<p>Węglowodory, C₂₋₆ z reformingu katalitycznego frakcji C₆₋₈</p>		
270-794-3	3D	68478-15-9
<p>Pozostałości po reformingu katalitycznym węglowodorów C₆₋₈ (ropa naftowa) Złożone produkty uboczne pochodzące z reformingu katalitycznego frakcji C₆₋₈ Składają się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
C ₂ –C ₆ .		
270-993-5	3D	68513-03-1
<p>Fracja naftowa lekka z reformingu katalitycznego, wolna od węglowodorów aromatycznych (ropa naftowa)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu reformingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₅ - C₈ i wrzących w przedziale temperatur około 35-120 °C (95-248 °F). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów o rozgałęzionych łańcuchach; węglowodory aromatyczne zostały usunięte.</p>		
271-058-4	3D	68514-79-4
<p>Produkty z ropy naftowej, reformat z procesu <i>hydrofining-powerforming</i></p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku reformingu katalitycznego w procesie <i>hydrofining-powerforming</i> i wrzących w przedziale temperatur około 27-210 °C (80-410 °F).</p>		
272-895-8	3D	68919-37-9
<p>Fracja naftowa (ropa naftowa), wszystkie frakcje z reformingu</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu reformingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₅ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 35-230 °C (95-446 °F).</p>		
273-271-8	3D	68955-35-1
<p>Fracja naftowa z reformingu katalitycznego (ropa naftowa)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu reformingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 30-220 °C (90-430 °F). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów aromatycznych i łańcuchowych rozgałęzionych. Strumień ten może zawierać 10% i więcej objętościowych benzenu.</p>		
285-509-8	3D	85116-58-1
<p>Destylaty lekkie z reformingu katalitycznego traktowane wodorem, frakcja węglowodorów aromatycznych C₈₋₁₂ (ropa naftowa)</p> <p>Złożona mieszanina alkilobenzenów otrzymywana w wyniku reformingu katalitycznego frakcji benzynowych. Składa się głównie z alkilobenzenów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₈ - C₁₀ i wrzących w przedziale temperatur około 160-180 °C (320-356 °F).</p>		
295-279-0	3D	91995-18-5
<p>Węglowodory aromatyczne C₈ pochodne z reformingu katalitycznego</p>		
297-401-8	3D	93571-75-6
<p>Węglowodory aromatyczne, C₇₋₁₂ bogate w C₈</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rozdziału frakcji zawierającej platformat. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₂ (głównie C₈) i może zawierać węglowodory nienasycone. Jedne i drugie wrzą w przedziale temperatur około 130-200 °C (266-392 °F).</p>		
297-458-9	3D	93572-29-3
<p>Reformat zawierający węglowodory C₅₋₁₁, wysokooktanowy, stabilizowany Złożona wysokooktanowa mieszanina węglowodorów otrzymywana przez odwodornienie katalityczne benzyn głównie o charakterze naftenowym. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych i nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₅ - C₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 45-185 °C (113-365 °F).</p>		
297-465-7	3D	93572-35-1
<p>Węglowodory, C₇₋₁₂ ciężka frakcja z reformingu, bogata w węglowodory aromatyczne C₉₋₉ Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rozdziału frakcji zawierającej platformat. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 120-210 °C (248-380 °F), jak i węglowodorów aromatycznych C₉ i wyższych.</p>		
297-466-2	3D	93572-36-2
<p>Węglowodory, C₅₋₁₁ lekka frakcja z reformingu, bogata w węglowodory nienasycone Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rozdziału frakcji zawierającej platformat. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₅ - C₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 35-125 °C (94-257 °F), benzenu i toluenu.</p>		
265-075-6	3E	64741-74
<p>Benzyna lekka z krakingu termicznego (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₈ i wrzących w przedziale temperatur od około -10°C do +130°C (14-266 °F).</p>		
265-079-8	3E	64741-78-2
<p>Benzyna z ropy naftowej, ciężka frakcja z hydrokrakingu Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu hydrokrakingu. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₆ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 65-230 °C (148-446 °F).</p>		
265-085-0	3E	64741-83-9
<p>Benzyna z ropy naftowej, ciężka frakcja z krakingu termicznego (ropa naftowa)</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów z procesu krakingu termicznego (pirolizy). Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₁₂ wrzających w przedziale temperatur około 65-220 °C (148-428 °F).		
267-563-4	3E	67891-79-6
Destylaty z ropy naftowej, ciężkie frakcje aromatyczne Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów krakingu termicznego etanu i propanu. Ta wrząca w wyższej temperaturze frakcja składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₇ i zawiera pewną ilość nienasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie C ₅ . Strumień ten może zawierać benzen.		
267-565-5	3E	67891-80-9
Destylaty z ropy naftowej, lekkie frakcje aromatyczne Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów krakingu termicznego etanu i propanu. Ta wrząca w niższej temperaturze frakcja składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₇ i zawiera pewną ilość nienasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla głównie C ₅ . Strumień ten może zawierać benzen.		
270-344-6	3E	68425-29-6
Destylaty z ropy naftowej, rafinowana benzyna z pirolizy, komponent do benzyn Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku frakcjonowania produktów pirolizy w 816 °C (1500 °F), benzyn i rafinatu. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla C ₉ i wrzających w temperaturze około 204 °C (400 °F).		
270-658-3	3E	68475-70-7
Węglowodory aromatyczne, C _{6,8} , rafinowana benzyna z pirolizy Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku frakcjonowania produktów pirolizy w 816 °C (1500 °F), benzyn i rafinatu. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₈ obejmujących benzen.		
271-631-9	3E	68603-00-9
Destylaty benzyny i oleju napędowego z krakingu termicznego (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji benzyny i/lub oleju napędowego poddanych krakingowi termicznemu. Składa się głównie z węglowodorów olefinowych o liczbie atomów węgla C ₅ i wrzających w przedziale temperatur około 33-60 °C (91-140 °F).		
271-632-4	3E	68603-01-0
Destylaty benzyny i oleju napędowego z krakingu termicznego o dużej zawartości dimerów C ₅ (ropa naftowa). Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ekstrakcyjnej		

nr EINECS	grupa	nr CAS
benzyny i/lub oleju napędowego poddanych krakingowi termicznemu. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla C ₅ z pewną zawartością zdimeryzowanych olefin C ₅ i wrzących w przedziale temperatur około 33-184°C (91-363 °F).		
271-634-5	3E	68603-03-2
Produkty z destylacji ekstrakcyjnej na krakingu termicznym benzyny i oleju napędowego (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ekstrakcyjnej benzyny i/lub oleju napędowego poddanych krakingowi termicznemu. Składa się z węglowodorów parafinowych i olefinowych, głównie izoamylenów takich jak 2-etylo-1-buten i 2-metylo-2-buten i wrzących w przedziale temperatur około 31-40 °C (88-104 °F).		
273-266-0	3E	68955-29-3
Destylaty lekkie z krakingu termicznego, węglowodory aromatyczne z kolumny debutanizera.		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych, przede wszystkim benzenu.		
295-447-3	3E	92045-65-3
Benzyna lekka z krakingu termicznego, odsiarczona (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku wysokotemperaturowego krakingu termicznego frakcji ciężkiego oleju i poddania destylatu benzynowego procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych, olefin i węglowodorów nasyconych, wrzących w przedziale temperatur około 20-100°C (68-212 °F).		
265-150-3	3F	64742-48-9
Benzyna ciężka traktowana wodorem (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji benzynowej działaniu wodoru w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₁₃ i wrzących w przedziale temperatur około 65-230 °C (149-446 °F).		
265-151-9	3F	64742-49-0
Benzyna lekka traktowana wodorem (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji benzynowej działaniu wodoru w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur od około -20°C do +190°C (od -4°F do +374°F).		
265-178-6	3F	64742-73-0
Benzyna lekka hydroodsiarczona (ropa naftowa)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie katalitycznego hydroodsiarczania. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur od około		

nr EINECS	grupa	nr CAS
-20 _C do +190 _C (od -4 _F do +374 _F).		
265-185-4	3F	64742-82-1
Benzyna ciężka hydroodsiarczona (ropa naftowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie katalitycznego hydroodsiarczania. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 90-230 _C (194-446 _F).		
270-092-7	3F	68410-96-8
Destylaty z ropy naftowej, frakcja średniowrząca, hydrorafinowana Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów procesu hydrorafinacji destylatu średniego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur około 127-188 _C (262-370 _F).		
270-093-2	3F	68410-97-9
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja hydrorafinowana, niskowrząca Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów procesu hydrorafinacji destylatu lekkiego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₉ i wrzących w przedziale temperatur około 3-194 _C (37-382 _F).		
285-511-9	3F	85116-60-5
Benzyna z ropy naftowej, hydroodsiarczona lekka frakcja produktów krakingu termicznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku frakcjonowania hydroodsiarczonego destylatu produktów krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 23-195 _C (73-383 _F).		
285-512-4	3F	85116-61-6
Benzyna z ropy naftowej, hydrorafinowana lekka frakcja, zawiera cykloalkany Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji frakcji benzynowej. Składa się głównie z alkanów i cykloalkanów wrzących w przedziale temperatur od około -20°C do +190°C (od -4°F do +374°F).		
295-432-1	3F	92045-51-7
Benzyna z ropy naftowej, uwodorniona ciężka frakcja produktów pirolizy (krakingu parowego)		
295-433-7	3F	92045-52-8
Benzyna z ropy naftowej, hydroodsiarczona frakcja szerokok zakresowa Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie katalitycznego hydroodsiarczania. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 30-250 _C (86-482 _F).		

nr EINECS	grupa	nr CAS
295-438-4	3F	92045-57-3
Benzyna z ropy naftowej, hydrorafinowana lekka frakcja z pirolizy (krakingu parowego)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji benzynowej, otrzymanej w procesie pirolizy, działaniu wodoru w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 35-190 _C (95-374 _F).		
295-443-1	3F	92045-61-9
Węglowodory, C ₄₋₁₂ hydrorafinowana benzyna popirolityczna		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktu procesu krakingu parowego benzyn i poddanych następnie selektywnemu katalitycznemu uwodornieniu związków żywicotwórczych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 30-230 _C (86-446 _F).		
295-529-9	3F	92062-15-2
Benzyna ekstrakcyjna (rozpuszczalnikowa) z ropy naftowej, hydrorafinowana lekka frakcja naftenowa		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji benzynowej działaniu wodoru w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów cykloparafinowych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₇ i wrzących w przedziale temperatur około 73-85 _C (163-185 _F).		
296-942-7	3F	93165-55-0
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja z pirolizy (krakingu parowego), uwodorniona		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rozdziału, a następnie uwodornienia produktów procesu krakingu parowego, prowadzonego w celu uzyskania etylenu. Składa się głównie z nasyconych i nienasyconych parafin, parafin cyklicznych i cyklicznych węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur około 50-200 _C (122-392 _F). Zawartość węglowodorów benzenowych może wynosić do 30% masy, a strumień może zawierać również niewielkie ilości związków siarką i tlenem.		
297-852-0	3F	93763-33-8
Węglowodory, C ₆₋₁₁ hydrorafinowane, dearomatyzowane		
Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzanych jako rozpuszczalniki, poddawane hydrorafinacji w celu konwersji aromatów do naftenów przez uwodornienie katalityczne.		
297-853-6	3F	93763-34-9
Węglowodory, C ₉₋₁₂ hydrorafinowane, dearomatyzowane		
Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzanych jako rozpuszczalniki, poddawane hydrorafinacji w celu konwersji aromatów do naftenów przez uwodornienia katalitycznego.		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-047-3	3G	64741-47-5
<p>Kondesaty gazu ziemnego (benzyna) Złożona mieszanina węglowodorów oddzielona jako ciecz od gazu ziemnego w separatorze powierzchniowym po kondensacji rozprężeniowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₂₇. Jest ona cieczą przy normalnej temperaturze i ciśnieniu atmosferycznym.</p>		
265-048-9	3G	64741-48-6
<p>Gaz ziemny (naftowy), surowa mieszanka ciekła Złożona mieszanina węglowodorów oddzielona jako ciecz od gazu ziemnego w instalacji przeróbki gazu przez wymrażanie lub absorpcję. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂ - C₈.</p>		
265-071-4	3G	64741-69-1
<p>Benzyzna z ropy naftowej, lekka frakcja z hydrokrakingu Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu hydrokrakingu. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₁₀ i wrzących w przedziale temperatur od około -20°C do +180°C (od -4°F do +356°F)</p>		
265-089-2	3G	64741-87-3
<p>Benzyzna z ropy naftowej, odsiarczona Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie benzyny z ropy naftowej procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur od około -10 °C do +230 °C (14-446 °F).</p>		
265-115-2	3G	64742-15-0
<p>Benzyzna z ropy naftowej, rafinowana kwasowo Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu rafinacji kwasem siarkowym. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 90-230 °C (194-446 °F).</p>		
265-122-0	3G	64742-22-9
<p>Benzyzna z ropy naftowej, ciężka frakcja zobojętniona chemicznie (ługowana) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie obróbki mającym na celu usunięcie substancji kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₆ - C₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 65-230 °C (149-446 °F).</p>		
265-123-6	3G	64742-23-0
<p>Benzyzna z ropy naftowej, lekka frakcja zobojętniona chemicznie (ługowana) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie obróbki mającym na celu usunięcie substancji kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₄ - C₁₁ i wrzących w przedziale</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
temperatur od około -20 _C do +190 _C (od -4 _F do +374 _F).		
265-187-5	3G	64742-83-2
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja produktów pirolizy (krakingu parowego) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur od około -20 _C do +190 _C (od -4 _F do +374 _F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 10 lub więcej procent objętościowych benzenu.		
265-199-0	3G	64742-95-6
Benzyna ekstrakcyjna (rozpuszczalnikowa) z ropy naftowej, lekka frakcja aromatyczna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji strumieni aromatycznych. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₈ - C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur od około 135°C do 210°C (od 275°F do 410°F)		
268-618-5	3G	68131-49-7
Węglowodory aromatyczne, C ₆₋₁₀ poddane rafinacji kwasowo - ługowej		
270-725-7	3G	68477-34-9
Destylaty z ropy naftowej, C ₃₋₅ bogate w 2-metylo-2-buten Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji węglowodorów zwykle o liczbie atomów węgla w zakresie C ₃ - C ₅ głównie izopentanu i 3-metylo-1-butenu. Składa się z węglowodorów nasyconych i nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₃ - C ₅ głównie 2-metylo-2-butenu.		
270-735-1	3G	68477-50-9
Destylaty z ropy naftowej, destylat spolimeryzowanej benzyny popirolitycznej, frakcja C ₅₋₁₂ Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji spolimeryzowanej benzyny popirolitycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₁₂ .		
270-736-7	3G	68477-53-2
Destylaty z ropy naftowej, z procesu pirolizy (krakingu parowego), frakcja C ₅₋₁₂ Złożona mieszanina związków organicznych otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₁₂ .		
270-738-8	3G	68477-55-4
Destylaty z ropy naftowej, z procesu pirolizy (krakingu parowego), frakcja C ₅₋₁₀ zmieszana z lekką frakcją C ₅ z pirolizy (krakingu parowego) benzyn		
270-741-4	3G	68477-61-2

nr EINECS	grupa	nr CAS
Ekstrakty z ropy naftowej, otrzymywane w procesie niskotemperaturowej ekstrakcji kwasowej, frakcja C ₄₋₆		
Złożona mieszanina związków organicznych otrzymywana w wyniku ekstrakcji w instalacji niskotemperaturowej ekstrakcji kwasowej nasyconych i nienasyconych węglowodorów alifatycznych zwykle o liczbie atomów węgla w zakresie C ₃ - C ₆ głównie pentanów i amylenów. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych i nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₆ głównie C ₅		
270-771-8	3G	68477-89-4
Destylaty z ropy naftowej, frakcje szczytowe z procesu odpędzania pentanu Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana ze strumienia gazu pochodzącego z krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₆ .		
270-791-7	3G	68478-12-6
Pozostałość destylacyjna z kolumny odpędowej butanów Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji strumienia butanowego. Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₆ .		
270-795-9	3G	68478-16-0
Pozostałość destylacyjna z kolumny odpędowej izobutanu. Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku atmosferycznej destylacji strumienia butanowo-butylenowego. Składa się z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₆ .		
271-138-9	3G	68516-20-1
Benzyna z ropy naftowej, średnia frakcja aromatyczna produktów pirolizy (krakowania parowego) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 130-220 °C (266-428 °F).		
271-262-3	3G	68527-21-9
Benzyna z ropy naftowej, rafinowana ziemiami bielącymi, szerokozakresowa z destylacji pierwotnej Złożona mieszanina węglowodorów będących szerokozakresową frakcją z pierwotnej destylacji ropy, rafinowanych ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi, zwykle w procesie perkolacji, w celu usunięcia zawartych w nich śladowych ilości związków polarnych i zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur od około -20 °C do 220 °C (od -4 °F do 429 °F).		
271-263-9	3G	68527-22-0
Benzyna z ropy naftowej, rafinowana ziemiami bielącymi, lekka frakcja z destylacji		

nr EINECS	grupa	nr CAS
pierwotnej		
Złożona mieszanina węglowodorów będących lekką frakcją z pierwotnej destylacji ropy, rafinowanych ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi, zwykle w procesie perkolacji, w celu usunięcia zawartych w nich śladowych ilości związków polarnych i zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur około 93-180 °C (200-356 °F).		
271-264-4	3G	68527-23-1
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja aromatyczna produktów pirolizy (krakingu parowego)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₉ i wrzących w przedziale temperatur około 110-165 °C (230-329 °F).		
271-266-5	3G	68527-26-4
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja produktów pirolizy (krakingu parowego), odbenzenowana.		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 80-218 °C (176-424 °F).		
271-726-5	3G	68606-10-0
Benzyna popirolityczna, wywar z kolumny odpędowej butanów		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez frakcjonowanie pozostałości z kolumny odpędowej propanu. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₅ .		
272-206-0	3G	68783-66-4
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja odsiarczona		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie destylatu benzynowego procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych i nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₃ - C ₆ i wrzących w przedziale temperatur od około -20 °C do +100 °C (od -4 °F do +212 °F).		
272-896-3	3G	68919-39-1
Kondensaty gazu ziemnego		
Złożona mieszanina węglowodorów oddzielonych i/lub wykroplonych z gazu ziemnego w czasie transportu i zbieranych w studzienkach separacyjnych i/lub zagłębiach rurociągów produkcyjnych, zbierających, przesyłowych i rozprowadzających, w skrubkach itd. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂ - C ₈ .		
285-510-3	3G	85116-59-2

nr EINECS	grupa	nr CAS
289-220-8	3G	86290-81-5
Benzyna		
Złożona mieszanina węglowodorów pozostałych po selektywnym usunięciu związków aromatycznych z lekkiej frakcji benzyny poddanej reformowaniu katalitycznemu. Składa się głównie ze związków parafinowych i cyklicznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₈ i wrzących w przedziale temperatur około 66-121 °C (151-250 °F).		
292-698-0	3G	90989-42-7
Węglowodory aromatyczne, C _{7,8} produkty dealkilacji, pozostałości podestylacyjne.		
295-298-4	3G	91995-38-9
Węglowodory C _{4,6} frakcja lekka z odpentanowania na instalacji hydrrafinacji węglowodorów aromatycznych		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pierwsza frakcja z kolumny do odpędzania pentanu przed hydrrafinacją wsadów aromatycznych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₆ i wrzących w przedziale temperatur około 25-40 °C (77-104 °F).		
295-302-4	3G	91995-41-4
Destylaty z ropy naftowej, termicznie polimeryzowana benzyna popirolityczna bogata w C ₅		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji termicznie polimeryzowanej benzyny popirolitycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla w zakresie C ₄ - C ₆ głównie C ₅ .		
295-331-2	3G	91995-68-5
Ekstrakty z ropy naftowej, z lekkiej frakcji reformatu		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z ekstrakcji rozpuszczalnikowej frakcji benzynowej poddanej reformowaniu katalitycznemu. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₈ i wrzących w przedziale około 100-200 °C (212-392 °F).		
295-434-2	3G	92045-53-9
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja poddana hydroodsiarczaniu i dearomatyzacji		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji lekkich frakcji benzynowych poddanych hydroodsiarczaniu i dearomatyzacji. Składa się głównie z parafin i cykloparafin C ₇ wrzących w przedziale temperatur około 90-100 °C (194-212 °F).		

nr EINECS	grupa	nr CAS
295-442-6	3G	92045-60-8
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja bogata w C ₅ odsiarczona Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie benzyny z ropy naftowej procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₅ głównie C ₅ i wrzących w przedziale temperatur od około -10°C do +35°C (14-95 _F).		
295-444-7	3G	92045-62-0
Węglowodory, C ₈₋₁₁ benzyna krakingowa, pogon toluenowy (frakcja potoluenowa) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji wstępnie uwodornionej benzyny krakowanej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₈ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 130-205 _C (266-401 _F).		
295-445-2	3G	92045-63-1
Węglowodory, C ₄₋₁₁ benzyna krakingowa wolna od aromatów Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacyjnego oddzielenia frakcji zawierających benzen i toluen oraz frakcji wyżej wrzących, z wstępnie uwodornionej benzyny krakingowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₁₁ i wrzących w przedziale temperatur około 30-205 _C (86-401 _F).		
296-028-8	3G	92201-97-3
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja z termicznie polimeryzowanej benzyny popirolitycznej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez frakcjonowanie termicznie polimeryzowanej benzyny popirolitycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₄ - C ₆ i wrzących w przedziale temperatur około 0-80 _C (32-176 _F).		
296-903-4	3G	93165-19-6
Destylaty z ropy naftowej bogate w C ₆ Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji surowca naftowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₇ bogatych w C ₆ i wrzących w przedziale temperatur około 60-70 _C (140-158 _F).		
302-639-3	3G	94114-03-1
Benzyna popirolityczna, uwodorniona Frakcja destylacyjna otrzymywana przez uwodornienie benzyny pochodzącej z pirolizy wrząca w przedziale temperatur około 20-200 _C (68-392 _F).		
305-750-5	3G	95009-23-7
Destylaty z ropy naftowej, frakcja C ₈₋₁₂ z polimeryzowanych destylatów z pirolizy (krakingu parowego) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji polimeryzowanej frakcji C ₈ - C ₁₂ z destylatów pochodzących z krakingu		

nr EINECS	grupa	nr CAS
parowego benzyn. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₈ - C ₁₂ .		
308-261-5	3G	97926-43-7
Ekstrakty z ropy naftowej, ciężki rozpuszczalnik benzynowy, rafinowany ziemią bielącymi		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku obróbki ziemią bielącą ciężkiego rozpuszczalnika naftenowego będącego ekstraktem. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₁₀ i wrzających w przedziale temperatur około 80-180 °C (175-356 °F).		
308-713-1	3G	98219-46-6
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja produktów pirolizy (krakingu parowego), pozbawiona benzenu, po obróbce termicznej		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku obróbki termicznej i destylacji pozbawionej benzenu lekkiej frakcji produktów pirolizy (krakingu parowego) benzyn. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₁₂ i wrzających w przedziale temperatur około 95-200 °C (203-392 °F).		
308-714-7	3G	98219-47-7
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja produktów pirolizy (krakingu parowego), po obróbce termicznej		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku obróbki i destylacji lekkiej frakcji produktów krakingu parowego benzyn. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₅ - C ₆ i wrzających w przedziale temperatur około 35-80 °C (95-176 °F).		
309-862-5	3G	101316-56-7
Destylaty z ropy naftowej, C _{7,9} bogate w C ₈ po hydroodsiarczaniu i dearomatyzacji		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji lekkiej frakcji z ropy, poddanej hydroodsiarczaniu i dearomatyzacji. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₉ , głównie parafin i cykloparafin C ₈ wrzających w przedziale temperatur około 120-130 °C (248-266 °F).		
309-870-9	3G	101316-66-9
Węglowodory, C _{6,8} uwodornione i dearomatyzowane w procesie sorpcji toluenu		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie sorpcji toluenu z uwodornionej katalitycznie benzyny krakingowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₆ - C ₈ i wrzających w przedziale temperatur około 80-135 °C (176-275 °F).		
309-976-5	3G	101795-01-1
Benzyna z ropy naftowej, lekka frakcja odsiarczona		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie benzyny procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		przeważnie w zakresie C ₅ - C ₈ i wrzących w przedziale temperatur od około 20°C do 130°C (68-266°F).
310-012-0	3G	102110-14-5
		Węglowodory, C ₃₋₆ bogate w C ₅ benzyna popirolityczna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji benzyny popirolitycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₃ - C ₆ głównie C ₅ .
310-013-6	3G	102110-15-6
		Węglowodory, bogate w C ₅ zawierające dicyklopentadien Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla C ₅ oraz dicyklopentadienu i wrzących w przedziale temperatur około 30-170°C (86-338°F).
310-057-6	3G	102110-55-4
		Pozostałości naftowe, lekka frakcja aromatyczna po pirolizie (krakowaniu parowym) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego lub procesów podobnych, po wyodrębnieniu bardzo lekkich produktów, co daje pozostałość, w której najlżejsze węglowodory mają liczbę atomów węgla większą od C ₅ . Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₅ i wrzących w temperaturach wyższych niż około 40°C (104°F).
232-366-4	3H	8008-20-6
		Nafta z ropy naftowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji surowej ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 150-290°C (320-554°F).
265-191-7	3H	64742-88-7
		Nafta rozpuszczalnikowa z ropy naftowej, frakcja średnia alifatyczna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji surowej ropy naftowej lub naturalnej benzyny. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 140-220°C (284-428°F).
265-200-4	3H	64742-96-7
		Nafta rozpuszczalnikowa z ropy naftowej, frakcja ciężka alifatyczna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji surowej ropy naftowej lub naturalnej benzyny. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 190-290°C (374-554°F).
295-418-5	3H	92045-37-9
		Benzyna z ropy naftowej, szerokozakresowa frakcja z destylacji pierwotnej

nr EINECS	grupa	nr CAS
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji atmosferycznej ropy naftowej jako szerokozakresowa frakcja paliwa węglowodorowego, wrzącego w zakresie temperatur około 70-220°C (158-428°F).		
265-194-3	3I	64742-91-2
Destylaty z ropy naftowej po pirolizie (krakowaniu parowym) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 90-290°C (190-554°F).		
270-728-3	3I	68477-39-4
Destylaty z ropy naftowej, krakowane i stabilizowane destylaty naftowe z destylatów po pirolizie (krakowaniu parowym), frakcja C ₈₋₁₀ Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji krakowanych i stabilizowanych destylatów z krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla w zakresie C ₈ - C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur około 129-194°C (264-382°F).		
270-729-9	3I	68477-40-7
Destylaty z ropy naftowej, krakowane i stabilizowane destylaty naftowe z destylatów po pirolizie (krakowaniu parowym), frakcja C ₁₀₋₁₂ Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji krakowanych i stabilizowanych destylatów z krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla w zakresie C ₁₀ - C ₁₂ .		
270-737-2	3I	68477-54-3
Destylaty z ropy naftowej, frakcja C ₈₋₁₂ produktów pirolizy (krakingu parowego) Złożona mieszanina związków organicznych otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₈ - C ₁₂ .		
285-507-7	3I	85116-55-8
Nafta z ropy naftowej, frakcja z krakingu termicznego poddana hydroodsiarczaniu Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez frakcjonowanie destylatu z krakingu termicznego poddanego hydroodsiarczaniu. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie od C ₈ -C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 120-283°C (284-541°F).		
292-621-0	3I	90640-98-5
Węglowodory aromatyczne, frakcja C ₁₀₊ benzyny popirolitycznej hydrorafinowanej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego i poddanych działaniu wodoru w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie powyżej C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur około 150-320°C (302-608°F).		

nr EINECS	grupa	nr CAS
292-637-8	3I	90641-13-7
Benzyna z ropy naftowej, hydrorafinowana frakcja produktów pirolizy (krakingu parowego), bogata w aromaty C ₉₋₁₀		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z procesu krakingu parowego, a następnie poddanych działaniu wodoru w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₁₀ i wrzących w przedziale temperatur od około 140-200°C (284-392°F).		
309-881-9	3I	101316-80-7
Nafta rozpuszczalnikowa z ropy naftowej, ciężka frakcja aromatyczna z hydrokrakingu termicznego		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktu hydrokrakingu destylatu naftowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur od około 235-290°C (455-554°F).		
265-074-0	3J	64741-73-7
Destylaty z ropy naftowej, alkilat		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów reakcji izobutanu z węglowodorami monoolefinowymi o liczbie atomów węgla zwykle w zakresie C ₃ - C ₅ . Składa się głównie z nasyconych węglowodorów łańcuchowych rozgałęzionych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₁₇ i wrzących w przedziale temperatur około 205-320°C (401-608°F).		
265-099-7	3J	64741-98-6
Ekstrakty z ropy naftowej, ciężki rozpuszczalnik benzynowy		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ - C ₁₂ i wrzących w przedziale temperatur około 90-220°C (194-428°F).		
265-132-5	3J	64742-31-0
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja zobojętniona chemicznie (ługowana)		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie obróbki mającej na celu usunięcie substancji kwasowych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur od około 150-290°C (302-554°F).		
265-149-8	3J	64742-47-8
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja hydrorafinowana		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji naftowej działaniu wodoru w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur od około 150-290°C (302-554°F).		
265-184-9	3J	64742-81-0
Nafta z ropy naftowej, poddana hydroodsiarczaniu		

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z ropy naftowej przez poddanie jej działaniu wodoru w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₁₆ i wrzących w przedziale temperatur od około 150-290°C (302-554°F).</p>		
265-198-5	3J	64742-94-5
<p>Nafta rozpuszczalnikowa z ropy naftowej, ciężka frakcja aromatyczna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji strumieni aromatycznych. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 165-290°C (330-554°F).</p>		
269-778-9	3J	68333-23-3
<p>Benzyna z ropy naftowej, ciężka frakcja z koksowania Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów pochodzących z koksowania fluidalnego. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₆ - C₁₅ i wrzących w przedziale temperatur około 157-288°C (315-550°F).</p>		
285-508-2	3J	85116-57-0
<p>Benzyna z ropy naftowej, ciężka frakcja aromatyczna zhydroodsiarczonych produktów reformingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez frakcjonowanie hydroodsiarczonej i reformowanej katalitycznie benzyny. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₇ - C₁₃ i wrzących w przedziale temperatur około 98-218°C (208-424°F).</p>		
294-799-5	3J	91770-15-9
<p>Frakcja nafty z ropy naftowej, odsiarczona Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie destylatu naftowego procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 130-290°C (266-554°F).</p>		
295-416-4	3J	92045-36-8
<p>Frakcja nafty z ropy naftowej, rafinowana rozpuszczalnikowo i odsiarczona Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z ropy naftowej w wyniku rafinacji rozpuszczalnikowej i odsiarczania, wrzących w przedziale temperatur około 150-260°C (302-500°F).</p>		
297-854-1	3J	93763-35-0
<p>Węglowodory, C₉₋₁₆ hydrorafinowane, dearomatyzowane Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rozpuszczalniki, które zostały poddane hydrorafinacji w celu konwersji związków aromatycznych do naftenów przez uwodornienie katalityczne</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
307-033-2 Fracja ropy naftowej, rafinowana rozpuszczalnikowo i hydroodsiarczona	3J	97488-94-3
309-864-6 Destylaty z ropy naftowej, hydroodsiarczona pełnozakresowa średnia frakcja z koksowania Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez frakcjonowanie hydroodsiarczonego destylatu z koksowania. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₈ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 120-283°C (248-541°F).	3J	101316-58-9
309-882-4 Benzyna rozpuszczalnikowa z ropy naftowej, hydroodsiarczona ciężka frakcja aromatyczna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku katalitycznego hydroodsiarczenia frakcji naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₁₃ i wrzących w przedziale temperatur około 180-240°C (356-464°F).	3J	101316-81-8
309-884-5 Benzyna rozpuszczalnikowa z ropy naftowej, hydroodsiarczona średnia frakcja Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku katalitycznego hydroodsiarczenia frakcji naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₁₃ i wrzących w przedziale temperatur około 175-220°C (347-428°F).	3J	101316-82-9
309-944-0 Fracja ropy naftowej, hydrorafinowana Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej, a następnie hydrorafinacji. Składa się głównie z alkanów, cykloalkanów i alkilobenzenów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₂ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 230-270°C (446-518°F).	3J	101631-19-0
265-043-1 Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, z destylacji pierwotnej Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 205-400°C (401-752°F).	4A	64741-43-1
265-044-7 Destylaty z ropy naftowej, frakcja średnia z destylacji pierwotnej Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 205-345°C (401-653°F).	4A	64741-44-2
272-341-5	4A	68814-87-9

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Destylaty z ropy naftowej, pełnozakresowa frakcja średnia z destylacji pierwotnej Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 150-400°C (320-752°F).</p>	4A	68915-96-8
272-817-2	4A	68915-96-8
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężkie z destylacji pierwotnej Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Wrze w przedziale temperatur około 288-471°C (550-880°F).</p>	4A	68915-97-9
272-818-8	4A	68915-97-9
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, wysokowrzące z destylacji pierwotnej Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Wrze w przedziale temperatur około 282-349°C (540-660°F).</p>	4A	91722-55-3
294-454-9	4A	91722-55-3
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja z destylacji pierwotnej, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez oddzielenie normalnych parafin z frakcji naftowej w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₁ - C₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 205-345°C (401-653°F).</p>	4A	92062-14-1
295-528-3	4A	92062-14-1
<p>Benzyna rozpuszczalnikowa z ropy naftowej, frakcja ciężka Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₀ - C₂₀ zawierających niewielkie ilości aromatów i wrzących w przedziale temperatur około 185-210°C (365-410°F).</p>	4A	92704-36-4
296-468-0	4A	92704-36-4
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, z destylacji pierwotnej, rafinowane ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów pochodząca z rafinacji frakcji naftowej ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi, w procesie kontaktowania lub perkolacji, w celu usunięcia zawartych w niej śladowych ilości związków polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₀ - C₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 160-410°C (320-770°F).</p>	4B	64741-59-9
265-060-4	4B	64741-59-9
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji produktów z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 150-400°C (302-752°F). Zawiera stosunkowo dużą ilość dwupierścieniowych węglowodorów aromatycznych.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-062-5	4B	64741-60-2
Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji produktów z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₃₀ i wrzących w przedziale temperatur około 205-450°C (401-842°F). Zawiera stosunkowo dużą ilość trójpierścieniowych węglowodorów aromatycznych.		
265-078-2	4B	64741-77-1
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja z hydrokrakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów pochodząca z destylacji produktów z procesu hydrokrakingu. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₁₈ i wrzących w przedziale temperatur około 160-320°C (320-608°F).		
265-084-5	4B	64741-82-8
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja z krakingu termicznego Złożona mieszanina węglowodorów pochodząca z destylacji produktów z procesu krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₂₂ i wrzących w przedziale temperatur około 160-370°C (320-698°F).		
269-781-5	4B	68333-25-5
Destylaty z ropy naftowej, hydroodsiarczona lekka frakcja z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie lekkiej frakcji destylatów z krakingu katalitycznego działaniu wodoru w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 150-400°C (302-752°F). Zawiera stosunkowo dużą ilość dwupierścieniowych węglowodorów aromatycznych.		
270-662-5	4B	68475-80-9
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja z pirolizy (krakingu parowego) benzyn Złożona mieszanina węglowodorów pochodząca z wielostopniowej destylacji produktów z procesu krakingu parowego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₁₈ .		
270-727-8	4B	68477-38-3
Destylaty z ropy naftowej, krakowane destylaty z pirolizy (krakingu parowego) destylatów z ropy naftowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie destylacji krakowanego destylatu z pirolizy (krakingu parowego) i/lub produktów jego frakcjonowania. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ do polimerów o małym ciężarze molekularnym.		
271-260-2	4B	68527-18-4
Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, z pirolizy (krakingu parowego)		

nr EINECS	grupa	nr CAS
Złożona mieszanina węglowodorów wytworzona w procesie destylacji produktów z procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₉ i wrzących w przedziale temperatur około 205-400°C (400-752°F)		
285-505-6	4B	85116-53-6
Destylaty z ropy naftowej, hydroodsiarczona średnia frakcja z krakingu termicznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie frakcjonowania hydroodsiarczonych surowych destylatów z krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 205-400°C (401-752°F).		
295-411-7	4B	92045-29-9
Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, z krakingu termicznego, hydroodsiarczone		
295-514-7	4B	92062-00-5
Pozostałości naftowe, uwodornione, z pirolizy (krakingu parowego) benzyny Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako frakcja pozostałości z destylacji produktów z procesu krakingu parowego hydroorafinowanej benzyny. Składa się głównie z węglowodorów wrzących w przedziale temperatur około 200C-350°C (32-662°F).		
295-517-3	4B	92062-04-9
Pozostałości naftowe po destylacji benzyny po krakowaniu parowym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pozostałość z kolumny rozdzielającej produkty z procesu krakingu parowego benzyny w wysokiej temperaturze. Wrze w przedziale temperatur około 147-300°C (297-572°F) i daje jako produkt końcowy olej o lepkości 18 cSt w temperaturze 50°C.		
295-991-1	4B	92201-60-0
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja z krakingu katalitycznego, degradowana termicznie Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji produktów z procesu krakingu katalitycznego, używana jako ciekły nośnik ciepła. Składa się głównie z węglowodorów wrzących w przedziale temperatur około 190-340°C (374-644°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj związki organiczne siarki.		
297-905-8	4B	93763-85-0
Pozostałości naftowe, z termicznie polimeryzowanej benzyny popirolitycznej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pozostałość z destylacji termicznie polimeryzowanej benzyny popirolitycznej i wrząca w przedziale temperatur około 150-350°C (302-662°F).		
307-662-2	4B	97675-88-2
Węglowodory, C ₁₆₋₂₀ pozostałość destylacyjna z hydrokrakingu destylatu parafinowego, odparafinowana rozpuszczalnikowo Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie rozpuszczalnikowego odparafinowania pozostałości destylacyjnej z hydrokrakingu destylatu		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		parafinowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₆ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur od około 360-500°C (680-932°F). Produktem końcowym jest olej o lepkości 4,5 cSt w temperaturze około 100°C (212°F).
308-278-8	4B	97926-59-5
		Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, hydroodsiarczone, z krakingu termicznego lekkiej frakcji próżniowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez katalityczne hydroodsiarczanie krakowanej termicznie lekkiej frakcji próżniowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₄ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 270-370°C (518-698°F).
309-865-1	4B	101316-59-0
		Destylaty z ropy naftowej, hydroodsiarczona średnia frakcja z koksowania Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez frakcjonowanie surowych hydroodsiarczonych frakcji destylatowych z koksowania. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₂ - C ₂₁ i wrzących w przedziale temperatur około 200-360°C (392-680°F).
309-939-3	4B	101631-14-5
		Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja z pirolizy (krakingu parowego) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ciężkich pozostałości z pirolizy (krakingu parowego). Składa się głównie z wysoko alkilowanych ciężkich węglowodorów aromatycznych wrzących w przedziale temperatur około 250-400°C (482-752°F).
265-049-4	5A	64741-49-7
		Kondensaty z ropy naftowej, z kolumny próżniowej Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana jako wrzący w najniższej temperaturze strumień w destylacji próżniowej pozostałości z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 205-400°C (401-752°F).
265-059-9	5A	64741-58-8
		Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, lekka frakcja próżniowa Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji próżniowej pozostałości z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₃ - C ₃₀ i wrzących w przedziale temperatur około 230-450°C (446-842°F).
265-190-1	5A	64742-87-6
		Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, hydroodsiarczona lekka frakcja próżniowa Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z procesu katalitycznego hydroodsiarczania. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₃ - C ₃₀ i wrzących w przedziale temperatur około 230-450°C (446-842°F).

nr EINECS	grupa	nr CAS
295-407-5	5A	92045-24-4
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, hydrowrafinowana lekka frakcja próżniowa Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie hydrowrafinacji w obecności katalizatora lekkiej frakcji próżniowej olejów napędowych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₃₀ i wrzących w przedziale temperatur około 230-450°C (446-842°F).</p>		
295-408-0	5A	92045-26-6
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, lekka frakcja próżniowa po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie odparafinowania próżniowego destylatu z ropy naftowej metodą rozpuszczalnikową. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₃₀ i daje jako produkt końcowy olej o lepkości pomiędzy 20-25 cSt w temperaturze 40°C.</p>		
295-409-6	5A	92045-27-7
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, lekka frakcja próżniowa po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana, jako rafinat z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₃₀ i wrzących w przedziale temperatur około 230- 450°C (446-842°F).</p>		
307-750-0	5A	97722-01-5
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, lekka próżniowa frakcja naftenowa Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie destylacji próżniowej naftenowej ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₂₇ i wrzących w przedziale temperatur około 240-400°C (464-752°F). Jako produkt końcowy otrzymuje się olej o lepkości 9,5 cSt w temperaturze 40°C (104°F).</p>		
307-754-2	5A	97722-05-9
<p>Węglowodory, C₁₆₋₂₀ destylat hydrowrafinowany, lekka frakcja z destylacji próżniowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana, jako pierwsze frakcje z próżniowej destylacji produktów katalitycznej hydrowrafinacji destylatu, o lepkości 2 cSt w temperaturze 100°C (212°F). Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₆ - C₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 290-350°C (554-662°F).</p>		
307-756-3	5A	97722-07-1
<p>Węglowodory, C₁₁₋₁₇ średnia frakcja naftenowa Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie destylacji próżniowej destylatu naftenowego, o lepkości 2,2 cSt w temperaturze 40°C (104°F). Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₁ - C₁₇ i wrzących w przedziale temperatur około 200-300°C (392-572°F).</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
309-693-7	5A	100684-22-8
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, lekka frakcja próżniowa, rafinowana węglem aktywnym</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji węglem aktywnym lekkiej frakcji próżniowej naftowych olejów napędowych w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₃₀.</p>		
309-694-2	5A	100684-23-9
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, lekka frakcja próżniowa, rafinowana ziemiami bielącymi</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji ziemią bielącą lekkiej frakcji próżniowej naftowych olejów napędowych w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₃₀.</p>		
265-088-7	5B	64741-86-2
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja odsiarczona</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie destylatu naftowego procesowi odsiarczania w celu konwersji merkaptanów lub usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 150-345°C (302-653°F).</p>		
265-092-9	5B	64741-90-8
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, po rafinacji rozpuszczalnikowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₁ - C₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 205-400°C (401-752°F).</p>		
265-093-4	5B	64741-91-9
<p>Destylaty z ropy naftowej, frakcja średnia po rafinacji rozpuszczalnikowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 150-345°C (302-653°F).</p>		
265-112-6	5B	64742-12-7
<p>Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, po rafinacji kwasowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat w procesie rafinacji kwasem siarkowym. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 230-400°C (446-752°F).</p>		
265-113-1	5B	64742-13-8
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja po rafinacji kwasowej</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat w procesie rafinacji kwasem siarkowym. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 205-345°C (401-653°F).		
265-114-7	5B	64742-14-9
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja po rafinacji kwasowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat w procesie rafinacji kwasem siarkowym. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 150-290°C (302-554°F).		
265-129-9	5B	64742-29-6
Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, zobojętnione chemicznie (ługowane) Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie przeróbki w celu usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₃ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 230-400°C (446-752°F).		
265-130-4	5B	64742-30-9
Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja zobojętniona chemicznie (ługowana) Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie przeróbki w celu usunięcia zanieczyszczeń kwaśnych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 205-345°C (401-653°F).		
265-139-3	5B	64742-38-7
Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja rafinowana ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji frakcji naftowej ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi, zwykle w procesie perkolacji, w celu usunięcia zawartych w niej śladowych ilości związków polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₉ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 150-345°C (302-653°F).		
265-148-2	5B	64742-46-7
Destylaty z ropy naftowej, hydrorafinowana frakcja średnia Złożona mieszanina węglowodorów, którą otrzymuje się w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora frakcji naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₁ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 205-400°C (401-752°F).		
265-182-8	5B	64742-79-6
Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, hydroodsiarczone Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie ropy naftowej działaniu wodoru w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₃ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 230-400°C (446-		

nr EINECS	grupa	nr CAS
752(F).		
265-183-3	5B	64742-80-9
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja hydrodisiarczona Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z surowca naftowego w wyniku obróbki wodorem w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₁ - C₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 205-400°C (401-752°F).</p>		
269-822-7	5B	68334-30-5
<p>Oleje napędowe, do silników wysokoprężnych Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₂₀ i wrzących w przedziale temperatur 163-357°C (325-675°F).</p>		
270-671-4	5B	68476-30-2
<p>Olej opałowy, nr 2 Destylat olejowy o lepkości minimum 32,6 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F)-maksimum 37,9 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F).</p>		
270-673-5	5B	68476-31-3
<p>Olej opałowy, nr 4 Destylat olejowy o lepkości minimum 45 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F)-maksimum 125 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F).</p>		
270-676-1	5B	68476-34-6
<p>Oleje napędowe dieslowe, nr 2 Olej destylowany o lepkości minimum 32,6 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F)-maksimum 40,1 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F).</p>		
270-719-4	5B	68477-29-2
<p>Destylaty z ropy naftowej, pozostałości z kolumny frakcjonowania produktu reformingu katalitycznego, frakcja wrząca w wysokich temperaturach Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji pozostałości z kolumny frakcjonującej produkt reformingu katalitycznego. Wrze w przedziale temperatur około 343-399°C (650-750°F).</p>		
270-721-5	5B	68477-30-5
<p>Destylaty z ropy naftowej, średniowrząca frakcja z pozostałości z kolumny frakcjonowania produktu reformingu katalitycznego, frakcja wrząca w średnich temperaturach Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji pozostałości z kolumny frakcjonującej produkt reformingu katalitycznego. Wrze w przedziale temperatur około 288-371°C (550-700°F).</p>		
270-722-0	5B	68477-31-6
<p>Destylaty z ropy naftowej, pozostałość z kolumny frakcjonowania produktu</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
reformingu katalitycznego, frakcja wrząca w niskich temperaturach Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji pozostałości z kolumny frakcjonującej produkt reformingu katalitycznego. Wrze w temperaturze poniżej 288°C (550°F).		
292-615-8	5B	90640-93-0
Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja wysokorafinowana Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku poddania frakcji z ropy naftowej kilku z następujących procesów jednostkowych: filtracja, wirowanie, destylacja atmosferyczna, destylacja próżniowa, rafinacja kwasowa, neutralizacja i rafinacja ziemiami bielącymi. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₂₀ .		
295-294-2	5B	91995-34-5
Destylaty z ropy naftowej, frakcje z reformingu katalitycznego, koncentrat ciężkich węglowodorów aromatycznych Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji reformowanej katalitycznie frakcji benzynowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₁₆ i wrzących w przedziale temperatur około 200-300°C (392-572°F).		
300-227-8	5B	93924-33-5
Frakcje oleju napędowego, parafinowe Destylat otrzymywany z redestylacji złożonej mieszaniny węglowodorów otrzymywanej w wyniku destylacji produktów z ostrej katalitycznej hydrrafinacji parafin. Wrze w przedziale temperatur około 190-330°C (374-594°F).		
307-035-3	5B	97488-96-5
Benzyna z ropy naftowej, hydroodsiarczona frakcja ciężka, poddana rafinacji rozpuszczalnikowej		
307-659-6	5B	97675-85-9
Węglowodory, C ₁₆₋₂₀ lekki destylat ze średniego destylatu hydrrafinowanego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pierwsze frakcje destylacji próżniowej produktów hydrrafinacji średniego destylatu. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₆ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 290-350°C (554-662°F). Produktem końcowym jest olej o lepkości 2 cSt w temperaturze 100°C (212°F).		
307-660-1	5B	97675-86-0
Węglowodory C ₁₂₋₂₀ lekki destylat z frakcji parafinowej hydrrafinowanej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pierwsze frakcje z próżniowej destylacji produktów hydrrafinacji ciężkich parafin w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₂ - C ₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 230-350°C (446-662°F). Produktem końcowym jest olej o lepkości 2 cSt w temperaturze 100°C (212°F).		

nr EINECS	grupa	nr CAS
307-757-9	5B	97722-08-2
<p>Węglowodory C₁₁₋₁₇ lekka frakcja naftenowa, poddana ekstrakcji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez ekstrakcję aromatów z lekkiego destylatu naftenowego o lepkości 2,2 cSt w temperaturze 40°C (104°F). Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₁ - C₁₇ i wrzących w przedziale temperatur około 200-300°C (392-572°F).</p>		
308-128-1	5B	97862-78-7
<p>Fracje oleju napędowego, hydrorafinowane Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z redestylacji produktów hydrorafinacji parafin w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₇ - C₂₇ i wrzących w przedziale temperatur około 330-340°C (626-644°F).</p>		
309-667-5	5B	100683-97-4
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa rafinowana węglem aktywnym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji z ropy naftowej rafinacji węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₂ - C₂₈.</p>		
309-668-0	5B	100683-98-5
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja parafinowa rafinowana węglem aktywnym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji z ropy naftowej rafinacji węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₆ - C₃₆.</p>		
309-669-6	5B	100683-99-6
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja parafinowa rafinowana ziemią bielącą Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie frakcji z ropy naftowej rafinacji ziemią bielącą w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₆ - C₃₆.</p>		
265-045-2	6A	64741-45-3
<p>Pozostałości naftowe z kolumny destylacji atmosferycznej Złożona pozostałość z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 350°C (662°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-058-3	6A	64741-57-7
<p>Fracje olejowe z ropy naftowej, ciężka frakcja próżniowa Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji próżniowej</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>pozostałości z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C₂₀ - C₅₀ i wrzących w zakresie temperatur około 350-600°C (662-1112°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-063-0	6A	64741-61-3
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji produktów z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C₁₅ - C₃₅ i wrzących w zakresie temperatur około 260-500°C (500-932°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-064-6	6A	64741-62-4
<p>Klarowane oleje z ropy naftowej, z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji produktów z procesu krakingu katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 350°C (662°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-069-3	6A	64741-67-9
<p>Pozostałości z ropy naftowej, z frakcjonowania produktów reformingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji produktów z procesu reformingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C₁₀ - C₂₅ i wrzących w zakresie temperatur około 160-400°C (320-725°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-076-1	6A	64741-75-9
<p>Pozostałości z ropy naftowej, z hydrokrakingu Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji produktów z procesu hydrokrakingu. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 350°C (662°F).</p>		
265-081-9	6A	64741-80-6
<p>Pozostałości z ropy naftowej, z krakingu termicznego Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji produktów z procesu krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 350°C (662°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-082-4	6A	64741-81-7
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja z krakingu termicznego</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów z destylacji produktów procesu krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C₁₅ - C₃₆ i wrzących w zakresie temperatur 260-480°C (500-896°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-162-9	6A	64742-59-2
<p>Fracje olejowe z ropy naftowej, frakcja próżniowa hydrowyafinowana</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrowyafinacji w obecności katalizatora frakcji z ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₅₀ i wrzących w przedziale temperatur około 230-600°C (446-1 112°F). Strumień ten zazwyczaj zawiera 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-181-2	6A	64742-78-5
<p>Pozostałości z ropy naftowej, hydrodesulfuryzowana pozostałość z kolumny destylacji atmosferycznej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrowyafinacji w obecności katalizatora pozostałości z kolumny destylacji atmosferycznej w warunkach zapewniających przede wszystkim usunięcie związków organicznych siarki. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 350°C (662°F). Strumień ten zazwyczaj zawiera 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-189-6	6A	64742-86-5
<p>Fracje olejowe z ropy naftowej, hydrodesulfuryzowana ciężka frakcja próżniowa</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie katalitycznego hydrodesulfuryzowania. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale około C₂₀ - C₅₀ i wrzących w zakresie temperatur około 350-600°C (662-1 112°F). Strumień ten zazwyczaj zawiera 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-193-8	6A	64742-90-1
<p>Pozostałości z ropy naftowej z pirolizy (krakingu parowego)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji produktów z procesu krakingu parowego (obejmującego kraking parowy w celu wytworzenia etylenu). Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₁₄ i wrzących w temperaturze wyższej od około 260°C (500°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
269-777-3	6A	68333-22-2

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Pozostałości z ropy naftowej z destylacji atmosferycznej Złożona pozostałość z destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₁₁ i wrzących w temperaturze wyższej od około 200°C (392°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
269-782-0	6A	68333-26-6
<p>Klarowane oleje z ropy naftowej, hydrodosiarczone, z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrowyafinacji klarowanych olejów z krakingu katalitycznego w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 350°C (662°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
269-783-6	6A	68333-27-7
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja hydrodosiarczona, z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrowyafinacji średniej frakcji destylatów z krakingu katalitycznego w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale około C₁₁ - C₃₀ i wrzących w zakresie temperatur około 205-450°C (401-842°F). Zawiera stosunkowo dużą ilość trójpierścieniowych węglowodorów aromatycznych.</p>		
269-784-1	6A	68333-28-8
<p>Destylaty z ropy naftowej, hydrodosiarczona ciężka frakcja, z krakingu katalitycznego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrowyafinacji ciężkich destylatów z krakingu katalitycznego w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C₁₅ - C₃₅ i wrzących w zakresie temperatur około 260-500°C (500-932°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
270-674-0	6A	68476-32-4
<p>Olej opałowy, frakcje olejowe z destylacji pierwotnej pozostałości, o dużej zawartości siarki</p>		
270-675-6	6A	68476-33-5
<p>Olej opałowy jako pozostałości Ciekły produkt z różnych strumieni rafineryjnych, zwykle pozostałości. Jego skład jest złożony i zmienia się w zależności od źródła ropy naftowej.</p>		
270-792-2	6A	68478-13-7
<p>Pozostałości z ropy naftowej, z destylacji pozostałości z frakcjonowania produktów reformingu katalitycznego</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
Złożona pozostałość z destylacji pozostałości z frakcjonowania produktów reformingu katalitycznego. Wrze w temperaturze wyższej od około 399°C (750°F).		
270-796-4	6A	68478-17-1
Pozostałości z ropy naftowej, z destylacji ciężkiej frakcji olejowej z koksowania i próżniowej frakcji olejowej Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji ciężkiej frakcji olejowej z koksowania i próżniowej frakcji olejowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₁₃ i wrzących w temperaturze wyższej od około 230°C (446°F).		
270-983-0	6A	68512-61-8
Pozostałości z ropy naftowej, z destylacji ciężkiej frakcji z koksowania i lekkiej frakcji z destylacji próżniowej Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji ciężkiej frakcji olejowej z koksowania i lekkiej próżniowej frakcji olejowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₁₃ i wrzących w temperaturze wyższej od około 230°C (446°F).		
270-984-6	6A	68512-62-9
Pozostałości z ropy naftowej, lekka pozostałość z destylacji próżniowej Złożona pozostałość z destylacji próżniowej pozostałości z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₁₃ i wrzących w temperaturze wyższej od około 230°C (446°F).		
271-013-9	6A	68513-69-9
Pozostałości z ropy naftowej, lekka pozostałość z pirolizy (krakingu parowego) Złożona pozostałość z destylacji produktów procesu krakingu parowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych i nienasyconych o liczbie atomów węgla większej niż C ₇ i wrzących w zakresie temperatur około 101-555°C (214-1 030°F).		
271-384-7	6A	68553-00-4
Olej opałowy, nr 6 Olej destylatowy o lepkości minimum 900 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F)-maksimum 9 000 SUS w temperaturze 37,7°C (100°F).		
271-763-7	6A	68607-30-7
Pozostałości z ropy naftowej, z instalacji destylacji atmosferycznej, o małej zawartości siarki Złożona mieszanina węglowodorów o małej zawartości siarki stanowiąca pozostałość z instalacji destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Jest to pozostałość po oddzieleniu frakcji benzynowej z destylacji pierwotnej, frakcji nafty i frakcji oleju napędowego.		
272-184-2	6A	68783-08-4
Fracje oleju napędowego z ropy naftowej, ciężka frakcja z destylacji atmosferycznej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji ropy naftowej.		

nr EINECS	grupa	nr CAS
Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₇ -C ₃₅ i wrzących w przedziale temperatur około 121-510°C (250-950°F).		
272-187-9	6A	68783-13-1
Pozostałości z ropy naftowej, z płuczki instalacji koksowania, zawierające związki aromatyczne o skondensowanych pierścieniach Bardzo złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji próżniowej i produktów procesu krakingu termicznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₂₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 350°C (662°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.		
273-263-4	6A	68955-27-1
Destylaty z ropy naftowej, z próżniowej destylacji pozostałości naftowych Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana na drodze próżniowej destylacji pozostałości z destylacji atmosferycznej ropy naftowej.		
273-272-3	6A	68955-36-2
Pozostałości z ropy naftowej, frakcja żywiczna z pirolizy (krakingu parowego) Złożona pozostałość z destylacji pozostałości z pirolizy (krakingu parowego) ropy naftowej.		
274-683-0	6A	70592-76-6
Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja próżniowa Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana na drodze destylacji próżniowej pozostałości z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C ₁₄ - C ₄₂ i wrzących w zakresie temperatur około 250-545°C (482-1 013°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.		
274-684-6	6A	70592-77-7
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja próżniowa Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana na drodze destylacji próżniowej pozostałości z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C ₁₁ - C ₃₅ i wrzących w zakresie temperatur około 250-545°C (482-1 013°F).		
274-685-1	6A	70592-78-8
Destylaty z ropy naftowej, frakcje olejowe Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana na drodze destylacji próżniowej pozostałości z atmosferycznej destylacji ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w przedziale C ₁₅ - C ₅₀ i wrzących w zakresie temperatur około 270-600°C (518-1 112°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.		

nr EINECS	grupa	nr CAS
285-555-9	6A	85117-03-9
<p>Fracje olejowe z ropy naftowej, hydroodsiarczona ciężka frakcja próżniowa z koksowania</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana na drodze hydroodsiarczania destylatów ciężkich frakcji z koksowania. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₈ - C₄₄ i wrzących w przedziale temperatur około 304-548°C (579-1018°F). Zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
295-396-7	6A	92045-14-2
<p>Olej opałowy, ciężka frakcja o dużej zawartości siarki</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana na drodze destylacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów alifatycznych, aromatycznych i cykloalifatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₅ i wrzących w temperaturze wyższej od około 400°C (752°F).</p>		
295-511-0	6A	92061-97-7
<p>Pozostałości z ropy naftowej, z krakingu katalitycznego</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów stanowiąca pozostałość z destylacji produktów procesu krakingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₁₁ i wrzących w temperaturze wyższej od około 200°C (392°F).</p>		
295-990-6	6A	92201-59-7
<p>Destylaty z ropy naftowej, średnia frakcja z krakingu katalitycznego, zdegradowana termicznie</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji produktów z procesu krakingu katalitycznego, które były wykorzystywane jako nośnik przenoszenia ciepła. Składa się głównie z węglowodorów wrzących w przedziale temperatur około 220-450°C (428-842°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj organiczne związki siarki.</p>		
298-754-0	6A	93821-66-0
<p>Oleje jako pozostałości z ropy naftowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów, związków siarki i związków organicznych zawierających metale, otrzymywana jako pozostałość procesów rafinowania, frakcjonowania i krakingu. Produktem końcowym jest olej o lepkości wyższej od 1 cSt w temperaturze 100°C (212°F).</p>		
308-733-0	6A	98219-64-8
<p>Pozostałości, z pirolizy (krakingu parowego), obrabiane cieplnie</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku obróbki cieplnej i destylacji surowej benzyny popirolitycznej. Składa się głównie z węglowodorów nienasyconych wrzących w temperaturze wyższej od około 180°C (356°F).</p>		
278-011-7	6B	74869-21-9

nr EINECS	grupa	nr CAS
Smary		
<p>Złożona mieszanina węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₂ - C₅₀. Może zawierać sole organiczne metali alkalicznych, ziem alkalicznych i/lub związki glinu.</p>		
265-051-5	7A	64741-50-0
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa</p>		
<p>Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji próżniowej pozostałości z destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo dużą ilość nasyconych węglowodorów alifatycznych znajdujących się zwykle w tej frakcji destylacyjnej ropy naftowej.</p>		
265-052-0	7A	64741-51-1
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa</p>		
<p>Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji próżniowej pozostałości z destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo dużą ilość nasyconych węglowodorów alifatycznych.</p>		
265-053-6	7A	64741-52-2
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa</p>		
<p>Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji próżniowej pozostałości z destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewiele normalnych parafin.</p>		
265-054-1	7A	64741-53-3
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja naftenowa</p>		
<p>Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie destylacji próżniowej pozostałości z destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewiele normalnych parafin.</p>		
265-117-3	7A	64742-18-3
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja naftenowa, rafinowana kwasowo</p>		
<p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu rafinacji kwasem siarkowym. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
Zawiera stosunkowo niewiele normalnych parafin.		
265-118-9	7A	64742-19-4
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa, rafinowana kwasowo Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu rafinacji kwasem siarkowym. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewiele normalnych parafin.		
265-119-4	7A	64742-20-7
Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa, rafinowana kwasowo Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu rafinacji kwasem siarkowym. Składa się z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).		
265-121-5	7A	64742-21-8
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa, rafinowana kwasowo Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu rafinacji kwasem siarkowym. Składa się z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).		
265-127-8	7A	64742-27-4
Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa, ługowana (neutralizowana chemicznie) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie przemywania czynnikiem zasadowym w celu usunięcia substancji kwaśnych. Składa się z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów alifatycznych.		
265-128-3	7A	64742-28-5
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa, ługowana (neutralizowana chemicznie) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie przemywania czynnikiem zasadowym w celu usunięcia substancji kwaśnych. Składa się z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).		
265-135-1	7A	64742-34-3
Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja naftenowa, ługowana (neutralizowana chemicznie) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie przemywania czynnikiem zasadowym w celu usunięcia substancji kwaśnych. Składa się		

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewiele normalnych parafin.</p>		
265-136-7	7A	64742-35-4
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa, ługowana (neutralizowana chemicznie)</p>		
<p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie przemywania czynnikiem zasadowym w celu usunięcia substancji kwaśnych. Składa się z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewiele normalnych parafin.</p>		
232-455-8	7B	8042-47-5
<p>Olej biały mineralny z ropy naftowej Wysokorafinowany mineralny olej naftowy składający się ze złożonej mieszaniny węglowodorów otrzymywanej w wyniku głębokiej rafinacji frakcji naftowej kwasem siarkowym i olejem, lub w wyniku uwodornienia, lub na drodze połączonych procesów uwodornienia i rafinacji kwasowej. Proces przeróbki może obejmować dodatkowo etapy przemywania i rafinacji. Składa się z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅-C₅₀.</p>		
276-735-8	7B	72623-83-7
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C_{>25} hydrorafinowane, typu bright stock (oleje smarowe o dużej lepkości) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku dwuetapowej hydrorafinacji w obecności katalizatora pozostałości olejowych po odasfaltowaniu rozpuszczalnikowym, z odparafinowaniem przeprowadzonym między etapami. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₅. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej w przybliżeniu 440 cSt w temperaturze 40°C. Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.</p>		
295-425-3	7B	92045-44-8
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, hydrorafinowane, typu bright stock Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji rafinowanych rozpuszczalnikowo pozostałości. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości w przedziale między 650-750 cSt w temperaturze 40°C.</p>		
295-426-9	7B	92045-45-9
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, hydrorafinowane, typu bright stock, po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		rafinowanych rozpuszczalnikowo pozostałości. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla większej niż C ₄₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości w przedziale między 450-500 cSt w temperaturze 40°C.
295-550-3	7B	92062-35-6
		Olej biały mineralny z ropy naftowej, lekki Wysokorafinowany mineralny olej naftowy stanowiący złożoną mieszaninę węglowodorów otrzymywanych w wyniku głębokiej rafinacji frakcji naftowej kwasem siarkowym i olejem, lub w wyniku uwodornienia, lub na drodze połączonych procesów uwodornienia i rafinacji kwasowej. Składa się z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₁₂ .
265-077-7	7C	64741-76-0
		Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja z hydrokrakingu Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji produktów z procesu hydrokrakingu. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₉ i wrzących w przedziale temperatur około 260-600°C (500-1112°F).
265-090-8	7C	64741-88-4
		Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).
265-091-3	7C	64741-89-5
		Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).
265-096-0	7C	64741-95-3
		Pozostałości olejowe z ropy naftowej, z odasfaltowania rozpuszczalnikowego Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z procesu odasfaltowania pozostałości destylacyjnej jako frakcja rozpuszczalna w rozpuszczalnikach C ₃ - C ₄ . Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₂₅ i wrzących w temperaturze wyższej od około 400°C (752°F).
265-097-6	7C	64741-96-4
		Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja naftenowa po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).

nr EINECS	grupa	nr CAS
Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.		
265-098-1	7C	64741-97-5
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.</p>		
265-101-6	7C	64742-01-4
<p>Pozostałości olejowe z ropy naftowej, po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako frakcja nierozpuszczalna w rozpuszczalnikach z procesu rafinacji rozpuszczalnikowej pozostałości destylacyjnej, przy użyciu polarnych rozpuszczalników organicznych takich jak fenol lub furfural. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₅ i wrzących w temperaturze wyższej od około 400°C (752°F).</p>		
265-137-2	7C	64742-36-5
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa rafinowana ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z rafinacji frakcji z ropy naftowej ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania albo perkolacji w celu usunięcia zawartych w niej śladowych ilości związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.</p>		
265-138-8	7C	64742-37-6
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa rafinowana ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z rafinacji frakcji z ropy naftowej ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania albo perkolacji w celu usunięcia zawartych w niej śladowych ilości związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.</p>		
265-143-5	7C	64742-41-2
<p>Pozostałości olejowe z ropy naftowej, rafinowane ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z rafinacji pozostałości olejowych ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania albo perkolacji w celu usunięcia zawartych w niej śladowych ilości związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₅ i wrzących w temperaturze około 400°C (752°F).</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-146-1	7C	64742-44-5
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja naftenowa rafinowana ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z rafinacji frakcji z ropy naftowej ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania albo perkolacji w celu usunięcia zawartych w niej śladowych ilości związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.</p>		
265-147-7	7C	64742-45-6
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa rafinowana ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z rafinacji frakcji z ropy naftowej ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania albo perkolacji w celu usunięcia zawartych w niej śladowych ilości związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.</p>		
265-155-0	7C	64742-52-5
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja naftenowa hydrorafinowana Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji frakcji z ropy naftowej w obecności katalizatora. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.</p>		
265-156-6	7C	64742-53-6
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa hydrorafinowana Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji frakcji z ropy naftowej w obecności katalizatora. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.</p>		
265-157-1	7C	64742-54-7
<p>Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa hydrorafinowana Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji frakcji z ropy naftowej w obecności katalizatora. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.</p>		
265-158-7	7C	64742-55-8
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa hydrorafinowana Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji frakcji z ropy naftowej w obecności katalizatora. Składa się z węglowodorów o liczbie</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.		
265-159-2	7C	64742-56-9
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez oddzielenie normalnych parafin z frakcji z ropy naftowej w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).		
265-160-8	7C	64742-57-0
Pozostałości olejowe z ropy naftowej, hydrorafinowane Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji frakcji z ropy naftowej w obecności katalizatora. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₂₅ i wrzących w temperaturze wyższej od około 400°C (752°F).		
265-166-0	7C	64742-62-7
Pozostałości olejowe z ropy naftowej, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez oddzielenie węglowodorów o długich, rozgałęzionych łańcuchach z pozostałości olejowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C ₂₅ i wrzących w temperaturze wyższej od około 400°C (752°F).		
265-167-6	7C	64742-63-8
Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja naftenowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez oddzielenie normalnych parafin z frakcji z ropy naftowej w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₄₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.		
265-168-1	7C	64742-64-9
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez oddzielenie normalnych parafin z frakcji z ropy naftowej w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₄₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-169-7	7C	64742-65-0
Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez oddzielenie normalnych parafin z frakcji z ropy naftowej w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).		
265-172-3	7C	64742-68-3
Oleje naftenowe z ropy naftowej, ciężka frakcja po odparafinowaniu katalitycznym		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie odparafinowania katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.		
265-173-9	7C4	64742-69-4
Oleje naftenowe z ropy naftowej, lekka frakcja po odparafinowaniu katalitycznym		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie odparafinowania katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.		
265-174-4	7C	64742-70-7
Oleje parafinowe z ropy naftowej, ciężka frakcja po odparafinowaniu katalitycznym		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie odparafinowania katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).		
265-176-5	7C	64742-71-8
Oleje parafinowe z ropy naftowej, lekka frakcja po odparafinowaniu katalitycznym		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie odparafinowania katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C).		
265-179-1	7C	64742-75-2
Oleje naftenowe z ropy naftowej, ciężka frakcja po odparafinowaniu metodą kompleksowania		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez oddzielenie parafinowych węglowodorów o łańcuchach prostych, jako ciało stałe w wyniku obróbki mocznikiem. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej, co najmniej 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-180-7	7C	64742-76-3
<p>Oleje naftenowe z ropy naftowej, lekka frakcja po odparafinowaniu metodą kompleksowania</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie odparafinowania katalitycznego. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.</p>		
276-736-3	7C	72623-85-9
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C₂₀₋₅₀ hydrorafinowe, oparte na olejach o średniej i dużej lepkości</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora: lekkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej, ciężkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej i odasfaltowanych w wyniku rafinacji rozpuszczalnikowej pozostałości olejowych, w procesie dwuetapowym, z odparafinowaniem przeprowadzonym między etapami. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości wynoszącej około 112 cSt w temperaturze 40°C. Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.</p>		
276-737-9	7C	72623-86-0
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C₁₅₋₃₀ hydrorafinowe, oparte na olejach o średniej lepkości</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora: lekkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej i ciężkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej, w procesie dwuetapowym, z odparafinowaniem przeprowadzonym między etapami. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości około 15 cSt w temperaturze 40°C. Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.</p>		
276-738-4	7C	72623-87-1
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C₂₀₋₅₀ hydrorafinowe, oparte na olejach o średniej lepkości</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora: lekkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej, ciężkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej i odasfaltowanych w wyniku rafinacji rozpuszczalnikowej pozostałości olejowych, w procesie dwuetapowym, z odparafinowaniem przeprowadzonym między etapami. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości około 32 cSt w temperaturze 40°C. Zawiera stosunkowo dużą ilość węglowodorów nasyconych.</p>		
278-012-2	7C	74869-22-0
<p>Oleje smarowe</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej i odparafinowania. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₅₀ .
292-613-7	7C	90640-91-8
		Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu kompleksowym
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku odparafinowania ciężkiego destylatu parafinowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości równej lub większej od 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.
292-614-2	7C	90640-92-9
		Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu kompleksowym
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku odparafinowania lekkiego destylatu parafinowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₂ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości mniejszej niż 100 SUS w temperaturze 100°F (19 cSt w 40°C). Zawiera stosunkowo niewielką ilość normalnych parafin.
292-616-3	7C	90640-94-1
		Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym i rafinacji ziemiami bielącymi
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji odparafinowanego ciężkiego destylatu parafinowego ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ .
292-617-9	7C	90640-95-2
		Węglowodory C ₂₀₋₅₀ ciężka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym, hydrorafinowana
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora odparafinowanego ciężkiego destylatu parafinowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ .
292-618-4	7C	90640-96-3
		Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym i rafinacji ziemiami bielącymi
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji odparafinowanego lekkiego destylatu parafinowego ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ .

nr EINECS	grupa	nr CAS
292-620-5	7C	90640-97-4
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja parafinowa, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym i hydrorafinacji		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora odparafinowanego lekkiego destylatu parafinowego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ .		
292-656-1	7C	90669-74-2
Pozostałości olejowe z ropy naftowej, hydrorafinowane, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym		
294-843-3	7C	91770-57-9
Pozostałości olejowe z ropy naftowej, po odparafinowaniu katalitycznym		
295-300-3	7C	91995-39-0
Destylaty z ropy naftowej, odparafinowana ciężka frakcja parafinowa, hydrorafinowana		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez głęboką rafinację odparafinowanego destylatu w wyniku uwodornienia w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₅ - C ₃₉ . Produktem końcowym jest olej o lepkości około 44 cSt w temperaturze 50°C.		
295-301-9	7C	91995-40-3
Destylaty z ropy naftowej, odparafinowana lekka frakcja parafinowa, hydrorafinowana		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez głęboką rafinację odparafinowanego destylatu w wyniku uwodornienia w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₁ - C ₂₉ . Produktem końcowym jest olej o lepkości około 13 cSt w temperaturze 50°C.		
295-305-0	7C	91995-43-6
Destylaty z ropy naftowej, ciężka frakcja parafinowa, siarkowana		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji próżniowej ropy naftowej. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ , do których dodawana jest w podwyższonej temperaturze siarka pierwiastkowa.		
295-316-0	7C	91995-54-9
Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja naftenowa po rafinacji rozpuszczalnikowej i hydrorafinacji		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji frakcji z ropy naftowej w obecności katalizatora i oddzielenia węglowodorów aromatycznych poprzez ekstrakcję rozpuszczalnikową. Składa się głównie z węglowodorów naftenowych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości pomiędzy 13-15 cSt w temperaturze 40°C.		

nr EINECS	grupa	nr CAS
295-423-2	7C	92045-42-6
Oleje smarowe z ropy naftowej, C ₁₇₋₃₅ po ekstrakcji rozpuszczalnikowej, odparafinowane, hydrorafinowane		
295-424-8	7C	92045-43-7
Oleje smarowe z ropy naftowej, hydrokrakowane, wolne od aromatów, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym		
295-499-7	7C	92061-86-4
Pozostałości olejowe z ropy naftowej, hydrokrakowane, rafinowane kwasowo, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie rozpuszczalnikowego oddzielania parafin z pozostałości po destylacji rafinowanych kwasowo, hydrokrakowanych ciężkich parafin i wrzących w temperaturze wyższej od około 380°C (716°F).		
295-810-6	7C	92129-09-4
Oleje parafinowe z ropy naftowej, odparafinowana ciężka frakcja po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z parafinowej ropy naftowej zawierającej siarkę. Składa się głównie z odparafinowanego oleju smarowego po rafinacji rozpuszczalnikowej o lepkości 65 cSt w temperaturze 50°C.		
297-474-6	7C	93572-43-1
Oleje smarowe z ropy naftowej, oleje bazowe, parafinowe Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych, naftenowych i parafinowych. Produktem końcowym jest olej o lepkości 120 SUS w temperaturze 100°F (23 cSt w 40°C).		
297-857-8	7C	93763-38-3
Węglowodory, hydrokrakowane parafinowe pozostałości po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym		
305-588-5	7C	94733-08-1
Destylaty z ropy naftowej, hydrorafinowana ciężka frakcja po rafinacji rozpuszczalnikowej, uwodorniona		
305-589-0	7C	94733-09-2
Destylaty z ropy naftowej, hydrokrakowana lekka frakcja po rafinacji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku dearomatyzacji rozpuszczalnikowej pozostałości z hydrokrakowanej frakcji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₈ - C ₂₇ i wrzących w przedziale temperatur około 370-450°C (698-842°F).		

nr EINECS	grupa	nr CAS
305-594-8	7C	94733-15-0
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C₁₈₋₄₀ hydrokrakowane, destylaty, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rozpuszczalnikowego odparafinowania pozostałości destylacyjnej z hydrokrakingu frakcji ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₈ - C₄₀ i wrzących w przedziale temperatur około 370-550°C (698-1022°F).</p>		
305-595-3	7C	94733-16-1
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C₁₈₋₄₀ uwodornione, rafinaty z ekstrakcji, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rozpuszczalnikowego odparafinowania uwodornionego rafinatu otrzymywanego w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej hydrrafinowanego destylatu z ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₈ - C₄₀ i wrzących w przedziale temperatur około 370-550°C (698-1022°F).</p>		
305-971-7	7C	95371-04-3
<p>Węglowodory, C₁₃₋₃₀ bogate w aromaty, destylat naftenowy po ekstrakcji rozpuszczalnikowej</p>		
305-972-2	7C	95371-05-4
<p>Węglowodory, C₁₆₋₃₂ bogate w aromaty, destylat naftenowy po ekstrakcji rozpuszczalnikowej</p>		
305-974-3	7C	95371-07-6
<p>Węglowodory, C₃₇₋₆₈ odparafinowane, odasfaltowane, hydrrafinowane pozostałości z destylacji próżniowej</p>		
305-975-9	7C	95371-08-7
<p>Węglowodory, C₃₇₋₆₅ hydrrafinowane, odasfaltowane pozostałości z destylacji próżniowej</p>		
307-010-7	7C	97488-73-8
<p>Destylaty z ropy naftowej, lekka frakcja z hydrokrakingu po rafinacji rozpuszczalnikowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji rozpuszczalnikowej destylatu z hydrokrakowanych destylatów z ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₈ - C₂₇ i wrzących w przedziale temperatur około 370-450°C (698-842°F).</p>		
307-011-2	7C	97488-74-9
<p>Destylaty z ropy naftowej, uwodorniona ciężka frakcja po rafinacji rozpuszczalnikowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji rozpuszczalnikowej uwodornionego destylatu z ropy naftowej. Składa się</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₉ - C ₄₀ i wrzających w przedziale temperatur około 390-550°C (734-1022°F).		
307-034-8	7C	97488-95-4
Oleje smarowe z ropy naftowej, C ₁₈₋₂₇ hydrokrakowane, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym		
307-661-7	7C	97675-87-1
Węglowodory, C ₁₇₋₃₀ hydrorafinowana pozostałość z destylacji atmosferycznej po odasfaltowaniu rozpuszczalnikowym, lekka frakcja destylacyjna Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pierwsze frakcje z próżniowej destylacji produktów hydrorafinacji w obecności katalizatora „krótkiej” pozostałości (pozostałości po głębokim oddestylowaniu lotnych frakcji) po odasfaltowaniu rozpuszczalnikowym. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₇ - C ₃₀ i wrzających w przedziale temperatur około 300-400°C (572-752°F). Jako produkt końcowy powstaje olej o lepkości 4 cSt w temperaturze około 100°C (212°F).		
307-755-8	7C	97722-06-0
Węglowodory, C ₁₇₋₄₀ hydrorafinowana pozostałość z destylacji po odasfaltowaniu rozpuszczalnikowym, lekka frakcja z destylacji próżniowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pierwsze frakcje z próżniowej destylacji produktów katalitycznej hydrorafinacji "krótkiej" pozostałości (pozostałości po głębokim oddestylowaniu lotnych frakcji) po odasfaltowaniu rozpuszczalnikowym, o lepkości 8 cSt w temperaturze około 100°C (212°F). Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₇ - C ₄₀ i wrzających w przedziale temperatur około 300-500°C (592-932°F).		
307-758-4	7C	97722-09-3
Węglowodory, C ₁₃₋₂₇ lekka frakcja naftenowa po ekstrakcji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji aromatów z lekkiego destylatu naftenowego, o lepkości 9,5 cSt w temperaturze 40°C (104°F). Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₃ - C ₂₇ i wrzających w przedziale temperatur około 240-400°C (464-752°F).		
307-760-5	7C	97722-10-6
Węglowodory, C ₁₄₋₂₉ lekka frakcja naftenowa po ekstrakcji rozpuszczalnikowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji aromatów z lekkiego destylatu naftenowego, o lepkości 16 cSt w temperaturze 40°C (104°F). Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₄ - C ₂₉ i wrzających w przedziale temperatur około 250-425°C (482-797°F)		
308-131-8	7C	97862-81-2
Węglowodory, C ₂₇₋₄₂ odaromatyzowane		

nr EINECS	grupa	nr CAS
308-132-3	7C	97862-82-3
Węglowodory, C ₁₇₋₃₀ hydrorafinowane destylaty, lekka frakcja destylacyjna		
308-133-9	7C	97862-83-4
Węglowodory, C ₂₇₋₄₅ frakcja naftenowa z destylacji próżniowej		
308-287-7	7C	97926-68-6
Węglowodory, C ₂₇₋₄₅ odaromatyzowane		
308-289-8	7C	97926-70-0
Węglowodory, C ₂₀₋₅₈ hydrorafinowane		
308-290-3	7C4	97926-71-1
Węglowodory, C ₂₇₋₄₂ naftenowe		
309-710-8	7C	100684-37-5
Pozostałości olejowe z ropy naftowej, rafinowane węglem aktywnym, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji węglem aktywnym pozostałości olejowych z ropy naftowej po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym, w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń		
309-711-3	7C	100684-38-6
Pozostałości olejowe z ropy naftowej, rafinowane ziemiami bielącymi, po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji ziemiami bielącymi pozostałości olejowych naftowych po odparafinowaniu rozpuszczalnikowym, w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń		
309-874-0	7C	101316-69-2
Oleje smarowe z ropy naftowej, C _{>25} ekstrahowane rozpuszczalnikowo, odasfaltowane, odparafinowane, uwodornione		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej i uwodornienia pozostałości z destylacji próżniowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₂₅ . Produktem końcowym jest olej o lepkości od 32 cSt do 37 cSt w temperaturze 100°C (212°F).		
309-875-6	7C	101316-70-5
Oleje smarowe z ropy naftowej, C ₁₇₋₃₂ ekstrahowane rozpuszczalnikowo, odparafinowane, uwodornione		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej i uwodornienia pozostałości z destylacji atmosferycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₇ - C ₃₂ . Produktem końcowym jest olej o lepkości od 17-23 cSt w		

nr EINECS	grupa	nr CAS
temperaturze 40°C (104°F).		
309-876-1	7C	101316-71-6
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C₂₀₋₃₅ ekstrahowane rozpuszczalnikowo, odparafinowane, uwodornione</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej i uwodornienia pozostałości z destylacji atmosferycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₃₅. Produktem końcowym jest olej o lepkości od 37-44 cSt w temperaturze 40°C (104°F).</p>		
309-877-7	7C	101316-72-7
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, C₂₄₋₅₀ ekstrahowane rozpuszczalnikowo, odparafinowane, uwodornione</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej i uwodornienia pozostałości z destylacji atmosferycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₄ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości od 16-75 cSt w temperaturze 40°C (104°F).</p>		
265-110-54	8	64742-10-5
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji pozostałości olejowych</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₅.</p>		
295-332-84	8	91995-70-9
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji odasfaltowanej pozostałości z destylacji próżniowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej odasfaltowanej pozostałości z destylacji próżniowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów przeważnie większej od C₃₀. Strumień ten zawiera więcej niż 5% masy skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-102-1	9A	64742-03-6
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu naftenowego</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
265-103-7	9A	64742-04-7
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu parafinowego</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z procesu ekstrakcji</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.		
265-104-2	9A	64742-05-8
Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu parafinowego		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.		
265-111-0	9A	64742-11-6
Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu naftenowego		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ . Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.		
295-341-7	9A	91995-78-7
Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej z lekkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₃ - C ₃₀ .		
307-753-7	9A	97722-04-8
Węglowodory, C ₂₆₋₅₅ bogate w aromaty		
Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej z destylatu naftenowego, o lepkości 27 cSt w temperaturze 100°C (212°F). Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₆ - C ₅₅ i wrzących w przedziale temperatur około 395-640°C (743-1184°F).		
272-175-3	9B	68783-00-6
Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu naftenowego, koncentrat aromatyczny		
Koncentrat aromatyczny wytwarzany przez dodanie wody do ekstraktu (surowego), będącego mieszaniną ekstraktu z ciężkiego destylatu naftenowego i rozpuszczalnika ekstrakcyjnego.		
272-180-0	9B	68783-04-0
Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu		

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>parafinowego po rafinacji rozpuszczalnikowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z reekstrakcji rafinowanego rozpuszczalnikowo ciężkiego destylatu parafinowego. Składa się z węglowodorów nasyconych i aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
272-342-0	9B	68814-89-1
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, ciężkie destylaty parafinowe, z odasfaltowania rozpuszczalnikowego</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z ekstrakcji rozpuszczalnikowej ciężkiego destylatu parafinowego.</p>		
292-631-5	9B	90641-07-9
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu naftenowego, hydrorafinowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora ekstraktu rozpuszczalnikowego z ciężkiego destylatu naftenowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości co najmniej 19 cSt w temperaturze 40°C (100 SUS w 100°F).</p>		
292-632-0	9B	90641-08-0
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu parafinowego, hydrorafinowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora ekstraktu rozpuszczalnikowego z ciężkiego destylatu parafinowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₁ - C₃₃ i wrzących w przedziale temperatur około 350-480°C (662-896°F).</p>		
292-633-6	9B	90641-09-1
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu parafinowego, hydrorafinowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji w obecności katalizatora ekstraktu rozpuszczalnikowego z lekkiego destylatu parafinowego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₇ - C₂₆ i wrzących w przedziale temperatur około 280-400°C (536-752°F).</p>		
295-335-4	9B	91995-73-2
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji hydrorafinowanego lekkiego destylatu parafinowanego</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z ekstrakcji rozpuszczalnikowej pośredniego (szczytowego) destylatu parafinowego, następnie hydrorafinowanego w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₆ - C₃₆.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
295-338-0	9B	91995-75-4
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu naftenowego, hydroodsiarczane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrrafinacji w obecności katalizatora ekstraktu, wytwarzanego w procesie ekstrakcji rozpuszczalnikowej, w warunkach mających na celu przede wszystkim usunięcie związków siarki. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₃₀. Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy, lub więcej, skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
295-339-6	9B	91995-76-5
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu parafinowego, po rafinacji kwasowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako frakcja z destylacji ekstraktu z ekstrakcji rozpuszczalnikowej lekkich (szczytowych) naftowych destylatów parafinowych, która poddawana jest rafinacji kwasem. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₆ - C₃₂.</p>		
295-340-1	9B	91995-77-6
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu parafinowego, hydroodsiarczone</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej lekkiego destylatu parafinowego i hydrrafinowanych w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₄₀ i daje jako produkt końcowy olej o lepkości większej niż 10 cSt w temperaturze 40°C.</p>		
295-342-2	9B	91995-79-8
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiej frakcji olejowej z destylacji próżniowej, hydrrafinowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej lekkich próżniowych frakcji olejowych i hydrrafinowanych w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₃₀.</p>		
296-437-1	9B	92704-08-0
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu parafinowego, po rafinacji ziemiami bielącymi</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów powstająca w wyniku rafinacji frakcji z ropy naftowej ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji w celu usunięcia śladowych ilości obecnych w niej związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀. Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
297-827-4	9B	93763-10-1
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej destylacji ciężkiego destylatu naftenowego, hydroodsiarczone</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z surowca naftowego w wyniku hydrorafinacji w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości większej niż 19 cSt w temperaturze 40°C.</p>		
297-829-5	9B	93763-11-2
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiego destylatu parafinowego, odparafinowanego rozpuszczalnikowo, hydroodsiarczone</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z odparafinowanego rozpuszczalnikowo surowca naftowego w wyniku hydrorafinacji w celu konwersji siarki organicznej do siarkowodoru, który jest usuwany. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅ - C₅₀. Produktem końcowym jest olej o lepkości większej niż 19 cSt w temperaturze 40°C.</p>		
309-672-2	9B	100684-02-4
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu parafinowego, po rafinacji węglem aktywnym</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako frakcja z destylacji ekstraktu uzyskanego w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej lekkiego (szczytowego) naftowego destylatu parafinowego, rafinowana z węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₆ - C₃₂.</p>		
309-673-8	9B	100684-03-5
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiego destylatu parafinowego, po rafinacji ziemiami bielącymi</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako frakcja z destylacji ekstraktu uzyskanego w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej lekkiego (szczytowego) naftowego destylatu parafinowego, rafinowana ziemiami bielącymi w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₆ - C₃₂.</p>		
309-674-3	9B	100684-04-6
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiej próżniowej frakcji olejowej, rafinowane węglem aktywnym</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej lekkiej próżniowej frakcji olejowej, rafinowana węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₃₀.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
309-675-9	9B	100684-05-7
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiej próżniowej frakcji olejowej, rafinowane ziemiami bielącymi</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej lekkiej próżniowej frakcji olejowej, rafinowana ziemiami bielącymi w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₃₀.</p>		
265-105-8	10	64742-06-9
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji średniej frakcji destylacyjnej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt w wyniku ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₉ - C₂₀ i wrzących w przedziale temperatur około 150-345 °C (302-653 °F).</p>		
265-211-4	10	64743-06-2
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji frakcji oleju napędowego</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z procesu ekstrakcji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₃ - C₂₅ i wrzących w przedziale temperatur około 230-400 °C (446-752 °F).</p>		
272-173-2	10	68782-98-9
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji oleju klarowanego, zawiera związki aromatyczne o skondensowanych pierścieniach</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z ekstrakcji rozpuszczalnikowej klarowanego oleju z krakingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₀ i wrzących w temperaturze powyżej około 350 °C (662 °F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
272-174-8	10	68782-99-0
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji ciężkiej frakcji oleju klarowanego, zawiera węglowodory aromatyczne o skondensowanych pierścieniach</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z ekstrakcji rozpuszczalnikowej klarowanego oleju z krakingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C₂₅ i wrzących w temperaturze powyżej około 425 °C (798 °F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.</p>		
272-177-4	10	68783-02-8
<p>Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji średniej frakcji oleju klarowanego, zawiera węglowodory aromatyczne o skondensowanych pierścieniach</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z ekstrakcji rozpuszczalnikowej klarowanego oleju z krakingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₇ - C ₂₈ i wrzących w przedziale temperatur około 375-450°C (708 - 842°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.
272-179-5	10	68783-03-9
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji lekkiej frakcji oleju klarowanego, zawiera węglowodory aromatyczne o skondensowanych pierścieniach
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako ekstrakt z ekstrakcji rozpuszczalnikowej klarowanego oleju z krakingu katalitycznego. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₂₅ i wrzących w przedziale temperatur od około 340-400°C (644-752°F). Strumień ten zawiera zazwyczaj 5% masy lub więcej skondensowanych węglowodorów aromatycznych o 4-6 pierścieniach.
295-330-7	10	91995-67-4
		Ekstrakty z ropy naftowej, aromaty C ₁₅₋₃₀ hydrrafinowane
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrrafinacji ekstraktu aromatycznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₃₀ . Produktem końcowym jest olej o lepkości około 45 cSt w temperaturze 40°C.
295-333-3	10	91995-71-0
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji frakcji olejowej, ługowane (neutralizowane chemicznie)
		Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie rafinacji w celu usunięcia materiałów kwaśnych z ekstraktów rozpuszczalnikowych z frakcji olejowych.
295-334-9	10	91995-72-1
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji frakcji olejowej, hydrrafinowane
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrrafinacji w obecności katalizatora ekstraktów rozpuszczalnikowych z frakcji olejowych.
305-590-6	10	94733-10-5
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji hydrokrakingu pozostałości olejowych
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji rozpuszczalnikowej pozostałości hydrokrakowanej ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₈ - C ₂₇ i wrzących w przedziale temperatur około 370-450°C (698 - 842°F).
307-012-8	10	97488-75-0
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji hydrokrakowanej ciężkiej

nr EINECS	grupa	nr CAS
		frakcji
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji średnich i ciężkich destylatów poddanych rafinacji rozpuszczalnikowej, a uzyskanych na drodze hydrokrakingu destylatu ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów aromatycznych o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie od C_{18} - C_{27} i wrzących w przedziale temperatur około 370-450°C (698 -842°F).
309-670-1	10	100684-00-2
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji frakcji olejowych, rafinowane węglem aktywnym
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji ekstraktów rozpuszczalnikowych z frakcji olejowych węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń.
309-671-7	10	100684-01-3
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji frakcji olejowych, rafinowane ziemiami bielącymi
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji ekstraktów rozpuszczalnikowych z frakcji olejowych ziemiami bielącymi w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń.
309-676-4	10	100684-06-8
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji średniego destylatu, rafinowane węglem aktywnym
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji ekstraktów rozpuszczalnikowych średniego destylatu węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń.
309-678-5	10	100684-07-9
		Ekstrakty z ropy naftowej, z rozpuszczalnikowej rafinacji średniego destylatu, rafinowane ziemiami bielącymi
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji ekstraktów rozpuszczalnikowych średniego destylatu ziemiami bielącymi w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń.
232-315-6	11A	8002-74-2
		Parafiny i woski węglowodorowe
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z frakcji benzynowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej (odolejenia rozpuszczalnikowego) lub w procesie pocenia. Składa się głównie z węglowodorów o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej niż C_{20} .
264-038-1	11A	63231-60-7
		Parafiny i woski węglowodorowe, mikrokrystaliczne
		Złożona mieszanina węglowodorów o długich, rozgałęzionych łańcuchach otrzymywana z pozostałości olejowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie

nr EINECS	grupa	nr CAS
większej niż C ₃₅ .		
265-126-2	11A	64742-26-3
<p>Woski węglowodorowe z ropy naftowej, rafinowane kwasem</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w wyniku rafinacji frakcji wosków z ropy naftowej kwasem siarkowym. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
265-134-6	11A	64742-33-2
<p>Woski węglowodorowe z ropy naftowej, ługowane (neutralizowane chemicznie)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie rafinacji mającym na celu usunięcie składników kwaśnych. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
265-144-0	11A	64742-42-3
<p>Woski węglowodorowe z ropy naftowej, rafinowane ziemiami bielącymi, mikrokrystaliczne</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji frakcji mikrokrystalicznego wosku naftowego ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji w celu usunięcia śladowych ilości obecnych w niej związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o długich, rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₅ - C₅₀.</p>		
265-145-6	11A	64742-43-4
<p>Parafiny z ropy naftowej, rafinowane ziemiami bielącymi</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji frakcji wosku naftowego ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji w celu usunięcia śladowych ilości obecnych w niej związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
265-154-5	11A	64742-51-4
<p>Parafiny z ropy naftowej, hydrorafinowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji wosku naftowego w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów parafinowych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
265-163-4	11A	64742-60-5
<p>Woski węglowodorowe z ropy naftowej, hydrorafinowane, mikrokrystaliczne</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji mikrokrystalicznego wosku naftowego w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów o długich rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₅ - C₅₀.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
285-095-9	11A	85029-72-7
<p>Woski węglowodorowe z ropy naftowej, deodoryzowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku obróbki frakcji parafinowej parą pod próżnią. Składniki lotne i odory w obecności pary są w znacznym stopniu usuwane. Składa się głównie z węglowodorów o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀-C₅₀.</p>		
292-640-4	11A	90669-47-9
<p>Parafiny z ropy naftowej, rafinowane kwasem</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat w procesie rafinacji kwasem siarkowym frakcji wosku naftowego. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₀.</p>		
295-456-2	11A	92045-74-4
<p>Parafiny z ropy naftowej, niskotopliwe</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z frakcji naftowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej (odolejania rozpuszczalnikowego), w procesie pocenia lub tworzenia adduktów. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₁₂.</p>		
295-457-8	11A	92045-75-5
<p>Parafiny z ropy naftowej, niskotopliwe, hydrorafinowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z frakcji benzynowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej (odolejania rozpuszczalnikowego), w procesie pocenia lub addycji, hydrorafinowana w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₁₂.</p>		
295-458-3	11A	92045-76-6
<p>Parafiny i woski węglowodorowe, mikrokrystaliczne, hydrorafinowane</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z pozostałości olejowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej i hydrorafinowana w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₅.</p>		
307-045-8	11A	97489-05-9
<p>Parafiny i woski węglowodorowe, C₁₉₋₃₈</p>		
308-140-7	11A	97862-89-0
<p>Parafiny z ropy naftowej, rafinowane węglem aktywnym</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji frakcji z ropy naftowej węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych składników i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₀.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
308-141-2	11A	97862-90-3
<p>Parafiny z ropy naftowej, niskotopliwe, rafinowane węglem aktywnym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji nisko topiących się frakcji z ropy naftowej węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych składników i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C_{12}.</p>		
308-142-8	11A	97862-91-4
<p>Parafiny z ropy naftowej, niskotopliwe, rafinowane ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji nisko topiących się frakcji z ropy naftowej bentonitem w celu usunięcia śladowych składników i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C_{12}.</p>		
308-143-3	11A	97862-92-5
<p>Parafiny z ropy naftowej, niskotopliwe, rafinowane kwasem krzemowym (zelem krzemionkowym) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji nisko topiących się frakcji z ropy naftowej kwasem krzemowym (zelem krzemionkowym) w celu usunięcia śladowych składników i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C_{12}.</p>		
308-144-9	11A	97862-93-6
<p>Parafiny z ropy naftowej, rafinowane kwasem krzemowym (zelem krzemionkowym) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji parafin z ropy naftowej kwasem krzemowym (zelem krzemionkowym) w celu usunięcia śladowych składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C_{20}.</p>		
308-145-4	11A	97862-94-7
<p>Parafiny i woski węglowodorowe, mikrokrystaliczne, rafinowane węglem aktywnym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z pozostałości olejowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej, rafinowana węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C_{25}.</p>		
308-147-5	11A	97862-95-8
<p>Parafiny i woski węglowodorowe, mikrokrystaliczne, rafinowane ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z pozostałości olejowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej, rafinowana bentonitem w celu usunięcia śladowych składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C_{25}.</p>		
308-148-0	11A	97862-96-9

nr EINECS	grupa	nr CAS
<p>Parafiny i woski węglowodorowe, mikrokrystaliczne, rafinowane kwasem krzemowym (żelem krzemionkowym)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z pozostałości olejowych w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej, rafinowana kwasem krzemowym (żelem krzemionkowym) w celu usunięcia śladowych składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₅.</p>		
265-171-8	11B	64742-67-2
<p>Olej odciekowy z ropy naftowej</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako frakcja olejowa w procesie odolejania rozpuszczalnikowego lub pocenia. Składa się głównie z węglowodorów o rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
300-225-7	11B	93924-31-3
<p>Olej odciekowy z ropy naftowej, rafinowany kwasem</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji kwasem siarkowym oleju odciekowego. Składa się głównie z węglowodorów o rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
300-226-2	11B	93924-32-4
<p>Olej odciekowy z ropy naftowej, rafinowany ziemiami bielącymi</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji oleju odciekowego ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji w celu usunięcia śladowych ilości obecnych w niej związków polarnych lub zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów o rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₅₀.</p>		
308-126-0	11B	97862-76-5
<p>Olej odciekowy z ropy naftowej, rafinowany węglem aktywnym</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji oleju odciekowego węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych składników i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₁₂.</p>		
308-127-6	11B	97862-77-6
<p>Olej odciekowy z ropy naftowej, rafinowany kwasem krzemowym (żelem krzemionkowym)</p> <p>Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji oleju odciekowego kwasem krzemowym (żelem krzemionkowym) w celu usunięcia śladowych składników i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₁₂.</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-165-5	11C	64742-61-6
<p>Gacz parafinowy z ropy naftowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z frakcji z ropy naftowej w wyniku krystalizacji rozpuszczalnikowej (odparafinowania rozpuszczalnikowego) lub jako frakcja destylacyjna z ropy naftowej o dużej zawartości parafin. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₀.</p>		
292-659-8	11C	90669-77-5
<p>Gacz parafinowy z ropy naftowej, rafinowany kwasem Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat z frakcji naftowego gazu parafinowego w procesie rafinacji kwasem siarkowym. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₀.</p>		
292-660-3	11C	90669-78-6
<p>Gacz parafinowy z ropy naftowej, rafinowany ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji frakcji naftowego gazu parafinowego ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₀.</p>		
295-523-6	11C	92062-09-4
<p>Gacz parafinowy z ropy naftowej, hydrorafinowany Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji gazu parafinowego w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₂₀.</p>		
295-524-1	11C	92062-10-7
<p>Gacz parafinowy z ropy naftowej, niskotopliwy Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z frakcji z ropy naftowej w wyniku odparafinowania rozpuszczalnikowego. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₁₂.</p>		
295-525-7	11C	92062-11-8
<p>Gacz parafinowy z ropy naftowej, niskotopliwy, hydrorafinowany Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrorafinacji niskotopliwego naftowego gazu parafinowego w obecności katalizatora. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C₁₂.</p>		
308-155-9	11C	97863-04-2
<p>Gacz parafinowy z ropy naftowej, niskotopliwy, rafinowany węglem aktywnym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji niskotopliwego gazu parafinowego węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
składników i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₁₂ .		
308-156-4	11C	97863-05-3
Gacz parafinowy z ropy naftowej, niskotopliwy, rafinowany ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji niskotopliwego naftowego gaczu parafinowego bentonitem w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₁₂ .		
308-158-5	11C	97863-06-4
Gacz parafinowy z ropy naftowej, niskotopliwy, rafinowany kwasem krzemowym (żelem krzemionkowym) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji niskotopliwego naftowego gaczu parafinowego kwasem krzemowym (żelem krzemionkowym) w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z węglowodorów nasyconych o prostych i rozgałęzionych łańcuchach o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₁₂ .		
309-723-9	11C	100684-49-9
Gacz parafinowy z ropy naftowej, rafinowany węglem aktywnym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji naftowego gaczu parafinowego węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń.		
232-373-2	11D	8009-03-8
Wazelina Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako substancja półstała z odparafinowania pozostałości oleju parafinowego. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów krystalicznych i ciekłych o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₂₅ .		
265-206-7	11D	64743-01-7
Wazelina z ropy naftowej, utleniona Złożona mieszanina związków organicznych, głównie kwasów karboksylowych o dużym ciężarze cząsteczkowym, otrzymywana w wyniku utlenienia wazeliny powietrzem.		
285-098-5	11D	85029-74-9
Wazelina z ropy naftowej, rafinowana tlenkiem glinu Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji wazeliny Al ₂ O ₃ w celu usunięcia składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów krystalicznych i ciekłych o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₂₅ .		
295-459-9	11D	92045-77-7
Wazelina z ropy naftowej, hydrorafinowana		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako substancja powstała z odparafinowania pozostałości oleju parafinowego hydrowodorafinowanego w obecności katalizatora. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów mikrokrystalicznych i lekkich o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₂₀ .
308-149-6	11D	97862-97-0
		Wazelina z ropy naftowej, rafinowana węglem aktywnym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji wazeliny z ropy naftowej węglem aktywnym w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większych od C ₂₀ .
308-150-1	11D	97862-98-1
		Wazelina z ropy naftowej, rafinowana kwasem krzemowym (żelazem krzemionkowym) Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji wazeliny z ropy naftowej kwasem krzemowym (żelazem krzemionkowym) w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₂₀ .
309-706-6	11D	100684-33-1
		Wazelina z ropy naftowej, rafinowana ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji wazeliny ziemią bielącą w celu usunięcia śladowych ilości składników polarnych i zanieczyszczeń. Składa się głównie z nasyconych węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₂₅ .
265-125-7	12	64742-25-2
		Oleje smarowe z ropy naftowej, przepracowane, rafinowane kwasem Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako rafinat w procesie rafinacji kwasem siarkowym. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₅₀ .
265-133-0	12	64742-32-1
		Oleje smarowe z ropy naftowej, przepracowane, ługowane (neutralizowane chemicznie) Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w procesie rafinacji mającym na celu usunięcie materiałów kwaśnych. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₅₀ .
265-152-4	12	64742-50-3
		Oleje smarowe z ropy naftowej, przepracowane, rafinowane ziemiami bielącymi Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w wyniku rafinacji przepracowanego oleju smarowego ziemiami bielącymi naturalnymi lub modyfikowanymi w procesie kontaktowania lub perkolacji w celu usunięcia obecnych w nim śladowych ilości związków polarnych i zanieczyszczeń. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₅ - C ₅₀ .

nr EINECS	grupa	nr CAS
265-161-3	12	64742-58-1
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, przepracowane, hydrrafinowane Złożona mieszanina węglowodorów wytwarzana w wyniku hydrrafinacji przepracowanego oleju smarowego w obecności katalizatora. Składa się z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₁₅- C₅₀.</p>		
270-697-6	12	68476-77-7
<p>Oleje smarowe przepracowane, rafinowane Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku poddania przepracowanych olejów silnikowych wytrącaniu, filtracji, katalitycznej hydrrafinacji i destylacji, w celu usunięcia metali ciężkich i dodatków uszlachetniających. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C₂₀ - C₄₀ i daje jako produkt końcowy olej o lepkości wynoszącej co najmniej 100 SUS w temperaturze 100 °F (19 cSt w 40°C).</p>		
274-635-9	12	70514-12-4
<p>Oleje smarowe, przepracowane</p>		
293-258-0	12	91052-94-7
<p>Oleje węglowodorowe, przepracowane, rafinowane ziemiami bielącymi Oleje z odbarwiania i filtracji olejów transformatorowych ziemiami odbarwiającymi.</p>		
295-421-1	12	92045-40-4
<p>Oleje smarowe przepracowane, destylowane. Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji przepracowanych olejów smarowych. Wrze w przedziale temperatur około 80°C-365 °C (od 176 °F-689 °F).</p>		
295-422-7	12	92045-41-5
<p>Oleje smarowe przepracowane, destylowane próżniowo. Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku destylacji próżniowej przepracowanych olejów smarowych i wrząca w przedziale temperatur od około 200-360 °C (392-680 °F).</p>		
295-516-8	12	92062-03-8
<p>Oleje smarowe z ropy naftowej, przepracowane, rafinowane rozpuszczalnikowo. destylowane Złożona mieszanina ciężkich węglowodorów otrzymywana przez poddanie przepracowanego oleju smarowego odparowaniu i ekstrakcji rozpuszczalnikiem.</p>		
297-104-3	12	93334-30-6
<p>Oleje smarowe przepracowane, rafinowane, zawierające aromaty.</p>		
308-935-9	12	99035-68-4
<p>Destylaty z ropy naftowej, C₁₀₋₅₀ przepracowane, rafinowane Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana przez poddanie destylatu naftowego (z przepracowanych olejów smarowych) flokulacji, dekantacji, ultrafiltracji,</p>		

nr EINECS	grupa	nr CAS
		ultrawiórowaniu i/lub destylacji. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₁₀ - C ₅₀ i wrzących w przedziale temperatur około 150 °C do co najmniej 600 °C (302 °F do co najmniej 1 112 °F).
309-878-2	12	101316-73-8
		Oleje smarowe z ropy naftowej, przepracowane, rafinowane niekatalitycznie Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku rafinacji olejów przepracowanych bez hydrowyafinacji katalitycznej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie w zakresie C ₂₀ - C ₅₀ Produkt końcowy jest olej o lepkości wynoszącej co najmniej 100 SUS w temperaturze 100 °F (19 cSt w 40 °C).
232-490-9	13	8052-42-4
		Asfalt Bardzo złożona mieszanina związków organicznych o dużym ciężarze cząsteczkowym zawierająca stosunkowo dużą ilość węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₂₅ o dużym stosunku węgla do wodoru. Zawiera również niewielkie ilości różnych metali takich jak nikiel, żelazo lub wanad. Otrzymuje się ją jako nielotną pozostałość po destylacji ropy naftowej lub w wyniku separacji jako rafinat z pozostałości olejowych w procesie odasfaltowania lub dekarbonizacji.
265-057-8	13	64741-56-6
		Pozostałości z ropy naftowej, po destylacji próżniowej Złożona pozostałość z destylacji próżniowej pozostałości z destylacji atmosferycznej ropy naftowej. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₃₄ i wrzących w temperaturze wyższej od około 495 °C (923 °F).
265-188-0	13	64742-85-4
		Pozostałości z ropy naftowej, po destylacji próżniowej, hydroodsiarcone Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana w wyniku hydrowyafinacji w obecności katalizatora pozostałości z destylacji próżniowej w warunkach mających głównie na celu usunięcie związków organicznych siarki. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₃₄ i wrzących w temperaturze wyższej od około 495 °C (923 °F).
265-196-4	13	64742-93-4
		Asfalt, utleniony Złożona substancja stała otrzymywana w wyniku przedmuchiwania powietrza przez ogrzewaną pozostałość lub rafinat z procesu odasfaltowania, w obecności lub bez katalizatora. Proces jest w zasadzie procesem utleniającej kondensacji, która prowadzi do zwiększenia ciężaru cząsteczkowego.
269-110-6	13	68187-58-6
		Pak z ropy naftowej, aromatyczny Pozostałość z destylacji pozostałości z krakingu termicznego lub parowego i/lub

nr EINECS	grupa	nr CAS
		klarowanego oleju z krakingu katalitycznego, o punkcie mięknienia w przedziale temperatur 40-180 _C (104-356 _F). Składa się głównie ze złożonej mieszaniny skondensowanych węglowodorów aromatycznych o trzech lub więcej pierścieniach.
295-284-8	13	91995-23-2
		Asfalteny z ropy naftowej Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako złożony, stały, czarny produkt przez rozdzielenie pozostałości naftowych w wyniku specjalnej rafinacji lekką frakcją węglowodorową. Stosunek węgla do wodoru jest wyjątkowo duży. Produkt ten zawiera niewielką ilość wanadu i niklu.
295-518-9	13	92062-05-0
		Pozostałości z ropy naftowej, próżniowe po krakowaniu termicznym Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana z destylacji próżniowej produktów procesu krakingu termicznego. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₃₄ i wrzących w temperaturze wyższej od około 495 _C (923 _F).
307-353-2	13	97593-48-1
		Pak z ropy naftowej, utleniony Produkt otrzymywany w wyniku utleniania paku naftowego w powietrzu w przedziale temperatur około 200-300 _C (392-572 _F).
309-713-4	13	100684-40-0
		Pozostałości z ropy naftowej, pozostałość z destylacji próżniowej uwodornionej pozostałości Złożona mieszanina węglowodorów otrzymywana jako pozostałość z destylacji ropy naftowej pod próżnią. Składa się głównie z węglowodorów o liczbie atomów węgla przeważnie większej od C ₅₀ i wrzących w temperaturze wyższej od około 500 _C (932 _F).
265-080-3	14	64741-79-3
		Koks z ropy naftowej Stały materiał pochodzący z rafinacji w wysokiej temperaturze frakcji z ropy naftowej. Składa się z materiału węglowego i zawiera niektóre węglowodory o dużym stosunku węgla do wodoru.
265-209-3	14	64743-04-0
		Koks z ropy naftowej, odzyskany Substancja węglowa odzyskana z kwasów porafinacyjnych po usunięciu składników kwaśnych w wysokiej temperaturze (na przykład w temperaturze około 537,8 _C (1 000 _F)).
265-210-9	14	64743-05-1
		Koks z ropy naftowej, kalcynowany Złożona mieszanina materiału węglowego obejmująca węglowodory o wyjątkowo dużym ciężarze cząsteczkowym, otrzymywana jako stały materiał z kalcynacji

---

nr EINECS	grupa	nr CAS
		koksu naftowego w temperaturach przekraczających 1 000 _C (1 800 _F). Węglowodory zawarte w kalcynowanym koksie charakteryzuje bardzo duży stosunek węgla do wodoru.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ SUBSTANCJI WYŁĄCZONYCH Z PRZEPISÓW ART. 3 I 4

nr EINECS		grupa	nr CAS
200-061-5	D-glucitol	$C_6H_{14}O_6$	50-70-4
200-066-2	kwask askorbinowy	$C_6H_8O_6$	50-81-7
200-075-1	glukoza	$C_6H_{12}O_6$	50-99-7
200-294-2	L-lizyna	$C_6H_{14}N_2O_2$	56-87-1
200-312-9	kwask palmitynowy, czysty	$C_{16}H_{32}O_2$	57-10-3
200-313-4	kwask stearynowy, czysty	$C_{18}H_{36}O_2$	57-11-4
200-334-9	sacharoza, czysta	$C_{12}H_{22}O_{11}$	57-50-1
200-405-45	octan _-tokoferylu	$C_{31}H_{52}O_3$	8-95-7
200-432-1	DL-metionina	$C_5H_{11}NO_2S$	59-51-8
200-711-8	D-mannit	$C_6H_{14}O_6$	69-65-8
201-771-8	l-Sorboza	$C_6H_{12}O_6$	87-79-6
204-007-1	kwask oleinowy, czysty	$C_{18}H_{34}O_2$	112-80-1
204-664-4	stearynian gliceryny, czysty	$C_{21}H_{42}O_4$	123-94-4
204-696-9	ditlenek węgla	CO_2	124-38-9
205-278-9	pantotenian wapnia, odmiana D	$C_9H_{17}NO_5 \cdot Ca$	137-08-6

nr EINECS	grupa	nr CAS
205-582-1	kwas laurynowy, czysty $C_{12}H_{24}O_2$	143-07-7
205-590-5	oleinian potasu $C_{18}H_{34}O_2 \cdot K$	143-18-0
205-756-7	DL-fenylalanina $C_9H_{11}NO_2$	150-30-1
208-407-7	glukonian sodu $C_6H_{12}O_7 \cdot Na$	527-07-1
212-490-5	stearynian sodu, czysty $C_{18}H_{36}O_2 \cdot Na$	822-16-2
215-279-6	Wapień Niepalne ciało stałe charakterystyczne dla skał osadowych. Składa się głównie z węglanu wapnia	1317-65-3
215-665-4	oleinian sorbitanu $C_{24}H_{44}O_6$	1338-43-8
216-472-8	distearynian wapnia, czysty $C_{18}H_{36}O_2 \cdot Ca$	1592-23-0
231-147-0	argon Ar	7440-37-1
231-153-3	węgiel C	7440-44-0
231-783-9	azot N_2	7727-37-9
231-791-2	woda, destylowana, o czystości do pomiarów przewodności elektrolitów lub podobna H_2O	7732-18-5
231-955-3	Grafit C	7782-42-5
232-273-9	Olej słonecznikowy Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne. Składają się głównie z glicerydów kwasów tłuszczowych: linolowego i oleinowego (<i>Helianthus annuus</i> , <i>Compositae</i>).	8001-21-6

nr EINECS	grupa	nr CAS
232-274-4		8001-22-7
	Olej sojowy Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne. Składają się głównie z glicerydów kwasów tłuszczowych: linolowego, oleinowego, palmitynowego i stearynowego (<i>Soja hispida</i> , <i>Leguminosae</i>).	
232-276-5		8001-23-8
	Olej szafranowy Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne. Składają się głównie z glicerydów linolowego kwasu tłuszczowego (<i>Carthamus tinctorius</i> , <i>Compositae</i>).	
232-278-6		8001-26-1
	Olej lniany Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne. Składają się głównie z glicerydów kwasów tłuszczowych: linolowego, linolenowego i oleinowego (<i>Linum usitatissimum</i> , <i>Linaceae</i>).	
232-281-2		8001-30-7
	Olej kukurydziany Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne. Składają się głównie z glicerydów kwasów tłuszczowych: linolowego, oleinowego, palmitynowego i stearynowego (<i>Zea mays</i> , <i>Gramineae</i>).	
232-293-8		8001-79-4
	Olej rycynowy Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne. Składają się głównie z glicerydów rycynolowego kwasu tłuszczowego (<i>Ricinus communis</i> , <i>Euphorbiaceae</i>).	
232-299-0		8002-13-9
	Olej rzepakowy Ekstrakty i ich fizycznie modyfikowane pochodne. Składają się głównie z glicerydów kwasów tłuszczowych: erukowego, linolowego i oleinowego (<i>Brassica napus</i> , <i>Cruciferae</i>).	
232-307-2		8002-43-5
	Lecytyny Złożona mieszanina diglicerydów kwasów tłuszczowych związanych z estrem choliny kwasu ortofosforowego.	
232-436-4		8029-43-4
	Syropy, hydrolizowana skrobia Złożona mieszanina otrzymywana poprzez hydrolizę skrobi kukurydzianej pod wpływem działania kwasów lub enzymów. Zawiera głównie d-glukozę, maltozę i maltodekstryny.	
232-442-7		8030-12-4
	Łój, uwodorniony	

nr EINECS	grupa	nr CAS
232-675-4	Dekstryna	9004-53-9
232-679-6	Skrobia Wysokopolimeryzowany materiał węglowodanowy, otrzymywany zazwyczaj z ziarn zbóż takich jak kukurydza, pszenica i sorgo, jak również z korzeni i bulw roślin takich jak ziemniaki i tapioka. Obejmuje skrobię, która została preżelatynizowana przez ogrzewanie w obecności wody.	9005-25-8
232-940-4	Maltodekstryna	9050-36-6
234-328-2	Witamina A	11103-57-4
238-976-7	D-glukonian sodu $C_6H_{12}O_7 \cdot xNa$	14906-97-9
248-027-9	Monostearynian D-glucitolu $C_{24}H_{48}O_7$	26836-47-5
262-988-1	Estry metylowe kokosowych kwasów tłuszczowych	61788-59-8
262-989-7	Estry metylowe łojowych kwasów tłuszczowych	61788-61-2
263-060-9	Kwasy tłuszczowe, olej rycynowy	61789-44-4
263-129-3	Kwasy tłuszczowe, łój zwierzęcy	61790-37-2
266-925-9	Kwasy tłuszczowe, C_{12-18} Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkilowe kwasy karboksylowe $C_{12}-C_{18}$</i> i numer sprawozdawczy SDA: 16-005-00.	67701-01-3
266-928-5	Kwasy tłuszczowe, C_{16-18} Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkilowe kwasy karboksylowe $C_{16}-C_{18}$</i> i numer sprawozdawczy SDA: 19-005-00.	67701-03-5
266-929-0	Kwasy tłuszczowe, C_{8-18} i C_{18} nienasycone.	67701-05-7

nr EINECS	grupa	nr CAS
	Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>nienasycone alkilowe kwasy karboksylowe C₈₋₁₈ i C₁₈</i> oraz numer sprawozdawczy SDA: 01-005-00.	
266-930-6	Kwasy tłuszczowe, C ₁₄₋₁₈ i C ₁₆₋₁₈ nienasycone. Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>nienasycone alkilowe kwasy karboksylowe C₁₄₋₁₈ i C₁₆₋₁₈</i> oraz numer sprawozdawczy SDA: 04-005-00.	67701-06-8
266-932-7	Kwasy tłuszczowe, C ₁₆₋₁₈ i C ₁₈ nienasycone. Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>nienasycone alkilowe kwasy karboksylowe C₁₆₋₁₈ i C₁₈</i> oraz numer sprawozdawczy SDA: 01-005-00.	67701-08-0
266-948-4	Glicerydy, C ₁₆₋₁₈ i C ₁₈ nienasycone. Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>nienasycone glicerydy trialkilowe C₁₆₋₁₈ i C₁₈</i> oraz numer sprawozdawczy SDA: 11-001-00.	67701-30-8
267-007-0	Kwasy tłuszczowe, C ₁₄₋₁₈ i C ₁₆₋₁₈ nienasycone., estry metylowe Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>estry metylowe nienasyconych alkilowych kwasów karboksylowych C₁₄₋₁₈ i C₁₆₋₁₈</i> oraz numer sprawozdawczy SDA: 04-010-00.	67762-26-9
267-013-3	Kwasy tłuszczowe C ₆₋₁₂ Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>alkilowe kwasy karboksylowe C₆₋₁₂</i> i numer sprawozdawczy SDA: 13-005-00.	67762-36-1
268-099-5	Kwasy tłuszczowe, C ₁₄₋₂₂ i C ₁₆₋₂₂ nienasycone Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>nienasycone alkilowe kwasy karboksylowe C₁₄₋₂₂ i C₁₆₋₂₂</i> oraz numer sprawozdawczy SDA: 07-005-00.	68002-85-7
268-616-4	Syropy, skrobiowe, odwodnione	68131-37-3
269-657-0	Kwasy tłuszczowe, sojowe	68308-53-2
269-658-6	Glicerydy, łojowe, mono-, di-, tri-, uwodornione	68308-54-3

nr EINECS	grupa	nr CAS
270-298-7	Kwasy tłuszczowe C ₁₄₋₂₂	68424-37-3
270-304-8	Kwasy tłuszczowe, olej lniany	68424-45-3
270-312-1	Mono- i di- glicerydy, C ₁₆₋₁₈ i C ₁₈ nienasycone Substancji tej przypisano w katalogu nazw substancji SDA nazwę: <i>nienasycone glicerydy alkilowe C₁₆₋₁₈ i C₁₈ i nienasycone glicerydy dialkilowe C₁₆₋₁₈ i C₁₈</i> oraz numer sprawozdawczy SDA: 11-002-00.	68424-61-3
288-123-8	Glicerydy C ₁₀₋₁₈	85665-33-4
292-771-7	Kwasy tłuszczowe C ₁₂₋₁₄	90990-10-6
292-776-4	Kwasy tłuszczowe C ₁₂₋₁₈ i C ₁₈ nienasycone.	90990-15-1
296-916-5	Kwasy tłuszczowe oleju rzepakowego o małej zawartości kwasu erukowego	93165-31-2

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE, OKREŚLONE W ART. 3

1. **Informacje ogólne**
  - 1.1. Nazwa substancji
  - 1.2. Numer EINECS
  - 1.3. Numer CAS
  - 1.4. Synonimy
  - 1.5. Czystość
  - 1.6. Zanieczyszczenia
  - 1.7. Wzór cząsteczkowy
  - 1.8. Wzór strukturalny
  - 1.9. Rodzaj substancji
  - 1.10. Stan fizyczny
  - 1.11. Proszę wskazać kto przedłożył zestaw danych
  - 1.12. Ilość produkowana lub przywożona, jeśli jest większa niż 1000 ton rocznie
  - 1.13. Podać, czy substancja była produkowana w ciągu ostatnich 12 miesięcy
  - 1.14. Podać, czy substancja była przywożona w ciągu ostatnich 12 miesięcy
  - 1.15. Klasyfikacja i etykietowanie
  - 1.16. Sposób użycia
  - 1.17. Czy kompletny zestaw danych był już wcześniej przedkładany przez innego producenta lub importera
  - 1.18. Proszę określić, czy Pan / Pani działa w imieniu innego zainteresowanego producenta lub importera
  - 1.19. Inne uwagi (na przykład: możliwości unieszkodliwienia)

2. **Dane fizyczno - chemiczne**
  - 2.1. Temperatura topnienia
  - 2.2. Temperatura wrzenia
  - 2.3. Gęstość
  - 2.4. Ciśnienie pary
  - 2.5. Współczynnik podziału ($\log_{10} \frac{P}{P^0}$)

- 2.6. Rozpuszczalność w wodzie
- 2.7. Temperatura zapłonu
- 2.8. Samozapalność
- 2.9. Zapalność
- 2.10. Właściwości wybuchowe
- 2.11. Właściwości utleniające
- 2.12. Inne dane i uwagi

- 3. **Obieg i przeznaczenie w środowisku**
  - 3.1. Stabilność
    - 3.1.1. Fotodegradacja
    - 3.1.2. Stabilność w wodzie
    - 3.1.3. Stabilność w glebie
  - 3.2. Dane z monitoringu
  - 3.3. Przesunięcia i rozdział między elementami środowiska z uwzględnieniem szacunkowych stężeń i dróg rozdziału
    - 3.3.1. Przesunięcia
    - 3.3.2. Rozdział pomiędzy elementy środowiskowe
  - 3.4. Biodegradacja
  - 3.5. Bioakumulacja
  - 3.6. Inne uwagi

- 4. **Ekotoksyczność**
  - 4.1. Toksyczność dla ryb
  - 4.2. Toksyczność dla dafnii i innych bezkręgowców wodnych
  - 4.3. Toksyczność dla alg
  - 4.4. Toksyczność dla bakterii
  - 4.5. Toksyczność dla organizmów naziemnych
  - 4.6. Toksyczność dla organizmów żyjących w glebie
  - 4.7. Pozostałe uwagi

5.   **Toksyczność**
- 5.1.   Toksyczność ostra
- 5.1.1.   Toksyczność ostra przy podaniu doustnym
- 5.1.2.   Toksyczność ostra przy wdychaniu
- 5.1.3.   Toksyczność ostra przy wchłanianiu przez skórę
- 5.1.4.   Toksyczność ostra (przy innych drogach podania)
- 5.2.   Działanie żrące i drażniące
- 5.2.1.   Podrażnienie skóry
- 5.2.2.   Podrażnienie oczu
- 5.3.   Uczulenie
- 5.4.   Toksyczność przy powtarzających się dawkach
- 5.5.   Toksyczność genetyczna *in vitro*
- 5.6.   Toksyczność genetyczna *in vivo*
- 5.7.   Rakotwórczość
- 5.8.   Toksyczność dla rozrodczości
- 5.9.   Pozostałe istotne informacje
- 5.10.   Doświadczenie z narażeniem człowieka

6.   **Wykaz źródeł**

ZAŁĄCZNIK IV

INFORMACJE, OKREŚLONE W ART. 4 UST. 1

1. **Informacje ogólne**
- 1.1. Nazwa substancji
- 1.2. Numer EINECS
- 1.3. Numer CAS
- 1.4. Synonimy
- 1.5. Czystość
- 1.6. Zanieczyszczenia
- 1.7. Wzór cząsteczkowy
- 1.8. Wzór strukturalny
- 1.9. Rodzaj substancji
- 1.10. Stan fizyczny
- 1.11. Proszę podać, kto przedkłada zestaw danych
- 1.12. Ilość produkowana lub przywożona, jeśli przekracza 10 ton rocznie, ale nie jest większa niż 1000 ton
- 1.13. Podać, czy substancja była produkowana w ciągu ostatnich 12 miesięcy
- 1.14. Podać, czy substancja była przywożona w ciągu ostatnich 12 miesięcy
- 1.15. Klasyfikacja i etykietowanie
- 1.16. Sposób użycia
- 1.17. Pozostałe uwagi

ZAŁĄCZNIK V

URZĘDY INFORMACYJNE WSPÓLNOTY

Specjalne zestawy oprogramowania są dostępne, na dyskietkach, w następujących biurach informacyjnych na terenie Wspólnoty:

Niemcy

Bonn

Kommission der Europäischen Gemeinschaften
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland

Zitelmannstraße 22
D-5300 Bonn
Telex 88 66 48 EUROP D
Telefax 5 30 09 50

Berlin

Kommission der Europäischen Gemeinschaften
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
Außenstelle Berlin

Kurfürstendamm 102
D-1000 Berlin 31
Telex 18 40 15 EUROP D
Telefax 8 92 20 59

Monachium

Kommission der Europäischen Gemeinschaften
Vertretung in der Bundesrepublik Deutschland
Vertretung in München

Erhardtstraße 27
D-8000 München 2
Telex 5 21 81 35
Telefax 2 02 10 15

Belgia

Bruksela

- a) Commission des Communautés européennes
Bureau en Belgique
- b) Commissie van de Europese Gemeenschappen
Bureau in Belgi_

Rue Archimede 73, B-1040 Bruxelles
Archemedesstraat 73, B-1040 Brussel
Telex 26657 COMTNF B
Telefax 2 35 01 66

Dania

Kopenhaga

Kommissionen for De Europ_iske F_llesskaber
Kontor in Danmark

H_jbrohus
_stergade 61
Postbox 144
DK-1004 K_benhavn K 33
Telex 1 64 02 COMEUR DK
Telefax 33 11 12 03/33 14 12 44

Hiszpania

Madryt

Comisión de las Comunidades Europeas
Oficina en Espa_a

Calle de Serano 41
5ª planta
E-28001 Madrid
Telex 4 68 18 OIPE E
Telefax 5 76 03 87/5 77 29 23

Barcelona

Edificio Atlantico
Av. Diagonal, 407 bis, Planta 18
08008 Barcelona
Telefax 415 63 11

Francja

Paryż

Commission des Communautés européennes
Bureau de représentation en France

288, Bld. St. Germain
F-75007 Paris
Telex Paris 611019 COMEUR
Telefax 1 45 56 94 19/7

Marsylia

Commission des Communautés européennes
Bureau à Marseille

CMCI
2, rue Henri-Barbusse
F-13241 Marseille Cedex 01
Telex 40 25 38 EURMA
Telefax 91 90 98 07

Grecja

Ateny

_____

2 Vassilissis Sofias
Case postale 1 10 02
GR - Athina 10674
Telex 21 93 24 ECAT GR
Telefax 7 24 46 20

Irlandia

Dublin

Commission of the European Communities
Office in Ireland

39 Molesworth Street
IRL-Dublin 2
Telex 9 38 27 EUCO EI
Telefax 71 26 57

Włochy

Rzym

Commissione delle Comunit_ europee
Ufficio in Italia

Via Poli 29
1-00187 Roma
Telex 61 01 84 EUROMA I
Telefax 6 79 16 58

Mediolan

Commissione delle Comunit_ europee
Ufficio a Milano

Corso Magenta 59
I-20123 Milano
Telex 31 62 00 EURMIL I
Telefax 4 81 85 43

Luksemburg

Luksemburg

Commission des Communautés européennes
Bureau au Luxembourg

B_timent Jean Monnet B/0
Rue Alcide De Gasperi
L-2920 Luxembourg

Telex 34 23/34 46/34 76 COMEUR LU
Telefax 43 01 44 33

Niderlandy

Haga

Commissie van de Europese Gemeenschappen
Bureau in Nederland

Korte Vijverberg 5
NL-2513 AB Den Haag
Telex 3 10 94 EURCO NL
Telefax 364 66 19

Portugalia

Lizbona

Comiss_õ das Comunidades Europeias
Gabinete em Portugal

Centro Europeu Jean Monnet
Largo Jean Monnet 1 -10°
P-1200 Lisboa
Telex 18810 COMEUR P
Telefax 3 55 43 97

Zjednoczone Królestwo

Londyn

Commission of the European Communities
Office in the United Kingdom

Jean Monnet House
8 Storey's Gate
UK - London SW1P 3AT
Telex 2 32 08 EURUK G
Telefax 7 19 73 19 00/19 20

Belfast

Commission of the European Communities
Office in Northern Ireland

Windsor House
9/15 Bedford Street
UK-Belfast BT2 7EG
Telex 7 41 17 CECBEL G
Telefax 24 82 41

Cardiff

Commission of the European Communities
Office in Wales

4 Cathedral Road
PO Box 15
UK-Cardiff CF1 9SG
Telex 49 77 27 EUROPA G
Telefax 39 54 89

Edynburg

Commission of the European Communities
Office in Scotland

7 Alva Street
UK-Edinburgh EH2 4PH
Telex 72 74 20 EUEDING
Telefax 2 26 41 05

**ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 304/2003 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
RADY**

z dnia 28 stycznia 2003 r.

dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

uwzględniając konsultacje przeprowadzone z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu³

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2455 /92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczące wywozu i przywozu niektórych niebezpiecznych chemikaliów⁴ ustanawia, między innymi, wspólny system zgłaszania i informowania o wywozie do państw trzecich chemikaliów, które są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom we Wspólnocie z powodu ich skutków na ludzkie zdrowie oraz środowisko. Rozporządzenie w sposób bezwzględny stosuje międzynarodową procedurę „zgody po uprzednim poinformowaniu” (PIC) zgodnie z niewiązącymi przepisami Wytocznych Londyńskich w sprawie wymiany informacji na temat substancji chemicznych w obrocie międzynarodowym (Wytoczne Londyńskie) Programu Ochrony Środowiska Narodów Zjednoczonych (Programu Ochrony Środowiska NZ), zmienionych w 1989 r., oraz na podstawie z Międzynarodowego kodeksu dystrybucji i stosowania pestycydów, zmienionego w 1990 r., Organizacja ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).
- (2) Wspólnota podpisała, dnia 11 września 1998 r. Konwencję rotterdamską w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Konwencja PIC). W tym samym czasie, przyjęto rezolucję w sprawie tymczasowych uzgodnień określonych w Akcie Końcowym Konferencji Dyplomatycznej, ustanawiającą tymczasową procedurę PIC

¹ Dz.U. C 126 E z 28.5.2002, str. 291.

² Dz.U. C 241 z 7.10.2002, str. 50.

³ Opinią Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzją Rady z dnia 19 grudnia 2002 r.

⁴ Dz.U. L 251 z 29.8.1992, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 300/2002 (Dz.U. L 52 z 22.2.2002, str. 1).

opartą na treści Konwencji.

- (3) Jest właściwe, aby Wspólnota działała w celu wykonania zasad Konwencji, łącznie z tymczasową procedurą PIC, do czasu jej wejścia w życie, w żadnym przypadku nie osłabiając poziomu ochrony zapewnianej środowisku oraz całemu społeczeństwu krajom przywozu na podstawie rozporządzenia EWG nr 2455/92.
- (4) Mając ten sam cel na uwadze, niezbędne oraz właściwe jest również podążyć dalej w niektórych sprawach niż postanowienia Konwencji. Art. 15 ust. 4 Konwencji daje Stronom prawo do podjęcia bardziej restrykcyjnych działań w odniesieniu do ochrony ludzkiego zdrowia oraz środowiska, niż działania powołane w Konwencji, pod warunkiem, że takie działania są zgodne z postanowieniami Konwencji oraz prawem międzynarodowym.
- (5) W odniesieniu do uczestnictwa Wspólnoty w Konwencji, istotne jest, istnienie jednego punktu kontaktowego dla współdziałania Wspólnoty z Sekretariatem oraz innymi Stronami jak również z innymi państwami. Komisja powinna działać jako taki punkt kontaktowy.
- (6) Wywóz niebezpiecznych chemikaliów, które są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom we Wspólnocie powinien dalej podlegać wspólnej procedurze zgłaszania wywozu. Odpowiednio, niebezpieczne chemikalia, w formie chemikaliów lub w formie użytkowej, które są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom we Wspólnocie jako środki ochrony roślin, jako pozostałe formy pestycydów, lub jako przemysłowe chemikalia do zastosowania przez profesjonalnych użytkowników lub społeczeństwo, powinny podlegać podobnym zasadom zgłaszania wywozu, do tych, stosowanych do chemikaliów, które są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom w ramach którejkolwiek, lub obu kategorii zastosowania ustanowionych w Konwencji, mianowicie, jako pestycydy lub chemikalia przeznaczone do zastosowania przemysłowego. Dodatkowo, chemikalia podlegające międzynarodowej procedurze PIC powinny również podlegać tym samym zasadom. Ta procedura zgłaszania wywozu powinna mieć zastosowanie do wywozów ze Wspólnoty do wszystkich państw trzecich, bez względu na to czy są Stronami Konwencji czy też podlegają jej procedurom. Państwa Członkowskie powinny mieć prawo do nakładania opłat administracyjnych w celu pokrycia ich kosztów wynikających z niniejszej procedury.
- (7) Eksporterzy oraz importerzy powinni być zobowiązani do przekazywania informacji o ilościach chemikaliów w handlu międzynarodowym, objętych niniejszym rozporządzeniem, w celu monitorowania i oceniania wpływu i skuteczności uzgodnień ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (8) Powiadomienia Sekretariatu Konwencji o bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Wspólnoty lub Państw Członkowskich, zakazujących lub surowo ograniczających chemikalia, w celu włączenia ich do międzynarodowej procedury PIC, powinny być przedkładane przez Komisję oraz powinny odnosić się do tych przypadków, które spełniają kryteria ustanowione w Konwencji w tym zakresie. W miarę potrzeby, należy zwracać się o dodatkowe informacje w celu poparcia takiego powiadomienia.
- (9) W przypadkach gdy przepisy bezpośrednio obowiązujące Wspólnoty lub Państwa

Członkowskiego nie wymagają powiadomienia ponieważ nie spełniają kryteriów, informacje o takich działaniach powinny jednakże być przekazywane do Sekretariatu Konwencji oraz pozostałych Stron Konwencji w interesie wymiany informacji.

- (10) Niezbędne jest również zagwarantowanie, aby Wspólnota podjęła decyzje w sprawie przywozu do Wspólnoty chemikaliów podlegających międzynarodowej procedurze PIC. Decyzje te powinny być oparte na właściwym prawodawstwie wspólnotowym oraz uwzględniać zakazy lub surowe ograniczenia nakładane przez Państwa Członkowskie. Zmiany prawa wspólnotowego powinny być przygotowane w uzasadnionych przypadkach.
- (11) Potrzebne są uzgodnienia zapewniające, że Państwa Członkowskie oraz eksporterzy są świadomi decyzji krajów przywozu w odniesieniu do chemikaliów, które podlegają międzynarodowej procedurze PIC, oraz że, tacy eksporterzy stosują się do tych decyzji. Ponadto, w celu zapobiegania niepożądanemu wywozowi, na przykład z powodu braku decyzji krajów przywozu lub braku reakcji na powiadomienia o wywozie, żadne chemikalia zakazane lub podlegające surowym ograniczeniom we Wspólnocie, które spełniają kryteria Konwencji lub są objęte międzynarodową procedurą PIC, nie powinny być wywożone bez wyraźnej zgody zainteresowanego kraju przywozu, bez względu na to, czy ten kraj jest Stroną Konwencji.
- (12) Jest również ważne, że wszystkie wywożone chemikalia mają odpowiedni dopuszczalny okres magazynowania, tak, że mogą one być skutecznie i bezpiecznie zastosowane, w szczególności w odniesieniu do pestycydów, w szczególności tych wywożonych do krajów rozwijających się, istotne jest, aby informacja o prawidłowych warunkach magazynowania została przekazana, oraz aby właściwe opakowanie zbiorcze oraz rozmiar pojemników był wykorzystany, tak aby uniknąć gromadzenia przestarzałych zapasów.
- (13) Wyroby zawierające chemikalia nie wchodzą w zakres Konwencji. Niemniej jednak, wydaje się właściwe, że wyroby zawierające chemikalia, które mogą być dopuszczone na warunkach zastosowania lub ich unieszkodliwiania, oraz są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom we Wspólnocie w ramach jednej lub więcej kategorii zastosowania ustanowionych w Konwencji, lub podlegają międzynarodowej procedurze PIC, powinny również podlegać zasadom powiadamiania o wywozie. Ponadto, niektóre chemikalia oraz wyroby zawierające określone chemikalia nie objęte zakresem Konwencji, jakkolwiek dające powód do szczególnego niepokoju, nie powinny być w ogóle wywożone. Decyzje, które chemikalia powinny podlegać takim rygorystycznym kontrolom powinny być przyjęte przez Radę kwalifikowaną większością głosów.
- (14) Zgodnie z Konwencją, informacje w sprawie tranzytu chemikaliów podlegających międzynarodowej procedurze PIC powinny być przedstawione Stronom Konwencji żądającym tych informacji.
- (15) Reguły wspólnotowe w sprawie opakowań zbiorczych i etykietowania oraz innych informacji dotyczących bezpieczeństwa powinny być stosowane do wszystkich niebezpiecznych chemikaliów, które są przeznaczone do wywozu do państw będących Stronami oraz innych państw, chyba, że niniejsze przepisy mogłyby stać w sprzeczności z jakimkolwiek szczególnymi wymaganiami tych krajów, biorąc pod uwagę odpowiednie międzynarodowe standardy.

- (16) W celu zapewnienia skutecznej kontroli oraz stosowania reguł, Państwa Członkowskie powinny wyznaczyć organy, takie jak organy celne, które powinny być odpowiedzialne za kontrolowanie przywozu i wywozu chemikaliów objętych niniejszym rozporządzeniem. Komisja oraz Państwa Członkowskie odgrywają kluczową rolę oraz powinny działać w sposób celowy oraz skoordynowany. Państwa Członkowskie powinny przewidzieć odpowiednie sankcje w przypadku naruszeń.
- (17) Wymiana informacji, wspólna odpowiedzialność oraz wysiłki w zakresie współpracy między Wspólnotą a jej Państwami Członkowskimi i państwami trzecimi powinny być wspierane w celu zapewnienia rzetelnego zarządzania chemikaliami, bez względu na to czy niniejsze państwa trzecie są Stronami Konwencji. W szczególności, pomoc techniczna dla krajów rozwijających się oraz krajów o gospodarce na drodze rozwoju, powinna być zapewniana bezpośrednio przez Komisję oraz Państwa Członkowskie, lub pośrednio przez wsparcie projektów organizacji pozarządowych (OP), przede w szczególności poprzez wsparcie zmierzające do umożliwienia tym krajom wykonania Konwencji.
- (18) Monitorowanie funkcjonowania procedur powinno odbywać się regularnie, jeżeli mają być one skuteczne. W tym celu, Państwa Członkowskie powinny regularnie przedkładać sprawozdania Komisji, która następnie regularnie będzie składać sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie.
- (19) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁵.
- (20) W świetle powyższego, rozporządzenie (EWG) nr 2455/92 powinno zostać uchylone oraz zastąpione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cele

1. Celami niniejszego rozporządzenia są:
  - a) wykonanie Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu dla niektórych niebezpiecznych chemikaliów oraz pestycydów w handlu międzynarodowym;
  - b) wspieranie solidarnej odpowiedzialności oraz wysiłków w zakresie współpracy w międzynarodowym przepływie niebezpiecznych chemikaliów w celu ochrony ludzkiego zdrowia oraz środowiska przed potencjalną szkodą; oraz
  - c) przyczynianie się do przyjaznego ich zastosowania dla środowiska.

---

⁵ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Są one osiągane przez ułatwienie wymiany informacji o cechach charakterystycznych takich chemikaliów, określając proces podejmowania decyzji w sprawie przywozu i wywozu we Wspólnocie, oraz przez upowszechnianie decyzji wśród Stron i innych państw, gdzie właściwe.

2. Celem niniejszego rozporządzenia jest również zapewnienie, że przepisy dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych⁶, oraz dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnosząca się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych⁷, odnośnie klasyfikacji, pakowania i etykietowania chemikaliów niebezpiecznych dla człowieka i środowiska, gdy są one wprowadzane do obrotu we Wspólnocie Europejskiej, stosuje się również do wszystkich takich chemikaliów, w przypadku gdy są one wywożone z Państw Członkowskich do innych Stron lub innych krajów, chyba, że, przepisy te stałyby w sprzeczności z jakimikolwiek szczególnymi wymaganiami tych Stron lub innych krajów.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
  - a) niektórych niebezpiecznych chemikaliów, które podlegają procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu (PIC) na podstawie Konwencji rotterdamskiej;
  - b) niektórych niebezpiecznych chemikaliów, które są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom we Wspólnocie oraz Państwie Członkowskim; oraz
  - c) wszystkich chemikaliów, w przypadku ich wywozu w zakresie ich klasyfikacji, opakowania zbiorczego oraz etykietowania.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:
  - a) Środków odurzających i substancji psychotropowych, objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3677/90 z dnia 13 grudnia 1990 r. ustanawiającym środki, które powinny być podjęte w celu uniemożliwienia wykorzystywania niektórych substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych⁸;
  - b) materiałów radioaktywnych oraz substancji objętych dyrektywą Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającą podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami

---

⁶Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/59/WE (Dz.U. L 225 z 21.8.2001, str. 1).

⁷Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/60/WE (Dz.U. L 226 z 22.8.2001, str. 5).

⁸Dz.U. L 357 z 20.12.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1232/2002 (Dz.U. L 180 z 10.7.2002, str. 5).

wynikającymi z promieniowania jonizującego⁹;

- c) odpadów objętych dyrektywami Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów¹⁰ oraz 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych¹¹;
- d) broni chemicznej objętej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1334/2000 z dnia 22 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli wywozu produktów i technologii podwójnego zastosowania¹²;
- e) żywności oraz dodatków do żywności objętych dyrektywą Rady 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych¹³;
- f) pasz objętych rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności i ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności¹⁴ łącznie z dodatkami, nawet przetworzonymi, częściowo przetworzonymi lub nieprzetworzonymi, przeznaczonymi do doustnego karmienia zwierząt;
- g) organizmów genetycznie zmodyfikowane objętych dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG¹⁵;
- h) z zastrzeżeniem zakresu objętego art. 3 ust. 4 lit. b), leków gotowych oraz weterynaryjnych produktów leczniczych objętych dyrektywą 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi¹⁶ oraz dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych¹⁷;
- i) chemikaliów w ilościach uniemożliwiających wpływ na zdrowie lub środowisko, oraz w żadnym przypadku nie więcej niż 10 kg, pod warunkiem, że są one przywożone do celów badawczych lub analitycznych.

---

⁹ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, str. 1.

¹⁰ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32).

¹¹ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

¹² Dz.U. L 159 z 30.6.2000, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem Rady (WE) nr 880/2002 (Dz.U. L 139 z 29.5.2002, str. 7).

¹³ Dz.U. L 186 z 30.6.1989, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 93/99/EWG (Dz.U. L 290 z 24.11.1993, str. 14).

¹⁴ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

¹⁵ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Rady 2002/811/WE (Dz.U. L 280 z 18.10.2002, str. 27).

¹⁶ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67.

¹⁷ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „chemikalia” oznaczają substancję zdefiniowaną w dyrektywie 67/548/EWG, zarówno w formie substancji jak i preparatów, lub preparat wyprodukowany lub uzyskiwany w sposób naturalny niezawierający organizmów żywych. Składa się z dwóch kategorii: pestycydów, włączając bardzo niebezpieczne formy użytkowe pestycydów; oraz chemikalia przemysłowe;
2. „preparaty” oznaczają mieszaniny lub roztwory składające się z dwóch lub więcej substancji chemicznych, jeżeli preparat, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 1999/45/WE, podlega obowiązkowemu etykietowaniu zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, w związku z obecnością którejkolwiek z tych substancji;
3. „wyrób” oznacza produkt gotowy zawierający chemikalia, którego zastosowanie zostało zakazane lub surowo ograniczone przez prawodawstwo wspólnotowe w tym szczególnym produkcie;
4. „pestycydy” oznaczają chemikalia jednej z następujących podkategorii:
  - a) pestycydy stosowane jako środki ochrony roślin, objęte dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin¹⁸;
  - b) pozostałe pestycydy, takie jak produkty biobójcze, na podstawie dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych¹⁹ oraz takie jak środki odkażające, środki owadobójcze oraz środki niszczące pasożyty, na podstawie dyrektywy 2001/82/WE i dyrektywy 2001/83/WE;
5. „Chemikalia przemysłowe” oznaczają chemikalia jednej z następujących podkategorii:
  - a) chemikalia do profesjonalnego zastosowania;
  - b) chemikalia do ogólnego zastosowania;
6. „chemikalia podlegające powiadomieniom o wywozie” oznaczają wszystkie chemikalia, które są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom we Wspólnocie w ramach jednej lub więcej kategorii lub podkategorii, oraz wszystkie chemikalia, które podlegają procedurze PIC, wymienione w części 1 załącznika I;
7. „chemikalia kwalifikujące się do powiadomienia o PIC” oznaczają wszystkie chemikalia, które są zakazane lub podlegają surowym ograniczeniom we Wspólnocie

---

¹⁸Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2002/81/WE (Dz.U. L 276 z 12.10.2002, str. 28).

¹⁹Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1.

lub w Państwie Członkowskim w ramach jednej lub więcej kategorii lub podkategorii. Chemikalia zakazane lub podlegające surowym ograniczeniom we Wspólnocie w ramach jednej lub więcej kategorii lub podkategorii wymienione są w części 2 załącznika I;

8. „chemikalia podlegające procedurze PIC” oznaczają wszystkie chemikalia wymienione w załączniku III do Konwencji lub, przed jej wejściem w życie, tymczasowej procedurze PIC. Te chemikalia są wymienione w części 3 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;
9. „zakazane chemikalia” oznaczają:
  - a) chemikalia dla każdego przeznaczenia jednej lub więcej kategorii lub podkategorii, która została zakazana przez przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące Wspólnoty, w celu ochrony ludzkiego zdrowia oraz środowiska; lub
  - b) chemikalia, których nie zatwierdzono za jednym razem do zastosowania lub zostały wycofane przez przemysł z rynku wspólnotowego lub z dalszego rozpatrywania w powiadomieniu, rejestracji lub procedurze zatwierdzania oraz w przypadku gdy istnieje dowód, że chemikalia stwarzają zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub dla środowiska;
10. „chemikalia podlegające surowym ograniczeniom” oznaczają:
  - a) chemikalia, praktycznie dla każdego przeznaczenia, gdzie w ramach jednej lub więcej kategorii lub podkategorii zostały zakazane przez przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące Wspólnoty, w celu ochrony ludzkiego zdrowia oraz środowiska, jakkolwiek w odniesieniu do niektórych określonych zastosowań są dozwolone; lub
  - b) chemikalia, praktycznie dla każdego przeznaczenia, których nie zatwierdzono do zastosowania lub zostały wycofane przez przemysł z rynku wspólnotowego lub z dalszego rozpatrywania w powiadomieniu, rejestracji lub procedurze zatwierdzania oraz w przypadku gdy istnieje dowód, że chemikalia stwarzają zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub dla środowiska;
11. „chemikalia zakazane lub podlegające surowym ograniczeniom przez Państwo Członkowskie” oznaczają wszystkie chemikalia, których zastosowanie jest zakazane lub surowo ograniczone przez przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące Państwa Członkowskiego;
12. „przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące” oznaczają akt prawny, którego celem jest zakaz lub surowe ograniczenie zastosowanie chemikaliów;
13. „Konwencja” oznacza Konwencję rotterdamską z dnia 10 września 1998 r. w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi substancjami chemicznymi i pestycydami;
14. „procedura PIC” oznacza procedurę zgody po uprzednim poinformowaniu przewidzianą przez Konwencję;

15. „bardzo niebezpieczne formy użytkowe pestycydów” oznaczają chemikalia preparowane do zastosowania jako pestycyd, który powoduje bardzo silne skutki na zdrowie lub środowisko, zauważalne w krótkim okresie czasu po jednorazowym lub wielokrotnym wystawieniu na jego działanie w warunkach zastosowania;
16. „wywóz” oznacza:
  - a) wywóz ostateczny lub czasowy chemikaliów spełniających warunki art. 23 ust. 2 Traktatu;
  - b) powrotny wywóz chemikaliów nie spełniających warunków określonych w lit. a), które objęte są procedurą celną inną niż procedura tranzytowa;
17. „przywóz” oznacza fizyczne wprowadzenie chemikaliów na obszar celny Wspólnoty, które objęte są procedurą celną inną niż procedura tranzytowa;
18. „eksporter” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną na rzecz której dokonuje się powiadomienia o wywozie, czyli osobę, która w czasie przyjęcia powiadomienia związany jest umową z odbiorcą w państwie Stronie lub innym kraju, oraz ma prawo do decydowania o wysłaniu chemikaliów poza obszar celny Wspólnoty. W przypadku gdy nie zawarto umowy wywozu lub gdy strona związana umową nie działa we własnym imieniu, rozstrzyga prawo do decydowania o wysłaniu chemikaliów poza obszar celny Wspólnoty;
19. „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w czasie przywozu na obszar celny Wspólnoty, jest odbiorcą chemikaliów;
20. „Strona Konwencji” oznacza Państwo, regionalną organizację integracji gospodarczej, która wyraziła zgodę na związanie się Konwencją oraz, w stosunku do których Konwencja weszła w życie;
21. „Strona” oznacza:
  - a) Stronę Konwencji
  - b) każdy kraj, który nie ratyfikował Konwencji ale uczestniczy w procedurze PIC w okresie ustanowionym przez Konferencję Stron;
  - c) przed wejściem w życie Konwencji, każdy kraj uczestniczący w tymczasowej procedurze PIC ustanowionej rezolucją w sprawie tymczasowych uzgodnień przyjętych w Rotterdamie w dniu 11 września 1998 r.;
22. „inny kraj” oznacza każdy kraj, który nie jest Stroną, zgodnie z definicją w pkt. 21;
23. „Konferencja Stron” oznacza organ ustanowiony na mocy art. 18 Konwencji, celem którego jest sprawowanie niektórych funkcji związanych z wykonaniem Konwencji;
24. „Komitet ds. Przeglądu Chemikaliów” oznacza organ pomocniczy utworzony przez Konferencję Stron zgodnie z art. 18 ust. 6 Konwencji lub, przed jej wejściem w życie,

tymczasowy Komitet ds. Przeglądu Chemikaliów ustanowiony na podstawie rezolucji w sprawie uzgodnień tymczasowych;

25. „Sekretariat” oznacza Sekretariat Konwencji lub, przed jej wejściem w życie, tymczasowy Sekretariat ustanowiony na podstawie rezolucji w sprawie uzgodnień tymczasowych;
26. „wytyczne dla decyzji” oznaczają dokument techniczny przygotowany przez Komitet ds. Przeglądu Chemikaliów w odniesieniu do chemikaliów podlegających procedurze PIC.

Artykuł 4

Wyznaczone organy krajowe

Każde Państwo Członkowskie wyznacza organ lub organy, zwane dalej „wyznaczonym organem krajowym” lub „wyznaczonymi organami krajowymi”, w celu wykonywania funkcji administracyjnych wymaganych przez niniejsze rozporządzenie.

Komisja jest powiadamiana o takim wyznaczeniu nie później niż trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Udział Wspólnoty w Konwencji

Udział Wspólnoty w Konwencji stanowi solidarną odpowiedzialność Komisji i Państw Członkowskich, w szczególności za pomoc techniczną, wymianę informacji oraz sprawy odnoszące się do rozstrzygnięcia sporów, uczestnictwo w organach pomocniczych i głosowanie.

W odniesieniu do udziału Wspólnoty w Konwencji, do celów funkcji administracyjnych Konwencji odnoszących się do procedury PIC oraz powiadamiania o wywozie, Komisja działa jako wspólny wyznaczony organ w imieniu wszystkich wyznaczonych organów krajowych w ścisłej współpracy i konsultacji z wyznaczonymi organami krajowymi Państw Członkowskich.

W szczególności, jest ona odpowiedzialna za przekazywanie wspólnotowych powiadomień o wywozie Stronom oraz innym krajom na podstawie art. 7, przedkładanie do Sekretariatu powiadomień o odpowiednich przepisach prawa bezwzględnie obowiązujących na podstawie art. 10, przekazywanie informacji o innych przepisach prawa bezwzględnie obowiązujących nie kwalifikujących się do powiadomienia PIC zgodnie z art. 11, jak również za uzyskiwanie wszelkich informacji z Sekretariatu. Komisja dostarcza również Sekretariatowi wspólnotowe odpowiedzi na przywóz w odniesieniu do chemikaliów podlegających procedurze PIC na podstawie art. 12.

Ponadto, Komisja koordynuje wkład Wspólnoty we wszystkie sprawy techniczne związane z Konwencją, przygotowywanie Konferencji Stron, Komitet ds. Przeglądu Chemikaliów oraz pozostałych organów pomocniczych. Ustanawia się sieć Państw Członkowskich sprawozdawców, gdzie sytuacja tego wymaga, która zajmie się przygotowaniem

dokumentów technicznych takich jak wytyczne dla decyzji.

Komisja oraz Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne inicjatywy w celu zapewnienia właściwej reprezentacji Wspólnoty w różnych organach wykonawczych Konwencji.

Artykuł 6

Chemikalia podlegające powiadomieniom o wywozie, kwalifikujące się do powiadomienia o PIC, oraz podlegające procedurze PIC

1. Chemikalia objęte przepisami niniejszego rozporządzenia odnoszącymi się do powiadamiania o wywozie, powiadamiania o PIC oraz procedury PIC odpowiednio, wymienione są w załączniku I.

2. Chemikalia wymienione w załączniku I są przypisane do jednej lub więcej z trzech grup chemikaliów, wymienionych odpowiednio jako część 1, 2 i 3 tego Załącznika.

Chemikalia wymienione w części 1 podlegają powiadomieniu o wywozie jak ustanowiono w art. 7, wraz z podaniem szczegółowych informacji dotyczących tożsamości substancji, kategorii zastosowania i/lub podkategorii objętej ograniczeniami, rodzaj ograniczeń oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, dodatkowych informacji, w szczególności dotyczących zwolnienia z wymagań w sprawie powiadomienia o wywozie.

Chemikalia wymienione w części 2 kwalifikują się, dodatkowo do podlegania procedurze powiadomienia o wywozie na podstawie art. 7, do procedury powiadomienia o PIC przewidzianej w art. 10, wraz ze szczegółowymi informacjami w odniesieniu do tożsamości substancji oraz kategorii zastosowania.

Chemikalia wymienione w części 3 podlegają procedurze PIC wraz z podaną kategorią zastosowania oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, dodatkowym informacjom w szczególności dotyczącym wszystkich wymagań dla powiadomienia o wywozie.

3. Wykazy podawane są do publicznej wiadomości za pomocą środków elektronicznych.

Artykuł 7

Powiadomienia o wywozie przekazane Stronom oraz innym krajom

1. W przypadku gdy, eksporter musi po raz pierwszy dokonać wywozu chemikaliów wymienionych w części 1 załącznika 1, ze Wspólnoty do innego kraju, po dacie, po której zostaje objęty przepisami niniejszego rozporządzenia, eksporter powiadamia o wywozie wyznaczony organ krajowy Państwa Członkowskiego w którym prowadzi działalność, nie później niż 30 dni przed takim wywozem chemikaliów. Następnie, eksporter powiadamia o pierwszym wywozie chemikaliów w każdym roku kalendarzowym wyznaczonemu organowi krajowemu nie później niż 15 dni przed takim wywozem chemikaliów. Powiadomienie dokonywane jest zgodnie z wymaganiami wymienionymi w załączniku III.

Wyznaczony organ krajowy sprawdza zgodność informacji z załącznikiem III oraz niezwłocznie przesyła powiadomienie otrzymane od eksportera do Komisji.

Komisja podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że właściwe władze Strony przywozu lub innego kraju otrzymają powiadomienie nie później niż 15 dni przed pierwszym zamierzonym wywozem chemikaliów oraz następnie przed pierwszym wywozem chemikaliów w każdym następnym roku kalendarzowym. Powyższe stosuje się bez względu na spodziewane zastosowanie chemikaliów w Stronie przywozu lub w innym kraju.

Każde powiadomienie o wywozie jest rejestrowane w bazie danych Komisji, a uaktualniony wykaz przedmiotowych chemikaliów i Stron przywozu i innych krajów dla każdego roku kalendarzowego jest jawny, oraz przekazywany odpowiednio wyznaczonym organom krajowym Państw Członkowskich.

2. W przypadku gdy Komisja nie otrzymuje od Strony przywozu lub innego kraju potwierdzenia otrzymania dokonanego pierwszego powiadomienia o wywozie po przypisaniu chemikaliów do części 1 załącznika I, w terminie 30 dni od dostarczenia powiadomienia, składa drugie powiadomienie. Komisja dokłada odpowiednich starań, aby zapewnić, że właściwy organ w Państwie Stronie przywozu otrzyma drugie powiadomienie.

3. Nowe powiadomienie o wywozie, jak przewidziano w ust. 1 jest wydawane dla wywozu, który ma miejsce po zmianach w prawodawstwie wspólnotowym dotyczącym obrotu, zastosowania lub etykietowania przedmiotowych substancji lub w każdym przypadku, gdy zmienia się skład danego preparatu tak, że etykietowanie takiego preparatu jest zmienione. Nowe powiadomienie zgodne jest z wymaganiami wymienionymi w załączniku III oraz wskazuje, że jest poprawioną wersją poprzedniego powiadomienia.

4. W przypadku gdy wywóz chemikaliów odnosi się do sytuacji nadzwyczajnych, w których opóźnienie może narazić zdrowie publiczne lub środowisko Strony przywozu lub innego kraju, stosowanie przepisów określonych powyżej może zostać wyłączone całkowicie lub częściowo według uznania wyznaczonego organu krajowego Państwa Członkowskiego wywozu, w konsultacji z Komisją.

5. Obowiązki wymienione w ust. 1, 2 i 3 wygasają gdy:

- a) chemikalia stały się chemikaliami podlegającymi procedurze PIC; oraz
- b) kraj przywozu będący Stroną Konwencji przedstawił odpowiedź zgodnie z art. 10 ust. 2 Konwencji, do Sekretariatu świadcząca o zgodzie lub jej braku na przywóz chemikaliów; oraz
- c) Komisja otrzymała niniejsze informacje z Sekretariatu oraz przekazała je Państwu Członkowskim.

Niniejsza zasada nie ma zastosowania w przypadku, gdy kraj przywozu będący Stroną Konwencji wyraźnie żąda kontynuowania powiadamiania o wywozie od Stron wywozu, na przykład poprzez jej decyzję dotyczącą przywozu lub w inny sposób.

Obowiązki wymienione w ust. 1, 2 i 3 wygasają również gdy:

- (i) właściwy organ Strony przywozu lub innego kraju wyłączył wymóg powiadomienia przed wywozem chemikaliów; oraz

(ii) Komisja otrzymała informacje z Sekretariatu lub z właściwego organu Strony przywozu lub innego kraju oraz przekazała je Państwu Członkowskiemu i udostępniła je w internecie.

6. Komisja, odpowiednie wyznaczone organy krajowe Państw Członkowskich oraz eksporterzy, dostarczają na żądanie Stronom przywozu oraz innym krajom dostępne dodatkowe informacje dotyczące wywożonych chemikaliów.

7. Państwa Członkowskie mogą ustanowić systemy zobowiązujące eksporterów do uiszczania opłat administracyjnych za każde dokonane powiadomienie o wywozie, odpowiadające ich kosztom poniesionym w wykonywaniu procedur związanych z niniejszym artykułem.

Artykuł 8

Powiadomienia o wywozie otrzymywane od Stron oraz od innych krajów

1. Powiadomienia o wywozie, otrzymane przez Komisję od wyznaczonego organu krajowego Strony lub innego kraju, dotyczące wywozu do Wspólnoty chemikaliów, których produkcja, zastosowanie, obsługa, zużycie, transport i/lub sprzedaż jest zakazana lub podlega surowym ograniczeniom zgodnie z ustawodawstwem Strony lub innego kraju, są udostępniane za pomocą środków elektronicznych przez bazę danych utrzymywaną przez Komisję.

Komisja potwierdza otrzymanie pierwszego powiadomienia o wywozie, uzyskanego dla każdego rodzaju chemikaliów od każdej Strony lub innego kraju.

Wyznaczone organy krajowe Państw Członkowskich otrzymujące taki przywóz, otrzymują kopię każdego powiadomienia otrzymanego wraz ze wszystkimi dostępnymi informacjami. Pozostałe Państwa Członkowskie są uprawnione do otrzymania kopii na żądanie.

2. Jeżeli wyznaczone organy krajowe Państw Członkowskich otrzymują jakiegokolwiek powiadomienia o wywozie bezpośrednio lub pośrednio od wyznaczonych organów krajowych Stron lub odpowiednich organów innych krajów, niezwłocznie przekazują takie powiadomienia Komisji wraz ze wszystkimi dostępnymi informacjami.

Artykuł 9

Informacje w sprawie handlu chemikaliami

1. Każdy eksporter chemikaliów wymienionych w załączniku I informuje, podczas pierwszego kwartału każdego roku, wyznaczony organ krajowy jego Państwa Członkowskiego o ilości chemikaliów (jako substancja i jako zawartość w preparatach) wysłanej do każdej Strony lub innych krajów w roku poprzednim. Takie informacje przekazuje się razem z listą nazw(nazwisk) i adresów każdego importera, do którego dokonano wysyłki towaru w tym okresie czasu.

Każdy importer we Wspólnocie przekazuje te same informacje w odniesieniu do ilości przywożonych do Wspólnoty.

2. Na żądanie Komisji lub wyznaczonego organu krajowego, eksporter lub importer dostarcza wszelkich dodatkowych informacji odnoszących się do chemikaliów, które są niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.

3. Każde Państwo Członkowskie przekazuje w każdym roku Komisji zagregowane informacje zgodnie z załącznikiem IV. Komisja dokonuje podsumowania tych informacji na poziomie wspólnotowy oraz udostępnia publicznie informacje, które nie są poufne, w swojej internetowej bazie danych.

Artykuł 10

Udział w powiadamianiu o zabronionych lub podlegającym surowym ograniczeniom chemikaliach na podstawie Konwencji

1. Komisja powiadamia Sekretariat na piśmie o chemikaliach, które kwalifikują się do powiadomienia o PIC, chyba, że zostało to już uczynione przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. W chwili gdy kolejne chemikalia kwalifikują się do powiadomienia o PIC oraz są dołączane do części 2 załącznika I, Komisja powiadamia Sekretariat. Powiadomienie jest przedkładane bezzwłocznie po przyjęciu odpowiednich wspólnotowych przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących zabraniających lub surowo ograniczających zastosowanie chemikaliów, oraz nie później niż 90 dni po dacie kiedy przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące muszą zostać zastosowane.

Powiadomienie zawiera wszystkie istotne informacje wymagane w załączniku II.

3. Podczas określania priorytetów dla powiadomień, Komisja bierze pod uwagę obecność chemikaliów w części 3 załącznika I, zakres w jakim mogą być spełnione wymagania w odniesieniu do informacji, ustanowione w załączniku II, oraz stopień ryzyka powodowanego przez chemikalia, w szczególności dla krajów rozwijających się.

W przypadku, gdy chemikalia kwalifikują się do powiadomienia o PIC, lecz informacje są niewystarczające aby spełnić wymagania załącznika II, zidentyfikowani eksporterzy i/lub importerzy przedkładają, na żądanie Komisji, wszystkie istotne informacje dla nich dostępne, włączając te pochodzące z innych krajowych lub międzynarodowych programów przeciwdziałania skutkom chemikaliów.

4. Komisja zawiadamia Sekretariat na piśmie, kiedy przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące zgłoszone zgodnie z ust. 1 lub 2 są zmieniane, niezwłocznie po przyjęciu nowych przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących i nie później niż 60 dni po dacie, kiedy przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące muszą zostać zastosowane.

Przekazuje ona wszystkie istotne informacje, które nie były dostępne w czasie, kiedy dokonano wstępnego powiadomienia zgodnie z ust. 1 lub 2 odpowiednio.

5. Na żądanie Strony lub Sekretariatu, Komisja przedkłada dodatkowe informacje w sprawie chemikaliów lub przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących na tyle na ile jest to możliwe. Państwa Członkowskie wspierają w niezbędnym zakresie, na żądanie, Komisję w

gromadzeniu informacji.

6. Komisja niezwłocznie przesyła Państwom Członkowskim informacje, które otrzymuje z Sekretariatu, dotyczące chemikaliów, w sprawie których dokonano powiadomienia jako zakazanych lub surowo ograniczonych przez inne Strony.

Komisja ocenia, w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, potrzebę zaproponowania środków na poziomie wspólnotowy w celu zapobieganiu wszelkim niedopuszczalnym zagrożeniom dla ludzkiego zdrowia i dla środowiska we Wspólnocie.

7. W przypadku gdy Państwo Członkowskie przyjmuje krajowe przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące zgodnie z odpowiednim prawodawstwem wspólnotowym, mające na celu zakazanie lub surowe ograniczenie chemikaliów, przedkłada Komisji istotne informacje. Komisja przekazuje te informacje Państwom Członkowskim. Państwa Członkowskie mogą, w terminie czterech tygodni, przesłać uwagi odnośnie możliwego powiadomienia o PIC, włączając, w szczególności istotne informacje o stanowisku ich krajowych regulacji w zakresie danych chemikaliów, do Komisji oraz Państw Członkowskich, które przedkładają krajowe przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące. Po rozważeniu uwag Państwo Członkowskie informuje Komisję czy Komisja:

- powiadamia Sekretariat, na podstawie niniejszego artykułu, lub
- przekazuje informacje Sekretariatowi, na podstawie art. 11.

Artykuł 11

Informacje, jakie mają być przekazywane do Sekretariatu o zakazanych i surowo ograniczonych chemikaliach nie kwalifikujących się do powiadomienia o PIC

W przypadku gdy chemikalia wymienione jedynie w części 1 załącznika I lub w następstwie otrzymania informacji od Państwa Członkowskiego do celów art. 10 ust. 7 tiret drugie, Komisja przekazuje Sekretariatowi informacje o odpowiednich przepisach prawa bezwzględnie obowiązujących, tak aby te informacje mogły być, gdzie stosowne, rozpowszechnione między innymi Stronami Konwencji.

Artykuł 12

Obowiązki w odniesieniu do przywozu chemikaliów

1. Komisja niezwłocznie przesyła Państwom Członkowskim wytyczne dla decyzji, które otrzymuje z Sekretariatu. Komisja podejmuje decyzję w sprawie przywozu, w formie ostatecznej lub tymczasowej odpowiedzi w sprawie przywozu w imieniu Wspólnoty, dotyczącej przyszłego przywozu do Wspólnoty danych chemikaliów: czyni to również zgodnie z istniejącym prawodawstwem wspólnotowym i procedurą przewidzianą w art. 24 ust. 2. Przekazuje ona decyzję do Sekretariatu bezzwłocznie, i nie później niż dziewięć miesięcy po dacie wysłania wytycznych dla decyzji przez Sekretariat.

W przypadku gdy jakiegokolwiek chemikalia podlegają dodatkowym lub zmodyfikowanym ograniczeniom zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, Komisja zmienia decyzję w sprawie przywozu zgodnie z tą samą procedurą oraz powiadamia o tym Sekretariat.

2. W przypadku gdy chemikalia są zabronione lub surowo ograniczone przez ustawodawstwo jednego lub więcej Państw Członkowskich, Komisja na pisemne żądanie Państw(-a) Członkowskich(-ego), bierze pod uwagę te informacje w jej decyzji w sprawie przywozu.
3. Decyzja w sprawie przywozu na podstawie ust. 1 odnosi się do jednej lub więcej kategorii określonych dla chemikaliów w wytycznych dla decyzji.
4. Powiadamiając Sekretariat o decyzji w sprawie przywozu, Komisja przedstawia opis środków prawnych lub administracyjnych na których jest oparta.
5. Każdy wyznaczony organ krajowy we Wspólnocie udostępnia decyzje w sprawie przywozu na podstawie ust. 1 tym osobom zainteresowanym, zgodnie ze swoimi kompetencjami oraz zgodnie ze swoimi środkami ustawodawczymi lub administracyjnymi.
6. Gdzie sytuacja tego wymaga, Komisja ocenia, w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, potrzebę zaproponowania środków na poziomie wspólnotowy w celu zapobiegania wszelkim niedopuszczalnym zagrożeniom dla ludzkiego zdrowia i dla środowiska we Wspólnocie, biorąc pod uwagę informacje zawarte w wytycznych dla decyzji.

Artykuł 13

Obowiązki w odniesieniu do wywozu chemikaliów inne niż wymagania powiadomienia o wywozie

1. Komisja niezwłocznie przesyła Państwom Członkowskim oraz europejskim stowarzyszeniom branżowym, informacje, które otrzymuje w formie okólników lub w inny sposób, z Sekretariatu, dotyczących chemikaliów podlegających procedurze PIC oraz decyzjom Stron przywozu dotyczących warunków przywozu tych chemikaliów. Przesyła również niezwłocznie Państwom Członkowskim informacje odnoszące się do wszystkich przypadków niepowodzenia w przekazaniu odpowiedzi. Komisja przechowuje wszystkie informacje dotyczące dostępnych decyzji w sprawie przywozu w swojej bazie danych, która jest ogólnie dostępna w internecie, oraz, na wniosek przekazuje każdemu informacje.
2. Dla wszystkich chemikaliów wymienionych w załączniku I, Komisja przypisuje klasyfikację we Nomenklaturze Scalonej Wspólnoty Europejskiej. Te klasyfikacje są korygowane, gdy jest to niezbędne, w świetle wszelkich zmian dokonywanych przez Radę Współpracy Celnej w Zharmonizowanym Systemie nomenklatury dla danych chemikaliów.
3. Każde Państwo Członkowskie powiadamia o odpowiedziach przekazanych przez Komisję zgodnie z ust. 1 tym zainteresowanym osobom, w zakresie swojej właściwości.
4. Eksporterzy zastosują się do decyzji w każdej odpowiedzi dotyczącej przywozu nie później niż sześć miesięcy po pierwszym poinformowaniu Sekretariatu przez Komisję o takiej odpowiedzi zgodnie z ust. 1.
5. Komisja oraz Państwa Członkowskie doradzają i wspierają Strony przywozu, odpowiednio na żądanie, w uzyskiwaniu dodatkowych informacji oraz pomocy w sporządzaniu odpowiedzi do Sekretariatu dotyczącej przywozu danych chemikaliów.

6. Żadne z chemikaliów wymienionych w części 2 lub 3 załącznika I nie może być wywożona, chyba, że:

- a) eksporter, przez jego wyznaczone organy krajowe oraz wyznaczone organy krajowe Strony przywozu lub właściwe organy innego kraju przywozu, wnioskuje i otrzymał wyraźną zgodę na przywóz; lub
- b) w przypadku chemikaliów wymienionych w części 3 załącznika I, ostatni okólnik wydany przez Sekretariat w zastosowaniu ust. 1 wskazuje, że Strona przywozu wyraziła zgodę na przywóz.

7. Żadne z chemikaliów nie są wywożone później niż sześć miesięcy przed datą ważności, kiedy taka data istnieje lub może być wywnioskowana na podstawie daty produkcji, chyba że, istotne właściwości chemikaliów czynią to niewykonalnym. W szczególności, w przypadku pestycydów, eksporterzy zapewniają, że rozmiar oraz opakowanie zbiorcze pojemników pestycydów są zoptymalizowane tak aby zminimalizować zagrożenie stworzenia przestarzałych zapasów.

8. W przypadku wywozu pestycydów, eksporterzy zapewniają, że etykieta zawiera określone informacje o warunkach przechowywania i stabilności przechowywania zgodnie z warunkami klimatycznymi Strony przywozu lub innych krajów. Dodatkowo, zapewniają, że wywożone pestycydy są zgodne ze specyfikacją czystości ustanowioną przez prawodawstwo wspólnotowe.

Artykuł 14

Kontrole wywozu niektórych chemikaliów oraz wyrobów zawierających chemikalia

1. Wyroby zawierające chemikalia wymienione w części 2 załącznika I, w formie nieaktywnej podlegają procedurze powiadamiania o wywozie przewidzianej w art. 7.
2. Chemikalia i wyroby, których stosowanie jest zakazane we Wspólnocie dla ochrony ludzkiego zdrowia oraz środowiska jak wymieniono w załączniku V, nie są wywożone.

Artykuł 15

Informacje odnośnie ruchu tranzytowego

1. Strony Konwencji żądające informacji odnośnie ruchu tranzytowego chemikaliów podlegających procedurze PIC, wraz z informacjami wymaganymi przez każdą Stronę Konwencji za pośrednictwem Sekretariatu, wymienione są w załączniku VI.
2. W przypadku, gdy chemikalia wymienione w części 3 załącznika I jest transportowana przez terytorium Strony Konwencji wymienionej w niniejszym załączniku VI, eksporter, w takim zakresie w jakim jest to możliwe, przekazuje wyznaczonemu organowi krajowemu Państwa Członkowskiego w którym prowadzi działalność, informacje wymagane przez Stronę Konwencji zgodnie z załącznikiem VI, nie później niż 30 dni przed pierwszym tranzytem oraz nie później niż osiem dni przed każdym następnym tranzytem.
3. Wyznaczony organ krajowy Państwa Członkowskiego przesyła Komisji informacje

otrzymane od eksportera zgodnie z ust. 2 razem ze wszystkimi dostępnymi informacjami dodatkowymi.

4. Komisja przesyła otrzymane informacje zgodnie z ust. 3 do wyznaczonych organów krajowych Stron Konwencji, które zażądały takich informacji, wraz ze wszystkimi dostępnymi informacjami dodatkowymi, nie później niż 15 dni przed pierwszym tranzytem oraz przed każdym następnym tranzytem.

Artykuł 16

Informacje towarzyszące wywożonym chemikaliami

1. Chemikalia przeznaczone do wywozu podlegają środkom odnośnie opakowań zbiorczych oraz etykietowaniu ustanowionych w, lub zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG, dyrektywą 1999/45/WE, dyrektywą 91/414/EWG oraz dyrektywą 98/8/WE, lub innym szczególnym prawodawstwem wspólnotowym. Ten obowiązek pozostaje bez uszczerbku dla szczególnych wymagań Strony przywozu lub innego kraju biorąc pod uwagę odpowiednie międzynarodowe standardy.

2. Gdzie sytuacja tego wymaga, data ważności oraz data produkcji chemikaliów określonych w ust. 1 lub wymienionych w załączniku I są wskazane na etykiecie, oraz jeżeli konieczne, takie daty ważności podaje się dla różnych stref klimatycznych.

3. Karta charakterystyki zgodnie z dyrektywą Komisji 91/155/EWG²⁰ towarzyszy chemikaliami określonym w ust. 1, w przypadku wywozu. Eksporter wysyła taką kartę charakterystyki do każdego importera.

4. Informacje na etykiecie oraz karty charakterystyki podawane są, w takim zakresie w jakim jest to możliwe, w języku(-ach) urzędowym(-ych), lub w jednym lub więcej głównych językach kraju przeznaczenia lub obszaru zamierzonego przeznaczenia.

Artykuł 17

Obowiązki organów Państw Członkowskich w odniesieniu do kontroli przywozu i wywozu

Każde Państwo Członkowskie wyznacza organy takie jak organy celne, które są odpowiedzialne za kontrolowanie przywozu oraz wywozu chemikaliów wymienionych w załączniku I.

Komisja oraz Państwa Członkowskie działają w sposób celowy oraz skoordynowany kontrolując przestrzeganie przez eksporterów niniejszego rozporządzenia.

Każde Państwo Członkowskie, w swoich okresowych sprawozdaniach dotyczących funkcjonowania procedur na podstawie art. 21 ust. 1, dołącza szczegóły działań jej organów w tym zakresie.

---

²⁰Dyrektywa Komisji 91/155/EWG określająca i ustanawiająca szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 10 dyrektywy 88/379/EWG (Dz.U. L76 z 22.3.1991, str. 35). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/58/EWG (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, str. 24).

Artykuł 18

Kary

Państwa Członkowskie ustalają kary stosowane za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego wykonania tych przepisów. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa Członkowskie powiadamiają o takich środkach Komisję nie później niż 12 miesięcy po przyjęciu niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają również o wszystkich dalszych zmianach niezwłocznie po ich przyjęciu.

Artykuł 19

Wymiana informacji

1. Komisja i Państwa Członkowskie odpowiednio, ułatwiają dostarczanie informacji naukowych, technicznych, ekonomicznych oraz prawnych, dotyczących chemikaliów podlegających niniejszemu rozporządzeniu, włączając informacje ekotoksylogiczne, toksykologiczne oraz dotyczące bezpieczeństwa.

Komisja, przy wsparciu Państw Członkowskich w miarę potrzeb, zapewnia odpowiednio:

- a) dostarczenie ogólnie dostępnych informacji odnośnie przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących związanych z celami Konwencji; i
- b) dostarczanie informacji Stronom oraz innym krajom bezpośrednio lub za pośrednictwem Sekretariatu odnośnie tych działań, które znacznie ograniczają jedno lub więcej zastosowań chemikaliów.

2. Komisja oraz Państwa Członkowskie chronią wszystkie poufne informacje otrzymane od Strony lub innego kraju w drodze wzajemnego porozumienia.

3. W odniesieniu do przekazywania informacji na podstawie niniejszego rozporządzenia, oraz bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku²¹, nie uważa się za poufne następujących informacji:

- a) informacji określonych w załączniku II oraz załączniku III;
- b) informacji zawartych w karcie charakterystyki określonej w ust. 3 w art. 16;
- c) daty ważności chemikaliów;
- d) daty produkcji chemikaliów;
- e) informacji odnośnie środków ostrożności, włączając klasyfikacje zagrożenia, charakter zagrożenia oraz odpowiednie porady w zakresie bezpieczeństwa; oraz

---

²¹ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 56.

f) sumarycznych wyników testów toksykologicznych i ekotoksykologicznych.

Zestawienie przekazywanych informacji jest przygotowywane regularnie przez Komisję na podstawie udziału Państw Członkowskich.

Artykuł 20

Pomoc techniczna

Komisja oraz wyznaczone organy krajowe Państw Członkowskich współpracują, biorąc pod uwagę w szczególności potrzeby krajów rozwijających się oraz krajów w okresie transformacji gospodarczej, we wspieraniu pomocy technicznej, włączając szkolenia, w celu rozwoju infrastruktury, zdolności i ekspertyz niezbędnych do właściwego zarządzania chemikaliami podczas ich cyklu życia.

W szczególności, i w związku z umożliwieniem tym krajom wykonania Konwencji, pomoc techniczna jest wspierana poprzez dostarczanie informacji technicznych dotyczących chemikaliów, poprzez wspieranie wymiany ekspertów, udzielanie wsparcia przy ustanawianiu lub utrzymywaniu wyznaczonych organów krajowych oraz przez dostarczenie ekspertyz technicznych w celu identyfikacji niebezpiecznych form użytkowych pestycydów oraz przygotowywania powiadomień dla Sekretariatu.

Komisja i Państwa Członkowskie uczestniczą aktywnie w sieci informacji o tworzeniu możliwości ustanowionej przez międzyrządowe forum w sprawie bezpieczeństwa chemicznego, przez przekazywanie informacji w sprawie projektów, które wspierają lub finansują w celu poprawy zarządzania chemikaliami w krajach rozwijających się oraz w krajach w okresie transformacji gospodarczej.

Komisja i Państwa Członkowskie rozważają również wsparcie organizacji pozarządowych.

Artykuł 21

Monitoring oraz sprawozdawczość

1. Państwa Członkowskie przesyłają regularnie do Komisji informacje odnośnie funkcjonowania procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, włącznie z kontrolą celną, naruszeniami, karami oraz czynnościami zaradczymi.

2. Komisja sporządza regularnie sprawozdanie w sprawie wykonywania funkcji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, za które jest odpowiedzialna oraz kompiluje w sprawozdanie syntetyzujące informacje przekazane przez Państwa Członkowskie zgodnie z ust 1. Podsumowanie sprawozdania, które jest publikowane w internecie, jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. W odniesieniu do informacji dostarczanych na podstawie ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie i Komisja wypełniają odpowiednie obowiązki w celu ochrony poufności danych oraz prawa własności.

Artykuł 22

Uaktualnianie załączników

1. Wykaz chemikaliów w załączniku I będzie poddawana przeglądowi przez Komisję co najmniej raz w roku, na podstawie rozwoju prawodawstwa wspólnotowego oraz na podstawie Konwencji.
2. Decydując o przepisach prawa bezwzględnie obowiązujących zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym ustanawiających zakaz lub surowe ograniczenie, skutek takich przepisów oceniany jest na poziomie podkategorii w ramach kategorii „pestycydy” oraz „chemikalia przemysłowe”. W przypadku gdy przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące zakazują lub surowo ograniczają chemikalia z którejkolwiek z podkategorii, włącza się ją do części 1 załącznika I.

Decydując czy przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym ustanawiają zakaz lub surowe ograniczenie, że dane chemikalia kwalifikują się do powiadomienia o PIC na mocy art. 10, skutek takich przepisów ocenia się na poziomie podkategorii w ramach kategorii „pestycydy” oraz „chemikalia przemysłowe”. W przypadku gdy przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące zakazują lub surowo ograniczają zastosowanie chemikaliów w ramach którejkolwiek z kategorii, włącza się ją do części 2 załącznika I.
3. Komisja podejmuje decyzje o włączeniu chemikaliów do załącznika I, lub zmiany ich wpisów gdzie sytuacja tego wymaga, bez zbędnej zwłoki.
4. O włączeniu chemikaliów do części 1 lub 2 załącznika I na podstawie ust. 2 w następstwie przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, decyzję podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 ust. 3.
5. Wszystkie inne zmiany do załącznika I, włączając zmiany do istniejących wpisów, oraz zmiany do załączników II, III, IV oraz VI, są przyjmowane według procedury przewidzianej w art. 24 ust. 2.

Artykuł 23

Uwagi techniczne w odniesieniu do pomocy

Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 ust. 2, opracowuje noty techniczne w odniesieniu do pomocy w celu ułatwienia codziennego stosowania niniejszego rozporządzenia.

Takie noty techniczne zostają opublikowane są w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* seria „C”.

Artykuł 24

Komitet

1. Komisję wspomaganą Komitet ustanowiony zgodnie z art. 29 dyrektywy 67/548/EWG.
2. W przypadku, gdy przywołuje się ten ustęp, zastosowany zostanie art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.
3. W przypadku, gdy przywołuje się ten ustęp, zastosowany zostanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny

Artykuł 25

Uchylenie

Rozporządzenie (EWG) nr 2455/92 traci moc.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2003 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. PAPANDREOU

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1 Wykaz chemikaliów podlegających procedurze powiadomienia o wywozie

(Art. 7 niniejszego rozporządzenia)

Należy zauważyć, że chemikalia wymienione w tej części załącznika podlegają procedurze PIC, obowiązki powiadomienia o wywozie określone w art. 7 ust. 1-3 rozporządzenia nie mają zastosowania z zastrzeżeniem że, warunki ustanowione w art. 7 ust. 5 lit. b) i c) zostały spełnione. Takie chemikalia, które są identyfikowane przez symbol # na poniższym wykazie, wymienione są ponownie w części 3 niniejszego załącznika w celu ułatwienia odniesienia.

Należy również zauważyć, że w przypadku gdy chemikalia wymienione w niniejszej części Załącznika kwalifikują się do powiadomienia o PIC z powodu charakteru wspólnotowego przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących, te chemikalia są również wymienione w części 2 niniejszego załącznika. Takie chemikalia są identyfikowane przez symbol + na poniższym wykazie.

Chemikalia	Nr CAS	Nr EINECS	CN	Podkategoria *	Ograniczenie zastosowania **	Kraje, dla których nie jest wymagane powiadomienie
1, 1, 1-trichloroetan	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	b	
1,2-dibromoetan (dichlorek etylenu)#	106-93-4	203-444-5	2903 3036	P(1)	b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
1,2- Dibromoetan (dichlorek etylenu)*	107-06-2	203-458-1	2903 1500	P(1) i(2)	b b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
2-Naftyloamina oraz jej sole+	91-59-8 oraz inne	202-080-4 oraz inne	2921 4500	i(1) i(2)	b b	
2,4,5-T#	93-76-5	202-273-3	2918 9090			Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
4-aminobifenyl oraz jego sole+	92-67-1 oraz inne	202-177-1 oraz inne	29214990	i(1) i(2)	b b	
4-Nitrobifenyl+	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	b b	
Związki arsenu				p(2)	sr	
Włókna azbestowe						Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Krokidolit*	12001-28-4	310-127-6	252400	i(1) - i(2)	b - b	
Amosyt	12172-73-5		252400	i(1) - i(2)	b - b	
Antofylit	77536-67-5		252400	i(1) - i(2)	b - b	
Aktynolit	77536-66-4		252400	i(1) - i(2)	b - b	
Tremolit	77536-68-6		252400	i(1) - i(2)	b - b	
Chryzotyl	132207-32-0		252400	i(1) - i(2)	b - b	
Azynofos etylowy	2642-71-9	220-147-6	29339095	P(1)	b	
Benzen ¹	71-43-2	200-753-7	2902 20	i(2)	sr	
Benzydyna oraz jej sole+ Pochodne benzydyny+	92-87-5	202-199-1	2921 5990	i(1) - i(2) i(2)	sr - b b	
Binapakryl#	485-31-4	207-612-9	29161980	p(1)	b	Proszę odnieść się

Chemikalia	Nr CAS	Nr EINECS	CN	Podkategoria*	Ograniczenie zastosowania**	Kraje, dla których nie jest wymagane powiadomienie	
				i(2)	b	do okólnika PIC na www.pic.int/	
Kadm oraz jego związki	7440-43-9 oraz inne	231-152-8 oraz inne	8107 32063000 oraz inne	i(1)	sr		
Kaptafol*	2425-06-1	219-363-3	2930 90 70	p(1)-p(2)	b-b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/	
Tetrachlorek węgla	56-23-5	200-262-8	2903 1400	i(2)	b		
Chlordimeform#	6164-98-3	228-200-5	2925 2000			Proszę odnieść się do dokumentu obiegowego PIC na www.pic.int/	
Chlorfenapyr+	122453-73-0		29339990	p(1)	b		
Chlorobenzylat#	510-15-6	208-110-2	29181980			Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/	
Chloroform	67-66-3	200-663-8	2903 1300	i(2)	b		
Klozolinat+	84332-86-5	282-714-4	29349990	p(1)	b		
Kreozot oraz substancje pokrewne kreozotu	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-82-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 2266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00		i(2)	b	
Cyhalotryna	68085-85-8	268-450-2	29269095	p(1)	b		
DBB(Di-p-okso-di-n-butylocynohydroksyboran)	75113-37-0	401-040-5	29310095	i(1)	b		
Dikofol zawierający < 78% 1,1'-dikofol lub 1 g/kg DDT oraz DDT-związków pokrewnych +	115-32-2	204-082-0	29062900	p(1)	b		
Dinoseb, jego octany oraz sole*	88-85-7 oraz inne	201-861-7 oraz inne	2908 90 00 2915 3990	p(1) i(2)	b b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/	
Dinoterb+	1420-07-1	215-813-8	2908 90 00	p(1)	b		
DNOK+	534-52-1	208-601-1	2908 90 00	p(1)	b		
Tlenek etylenu (oksiran)#	75-21-8	200-849-9	29101000	p(1)	b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/	
Octan fentyny	900-95-8	212-984-0	2931 0095	p(1)	b		
Wodorotlenek fentyny	76-87-9	200-990-0	2931 0095	p(1)	b		
Fenwalerat	51630-58-1	257-326-3	29269095	p(1)	b		
Ferbam	14484-64-1	238-484-2	2930 2000	p(1)	b		
Fluoroacetamid#	640-19-7	211-363-1	29241900			Proszę odnieść się	

Chemikalia	Nr CAS	Nr EINECS	CN	Podkategoria*	Ograniczenie zastosowania**	Kraje, dla których nie jest wymagane powiadomienie
						do okólnika PIC na www.pic.int/
HCH zawierający mniej niż 99,0% izomeru gamma#	608-73-1	210-168-9	2903 51 00	p(1)	b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Heksachloroetan	67-72-1	200-666-4	2903 1990	i(1)	sr	
Lindan (-HCH)*	58-89-9	200-401-2	2903 51 10	p(1)	b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
a) Hydryd kwasu maleinowego, oraz jego sole, inne niż cholina, sole potasu oraz sodu; b) Cholina, sole potasu oraz sodu hydrazyny kwasu maleinowego zawierające więcej niż 1µg/kg wolnej hydrazyny wyrażonej na podstawie równoważnika kwasu	123-33-1 51542-52-0	204-619-9	29339990	p(1)	b	
Związki rtęci#	10112-91-1, 21908-53-2 oraz inne	—		p(1)-p(2)	b - sr	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Metamidofos (Rozpuszczalne preparaty płynne substancji, które przekraczają 600µg składnika aktywnego/l)#	10265-92-6	233-606-0	3808 1040			Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Paration metylowy (emulgujące koncentraty (EC) z 19,5%, 40%, 50%, 60% składnika aktywnego oraz proszki do opylania zawierające 1,5%, 2% i 3% składnika aktywnego)*	298-00-0	206-050-1	38081040			Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/

Chemikalia	Nr CAS	Nr EINECS	CN	Podkategoria*	Ograniczenie zastosowania**	Kraje, dla których nie jest wymagane powiadomienie
Monokrotofos (Rozpuszczalne preparaty płynne substancji które przekraczają 600g składnika aktywnego/l)#	6923-22-4	230-042-7	3808 1040 3808 9090			Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Monolinuron	1746-81-2	217-129-5	29280090	p(1)	b	
Monometylo-dibromo-difenylo-metan; Nazwa handlowa: DBBT+	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	p(1)	b	
Monometylo-dichloro-difenylo-metan; Nazwa handlowa: Ugilec 121 lub Ugilec 21 +	—	400-140-6	2903 69 90	i(1) - i(2)	b - b	

Chemikalia	Nr CAS	Nr EINECS	CN	Podkategoria*	Ograniczenie zastosowania**	Kraje, dla których nie jest wymagane powiadomienie
Monometylo-tetrachloro-difenylo-metan; Nazwa handlowa: Ugilec 141 +	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1) - i(2)	b - b	
Nitrofen	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)	b	
Paration#+	56-38-2	200-271-7	2920 1000	p(1)	b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Pentachlorofenol #	87-86-5	201-778-6	2908 1000			Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Permetryna	52645-53-1	258-067-9	2916 2000	p(1)	b	
Fosfamidon (Rozpuszczalne preparaty płynne substancji które przekraczają 1000 g składnika aktywnego/l)*	13171-21-6 (mieszanina, (E)&(Z) izomery) 23783-98-4 ((Z)-izomer) 297-99-4 ((E)-izomer)	236-116-5	3808 1040 3808 90 90			Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Polibromowane bifenylo (PBB)#	13654-09-06 36355-01-08 27858-07-7	—	2903 69 90	i(1)	sr	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Polichlorowane trifenylo (PCT)#	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	b	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Profam	122-42-9	204-542-0	29242995	p(1)	b	
Pirazofos+	13457-18-6	236-656-1	2933 5995	p(1)	b	
Kwintocen+	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)	b	
Technazen+	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)	b	
Związki triorganocynowe	—	—	29310095	p(2) i(2)	sr sr	
fosforan tris(2,3-dibromopropylu) *	126-72-7	204-799-9	29190090	i(1)	sr	Proszę odnieść się do okólnika PIC na www.pic.int/
Tris-azyrydynylofosfi notlenek+	545-55-1	208-892-5	2933 9090	i(1)	sr	
Zineb	12122-67-7	235-180-1	38249099	p(1)	b	

*Podkategoria: p(1) - pestycydy w grupie środki ochrony roślin, p(2) - inne pestycydy włączając biocydy. i(1) - przemysłowechemikalia do profesjonalnego zastosowania oraz i(2) — chemikalia przemysłowe do zastosowania ogólnego.

**Ograniczenia zastosowania: sr — surowe ograniczenia, b — zakazane (dla danej kategorii lub podkategorii) zgodnie z prawodawstwem Wspólnoty.

‡ Wyjątkiem paliwa silnikowego podlegającego dyrektywie 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 350 z 28.12.1998, str. 58).

CAS = Chemical Abstract Service.

chemikalia podlegające częściowo lub w całości procedurze PIC.

+ chemikalia kwalifikujące się do powiadomienia o PIC.

CZĘŚĆ 2 Wykaz chemikaliów kwalifikujących się do powiadomienia o PIC

(Art. 10 niniejszego rozporządzenia)

Niniejsza lista obejmuje chemikalia kwalifikujące się do powiadomienia PIC. Generalnie nie obejmuje chemikaliów, które już podlegają procedurze PIC, oraz są wymienione w części 3 niniejszego załącznika.

Chemikalia	Nr CAS	Nr EINECS	Kod CN	Kategoria *	Ograniczenie zastosowania **
2-naftyloamin oraz jego sole	91-59-8 oraz inne	202-080-4 oraz inne	29214500	I	b
4-aminobifenyl oraz jego sole	92-67-1 oraz inne	202-177-1 oraz inne	2921 4990	I	b
4-nitrobifenyl	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	b
Włókna azbestowe					
Krocidolit#	12001-28-4		252400	i	b
Amosyt	12172-73-5		252400	i	b
Antofylit	77536-67-5		252400	i	b
Aktynolit	77536-66-4		252400	i	b
Tremolit	77536-68-6		252400	i	b
Chryzotyl	132207-32-0		252400	i	b
Rezorcylna i jej sole	912-87-5	202-199-1	2921 5990	i	sr
Pochodne benzydyny	—	—			
Chlorfenapyr	122453-73-0			—	sr
Klozolinat	84332-86-5	282-714-4	29349096	—	b
Dikofol zawierający < 78% _,_'-Dikofol lub 1 g/kg DDT oraz DDT-związków pokrewnych	115-32-3	204-082-0	29062900	—	sr
Dinoterb	1420-07-1	215-813-8	29089000	—	b
DNOK	534-52-1	208-601-1	2908 9000	—	b
Endryna	72-20-8	200-775-7	2910 9000	—	b
Octan fentyny	900-95-8	212-984-0	2931 0095	—	b
Wodorotlenek fentyny	76-87-9	200-990-0	2931 0095	—	b
Monometylo-dibromo-difenylo- metan; Nazwa handlowa: DBBT	99688-47-8	401-210-1	29036990	i	b
Monometylo-dichloro-difenylo- metan; Nazwa handlowa: Ugilec 121 lub Ugilec 21	—	400-140-6	29036990	i	b
Monometyl-Tetrachloro-difenylo- metanu; Nazwa handlowa: Ugilec 141	76253-60-6	278-404-3	29036990	i	b
Nitrofen	1836-75-5	217-406-0	29093090	—	b
Paration#	56-38-2	200-271-7	29201000	—	sr
Pirazofos	13457-18-6	236-656-1	2933 5970	—	b
Kwintocen	82-68-8	201-435-0	29049085	—	b
Technazen	117-18-0	204-178-2	29049085	—	sr

Kategoria: p - pestycydy i - przemysłowe substancje chemiczne.

**Ograniczenia zastosowania: sr - surowe ograniczenia, b - zakazane (dla danej kategorii lub podkategorii).

CAS = Chemical Abstract Service.

chemikalia podlegające częściowo lub w całości procedurze PIC.

CZĘŚĆ 3 Wykaz chemikaliów podlegających procedurze PIC na podstawie Konwencji rotterdamskiej

(Art. 12 i 13 niniejszego rozporządzenia)

(Wskazane kategorie są określone w Konwencji)

Chemikalia	Odpowiednie oznaczenie numeryczne CAS	Kategoria
2,4,5-T	93-76-5	Pestycyd
Aldryna*	309-00-2	Pestycyd
Binapakryl	485-31-4	Pestycyd
Kaptafol	2425-06-1	Pestycyd
Chlordan*	57-74-9	Pestycyd
Chlordimeform	6164-98-3	Pestycyd
Chlorobenzylat	510-15-6	Pestycyd
DDT*	50-29-3	Pestycyd
Dieldryna*	60-57-1	Pestycyd
Dinoseb oraz sole dinosebu	88-85-7	Pestycyd
1,2-dibromoetan (EDB)	106-93-4	Pestycyd
Dichlorek etylenu	107-06-2	Pestycyd
Tlenek etylenu	75-21-8	Pestycyd
Fluoroacetamid	640-19-7	Pestycyd
HCH (mieszanina izomerów)	608-73-1	Pestycyd
Heptachlor*	76-44-8	Pestycyd
Heksachlorobenzen	118-74-1	Pestycyd
Lindan	58-89-9	Pestycyd
Związki rtęci, włączając nieorganiczne związki rtęci, związki rtęci alkilu oraz alkiloksyalkile i związki aryłowe rtęci		Pestycyd
Pentachlorofenol	87-86-5	Pestycyd
Toksafen*	8001-35-2	Pestycyd
Metamidofos (Rozpuszczalne preparaty płynne substancji, które przekraczają 600 g składnika aktywnego/l)	10265-92-6	Bardzo niebezpieczna forma użytkowa pestycydów
Paration metylowy (koncentraty emulgujące (EINECS) z 19,5%, 40%, 50%, 60% składnika aktywnego oraz proszek do rozpylania zawierający 1,5%, 2% i 3% składnika aktywnego)	298-00-0	Bardzo niebezpieczna forma użytkowa pestycydów
Monokrotofos (Rozpuszczalne preparaty płynne substancji, które przekraczają 600 g składnika aktywnego/l)	6923-22-4	Bardzo niebezpieczna forma użytkowa pestycydów
Paration (wszystkie preparaty - aerozole, proszek do opylania (DP), koncentrat emulgujący (EINECS), granulaty (GR) oraz proszki zawieszinowe (WP) - te substancje są	56-38-2	Bardzo niebezpieczna forma użytkowa pestycydów

Chemikalia	Odpowiednie oznaczenie numeryczne CAS	Kategoria
włączone, z wyjątkiem zawiesin w kapsułkach (CS))		
fosfamidon ((Rozpuszczalne preparaty płynne substancji które przekraczają 1000 g składnika aktywnego/l)	13171-21-6 (mieszanina, (E)&(Z) izomery) 23783-98-4 ((Z)-izomer) 297-99-4 ((E)-izomer)	Bardzo niebezpieczna forma użytkowa pestycydów
Krokidolit	12001-28-4	przemysłowy
Polibromowane bifenyly (PBB)	36355-01-8(heksa-) 27858-07-7(okta-) 13654-09-6 (deka-)	przemysłowy
Polichlorowane bifenyly (PCB)*	1336-36-3	Przemysłowy
Polichlorowane trifenyly (PCT)	61788-33-8	Przemysłowy
Fosforan tris(2,3-dibromopropylu)	126-72-7	Przemysłowy

*Te substancje podlegają zakazowi wywozu zgodnie z przepisami art. 14 ust. 2 oraz załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK II

Powiadomienie Sekretariatu Konwencji o zakazanych lub surowo ograniczonych chemikaliach

Wymagania dotyczące informacji w odniesieniu do powiadomień na podstawie art. 10 niniejszego rozporządzenia

Powiadomienia zawierają:

1. właściwości, identyfikację i zastosowanie
  - a) nazwa zwyczajowa;
  - b) nazwa związku chemicznego zgodnie z uznaną na świecie nomenklaturą (na przykład Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC)), w przypadku gdy taka nomenklatura istnieje;
  - c) znaki fabryczne oraz nazwy preparatów;
  - d) numery kodów: Chemical Abstract Service (CAS), Zharmonizowany System Kodeksu Celnego oraz inne numery;
  - e) informacje odnośnie klasyfikacji niebezpieczeństwa, w przypadku gdy chemikalia podlegają wymaganiom w zakresie klasyfikacji;
  - f) zastosowanie lub zastosowania chemikaliów:
w Unii Europejskiej
gdzie indziej (jeżeli znane);
  - g) własności fizyko-chemiczne, toksykologiczne i ekotoksyczne;
2. przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące
  - a) informacje szczególne w odniesieniu do przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących:
    - (i) podsumowanie przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących;
    - (ii) odniesienie do aktu prawnego;
    - (iii) data wejścia w życie przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących;
    - (iv) wskazanie czy przyjęto przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące na podstawie oceny ryzyka czy niebezpieczeństwa oraz, jeżeli tak, informacje dotyczące takiej oceny obejmujące odniesienie do właściwej dokumentacji;
    - (v) uzasadnienie dla przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących mających

znaczenie dla zdrowia ludzkiego, włączając zdrowie konsumentów i pracowników, lub dla środowiska;

- (vi) podsumowanie niebezpieczeństwa i ryzyka dla zdrowia ludzkiego, włączając zdrowie konsumentów pracowników, lub środowiska, powodowanego przez chemikalia oraz spodziewane skutki zastosowania przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących;
- b) kategoria lub kategorie w których przyjęto przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące, oraz dla każdej kategorii:
- (i) zastosowanie lub zastosowania zakazane przez przepisy prawa bezwzględnie obowiązujące;
  - (ii) zastosowanie lub zastosowania, które pozostaje dozwolone;
  - (iii) oszacowanie, gdzie dostępne, ilości chemikaliów produkowanych, przywożonych, wywożonych i zastosowanych;
- c) wskazanie, w możliwym zakresie, prawdopodobną przydatność przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących w innych państwach lub regionach;
- d) inne istotne informacje, które mogą obejmować:
- (i) ocenę skutków społeczno-gospodarczych przepisów prawa bezwzględnie obowiązujących;
  - (ii) informacje o alternatywach oraz ich odpowiednich zagrożeniach, gdzie dostępne, takie jak:
    - zintegrowane strategie walki ze szkodnikami,
    - praktyki i procesy przemysłowe, włączając czystsze technologie.

ZAŁĄCZNIK III

Powiadomienie o wywozie

Informacje wymagane na podstawie art. 7 niniejszego rozporządzenia

1. Identyfikacja substancji wywożonej:
  - a) nazwa w nomenklaturze Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej;
  - b) pozostałe nazwy (nazwy zwyczajowe, znaki fabryczne, oraz skróty);
  - c) numer EINECS i oznaczenie numeryczne CAS;
  - d) numer CUS i kod Nomenklatury Scalonej;
  - e) główne domieszki substancji, szczególnie gdy są istotne.
2. Identyfikacja preparatu wywożonego:
  - a) znak fabryczny lub opis preparatu;
  - b) zawartość procentowa i szczegóły jak określono zgodnie z pozycją 1 dla każdej substancji wymienionej w niniejszym załączniku I.
3. Informacje dotyczące wywozu
  - a) kraj przeznaczenia;
  - b) kraju pochodzenia,
  - c) przewidywany termin pierwszego wywozu w bieżącym roku;
  - d) zamierzone zastosowanie w kraju przeznaczenia, jeżeli znane;
  - e) nazwa (nazwisko), adres oraz inne właściwe dane szczegółowe importera lub spółki importującej;
  - f) nazwa (nazwisko), adres oraz inne właściwe dane szczegółowe eksportera lub spółki eksportującej.
4. Wyznaczone organy krajowe:
  - a) nazwa, adres, telefon i telex, numer faksu lub e-mail wyznaczonego organu w Unii Europejskiej od której mogą być uzyskane dalsze informacje;
  - b) nazwa, adres, numer telefonu, teleksu, faksu lub adres poczty elektronicznej wyznaczonego organu w kraju przywozu.
5. Informacje dotyczące środków ostrożności, jakie należy podjąć, włączając kategorie

niebezpieczeństwa i ryzyka oraz informacje o środkach ostrożności.

6. Krótki opis własności fizyko-chemiczne, toksykologiczne i ekotoksyczne.
7. Zastosowanie chemikaliów w Unii Europejskiej:
  - a) zastosowanie, kategoria(-e) zgodnie z Konwencją rotterdamską oraz kategorią(-ami) Wspólnoty podlegające środkowi kontroli (zakaz lub surowe ograniczenia);
  - b) zastosowanie dla których chemikalia nie są surowo ograniczone lub zakazane (kategorie zastosowania i podkategorie jak zdefiniowano w załączniku I rozporządzenia);
  - c) oszacowanie, gdzie dostępne, ilości chemikaliów produkowanych, przywożonych, wywożonych i zastosowanych.
8. Informacje dotyczące środków ostrożności w celu ograniczenia narażenia na działanie, oraz emisję chemikaliów.
9. Podsumowanie ograniczeń prawnych oraz ich uzasadnienie.

Krótki opis informacji podanych w załączniku II zgodnie z pkt. 2 lit. a), c) i d).

Dodatkowe informacje przedłożone przez Stronę wywozu z powodu obawy zagrożenia lub dodatkowych informacji określonych w załączniku II, gdy są żądane przez Stronę przywozu.

ZAŁĄCZNIK IV

Informacje, jakie mają być przekazywane Komisji przez wyznaczone organy krajowe Państwa Członkowskiego, zgodnie z art. 9 niniejszego rozporządzenia

1. Podsumowanie ilości chemikaliów (w formie substancji i preparatów) objęte załącznikiem I, wywiezionych podczas poprzedniego roku.
  - a) Rok w którym dokonano wywozu
  - b) Tabela podsumowująca ilości wywożonych chemikaliów (w formie substancji i preparatów) jak wyszczególniono poniżej.

Chemikalia	Kraj przywozu	Ilość
...		
...		
...		

2. Lista importerów

Chemikalia	Kraj przywozu	Importer lub spółka importująca	Adres oraz inne odpowiednie dane szczegółowe importera lub spółki importującej

ZAŁĄCZNIK V

Chemikalia oraz wyroby podlegające zakazowi wywozu

(Art. 14 niniejszego rozporządzenia)

Wyszczególnienie chemikaliów / wyrobu(-ów) podlegających zakazowi wywozu	Dodatkowe szczegóły, gdzie stosowne (np. nazwa chemikaliów, nr EC, nr CAS itd.)	
Mydła kosmetyczne zawierające rtęć	Numery CN 3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00	
Trwałe zanieczyszczenia organiczne wymienione w załącznikach A i _ do Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeniach organicznych zgodnie z jej postanowieniami	Aldryna	nr EC 206-215-8, nr CAS 309-00-2, nr CN 2903 59 90
	Chlordan	nr EC 200-349-0, nr CAS 57-74-9, nr CN 2903 59 90
	Dieldryna	nr EC 200-484-5, nr CAS 60-57-1, nr CN 2910 90 00
	DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bi (p-chlorofenyl) etan	nr EC 200-024-3, nr CAS 50-29-3, nr CN 2903 62 00
	Endryna	nr EC 200-775-7, nr CAS 72-20-8, nr CN 2910 90 00
	Heptachlor	nr EC 200-962-3, nr CAS 76-44-8, nr CN 2903 59 90
	Heksachlorobenzen	nr EC 200-273-9, nr CAS 118-74-1, nr CN 2903 62 00
	Mireks	nr EC 219-196-6, nr CAS 2385-85-5, nr CN 2903 59 90
	Toksafen (kamfechlor)	nr EC 232-283-3, nr CAS 8001-35-2, nr CN 3808 10 20
	Polichlorowane bifenyle (PCB)	nr EC 215-648-1 oraz inne, nr CAS 1336-36-3 oraz inne, nr CN 2903 69 90

ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz Stron Konwencji wymagających informacji w sprawie ruchu tranzytowego chemikaliów podlegających procedurze PIC

(Art. 15 niniejszego rozporządzenia)

Kraj	Wymagane informacje

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 259/93

z dnia 1 lutego 1993 r.

w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130s,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w dniu 22 marca 1989 r. Wspólnota podpisała Konwencję bazylejską w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych;

przepisy dotyczące odpadów są zawarte w art. 39 Konwencji AKP-EWG z dnia 15 grudnia 1989 r.;

Wspólnota przyjęła decyzję Rady OECD z dnia 30 marca 1992 r. w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku;

w świetle powyższego, dyrektywa 84/631/EWG⁴, organizująca nadzór i kontrolę transgranicznej wysyłki odpadów niebezpiecznych, wymaga zastąpienia rozporządzeniem;

za nadzór i kontrolę wysyłek odpadów w granicach Państwa Członkowskiego odpowiedzialność ponosi te państwo; jednakże krajowe systemy nadzoru i kontroli wysyłek odpadów w granicach Państwa Członkowskiego muszą spełniać minimalne kryteria w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego;

ważne jest zorganizowanie nadzoru i kontroli wysyłek odpadów w sposób, który uwzględni potrzebę zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego;

dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁵ ustanawia w art. 5

---

¹Dz.U. nr C 115 z 6.05.1992, str. 4.

²Dz.U. nr C 94 z 13.04.1992, str. 276 oraz opinia wydana dnia 20 grudnia 1993 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³Dz.U. nr C 269 z 14.10.1991, str. 10.

⁴Dz.U. nr L 326 z 13.12.1984, str. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁵Dz.U. nr L 194 z 25.07.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/156/EWG (Dz.U. nr L 78 z

ust. 1, że zintegrowana i odpowiednia sieć instalacji usuwania odpadów, utworzona przez Państwa Członkowskie za pośrednictwem właściwych środków, musi umożliwiać Wspólnocie jako całości, uzyskanie samodzielności w usuwaniu odpadów, natomiast Państwa Członkowskie zmierzają do tego celu indywidualnie, uwzględniając warunki geograficzne lub potrzebę przystosowania instalacji do określonego rodzaju odpadów; art. 7 wspomnianej dyrektywy wymaga sporządzenia planów zarządzania odpadami, jeśli właściwe we współpracy z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, o czym powiadamiana jest Komisja oraz przewiduje, że Państwa Członkowskie mogą podjąć środki niezbędne aby zapobiec przemieszczaniu się odpadów, które nie są zgodne z ich planami zarządzania odpadami oraz powiadamiają o nich Komisję i inne Państwa Członkowskie;

konieczne jest stosowanie różnych procedur, zależnych od rodzaju odpadów i ich przeznaczenia, w tym również od tego czy jest on przeznaczony do usuwania czy do odzysku;

wysyłki odpadów muszą podlegać wcześniejszemu zgłoszeniu właściwym władzom, umożliwiającego im uzyskanie należytych informacji w szczególności o rodzaju, przemieszczeniu i usuwaniu lub odzysku odpadów, tak by władze te mogły podjąć wszelkie niezbędne środki do ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego, w tym możliwości wniesienia uzasadnionego sprzeciwu wobec wysyłki;

Państwa Członkowskie powinny móc realizować zasadę bliskości geograficznej, pierwszeństwa dla odzysku i samowystarczalności na poziomie wspólnotowym oraz krajowym – zgodnie z dyrektywą 75/442/EWG – poprzez podejmowanie środków zgodnych z Traktatem, mających na celu całkowity lub częściowy zakaz albo systematyczny sprzeciw wobec wysyłek odpadów do usuwania, z wyjątkiem przypadku odpadów niebezpiecznych produkowanych w Państwie Członkowskim wysyłki w tak małej ilości, że zastosowanie nowych, wyspecjalizowanych instalacji usuwania odpadów w granicach tego państwa czyni je nieekonomicznymi; szczególne problemy usuwania małych ilości wymagają współpracy między zainteresowanymi Państwami Członkowskimi i ewentualnego odniesienia się do procedury wspólnotowej;

wywóz odpadów do państw trzecich w celu ich usuwania jest zakazany, aby ochronić ich środowisko naturalne; wyjątki stosują się do wywozu do krajów EFTA, które są stronami Konwencji bazylejskiej;

wywóz odpadów do odzysku w krajach, do których decyzja OECD nie ma zastosowania, musi spełniać warunki ekologicznego zarządzania odpadami;

umowy lub porozumienia w sprawie wywozu odpadów do odzysku z krajami, do których nie ma zastosowania decyzja OECD, muszą podlegać okresowej ocenie Komisji i stosownie do potrzeb na wniosek Komisji, w celu ponownego rozpatrzenia warunków, według których taki wywóz może się odbywać, z możliwością zakazu włącznie;

wysyłki odpadów do odzysku, wymienionych w zielonym wykazie decyzji OECD, są generalnie wyłączone z procedur kontrolnych niniejszego rozporządzenia, ponieważ takie odpady zwykle nie przedstawiają zagrożenia dla środowiska, jeśli są prawidłowo odzyskiwane w kraju przeznaczenia; zgodnie z legislacją wspólnotową i decyzją OECD niezbędne jest poczynienie kilku wyjątków od niniejszego wyłączenia; pewne wyjątki są

także niezbędne, ażeby ułatwić śledzenie takich wysyłek we Wspólnocie i wzięcie pod uwagę wyjątkowych przypadków; takie odpady podlegają dyrektywie 75/442/EWG;

wywóz odpadów do odzysku, umieszczonych w zielonym wykazie OECD do krajów, do których decyzja OECD nie ma zastosowania, podlega konsultacji Komisji z krajem przeznaczenia; w świetle takiej konsultacji może okazać się stosowne przekazanie przez Komisję wniosków do Rady;

wywóz odpadów do odzysku do krajów, które nie są stronami Konwencji bazylejskiej, podlega szczególnym umowom między tymi krajami a Wspólnotą; Państwa Członkowskie muszą w wyjątkowych przypadkach móc zawrzeć po dacie obowiązywania niniejszego rozporządzenia, dwustronne umowy dotyczące przywozu określonych odpadów przed zawarciem przez Wspólnotę takiej umowy, w przypadku odpadów do odzysku, aby uniknąć jakichkolwiek przerw w przetwarzaniu odpadów, a w przypadku odpadów do usuwania, gdy kraj wysyłki nie posiada lub nie może uzyskać zdolności technicznej i koniecznych obiektów do usunięcia odpadów w sposób ekologiczny;

należy przyjąć przepisy dla odpadów odbieranych z powrotem, usuwanych lub odzyskiwanych w alternatywny, ekologiczny sposób, jeśli wysyłka nie może dojść do skutku zgodnie z warunkami listu przewozowego lub umowy;

w przypadku nielegalnego obrotu, osoba, która go spowodowała, musi odebrać z powrotem i/lub usunąć lub odzyskać odpady w alternatywny i ekologiczny sposób; jeśli nie tego nie uczyni, właściwe organy wysyłki lub miejsca przeznaczenia odpowiednio muszą same interweniować;

ważne jest stworzenie systemu gwarancji finansowych albo równorzędnych ubezpieczeń;

Państwa Członkowskie muszą dostarczyć Komisji informacji związanych z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia;

muszą zostać ustanowione dokumenty przewidziane przez niniejsze rozporządzenie i załącznikach, dostosowanych w ramach procedury wspólnotowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wysyłek odpadów wewnątrz, do i ze Wspólnoty.
2. Z zakresu niniejszego rozporządzenia wyklucza się:
  - a) wyładowywanie na wybrzeżu odpadów wytworzonych w trakcie normalnej eksploatacji statków i platform przybrzeżnych, w tym ścieków i pozostałości, pod warunkiem, że odpady te podlegają szczególnemu wiążącemu instrumentowi międzynarodowemu;

- b) wysyłek odpadów lotnictwa cywilnego;
  - c) wysyłek odpadów radioaktywnych, jak określono w art. 2 dyrektywy 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar⁶;
  - d) wysyłek odpadów wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 75/442/EWG, które są objęte już innym odnośnym prawodawstwem;
  - e) wysyłek odpadów do Wspólnoty zgodnie z wymaganiami Protokołu w sprawie ochrony środowiska naturalnego do Traktatu w sprawie Antarktydy.
- 3.
- a) Wysyłki odpadów przeznaczonych tylko do odzysku i wymienionych w załączniku II zostają również wyłączone z przepisów niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 11 lit. b)-e) oraz w art. 17 ust. 1-3.
  - b) Takie odpady podlegają wszystkim przepisom dyrektywy 75/442/EWG. W szczególności:
    - są one przeznaczone tylko dla posiadających należyte zezwolenia obiektów, zatwierdzonych zgodnie z art. 10 i 11 dyrektywy 75/442/EWG,
    - podlegają wszystkim przepisom art. 8, 2, 13 i 14 dyrektywy 75/442/EWG.
  - c) Jednakże niektóre odpady wymienione w załączniku II mogą być kontrolowane, jeśli wykazują one, między innymi, wszelkie niebezpieczne właściwości, wymienione w załączniku III dyrektywy Rady 91/689/EWG⁷, jak gdyby były one wymienione w załączniku III lub IV.

Takie odpady i decyzja, która z dwóch procedur powinna być zastosowana, zostają określone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG. Odpady te są wymienione w załączniku II a).

- d) W wyjątkowych przypadkach wysyłki odpadów wymienionych w załączniku II mogą, ze względu na ochronę środowiska naturalnego lub zdrowia publicznego, być kontrolowane przez Państwa Członkowskie w taki sposób, jak gdyby były wymienione w załączniku III lub IV.

Państwa Członkowskie, korzystające z tej możliwości, niezwłocznie zawiadamiają o takich przypadkach Komisję i powiadamiają odpowiednio inne Państwa Członkowskie oraz podają przyczyny swojej decyzji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG, może zatwierdzić takie działanie, w tym w miarę potrzeb dodając takie odpady do wykazu w załączniku II.A.

---

⁶Dz.U. nr L 35 z 12.02.1992, str. 24.

⁷Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 20.

- e) jeżeli odpady wymienione w załączniku II są wysyłane wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub dyrektywie 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą stosować odpowiednie przepisy art. 25 i 26 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) *odpady* oznaczają jak określono w art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG;
- b) *właściwe władze* oznaczają właściwe władze wyznaczone przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 37 lub przez państwa nienależące do Wspólnoty;
- c) *właściwy organ wysyłki* oznacza właściwy organ, wyznaczony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 36 dla obszaru, z którego wysyła się wysyłkę, lub wyznaczony przez państwa nienależące do Wspólnoty;
- d) *właściwy organ miejsca przeznaczenia* oznacza właściwy organ, wyznaczony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 36 dla obszaru, w którym wysyłka jest odbierana, lub w którym odpady są ładowane na pokład przed usunięciem na morzu, bez uszczerbku dla obowiązujących konwencji w sprawie usuwania odpadów na morzu, lub wyznaczony przez państwa nienależące do Wspólnoty;
- e) *właściwy organ tranzytu* oznacza jeden organ wyznaczony przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 36 dla państwa, przez który wysyłka jest przewożona tranzytem;
- f) *korespondent* oznacza centralny organ wyznaczony przez każde Państwo Członkowskie i Komisję zgodnie z art. 37;
- g) *zgłaszający* oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną, do której obowiązków należy zgłaszanie, tzn. osoba, określona poniżej, która wnioskuje o wysłanie odpadów albo je zleca:
- (i) osoba, której działalność powoduje powstanie odpadów (producent pierwotny); lub
  - (ii) jeżeli nie jest to możliwe, zbieracz posiadający zezwolenie na tę działalność udzielone przez Państwo Członkowskie, albo zarejestrowany kupiec lub pośrednik, który zajmuje się usuwaniem lub odzyskiem odpadów; lub
  - (iii) jeżeli osoby te są nieznane albo nie są posiadają zezwolenia, osoba będąca w posiadaniu albo sprawująca kontrolę prawną nad odpadami (posiadacz); lub
  - (iv) w przypadku przywozu do Wspólnoty albo tranzytu odpadów przez Wspólnotę, osoba wyznaczona przez prawo państwa wysyłki, albo, gdy nie dokonano wyznaczenia, osoba będąca w posiadaniu albo sprawująca kontrolę prawną nad odpadami (posiadacz);
- h) *odbiorca* oznacza osobę lub przedsiębiorstwo, do której lub do którego wysyłane są

- odpady do odzysku lub usuwania;
- i) *usuwanie* oznacza jak określono w art. 1 lit. e) dyrektywy 75/442/EWG
  - j) *zatwierdzona placówka* oznacza jakikolwiek zakład lub przedsiębiorstwo posiadające zezwolenie lub licencję na podstawie z art. 6 dyrektywy 75/439/EWG⁸, art. 9, 10 i 11 dyrektywy 75/442/EWG oraz art. 6 dyrektywy 76/403/EWG⁹;
  - k) *odzysk* oznacza jak określono w art. 1 lit. f) dyrektywy 75/442/EWG;
  - l) *państwo wysyłki* oznacza wszelkie państwo z którego wysyłka odpadów jest planowana lub dokonywana;
  - m) *państwo przeznaczenia* oznacza wszelkie państwo, do którego wysyłka odpadów jest planowana lub dokonywana w celu ich usuwania lub odzysku, lub w celu załadowania na pokład przed usuwaniem na morzu, bez uszczerbku dla obowiązujących konwencji w sprawie usuwania na morzu;
  - n) *państwo tranzytu* oznacza wszelkie państwo, inne niż państwo wysyłki lub przeznaczenia, przez które wysyłka odpadów jest planowana lub dokonywana;
  - o) *list przewozowy* oznacza standardowy list przewozowy sporządzony zgodnie z art. 42;
  - p) *Konwencja bazylejska* oznacza Konwencję bazylejską z dnia 22 marca 1989 r. w sprawie kontroli i transgranicznego przesuwania i usuwania odpadów niebezpiecznych;
  - q) *czwarta Konwencja z Lomé* oznacza Konwencję z Lomé z dnia 15 grudnia 1989 r.;
  - r) *decyzja OECD* oznacza decyzję Rady OECD z dnia 30 marca 1992 r. w sprawie kontroli transgranicznego prz odpadów przeznaczonych do odzysku.

TYTUŁ II

WYSYŁKI ODPADÓW MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

Rozdział A

Odpady do usuwania

Artykuł 3

1. Jeżeli zgłaszający zamierza wysłać odpady do usuwania z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego i/lub przewieźć je tranzytem poprzez jeden lub kilka innych Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, powiadamia właściwy organ miejsca przeznaczenia i wysyła kopię zgłoszenia do właściwych organów wysyłki i tranzytu oraz do odbiorcy.

---

⁸Dz.U. nr L 194 z 25.07.1975, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁹Dz.U. nr L 108 z 26.04.1976, str. 41.

2. Zgłoszenie obowiązkowo obejmuje każdy pośredni etap wysyłki od miejsca wysłania do miejsca przeznaczenia.
3. Zgłoszenie zostaje dokonane w formie listu przewozowego, wystawionego przez właściwy organ wysyłki.
4. Przy sporządzaniu zgłoszenia zgłaszający wypełnia list przewozowy oraz na żądanie właściwych władz dostarcza dodatkowe informacje i dokumentację.
5. Zgłaszający zawiera w liście przewozowym informacje, dotyczące w szczególności:
  - źródła, składu i ilości odpadów do usuwania oraz w przypadku art. 2 lit. g) (ii) również tożsamość producenta, a w przypadku odpadów z różnych źródeł szczegółową inwentaryzację odpadów i, jeśli jest znana, tożsamość producentów pierwotnych
  - ustalenia dotyczące trasy i ubezpieczenia od odpowiedzialności od szkód w stosunku do osób trzecich,
  - środki podjęte dla zapewnienia bezpiecznego przewozu, w szczególności spełnienie przez przewoźnika warunków ustanowionych dla przewozu przez zainteresowane Państwa Członkowskie,
  - tożsamość odbiorcy odpadów, umiejscowienie placówki usuwania oraz rodzaj i okres ważności zezwolenia, na podstawie którego działa placówka. Placówka musi posiadać odpowiednią zdolność techniczną usuwania danych odpadów, w warunkach nie stanowiących niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego lub środowiska naturalnego.
  - działania obejmujące usuwanie jak określono w załączniku II.A do dyrektywy 75/442/EWG.
6. Zgłaszający musi zawrzeć umowę z odbiorcą odpadów do usuwania.

Umowa może obejmować pewne lub wszystkie informacje określone w ust. 5.

Umowa musi zawierać zobowiązanie:

- zgłaszającego zgodnie z art. 25 i art. 26 ust. 2, do odebrania odpadów, jeśli wysyłka nie została dokonana zgodnie z planem, lub jeśli została dokonana z naruszeniem niniejszego rozporządzenia,
- odbiorcy do dostarczenia zgłaszającemu jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, zaświadczenia potwierdzającego, że odpady zostały usunięte w sposób ekologiczny.

Kopię umowy należy na żądanie dostarczyć właściwemu organowi.

Jeśli odpady są wysyłane między dwoma zakładami pod kontrolą tej samej osoby prawnej, umowa może zostać zastąpiona oświadczeniem jednostki podejmującej się usuwania odpadów.

7. Informacje podane zgodnie z ust. 4-6 traktuje się jako poufne zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

8. Właściwy organ wysyłki może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, postanowić o własnoręcznym przesłaniu zgłoszenia do właściwego organu miejsca przeznaczenia, z pominięciem zgłaszającego, z kopiami dla odbiorcy i dla właściwego organu tranzytu.

Właściwy organ wysyłki może podjąć decyzję o niewysyłaniu powiadomienia, jeśli sam ma zamiar wnieść bezpośrednio sprzeciw wobec wysyłki zgodnie z art. 4 ust. 3. Niezwłocznie informuje zgłaszającego o tych sprzeciwach.

Artykuł 4

1. Po odbiorze zgłoszenia, właściwy organ miejsca przeznaczenia wysyła w ciągu trzech dni roboczych potwierdzenie do zgłaszającego oraz kopie do pozostałych zainteresowanych właściwych władz i odbiorcy.

2. a) Właściwy organ miejsca przeznaczenia w terminie 30 dni od otrzymania potwierdzenia, podejmuje decyzję zezwalającą na wysyłkę, warunkowo lub bezwarunkowo, albo daje odpowiedź odmowną. Może też zażądać dodatkowych informacji.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia udziela zezwolenia tylko w przypadku braku sprzeciwu z jego strony lub ze strony innych właściwych władz. Zezwolenie spełnia wszystkie uwarunkowania związane z przewozem, określone w lit. d).

Właściwy organ miejsca przeznaczenia podejmuje decyzję nie wcześniej niż 21 dni od wysłania potwierdzenia odbioru. Jednakże może podjąć decyzję wcześniej, jeśli posiada pisemną zgodę innych zainteresowanych właściwych władz.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia przesyła swoją decyzję do zgłaszającego na piśmie z kopiami do innych zainteresowanych właściwych władz.

b) Właściwy organ wysyłki i tranzytu mogą zgłaszać sprzeciw w ciągu 20 dni od wysłania potwierdzenia. Mogą także żądać dodatkowych informacji. Sprzeciw ten jest dostarczany w formie pisemnej do zgłaszającego, z kopiami do innych zainteresowanych właściwych władz.

c) Sprzeciw i warunki określone w lit. a) i b) muszą być oparte na ust. 3.

d) Właściwe organy wysyłki i tranzytu mogą w terminie 20 dni od wysłania potwierdzenia określić warunki przewozu odpadów podlegających ich jurysdykcji.

O warunkach tych należy poinformować zgłaszającego na piśmie, z kopiami do zainteresowanych właściwych władz i odnotować je w liście przewozowym. Nie mogą być one bardziej rygorystyczne niż te ustanowione w stosunku do podobnych wysyłek podlegających całkowicie ich jurysdykcji i uwzględniają obowiązujące porozumienia, w szczególności właściwe konwencje międzynarodowe.

3. a) (i) W celu wprowadzenia zasad bliskości geograficznej, priorytetu dla odzysku odpadów i samowystarczalności na poziomach wspólnotowym i krajowym zgodnie z dyrektywą 75/442/EWG, Państwa Członkowskie mogą zgodnie z Traktatem podejmować środki zmierzające do całkowitego lub częściowego zakazu albo systematycznego zgłaszania sprzeciwu wobec wysyłek odpadów. O podjęciu takich kroków niezwłocznie powiadamiają Komisję, która informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.
- (ii) W przypadku odpadów niebezpiecznych (jak określono w art. 1 ust. 4 dyrektywy 91/689/EWG) produkowanych w Państwie Członkowskim wysyłki w tak małych całkowitych ilościach rocznie, że tworzenie nowych wyspecjalizowanych instalacji ich usuwania w tym państwie byłoby nieekonomiczne, (i) nie ma zastosowania
- (iii) Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia współpracuje z Państwem Członkowskim wysyłki, które rozważa zastosowanie (ii), w celu rozwiązania problemu na zasadach bilateralnych. Jeśli nie ma zadowalającego rozwiązania, każde z Państw Członkowskich może zwrócić się w tej sprawie do Komisji, która rozstrzygnie kwestię sporna zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.
- b) Biorąc pod uwagę warunki geograficzne lub potrzebę zastosowania specjalistycznych instalacji do niektórych typów odpadów, właściwy organ wysyłki i właściwy organ miejsca przeznaczenia mogą wnosić uzasadniony sprzeciw wobec planowanych wysyłek, jeśli nie są one zgodne z dyrektywą 75/442/EWG, w szczególności z art. 5 i art. 7:
- (i) w celu realizacji zasady samowystarczalności na poziomach wspólnotowym i krajowym;
- (ii) w przypadkach, gdy instalacja powinna usuwać odpady z bliżej położonego źródła i właściwy organ daje pierwszeństwo tym odpadom
- (iii) w celu zapewnienia, że wysyłki są zgodne z planami zarządzania odpadami.
- c) ponadto, właściwe organy wysyłki, miejsca przeznaczenia i tranzytu mogą wnosić uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki, jeśli:
- nie jest ona zgodna z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi odnoszącymi się do ochrony środowiska naturalnego, porządku publicznego i ochrony zdrowia,
  - zgłaszający lub odbiorca był uprzednio winien nielegalnego obrotu,
- W tym przypadku właściwy organ wysyłki może odmówić wszystkich wysyłek, w które zaangażowana jest dana osoba zgodnie z ustawodawstwem krajowym, lub
- wysyłka jest niezgodna z zobowiązaniami wynikającymi z międzynarodowych konwencji zawartych przez zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa

Członkowskie.

4. Jeśli w terminie ustanowionym w ust. 2, właściwe organy przekonają się, że problemy powodujące jego sprzeciw zostały rozwiązane a warunki w odniesieniu do przewozu zostały spełnione, niezwłocznie powiadamiają zgłaszającego na piśmie, z kopiami dla odbiorcy i dla innych zainteresowanych właściwych władz.

Jeżeli następnie w warunkach wysyłki nastąpiły jakiegokolwiek istotne zmiany, należy sporządzić nowe zgłoszenie.

5. Właściwy organ miejsca przeznaczenia potwierdza swoje zezwolenie przez odpowiednie opieczątowanie listu przewozowego.

Artykuł 5

1. Wysyłka może być dokonana dopiero po otrzymaniu przez zgłaszającego zezwolenia od właściwego organu miejsca przeznaczenia.

2. Natychmiast po otrzymaniu zezwolenia, zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki.

3. Kopia lub, na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

4. Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w działania wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują jego kopię.

5. W ciągu trzech dni roboczych po odbiorze odpadów do usuwania, odbiorca wysyła kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia, określonego w ust. 6, do zgłaszającego i zainteresowanych właściwych władz.

6. Jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o ich usunięciu do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączane do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Rozdział B

Odpady do odzysku

Artykuł 6

1. Jeżeli zgłaszający zamierza wysłać odpady do odzysku wymienione w załączniku III z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego i/lub przesłać je tranzytem przez jeden lub kilka innych Państw Członkowskich, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, powiadamia właściwy organ miejsca przeznaczenia i wysyła kopię zgłoszenia do właściwych organów wysyłki i tranzytu oraz do odbiorcy.

2. Zgłoszenie obowiązkowo obejmuje każdy pośredni etap wysyłki od miejsca wysłania

do jej przeznaczenia.

3. Zgłoszenie zostaje dokonane w formie listu przewozowego, wystawionego przez właściwy organ wysyłki.

4. Przy sporządzaniu zgłoszenia, zgłaszający wypełnia list przewozowy oraz na żądanie właściwych władz, dostarcza dodatkowe informacje i dokumentację.

5. Zgłaszający zawiera w liście przewozowym informacje, dotyczące w szczególności:

- źródła, składu, ilości odpadów do odzysku oraz w przypadku art. 2 lit. g) (ii) również tożsamość producenta, a w przypadku odpadów z różnych źródeł dokładny wykaz odpadów i, jeśli jest znana, tożsamość producentów pierwotnych,
- ustalenia dotyczące trasy i ubezpieczenia od odpowiedzialności za szkody w stosunku do osób trzecich,
- środki podjęte dla zapewnienia bezpiecznego przewozu, w szczególności spełnienie przez przewoźnika warunków ustanowionych dla przewozu przez zainteresowane Państwa Członkowskie,
- tożsamość odbiorcy odpadów, umiejscowienie placówki odzysku oraz rodzaj i okres ważności zezwolenia, na podstawie którego działa placówka. Placówka musi posiadać odpowiednią zdolność techniczną odzyskiwania odpadów, o których mowa, w warunkach nie stanowiących niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego lub środowiska,
- działania dotyczące odzysku odpadów zgodnie z załączniku II.B do dyrektywy 75/442/EWG,
- planowana metoda likwidacji pozostałości odpadów po procesie recyklingu,
- ilość odzyskanego materiału w stosunku do pozostałości odpadów,
- wartość szacunkowa odzyskanego materiału.

6. Zgłaszający musi zawrzeć umowę z odbiorcą odpadów do odzysku.

Umowa może zawierać niektóre lub wszystkie informacje, określone w ust. 5.

Umowa musi zawierać zobowiązanie:

- zgłaszającego, zgodnie z art. 25 i art. 26 ust. 2, do odebrania odpadów, jeśli wysyłka nie została wykonana jak zaplanowano, lub jeśli została przeprowadzona z naruszeniem niniejszego rozporządzenia,
- odbiorcy, do dostarczenia, w przypadku przesłania odpadów do odzysku do innego Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, powiadomienia państwa wysyłki,
- odbiorcy, do dostarczenia zgłaszającemu jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, zaświadczenia potwierdzającego, że odpady zostały odzyskane w

sposób ekologiczny.

Kopię umowy należy na żądanie dostarczyć właściwemu organowi.

Jeśli odpady są wysyłane między dwoma przedsiębiorstwami pod zarządem tej samej osoby prawnej, umowa może zostać zastąpiona oświadczeniem jednostki podejmującej się odzyskiwania odpadów.

7. Informację podaną zgodnie z ust. 4-6 traktuje się jako poufną zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

8. Właściwy organ wysyłki może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, postanowić o samodzielnym przekazaniu zgłoszenia do właściwego organu miejsca przeznaczenia, z pominięciem zgłaszającego, z kopiami dla odbiorcy i dla właściwego organu tranzytu.

Artykuł 7

1. Po odbiorze zgłoszenia właściwy organ miejsca przeznaczenia wysyła, w ciągu trzech dni roboczych, potwierdzenie do zgłaszającego i kopie do pozostałych organów właściwych i do odbiorcy.

2. Właściwe organy miejsca przeznaczenia, wysyłki i tranzytu w ciągu 30 dni po wysyłce potwierdzenia wnoszą sprzeciw wobec wysyłki. Sprzeciw ten opiera się na ust. 4. Każdy sprzeciw musi być dostarczony na piśmie do zgłaszającego i innych zainteresowanych organów właściwych w ciągu 30 dni.

Zainteresowane właściwe organy mogą podjąć decyzję o dostarczeniu pisemnej zgody w okresie krótszym niż 30 dni.

Pisemna zgoda lub sprzeciw mogą być dostarczone pocztą, lub faksem i pocztą. Ważność zgody wygasa po roku, chyba że ustalono inaczej.

3. Właściwy organ wysyłki i tranzytu mogą w terminie 20 dni od wysłania potwierdzenia określić warunki przewozu odpadów podlegających ich jurysdykcji.

O warunkach tych należy poinformować zgłaszającego na piśmie, z kopiami dla zainteresowanych właściwych władz i odnotować je w liście przewozowym. Nie mogą być one bardziej rygorystyczne niż warunki ustanowione w stosunku do podobnych wysyłek podlegających całkowicie ich jurysdykcji i uwzględniają obowiązujące umowy, w szczególności konwencje międzynarodowe.

4. a) Właściwy organ miejsca przeznaczenia i wysyłki mogą wnosić uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki:

zgodnie z dyrektywą 75/442/EWG, w szczególności z art. 7, lub

jeśli nie jest ona zgodna z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi odnoszącymi się do ochrony środowiska, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i ochrony zdrowia lub

- zgłaszający lub odbiorca był uprzednio winien nielegalnego obrotu. W tym przypadku właściwy organ wysyłki może zakazać wszystkich wysyłek, w które zaangażowana jest dana osoba zgodnie z ustawodawstwem krajowym, lub
- jeśli wysyłka jest niezgodna z obowiązkami wynikającymi z międzynarodowych konwencji zawartych przez zainteresowane Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie, lub
- jeśli stosunek odzyskiwalnych i nieodzyskiwalnych odpadów, wartość szacunkowa materiałów odzyskanych lub koszt odzysku i usuwania części nieodzyskiwalnej nie uzasadnia odzysku ze względów ekonomicznych i środowiskowych.

b) Właściwe organy tranzytu mogą wnieść uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki na podstawie lit. a) tiret drugie, trzecie i czwarte

5. Jeśli w terminie ustanowionym w ust. 2, właściwe organy przekonają się, że problemy powodujące jego sprzeciw zostały rozwiązane a warunki zostały spełnione, niezwłocznie powiadomiamy zgłaszającego na piśmie, z kopiami dla odbiorcy i dla innych zainteresowanych właściwych władz.

Jeśli następnie w warunkach wysyłki nastąpiły jakiegokolwiek istotne zmiany, należy sporządzić nowe zgłoszenie.

6. W przypadku uprzedniej pisemnej zgody, właściwe organy potwierdzą swoje zezwolenie przez odpowiednie opieczetowanie listu przewozowego.

Artykuł 8

1. Wysyłka może być dokonana po upływie 30-dniowego okresu, jeśli nie wniesiono sprzeciwu. Milcząca zgoda wygasa jednakże w ciągu jednego roku od tej daty.

Jeśli właściwe organy zdecydują się dostarczyć pisemną zgodę, wysyłka może być dokonana niezwłocznie po otrzymaniu wszystkich niezbędnych zezwoleń.

2. Zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki.

3. Kopia, lub na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

4. Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w działania wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

5. W ciągu trzech roboczych dni po odbiorze odpadów do odzysku, odbiorca wysyła kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia określonego w ust. 6, do zgłaszającego i zainteresowanych właściwych władz.

6. Jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o ich odzysku do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączane do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Artykuł 9

1. Właściwe władze w ramach ich jurysdykcji w stosunku do określonych obiektów odzysku mogą zdecydować, bez względu na przepisy art. 7, że nie wniosą sprzeciwu dotyczącego wysyłek niektórych rodzajów odpadów do określonego zakładu odzysku. Takie decyzje mogą być ograniczone do określonego okresu czasu; mogą być jednakże w każdej chwili cofnięte.

2. Właściwe władze, które wybiorą powyższą opcję, powiadamiają Komisję o nazwie zakładu odzysku, jego adresie, stosowanych technologiach, rodzajach odpadów, do których stosuje się decyzję i okresie czasu jej obowiązywania. Komisję należy również zawiadomić o wszelkich uchyleniach.

Komisja bezzwłocznie wysyła tę informację do innych zainteresowanych właściwych władz Wspólnoty i do Sekretariatu OECD.

3. Wszystkie zamierzone wysyłki do takich zakładów wymagają powiadomienia zainteresowanych właściwych władz zgodnie z art. 6. Takie powiadomienie jest dostarczane przed wysyłką.

Właściwe władze Państw Członkowskich wysyłki i tranzytu mogą wnosić sprzeciw do każdej takiej wysyłki, na podstawie art. 7 ust. 4, lub ustalić warunki dotyczące jej przewozu.

4. W przypadkach, gdy właściwe władze, działające zgodnie z warunkami swoich krajowych przepisów, są zobowiązane do rewizji umowy określonej w art. 6 ust. 6, powiadamiają one o tym Komisję. W takich przypadkach, zgłoszenie oraz całość lub części umowy do rewizji muszą być dostarczone do siedmiu dni przed wysyłką w celu umożliwienia odpowiedniego przeprowadzenia takiej rewizji.

5. Do faktycznej wysyłki stosuje się art. 8 ust. 1-6.

Artykuł 10

Wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku wymienionych w załączniku IV oraz odpady przeznaczone do odzysku, które nie były jeszcze przypisane do załącznika II, załącznika III lub załącznika IV, podlegają tym samym procedurom, określonych w art. 6-8, z wyjątkiem tego, że zgoda zainteresowanych właściwych władz musi być dostarczona na piśmie przed rozpoczęciem wysyłki.

Artykuł 11

1. W celu ułatwienia śledzenia wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku wymienionych w załączniku II, muszą im towarzyszyć następujące informacje, podpisane przez posiadacza:

- a) nazwa i adres posiadacza;
  - b) zwyczajowa nazwa handlowa odpadów;
  - c) ilość odpadów
  - d) nazwa i adres odbiorcy
  - e) działania związane z odzyskiem, wymienione w załączniku II.B do dyrektywy 75/442/EWG;
  - f) przewidywana data wysyłki.
2. Informacja wyszczególniona w ust. 1 jest traktowana jako poufna zgodnie z istniejącymi przepisami krajowymi.

Rozdział C

Wysyłki odpadów przeznaczonych do usunięcia i odzysku między Państwami Członkowskimi z tranzytem przez państwa trzecie

Artykuł 12

Bez uszczerbku dla przepisów art. 3-10, jeżeli wysyłka odpadów ma miejsce między Państwami Członkowskimi z tranzytem przez państwa trzecie,

- a) zgłaszający wysyła kopie zgłoszeń do właściwego(-ych) organu(-ów) państw(-a) trzecich(-ego)
- b) właściwy organ miejsca przeznaczenia zadaje pytanie właściwemu organowi państw(-a) trzecich(-ego) lub państw trzecich, czy pragnie przesłać swoją pisemną zgodę na planowaną wysyłkę
  - w przypadku stron Konwencji bazylejskiej, w ciągu 60 dni, chyba, że rezygnują z tego prawa zgodnie z warunkami tej konwencji, lub
  - w przypadku krajów nie będących stronami Konwencji bazylejskiej, w okresie uzgodnionym między właściwymi władzami.

W obu przypadkach właściwy organ miejsca przeznaczenia oczekuje na zgodę przed udzieleniem swojego zezwolenia.

TYTUŁ III

WYSYŁKI ODPADÓW W OBRĘBIE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 13

1. Tytuły II, VII i VIII nie mają zastosowania do wysyłek w obrębie Państwa Członkowskiego.

2. Państwa Członkowskie stworzą jednakże właściwy system nadzoru i kontroli wysyłek odpadów podlegających ich jurysdykcji. System ten musi uwzględniać potrzebę spójności ze wspólnotowym systemem ustanowionym niniejszym rozporządzeniem.
3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o swoim systemie nadzoru i kontroli wysyłek odpadów. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.
4. Państwa Członkowskie mogą stosować system przewidziany w tytułach II, VII i VIII w granicach ich jurysdykcji.

TYTUŁ IV

WYWÓZ ODPADÓW

Rozdział A

Odpady do usuwania

Artykuł 14

1. Wywóz odpadów do usuwania jest zakazany, z wyjątkiem wywozu do tych krajów EFTA, które są także stronami Konwencji bazylejskiej.
2. Jednakże, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, wywóz odpadów do usuwania do kraju EFTA jest również zakazany, jeżeli:
  - a) kraj przeznaczenia należący do EFTA, zakazuje przywozu takich odpadów lub nie ma pisemnej zgody na szczególny przywóz określonych odpadów;
  - b) jeśli właściwy organ wysyłki we Wspólnocie ma powód do przypuszczenia, że odpady nie będą zarządzane zgodnie z metodami ekologicznymi w danym kraju przeznaczenia należącym do EFTA.
3. Właściwy organ wysyłki wymaga, aby odpady do usuwania, na których wywóz do kraju EFTA udzielono zezwolenia, były zarządzane w sposób ekologiczny w okresie wysyłki i w państwie miejsca przeznaczenia.

Artykuł 15

1. Zgłaszający wysyła zgłoszenie do właściwego organu wysyłki w formie listu przewozowego zgodnie z art. 3 ust. 5, z kopiami dla pozostałych zainteresowanych właściwych władz i dla odbiorcy. List przewozowy wystawia właściwy organ wysyłki.

Po otrzymaniu zgłoszenia, właściwy organ wysyłki w ciągu trzech dni roboczych wysyła do zgłaszającego pisemne potwierdzenie otrzymania zgłoszenia z kopiami dla pozostałych zainteresowanych właściwych władz.

2. Właściwy organ wysyłki w ciągu 70 dni po wysłaniu potwierdzenia podejmuje decyzję o wydaniu zezwolenia na wysyłkę, warunkowo lub bezwarunkowo, lub o odmowie. Mogą

również zażądać dodatkowych informacji.

Właściwy organ wysyłki udziela zezwolenia wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu z ich strony lub ze strony innych właściwych organów oraz jeżeli otrzymały od zgłaszającego kopie, określone w ust. 4. Zezwolenie spełnia stosownie do potrzeb wszystkie warunki związane z przewozem, określone w ust. 5.

Właściwy organ wysyłki podejmuje decyzję nie wcześniej niż w ciągu 61 dni od wysłania potwierdzenia.

Jednakże, organ może podjąć decyzję wcześniej, jeśli posiadają pisemną zgodę od pozostałych zainteresowanych właściwych władz.

Przesyłają uwierzytelniony odpis decyzji pozostałym zainteresowanym właściwym władzom, do urzędu celnego wyjścia ze Wspólnoty i do odbiorcy.

3. Właściwy organ wysyłki i tranzytu w obrębie Wspólnoty może wnosić sprzeciw na podstawie art. 4 ust. 3 w ciągu 60 dni od wysłania potwierdzenia. Mogą także żądać dodatkowych informacji. Każdy sprzeciw musi być dostarczony na piśmie do zgłaszającego, z kopiami dla pozostałych zainteresowanych właściwych władz.

4. Zgłaszający dostarcza właściwemu organowi wysyłki kopie:

- a) pisemnej zgody kraju przeznaczenia, będącego członkiem EFTA, na planowaną wysyłkę
- b) potwierdzenia kraju przeznaczenia, będącego członkiem z EFTA, o istnieniu umowy między zgłaszającym a odbiorcą, określającej ekologiczny sposób zarządzania omawianych odpadami; na żądanie, należy dostarczyć kopię umowy.

Umowa także określa, że odbiorca jest zobowiązany dostarczyć:

- w ciągu trzech roboczych dni po odbiorze odpadów do usuwania, kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia, określonego w tiret drugie, do zgłaszającego i zainteresowanych właściwych władz.
- jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o ich usunięciu do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączone do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Ponadto umowa musi zastrzegać, że jeśli odbiorca dostarczy nieprawidłowe zaświadczenie, które spowoduje uwolnienie finansowych gwarancji, to poniesie koszty wynikające z obowiązku zwrócenia odpadów na obszar podlegający jurysdykcji właściwego organu wysyłki i ich usuwania w alternatywny i ekologiczny sposób;

- c) pisemną zgodę na planowaną wysyłkę z innego kraju tranzytu lub innych krajów tranzytu, chyba, że jest(są) on(one) stroną(-ami) Konwencji bazylejskiej i zrzekł(-y) się tego uprawnienia zgodnie z warunkami tej konwencji.

5. Właściwy organ tranzytu Wspólnoty, w terminie 60 dni od wysłania potwierdzenia, przedstawia warunki wysyłki odpadów podlegających jego jurysdykcji.

Warunki te, które są przekazywane zgłaszającemu, z kopiami dla zainteresowanych właściwych władz, nie mogą być bardziej rygorystyczne niż te, które dotyczą podobnych wysyłek podlegających całkowicie jurysdykcji tych właściwych władz.

6. Właściwy organ wysyłki potwierdza swoje zezwolenie przez odpowiednie opieczętowanie listu przewozowego.

7. Wysyłka może być dokonana tylko po otrzymaniu przez zgłaszającego zezwolenia od właściwych organów wysyłki.

8. Po otrzymaniu zezwolenia, zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki. Kopia lub, na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w działania wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

Jeżeli odpady wysyłane są poza Wspólnotę, egzemplarz listu przewozowego jest dostarczany przez przewoźnika do ostatniego urzędu celnego wyjścia, gdzie odpady opuszczają teren Wspólnoty.

9. Po wywozie odpadów poza terytorium Wspólnoty, urząd celny wyjścia ze Wspólnoty przesyła kopię listu przewozowego do właściwego organu, który wystawił zezwolenie.

10. Jeśli w ciągu 42 dni od momentu wywozu odpadów poza terytorium Wspólnoty, właściwy organ, który wystawił zezwolenie, nie otrzyma informacji o przyjęciu odpadów przez odbiorcę, bezzwłocznie poinformuje o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia.

Podejmuje one podobne działanie, jeśli po 180 dniach od wywozu odpadów poza terytorium Wspólnoty właściwy organ, który wystawił zezwolenie, nie otrzyma od odbiorcy zaświadczenia o usunięciu odpadów, określonych w ust. 4.

11. Właściwy organ wysyłki może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, podjąć decyzję o samodzielnym przekazaniu zgłoszenia do właściwych organów miejsca przeznaczenia, z pominięciem zgłaszającego, z kopiami dla odbiorcy i dla właściwego organu tranzytu.

Właściwy organ wysyłki może podjąć decyzję o dalszych zgłoszeniach, jeśli sam ma powody do wniesienia sprzeciwu wobec wysyłki zgodnie z art. 4 ust. 3. Bezzwłocznie informuje on zgłaszającego o sprzeciwie.

12. Informację podaną zgodnie z ust. 1-4 traktuje się jako poufną zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

Rozdział B

Odpady do odzysku

Artykuł 16

1. Wywóz odpadów do odzysku jest zakazany, z wyjątkiem wywozu do:
  - a) krajów, do których stosuje się decyzję OECD;
  - b) innych krajów:
    - które są stronami Konwencji bazylejskiej i/lub z którymi Wspólnota lub Wspólnoty i jej Państwa Członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne albo regionalne umowy lub porozumienia zgodnie z art. 11 Konwencji bazylejskiej i ust. 2, lub
    - z którymi poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia, jeżeli są one zgodne z legislacją wspólnotową oraz art. 11 Konwencji i ust. 2. Komisja jest powiadamiana o takich umowach lub porozumieniach w ciągu trzech miesięcy od daty od obowiązywania niniejszego rozporządzenia lub daty ich obowiązywania, jeżeli jest wcześniejsza, i wygasają wraz z podpisaniem umów i porozumień zgodnie z tiret pierwszym.
2. Umowy i porozumienia określone w ust. 1 lit. b) gwarantują ekologiczne zarządzanie odpadami zgodnie z art. 11 Konwencji bazylejskiej, w szczególności:
  - a) gwarantują, że odzysk jest wykonywany w upoważnionej placówce, która spełnia wymagania ekologicznego zarządzania odpadami;
  - b) ustalają warunki obróbki nieodzyskiwalnych składników odpadów i stosownie do potrzeb zobowiązują zgłaszającego do ich odbioru;
  - c) stosownie do potrzeb umożliwiają sprawdzenie spełnienia umów na miejscu w porozumieniu z zainteresowanymi krajami;
  - d) są przedmiotem okresowych rewizji przez Komisję, po raz pierwszy nie później niż do dnia 31 grudnia 1996 r., z uwzględnieniem uzyskanego doświadczenia i możliwości krajów zainteresowanych w zakresie przeprowadzania odzysku w sposób zapewniający pełną gwarancję ekologicznego zarządzania odpadami. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach takiej rewizji. Jeżeli doprowadzi ona do wniosku, że gwarancje w dziedzinie ochrony środowiska są niewystarczające, kontynuacja wywozu odpadów w takich warunkach musi zostać, na wniosek Komisji, rozpatrzona ponownie, włącznie z możliwością wprowadzenia zakazu.
3. Jednakże, bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, wywóz odpadów do odzysku do krajów określonych w ust. 1 jest zakazany:
  - a) jeżeli taki kraj zakazuje wszelkiego przywozu takich odpadów lub gdy nie wyraził zgody na wwóz określonych odpadów;
  - b) jeśli właściwy organ wysyłki ma powody do przypuszczeń, że odpady nie będą

zarządzane w sposób ekologiczny w takim kraju.

4. Właściwy organ wysyłki żąda, aby wszelkie odpady do odzysku, posiadające zezwolenie na wywóz, były zarządzane w sposób ekologiczny w czasie wysyłki i w państwie miejsca przeznaczenia.

Artykuł 17

1. W odniesieniu do odpadów wymienionych w załączniku II, Komisja powiadomi przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszystkie kraje, które nie obowiązują decyzją OECD dla odpadów wymienionych w tym Załączniku oraz zażąda pisemnego potwierdzenia, że takie odpady nie są przedmiotem kontroli w kraju przeznaczenia i że ten ostatni zaakceptuje rodzaj wysyłanych odpadów bez uciekania się do procedur kontrolnych, które stosuje się do załącznika III lub IV lub wskaże, czy odpady te mają podlegać tym procedurom lub procedurze przewidzianej w art. 15.

Jeśli potwierdzenie takie nie wpłynie w ciągu 6 miesięcy przed terminem stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przedstawi Radzie odpowiednie wnioski.

2. Jeśli wywożone są odpady wymienione w załączniku II, będą one przeznaczone do odzysku w obiekcie, które zgodnie z prawem krajowym działa lub jest uprawnione do działania w kraju przywozu. Ponadto, ustanawia się system kontroli, oparty na wcześniejszym, automatycznym udzielaniu pozwolenia na wywóz, w przypadkach, które zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

System ten w każdym przypadku zapewnia niezwłoczne przekazanie kopii pozwolenia na wywóz władzom danego kraju.

3. Jeżeli odpady takie podlegają kontroli w kraju przeznaczenia lub na żądanie takiego kraju zgodnie z ust. 1, lub jeżeli kraj przeznaczenia zawiadomił zgodnie z art. 3 Konwencji bazylejskiej, iż uznaje niektóre rodzaje odpadów umieszczone w załączniku II za niebezpieczne, wywóz takich odpadów do tego kraju jest poddawany kontroli. Państwo Członkowskie wywozu lub Komisja powiadomią o wszystkich takich przypadkach komitet utworzony na podstawie art. 18 dyrektywy 75/442/EWG; Komisja ustala w toku konsultacji z krajem przeznaczenia, która z procedur kontrolnych ma zastosowanie, tzn. procedury stosowane do załącznika III lub IV lub procedura przewidziana w art. 15.

4. W przypadku, gdy odpady wymienione w załączniku III są wywożone do odzysku ze Wspólnoty do krajów i przez kraje, które obowiązują decyzją OECD, stosuje się art. 6-8 i art. 9 ust. 1, 3-5, stosując przepisy dotyczące właściwych organów wysyłki i tranzytu tylko do właściwych organów we Wspólnocie.

5. Ponadto, właściwe władze krajów wywozu i krajów tranzytu Wspólnoty zostaną poinformowane o decyzji określonej w art. 9.

6. W przypadku, gdy odpady do odzysku wymienione w załączniku IV i odpady do odzysku, nie przyporządkowane jeszcze załącznikom II, III lub IV są wywożone do odzysku do krajów lub przez kraje, które obowiązują decyzją OECD, stosuje się odpowiednio art. 10.

7. Ponadto, w przypadku, gdy odpady są wywożone zgodnie z ust. 4-6:

- egzemplarz listu przewozowego dostarczany jest przez przewoźnika do ostatniego urzędu celnego wyjścia, gdzie odpady opuściły teren Wspólnoty,
- po wysyłce odpadów poza Wspólnotę, urząd celny wyjścia wysyła kopię listu przewozowego do właściwych władz w miejscu wywozu,
- jeżeli w ciągu 42 dni od momentu wysyłki odpadów poza Wspólnotę właściwe organy wysyłki nie otrzymają informacji od odbiorcy o przyjęciu odpadów, bezzwłocznie powiadomią o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia.
- umowa musi stanowić, że jeżeli odbiorca dostarczy nieprawidłowe świadectwo, które spowoduje uwolnienie gwarancji finansowych, to poniesie on koszty wynikające z obowiązku zwrócenia odpadów na obszarze podlegający jurysdykcji właściwych organów wysyłki i ich odzysku w alternatywny, ekologiczny sposób.

8. W przypadku, gdy odpady do odzysku wymienione w załączniku IV i odpady do odzysku nie będące jeszcze przyporządkowane załącznikom II, III lub IV są wywożone do krajów lub przez kraje, które obowiązuje decyzja OECD:

- stosuje się odpowiednio art. 15, z wyjątkiem ust. 3,
- uzasadniony sprzeciw może być wnoszony tylko zgodnie z art. 7 ust. 4,

chyba, że postanowiono inaczej w dwustronnych lub wielostronnych umowach zawartych zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) i na podstawie procedur kontrolnych ustanowionych w ust. 4 lub 6 niniejszego artykułu lub w art. 15.

Rozdział C

Wywóz odpadów do państw AKP

Artykuł 18

1. Wywóz odpadów do państw AKP jest zakazany.
2. Zakaz ten nie dotyczy przypadku, gdy Państwo Członkowskie, wybrane przez państwo AKP jako miejsce przetworzenia odpadów, zwraca odpady po przetworzeniu do państwa miejsca pochodzenia.
3. W przypadku ponownego wywozu do krajów AKP, egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią zezwolenia musi towarzyszyć każdej wysyłce.

TYTUŁ V

PRZYWÓZ ODPADÓW DO WSPÓLNOTY

Rozdział A

Przywóz odpadów do usuwania

Artykuł 19

1. Przywóz do Wspólnoty odpadów do usuwania jest zakazany, z wyjątkiem odpadów pochodzących z:

a) krajów EFTA, które są stronami Konwencji bazylejskiej;

b) innych krajów:

- które są stronami Konwencji bazylejskiej, lub
- z którymi Wspólnota, lub Wspólnota i jej Państwa Członkowskie, zawarły dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia zgodne z legislacją wspólnotową oraz z art. 11 Konwencji bazylejskiej, gwarantujące, że procesy usuwania odpadów prowadzone są w upoważnionych placówkach, a także są zgodne z wymaganiami ekologicznego zarządzania, lub
- z którymi przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia zgodne z legislacją wspólnotową oraz zgodne z art. 11 Konwencji bazylejskiej, które zawierają te same gwarancje określone powyżej, a także zapewniają, że odpady powstały w kraju wysyłki, a likwidacja będzie prowadzona wyłącznie w Państwie Członkowskim, które zawarło umowę lub porozumienie. Komisja jest powiadamiana o takich umowach porozumieniach w ciągu trzech miesięcy od daty obowiązywania niniejszego rozporządzenia, lub daty ich obowiązywania, jeżeli jest wcześniejsza, a ich ważność wygasa w momencie zawarcia umów lub porozumień zgodnie z tiret drugim, lub
- gdy poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia po terminie stosowania niniejszego rozporządzenia na warunkach zawartych w ust. 2.

2. Rada niniejszym upoważnia poszczególne Państwa Członkowskie do zawarcia w wyjątkowych przypadkach dwustronnych umów i porozumień po terminie zakończenia stosowania niniejszego rozporządzenia, dotyczących likwidacji określonych odpadów, które nie będą zarządzane w sposób ekologiczny w kraju wysyłki. Umowy takie i porozumienia spełniają warunki określone w ust. 1 lit. b) tiret trzecie, a przed ich zawarciem zostanie powiadomiona Komisja.

3. Od krajów określonych w ust. 1 lit. b) wymaga się uprzedniego przedstawienia właściwym władzom Państwa Członkowskiego stanowiącego miejsce przeznaczenia należycie umotywowanych wniosków stwierdzających, że nie posiadają one i nie mają możliwości uzyskania odpowiednich zdolności technicznych oraz niezbędnych obiektów do usuwania odpadów w sposób ekologiczny.

4. Właściwy organ miejsca przeznaczenia zabrania przywozu odpadów na obszar podlegający ich jurysdykcji, jeśli ma powody do przypuszczenia, że odpady te nie będą tam zarządzane w sposób ekologiczny.

Artykuł 20

1. Zgłoszenie jest sporządzane dla właściwego organu miejsca przeznaczenia w formie listu przewozowego, zgodnie z art. 3 ust. 5, z kopiami dla odbiorcy odpadów i właściwych organów tranzytu. List przewozowy zostanie wystawiony przez właściwy organ miejsca przeznaczenia.

Po otrzymaniu zgłoszenia, właściwy organ miejsca przeznaczenia w ciągu trzech dni roboczych wysyła pisemne potwierdzenie do zgłaszającego, z kopiami do właściwych organów tranzytu na obszarze Wspólnoty.

2. Właściwy organ miejsca przeznaczenia udziela zezwolenia na wysyłkę wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze swojej strony lub ze strony innych organów właściwych. Zgłoszenie podlega wszystkim warunkom związanym z przewozem, określonym w ust. 5.

3. Właściwe organy miejsca przeznaczenia i tranzytu na obszarze Wspólnoty mogą, w ciągu 60 dni od wysłania kopii potwierdzenia, wnieść sprzeciw na podstawie art. 4 ust. 3.

Mogą również zażądać dodatkowych informacji. Te sprzeciwy są dostarczane na piśmie do zgłaszającego, z dwoma kopiami dla innych zainteresowanych właściwych władz we Wspólnocie.

4. Właściwy organ miejsca przeznaczenia w ciągu 70 dni po wysłaniu potwierdzenia podejmuje decyzję zezwalającą na wysyłkę, warunkowo lub bezwarunkowo, lub wydaje odmowę udzielenia zezwolenia. Może też zażądać dodatkowych informacji.

Przesyłają one uwierzytelnione odpisy decyzji do właściwych organów tranzytu na obszarze Wspólnoty, do odbiorcy i do urzędu celnego wejścia do Wspólnoty.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia podejmuje decyzję nie wcześniej niż 61 dni od wysłania potwierdzenia. Może jednakże podjąć decyzję wcześniej, jeśli ma pisemną zgodę innych właściwych organów.

Właściwy organ miejsca przeznaczenia potwierdza swoje zezwolenie przez odpowiednie opieczętowanie listu przewozowego.

5. Właściwe organy miejsca przeznaczenia i tranzytu w obrębie Wspólnoty w ciągu 60 dni po wysyłce potwierdzenia ustanawiają warunki dotyczące wysyłki odpadów. Warunki te, które muszą być przekazane zgłaszającemu, z kopiami dla zainteresowanych właściwych władz, nie mogą być bardziej rygorystyczne niż warunki ustanowione w stosunku do podobnych wysyłek podlegających całkowicie jurysdykcji wymienionych właściwych władz.

6. Wysyłka może być dokonana tylko wtedy, gdy zgłaszający otrzyma zezwolenie od właściwych organów miejsca przeznaczenia.

7. Po otrzymaniu zezwolenia, zgłaszający wstawia datę wysyłki i wypełnia pozostałe rubryki listu przewozowego oraz wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki. Kopia lub, na żądanie właściwych władz, egzemplarz listu przewozowego zostaje wysłany przez przewoźnika do urzędu celnego wejścia do Wspólnoty.

Kopia, lub na żądanie właściwych władz egzemplarz listu przewozowego, wraz z pieczęcią zezwolenia, towarzyszy każdej wysyłce.

Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w proces wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

8. W ciągu trzech dni roboczych po otrzymaniu odpadów do usuwania odbiorca wysyła kopie wypełnionego listu przewozowego, z wyjątkiem zaświadczenia, określonego w ust. 9, do zgłaszającego i do zainteresowanych właściwych władz.

9. Jak najszybciej, ale nie później niż 180 dni po odbiorze odpadów, odbiorca wysyła na swoją odpowiedzialność zaświadczenie o usunięciu do zgłaszającego i innych zainteresowanych właściwych władz. Zaświadczenie stanowi część lub jest dołączone do listu przewozowego towarzyszącego wysyłce.

Rozdział B

Przywóz odpadów do odzysku

Artykuł 21

1. Przywóz odpadów do odzysku zakazany jest, z wyjątkiem przywozu do:

a) krajów, do których stosuje się decyzję OECD;

b) innych krajów:

które są stronami Konwencji bazylejskiej i/lub z którymi Wspólnota, lub Wspólnota i jej Państwa Członkowskie zawarły dwustronne lub wielostronne albo regionalne umowy lub porozumienia, zgodne z legislacją wspólnotową oraz z art. 11 Konwencji bazylejskiej gwarantujące, że odzysk jest prowadzony w upoważnionej placówce i spełnia wymogi ekologicznego zarządzania.

z którymi poszczególne Państwa Członkowskie zawarły dwustronne umowy lub porozumienia przed datą obowiązywania niniejszego rozporządzenia, jeżeli są one zgodne z legislacją wspólnotową i z art. 11 Konwencji bazylejskiej, zawierające te same gwarancje określone powyżej. Umowy takie lub porozumienia muszą być zgłoszone do Komisji w ciągu trzech miesięcy od daty od obowiązywania niniejszego rozporządzenia, lub daty ich obowiązywania, jeżeli jest wcześniejsza, a ich ważność wygasa wraz z podpisaniem umów i porozumień, zgodnie z tiret pierwszym, lub

z którymi poszczególne Państwa Członkowskie zawierają dwustronne umowy lub porozumienia po dacie obowiązywania niniejszego rozporządzenia na warunkach określonych w ust. 2.

2. Rada niniejszym upoważnia poszczególne Państwa Członkowskie do zawarcia w wyjątkowych przypadkach dwustronnych umów i porozumień po terminie zakończenia stosowania niniejszego rozporządzenia na odzysk określonych odpadów, jeżeli Państwo

Członkowskie uważa zawarcie takich umów lub porozumień za konieczne w celu uniknięcia przerw w przerobie odpadów przed zawarciem przez Wspólnotę wspomnianych umów i porozumień. Takie umowy i porozumienia są również zgodne z legislacją wspólnotową i z art. 11 Konwencji bazylejskiej; Komisja jest powiadamiana o takich umowach przed ich zawarciem, a ich ważność wygasa z chwilą zawarcia umów i porozumień zgodnie z ust. 1 lit. b) tiret pierwsze.

Artykuł 22

1. Jeżeli odpady są przywożone do odzysku z krajów i przez kraje, które obowiązują decyzja OECD, stosuje się odpowiednio poniższą procedurę kontrolną:

- a) dla odpadów wymienionych w załączniku III: art. 6-8 i 9 ust. 1, 3, 4 i 5 oraz art. 17 ust. 5;
- b) dla odpadów wymienionych w załączniku IV i dla odpadów, które nie zostały jeszcze przypisane do załączniku II, III lub IV stosuje się art. 10.

2. Jeżeli odpady do odzysku zamieszczone w załączniku III i IV i odpady, które nie zostały jeszcze przypisane do załączników II, III lub IV są przywożone z krajów i przez kraje, które nie obowiązują decyzja OECD:

- stosuje się odpowiednio art. 20.
- uzasadniony sprzeciw może być wnoszony tylko zgodnie z art. 7 ust. 4,

chyba, że postanowiono inaczej w dwustronnych lub wielostronnych umowach zawartych zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. b) i na podstawie procedur kontrolnych ustanowionych w ust. 1 niniejszego artykułu lub art. 20.

TYTUŁ VI

TRANZYT ODPADÓW SPOZA I PRZEZ WSPÓLNOTĘ DO USUWANIA LUB ODZYSKU POZA WSPÓLNOTĄ

Rozdział A

Odpady do usuwania i odzysku (poza tranzytem ujętym w art. 24)

Artykuł 23

1. Jeżeli odpady do usuwania i, poza wyjątkami objętymi art. 24, do odzysku są wysyłane przez Państwo(a) Członkowskie, zgłoszenia wysyła się w formie listu przewozowego do ostatnich właściwych organów tranzytu w obrębie Wspólnoty, z kopiami doła odbiorcy, dla innych zainteresowanych właściwych władz i dla urzędów celnych wejścia do i wyjścia ze Wspólnoty.

2. Ostatni właściwy organ tranzytu w obrębie Wspólnoty bezzwłocznie informuje zgłaszającego o otrzymaniu zgłoszenia. Inne właściwe władze we Wspólnotie, na podstawie ust. 5, przekazują swoje uwagi do ostatniego właściwego organu tranzytu we Wspólnotie,

które następnie udzielają odpowiedzi na piśmie zgłaszającemu w ciągu 60 dni, zgadzając się na wysyłkę z zastrzeżeniami lub bez, lub wprowadzając, w razie konieczności, warunki ustanowione przez inny właściwy organ tranzytu, lub wstrzymują te informacje. Wszelkie odmowy lub zastrzeżenia muszą być uzasadnione. Właściwy organ wysyła uwierzytelniony odpis decyzji zarówno do zainteresowanych właściwych władz, jak i do urzędów celnych wejścia i wyjścia ze Wspólnoty.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2, wysyłka zostanie wpuszczona na terytorium Wspólnoty tylko wówczas, jeśli zgłaszający otrzymał pisemną zgodę ostatniego właściwego organu tranzytu. Organ ten potwierdza swoją zgodę przez odpowiednie opieczetowanie listu przewozowego.

4. Właściwe organy tranzytu na obszarze Wspólnoty w ciągu 20 dni po otrzymaniu zgłoszenia wprowadzają stosownie do potrzeb warunki związane z przewozem odpadów.

Warunki te, które muszą zostać przekazane zgłaszającemu, z kopiami do zainteresowanych właściwych władz, nie mogą być bardziej rygorystyczne niż warunki ustanowione w odniesieniu do podobnych wysyłek podlegających całkowicie jurysdykcji danych właściwych władz.

5. List przewozowy jest wystawiany przez ostatni właściwy organ tranzytu w obrębie Wspólnoty.

6. Po otrzymaniu zezwolenia zgłaszający wypełnia list przewozowy i wysyła kopie do zainteresowanych właściwych władz na trzy dni robocze przed dokonaniem wysyłki.

Egzemplarz listu przewozowego wraz z pieczęcią musi towarzyszyć każdej wysyłce.

Egzemplarz listu przewozowego dostarczany jest przez przewoźnika do urzędu celnego wyjścia w momencie wysyłki odpadów poza Wspólnotę.

Wszystkie przedsiębiorstwa zaangażowane w proces wypełniają list przewozowy we wskazanych punktach, podpisują go i zatrzymują kopię.

7. Po wysyłce odpadów poza Wspólnotę, urząd celny wyjścia wysyła kopię listu przewozowego do ostatniego właściwego organu tranzytu w obrębie Wspólnoty.

Ponadto, najpóźniej 42 dni po wywozie odpadów poza Wspólnotę, zgłaszający stwierdza lub zaświadcza właściwym władzom, z kopiami dla innych właściwych organów tranzytu, że wysyłka dotarła do miejsca przeznaczenia.

Rozdział B

Tranzyt odpadów do odzysku z i do kraju, który obowiązuje decyzja OECD

Artykuł 24

1. Tranzyt odpadów do odzysku wymienionych w załącznikach III i IV, z kraju i do kraju, który obowiązuje decyzja OECD, poprzez Państwo(a) Członkowskie wymaga zawiadomienia wszystkich właściwych organów tranzytu zainteresowanego Państwa lub Państw

Członkowskich.

2. Zgłoszenie zostaje dokonane w formie listu przewozowego.
3. Po otrzymaniu zgłoszenia, właściwy organ lub organy tranzytu wysyłają w ciągu trzech dni potwierdzenie do zgłaszającego i odbiorcy.
4. Ten właściwy organ lub organy tranzytu mogą wnieść uzasadniony sprzeciw wobec planowanej wysyłki na podstawie art. 7 ust. 4. Każdy sprzeciw muszą być dostarczony w formie pisemnej do zgłaszającego i właściwych organów tranzytu innych zainteresowanych Państw Członkowskich w ciągu 30 dni od wysłania potwierdzenia.
5. Właściwy organ tranzytu może podjąć decyzję o udzieleniu pisemnej zgody w terminie krótszym niż 30 dni.

W przypadku tranzytu odpadów wymienionych w załączniku IV i odpadów, które jeszcze nie zostały przypisane do załączników II, III lub IV zgoda musi być udzielona na piśmie przed rozpoczęciem wysyłki.

6. Wysyłka może zostać dokonana tylko w przypadku braku sprzeciwu.

TYTUŁ VII

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 25

1. Jeżeli wysyłka odpadów, na którą zainteresowane właściwe władze wyraziły zgodę, nie może zostać zrealizowana zgodnie z warunkami listu przewozowego lub umowy określonej w art. 3 i 6 w ciągu 90 dni po powiadomieniu o tym fakcie, właściwy organ wysyłki zapewni, że zgłaszający zwróci odpady do obszaru podlegającego jego jurysdykcji lub jakiegokolwiek innego miejsca w kraju wysyłki, chyba, że są przekonane iż odpady można usunąć lub odzyskać w sposób alternatywny i ekologiczny.
2. W przypadkach, określonych w ust. 1, wysyła się kolejne zgłoszenie. Żadne Państwo Członkowskie wysyłki ani Państwo Członkowskie tranzytu nie może sprzeciwić się zwrotowi tych odpadów na podstawie odpowiednio umotywowanego wniosku właściwych organów miejsca przeznaczenia wraz z wyjaśnieniem powodu.
3. Obowiązek zgłaszającego i związane z tym zobowiązanie kraju wysyłki do przyjęcia odpadów z powrotem kończą się w momencie wystawienia przez odbiorcę zaświadczenia, określonego w art. 5 i 8.

Artykuł 26

1. Jakakolwiek wysyłka odpadów dokonana:
  - a) bez powiadomienia wszystkich zainteresowanych właściwych władz, na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia; lub

- b) bez zgody zainteresowanych właściwych władz, na mocy przepisów niniejszego rozporządzenia; lub
- c) za zgodą uzyskaną od zainteresowanych właściwych władz w wyniku fałszerstwa, wprowadzenia w błąd lub nadużycia finansowego; lub
- d) za zgodą, która nie została w odpowiedni sposób opisana w liście przewozowym; lub
- e) w wyniku której nastąpi usunięcie lub odzysk niezgodne z przepisami Wspólnoty lub przepisami międzynarodowymi; lub
- f) niezgodnie z art. 14, 16, 19 i 21,

uważana jest za obrót nielegalny.

2. Jeżeli za taki nielegalny obrót odpowiedzialność ponosi zgłaszający wysyłkę odpadów, właściwy organ wysyłki zapewni, iż te odpady zostaną:

- a) z powrotem zabrane przez zgłaszającego, lub w koniecznych przypadkach przez same właściwe władze, do kraju wysyłki lub jeżeli jest to praktycznie niemożliwe
- b) usunięte lub odzyskane w inny, ekologiczny sposób,

w ciągu 30 dni od powiadomienia go o nielegalnym obrocie lub w takim okresie czasu, jaki może zostać uzgodniony przez zainteresowane właściwe władze.

W takim przypadku, wysyła się kolejne zgłoszenie. Żadne Państwo Członkowskie wysyłki ani Państwo Członkowskie tranzytu nie może sprzeciwić się zwrotowi swoich odpadów na podstawie odpowiednio umotywowanego wniosku właściwego organu miejsca przeznaczenia wraz wyjaśnieniem powodów.

3. Jeżeli za taki nielegalny obrót odpowiedzialność ponosi odbiorca, właściwy organ miejsca przeznaczenia zapewni, że te odpady zostaną usunięte w sposób ekologiczny przez odbiorcę lub, jeżeli jest to praktycznie niemożliwe, przez sam właściwy organ w ciągu 30 dni od powiadomienia go o nielegalnym obrocie lub w takim okresie czasu, jaki może zostać uzgodniony przez zainteresowane właściwe władze. W tym celu władze te współpracują ze sobą w koniecznych przypadkach, podczas usuwania lub odzysku odpadów w sposób ekologiczny.

4. Jeżeli odpowiedzialnością za taki nielegalny obrót nie można obciążyć ani zgłaszającego, ani odbiorcy, właściwe władze współpracują w celu zapewnienia, iż te odpady zostaną usunięte lub odzyskane w sposób ekologiczny. Wytyczne dla tej współpracy są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

5. Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie działania prawne w kierunku zakazania i karania nielegalnego obrotu.

Artykuł 27

1. Wszystkie wysyłki odpadów objęte zakresem niniejszego rozporządzenia podlegają

ustanowieniu gwarancji finansowej lub równoważnego ubezpieczenia pokrywającego koszty wysyłki, włączając przypadki, określone w art. 25 i 26, oraz koszty usunięcia lub odzysku.

2. Takie gwarancje zostaną zwrócone po przedstawieniu dowodów w postaci:

- zaświadczenia o usunięciu lub odzysku, stwierdzające że odpady dotarły na miejsce przeznaczenia i zostały usunięte lub odzyskane w sposób ekologiczny,
- kopii formularza kontrolnego T 5, sporządzonego na podstawie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2823/87¹⁰ stwierdzającego, że w przypadku tranzytu przez obszar Wspólnoty, odpady zostały wysłane poza Wspólnotę.

3. Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o przepisie wprowadzonym do prawa krajowego na podstawie niniejszego artykułu. Komisja przesyła tę informację do wszystkich Państw Członkowskich.

Artykuł 28

1. Przestrzegając obowiązków nałożonych na niego przez stosowane art. 3, 6, 9, 15, 17, 20, 22-24, zgłaszający może skorzystać z ogólnej procedury zgłaszania, jeżeli odpady do usuwania lub odzysku posiadające te same cechy fizyko-chemiczne wysyłane są okresowo do tego samego odbiorcy tą samą trasą. Jeżeli w przypadku nieprzewidzianych okoliczności nie można wysłać odpadów tą trasą, zgłaszający powiadomi zainteresowane właściwe władze jak najszybciej lub przez rozpoczęciem wysyłki, jeżeli już wtedy wiadomo, iż konieczna jest zmiana trasy.

Jeżeli zmiana ustalonej trasy znana jest przed rozpoczęciem wysyłki i powoduje ona zaangażowanie innych właściwych władz niż te, których dotyczy ogólne zgłoszenie, procedura ta nie może zostać użyta.

2. W ramach ogólnej procedury zgłaszania pojedyncze zgłoszenie może obejmować szereg wysyłek odpadów w maksymalnym okresie jednego roku. Wskazany okres może ulec skróceniu za porozumieniem zainteresowanych właściwych władz.

3. Zainteresowane właściwe władze uzależnią swoją zgodę na stosowanie wspomnianej ogólnej procedury zgłaszania od dostarczenia kolejnych, dodatkowych informacji. Jeżeli skład odpadów nie zgadza się ze zgłoszonym lub jeżeli warunki nałożone na ich wysyłkę nie są przestrzegane, zainteresowane właściwe władze wycofają swoją zgodę na zastosowanie tej procedury poprzez urzędowe powiadomienie zgłaszającego. Kopie tego powiadomienia zostaną wysłane innym zainteresowanym właściwym władzom.

4. Ogólnego zgłoszenie dokonuje się w postaci listu przewozowego.

Artykuł 29

Odpady podlegające różnym zgłoszeniom nie są mieszane w czasie wysyłki.

Artykuł 30

---

¹⁰Dz.U. nr L 270 z 23.09.1987, str. 1.

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, że odpady wysyłane są zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Środki takie mogą obejmować inspekcje przedsiębiorstw i zakładów, zgodnie z art. 13 dyrektywy 75/442/EWG i wyrywkowe kontrole wysyłek.

2. Kontrole mogą odbywać się, w szczególności:

- w miejscu pochodzenia, przeprowadzane z udziałem producenta, posiadacza lub zgłaszającego,
- w miejscu przeznaczenia, przeprowadzane z udziałem ostatecznego odbiorcy,
- na zewnętrznych granicach Wspólnoty,
- w czasie wysyłki w obrębie Wspólnoty.

3. Kontrole mogą obejmować inspekcję dokumentów, potwierdzenie tożsamości i stosownie do potrzeb bezpośrednią kontrolę odpadów.

Artykuł 31

1. List przewozowy drukuje się i wypełnia, a wszystkie inne dokumenty oraz informacje, określone w art. 4 i 6 dostarcza się w języku, który jest akceptowany przez właściwe władze:

- miejsca wysyłki, jak określono w art. 3, 7, 15 i 17, w przypadku zarówno wysyłek odpadów w obrębie Wspólnoty, jak i w przypadku wywozu odpadów,
- miejsca przeznaczenia, jak określono w art. 20 i 22, w przypadku przywozu odpadów,
- kraju tranzytu, jak określono w art. 23 i 24.

Zgłaszający dostarcza tłumaczenie na żądanie innych zainteresowanych właściwych władz w języku, który zaakceptują.

2. Dalsze szczegóły można ustalić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG.

TYTUŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 32

Postanowienia międzynarodowe konwencji dotyczących przewozu wymienionych w załączniku I, których stronami są Państwa Członkowskie przestrzegane są w takim zakresie, w jakim dotyczą odpadów, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 33

1. Zgłaszającego można obciążyć właściwymi kosztami administracyjnymi realizowania procedury powiadamiania i nadzoru oraz zwykłymi kosztami właściwych analiz i inspekcji.
2. Kosztami wynikającymi ze zwrotu odpadów, w tym wysyłki, usuwania lub odzysku odpadów w alternatywny i ekologiczny sposób, zgodnie z art. 25 ust. 1 i 26 ust. 2, obciąża się zgłaszającego lub, jeżeli jest to praktycznie niemożliwe, zainteresowane Państwa Członkowskie.
3. Kosztami wynikającymi z usuwania lub odzysku w alternatywny i ekologiczny sposób, zgodnie z art. 26 ust. 3, obciąża się odbiorcę.
4. Kosztami wynikającymi z usuwania lub odzysku, w tym ewentualnej wysyłki na podstawie art. 26 ust. 4, obciąża się zgłaszającego i/lub odbiorcę, w zależności od decyzji podjętej przez zaangażowane właściwe władze.

Artykuł 34

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 26 oraz przepisów wspólnotowych i krajowych dotyczących odpowiedzialności cywilnej, jak również niezależnie od punktu usuwania lub odzysku odpadów, producent tych odpadów podejmie wszystkie niezbędne kroki, aby odpady usunąć lub odzyskać, albo zlecić usunięcie lub odzyskanie w sposób chroniący środowiska naturalne zgodnie z dyrektywami 75/442/EWG i 91/689/EWG.
2. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie niezbędne kroki, aby zapewnić realizację zobowiązań ustanowionych w ust. 1.

Artykuł 35

Wszystkie dokumenty przesłane do właściwych władz lub przez nie są przechowywane we Wspólnocie co najmniej przez trzy lata przez właściwe władze, zgłaszającego i odbiorcę.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe organy do wykonania niniejszego rozporządzenia. Każde Państwo Członkowskie wyznacza jeden właściwy organ tranzytu.

Artykuł 37

1. Państwa Członkowskie i Komisja wyznaczają co najmniej po jednym korespondencie odpowiedzialnym za informowanie lub doradzanie osobom lub przedsiębiorstwom, które zwracają się z zapytaniami. Korespondent Komisji przekazuje korespondentom Państw Członkowskich wszystkie przedstawione mu zapytania, które dotyczą Państw Członkowskich i odwrotnie.
2. Na żądanie Państw Członkowskich lub w razie potrzeby, Komisja organizuje okresowe spotkania korespondentów w celu wspólnego zbadania zapytań wynikłych w związku z wykonywaniem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

1. Nie później niż na trzy miesiące przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie podadzą Komisji nazwy, adresy oraz numery telefonów, teleksów i faksów właściwych organów i korespondentów, wraz z pieczęcią właściwych władz.

Państwa Członkowskie corocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w powyższych danych.

2. Komisja przesyła te informacje bezzwłocznie pozostałym Państwom Członkowskim i Sekretariatowi Konwencji bazylejskiej.

Ponadto, Komisja przesyła Państwom Członkowskim plany zarządzania odpadami, określone w art. 7 dyrektywy 75/442/EWG.

Artykuł 39

1. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć urzędy celne wejścia do i wyjścia ze Wspólnoty dla wysyłek odpadów wjeżdżających do Wspólnoty lub ją opuszczających, a także informują o tym Komisję.

Komisja opublikuje wykaz tych urzędów w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz w razie potrzeby dokonuje jego uaktualnienia.

2. Jeżeli Państwa Członkowskie podejmą decyzję o wyznaczeniu urzędów celnych, określonych w ust. 1, żadna wysyłka odpadów nie będzie dozwolona z wykorzystaniem innych punktów granicznych w danym Państwie Członkowskim przy wjeździe do Wspólnoty lub przy jej opuszczeniu.

Artykuł 40

Państwa Członkowskie, stosownie do potrzeb i konieczności w powiązaniu z Komisją, współpracują z innymi stronami Konwencji bazylejskiej i organizacjami międzypaństwowymi, bezpośrednio lub poprzez Sekretariat Konwencji bazylejskiej, między innymi poprzez wymianę informacji, wspieranie ekologicznych technologii i opracowanie właściwych kodeksów dobrej praktyki.

Artykuł 41

1. Przed zakończeniem każdego roku kalendarzowego Państwa Członkowskie opracowują sprawozdanie zgodnie z art. 13 ust. 3 Konwencji bazylejskiej i przesyłają je do Sekretariatu Konwencji bazylejskiej, a kopię do Komisji.

2. Na podstawie tych sprawozdań Komisja co trzy lata sporządza sprawozdanie na temat wykonania niniejszego rozporządzenia przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie. W tym celu może zażądać dodatkowych informacji zgodnie z art. 6 dyrektywy 91/692/EWG¹¹.

Artykuł 42

1. Nie później niż trzy miesiące przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia

---

¹¹ Dz.U. nr L 377 z 31.12.1991, str. 48.

Komisja opracowuje i stosownie do potrzeb dostosowuje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG, standardowy list przewozowy, w tym formularz zgłoszeniowy o usuwaniu i odzysku (albo połączony z listem przewozowym, albo, przejściowo, dołączany do obowiązującego listu przewozowego na podstawie dyrektywy 84/631/EWG), biorąc w szczególności pod uwagę:

- odpowiednie artykuły niniejszego rozporządzenia,
- odpowiednie międzynarodowe konwencje i umowy.

2. Obowiązujący formularz listu przewozowego stosuje się odpowiednio do czasu opracowania nowego listu przewozowego. Formularz świadectwa usuwania i odzysku, jaki ma zostać dołączony do istniejącego listu przewozowego, sporządzany jest w możliwie najkrótszym terminie.

3. Bez uszczerbku dla procedury ustanowionej w art. 1 ust. 3 lit. c) i d), dotyczącej załącznika II.A, załączniki II-IV zostaną dostosowane przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG wyłącznie w celu odzwierciedlenia zmian już uzgodnionych w ramach mechanizmu rewizyjnego OECD.

4. Procedurę określoną w ust. 1, stosuje się także do określenia ekologicznego zarządzania odpadami, biorąc pod uwagę odpowiednie konwencje i umowy międzynarodowe.

Artykuł 43

Niniejszym dyrektywa 84/631/EWG zostaje uchylona z mocą od terminu stosowania niniejszego rozporządzenia. Wszelkie wysyłki realizowane na podstawie art. 4 i 5 wspomnianej dyrektywy zostaną zakończone nie później niż sześć miesięcy od terminu stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się 15 miesięcy po jego opublikowaniu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lutego 1993 r.

W imieniu Rady

N. HELVEG PETERSEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ MIĘDZYNARODOWYCH KONWENCJI DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU, OKREŚLONYCH W ART. 32¹²

1. ADR:

Umowa europejska dotyczące międzynarodowych drogowych przewozów towarów niebezpiecznych (1957 r.).

2. Cotif:

Konwencja o międzynarodowym przewozie kolejami towarów niebezpiecznych (1985¹³)

RID:

Regulamin międzynarodowy dla przewozu koleją towarów niebezpiecznych (1985 r.).

3. Konwencja Solas:

Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu (1974 r.).

4. Kodeks IMDG¹³

Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych.

5. Konwencja z Chicago:

Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (1944 r.), której załącznik 18 dotyczy przewozów towarów niebezpiecznych drogą lotniczą (TI: instrukcje techniczne dla bezpiecznego przewozu towarów niebezpiecznych drogą lotniczą)

6. Konwencja Marpol:

Międzynarodowa konwencja zapobiegania zanieczyszczeniom przez statki (1973 do 1978).

7. ADN:

Przepisy przewozu niebezpiecznych substancji Renem (1970 r.).

---

¹² Niniejszy wykaz obejmuje konwencje obowiązujące w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

¹³ Od dnia 1 stycznia 1985 r. kodeks IMDG został włączony w Konwencję Solas.

ZAŁĄCZNIK II

ZIELONY WYKAZ ODPADÓW¹⁴

A. ODPADY METALI I STOPÓW METALI W POSTACI METALICZNEJ, NIEROZPROSZONEJ¹⁵

Następujące odpady i złom metali szlachetnych i ich stopów:

- 71 12 10 – złota
  - 71 12 20 – platyny (wyrażenie „platyna” obejmuje platynę, iryd, osm, pallad, rod i ruten)
  - 71 12 90 – innych metali szlachetnych, np. srebra
- notabene: 1. Rtęć jest specyficznie wyłączona jako składnik tych metali.
2. Odpady zespołów elektrycznych i złom elektroniczny składa się wyłącznie z metali lub stopów
3. Złom elektryczny (odpowiadający wymaganiom przewidzianym przez mechanizm rewizyjny)

Następujące odpady i złom żelazny; sztaby przetopionego złomu żelaza lub stali:

- 7204 10 – odpady i złom żeliwny
- 7204 21 – odpady i złom stali nierdzewnej
- 7204 29 – odpady i złom innych stopów stali
- 7204 30 – odpady i złom ocynowanego żelaza lub stali
- 7204 41 – wióry z toczenia, wiórnikowania, dłutowania, frezowania, piłowania, pilnikowania, okrawania i toczenia, w wiązkach lub nie
- 7204 49 – inne odpady i złom żelazny
- 7204 50 – przetopione sztaby złomu
- ex 7302 10 – zużyte szyny żelazne i stalowe

¹⁴ „Ex” oznacza określoną pozycję zawartą w zharmonizowanym Kodeksie Celnym.

¹⁵ „Nierozproszony” nie obejmuje żadnych odpadów w postaci proszku, szlamu, pyłu lub w postaci stałej zawierającej niebezpieczne ciecze odpadowe.

Następujące odpady i złom metali nieżelaznych i ich stopów:

7404 00	–	odpady i złom miedziany
7503 00	–	odpady i złom niklu
7602 00	–	odpady i złom aluminium
ex 7802 00	–	odpady i złom ołowiu
7902 00	–	odpady i złom cynku
8002 00	–	odpady i złom cyny
ex 8101 91	–	odpady i złom wolframu
ex 8102 91	–	odpady i złom molibdenu
ex 8103 10	–	odpady i złom tantalu
8104 20	–	odpady i złom magnezu
ex 8105 10	–	odpady i złom kobaltu
ex 8106 00	–	odpady i złom bizmutu
ex 8107 10	–	odpady i złom kadmu
ex 8108 10	–	odpady i złom tytanu
ex 8109 10	–	odpady i złom cyrkonu
ex 8110 00	–	odpady i złom antymonu
ex 8111 00	–	odpady i złom manganu
ex 8112 11	–	odpady i złom berylu
ex 8112 20	–	odpady i złom chromu
ex 8112 30	–	odpady i złom germanu
ex 8112 40	–	odpady i złom wanadu
ex 8112 91		odpady i złom:
	□	hafnu
	□	indu

- niobu
  - renu
  - galu
  - talu
- ex 2805 30 – odpady i złom toru i pierwiastków ziem rzadkich
- ex 2804 90 – odpady i złom selenu
- ex 2804 50 – odpady i złom telluru

B. INNE ODPADY METALONOŚNE POWSTAJĄCE PRZY STAPIANIU, WYTOPIE I USZLACHETNIANIU METALI

- 2620 11 Lut twardego cynku
- zawierające cynk odpady przy wzbogacaniu:
- kożuch zużłowy wierzchni z cynkowania kęsisk płaskich (>90% Zn)
  - kożuch zużłowy denny z cynkowania kęsisk płaskich (>92% Zn)
  - kożuch zużłowy z odlewów ciśnieniowych cynku (>85% Zn)
  - kożuch zużłowy z cynkowania ogniowego kęsisk płaskich (>92% Zn)
  - szumowiny cynkowe
- szumowiny aluminiowe
- ex 2620 90 zużle z metali szlachetnych i miedzi przetwarzane do dalszego uszlachetniania

C. ODPADY Z GÓRNICICTWA: ODPADY W FORMIE NIEROZPROSZONEJ

- ex 2504 90 odpady naturalnego grafitu
- ex 2514 00 odpady łupków, zarówno z grubsza okrawanych jak i ciętych piłą lub w inny sposób
- 2525 30 odpady miki
- ex 2529 21 skaień; leucyt; nefelin i sjenit nefelinowy; fluoryt – zawierający wagowo 97% lub mniej fluorku wapnia

ex 2804 61 odpady krzemionki w postaci stałej z wyłączeniem odpadów
używanych w odlewnictwie
ex 2804 69

D. STAŁE ODPADY TWORZYW SZTUCZNYCH

W tym, ale nie wyłącznie:

- 3915 odpady, okrawki i pozostałości tworzyw sztucznych:
- 3915 10 – polimerów etylenu
- 3915 20 – polimerów styrenu
- 3915 30 – polimerów chlorku winylu
- 3915 90 polimerów albo kopolimerów:
  - polipropylenu
  - tereftalanu polietylenowego
  - kopolimeru akrylonitrylu
  - kopolimeru butadienowego
  - kopolimeru styrenowego
  - poliamidów
  - tereftalany polibutylenowe
  - poliwęglany
  - siarczki polifenylenu
  - polimery akrylowe
  - parafiny(C10– C13)
  - poliuretany(nie zawierające chlorofluorowęgli)
  - polisiloksany/silikony/
  - metakrylany polimetylowe
  - alkohole poliwinylowe
  - poliwinilo butyral

- polioctan winylu
  - fluorowany politetrafluoroetylen (Teflon,PTFE)
- 3915 90 żywice lub produkty kondensacji:
- żywice mocznikowo-formaldehydowe
  - żywice fenolowo-formaldehydowe
  - żywice melaminowo-formaldehydowe
  - żywice epoksydowe
  - żywice alkidowe
  - poliamidy

E. ODPADY PAPIERU, KARTONU I WYROBÓW PAPIERNICZYCH

- 4707 00 odpady i makulatura z papieru lub kartonu:
- 4707 10 – niebielony papier pakowy lub karton, papier lub karton falisty
- 4707 20 – inny papier lub karton, wykonany głównie z bielonej chemicznie masy celulozowej, niebarwiony w masie
- 4707 30 – papier lub karton, wykonany głównie ze ścieru drzewnego(np.: gazety, czasopisma i podobne druki)
- 4707 90 – inne, w tym:
1. laminat kartonowy
  2. niesortowane odpady i makulatura

F. ODPADY SZKŁA W POSTACI NIEROZPROSZONEJ

- ex 7001 00 stłuczka i inne szklane odpady i złom szklany, poza szkłem z lamp katodowych i inne szkła aktywowane odpady włókien szklanych

G. ODPADY CERAMICZNE W POSTACI NIEROZPROSZONEJ

- ex 6900 00 odpady ceramiki wypalanej po formowaniu, w tym naczynia ceramiczne
- ex 8113 00 odpady i pozostałości spieków ceramiczno - metalowych
- włókna na bazie ceramicznej nie wymienione gdzie indziej

H. ODPADY TEKSTYLNE

5003	odpady jedwabiu(w tym kokony nienadające się do motania, odpady przędzy i rozwłóknione szmaty):
5003 10	– niezgrzeblone lub czesane
5003 90	– inne
5003	odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, w tym odpady przędzy, z wyłączeniem rozwłóknionych szmat:
5103 10	– wyczeski wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
5103 20	– inne odpady wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej
5103 30	– odpady grubej sierści zwierzęcej
5202	odpady bawełny (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty)
5202 10	– odpady przędzy (w tym odpady nici)
5202 91	– szmaty rozwłóknione
5202 99	– inne
5301 30	– odpady i pakuły lniane
ex 5302 90	odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i szmaty rozwłóknione) konopi siewnych (<i>Cannabis sativa</i> L.)
ex 5303 90	odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) juty i innych tekstylnych włókien łykowych (wyłączając len, konopie siewne i ramię)
ex 5304 90	odpady i pakuły (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty) sizalu i innych tekstylnych włókien rodzaju agawy
ex 5305 19	pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) orzecha kokosowego
ex 5305 29	pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) abaki (konopi manilskich lub <i>Musa textilis</i> Nee)
ex 5305 99	pakuły, wyczeski i odpady (w tym odpady przędzy i rozwłóknionych szmat) ramii i innych tekstylnych włókien roślinnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5505	odpady (w tym wyczeski, odpady przędzy i szmaty rozwłóknione)

włókien sztucznych:

- 5505 10 – włókien syntetycznych
- 5505 20 – włókien sztucznych
- 6309 00 znoszone ubrania i inne znoszone wyroby włókiennicze
- 6310 zużyte szmaty, odpady szpagatu, lin i sznurów, zużyte wyroby ze szpagatu, lin i sznurów z materiałów włókienniczych:
- 6310 10 – sortowane
- 6310 90 – inne

I. ODPADY GUMY

- 4004 00 odpady, ścinki i kawałki gumy (inne niż gumy twardej) i otrzymane z nich granulaty
- 4012 20 zużyte opony pneumatyczne
- ex 4017 00 odpady i kawałki gumy twardej (np.: ebonitu)

J. NIEOBROBIONY KOREK I ODPADY DREWNA

- 4401 30 kawałki i odpady drewna, luzem i w klocach, brykiety, granulki lub podobne formy
- 4501 90 odpady korka; korek kruszony, granulowany lub mielony

K. ODPADY POWSTAJĄCE W PRZEMYSLE ROLNO-SPOŻYWCZYM

- 2301 00 suszone, sterylizowane i stabilizowane mąki, mączki i granulki, z mięsa lub podrobów mięsnych, z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych wodnych bezkręgowców, nie nadające się do spożycia przez ludzi, ale nadające się do żywienia zwierząt lub do innych celów; skwarki
- 2302 00 otręby, śruta i inne pozostałości, w postaci granulek lub innej, pochodzące z przesiewania, mielenia lub innych procesów przetwórczych zboża i roślin strączkowych
- 2303 00 pozostałości z wyrobu skrobi i podobne, pulpa buraczana, wytloki z trzciny cukrowej oraz inne odpady z produkcji cukru, warzelniane lub destylacyjne osady i odpady, w postaci granulek lub innej
- 2304 00 makuchy i inne stałe pozostałości, mielone lub nie, ewentualnie w postaci granulek, powstające podczas wytłaczania oleju sojowego, używane do karmienia zwierząt

- 2305 00 makuchy i inne stałe pozostałości, mielone lub nie, ewentualnie w postaci granulek, powstające podczas wyłaczania oleju arachidowego, używane do karmienia zwierząt
- 2306 00 makuchy i inne stałe pozostałości, mielone lub nie, ewentualnie w postaci granulek, powstające podczas wyłaczania oleju roślinnego, używane do karmienia zwierząt
- ex 2307 00 osad drożdżowy winiarski
- ex 2308 00 suszone i sterylizowane odpady roślinne, pozostałości i produkty uboczne, w postaci granulek i innej, z rodzaju używanego do żywienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
- 1522 00 degreas; pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych
- 1807 00 kakaowe łuski, łupiny, osłonki i inne odpady z kakao

L. ODPADY POWSTAJĄCE W PROCESACH GARBOWANIA I WYPRAWIANIA ORAZ PRZY WYKORZYSTANIU SKÓRY

- 0502 00 odpady szczeciny świń, wieprzów lub knurów lub sierści borsuka i innego włośia do produkcji szczotek
- 0503 00 odpady końskiego włośia w formie warstwy lub nie, osadzonej na materiale podłoża lub bez podłoża
- 0505 90 Skóry i pozostałe części ptactwa, wraz z ich piórami lub puchem, pióra i części piór (nawet darte) oraz puch, nie bardziej obrabiane niż oczyszczone, zdezynfekowane lub zakonserwowane
- 0506 90 odpady kości i rogów, nieobrobione, odtłuszczone, po prostej obróbce wstępnej (lecz nie cięte według kształtu), poddane traktowaniu kwasem lub odżelatynizowane
- 4110 00 okrawki i inne odpady skóry lub skór mieszanych, nieodpowiednie do produkcji wyrobów skórzanych, wyłączając odpady po wyprawianiu skóry

M. INNE ODPADY

- 8908 00 statki i inne konstrukcje pływające do złomowania, prawidłowo opróżnione z jakiegokolwiek zawartości zaliczanej jako niebezpieczna substancja lub odpad wraki pojazdów silnikowych, opróżnione z płynów
- 0501 00 odpady ludzkich włosów

ex 0511 91	<p>odpady ryb</p> <p>resztki anody z koksu naftowego i/lub bitumenu</p> <p>gips z odsiarczania gazów spalinowych (FSG)</p> <p>gipsowe odpady płyt ściennych i okładzin tynkowych powstające przy burzeniu budynków</p>
ex 2621	<p>popioły lotne, denne, ciekły żużel z elektrowni opalanych węglem*</p> <p>odpady słomy</p> <p>kruszywo betonowe</p> <p>zużyte katalizatory:</p> <ul style="list-style-type: none"> – katalizatory fluidalnego krakowania katalitycznego – katalizatory z nośnikiem z metalu szlachetnego – katalizatory z metali przejściowych <p>dezaktywowane grzybnie grzybów z produkcji penicyliny używane jako pasza dla zwierząt</p>
2618 00	granulowany żużel powstający przy produkcji żelaza i stali
ex 2619 00	żużel powstający przy produkcji żelaza lub stali**
3103 20	tomasyna powstająca przy produkcji żelaza lub stali wykorzystywana do nawozów fosforanowych i innych zastosowań
ex 2621 00	żużel z produkcji miedzi, chemicznie stabilizowany o wysokiej zawartości żelaza (powyżej 20%), przetwarzany zgodnie z normami przemysłowymi (np.:DIN 4301 i DIN8201), głównie do celów konstrukcyjnych i jako materiał ścierny
ex 2621 00	zneutralizowany muł czerwony z produkcji tlenku glinu
ex 2621 00	<p>zużyty węgiel aktywowany</p> <p>siarka w postaci stałej</p>
ex 2836 50	kamień wapienny z produkcji cyjanamidu wapniowego (posiadający pH mniejsze od 9)

* Musi podlegać niektórym specyfikacjom, które mają zostać poddane ocenie w ramach mechanizmu rewizyjnego.

** Pozycja ta obejmuje wykorzystanie takich żużli jako źródła dwutlenku tytanu i wanadu.

chlorki potasu, wapnia i sodu

odpady podkładów błon fotograficznych i filmów fotograficznych nie zawierające srebra

jednorazowe aparaty fotograficzne bez baterii

ex 2818 10

karborund

ZAŁĄCZNIK III

BURSZTYNOWY WYKAZ ODPADÓW*

ex 2619 00	kożuch zużłowy, zgorzeliny i inne odpady z produkcji żelaza i stali**
2620 19	popiół cynkowy i jego pozostałości
2620 20	popiół ołowiowy i jego pozostałości
2620 30	popiół miedziowy i jej pozostałości
2620 40	popiół glinowy i jego pozostałości
2620 50	popiół wanadowy i jego pozostałości
2620 90	popiół i pozostałości zawierające metale lub związki metali, gdzie indziej niewyszczególnione
	pozostałości z produkcji tlenku glinu, gdzie indziej niewyszczególnione
2621 00	inne popioły i pozostałości, gdzie indziej niewyszczególnione
	pozostałości powstające podczas spalaniu odpadów miejskich
2713 90	odpady z produkcji i przetwarzania koksu naftowego i bitumenu, wyłączając resztki anod
	akumulatory kwasowe, całe albo kruszone
	odpady olejowe nie nadające się do pierwotnie zamierzonego użytku
	odpady wodno-olejowe, mieszaniny węglowodorów z wodą, emulsje
	odpady z produkcji, formowania i użycia atramentów, barwników, pigmentów, farb, lakierów, pokostu
	odpady z produkcji, formowania i użycia żywic, lateksu, plastyfikatorów, klejów i spoiw
	odpady z produkcji, formowania i użycia chemikaliów fotograficznych i reprograficznych oraz materiałów reprodukcyjnych, gdzie indziej nie umieszczone
	aparaty fotograficzne jednorazowego użytku z bateriami
	odpady z układów bez zawartości cyjanku, które powstają z obróbki

* „Ex” oznacza określoną pozycję zawartą w zharmonizowanej taryfie celnej.

** Wykaz obejmuje popiół, pozostałości, żużel, kożuch zużłowy, szumowiny, zgorzeliny, pył, muł i zbity osad, jeżeli materiał nie jest wyraźnie umieszczony gdzie indziej.

	powierzchniowej metali i tworzyw sztucznych
	odpady cementu asfaltowego
	fenole, związki fenolu w tym chlorofenol z postaci ciekłej lub zawiesin
	przerobiony korek i odpady drewna
	zużyte baterie lub akumulatory, całe lub kruszone, inne niż kwasowe, oraz odpady i złom powstające w produkcji baterii i akumulatorów, gdzie indziej nie umieszczone
ex 3915 90	nitroceluloza
ex 7001 00	szkło z lamp katodowych i inne szkło aktywowane
ex 4110 00	pył, popiół, szlamy i mączka skórzana
ex 2529 21	zawiesina fluorku wapnia
	inne nieorganiczne związki fluoru w postaci ciekłej lub zawiesin
	żuźle cynkowe zawierające do 18% wagowo cynku
	szlamy galwaniczne
	ciecz klarowana z trawienia metali
	piaski stosowane w procesach odlewniczych
	związki talu
	polichlorowane naftaleny
	etery
	pozostałości zawierające metale szlachetne w postaci stałej, zawierające ślady nieorganicznych cyjanków
	roztwory nadtlenu wodoru
	katalizator trójetyloaminowy do zestalania masy formierskiej
ex 2804 80	odpady i pozostałości arsenu
ex 2805 40	odpady i pozostałości rtęci
	popiół, szlam, pył i inne pozostałości metali szlachetnych, takie jak:
	- popiół ze spopielenia płytek obwodów drukowanych

- popiół z błon filmowych

odpady katalizatorów nie objętych „zielonym wykazem”

ługowane pozostałości z przetwarzania cynku, pyły i szlamy takie jak jarosyt, hematyt, getyt itp.

odpady wodzianów glinu

odpady tlenku glinu

odpady, które zawierają, składają się lub są zanieczyszczone jakkolwiek z następujących substancji:

- cyjanki nieorganiczne, za wyjątkiem pozostałości zawierających metale szlachetne w postaci stałej ze śladową ilością cyjanków nieorganicznych

- cyjanki organiczne

odpady o charakterze wybuchowym, gdy nie podlegają innemu szczególnemu ustawodawstwu

Odpady z produkcji, formowania i użycia chemikaliów do zabezpieczania drewna

osad z benzyny ołowiowej

zużyty żwir z oczyszczarki pneumatycznej

chlorofluorowęglowodory

halony

frakcja miękkich odpadów z rozdrabiania metali

ciecze termiczne (wymienniki ciepła)

płyny hydrauliczne

płyny hamulcowe

płyny zapobiegające zamrażaniu

żywice jonowymienne

Odpady umieszczone na bursztynowej liście, które muszą być priorytetowo zbadane ponownie w ramach mechanizmu rewizyjnego OECD

organiczne związki zawierające fosfor

rozpuszczalniki nie chlorowcowane

rozpuszczalniki chlorowcowane

chlorowcowane lub niechlorowcowane pozostałości destylacji suchej powstające w procesach odzyskiwania rozpuszczalników organicznych

płynny obornik świński; kał

osad kanalizacyjny

odpady z gospodarstw domowych

odpady z produkcji, formowania i użycia biocydów i fitofarmaceutyków

odpady z produkcji i formowania artykułów farmaceutycznych

roztwory kwasowe

roztwory zasadowe

środki powierzchniowo - czynne

związki nieorganiczne balidowe, gdzie indziej niewyszczególnione

odpady z urządzeń sterujących zanieczyszczeniami przemysłowymi służących do oczyszczania gazów odlotowych, gdzie indziej niewyszczególnione

gips powstający w przemysłowych procesach chemicznych

ZAŁĄCZNIK IV

CZERWONY WYKAZ ODPADÓW

odpady, substancje i artykuły zawierające, składające się z, lub zanieczyszczone polichlorowanym dwufenylem (PCB) i/lub polichlorowanym trifenylem (PCT) i/lub polibromowanym dwufenylem (PBB), w tym wszystkie pozostałe polibromowane pochodne tych związków, przy poziomie stężenia wynoszącym 50 mg/kg lub większym

odpady które zawierają, składają się z, lub są zanieczyszczone jakkolwiek z następujących substancji:

- związek z grupy polichlorowanego dwubenzofuranu
- związek z grupy polichlorowanej dwubenzodioksyny

azbesty (pyły i włókna)

włókna ceramiczne podobne do azbestowych

ołowianych związków przeciwstukowych

Odpady umieszczone na czerwonej liście, które muszą być priorytetowo ponownie zbadane w ramach mechanizmu rewizyjnego OECD

odpady w postaci pozostałości smołowych (wyłączając cementy asfaltowe) powstających podczas rafinacji, destylacji i innych procesach pirolitycznych

nadtlenki inne niż nadtlenek wodoru

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 315/93

z dnia 8 lutego 1993 r.

ustanawiające procedury wspólnotowe dla zanieczyszczeń w żywności

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

we współpracy z Parlamentem Europejskim²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

istotne jest przyjęcie środków w celu stopniowego ustanawiania rynku wewnętrznego w przez okres upływający dnia 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez wewnętrznych granic, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób usług i kapitału;

różnice w zasadach przyjętych przez Państwa Członkowskie mogą utrudniać funkcjonowanie wspólnego rynku oraz niezbędne jest ustanowienie procedury przyjęcia zharmonizowanych reguł wspólnotowych;

zanieczyszczenia mogą dostać się do żywności na każdym etapie od produkcji do spożycia;

istotne jest, w interesie ochrony zdrowia publicznego, utrzymanie tych zanieczyszczeń na poziomach, które są akceptowalne toksykologicznie;

należy przeprowadzać dalszą eliminację ilekroć jest to możliwe do osiągnięcia przez dobrze działające praktyki; zgodność z tymi dobrymi praktykami może być efektywnie monitorowana przez władze publiczne z uwzględnieniem kształcenia zawodowego oraz doświadczenia jej przedstawicieli;

niniejsze rozporządzenie musi być stosowane z zastrzeżeniem przepisów przyjętych w kontekście bardziej szczegółowych reguł wspólnotowych;

stosowne jest w dziedzinie ochrony zdrowia zachęcanie do poszukiwania kompleksowego podejścia do kwestii zanieczyszczeń w żywności;

---

¹Dz.U. nr C 57 z 4.03.1992, str. 11.

²Dz.U. nr C 129 z 20.05.1991, str. 104 oraz decyzja z dnia 20 stycznia 1993 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³Dz.U. nr C 223 z 31.08.1992, str. 24.

Komitet Naukowy ds. żywności utworzony na mocy decyzji nr 74/234/EWG⁴ musi być konsultowany we wszystkich kwestiach, które mogą mieć wpływ na zdrowie publiczne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie dotyczy zanieczyszczeń zawartych w żywności.

„Zanieczyszczenie” oznacza każdą substancję nieumyślnie dodaną do żywności, która jest obecna w takiej żywności jako rezultat produkcji (w tym działalność prowadzona w związku z gospodarką roślinną i zwierzęcą, a także weterynarią), wytwarzania, przetwarzania, przygotowywania, obróbki, pakowania, opakowywania, transportu lub przechowywania takiej żywności, lub jako rezultat skażenia środowiska. Obca materia, taka jak na przykład fragmenty owadów, włosie zwierząt itd. nie jest objęta niniejszą definicją.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zanieczyszczeń, które są przedmiotem bardziej szczegółowych reguł wspólnotowych.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja opublikuje do celów informacyjnych w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich* wykaz reguł, określonych w pierwszym akapicie. Wykaz jest odpowiednio aktualizowany przez Komisję.

3. Przepisy dotyczące zanieczyszczeń są przyjmowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem z wyjątkiem tych ustanowionych przez reguły, określone w ust. 2.

Artykuł 2

1. Żywność zawierająca zanieczyszczenia w ilości, która jest nie do przyjęcia z punktu widzenia zdrowia publicznego, w szczególności odnośnie do poziomu toksykologicznego, nie jest wprowadzana do obrotu.

2. Ponadto, zanieczyszczenia są utrzymywane na tak niskim poziomie, jaki tylko w rozsądnych granicach jest możliwy do osiągnięcia przez następujące dobre praktyki na wszystkich etapach, określonych w art. 1.

3. W celu ochrony zdrowia publicznego oraz na podstawie ust. 1, w miarę potrzeby, maksymalne granice tolerancji dla określonych zanieczyszczeń ustanawia się zgodnie z procedurami określonymi w art. 8.

Te granice tolerancji przyjęte są w formie niewyczerpującego wykazu wspólnotowego i mogą zawierać:

- ograniczenia dla tych samych zanieczyszczeń w innych rodzajach żywności;
- ograniczenia wykrywania przez badanie analityczne;
- odwołanie do metod pobierania próbek i analiz, które należy zastosować.

---

⁴Dz.U. nr L 136 z 20.05.1974, str. 1.

Artykuł 3

Przepisy, które mogą mieć wpływ na zdrowie publiczne są przyjmowane po konsultacji z Komitetem Naukowym ds. żywności.

Artykuł 4

1. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie, dzięki nowym informacjom lub ponownej ocenie istniejących danych ma podstawy podejrzewać, że zanieczyszczenie w żywności, mimo, że spełnia warunki niniejszego rozporządzenia lub szczególnych rozporządzeń przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, stanowi zagrożenie zdrowia, może wówczas ono czasowo zawiesić lub ograniczyć stosowanie wspomnianych przepisów na swoim terytorium. Natychmiast powiadamia ono o tym inne Państwa Członkowskie i Komisję oraz podaje powody swojej decyzji.

2. Komisja, jak najszybciej w ramach Stałego Komitetu ds. środków spożywczych utworzonego na mocy decyzji 69/314/EWG⁵, bada powody podane przez Państwo Członkowskie określone w ust. 1 Komisja przekazuje niezwłocznie swoją opinię oraz podejmuje wszelkie niezbędne środki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie nie mogą zakazywać, ograniczać lub utrudniać wprowadzania do obrotu żywności, która spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia lub szczególnych przepisów przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia z powodów dotyczących poziomu zanieczyszczeń.

2. W przypadku, gdy przepisy wspólnotowe dotyczące maksymalnych granic tolerancji, określonych w art. 2 ust. 3 nie zostały przyjęte, należy odpowiednie przepisy prawa krajowego są stosowane z zastrzeżeniem zgodności z postanowieniami Traktatu.

3. a) Jeśli Państwo Członkowskie utrzymuje przepisy swojego prawa krajowego, powiadamia o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

b) Jeżeli Państwo Członkowskie uznaje za niezbędne przyjęcie nowych przepisów, powiadamia Komisję i inne Państwa Członkowskie o przewidzianych środkach oraz podaje uzasadniające je powody. Komisja konsultuje się z Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. środków spożywczych jeśli uznaje, że konsultacja taka będzie pożyteczna lub gdy wnioskuje o to Państwo Członkowskie.

Państwa Członkowskie mogą przyjąć te przewidziane środki jedynie w trzy miesiące po takim powiadomieniu oraz pod warunkiem, że opinia Komisji nie jest negatywna.

W przypadku negatywnej opinii, przed wygaśnięciem terminu, określonego w drugim ustępie, Komisja wszczyna procedurę, przewidzianą w art. 8 w celu ustalenia czy przewidziane środki

---

⁵Dz.U. nr L 291 z 19.11.1969, str. 9.

mogą być zastosowane z zastrzeżeniem, jeżeli to konieczne, odpowiednich zmian.

Artykuł 6

Każdego roku Komisja przedkłada Stałemu Komitetowi ds. środków spożywczych sprawozdanie w sprawie ogólnego rozwoju legislacji wspólnotowej dotyczącej zanieczyszczeń.

Artykuł 7

Cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przesyła Radzie sprawozdanie dotyczące zdobytych doświadczeń wraz z towarzyszącym mu, jeżeli powstanie taka potrzeba, jakimkolwiek odpowiednim wnioskiem.

Artykuł 8

Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. środków spożywczych, zwany dalej „Komitetem”.

Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje wstępną opinię w sprawie projektu w terminie określonym przez przewodniczącego zgodnie z pilnością sprawy. Opinia wydawana jest większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada zobowiązana jest przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w ramach komitetu powinny być wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja powinna przyjąć przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią komitetu.

Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu, lub jeśli opinia nie została wydana, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, które należy podjąć. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli, po upływie trzech miesięcy od dnia odwołania się do Rady, Rada nie podjęła żadnych działań, proponowane środki są przyjęte przez Komisję z wyjątkiem przypadku, gdy Rada przyjęła zwykłą większością decyzję przeciwną wspomnianym środkom.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lutego 1993 r.

W imieniu Rady

J. TR_JBORG

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 258/97 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 27 stycznia 1997 r.

dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu³ na podstawie wspólnie przyjętego tekstu zatwierdzonego przez komitet pojednawczy w dniu 9 grudnia 1996 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) różnice występujące w ustawodawstwie poszczególnych krajów odnoszące się do nowej żywności lub nowych składników żywności mogą przeszkodzić w swobodnym przepływie środków spożywczych; może to doprowadzić do nieuczciwej konkurencji, co w efekcie może mieć bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego;
- 2) w celu ochrony zdrowia publicznego należy zapewnić, aby nowa żywność i nowe składniki żywności były poddawane jednej kontroli oceniającej ich bezpieczeństwo przeprowadzonej według procedury wspólnotowej zanim zostaną one wprowadzone do obrotu we Wspólnocie; należy zapewnić uproszczoną procedurę oceny nowej żywności i nowych składników żywności, które w znacznym stopniu stanowią odpowiednik już istniejącej żywności czy jej składników;
- 3) dodatki do żywności, środki aromatyzujące stosowane w środkach spożywczych oraz rozpuszczalniki do ekstrakcji objęte są innymi przepisami wspólnotowymi i dlatego należy je wyłączyć z zakresu niniejszego rozporządzenia;
- 4) należy dokonać właściwych ustaleń w związku z wprowadzaniem do obrotu nowej żywności i nowych składników żywności pochodzących z odmian roślin, których dotyczy dyrektywa Rady 70/457/EWG z dnia 29 września 1970 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian gatunkowych roślin uprawnych w rolnictwie⁴ oraz dyrektywa Rady 70/458/EWG z dnia 29 września 1970 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym

¹Dz.U. nr C 190 z 29.07.1992, str. 3 oraz Dz.U. nr C 16 z 19.01.1994, str. 10.

²Dz.U. nr C 108 z 19.04.1993, str. 8.

³Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 1993 r. (Dz.U. nr C 315 z 22.11.1993, str. 139). Wspólne stanowisko Rady z dnia 23 października 1995 r. (Dz.U. nr C 320 z 30.11.1995, str. 1) oraz decyzja 1Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 1996 r. (Dz.U. nr C 96 z 1.04.1996, str. 26). Decyzja Rady z dnia 19 grudnia 1996⁴ i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 1997 r.

⁴Dz.U. nr L 225 z 12.10.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

warzyw⁵;

- 5) z nową żywnością i nowymi składnikami żywności zawierającymi lub składającymi się z organizmów genetycznie zmodyfikowanych może się wiązać zagrożenie dla środowiska naturalnego; dyrektywa Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych⁶ stwierdza, że w odniesieniu do tego typu produktów zawsze wymagane jest przeprowadzenie oceny ryzyka, by zapewnić ochronę środowiska naturalnego; aby stworzyć dla całej Wspólnoty jednorodny system oceny tego typu produktów, niniejsze rozporządzenie musi zawierać przepisy dotyczące oceny konkretnych zagrożeń dla środowiska, która, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10 dyrektywy 90/220/EWG, musi być podobna do ustanowionej w tej dyrektywie i zarazem umożliwić określenie przydatności danego produktu do wykorzystania jako żywność lub składnik żywnościowy;
- 6) Naukowy Komitet ds. żywności powołany do życia na mocy decyzji 74/234/EWG⁷ powinien być konsultowany w przypadku wszelkich wątpliwości odnoszących się do niniejszego rozporządzenia, które mogą mieć wpływ na zdrowie publiczne;
- 7) dyrektywa Rady 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych⁸ i dyrektywa Rady 93/99/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie dodatkowych środków urzędowej kontroli środków spożywczych⁹ odnoszą się także do nowej żywności i nowych składników żywności;
- 8) bez uszczerbku dla innych wymogów zawartych w przepisach wspólnotowych dotyczących etykietowania środków spożywczych, należy określić dodatkowe szczególne wymagania dotyczące etykietowania; wymagania te muszą być przedmiotem precyzyjnych przepisów w celu zapewnienia konsumentowi dostępu do niezbędnych informacji; określone grupy ludności utożsamiane z charakterystycznymi dla nich zwyczajami żywieniowymi powinny być informowane o tym, że nowa żywność zawiera substancje nieobecne w już istniejącej żywności będącej jej odpowiednikiem, które dla tych grup mogą stwarzać problemy natury etycznej; wprowadzana do obrotu żywność i jej składniki zawierając organizmy genetycznie zmodyfikowane muszą być bezpieczne dla ludzkiego zdrowia; gwarancją tego stanowi zgodność z procedurą zezwoleń zawartą w dyrektywie 90/220/EWG i/lub procedurą pojedynczej oceny ustanowionej w niniejszym rozporządzeniu; o ile organizm został zdefiniowany przez prawo wspólnotowe do celów jego etykietowania, podanie konsumentowi informacji na temat obecności organizmu genetycznie zmodyfikowanego stanowi dodatkowy wymóg dotyczący żywności i jej składników, określonych w niniejszym rozporządzeniu;
- 9) w odniesieniu do żywności i jej składników, które mają zostać wprowadzone do obrotu i dostarczone konsumentowi końcowemu, a które mogą zawierać zarówno

---

⁵Dz.U. nr L 225 z 12.10.1970, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/654/EWG (Dz.U. nr L 353 z 17.12.1990, str. 48).

⁶Dz.U. nr L 117 z 8.05.1990, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/15/WE (Dz.U. nr L 103 z 22.04.1994, str. 20).

⁷Dz.U. nr L 136 z 20.05.1974, str. 1.

⁸Dz.U. nr L 186 z 30.06.1989, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 93/99/EWG (Dz.U. nr L 290 z 24.11.1993, str. 14).

⁹Dz.U. nr L 290 z 24.11.1993, str. 14.

zmodyfikowany produkt jak i zwykle stosowany, bez uszczerbku dla innych wymogów dotyczących etykietowania zawartych w niniejszym rozporządzeniu, informacje przeznaczone dla konsumenta o ewentualnej obecności w żywności lub jej składnikach genetycznie zmodyfikowanych organizmów powinny - na zasadzie wyłączenia, szczególnie w odniesieniu do przesyłek hurtowych - spełniać wymagania określone w art. 8;

- 10) nie powinno przeszkadzać dostawcy w poinformowaniu konsumenta na etykiecie, jaką opatrzona jest żywność lub jej składniki o tym, że dany produkt nie jest nową żywnością w rozumieniu niniejszego rozporządzenia lub że do jego produkcji nie zostały wykorzystane techniki pozyskiwania nowej żywności, określonej w art. 1 ust. 2;
- 11) na podstawie niniejszego rozporządzenia należy przyjąć przepisy dotyczące procedury bliskiej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu ds. środków spożywczych, powstałego na mocy decyzji 69/414/EWG¹⁰;
- 12) osiągnięto *modus vivendi* między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją dotyczące środków wykonawczych do aktów prawnych przyjętych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu istniejącego od dnia 20 grudnia 1994 r.¹¹,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie dotyczy wprowadzania do obrotu we Wspólnocie nowej żywności lub nowych składników żywności.
2. Niniejsze rozporządzenie dotyczy wprowadzania do obrotu we Wspólnocie żywności i składników żywności, które dotychczas nie były w znacznym stopniu wykorzystywane we Wspólnocie do spożycia przez ludzi, a które zaliczają się do następujących kategorii:
  - a) żywność i składniki żywności zawierające lub składające się z genetycznie zmodyfikowanych organizmów w rozumieniu dyrektywy 90/220/EWG;
  - b) żywność i składniki żywności wyprodukowane na bazie genetycznie zmodyfikowanych organizmów, choć ich nie zawierające;
  - c) żywność i składniki żywności o nowej lub celowo zmodyfikowanej podstawowej strukturze molekularnej;
  - d) żywność i składniki żywności składające się z lub wyekstrahowane z drobnoustrojów, grzybów lub wodorostów;
  - e) żywność i składniki żywności składające się z, lub wyekstrahowane z roślin i składniki żywności pochodzące od zwierząt, z wyjątkiem żywności i składników żywności uzyskanych drogą tradycyjnych metod wytwórczo - hodowlanych, o których już wiadomo że są bezpieczne dla zdrowia;

---

¹⁰Dz.U. nr L 291 z 19.11.1969, str. 9.

¹¹Dz.U. nr C 102 z 4.04.1996, str. 1.

f) żywność i składniki żywności, które zostały poddane procesowi wytwórczemu obecnie nie będącemu w użyciu, w efekcie którego powstają istotne zmiany w składzie lub strukturze żywności lub jej składników, co z kolei ma wpływ na ich wartość odżywczą, metabolizm i poziom niepożądanych substancji.

3. W miarę potrzeby, można określić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, czy dany rodzaj żywności lub składników żywności mieści się w zakresie obowiązywania ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

1. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:

- a) dodatków do żywności mieszczących się w zakresie dyrektywy Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dodatków do żywności dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi¹²;
- b) środków aromatyzujących stosowanych w środkach spożywczych, mieszczące się w zakresie dyrektywy Rady 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji¹³;
- c) rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych do produkcji środków spożywczych, mieszczące się w zakresie dyrektywy Rady 88/344/EWG z dnia 13 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności¹⁴.

2. Wyłączenia spod zakresu niniejszego rozporządzenia, określone w ust. 1, lit. a)-c) obowiązują tak długo jak poziomy bezpieczeństwa ustanowione w dyrektywie 89/107/EWG, 88/388/EWG i 88/344/EWG odpowiadają poziomowi bezpieczeństwa określonego w niniejszym rozporządzeniu.

3. W poszanowaniu przepisów art. 11, Komisja zapewni, że poziomy bezpieczeństwa ustanowione w wyżej wymienionych dyrektywach jak również w środkach wykonawczych dotyczących tych dyrektyw oraz niniejszego rozporządzenia, są zgodne z poziomem bezpieczeństwa określonym w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 3

1. Żywność i składniki żywności objęte zakresem niniejszego rozporządzenia nie mogą:

---

¹²Dz.U. nr L 40 z 11.02.1989, str. 27. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/34/WE (Dz.U. nr L 237 z 10.09.1994, str. 1).

¹³Dz.U. nr L 184 z 15.07.1988, str. 61. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/71/EWG (Dz.U. nr L 42 z 15.02.1991, str. 25).

¹⁴Dz.U. nr L 157 z 24.06.1988, str. 28. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/115/EWG (Dz.U. nr L 409 z 31.12.1992, str. 31).

- stanowić zagrożenia dla konsumenta,
- wprowadzać konsumenta w błąd,
- różnić się w takim stopniu od żywności i składników żywności, które mają zastępować, że ich zwykłe spożycie może być niekorzystne żywieniowo dla konsumenta.

2. Do celów wprowadzania do obrotu we Wspólnocie środków spożywczych i składników żywności objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, obowiązują procedury ustanowione w art. 4, 6, 7 i 8 według kryteriów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu oraz według innych istotnych czynników, określonych w wyżej wymienionych artykułach.

Jednakże w przypadku środków spożywczych i składników żywności, określonych w niniejszym rozporządzeniu, pochodzących z odmian roślin objętych dyrektywami 70/457/EWG i 70/458/EWG, decyzja zezwalająca, określona w art. 7 niniejszego rozporządzenia, zostanie podjęta zgodnie z procedurami przewidzianymi w wyżej wymienionych dyrektywach, pod warunkiem, że spełniają one kryteria oceny ustanowione w niniejszym rozporządzeniu oraz kryteria określone w ust. 1 niniejszego artykułu, za wyłączeniem przepisów dotyczących etykietowania tego typu żywności lub składników żywności, które zostaną przyjęte stosownie do art. 8, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

3. Ust. 2 nie dotyczy żywności i składników żywności, określonych w art. 1 ust. 2 lit. b), gdy organizm genetycznie zmodyfikowany zastosowany przy produkcji żywności lub składników żywności został wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, procedura ustanowiona w art. 5 odnosi się do żywności lub składników żywności, określonych w art. 1 ust. 2 lit. b), d) i e), o których można powiedzieć, na podstawie powszechnie dostępnych i uznanych dowodów naukowych lub na podstawie opinii opracowanych przez jeden z właściwych organów, określonych w art. 4 ust. 3, że w znacznym stopniu stanowią odpowiednik już istniejącej żywności i składników żywności, jeśli chodzi o ich skład, wartość odżywczą, metabolizm, przeznaczenie i poziom zawartych w nich substancji niepożądanych.

W miarę potrzeby, można ustalić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, czy dany rodzaj żywności lub składników żywności mieści się w zakresie niniejszego ustępu.

Artykuł 4

1. Osoba odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu we Wspólnocie (zwana dalej „wnioskodawcą”) składa wniosek do Państwa Członkowskiego, w którym produkt ma być wprowadzony do obrotu po raz pierwszy. Równocześnie kopię tego wniosku przesyła Komisji.

2. Przeprowadza się wstępną ocenę przewidzianą w art. 6.

Postępując zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 4, Państwo Członkowskie określone w ust. 1, bezzwłocznie poinformuje wnioskodawcę o tym, że:

- może wprowadzić do obrotu żywność lub składniki żywności, jeśli nie jest konieczne przeprowadzenie dodatkowej oceny, określonej w art. 6 ust. 3, oraz w sytuacji, gdy nie pojawił się uzasadniony sprzeciw zgodnie z art. 6 ust. 4, lub
- zgodnie z art. 7 wymagana jest decyzja zezwalająca.

3. Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o nazwie i adresie organu właściwego do oceny żywności odpowiedzialnego na jego terytorium za opracowanie wstępnych sprawozdań oceniających, określonych w art. 6 ust. 2.

4. Przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja opublikuje zalecenia dotyczące naukowych aspektów:

- informacji niezbędnych do uzasadnienia wniosku oraz sposobu ich przedstawienia,
- opracowania wstępnych sprawozdań oceniających, przewidzianych w art. 6.

5. Wszelkie szczegółowe zasady wprowadzania w życie przepisów niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 5

W przypadku żywności lub składników żywności, określonych w art. 3 ust. 4, wnioskodawca powiadamia Komisję o ich wprowadzeniu do obrotu w chwili, gdy to uczyni. Do tego typu powiadomienia należy dołączyć odpowiednie dane szczegółowe przewidziane w art. 3 ust. 4. Komisja przesyła Państwom Członkowskim kopię takiego powiadomienia w ciągu 60 dni, a także, na życzenie Państwa Członkowskiego, kopię wspomnianych odpowiednich danych szczegółowych. Komisja publikuje, co roku streszczenia tych powiadomień w serii „C” *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

W odniesieniu do oznakowania, obowiązują w tym względzie przepisy art. 8.

Artykuł 6

1. Wniosek, określony w art. 4 ust. 1, powinien zawierać niezbędne informacje, łącznie z kopią dotyczącą badań, które zostały przeprowadzone oraz innych dostępnych materiałów świadczących o tym, że żywność lub składniki żywności spełniają kryteria ustanowione w art. 3 ust. 1, a także właściwe propozycje, co do prezentacji i etykietowania żywności lub składników żywności, zgodnych z wymaganiami art. 8. Do wniosku powinno być dołączone streszczenie jego dossier.

2. Po otrzymaniu wniosku, Państwo Członkowskie, określone w art. 4 ust. 1, zapewni przeprowadzenie wstępnej jego oceny. W tym celu powiadomi Komisję o nazwie organu właściwego do oceny żywności odpowiedzialnego za przygotowanie wstępnego sprawozdania dotyczącego oceny lub zwróci się do Komisji z prośbą o uzgodnienie z innym Państwem Członkowskim, aby jeden z organów właściwych do oceny żywności, określonych w art. 4 ust. 3, opracował tego typu sprawozdanie.

Komisja bezzwłocznie prześle Państwom Członkowskim kopię streszczenia przesłanego przez wnioskodawcę oraz informacje na temat nazwy organu właściwego do przeprowadzenia

wstępnej oceny.

3. Sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny zostanie sporządzone w okresie trzech miesięcy od chwili wpłynięcia wniosku spełniającego warunki ustanowione w ust. 1 oraz zgodnego z rekomendacjami, określonymi w art. 4 ust. 4, i stanowić będzie zarazem decyzję, czy dana żywność lub składnik żywności wymaga przeprowadzenia dodatkowej oceny zgodnie z art. 7.

4. Zainteresowane Państwo Członkowskie bezzwłocznie prześle sprawozdanie organu właściwego do oceny żywności Komisji, która z kolei prześle je pozostałym Państwom Członkowskim. Przed upływem 60 dni od chwili rozesłania sprawozdania przez Komisję, Państwo Członkowskie lub Komisja może wyrazić swoje uwagi lub przedstawić uzasadniony sprzeciw wobec wprowadzenia do obrotu danej żywności lub składnika żywności. Uwagi lub zastrzeżenia mogą dotyczyć sposobu prezentacji lub etykietowania danej żywności lub jej składnika.

Uwagi lub zastrzeżenia należy przekazać Komisji, która roześle je Państwom Członkowskim w terminie 60 dni, określonym w akapicie pierwszym.

Wnioskodawca przedstawia każdemu z Państw Członkowskich kopie wszelkich stosownych informacji znajdujących się we wniosku.

Artykuł 7

1. W sytuacji, gdy wymagana jest dodatkowa ocena, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 3 lub, gdy wpłynie sprzeciw zgodnie z art. 6 ust. 4, należy podjąć decyzję zezwalającą zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

2. Decyzja ta określa zakres zezwolenia precyzując, gdzie stosowne:

- warunki korzystania z żywności lub składnika żywności,
- przeznaczenie żywności lub składnika żywności, oraz jego specyfikację,
- szczególne wymagania dotyczące etykietowania, określonego w art. 8.

3. Komisja bezzwłocznie poinformuje wnioskodawcę o podjętej decyzji. Zostanie ona opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla innych wymogów prawa wspólnotowego dotyczącego etykietowania środków spożywczych, ustanawia się następujące dodatkowe szczególne wymagania dotyczące etykietowania, znajdujące zastosowanie do środków spożywczych w celu zapewnienia, że konsument końcowy jest poinformowany na temat:

a) cechy lub właściwości żywności, takich jak:

- skład,

- wartość odżywcza lub skutki odżywcze,
- zamierzone przeznaczenie żywności,

z powodu których nie można uznać nowej żywności lub nowych składników żywności za odpowiedniki już istniejącej żywności lub składników żywności.

Do celów niniejszego artykułu nową żywność lub składnik żywności nie będzie uważany za równoważny, jeśli oparta na właściwej analizie dostępnych danych ocena naukowa wykaże, że będące jej przedmiotem cechy różnią się od cech typowej żywności lub składników żywności, uwzględniając przyjęte granice naturalnej zmienności takich cech.

W takim przypadku etykieta musi zawierać informacje na temat zmodyfikowanych cech lub właściwości z podaniem metody, przy pomocy której ustalono daną cechę lub właściwości;

- b) obecność w nowej żywności lub składniku żywności substancji, która nie występuje w istniejących już ich odpowiednikach, a które mogą mieć wpływ na zdrowie niektórych populacji;
- c) obecność w nowej żywności lub składniku żywności substancji, która nie występuje w istniejących już odpowiednikach żywnościowych, a która jest źródłem problemów etycznych;
- d) obecność organizmu zmodyfikowanego genetycznie przy pomocy technik inżynierii genetycznej, których niepełny wykaz znajduje się w załączniku I A do dyrektywy 90/220/EWG część 1.

2. W przypadku nie istnienia odpowiednika żywności lub składnika żywności, zostaną przyjęte właściwe przepisy o ile jest to konieczne by zapewnić, że konsumenci zostaną odpowiednio poinformowani o charakterze danej żywności czy składnika żywności.

3 Szczegółowe przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 9

1. W sytuacji, gdy żywność lub składnik żywności objęty niniejszym rozporządzeniem zawiera lub składa się z genetycznie zmodyfikowanych organizmów w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy 90/220/EWG, informacje, jakie powinny znaleźć się we wniosku o wprowadzenie do obrotu, określone w art. 6 ust. 1, powinny zostać uzupełnione o:

- kopię pisemnej zgody, jeśli taka jest wymagana, wydanej przez właściwe władze na świadome dopuszczenie organizmów genetycznie zmodyfikowanych w celu prowadzenia prac rozwojowo - badawczych, określonych w art. 6 ust. 4 dyrektywy 90/220/EWG, wraz z opisem skutków tego dopuszczenia z punktu widzenia ewentualnych zagrożeń dla ludzkiego zdrowia i środowiska naturalnego;
- pełne dossier dotyczące spraw technicznych zawierające istotne informacje wymagane

na mocy art. 11 dyrektywy 90/220/EWG, oraz ocenę zagrożenia dla środowiska naturalnego opracowaną na podstawie tych informacji, wyników badań prowadzonych do celów prac rozwojowo - badawczych, lub, jeśli jest to konieczne, decyzję zezwalającą na wprowadzenie do obrotu, określoną w części C dyrektywy 90/220/EWG.

Art. 11-18 dyrektywy 90/220/EWG nie stosują się do żywności lub składników żywności, które zawierają lub składają się z organizmów genetycznie zmodyfikowanych.

2. W przypadku żywności lub składników żywności mieszczących się w zakresie niniejszego rozporządzenia i zawierających lub składających się z organizmów genetycznie zmodyfikowanych, decyzja, określona w art. 7, zostaje podjęta zgodnie z wymaganiami zapewniającymi bezpieczeństwo środowiska naturalnego, ustanowionymi w dyrektywie 90/220/EWG, aby zapewnić, że podjęte zostały wszystkie odpowiednie środki zapobiegające ich negatywnym skutkom dla ludzkiego zdrowia i środowiska naturalnego, jakie mogą powstać w związku ze świadomym uwolnieniem organizmów genetycznie zmodyfikowanych. W trakcie oceny wniosków o wprowadzenie do obrotu produktów zawierających lub składających się z organizmów genetycznie zmodyfikowanych, Komisja lub Państwa Członkowskie przeprowadzą niezbędne konsultacje z odpowiednimi instytucjami powołanymi do życia przez Wspólnotę lub Państwa Członkowskie zgodnie z przepisami dyrektywy 90/220/EWG.

Artykuł 10

Szczegółowe zasady ochrony informacji przedstawionych przez wnioskodawcę zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 11

Komitet Naukowy ds. żywności będzie konsultowany w każdej sprawie mieszczącej się w zakresie niniejszego rozporządzenia, która może mieć skutki dla zdrowia publicznego.

Artykuł 12

1. Jeśli Państwo Członkowskie na podstawie nowych informacji lub w efekcie przeprowadzenia oceny istniejących informacji, posiada uzasadnione podstawy by uznać, że stosowanie żywności lub składnika żywności zgodnego z wymaganiami niniejszego rozporządzenia stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub środowiska naturalnego, wspomniane Państwo Członkowskie może okresowo ograniczyć lub zawiesić handel oraz wykorzystanie danej żywności lub składnika żywności na własnym terytorium. Powinno natychmiast poinformować o tym pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję, przedstawiając uzasadnienie swojej decyzji.

2. Komisja w trybie jak najszybszym w ramach Stałego Komitetu ds. środków spożywczych zbada podstawy, określone w ust. 1; podejmie właściwe środki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13. Państwo Członkowskie, które podjęło decyzję, określoną w ust. 1, może ją utrzymać w mocy do chwili wejścia w życie wyżej wspomnianych środków.

Artykuł 13

1. Przy przeprowadzaniu procedury opisanej w niniejszym artykule, Komisja jest wspomagana przez Stały Komitet ds. środków spożywczych, zwany dalej „Komitetem”.
2. Sprawy do rozpatrzenia przedkłada Komitetowi przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.
3. Przedstawiciel Komisji składa Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat tego projektu w terminie określonym przez przewodniczącego i zależnym od tego, jak pilna jest to sprawa. Opinia zapada większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do decyzji, jakie Rada ma obowiązek podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie wazone są w sposób określony we wspomnianym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.
4.
  - a) Komisja przyjmie przewidziane środki, jeśli są zgodne z opinią Komitetu.
  - b) Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią wydaną przez Komitet lub, jeśli nie została wydana żadna opinia, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie propozycje środków, jakie należy podjąć. Rada podejmuje w tej sprawie decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli po upływie trzech miesięcy od daty przedstawienia Radzie, Rada nie podejmie decyzji, zaproponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję.

Artykuł 14

1. Przed upływem pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i na podstawie zebranych doświadczeń Komisja przesyła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat realizacji przepisów niniejszego rozporządzenia wraz z propozycjami odpowiednich poprawek, w miarę potrzeb.
2. Bez względu na kontrolę, przewidzianą w ust. 1, Komisja będzie monitorować wprowadzanie w życie niniejszego rozporządzenia oraz wpływu, jaki ma ono na zdrowie i ochronę konsumentów, informacje im przekazywane oraz funkcjonowanie rynku wewnętrznego i, jeśli uzna to za konieczne, przedstawiać odpowiednie propozycje w możliwie jak najkrótszym terminie.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 stycznia 1997 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL - ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2299/89

z dnia 24 lipca 1989 r.

w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84. ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

większość rezerwacji linii lotniczych odbywa się za pomocą komputerowych systemów rezerwacji;

jeżeli są odpowiednio wykorzystywane, systemy te mogą zapewnić ważne i pożyteczne usługi przewoźnikom lotniczym, biurom podróży oraz podróżującym, poprzez umożliwienie łatwego dostępu do uaktualnionych i odpowiednich informacji dotyczących dostępnych lotów, taryf i miejsc, rezerwując oraz w niektórych przypadkach wydając bilety i karty wstępu do samolotu;

nadużycia w postaci odmowy dostępu do systemów lub dyskryminacji dostarczania, załadunku lub prezentacji danych lub nieracjonalne warunki narzucone na uczestników lub subskrybentów, mogą mieć bardzo niekorzystny wpływ na przewoźników lotniczych, biura podróży oraz użytkowników finalnych;

niniejsze rozporządzenie jest bez uszczerbku dla zastosowania art. 85 i 86 Traktatu;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2672/88⁴ wyłącza stosowanie postanowień art. 85 ust. 1 Traktatu do umów dotyczących wspólnego nabycia, rozwoju i prowadzenia komputerowych systemów rezerwacji;

obowiązujący kodeks postępowania stosowany we wszystkich komputerowych systemach rezerwacji i/lub urzędzenia do dystrybucji oferowane do użytku i/lub użytkowane we Wspólnocie mogą zapewnić korzystanie z tych systemów w sposób niedyskryminacyjny i przejrzysty, zgodnie z niektórymi zasadami bezpieczeństwa, unikając w ten sposób ich nieodpowiedniego stosowania przy promocji niezakłóconej konkurencji między przewoźnikami lotniczymi oraz między komputerowymi systemami rezerwacji, jak również w ten sposób chroniąc interesy konsumentów;

nie byłoby właściwe nałożenie obowiązków na sprzedawcę komputerowego systemu rezerwacji lub na przewoźnika macierzystego lub uczestniczącego w stosunku do przewoźnika lotniczego z państwa trzeciego, który samodzielnie lub wraz z innymi, jest właścicielem i/lub kontroluje inny podobny system, który jest niezgodny z niniejszym kodeksem lub nie oferuje takiego samego

---

¹ Dz.U. nr C 294 z 18.11.1988, str. 12.

² Dz.U. nr C 158 z 26.6.1989.

³ Dz.U. nr C 56 z 6.3.1989, str. 32.

⁴ Dz.U. nr L 239 z 30.8.1988, str. 13.

traktowania;

konieczne jest badanie skarg i procedura wykonawcza w przypadku niezgodności z tym kodeksem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się dla komputerowych systemów rezerwacji (CRS), kiedy są oferowane do użytkowania i/lub użytkowane na terytorium Wspólnoty w celu dystrybucji i sprzedaży produktów transportu lotniczego niezależnie od:

- statusu lub przynależności państwowej sprzedawcy systemu,
- źródła informacji wykorzystywanych lub lokalizacji odnośnej jednostki przetwarzania danych centralnych,
- położenia geograficznego danego produktu transportu lotniczego.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „produkt transportu lotniczego” oznacza regularne pasażerskie usługi lotnicze, w tym odnośne usługi pomocnicze i dodatkowe korzyści oferowane do sprzedaży i/lub sprzedane jako integralna część komunikacji lotniczej;
- b) „komputerowy system rezerwacji (CRS)” oznacza system komputerowy zawierający, między innymi, informacje o przewoźnikach lotniczych”
  - rejestry,
  - dostęp,
  - opłaty, oraz
  - odnośne usługiwraz lub bez urządzeń, za pomocą których
  - można dokonać rezerwacji lub
  - wydawać biletyw zakresie, w którym niektóre lub wszystkie te usługi są udostępnione subskrybentom;
- c) „urządzenia dystrybucyjne” oznaczają urządzenia dostarczone przez sprzedawcę systemu subskrybentowi lub konsumentowi w celu dostarczenia informacji o rozkładach, dostępności, taryfach i związanych usługach przewoźników oraz w celu dokonania rezerwacji i/lub wydania biletów, a także do sprzedaży innych związanych usług;
- d) „sprzedawca systemu” oznacza jednostkę i jej filie, odpowiedzialne za działalność lub marketing CRS;
- e) “przewoźnik macierzysty” oznacza przewoźnika lotniczego, który jest sprzedawcą systemu lub który bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub wspólnie z innymi, jest właścicielem lub kontroluje sprzedawcę systemu;

- f) „przewoźnik uczestniczący” oznacza przewoźnika lotniczego, który posiada umowę ze sprzedawcą systemu na dystrybucję swoich produktów transportu lotniczego poprzez CRS. Jest on uważany za przewoźnika uczestniczącego w zakresie, w jakim przewoźnik macierzysty korzysta z urządzeń do dystrybucji swojego własnego CRS;
- g) „subskrybent” oznacza osobę lub przedsiębiorstwo, inne niż przewoźnik uczestniczący, wykorzystujące CRS w celu sprzedaży produktów transportu lotniczego bezpośrednio osobom indywidualnym, zgodnie z kontraktem lub inną umową ze sprzedawcą systemu;
- h) „konsument” oznacza każdą osobę poszukującą informacji i/lub zamierzającą nabyć produkt transportu lotniczego;
- i) „główny wykaz” oznacza wyczerpujący neutralny wykaz danych dotyczących usług między miastami, w danym okresie czasu, zawierający między innymi wszystkie bezpośrednie loty przewoźników uczestniczących;
- j) „czas trwania podróży” oznacza różnicę czasu między planowanym czasem odlotu i przylotu;
- k) „rozszerzenie usługi” oznacza każdy produkt lub usługę oferowaną przez sprzedawcę systemu w swoim imieniu subskrybentom lub konsumentom wraz z CRS, inne niż urządzenia do dystrybucji;
- l) „regularne przewozy lotnicze” oznaczają serię lotów, z których każdy posiada wszystkie następujące cechy:
  - wykonywany jest przez samolot do transportu pasażerów lub pasażerów i ładunku i/lub poczty za wynagrodzeniem, w taki sposób, że na każdy lot są udostępnione miejsca w sprzedaży publicznej (zarówno bezpośrednio od przewoźnika lotniczego lub od upoważnionych przedstawicieli),
  - eksploatowany jest tak, aby obsługiwać ruch między tymi samymi dwoma lub więcej punktami, zarówno:
    1. zgodnie z publikowanym rozkładem lotów; lub
    2. z lotami o takiej regularności lub częstotliwości, że stanowią uznane systematyczne serie.

Artykuł 3

1. Sprzedawca systemu oferujący urządzenia do dystrybucji w regularnych pasażerskich usługach lotniczych przyznaje każdemu przewoźnikowi lotniczemu możliwość udziału, w sposób równy i niedyskryminacyjny, w tych urządzeniach w ramach dostępnej zdolności danego systemu, w zależności od przeszkód technicznych poza kontrolą sprzedawcy systemu.

2. a) Sprzedawca systemu

- nie włącza do umowy z przewoźnikiem uczestniczącym nieracjonalnych warunków,
- nie wymaga przyjęcia dodatkowych warunków, które ze względu na swój charakter lub przeznaczenie handlowe nie są związane z udziałem w jego CRS oraz stosuje te same warunki do tego samego poziomu usług.

b) Sprzedawca systemu nie uzależnia udziału w swoim CRS od rezygnacji przewoźnika uczestniczącego z jednoczesnego uczestnictwa w innym systemie.

- c) Przewoźnik uczestniczący ma prawo do wypowiedzenia swojej umowy ze sprzedawcą systemu nie ponosząc kary, jeżeli zawiadomi w terminie do sześciu miesięcy o jego wygaśnięciu, jednak nie przed upływem pierwszego roku.

3. Urządzenia do wprowadzania i przetwarzania danych dostarczane przez sprzedawcę systemu oferowane są wszystkim przewoźnikom uczestniczącym bez dyskryminacji.

4. Jeżeli sprzedawca systemu wprowadza jakiekolwiek modyfikacje do dostarczanych urządzeń do dystrybucji lub do sprzętu używanego przy dostarczaniu tych urządzeń, oferuje te modyfikacje wszystkim przewoźnikom uczestniczącym na tych samych warunkach, zgodnie z bieżącymi ograniczeniami technicznymi.

Artykuł 4

1. Przewoźnicy uczestniczący oraz inni dostarczający materiał w celu włączenia do CRS dopilnowują, aby dostarczone dane były wyczerpujące, dokładne, niewprowadzające w błąd oraz przejrzyste.

2. Sprzedawca systemu nie manipuluje materiałem określonym w ust. 1 w sposób, który mógłby prowadzić do dostarczenia informacji niedokładnych, wprowadzających w błąd lub dyskryminujących.

3. Sprzedawca systemu wprowadza i przetwarza dane przekazane przez przewoźników uczestniczących z jednakową starannością i w jednakowym czasie, z zastrzeżeniem ograniczeń w metodzie wprowadzania wybranej przez poszczególnych przewoźników uczestniczących oraz znormalizowanych formularzy stosowanych przez tego sprzedawcę.

Artykuł 5

1. Sprzedawca systemu zapewnia główny wykaz oraz włącza do niego dane dostarczone przez przewoźników uczestniczących dotyczące rozkładów, taryf oraz miejsc dostępnych dla indywidualnego nabycia w sposób jasny i wyczerpujący oraz bez dyskryminacji lub stronniczości, w szczególności odnośnie kolejności przedstawiania informacji.

2. Sprzedawca systemu nie pokazuje w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania nieodpowiednich lub wprowadzających w błąd informacji oraz zgodnie z art. 9 ust. 5, w szczególności:

- kryteria stosowane wykorzystywane do ustalania kolejności informacji nie są oparte na jakimkolwiek czynniku bezpośrednio lub pośrednio odnoszącym się do tożsamości przewoźnika i są stosowane w sposób niedyskryminacyjny wobec wszystkich przewoźników uczestniczących,
- nie ma dyskryminacji różnych portów lotniczych obsługujących to samo miasto przy budowie i wybieraniu miast.

3. Kolejność opcji lotów w głównym wykazie na żądany dzień lub dni jest zgodna z załącznikiem, jeżeli konsument nie poprosi o jej inną formę w celu transakcji indywidualnej.

Artykuł 6

Sprzedawca systemu dostarcza informacje statystyczne lub inne, generowane przez swój CRS, inne niż oferowane jako część integralna urządzeń dystrybucyjnych, jedynie w następujący sposób:

- a) informacje dotyczące indywidualnego rezerwowania dostępne są w takim samym stopniu dla przewoźnika lotniczego lub przewoźników lotniczych uczestniczących w obsłudze

objętej rezerwacją;

- b) informacje łączne lub w formie anonimowej udostępniane na prośbę każdego przewoźnika lotniczego oferowane są wszystkim przewoźnikom uczestniczącym lotniczym w sposób niedyskryminacyjny;
- c) inne informacje generowane przez CRS udostępniane są za zgodą danego przewoźnika lotniczego zgodnie z każdą umową między sprzedawcą systemu i przewoźnikami uczestniczącymi;
- d) informacje osobiste dotyczące konsumenta i pochodzące od biura podróży zostaną udostępnione innym nie zaangażowanym w transakcję jedynie za zgodą konsumenta.

Artykuł 7

1. Obowiązki sprzedawcy systemu zgodnie z art. 3-6 nie mają zastosowania w stosunku do przewoźnika macierzystego z państwa trzeciego w zakresie, w którym CRS nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem lub nie oferuje przewoźnikom lotniczym Wspólnoty takiego samego traktowania, jak określa niniejsze rozporządzenie.

2. Obowiązki przewoźników macierzystych i uczestniczących na mocy z art. 8 nie mają zastosowania w stosunku do CRS kontrolowanego przez przewoźników lotniczych z państwa trzeciego w zakresie, w którym nie przyznaje się przewoźnikowi macierzystemu lub uczestniczącemu takiego samego traktowania w tym kraju, jak określa niniejsze rozporządzenie oraz rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2672/88.

3. Sprzedawca systemu lub przewoźnik lotniczy, który proponuje skorzystanie z przepisów ust. 1 lub 2 musi powiadomić Komisję o swoich zamiarach oraz jej przyczynach przynajmniej 14 dni wcześniej. W wyjątkowych okolicznościach, Komisja może udzielić zwolnienia od zasady 14 dni na prośbę sprzedawcy lub danego przewoźnika lotniczego.

4. Po otrzymaniu informacji, Komisja niezwłocznie określa czy istnieje dyskryminacja w rozumieniu ust. 1 i 2. Jeżeli zostanie stwierdzona, Komisja poinformuje o tym wszystkich sprzedawców systemu lub zainteresowanych przewoźników lotniczych we Wspólnocie, jak również Państwa Członkowskie. Jeżeli nie istnieje dyskryminacja w rozumieniu ust. 1 lub 2, Komisja informuje o tym sprzedawcę systemu lub zainteresowanych przewoźników lotniczych.

Artykuł 8

1. Przewoźnik macierzysty lub uczestniczący nie uzależnia zastosowania poszczególnego CRS przez subskrybenta od otrzymania prowizji lub innej rekompensaty za sprzedaż lub wydania biletów na swoje produkty transportowe.

2. Przewoźnik macierzysty lub uczestniczący nie żąda od subskrybenta wykorzystania wybranego CRS do sprzedaży lub wydawania biletów na produkty transportu lotniczego, które dostarcza bezpośrednio lub pośrednio.

3. Ust. 1 i 2 są bez uszczerbku dla zastosowania jakiegokolwiek warunku, którego może wymagać przewoźnik lotniczy od biura podróży upoważniając je do sprzedaży oraz wydania biletów na swoje produkty transportu lotniczego.

Artykuł 9

1. Sprzedawca systemu udostępnia wszystkie urządzenia do dystrybucji CRS każdemu subskrybentowi w sposób niedyskryminacyjny.

2. Sprzedawca systemu nie wymaga od subskrybenta podpisania umowy na wyłączność, jak również nie przeszkadza bezpośrednio lub pośrednio subskrybentowi w subskrypcji lub

użytkowaniu innego systemu lub systemów.

3. Rozszerzenie usługi oferowane każdemu innemu subskrybentowi oferowane jest przez sprzedawcę systemu wszystkim subskrybentom w sposób niedyskryminacyjny.

4. Sprzedawca systemu nie dołącza do umowy z subskrybentem nieracjonalnych warunków oraz, w szczególności, przewoźnik uczestniczący ma prawo do wypowiedzenia swojej umowy ze sprzedawcą systemu nie ponosząc kary, jeżeli zawiadomi w terminie do trzech miesięcy o jego wygaśnięciu, jednak nie przed upływem pierwszego roku.

5. Sprzedawca systemu zapewnia, za pomocą środków technicznych lub poprzez umowę z subskrybentem, że dostępny jest główny wykaz dla każdej indywidualnej transakcji oraz że subskrybent nie manipuluje materiałem dostarczonym przez CRS w sposób, który mógłby prowadzić do niedokładnej, wprowadzającej w błąd lub dyskryminacyjnej prezentacji informacji konsumentom. Subskrybent może jednakże dla każdej transakcji ponownie uporządkować dane lub użyć wykazów alternatywnych w celu spełnienia preferencji wyrażonych przez konsumenta.

6. Sprzedawca systemu nie nakłada na subskrybenta obowiązku przyjęcia oferty w zakresie wyposażenia technicznego, może jednakże żądać stosowania wyposażenia zgodnego z jego własnym systemem.

Artykuł 10

1. Żadna opłata nakładana przez sprzedawcę systemu nie może być dyskryminacyjna, jest natomiast racjonalnie związana z kosztem świadczonych i wykorzystanych usług oraz, w szczególności, jest taka sama za taki sam poziom usług.

2. Sprzedawca systemu dostarcza na żądanie zainteresowanych stron szczegółowych informacje dotyczące bieżących procedur, opłat, urządzeń systemu, stosowanych kryteriów edycji i wykazów. Niniejszy przepis nie zobowiązuje jednak sprzedawcy systemu do ujawniania informacji firmowych, takich jak oprogramowanie.

3. Wszystkie zmiany poziomu opłat, warunków lub oferowanych urządzeń oraz ich przyczyny przekazywane są wszystkim przewoźnikom uczestniczącym i subskrybentom w sposób niedyskryminacyjny.

Artykuł 11

1. Komisja, po otrzymaniu zażalenia lub z własnej inicjatywy, podejmuje procedury w celu zakończenia naruszania przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Zażalenia mogą być przedstawiane przez:

- a) Państwa Członkowskie;
- b) osoby fizyczne lub prawne, które wykażą uzasadniony interes.

3. Komisja niezwłocznie przekazuje Państwom Członkowskim kopie zażaleń i wniosków oraz wszystkich istotnych dokumentów wysłanych do niej lub wysyłanych przez nią w trakcie postępowania.

Artykuł 12

1. Wypełniając obowiązki przyznane jej na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może otrzymać od Państw Członkowskich, przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw wszystkie niezbędne informacje.

2. Komisja może ustanowić termin nie krótszy niż jeden miesiąc na dostarczenie takich

informacji.

3. Wysyłając wniosek o informację do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw, Komisja przekazuje jednocześnie kopię wniosku Państwu Członkowskiemu, na którego terytorium znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

4. W swoim wniosku, Komisja przedstawia podstawę prawną oraz cel wniosku, jak również kary, zgodnie z art. 16 ust. 1, za dostarczenie nieprawidłowych informacji.

5. Właściciele przedsiębiorstw lub ich przedstawiciele oraz w przypadku osób prawnych lub spółek, firm lub związków bez osobowości prawnej osoba upoważniona prawnie lub zgodnie z ich przepisami do ich reprezentowania będzie zobowiązana do dostarczenia wymaganych informacji.

Artykuł 13

1. Wypełniając obowiązki przyznane na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może podjąć wszystkie konieczne badania przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw. W tym celu, urzędnicy upoważnieni przez Komisję mają prawo:

- a) sprawdzić księgi i inne akta handlowe;
- b) sporządzić kopie lub odpisy z ksiąg i akt handlowych,
- c) zażądać ustnych wyjaśnień danego punktu;
- d) zarejestrować lokale, ziemię i pojazdy użytkowane przez przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw.

2. Upoważnieni urzędnicy Komisji wykonują swoje uprawnienia przedstawiając upoważnienie na piśmie określające temat oraz cel badania, jak również kary zgodnie z art. 16 ust. 1 w przypadkach, kiedy przygotowanie wymaganych ksiąg lub innych akt handlowych jest niekompletne. W odpowiednim czasie przed badaniem, Komisja poinformuje Państwo Członkowskie, na którego terytorium ma być ono przeprowadzone o badaniu i tożsamości upoważnionych urzędników.

3. Przedsiębiorstwa i związki przedsiębiorstw podporządkują się badaniom zarządzonym na mocy decyzji Komisji. Decyzja określi temat i cel badania, wyznaczy datę rozpoczęcia, kary zgodnie z art. 16 ust. 1 oraz prawo do rewizji tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

4. Komisja podejmuje decyzje wspomniane w ust. 3 po zasięgnięciu opinii Państwa Członkowskiego, na terytorium którego prowadzone jest badanie.

5. Urzędnicy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego prowadzone jest badanie, mogą pomagać urzędnikom Komisji w wypełnianiu ich obowiązków na wniosek Państwa Członkowskiego lub Komisji.

6. Jeżeli przedsiębiorstwo jest przeciwne badaniu zarządzonemu zgodnie z niniejszym artykułem, dane Państwo Członkowskie udziela koniecznej pomocy urzędnikom upoważnionym przez Komisję w celu umożliwienia im przeprowadzenia badania.

Artykuł 14

1. Informacje wymagane w wyniku zastosowania art. 12 i 13 są wykorzystywane jedynie w celu odpowiedniego wniosku lub badania.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 11 i 20, Komisja oraz właściwe władze Państw Członkowskich, ich urzędnicy oraz inni pracownicy nie ujawniają informacji objętej

zobowiązaniem o tajemnicy zawodowej, któremu podlegają w wyniku zastosowania niniejszego rozporządzenia.

3. Ust. 1 i 2 nie stanowią przeszkody w publikacji ogólnych informacji lub kontroli, które nie zawierają informacji dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

Artykuł 15

1. Jeżeli przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw nie udziela wymaganych informacji w terminie określonym przez Komisję lub udziela informacji niekompletnych, na mocy decyzji Komisja wymaga dostarczenia informacji. Decyzja określa, jakie informacje są wymagane, ustala odpowiedni termin na ich dostarczenie oraz wskazuje kary zgodnie z art. 16 ust. 1, jak również prawo do rewizji tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

2. Jednocześnie Komisja przekazuje kopię swojej decyzji właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się siedziba przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

Artykuł 16

1. Komisja może, na mocy decyzji, narzucić grzywny na przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw w wysokości od 1 000 ECU, do 50 000, jeżeli w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania:

- a) dostarczają nieprawidłowych informacji w odpowiedzi na wniosek zgodnie z art. 12 lub nie dostarczają informacji w określonym terminie;
- b) w czasie badań przedstawiają wymagane księgi lub inne akta handlowe w formie niekompletnej lub odmawiają przedstawienia do badania zgodnie z art. 13 ust. 1.

2. Komisja może na mocy decyzji nakładać grzywny na sprzedawców systemu, przewoźników macierzystych, przewoźników uczestniczących i/lub subskrybentów za naruszanie niniejszego rozporządzenia w wysokości do maksymalnie 10% obrotu rocznego za odnośną działalność danego przedsiębiorstwa.

Przy ustalaniu wysokości grzywny, należy jednocześnie wziąć pod uwagę znaczenie oraz czas trwania naruszenia.

3. Decyzje podjęte zgodnie z ust. 1 i 2 nie mają charakteru karno - prawnego.

Artykuł 17

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczoną jurysdykcję w znaczeniu art. 172 Traktatu w odniesieniu do kontroli decyzji, jeżeli Komisja nakłada grzywnę; może on wycofać, obniżyć lub podwyższyć grzywnę.

Artykuł 18

W celu zastosowania art. 16, przy przygotowywaniu ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 207 i 209 Traktatu przyjmowana jest ecu.

Artykuł 19

1. Przed podjęciem decyzji zgodnie z art. 16, Komisji stwarza możliwość wysłuchania danych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw w kwestiach, wobec których Komisja zgłasza lub zgłosiła zastrzeżenie.

2. Jeżeli Komisja lub właściwe władze Państwa Członkowskiego uznają to za konieczne, mogą również wysłuchać innych osób fizycznych lub prawnych. Wnioski o wysłuchanie złożone przez takie osoby zostaną uwzględnione, jeżeli wykażą one wystarczający interes.

Artykuł 20

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej decyzje, które przyjmuje na podstawie art. 16.
2. W publikacji tej wymienione są nazwy stron oraz główna treść decyzji; mając na względzie uzasadniony interes przedsiębiorstw w ochronie ich tajemnic handlowych.

Artykuł 21

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1989 r. dla wszystkich CRS dla regularnych pasażerskich usług lotniczych.
2. Bez względu na ust. 1, art. 5 ust. 3 i art. 9 ust. 5 nie mają zastosowania do dnia 1 stycznia 1990 r. dla CRS, które ustanowiły swoją administrację centralną i główne miejsce prowadzenia działalności we Wspólnocie przed dniem 1 sierpnia 1989 r. Komisja może udzielić zwolnienia na okres dalszych 12 miesięcy CRS, które z przyczyn technicznych nie są w stanie spełnić niniejszych przepisów do dnia 1 stycznia 1990 r.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie jest bez uszczerbku dla stosowania ustawodawstwa krajowego dotyczącego bezpieczeństwa, porządku publicznego oraz ochrony danych.

Artykuł 23

Rada podejmie decyzję o zmianie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 1992 r., na podstawie wniosku Komisji, przedstawionego do dnia 31 marca 1992 r., uzupełnionego sprawozdaniem dotyczącym zastosowania niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 1989 r.

W imieniu Rady

H. NALLET

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

KRYTERIA USTALANIA KOLEJNOŚCI

Kryteria ogólne

1. Główny wykaz, jeżeli stosowany, uwzględnia połączone loty przewoźników uczestniczących zaplanowane z zastosowaniem minimalnej liczby dziewięciu punktów połączeń. Przewoźnik uczestniczący może poprosić o włączenie obsługi pośredniej, chyba, że trasa przekracza 130% najkrótszej odległości między dwoma portami lotniczymi. Nie należy stosować punktów połączenia z trasami przekraczającymi 130%.
2. Sprzedawca systemu nie wykorzystuje przestrzeni podstawowego ekranu w swoich głównych wykazach w taki sposób, który zbytnio eksponuje jedną poszczególną opcję podróży, lub, który pokazuje nierealne opcje podróży.
3. Jeżeli sprzedawca systemu decyduje się na wyświetlenie informacji o przelotach między parami miast w stosunku do rozkładów lub taryf przewoźników nieuczestniczących, informacje te wyświetlane są w sposób odpowiedni, niewprowadzający w błąd i niedyskryminacyjny, tak jak pokazywane są między tymi przewoźnikami.
4. Jeżeli informacje dotyczące liczby bezpośredniej obsługi linii lotniczych i tożsamości danych przewoźników lotniczych są niewystarczające, zostanie to jasno pokazane w odpowiednim wykazie.

Kryteria regularnych usług lotniczych

1. Ustalanie kolejności opcji lotów na głównych wykazach regularnych usług lotniczych na żądany dzień lub dni ma miejsce w następującym porządku, jeżeli konsument nie poprosi o inny sposób w transakcji indywidualnej:
  - (i) wszystkie loty bezpośrednie, bez międzylądowania, między danymi parami miast;
  - (ii) inne loty bezpośrednie, niewymagające zmiany samolotu, między danymi miastami;
  - (iii) loty łączone.

Konsument otrzymuje możliwość złożenia wniosku o główny wykaz uporządkowany zgodnie z czasem odlotu i przylotu i/lub czas trwania podróży. Jeżeli preferencja konsumenta nie jest wyrażona, główny wykaz uporządkowany jest zgodnie z czasem odlotu dla grupy (i) oraz czasem trwania podróży, dla grup (ii) i (iii).

2. Planowane loty obejmujące postoje w drodze, zmianę samolotu, zmianę lotniska i/lub wspólną eksploatację zostają jasno określone. Loty wspólnie eksploatowane traktowane są jako loty połączone.

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1592/2002 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 15 lipca 2002 r.

w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Wysoki i ujednoczony poziom ochrony obywateli europejskich w zakresie lotnictwa cywilnego powinien zostać zapewniony przez cały czas poprzez przyjęcie wspólnych zasad bezpieczeństwa oraz środków mających zapewnić, że produkty, osoby i instytucje Wspólnoty będą przestrzegać tych zasad oraz zasad przyjętych w celu ochrony środowiska naturalnego. Uregulowanie to będzie miało znaczenie dla ułatwienia swobodnego przepływu towarów, ludzi i instytucji na rynku wewnętrznym.
- 2) W konsekwencji wyroby lotnicze powinny być poddawane certyfikacji w celu sprawdzenia, czy spełniają one podstawowe wymogi w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska, odnoszące się do lotnictwa cywilnego. Właściwe podstawowe wymogi powinny zostać opracowane w ciągu jednego roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i obejmować eksploatację statków powietrznych i licencjonowanie personelu powietrznego oraz stosowanie niniejszego rozporządzenia w stosunku do statków powietrznych państw trzecich oraz, w okresie późniejszym, innych zagadnień bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym.

---

¹ Dz.U. C 154 E z 29.5.2001, str. 1.

² Dz.U. C 221 z 7.8.2001, str. 38.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 5 września 2001 r. (Dz.U. C 72 E z 21.3.2002, str. 146), wspólne stanowisko Rady z dnia 19 grudnia 2001 r. (Dz.U. C 58 E z 5.3.2002, str. 44) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 kwietnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 18 czerwca 2002 r.

- 3) W odpowiedzi na rosnące wymogi odnośnie zdrowia i samopoczucia pasażerów w czasie lotu, konieczne jest opracowanie konstrukcji statków powietrznych dających lepszą ochronę bezpieczeństwa i zdrowia pasażerów.
- 4) W celu zapewnienia zaufania konsumenta dla transportu powietrznego, rezultaty dochodzeń w sprawie wypadków lotniczych powinny być traktowane jako nie cierpiące zwłoki, zwłaszcza jeśli są one związane z wadliwą konstrukcją statku powietrznego i/lub procedurami jego eksploatacji.
- 5) Konwencja o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym, podpisana w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. („Konwencja chicagowska”), której wszystkie Państwa Członkowskie są stronami, określiła już związane z nią minimalne normy, mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego i ochrony środowiska naturalnego. Podstawowe wymogi i regulacje prawne Wspólnoty, przyjęte w celu wcielenia ich w życie, powinny zapewniać wypełnianie przez Państwa Członkowskie zobowiązań zawartych w Konwencji chicagowskiej, w tym dotyczących stosunków z państwami trzecimi.
- 6) Wyroby lotnicze, części i wyposażenie powinny być certyfikowane na zgodność z podstawowymi wymogami zdatności do lotu i wymogami ochrony środowiska naturalnego, ustanowionymi przez Wspólnotę w zgodzie z normami określonymi w Konwencji chicagowskiej. Komisja powinna być upoważniona do opracowania niezbędnych przepisów wykonawczych.
- 7) Dla osiągnięcia celów Wspólnoty w postaci swobodnego przepływu osób, towarów, i usług, jak również realizacji wspólnej polityki transportowej, Państwa Członkowskie powinny, bez dodatkowych wymogów i badań, akceptować wyroby lotnicze, części i wyposażenie, instytucje lub osoby, które otrzymały certyfikaty w zgodzie z niniejszym rozporządzeniem i jego przepisami wykonawczymi.
- 8) W stosunku do okoliczności specjalnych, takich jak pilne względy bezpieczeństwa, nieprzewidziane lub ograniczone wymogi eksploatacyjne, powinna być zapewniona dostateczna elastyczność, a przepisy powinny uwzględniać możliwość osiągnięcia identycznego poziomu bezpieczeństwa innymi sposobami. Państwa Członkowskie powinny być uprawnione do wydawania zwolnień od wymogów niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych, zapewniając jednocześnie ich ścisłe przestrzeganie pod względem zakresu i poddanie właściwej kontroli Wspólnoty.
- 9) Spełnienie celów niniejszego rozporządzenia może być skutecznie osiągnięte poprzez współpracę z państwami trzecimi. W takim przypadku przepisy niniejszego rozporządzenia i jego przepisy wykonawcze mogą być dostosowywane na drodze porozumień zawartych między Wspólnotą a tymi państwami. W razie braku takich porozumień Państwa Członkowskie powinny być jednak upoważnione, pod odpowiednią kontrolą ze strony Wspólnoty, do uznawania zezwoleń przyznanych przez państwa trzecie zagranicznym wyrobom, częściom i wyposażeniu, instytucjom lub osobom.

- 10) Konieczne jest stworzenie właściwych narzędzi zarówno do zapewnienia niezbędnej ochrony poufnych danych na temat bezpieczeństwa, jak też dostarczenia opinii publicznej informacji na temat poziomu bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym i związanej z nim ochrony środowiska naturalnego, biorąc pod uwagę rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie dostępu opinii publicznej do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁴ oraz odpowiedniego ustawodawstwa krajowego.
- 11) Ponieważ istnieje potrzeba lepszego uzgodnienia we wszystkich aspektach, objętych niniejszym rozporządzeniem, niektóre zadania, obecnie realizowane na poziomie Wspólnoty lub poszczególnych państw, powinny przejść w ręce jednego, wyspecjalizowanego organu ekspertów. Konieczne jest zatem powołanie, w ramach istniejących struktur instytucjonalnych Wspólnoty i równowagi kompetencji, Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, która będzie niezależna w sprawach technicznych i będzie dysponować autonomią prawną, administracyjną i finansową. Ponadto uznaje się za niezbędne i właściwe, by był to organ Wspólnoty, posiadający osobowość prawną i dysponujący uprawnieniami wykonawczymi, nadanymi przez niniejsze rozporządzenie.
- 12) Agencja, w celu zapewnienia prawidłowego działania na rzecz Wspólnoty, powinna być upoważniona do prowadzenia własnych ekspertyz we wszystkich aspektach bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego i ochrony środowiska naturalnego, zawartych w niniejszym rozporządzeniu. Agencja powinna udzielać pomocy Komisji w przygotowywaniu niezbędnych aktów prawnych oraz udzielać pomocy Państwom Członkowskim i przemysłowi w ich wdrażaniu. Powinna być w stanie wydawać wymagania techniczne i materiały pomocnicze w zakresie certyfikacji oraz gromadzić wyniki badań technicznych i wydawać na żądanie certyfikaty, a także udzielać pomocy Komisji w monitorowaniu stosowania niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych oraz powinna dysponować kompetencjami niezbędnymi do realizacji swoich celów.
- 13) Komisja i Państwa Członkowskie powinny być reprezentowane w dyrekcji w celu kontrolowania efektywności działań Agencji. Dyrekcja powinna dysponować niezbędnymi uprawnieniami do uchwalania budżetu, kontroli jego realizacji, przyjmowania właściwych zasad finansowania, ustanawiania przejrzystych zasad działania dla decyzji podejmowanych przez Agencję i mianowania dyrektora wykonawczego. Konieczne jest także umożliwienie Agencji prowadzenia prac badawczych i organizowania prawidłowej koordynacji prac z Komisją i Państwami Członkowskimi. Pożądane jest, by Agencja udzielała pomocy Komisji i Państwom Członkowskim na polu stosunków międzynarodowych, w tym harmonizacji prawa, oficjalnego uznawania zezwoleń i współpracy technicznej oraz by była uprawniona do podejmowania koniecznych kontaktów z władzami lotniczymi państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi, kompetentnymi w sprawach, określonych niniejszym rozporządzeniem.
- 14) Interes publiczny wymaga, by Agencja opierała swe działania związane z bezpieczeństwem wyłącznie na niezależnych ekspertyzach, ściśle stosując się do niniejszego rozporządzenia

---

⁴ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

oraz przepisów przyjętych przez Komisję w celu jego realizacji. Z tego powodu wszystkie decyzje Agencji związane z bezpieczeństwem powinny być podejmowane przez jej dyrektora wykonawczego, który powinien dysponować wysokim stopniem elastyczności w pozyskiwaniu opinii i organizowania wewnętrznej struktury organizacyjnej Agencji. Jeśli jednak Agencja będzie zmuszona do wydania przepisów ogólnych, wprowadzanych w życie przez władze państwowe, w procesie ich tworzenia powinny uczestniczyć Państwa Członkowskie.

- 15) Konieczne jest, aby strony, których dotyczą decyzje podejmowane przez Agencję, podejmowały niezbędne środki zaradcze w sposób, dopasowany do wyjątkowej specyfiki lotnictwa. powinien powstać mechanizm odwoławczy, aby decyzje dyrektora wykonawczego mogły być przedmiotem odwołania się do wyspecjalizowanej Komisji Odwoławczej, której decyzje mogą być z kolei zaskarżone do Trybunału Sprawiedliwości.
- 16) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności, Agencja powinna dysponować autonomicznym budżetem, którego wpływy tworzą głównie środki ze Wspólnoty oraz wpłaty wnoszone przez użytkowników systemu. Procedury budżetowe Wspólnoty powinny mieć zastosowanie w zakresie, dotyczącym wkładu Wspólnoty i wszelkich innych subsydiów, pochodzących z generalnego budżetu Unii Europejskiej. Rewizja ksiąg rachunkowych powinna być prowadzona przez Trybunał Obrachunkowy.
- 17) Sposoby konieczne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte w zgodzie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych powierzonych Komisji⁵.
- 18) Ponieważ cele proponowanego działania, jakimi jest utworzenie i jednolite stosowanie wspólnych zasad na polu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego i ochrony środowiska naturalnego, nie mogą zostać prawidłowo wypełnione przez Państwa Członkowskie, a z powodu ogólnoeuropejskiego charakteru niniejszego rozporządzenia mogą zostać lepiej spełnione na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podejmować środki zgodne z zasadą subsydiarności, określoną w art. 5 Traktatu. W zgodzie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie może wykraczać poza działania niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- 19) Przed utworzeniem jakichkolwiek biur lokalnych Agencji powinny zostać ustalone ogólne zasady, wyjaśniające, jakie wymagania będą musiały zostać spełnione i jaki będzie w nich udział finansowy Państw Członkowskich.
- 20) Uznano, że z powodu konieczności zapewnienia właściwego wymiaru ogólnoeuropejskiego i z uwagi na dążenie do poprawy bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego na terytorium całej Europy, należy dążyć do zaangażowania państw europejskich, nie będących członkami Unii Europejskiej. Państwa europejskie, które zdecydowały się na porozumienia ze Wspólnotą w celu przyjęcia i wcielenia w życie dorobku Wspólnoty na polu objętym przez niniejsze rozporządzenie, powinny być zaangażowane do współpracy zgodnie z warunkami, które zostaną uzgodnione w ramach prac wstępnych do tego Porozumienia.

---

⁵ Dz.U. L 184 z 17.07.1999, str. 23.

- 21) Za cel nadrzędny uznaje się, by przekazywanie funkcji i zadań z Państw Członkowskich do Agencji, w tym wynikających z ich współpracy w ramach Wspólnych Władz Lotniczych, odbywało się w sposób sprawny, bez jakiegokolwiek uszczerbku dla obecnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa i bez żadnych negatywnych konsekwencji dla programu certyfikacji. W celu przeprowadzenia koniecznego przekazania muszą zostać przyjęte właściwe środki.
- 22) Niniejsze rozporządzenie tworzy prawidłowe i kompletne ramy do certyfikacji wyrobów lotniczych pod kątem ochrony środowiska naturalnego, jak również dla definiowania i wdrażania ujednoczonych wymagań technicznych i procedur administracyjnych na polu lotnictwa cywilnego. Dyrektywa Rady 80/51/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie ograniczania emisji hałasu, wytwarzanego przez statek powietrzny poddźwiękowy⁶ oraz załącznik II do rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie skoordynowania wymagań technicznych i procedur administracyjnych na polu lotnictwa cywilnego⁷, powinny zatem zostać uchylone w wymagalnym czasie, bez uszczerbku dla certyfikacji produktów, osób i instytucji zaangażowanych już w czynności związane z tymi aktami prawnymi.
- 23) Niniejsze rozporządzenie będzie dotyczyło wszelkich innych obszarów związanych z bezpieczeństwem lotnictwa cywilnego, tworząc podstawę dla przyszłych propozycji, pozostających w zgodności z Traktatem.

PRZYJĘŁY NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZASADY

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
  - a) projektowania, produkcji, obsługi i eksploatacji wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, jak również osób i instytucji zaangażowanych w projektowanie, produkcję i eksploatację takich wyrobów lotniczych, części i wyposażenia;
  - b) osób i instytucji zaangażowanych w eksploatację statków powietrznych.

---

⁶ Dz.U. L 18 z 24.01.1980, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 83/206/EWG (Dz.U. L 117 z 4.05.1983, str. 15).

⁷ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2871/2000 (Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 47).

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania, gdy wyroby, części, wyposażenie, osoby i instytucje, wymienione w ust. 1, znajdują się w gestii służb militarnych, celnych, policyjnych lub podobnych. Państwa Członkowskie zobowiążą się do zagwarantowania, że niniejsze rozporządzenie spotka się z należyтым podejściem tych służb w takim zakresie, w jakim cele niniejszego rozporządzenia są wykonalne.

Artykuł 2

Cele

1. Podstawowym celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie i utrzymanie wysokiego, ujednoliconego poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w Europie.
2. Celami dodatkowymi, na polu objętym przez niniejsze Rozporządzenie, są:
  - a) zapewnienie wysokiego, ujednoliconego poziomu ochrony środowiska naturalnego;
  - b) ułatwienie swobodnego przepływu osób, towarów i usług;
  - c) promowanie efektywności ekonomicznej w procesach ustawodawczych i certyfikacji oraz unikanie dublowania działań na poziomie narodowym i europejskim;
  - d) udzielanie pomocy Państwom Członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań, wynikających z Konwencji chicagowskiej, poprzez zapewnianie wytycznych do jej ujednoliconej interpretacji i wspólnego wdrażania jej postanowień, oraz poprzez zadbanie, by jej postanowienia były należycie uwzględniane w niniejszym rozporządzeniu i przepisach, służących jego stosowaniu;
  - e) wspieranie interesów Wspólnoty w zakresie norm i przepisów bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym na całym świecie poprzez ustanowienie prawidłowej współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi.
3. Sposobami osiągnięcia wyznaczonych celów, wymienionych w ust. 1 i 2, będą:
  - a) przygotowanie, przyjęcie i wspólne stosowanie wszystkich niezbędnych przepisów;
  - b) uznawanie, bez dodatkowych wymagań, certyfikatów, licencji, zezwoleń lub innych dokumentów, przyznanym wyrobom, osobom i instytucjom na podstawie niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych;
  - c) powołanie niezależnej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego;
  - d) ujednolicone wdrażanie wszelkich niezbędnych przepisów przez narodowe władze lotnicze oraz przez Agencję, zgodnie z odpowiednimi zakresami odpowiedzialności.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „stały nadzór” oznacza działania, które zostaną podjęte w celu sprawdzania, czy warunki, na podstawie których przyznano certyfikat, spełnione są w każdym momencie jego okresu ważności, jak również podejmowanie wszelkich działań zabezpieczających;
- b) „Konwencja chicagowska” oznacza Konwencję o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym wraz z załącznikami, podpisaną w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.
- c) „wyrób” oznacza statek powietrzny, silnik lub śmigło;
- d) „części i wyposażenie” oznaczają wszelkie przyrządy, sprzęt, części, aparaturę, przynależności i akcesoria, w tym sprzęt łączności, który są lub mają być użyte do pilotażu lub kontrolowania statku powietrznego w locie i są zamontowane do statku powietrznego lub na nim. Zalicza się do nich części płatowca, silnika lub śmigła;
- e) „certyfikowanie” oznacza wszelkie sposoby sprawdzenia, czy wyrób, część lub wyposażenie, instytucja lub osoba pozostają w zgodzie z odpowiednimi wymaganiami, w tym wynikającymi z niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych, jak również przyznawanie odpowiednich certyfikatów, potwierdzających taką zgodność;
- f) „uprawniony podmiot” oznacza organ, który upoważniony jest do prowadzenia certyfikowania pod kontrolą i na odpowiedzialność Agencji;
- g) „certyfikat” oznacza każde zezwolenie, licencję lub inny dokument, wydany w efekcie certyfikacji.

ROZDZIAŁ II

WYMAGANIA BEZPOŚREDNIE

Artykuł 4

Zasady podstawowe i stosowanie

- 1. Statek powietrzny, w tym każdy zainstalowany na nim wyrób, część i wyposażenie, który jest:
  - a) zaprojektowany lub wyprodukowany przez instytucję, nad którą Agencja lub Państwo Członkowskie sprawuje nadzór pod kątem bezpieczeństwa, albo
  - b) zarejestrowany w Państwie Członkowskim, albo

- c) zarejestrowany w państwie trzecim i eksploatowany przez użytkownika, nad którego działaniem sprawuje nadzór którekolwiek Państwo Członkowskie

powinien spełniać przepisy niniejszego rozporządzenia, jeśli stały nadzór nad jego bezpieczeństwem nie został przeniesiony na państwo trzecie i nie jest on eksploatowany przez użytkownika spoza Wspólnoty.

- 2. Ust. 1 nie ma zastosowania do statku powietrznego, o którym mowa w załączniku II.
- 3. Zgodnie z konwencjami międzynarodowymi, w tym Konwencją chicagowską, niniejsze rozporządzenie nie ogranicza praw państw trzecich.

Artykuł 5

Zdatność do lotu

- 1. Statek powietrzny, określony w art. 4 ust. 1, powinien spełniać podstawowe wymogi zdatności do lotu, ustanowione w załączniku I.
- 2. Stwierdzenie spełnienia tych wymogów wobec statku powietrznego i wyrobów, części i wyposażenia na nim zamontowanych, zarejestrowanego w Państwie Członkowskim, powinno być ustalone zgodnie z następującymi przepisami.
  - a) Wyrób powinien posiadać certyfikat typu. Certyfikat typu oraz certyfikacja zmian w stosunku do certyfikatu typu, w tym załączników do certyfikatów typu, powinna być dokonana, jeśli składający wniosek wykaże, że wyrób spełnia podstawowe wymogi certyfikatu typu, określone w art. 15, wprowadzone w celu potwierdzenia zgodności z podstawowymi wymogami, określonymi w ust. 1 oraz jeśli nie posiada on żadnych cech lub charakterystyk, czyniących go niebezpiecznym w eksploatacji. Certyfikat typu powinien dotyczyć wyrobu i wszystkich zamontowanych na nim części i całego wyposażenia.
  - b) Części i wyposażenie mogą otrzymać oddzielne certyfikaty, jeśli wykazują zgodność ze szczegółowymi wymaganiami zdatności do lotu, przyjętymi w celu zapewnienia zgodności z podstawowymi wymogami, określonymi w ust. 1.
  - c) Każdy statek powietrzny otrzyma indywidualny certyfikat zdatności do lotu, gdy wykaże się jego zgodność z typem konstrukcyjnym, uznanym w certyfikacie typu i gdy związana dokumentacja, inspekcje i próby wykażą, że statek powietrzny znajduje się w stanie, umożliwiającym bezpieczną eksploatację. Certyfikat zdatności do lotu pozostaje ważny tak długo, jak długo nie zostanie zawieszony, cofnięty lub nie wygaśnie oraz tak długo, jak statek powietrzny będzie obsługiwany zgodnie z podstawowymi wymogami, związanymi z nieprzerwaną zdatnością do lotu, określoną w pkt. 1d załącznika I i przepisami wykonawczymi, określonymi w ust. 4.

- d) Instytucje odpowiedzialne za projektowanie, produkcję i obsługę wyrobów, części i wyposażenia powinny wykazać swą zdolność i środki do wywiązania się z obowiązków, związanych ze swoimi zadaniami. Jeśli nie przyjęto inaczej, te zdolności i środki powinny być uznane poprzez wydanie takiej instytucji upoważnienia. Obowiązki przekazane upoważnionej instytucji i zakres upoważnienia powinny zostać ujęte w warunkach upoważnienia.

Ponadto:

- e) od personelu odpowiedzialnego za dopuszczenie wyrobu, części lub wyposażenia po obsłudze technicznej może być wymagany właściwy certyfikat („certyfikat osobisty”);
- f) zdolność instytucji odpowiedzialnej za szkolenie obsługi technicznej do wywiązania się z obowiązków związanych z wydaniem certyfikatu, określonego w pkt. e, może być uznawana poprzez wydanie upoważnienia.

3. Na zasadzie odstępstwa od postanowień ust. 1 i 2:

- a) zezwolenie na lot może zostać udzielone, gdy wykaże się, że statek powietrzny jest zdolny do bezpiecznego lotu podstawowego. Powinno być udzielone z właściwymi ograniczeniami, zwłaszcza w celu ochrony bezpieczeństwa stron trzecich;
- b) ograniczony certyfikat zdadności do lotu może zostać udzielony na statek powietrzny, dla którego nie udzielono certyfikatu typu zgodnie z ust. 2a. W takim przypadku statek powietrzny powinien wykazać zgodność ze specyficznymi wymaganiami zdadności do lotu, a odchylenia od zasadniczych wymogów, określonych w ust. 1, powinny mimo to zapewniać odpowiednie bezpieczeństwo w odniesieniu do jego przeznaczenia. Statek powietrzny kwalifikujący się do takiego ograniczonego certyfikatu oraz ograniczenia użytkowania takiego statku powietrznego, powinny być zdefiniowane w zgodzie z przepisami wykonawczymi, określonymi w ust. 4;
- c) jeśli większa liczba statków powietrznych tego samego typu, kwalifikujących się do ograniczonego certyfikatu zdadności do lotu, udowodni taką zgodność, może zostać przyznany ograniczony certyfikat typu i powinny zostać ustalone właściwe podstawy do wydania certyfikatu typu.

4. Komisja przyjmie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 54 ust. 3, przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu, określające w szczególności:

- a) warunki ustalenia i powiadomienia składającego wniosek o zasadach certyfikacji typu, właściwych dla wyrobu;
- b) warunki ustalenia i powiadomienia składającego wniosek o szczegółowych wymaganiach technicznych odnośnie zdadności do lotu, właściwych dla części i wyposażenia;

- c) warunki ustalenia i powiadomienia składającego wniosek o szczegółowych wymaganiach technicznych odnośnie zdatności do lotu, właściwych dla statku powietrznego, ubiegającego się o ograniczony certyfikat zdatności do lotu;
  - d) warunki ustanowienia i rozpowszechnienia obowiązkowej informacji, mającej na celu zapewnienie wyrobowi nieprzerwanej zdatności do lotu;
  - e) warunki udzielenia, prowadzenia, uzupełniania, zawieszania lub cofania certyfikatów typu, ograniczonych certyfikatów typu, zatwierdzeń zmian w certyfikatach typu, indywidualnych certyfikatów zdatności do lotu, zezwoleń na lot i certyfikatów dla wyrobów, części i wyposażenia, w tym:
    - (i) warunki dotyczące okresu ważności tych certyfikatów i warunki przedłużania okresu ważności certyfikatów, jeśli ich okres ważności jest określony;
    - (ii) ograniczeń związanych z wydaniem zezwolenia na lot. Ograniczenia te w szczególności powinny dotyczyć:
      - celu lotu,
      - przestrzeni powietrznej, wykorzystywanej do lotu,
      - kwalifikacji załogi pilotującej,
      - przewozu osób innych, niż załoga pilotująca:
    - (iii) statku powietrznego, kwalifikującego się do ograniczonych certyfikatów zdatności do lotu, a także wynikających z tego ograniczeń;
  - f) warunki udzielenia, prowadzenia, uzupełniania, zawieszania lub cofania upoważnień dla organizacji, wymaganych w związku z ust. 2d i 2f oraz warunków, zgodnie z którymi takie upoważnienia nie są wymagane;
  - g) warunki udzielenia, prowadzenia, uzupełniania, zawieszania lub cofania certyfikatów osobistych, wymaganych w związku z ust. 2e;
  - h) obowiązki posiadaczy certyfikatów;
  - i) w jaki sposób statki powietrzne, określone w ust. 1, które nie są objęte ust. 2 lub 3, mają wykazać zgodność z podstawowymi wymogami.
5. Komisja, ustanawiając przepisy wykonawcze określone w ust. 4, ze szczególną starannością sprawi, by przepisy te:
- a) odzwierciedlały najnowszy stan wiedzy i najlepsze praktyki w dziedzinie zdatności do lotu;

- b) uwzględniały światowe doświadczenia z eksploatacji statków powietrznych oraz postęp naukowy i techniczny;
- c) umożliwiały niezwłoczną reakcję na zaistniałe katastrofy i groźne wypadki.

Artykuł 6

Zasadnicze wymogi w zakresie ochrony środowiska

1. Wyroby, części i wyposażenie powinny spełniać wymogi ochrony środowiska naturalnego, zawarte w załączniku 16 do Konwencji chicagowskiej, według wydania z listopada 1999 r., z wyjątkiem dodatków.
2. Zgodnie z procedurą, powołaną w art. 53 ust.3, ust.1 niniejszego artykułu może być dostosowywany, w celu zachowania zgodności z kolejnymi zmianami w Konwencji chicagowskiej i jej załącznikami, które wejdą w życie po przyjęciu niniejszego rozporządzenia i które staną się obowiązujące we wszystkich Państwach Członkowskich, o ile takie dostosowanie nie rozszerza zakresu niniejszego rozporządzenia.
3. Komisja ustanowi przepisy wykonawcze do ust. 1, używając za podstawę treść załączników wymienionych w ust. 1, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 54 ust. 3.

Artykuł 7

Eksploatacja i licencjonowanie załóg

W odniesieniu do podstawowych zasad, Komisja - tak szybko jak to będzie możliwe - przedłoży propozycje do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania i zasadniczych wymogów w zakresie określonym w art. 1 ust. 1 lit. b).

Artykuł 8

Uznawanie certyfikatów

1. Państwa Członkowskie, bez dodatkowych wymagań technicznych lub prób, uznają certyfikaty przyznane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeśli początkowe uznanie nastąpiło dla konkretnego celu lub celów, wszelkie kolejne uznania również nastąpią dla tego samego celu lub celów.
2. W oczekiwaniu na przyjęcie przepisów wykonawczych, określonych w art. 5 ust. 4 i bez uszczerbku dla postanowień art. 57 ust. 2, certyfikaty, które nie mogą zostać przyznane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, mogą być przyznawane na podstawie odpowiednich przepisów państwowych.

Artykuł 9

Akceptowanie zezwoleń państw trzecich

1. Na zasadzie odstępstwa od postanowień niniejszego rozporządzenia i przepisów przyjętych do jego wykonania, Agencja lub władze lotnicze Państw Członkowskich mogą przyznawać certyfikaty na podstawie certyfikatów wydanych przez władze lotnicze państwa trzeciego zgodnie z Umową o uznawaniu zawartą między Wspólnotą a tym państwem trzecim.

2. a) W braku umowy zawartej przez Wspólnotę, przed wejściem w życie właściwych przepisów niniejszego rozporządzenia i notyfikowaniem Komisji i innych Państw Członkowskich, Państwo Członkowskie lub Agencja mogą przyznać certyfikaty w oparciu o certyfikacje przyznane przez właściwe organa nadzoru państwa trzeciego, na podstawie umowy zawartej przez Państwo Członkowskie z odnośnym państwem trzecim. Agencja może także przyznać takie certyfikaty w imieniu każdego Państwa Członkowskiego na podstawie umowy zawartej przez jedno z Państw Członkowskich z odnośnym państwem trzecim.

b) Jeśli Komisja uzna, że:

- postanowienia umowy zawartej między Państwem Członkowskim a państwem trzecim nie zapewniają poziomu bezpieczeństwa równoważnego z poziomem bezpieczeństwa określonym w niniejszym rozporządzeniu i jego przepisach wykonawczych, i/lub
- umowa taka wywołuje, bez przekonywających względów bezpieczeństwa, dyskryminację wśród Państw Członkowskich lub pozostaje w sprzeczności z polityką zagraniczną Wspólnoty w stosunku do państwa trzeciego,

może, w zgodzie z procedurą ustanowioną w art. 54 ust. 2, zażądać od Państwa Członkowskiego, do którego się to odnosi, zmodyfikowania umowy, zawieszenia jej stosowania lub wypowiedzenia, zgodnie z art. 307 Traktatu.

c) Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki do wypowiedzenia umów tak szybko, jak to jest możliwe po wejściu w życie umowa pomiędzy Wspólnotą a odnośnym państwem trzecim, w tych dziedzinach, które są przedmiotem takiej umowy.

Artykuł 10

Przepisy dotyczące zasady elastyczności

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia oraz przepisy przyjęte do jego wdrożenia nie stanowią przeszkody dla niezwłocznej reakcji Państwa Członkowskiego na problemy bezpieczeństwa, związane z wyrobem, osobą lub instytucją, stanowiącymi przedmiot przepisów niniejszego rozporządzenia.

Jeśli problem bezpieczeństwa jest rezultatem:

- a) niewłaściwego poziomu bezpieczeństwa, wynikające z zastosowania niniejszego rozporządzenie; lub
- b) wad niniejszego rozporządzenie lub jego przepisów wykonawczych

Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia Agencję, Komisję i inne Państwa Członkowskie o podjętych krokach i ich przyczynach.

2. Komisja decyduje, w zgodzie z procedurą powołaną w art. 54 ust. 3, czy niewłaściwy poziom bezpieczeństwa lub wady niniejszego rozporządzenie lub jego przepisów wykonawczych uzasadniają zastosowanie środków przyjętych na mocy ust. 1. W takim przypadku Komisja podejmuje także dalsze, niezbędne czynności w celu uzupełnienia odpowiednich przepisów prawnych. Jeśli środki podjęte przez Państwo Członkowskie uznane zostaną za nieusprawiedliwione, Państwo Członkowskie anuluje lub zmienia odnośne środki.

3. Państwa Członkowskie mogą przyznać wyłączenia od wymagań merytorycznych, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu i jego przepisach wykonawczych, w razie zaistnienia nieprzewidzianych, pilnych okoliczności eksploatacyjnych lub potrzeb eksploatacyjnych o ograniczonej długotrwałości, w taki sposób, by nie miało to negatywnego wpływu na poziom bezpieczeństwa. Agencja, Komisja i inne Państwa Członkowskie zostaną powiadomione o wszelkich takich wyłączeniach, gdy tylko ich charakter stanie się powtarzalny lub gdy zostaną przyznane na okres ponad dwóch miesięcy.

4. W przypadku, gdy środki przyjęte przez Państwa Członkowskie są mniej restrykcyjne, niż odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego, Komisja bada, czy wyłączenia są zgodne z podstawowymi celami bezpieczeństwa, zawartymi w niniejszym rozporządzeniu lub wszelkich innych przepisach Wspólnoty. Jeśli udzielone wyłączenia nie są zgodne z podstawowymi celami bezpieczeństwa, zawartymi w niniejszym rozporządzeniu lub wszelkich innych przepisach Wspólnoty, Komisja podejmuje decyzję w zgodzie z procedurą określoną w art. 54 ust. 4. W takim przypadku Państwo Członkowskie cofnie takie wyłączenie.

5. W przypadku, gdy poziom ochrony, ekwiwalentny z osiągalnym poprzez zastosowanie przepisów wykonawczych do art. 5 i 6, może być osiągnięty innymi sposobami, Państwa Członkowskie mogą, bez dyskryminacja ze względu na przynależność państwową, przyznać zezwolenie uchylające takie przepisy wykonawcze. W takich przypadkach zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze udzielenia takiego zezwolenia i dostarczy dowodów, potwierdzających konieczność odstąpienia od odnośnego przepisu, jak też warunki ustanowione w celu zapewnienia, że osiągnię się ekwiwalentny poziom ochrony.

6. W terminie trzech miesięcy od powiadomienia przez Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 5, Komisja inicjuje procedurę powołaną w art. 54 ust. 3, w celu zadecydowania, czy zezwolenie zaproponowane zgodnie z ust. 5 spełnia warunki ustanowione w tym ustępie i może zostać przyznane. W takim wypadku Komisja powiadamia o swojej decyzji wszystkie Państwa Członkowskie, które także będą uprawnione do zastosowania tych środków. Przepisy art. 8 stosuje się odnośnych środków. Odpowiednie przepisy wykonawcze mogą być również

zmienione w celu odzwierciedlenia tych środków, z użyciem procedur przejrzystych, zgodnych z art. 43.

Artykuł 11

Sieć informacyjna

1. Komisja, Agencja i narodowe władze lotnicze wymieniają wszelkie informacje dostępne im w kontekście zastosowań niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych. Podmioty, którym powierzono badanie katastrof i wypadków w lotnictwie cywilnym lub analizę zdarzeń, są uprawnione do dostępu do tych informacji.

2. Bez szkody dla prawa dostępu publicznego do dokumentów Komisji, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001, Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą powołaną w art. 54 ust. 3, środki do upowszechniania zainteresowanym stronom, z własnej inicjatywy Komisji, informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu. Środki te, które mogą mieć charakter rodzajowy lub indywidualny, oparte są o potrzebę:

- a) dostarczenia osobom lub organizacjom informacji koniecznych im do poprawy bezpieczeństwa w lotnictwie;
- b) ograniczenia upowszechniania informacji do takich, które są ściśle wymagane do wypełnienia celów przez ich użytkowników, w celu zapewnienia właściwej poufności takich informacji.

3. Narodowe władze lotnicze, w zgodzie z ustawodawstwem krajowym, podejmują niezbędne środki do zapewnienia właściwej poufności informacjom otrzymanym przez nie na podstawie ust. 1.

4. W celu poinformowania opinii publicznej o ogólnym poziomie bezpieczeństwa, Agencja corocznie publikuje przegląd stanu bezpieczeństwa.

ROZDZIAŁ III

EUROPEJSKA AGENCJA BEZPIECZEŃSTWA LOTNICZEGO

SEKCJA I

ZADANIA

Artykuł 12

Powołanie i funkcje Agencji

1. Do celów stosowanie niniejszego rozporządzenia powołuje się Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego, zwaną dalej „Agencją”.

2. W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowanie i poprawy bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego, Agencja:

- a) podejmuje wszelkie zadania i formułuje opinie na wszelkie tematy, określone w art. 1 ust. 1;
- b) udziela pomocy Komisji poprzez przygotowywanie środków, które mają służyć stosowaniu niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy środki te dotyczą norm technicznych, w szczególności norm dotyczących konstrukcji i projektowania oraz aspektów eksploatacyjnych, Komisja nie może dokonać zmian ich zawartości bez uprzedniej koordynacji z Agencją. Agencja zapewnia także niezbędne wsparcie Komisji na polu techniki, nauki i administracji podczas wykonania jej zadań;
- c) podejmuje niezbędne środki w ramach uprawnień powierzonych jej przez niniejsze rozporządzenie lub inne ustawodawstwo Wspólnoty;
- d) prowadzi inspekcje i dochodzenia niezbędne do wypełniania swoich zadań;
- e) w dziedzinach podlegających jej kompetencji, wypełnia na rzecz Państw Członkowskich funkcje i zadania przypisane jej przez odpowiednie konwencje międzynarodowe, w szczególności przez Konwencję chicagowską.

Artykuł 13

Środki Agencji

Agencja, w miarę potrzeby:

- a) wydaje opinie kierowane do Komisji;
- b) wydaje warunki techniczne certyfikacji, w tym przepisy zdatności do lotu i dopuszczalne sposoby potwierdzania zgodności, jak również wszelkie materiały poradnikowe, dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych;
- c) podejmuje właściwe decyzje, dotyczące stosowania art. 15, 45 i 46.

Artykuł 14

Opinie, warunki techniczne certyfikacji i materiały poradnikowe

1. W celu udzielenia pomocy Komisji w przygotowaniu dla Parlamentu Europejskiego i Rady propozycji głównych zasad, stosowalności i zasadniczych wymogów oraz przyjęcia przepisów wykonawczych, Agencja przygotowuje ich projekty. Projekty te zostaną przedłożone Komisji w postaci opinii Agencji.

2. Agencja, zgodnie z art. 43 i przepisami wykonawczymi, przyjętymi przez Komisję, opracowuje:

- a) warunki techniczne certyfikacji, w tym przepisy zdatności do lotu i dopuszczalne sposoby potwierdzania zgodności; oraz
- b) materiały poradnikowe;
- c) do stosowania w procesie certyfikacji.

Dokumenty te powinny odzwierciedlać najnowszy stan wiedzy i najlepsze praktyki w odnośnych dziedzinach i być poddawane aktualizacji z uwzględnieniem światowych doświadczeń z eksploatacji statków powietrznych oraz postępu naukowego i technicznego.

Artykuł 15

Certyfikacja zdatności do lotu i ochrony środowiska

1. W odniesieniu do wyrobów, części i wyposażenia, określonych w art. 4 ust. Agencja, w przypadku, gdy jest to stosowne i ujęte w Konwencji chicagowskiej lub jej załącznikach, wypełnia na rzecz Państw Członkowskich funkcje i zadania państwa w zakresie projektowania, produkcji lub rejestrowania, jeśli wiążą się z zatwierdzeniem projektu. W tym celu Agencja w szczególności:

- a) na każdy wyrób, na który wymagany jest certyfikat typu lub zmiana w stosunku do certyfikatu typu, ustanawia zasady jego przyznawania i powiadamia o tych zasadach. Zasady przyznawania certyfikacji zawierają przepisy zdatności do lotu, przepisy, na podstawie których zaakceptowano ekwiwalentny poziom bezpieczeństwa oraz specjalne szczegółowe warunki techniczne, niezbędne gdy cechy konstrukcyjne danego wyrobu lub doświadczenia eksploatacyjne świadczą, że przepisy zdatności do lotu są nieadekwatne lub nieodpowiednie do potwierdzenia zgodności z zasadniczymi wymogami;
- b) na każdy wyrób, na który wymagany jest ograniczony certyfikat zdatności do lotu typu, ustanawia specyficzne warunki techniczne zdatności do lotu i powiadamia o tych zasadach;
- c) na każdą część lub wyposażenie, na które wymagany jest certyfikat, ustanawia szczegółowe warunki techniczne zdatności do lotu i powiadamia o tych zasadach;
- d) na każdy wyrób, na który, zgodnie z art. 6, wymagany jest certyfikat ochrony środowiska naturalnego, ustanawia właściwe wymagania w zakresie ochrony środowiska naturalnego;
- e) prowadzi, samodzielnie lub za pośrednictwem narodowych władz lotniczych lub uprawnionego organu, inspekcje techniczne związane z certyfikacją wyrobów, części i wyposażenia;
- f) wydaje właściwe certyfikaty typu lub związanych z nim zmian;

- g) wydaje certyfikaty części i wyposażenia;
  - h) wydaje certyfikaty ochrony środowiska naturalnego;
  - i) zmienia, zawiesza lub anuluje odpowiedni certyfikat, gdy warunki, na podstawie których został on wydany, nie są już spełniane albo instytucja lub osoba fizyczna, na którą wydano certyfikat, nie dopełnia obowiązków nałożonych na nią przez niniejsze rozporządzenie lub jego przepisy wykonawcze;
  - j) zapewnia nieprzerwaną kontrolę zdatności do lotu, związaną z certyfikowanymi przez nią wyrobami, częściami i wyposażeniem, w tym reakcję bez nieuzasadnionej zwłoki na problemy bezpieczeństwa oraz wydawanie i rozpowszechnianie odpowiednich, zleconych jej informacji.
2. W odniesieniu do instytucji, Agencja:
- a) prowadzi, samodzielnie lub za pośrednictwem narodowych władz lotniczych lub uprawnionego organu, inspekcje i rewizje instytucji, którym wydała certyfikaty;
  - b) wydaje i wznawia certyfikaty:
    - (i) instytucjom projektowym; lub
    - (ii) instytucjom produkcyjnym, zlokalizowanym na terytorium Państw Członkowskich, na żądanie odnośnego Państwa Członkowskiego; lub
    - (iii) instytucjom produkcyjnym i obsługi technicznej, zlokalizowanym poza terytorium Państw Członkowskich;
  - c) zmienia, zawiesza lub anuluje odpowiedni certyfikat dla instytucji, gdy warunki, na podstawie których został on wydany, nie są już spełniane albo instytucja, na którą wydano certyfikat, nie dopełnia obowiązków nałożonych na nią przez niniejsze rozporządzenie lub jego przepisy wykonawcze.

Artykuł 16

Monitorowanie stosowania przepisów

1. Agencja prowadzi inspekcje standaryzacyjne w dziedzinach określonych przez art. 1 ust. 1, w celu monitorowania stosowania niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych przez narodowe władze lotnicze, i przedstawia sprawozdanie Komisji.
2. Agencja prowadzi kontrole techniczne w celu monitorowania skuteczności stosowania niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych, uwzględniając cele wymienione w art. 2.

3. Agencja jest konsultowana i przekazuje Komisji opinie w sprawie stosowania art. 10.
4. Metodyka prac Agencji przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 1, 2 i 3 będzie przedmiotem wymagań, które zostaną przyjęte zgodnie z procedurą powołaną w art. 54 ust. 2, z uwzględnieniem podstawowych zasad ustanowionych w art. 43 i 44.

Artykuł 17

Prace badawcze

1. Agencja może prowadzić i finansować prace badawcze w zakresie ściśle ograniczonym i związanym z poprawą działalności w swoim zakresie kompetencji, bez uszczerbku dla praw Wspólnoty.
2. Agencja koordynuje swoją działalność na polu prac badawczych i rozwoju z działaniami Komisji i Państw Członkowskich, tak by ich polityka i działania wzajemnie się wspierały.
3. Rezultaty prac badawczych, finansowanych przez Agencję, będą publikowane, z zastrzeżeniem, że nie zostały zaklasyfikowane jako poufne.

Artykuł 18

Stosunki międzynarodowe

1. Agencja udziela pomocy Wspólnocie i Państwom Członkowskim w ich stosunkach z państwami trzecimi, zgodnie z odpowiednim prawem Wspólnoty. W szczególności Komisja udziela pomocy w koordynowaniu przepisów i wzajemnym uznawaniu zezwoleń, potwierdzających należyte stosowanie przepisów.
2. Agencja może współpracować z władzami lotniczymi państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi, kompetentnymi w zakresie, określonym przez niniejsze rozporządzenie, w ramach umów o współpracy, zawartych z tymi organizacjami, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu.
3. Agencja udziela pomocy Państwom Członkowskim w przestrzeganiu ich zobowiązań międzynarodowych, w szczególności wynikających z Konwencji chicagowskiej.

SEKCJA II

STRUKTURA WEWNĘTRZNA

Artykuł 19

Status prawny, umiejscowienie, biura terenowe

1. Agencja jest organem Wspólnoty. Posiada osobowość prawną.
2. W każdym Państwie Członkowskim Agencja korzysta z pełnej zdolności do czynności prawnych, przyznawanych osobom prawnym przez prawo krajowe. Agencja może w szczególności nabywać lub zbywać mienie nieruchomości i ruchome oraz może być stroną w postępowaniu sądowym.
3. Agencja może otwierać swoje biura terenowe w Państwach Członkowskich, pod warunkiem wyrażenia przez nie zgody.
4. Agencję reprezentuje jej dyrektor wykonawczy.

Artykuł 20

Personel

1. Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich i przepisy przyjęte wspólnie przez instytucje Wspólnot Europejskie w celu zastosowania wymienionego regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, stosuje się do personelu Agencji, bez uszczerbku dla stosowania art. 33 niniejszego rozporządzenia wobec członków Komisji Odwoławczej.
2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 30, kompetencje nadane przez regulamin pracowniczy właściwemu organowi i przez warunki zatrudnienia innych pracowników, są wykonywane przez Agencję w stosunku do jej personelu.
3. Personel Agencji składa się ze ściśle ograniczonej liczby urzędników, przydzielonych lub przeniesionych przez Komisję lub Państwa Członkowskie do wypełniania zadań kierowniczych. Pozostały personel składa się z innych pracowników zatrudnionych przez Agencję jako osoby niezbędne do wykonania jej zadań.

Artykuł 21

Przywileje i immunitety

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich stosuje się w odniesieniu do Agencji.

Artykuł 22

Odpowiedzialność

1. Odpowiedzialność kontraktowa Agencji regulowana jest przepisami odpowiedniej umowy.
2. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy do rozstrzygnięcia spraw na podstawie klauzul arbitrażowych zawartych w umowie zawartej przez Agencję.

3. W przypadku odpowiedzialności pozakontraktowej, Agencja, zgodnie z zasadami ogólnymi wspólnymi dla praw Państw Członkowskich, wynagrodzi wszelkie szkody wyrządzone przez jej służby lub jej pracowników podczas wykonywania czynności służbowych.

4. Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sporach związanych z pokryciem szkód, określonych w ust. 3.

5. Odpowiedzialność osobista pracowników wobec Agencji regulowana jest przepisami, ustanowionymi w regulaminie pracowniczym lub odpowiednich warunkach zatrudnienia.

Artykuł 23

Publikacja dokumentów

1. Bez uszczerbku dla decyzji podjętych w oparciu o art. 290 Traktatu, następujące dokumenty publikowane są we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty:

- a) przegląd stanu bezpieczeństwa określony w art. 11 ust. 4;
- b) opinie kierowane do Komisji na podstawie art. 14 ust. 1;
- c) ogólne sprawozdanie roczne i program prac, określone w art. 24 ust. 2 lit. b) i c).

2. Usługi tłumaczy, wymagane do funkcjonowania Agencji, świadczy Centrum Tłumaczeń dla organów Unii Europejskiej.

Artykuł 24

Kompetencje zarządu

1. Agencja posiada zarząd.

2. Zarząd:

- a) mianuje dyrektora wykonawczego oraz, na jego wniosek zgodnie z art. 30, dyrektorów;
- b) przed dniem 31 marca każdego roku przyjmuje ogólne sprawozdanie Agencji za poprzedni rok i przesyła je do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Państw Członkowskich;
- c) przed dniem 30 września każdego roku i po otrzymaniu opinii Komisji, przyjmuje program prac Agencji na nadchodzący rok i przesyła go do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji i Państw Członkowskich; cytowany program pracy przyjmowany jest bez uszczerbku dla rocznej procedury budżetowej Wspólnoty i wspólnotowego programu legislacyjnego w odpowiednich obszarach bezpieczeństwa w lotnictwie;

- d) w porozumieniu z Komisją przyjmuje wytyczne w sprawie przydzielenia zadań certyfikacyjnych narodowym władzom lotniczym lub uprawnionym organom;
- e) ustala procedury do podejmowania decyzji przez dyrektora wykonawczego, określone w art. 43 i 44;
- f) wypełnia funkcje, odnoszące się do budżetu Agencji, wynikające z art. 48, 49 i 52;
- g) powołuje członków Komisji odwoławczej na podstawie art. 32;
- h) w porozumieniu z dyrektorem wykonawczym pełni funkcję dyscyplinarną wobec dyrektora wykonawczego i dyrektorów;
- i) wyraża opinie w sprawie zasad kosztów i opłaty, określonych w art. 53 ust. 1;
- j) uchwalać swój regulamin;
- k) decyduje o językoznawczych ustaleniach dotyczących Agencji;
- l) uzupełnia, w miarę potrzeb, zestaw dokumentów wymienionych w art. 23 ust. 1;
- m) ustala strukturę organizacyjną Agencji i przyjmuje politykę personalną Agencji.

3. Dyrekcja może doradzać dyrektorowi wykonawczemu w każdej sprawie, ściśle związanej ze strategią rozwoju bezpieczeństwa w lotnictwie, w tym z pracami badawczymi, zdefiniowanymi w art. 17.

4. Dyrekcja powołuje organ doradczy, złożony z zainteresowanych stron, którego opinii zasięga przed podjęciem decyzji na polach, określonych w ust. 2 lit. c), e), f) i l). Dyrekcja może również zadecydować o zasięgnięciu opinii organu doradczego w innych sprawach, określonych w ust. 2 i 3. Dyrekcja nie jest związana opinią organu doradczego.

Artykuł 25

Skład Dyrekcji

1. W skład dyrekcji wchodzi: po jednym przedstawicielu każdego Państwa Członkowskiego i jeden przedstawiciel Komisji. W tym celu każde Państwo Członkowskie i Komisja mianują członka dyrekcji, jak również zastępcę, który reprezentuje członka pod jego nieobecność. Czas trwania kadencji wynosi pięć lat. Kadencja ta jest odnawialna.

2. W miarę potrzeb, udział przedstawicieli europejskich państw trzecich i jego warunki ustala umowa określona w art. 55.

Artykuł 26

Przewodnictwo dyrekcji

1. Dyrekcja wybiera spośród swoich członków osoby dyrektora generalnego i zastępcy dyrektora generalnego. Zastępca dyrektora generalnego zastępuje dyrektora generalnego w stosunkach oficjalnych w przypadku, gdy dyrektor generalny nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków.
2. Kadencje dyrektora generalnego i zastępcy dyrektora generalnego wygasają wraz z odwołaniem każdego z nich ze składu dyrekcji. Pod warunkiem tego postanowienia, czas trwania kadencji dyrektora generalnego lub zastępcy dyrektora generalnego wynosi trzy lata. Kadencje te są odnawialne.

Artykuł 27

Posiedzenia

1. Posiedzenia dyrekcji zwoływane są przez jej dyrektora generalnego.
2. W obradach bierze udział dyrektor wykonawczy.
3. Dyrekcja odbywa rocznie co najmniej dwa posiedzenia zwykłe. Dodatkowo zbiera się na wniosek dyrektora generalnego lub na żądanie jednej trzeciej swoich członków.
4. Dyrekcja może zaprosić każdą osobę, której opinia może być interesująca, do uczestniczenia w posiedzeniu jako obserwator.
5. Członkom dyrekcji mogą, pod warunkiem przepisów regulaminu, asystować doradcy lub eksperci.
6. Usługi sekretariatu dyrekcji zapewnia Agencja.

Artykuł 28

Głosowanie

1. Bez uszczerbku dla postanowień art. 30 ust. 1, dyrekcja podejmuje decyzje większością głosów dwóch trzecich swoich członków. Na żądanie członka dyrekcji decyzje określone w art. 24 ust. 2 lit. k) podejmuje się jednomyślnie.
2. Każdy członek dysponuje jednym głosem. dyrektor wykonawczy Agencji nie głosuje. Pod nieobecność członka, do głosowania uprawniony jest jego zastępca.
3. Szczegółową procedurę głosowania określają przepisy regulaminu, w szczególności warunki, na jakich jeden z członków działa w imieniu innego członka, jak również, w miarę potrzeb, wszelkie wymagania odnośnie kworum,

Artykuł 29

Funkcje i kompetencje Dyrektora Wykonawczego

1. Agencja zarządzana jest przez dyrektora wykonawczego, który dysponuje pełną samodzielnością w wypełnianiu swoich zadań. Bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji Komisji i dyrekcji, dyrektor wykonawczy nie występuje o pomoc do jakiegokolwiek rządu lub innego organu ani nie pobiera od nich wytycznych.
2. Parlament Europejski lub Rada mogą wezwać dyrektora wykonawczego Agencji do przedstawienia sprawozdania z wykonania swoich zadań.
3. Dyrektor wykonawczy sprawuje następujące funkcje i dysponuje następującymi kompetencjami:
  - a) zatwierdza środki Agencji, określone w art. 13 i 15, w granicach określonych przez niniejsze rozporządzenie, jego przepisy wykonawcze i wszelkie inne stosowne przepisy prawne;
  - b) decyduje o przeprowadzeniu inspekcji i dochodzeń, przewidzianych w art. 45 i 46;
  - c) przydziela zadania certyfikacyjne Narodowym Władzom Lotniczym lub uprawnionym organom, zgodnie z wytycznymi, ustalonymi przez dyrekcję;
  - d) wypełnia wszelkie funkcje międzynarodowe i prowadzi współpracę techniczną z państwami trzecimi, wynikające z art. 18;
  - e) podejmuje wszelkie niezbędne kroki, w tym przyjmowanie wewnętrznych instrukcji administracyjnych i publikacja zawiadomień, w celu zapewnienia funkcjonowania Agencji zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
  - f) przygotowuje corocznie zarys ogólnego sprawozdania rocznego i przekazuje go dyrekcji;
  - g) wykonuje względem personelu kompetencje ustanowione w art. 20 ust. 2;
  - h) szacuje przychody i wydatki Agencji, wynikające z art. 48 oraz realizuje budżet, wynikający z art. 49;
  - i) przekazuje swoje kompetencje innym członkom personelu Agencji, pod warunkiem przepisów przyjętych zgodnie z procedurą określoną w art. 54 ust. 2;
  - j) podejmuje, za zgodą dyrekcji, decyzje dotyczącą otwierania biur terenowych w Państwach Członkowskich, zgodnie z art. 19 ust. 3.

Artykuł 30

Mianowanie wyższych urzędników

1. Dyrektor wykonawczy Agencji jest mianowany – na gruncie osiągnięć i udokumentowanych kompetencji oraz doświadczenia związanego z lotnictwem cywilnym – i odwoływany przez dyrekcję na wniosek Komisji. Dyrekcja podejmuje decyzję większością trzech czwartych głosów swoich członków.
2. Dyrektorowi wykonawczemu udziela pomocy jeden lub większa liczba dyrektorów. Jeśli dyrektor wykonawczy jest nieobecny lub niedysponowany, jego miejsce zajmuje jeden z dyrektorów.
3. Dyrektorzy Agencji mianowani są – na gruncie kwalifikacji zawodowych związanych z lotnictwem cywilnym – i odwoływani przez dyrekcję na wniosek dyrektora wykonawczego.
4. Kadencja dyrektora wykonawczego i dyrektorów wynosi pięć lat. Kadencja ta jest odnawialna.

Artykuł 31

Kompetencje Komisji odwoławczych

1. W ramach Agencji istnieje jedna lub więcej Komisji odwoławczych.
2. Komisja lub Komisje odwoławcze odpowiedzialne są za rozpatrywanie odwołań od decyzji, określonych w art. 35.
3. Komisja lub Komisje odwoławcze zbierają się według potrzeb. Liczbę Komisji odwoławczych i przydział obowiązków ustala Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 54 ust. 3.

Artykuł 32

Skład Komisji Odwoławczych

1. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego i dwóch innych członków.
2. Przewodniczący i dwaj członkowie posiadają zastępców, którzy reprezentują ich pod ich nieobecność.
3. Przewodniczący i dwaj członkowie oraz ich zastępcy mianowani są przez dyrekcję z listy zakwalifikowanych kandydatów, przyjętej przez Komisję.
4. W przypadku, gdy Komisja odwoławcza uzna, że wymaga tego natura odwołania, może do tego celu powołać dwóch dalszych członków z listy, wymienionej powyżej.

5. Kwalifikacje wymagane od członków każdej Komisji odwoławczej, kompetencje poszczególnych członków w fazie przygotowawczej do podjęcia decyzji i zasady głosowania ustala Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 54 ust. 3.

Artykuł 33

Członkowie Komisji odwoławczych

1. Kadencja członków Komisji odwoławczych, w tym przewodniczących i ich zastępców, wynosi pięć lat. Ich mandat jest odnawialny.
2. Członkowie Komisji odwoławczych są niezależni. Przy podejmowaniu swoich decyzji nie są związani żadnymi instrukcjami.
3. Członkowie Komisji odwoławczych nie mogą wypełniać żadnych innych obowiązków wobec Agencji. Funkcje członków Komisji odwoławczych mogą być funkcjami niepełnoetatowymi.
4. Członkowie Komisji odwoławczych nie mogą być wykluczeni ani z urzędu, ani z listy w trakcie swojej kadencji, o ile nie występują poważne podstawy do takiego usunięcia i Komisja, po uzyskaniu opinii dyrekcji, nie podejmie decyzji o takim skutku.

Artykuł 34

Wykluczenie i sprzeciw

1. Członkowie Komisji odwoławczych nie mogą brać udziału w jakimkolwiek postępowaniu odwoławczym, jeśli mają w nim interes osobisty lub jeśli wcześniej byli zaangażowani jako reprezentanci jednej ze stron postępowania albo jeśli uczestniczyli w podejmowaniu decyzji, stanowiącej przedmiot postępowania odwoławczego.
2. Jeżeli z jednego lub więcej powodów, wymienionych ust. 1 lub jakiegokolwiek innego powodu, członek Komisji odwoławczej uważa, że nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym, informuje o tym odpowiednio Komisję odwoławczą
3. Członkowie Komisji odwoławczych mogą być obiektem sprzeciwu każdej ze stron postępowania odwoławczego z każdego z powodów, wymienionych w ust. 1 albo podejrzenia o stronniczość. Sprzeciw nie jest dopuszczalny, jeśli po powiadomieniu o powodach sprzeciwu, strona postępowania odwoławczego wykonała krok proceduralny. Żaden sprzeciw nie może być oparty o obywatelstwo członka.
4. W przypadkach, określonych w ust. 2 i 3, Komisje odwoławcze decydują o podjęciu kroków bez udziału zainteresowanego członka.. Do celów podjęcia takiej decyzji zainteresowany członek zastępowany jest w Komisji odwoławczej przez swojego zastępcę.

Artykuł 35

Decyzje, od których przysługuje odwołanie

1. Odwołanie może być wniesione wobec decyzji Agencji, które zostało podjęte na mocy art. 15, 46 lub 53.
2. Odwołanie wniesione na mocy ust. 1, podanego powyżej, nie skutkuje zwieszeniem zaskarżonej decyzji. Agencja może jednak zawiesić zastosowanie zaskarżonej decyzji, jeśli uzna, że okoliczności na to pozwalają.
3. Odwołanie od decyzji, która nie kończy postępowania w stosunku do jednej ze stron, może być złożone tylko wraz z odwołaniem od ostatecznej decyzji, chyba, że decyzja ta przewiduje oddzielne odwoływanie.

Artykuł 36

Osoby uprawnione do odwołania

Każda osoba fizyczna lub prawna może odwołać się od decyzji, która jej dotyczy, lub od decyzji, która, mimo że ma formę decyzji dotyczącej innej osoby, dotyczy jej w sposób bezpośredni i szczególny. Strony postępowania mogą być stronami postępowania odwoławczego.

Artykuł 37

Termin i forma

Odwołanie, wraz z uzasadnieniem jego powodów, składane jest do Agencji w formie pisemnej w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia osoby zainteresowanej lub, w razie braku takiego zawiadomienia, od dnia, w którym posiadała ona taką wiedzę, stosownie do przypadku.

Artykuł 38

Rewizja wstępna

1. Jeżeli dyrektor wykonawczy uznaje odwołanie za dopuszczalne i zasadne, koryguje decyzję. Nie ma to zastosowania w przypadku, gdy wnoszący odwołanie jest stroną przeciwną w postępowaniu odwoławczym.
2. Jeżeli decyzja nie została skorygowana w ciągu jednego miesiąca od otrzymania uzasadnienia powodów odwołania, Agencja, na mocy drugiego zdania art. 35 ust. 2, bezzwłocznie podejmuje decyzję o przyjęciu wniosku albo o jego zawieszeniu, przekazując odwołanie do rozstrzygnięcia Komisji odwoławczej.

Artykuł 39

Rozpatrywanie odwołań

1. Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne, Komisja odwoławcza bada, czy odwołanie jest uzasadnione.

2. Komisja odwoławcza, badając odwołanie, działa szybko i sprawnie. Tak często, jak to jest niezbędne, wzywa strony postępowania odwoławczego do wnoszenia w terminie uwag dotyczących zgłoszenia, wydanych przez nie same, lub dotyczących komunikatów innych stron postępowania odwoławczego. Strony postępowania odwoławczego są uprawniona do przeprowadzania prezentacji słownych.

Artykuł 40

Decyzje w sprawie odwołań

Komisja odwoławcza może podjąć wszelkie kroki, które leżą w kompetencjach Agencji, lub przekazać do rozstrzygnięcia kompetentnego organu Agencji. Ten ostatni związany jest decyzją Komisji odwoławczej.

Artykuł 41

Postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości

1. Odwołanie od decyzji Komisji odwoławczej może być wniesione do Trybunału Sprawiedliwości na warunkach, ustanowionych w art. 230 Traktatu.

2. W przypadku, gdy Agencja uchyla się od podjęcia decyzji, postępowanie o niedopełnienie obowiązków może być wniesione do Trybunału Sprawiedliwości na warunkach, ustanowionych w art. 232 Traktatu.

3. Agencja zobowiązana jest do podjęcia niezbędnych środków, zgodnych z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 42

Apelacja bezpośrednia

Państwa Członkowskie i instytucje Wspólnoty mogą wnosić przed Trybunał Sprawiedliwości apelację bezpośrednią od decyzji Agencji.

SEKCJA III

METODY PRACY

Artykuł 43

Procedury opracowywania opinii, warunków technicznych certyfikacji i materiałów poradnikowych

1. Dyrekcja ustanawia, tak szybko, jak tylko możliwe po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, przejrzyste procedury wydawania opinii, warunków technicznych certyfikacji i materiałów poradnikowych, określonych w art. 13 lit. a) i b).

Procedury te:

- a) wykorzystują ekspertyzy dostępne władzom lotniczym Państw Członkowskich;
- b) w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne, wykorzystują właściwych ekspertów zainteresowanych stron;
- c) zapewniają, że Agencja publikuje dokumenty i szeroko konsultuje zainteresowane strony, zgodnie z harmonogramem i procedurą, która zobowiązuje Agencję do sporządzenia pisemnej odpowiedzi w procesie konsultacji.

2. Agencja, opracowując na podstawie art. 14 opinie, warunki techniczne certyfikacji i materiały poradnikowe, przeznaczone do stosowania w Państwach Członkowskich, ustala procedurę konsultowania Państw Członkowskich. W tym celu może utworzyć grupę roboczą, do której każde Państwo Członkowskie uprawnione jest do oddelegowania eksperta.

3. Środki, określone w art. 13 lit. a) i b) oraz procedura ustanowiona na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, publikowane są w oficjalnym wydawnictwie Agencji.

4. Procedury specjalne ustanawiane są w celu podjęcia przez Agencję niezwłocznego działania w odpowiedzi na problemy bezpieczeństwa i w celu powiadomienia zainteresowanych stron o działaniach, które muszą podjąć.

Artykuł 44

Procedury podejmowania decyzji

1. Dyrekcja ustanawia przejrzyste procedury podejmowania decyzji, przewidzianych w art. 13 lit. c).

Procedury te:

- a) zapewniają wysłuchanie osób fizycznych lub prawnych, do których decyzja jest kierowana, oraz wszelkich innych stron, których dotyczy ona w sposób bezpośredni i szczególny;
- b) zapewniają doręczenie decyzji osobie fizycznej lub prawnej i jej opublikowanie;

c) zapewniają powiadomienie osoby fizycznej lub prawnej, do których decyzja jest kierowana, oraz wszystkich innych stron postępowania, o środkach prawnych przysługujących tej osobie na podstawie niniejszego rozporządzenia;

d) zapewniają, że decyzja ta zawiera uzasadnienie.

2. Dyrekcja ustanawia również procedury, określające warunki, na których decyzje są doręczane, uwzględniając należycie procedurą odwoławczą.

3. Procedury specjalne ustalane są w celu podjęcia przez Agencję niezwłocznego działania w reakcji na problemy bezpieczeństwa i powiadomienia zainteresowanych stron o działaniach, które muszą podjąć.

Artykuł 45

Inspekcje Państw Członkowskich

1. Bez uszczerbku dla stosownych kompetencji, nadanych Komisji przez Traktat, Agencja udziela pomocy Komisji w monitorowaniu stosowania niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych, poprzez prowadzenie inspekcji standaryzacyjnych właściwych władz Państw Członkowskich, wymienionych w art. 16 ust. 1. Urzędnicy uprawnieni na podstawie niniejszego Rozporządzenia oraz władze narodowe są zatem upoważnione, zgodnie z przepisami prawa odnośnego Państwa Członkowskiego, do:

a) badania odnośnej dokumentacji, danych, procedur i wszelkich innych materiałów, odnoszących się do zapewnienia poziomu bezpieczeństwa w lotnictwie, zgodnych z niniejszym rozporządzeniem;

b) wykonania kopii lub pobrania próbek takiej dokumentacji, danych, procedur i wszelkich innych materiałów;

c) żądania udzielenia ustnych wyjaśnień na miejscu;

d) wizytowania wszelki odnośnych obiektów, terenów i środków transportu.

2. Urzędnicy Agencji, autoryzowani do celów tych inspekcji, wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego zezwolenia, określającego przedmiot, cel inspekcji i datę jej rozpoczęcia. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed inspekcją, Agencja informuje zainteresowane Państwo Członkowskie o inspekcji i o tożsamości autoryzowanych urzędników.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie poddaje się takim inspekcjom i zapewnia, by zainteresowane organy i osoby również poddały się inspekcjom.

4. Jeśli inspekcja, prowadzona zgodnie z warunkami niniejszego artykułu, pociąga za sobą konieczność inspekcji przedsiębiorstwo lub grupy przedsiębiorstw, stosuje się przepisy art. 46. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo sprzeciwia się takiej inspekcji, zainteresowane Państwo

Członkowskie dostarcza niezbędnej pomocy autoryzowanym urzędnikom Agencji w celu umożliwienia przeprowadzenia inspekcji.

5. Raporty, sporządzone zgodnie z tym artykułem, zostają udostępnione w oficjalnym języku lub językach Państwa Członkowskiego, w którym inspekcja miała miejsce.

Artykuł 46

Kontrola przedsiębiorstwa

1. Agencja może, stosując art. 15, przeprowadzić samodzielnie lub wyznaczyć narodowe władze lotnicze lub uprawniony organ do przeprowadzenia wszelkich niezbędnych kontroli przedsiębiorstw. Kontrole prowadzone są w zgodzie z przepisami prawa Państw Członkowskich, w którym są przeprowadzane. W tym celu osoby, autoryzowane zgodnie z tym rozporządzeniem, upoważnione są do:

- a) badania odnośnej dokumentacji, danych, procedur i wszelkich innych materiałów, związanych z realizacją zadań Agencji;
- b) wykonania kopii lub pobrania próbek takiej dokumentacji, danych, procedur i wszelkich innych materiałów;
- c) żądania udzielenia ustnych wyjaśnień na miejscu;
- d) wizytowania wszelki odnośnych obiektów, terenów i środków transportu.

2. Osoby autoryzowane do celów tych kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego zezwolenia, określającego przedmiot i cel inspekcji.

3. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed inspekcją, Agencja informuje zainteresowane Państwo Członkowskie, na którego terytorium inspekcja ma być przeprowadzona, o inspekcji i o tożsamości autoryzowanych urzędników. Na żądanie Agencji urzędnicy zainteresowanego Państwa Członkowskiego udzielają pomocy autoryzowanym urzędnikom przy wykonywaniu ich zadań.

Artykuł 47

Przejrzystość i komunikowanie

1. W trakcie rozpatrywania wniosków o dostęp do posiadanych dokumentów Agencja podlega rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001.

2. Agencja może z własnej inicjatywy wydawać komunikaty na tematy, związane ze swoimi zadaniami. Agencja w szczególności zapewnia, aby, poza publikacjami, wymienionymi w art. 43 ust. 3, opinia publiczna i każda zainteresowana strona szybko otrzymywała obiektywne, pewne i łatwo zrozumiałe informacje, odnoszące się do jej pracy.

3. Dyrekcja ustala praktyczne zasady stosowania ust. 1 i 2.
4. Każda osoba fizyczna lub prawna uprawniona jest do zwrócenia się na piśmie do Agencji w dowolnym języku, określonym w art. 314 Traktatu. Ma prawo do otrzymania odpowiedzi w tym samym języku.

SEKCJA IV

WYMOGI FINANSOWE

Artykuł 48

Budżet

1. Przychody Agencji składają się z:
  - a) wpłat Wspólnoty i europejskich państw trzecich, z którymi Wspólnota zawarła umowy, określone w art. 55;
  - b) opłat wnoszonych przez patentów, występujących o certyfikaty i zezwolenia i ich posiadaczy; oraz
  - c) opłat za publikacje, kształcenie i wszelkie inne usługi, świadczone przez Agencję.
2. Wydatki Agencji składają się z kosztów osobowych, administracyjnych, infrastrukturalnych i operacyjnych.
3. Dyrektor wykonawczy opracowuje prognozę przychodów i wydatków Agencji na następny rok budżetowy i przesyła go dyrekcji wraz z planem działalności gospodarczej.
4. Dochody i wydatki bilansują się.
5. Najpóźniej do dnia 31 marca dyrekcja przyjmuje założenia planu, w tym prowizoryczny plan działalności gospodarczej, któremu towarzyszy wstępny program pracy, i przesyła je Komisji oraz państwom, z którymi Wspólnota zawarła umowy, określone w art. 55.

Na podstawie budżetu wstępnego Komisja uchwała odpowiednie założenia do preliminarza budżetu ogólnego Unii Europejskiej, które przedkłada Radzie na podstawie art. 272 Traktatu. Przestrzegany powinien być zakres zatwierdzonej prognozy budżetowej Wspólnoty na następne lata.

Po otrzymaniu budżetu wstępnego, państwa określone w pierwszym akapicie, uchwalą swoje własne preliminarze budżetowe.

6. Po przyjęciu budżetu ogólnego przez władze budżetowe, dyrekcja przyjmuje ostateczny budżet i program pracy Agencji, dostosowując w miarę potrzeb do wkładu Wspólnoty. Dyrekcja przesyła je niezwłocznie Komisji i władzom budżetowym.

7. Wszelkie zmiany budżetu, w tym planu działalności gospodarczej, wymagają przestrzegania procedury, określonej w ust. 5.

Artykuł 49

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Dyrektor wykonawczy wykonuje budżet Agencji.
2. Kontrolę wszystkich zobowiązań i ich płatności oraz kontrolę istnienia i ściągania wszystkich należności Agencji prowadzi kontroler finansowy Komisji.
3. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku dyrektor wykonawczy przesyła Komisji, dyrekcji i Trybunałowi Obrachunkowemu szczegółowe sprawozdanie ze wszystkich dochodów i wydatków w poprzednim roku budżetowym.

Trybunał Obrachunkowy bada to sprawozdanie zgodnie z art. 248 Traktatu. Trybunał Obrachunkowy publikuje co roku sprawozdanie z działalności Agencji.

4. Parlament Europejski, działając zgodnie z zaleceniem Rady, udziela absolutorium dyrektorowi wykonawczemu Agencji w zakresie wykonania budżetu.

Artykuł 50

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych działań bezprawnych stosuje się bez ograniczeń przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r., dotyczące dochodzeń prowadzonych przez europejskie Biuro Zapobiegania Nadużyciom (OLAF)⁸.

2. Agencja przystępuje do Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r., dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez europejskie Biuro Zapobiegania Nadużyciom (OLAF)⁹ i niezwłocznie wyda właściwe przepisy dotyczące wszystkich pracowników Agencji.

3. Decyzje dotyczące finansowania oraz umów o stosowaniu i wynikających z nich instrumentów prawnych wyraźnie zastrzegają, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą przeprowadzić, jeśli jest to konieczne, kontrole na miejscu u odbiorców funduszy Agencji i agend, odpowiedzialnych za ich rozdział.

---

⁸ Dz.U. L 136 z 31.05.1999, str. 1.

⁹ Dz.U. L 136 z 31.05.1999, str. 15.

Artykuł 51

Ocena

1. W ciągu trzech lat od dnia podjęcia obowiązków przez Agencję oraz co pięć lat w okresie późniejszym, dykcja zleci przeprowadzenie niezależnej zewnętrznej oceny stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Kontrola bada efektywność wypełniania przez Agencję swoich zadań. Kontrola oceni także wpływ niniejszego rozporządzenia, Agencji i jej metod pracy na ustanowienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym. Kontrola bierze pod uwagę punkt widzenia udziałowców, zarówno na poziomie europejskim jak i narodowym.
3. Dykcja otrzymuje rezultaty oceny i przesyła Komisji propozycje, dotyczące zmian w niniejszym rozporządzeniu, Agencji i jej metodach pracy. Komisja może je przesłać, zarówno z opinią własną, jak i odpowiednimi propozycjami, do Parlamentu Europejskiego i do Rady. Jeśli jest to konieczne, powinien być dołączony plan działań z harmonogramem. Zarówno wyniki oceny, jak i jej zalecenia, podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 52

Przepisy finansowe

Dykcja, po otrzymaniu zgody Komisji i opinii Trybunału Obrachunkowego, przyjmuje regulamin finansowy Agencji, który określa w szczególności procedurę używaną do sporządzenia i wykonywania budżetu Agencji, zgodnie z art. 142 regulaminu finansowego, odnoszącego się do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Artykuł 53

Regulamin prowizji i opłat

1. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 54 ust. 3 i po konsultacji z dykcją, przyjmuje regulamin prowizji i opłat.
2. Regulamin prowizji i opłat ustala w szczególności czynności, za które prowizje i opłaty są wymagane na podstawie art. 48 ust. 1, kwotę prowizji i opłat oraz sposób ich regulowania.
3. Prowizje i opłaty pobiera się za:
  - a) wydanie i wznowienie certyfikatów, jak również związane z tym funkcje stałego nadzoru;
  - b) świadczenie usług; powinny one odzwierciedlać rzeczywisty koszt każdego świadczenia;
  - c) wszczynanie odwołań.

Wszelkie prowizje i opłaty wyrażane są i regulowane w euro.

4. Kwotę prowizji i opłat ustala się na takim poziomie, by zapewnić, aby związany z nimi przychód był w szczególności wystarczający do pokrycia pełnego kosztu wykonanych usług.

Wpłata, określona w art. 48 ust. 1, może pokrywać, w okresie przejściowym, dobiegającym końca dnia 31 grudnia czwartego roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wydatki wiążące się z początkową fazą działalności Agencji. W zgodzie z procedurą, ustanowioną w art. 54 ust. 3, okres ten może być w razie potrzeby przedłużony o nie więcej niż jeden rok.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 54

Komitet

1. Komisji udziela pomocy Komitet.

2. W przypadku, gdy powołuje się niniejszy ustęp, stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy art. 8 tej decyzji.

3. W przypadku, gdy powołuje się niniejszy ustęp, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy art. 8 tej decyzji.

Okres, ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na jeden miesiąc.

4. W przypadku, gdy powołuje się niniejszy ustęp, stosuje się art. 6 decyzji 1999/468/WE.

Przed podjęciem decyzji, Komisja zasięga opinii Komitetu, określonego w ust. 1 niniejszego artykułu.

Okres, ustanowiony w art. 6 lit. b) decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

W przypadku, gdy decyzja Komisji zaskarżona jest przed Radą przez Państwo Członkowskie, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może w okresie trzech miesięcy podjąć inną decyzję.

5. Komitet uchwała swój regulamin.

Artykuł 55

Uczestnictwo europejskich państw trzecich

Agencja otwarta jest na uczestnictwo europejskich państw trzecich, które są stronami Konwencji chicagowskiej i które zawarły porozumienia ze Wspólnotą Europejską, według których przyjęły i stosują przepisy Wspólnoty na polu określonym przez niniejsze rozporządzenie i jego przepisy wykonawcze.

Na podstawie odnośnych postanowień tych umów opracowane zostaną porozumienia, które, między innymi, określą rodzaj i zakres oraz szczegółowe zasady uczestnictwa tych państw w pracach Agencji, w tym dotyczące wkładu finansowego i personelu.

Artykuł 56

Rozpoczęcie działalności Agencji

1. Agencja podejmuje zadania certyfikacyjne, spoczywające na niej na podstawie art. 15, od dnia 28 września 2003 r. Do tego dnia Państwa Członkowskie kontynuują wprowadzanie w życie odpowiedniego ustawodawstwa i przepisów.

2. W trakcie dodatkowego okresu przejściowego 42 miesięcy od dnia określonego w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą kontynuować wydawanie certyfikatów i zezwoleń na zasadzie odstępstwa od postanowień art. 5, 6, 9 i 15, zgodnie z warunkami określonymi przez Komisję w przepisach wykonawczych, przyjętych do ich stosowania. Jeżeli w tych ramach Państwa Członkowskie wydają certyfikaty w oparciu o certyfikaty wydane przez państwa trzecie, przepisy wykonawcze Komisji biorą pod wnikliwą uwagę zasady, ustanowione w art. 9 ust. 2 lit. b) i c).

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 43, do czasu przyjęcia zasadniczych wymogów zgodnych z art. 7, realizacja analogicznych zadań przez Agencję może odbywać się w oparciu o metody pracy, uzgodnione przez wspólne władze lotnicze.

Artykuł 57

Uchylenie

1. Dyrektywa 80/51/EWG i załącznik II do rozporządzenia (EWG) nr 3922/91 tracą moc z dniem 28 września 2003 r.

2. Przepisy art. 8 stosują się do wyrobów, części i wyposażenia, instytucji i osób które były certyfikowane zgodnie z przepisami, określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 58

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwadzieścia dni po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 5 i 6 stosuje się od dat, podanych w przepisach wykonawczych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2002 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. FISCHER BOEL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Podstawowe wymogi zdatności do lotu, określone w art. 5

1. Integralność wyrobu: integralność wyrobu powinna być zapewniona we wszystkich przewidywanych stanach lotu przez cały okres operacyjnej trwałości statku powietrznego. Zgodność ze wszystkimi wymogami powinna być wykazana za pomocą ocen lub analiz, popartych, w miarę potrzeb, próbami.
  - 1.a. Konstrukcja i materiały: integralność konstrukcji powinna być zagwarantowane dla całej, i wystarczająco ponad nią, eksploatacyjnej obwiedni obciążeń statku powietrznego, w tym jego systemu napędu, i zachowana przez okres operacyjnej trwałości statku powietrznego.
    - 1.a.1. Wszystkie części statku powietrznego, których uszkodzenie może obniżyć integralność konstrukcyjną, powinny odpowiadać wymienionym warunkom bez szkodliwego odkształcenia lub uszkodzenia. Dotyczy to wszystkich elementów o istotnej dla ograniczeń masie i znaczeniu.
      - 1.a.1.a. Powinny być rozważone wszystkie kombinacje obciążenia, których wystąpienie jest racjonalnie oczekiwane w zakresie, i wystarczająco ponad zakres, zmian masy, wędrówki środka ciężkości, eksploatacyjnej obwiedni obciążeń i trwałości operacyjnej statku powietrznego. Zalicza się do nich obciążenia, wywołane podmuchami wiatru, manewrami, utrzymywaniem zwiększonego ciśnienia, systemami wychylania powierzchni, sterowania i napędu, zarówno w trakcie lotu, jak i na ziemi.
      - 1.a.1.b. Powinny być rozważone obciążenia i możliwe uszkodzenia, wywołane awaryjnym lądowaniem na lądzie lub na wodzie.
      - 1.a.1.c. Powinny być uwzględnione efekty dynamiczne w odniesieniu do reakcji konstrukcji na te obciążenia.
    - 1.a.2. Statek powietrzny powinien być wolny od wszelkiej niestateczności aeroelastycznej i nadmiernych drgań.
    - 1.a.3. Procesy produkcyjne i materiały użyte w konstrukcji statku powietrznego powinny skutkować znanymi i powtarzalnymi własnościami konstrukcyjnymi. Powinny być uwzględnione wszelkie zmiany własności materiałów, związane ze środowiskiem naturalnym eksploatacji, mające znaczenie dla ich własności eksploatacyjnych.
    - 1.a.4. Efekty obciążeń okresowo zmiennych, degradacji przez środowisko naturalne, przypadkowego lub ukrytego źródła uszkodzeń, nie mogą obniżać poziomu integralności strukturalnej poniżej akceptowalnego poziomu wytrzymałości szczałkowej. Wszelkie niezbędne pod tym względem instrukcje, dotyczące zapewnienia nieprzerwanej zdatności do lotu, winny być podane do wiadomości.

- 1.b. Napęd: integralność systemu napędowego (tj. silnika, oraz, w miarę potrzeby, śmigła) powinna być wykazana dla całej, i wystarczająco ponad nią, eksploatacyjnej obwiedni obciążeń systemu napędowego, i zachowana przez okres operacyjnej trwałości systemu napędowego.
  - 1.b.1. System napędowy powinien wytwarzać, w ramach określonych limitów, ciąg lub moc, oczekiwaną od niego we wszystkich wymaganych stanach lotu, z uwzględnieniem warunków i oddziaływań środowiska naturalnego.
  - 1.b.2. Proces produkcyjny i materiały użyte w konstrukcji systemu napędowego powinny skutkować znanym i powtarzalnym zachowaniem konstrukcji. Powinny być uwzględnione wszelkie zmiany własności materiałów, związane ze środowiskiem naturalnym eksploatacji, mające znaczenie dla ich własności eksploatacyjnych.
  - 1.b.3. Efekty obciążeń okresowo zmiennych, degradacji przez środowisko naturalne i eksploatację oraz wynikające z tego możliwe uszkodzenia części, nie mogą redukować integralności systemu napędowego poniżej akceptowanego poziomu. Wszelkie niezbędne pod tym względem instrukcje, dotyczące zapewnienia nieprzerwanej zdolności do lotu, winny być podane do wiadomości.
  - 1.b.4. Wszelkie niezbędne instrukcje, informacje i wymagania względem bezpieczeństwa i prawidłowego współdziałania pomiędzy systemem napędowym i statkiem powietrznym, powinny być podane do wiadomości.
- 1.c. Systemy i instalacje
  - 1.c.1. Statek latający nie może mieć cech konstrukcyjnych ani detali, o których doświadczenie świadczy, że są niebezpieczne.
  - 1.c.2. Statek powietrzny, w tym jego systemy, instalacje i wyposażenie wymagane przez certyfikat typu lub wymogi eksploatacyjne, powinien funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem we wszystkich przewidywalnych warunkach dla całej, i wystarczająco ponad nią, eksploatacyjnej obwiedni obciążeń statku powietrznego, uwzględniając należycie warunki eksploatacji systemów, instalacji i wyposażenia, związane ze środowiskiem naturalnym. Inne systemy, instalacje i wyposażenia nie wymagane przez certyfikat typu lub wymogi eksploatacyjne, działając prawidłowo lub nieprawidłowo, nie mogą redukować bezpieczeństwa ani wpływać negatywnie na sprawne funkcjonowanie wszelkich innych systemów, instalacji i wyposażenia. Systemy, instalacje i wyposażenie powinny nadawać się do użytku bez potrzeby wykorzystywania nadmiernych umiejętności lub siły.
  - 1.c.3. Systemy, instalacje i związane z nimi wyposażenie statku powietrznego, rozpatrywane osobno i we wzajemnych relacjach, powinny być zaprojektowane w taki sposób, by jakkolwiek stan uszkodzenia niszczącego nie wynikał z pojedynczego uszkodzenia, którego prawdopodobieństwo zajścia wykazano jako

wyjatkowo niskie, a odwrotna zależność musi zachodzić pomiędzy prawdopodobieństwem zajścia uszkodzenia a intensywnością jego skutków dla statku powietrznego i osób na jego pokładzie. Wobec powyższego kryterium pojedynczego uszkodzenia przyjmuje się, że wymagalna poprawka powinna być przyjęta dla wielkości i ogólnej konfiguracji statku powietrznego i że może to uniemożliwić spełnienie kryterium pojedynczego uszkodzenia przez niektóre części i systemy śmigłowca i małego samolotu.

- 1.c.4. Informacje, konieczne do bezpiecznego przebiegu lotu i informacje dotyczące warunków niebezpiecznych, winny być zapewnione załodze lub personelowi obsługi, stosownie do przypadku, w sposób jasny, zwięzły i jednoznaczny. Systemy, instalacje i przyrządy sterownicze, w tym znaki i zawiadomienia, winny być zaprojektowane i rozmieszczone w taki sposób, by zminimalizować błędy, które mogą przyczynić się do spowodowania niebezpieczeństwa.
- 1.c.5. W projekcie powinny być uwzględnione środki ostrożności, które minimalizują zagrożenie dla statku powietrznego i osób na jego pokładzie przez racjonalnie prawdopodobne zagrożenia, zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz statku powietrznego, w tym zabezpieczenie przed prawdopodobieństwem znacznego uszkodzenia lub zakłócenia funkcjonowania jakiegokolwiek wyposażenia statku powietrznego.
- 1.d. Nieprzerwana zdatność do lotu
  - 1.d.1. Powinny być ustanowione instrukcje, służące zapewnianiu, by standardy zdatności do lotu certyfikatu typu były zagwarantowane przez okres operacyjnej trwałości statku powietrznego.
  - 1.d.2. Powinny być zabezpieczone środki, umożliwiające kontrole, regulacje, smarowanie, wymontowanie lub wymianę części i wyposażenia, niezbędne do zapewnienia nieprzerwanej zdatności do lotu
  - 1.d.3. Instrukcje zachowania nieprzerwanej zdatności do lotu muszą mieć formę podręcznika lub podręczników, w zależności od ilości danych, które mają zawierać. Podręczniki powinny zawierać informacje o remontach i naprawach, informacje o obsłudze, procedury wykrywania usterek i kontroli, w formacie, który zapewnia ich przejrzysty układ.
  - 1.d.4. Instrukcje zachowania nieprzerwanej zdatności do lotu powinny zawierać ograniczenia zdatności do lotu, ustalające z góry każdy obowiązkowy czas wymiany, odstępy między kontrolami i odpowiednią procedurę kontrolną.
2. Aspekty użytkowania wyrobu pod kątem zdatności do lotu

- 2.a. Poniższe musi być wykazane na potwierdzenie, że dotrzymano starań w celu zagwarantowania satysfakcjonującego poziomu bezpieczeństwa w stosunku do znajdujących się na pokładzie i na ziemi w trakcie eksploatacji wyrobu:
  - 2.a.1. Powinien być ustanowiony sposób eksploatacji, do której statek powietrzny jest dopuszczony, oraz ograniczenia i informacje konieczne do bezpiecznej eksploatacji, w tym ograniczenia środowiskowe i osiągowie.
  - 2.a.2. Statek powietrzny powinien umożliwiać bezpieczne sterowanie i manewry przy wszystkich oczekiwanych warunkach lotu, w tym po awarii jednego lub, jeśli stosowne, większej liczby systemów napędowych. Należy uwzględnić siły pilota, środowisko kabiny pilota, obciążenie pilota i inne czynniki ludzkie, odnoszące się do fazy lotu i czasu jego trwania.
  - 2.a.3. Powinno być umożliwione łagodne przejście z jednej fazy lotu do drugiej bez wymagania wyjątkowych umiejętności pilotażowych, czujności, siły lub obciążenia, we wszystkich prawdopodobnych warunkach eksploatacji.
  - 2.a.4. Statek powietrzny powinien wykazywać się taką statecznością, która gwarantuje, że wymagania oczekiwane od pilota nie są nadmierne, biorąc pod uwagę fazę lotu i jej długość.
  - 2.a.5. Powinny być ustanowione procedury w przypadkach normalnej eksploatacji, uszkodzenia i awaryjne.
  - 2.a.6. Powinny być zapewnione ostrzeżenia lub inne środki zapobiegawcze, służące zapobieganiu przekroczenia normalnej obwiedni obciążeń, właściwej dla danego typu.
  - 2.a.7. Charakterystyki statku powietrznego i jego systemów powinny umożliwiać bezpieczny powrót z ekstremów obwiedni obciążeń, które mogą zostać napotkane.
- 2.b. Ograniczenia eksploatacyjne i inne informacje, konieczne do bezpiecznej eksploatacji, powinny być udostępnione członkom załogi.
- 2.c. Eksploatacja wyrobu powinna być zabezpieczona przed niebezpieczeństwami, wynikającymi z niesprzyjających warunków zewnętrznych i wewnętrznych, w tym z warunków, wynikających ze środowiska naturalnego.
  - 2.c.1. W szczególności żadne warunki niebezpieczne nie mogą nastąpić w wyniku zetknięcia z takimi zjawiskami, jak niesprzyjające warunki atmosferyczne, wyładowanie atmosferyczne, zderzenie z ptakiem, strefy promieniowania wysokiej częstotliwości, ozon, a także innych, racjonalnie oczekiwanych podczas eksploatacji produktu.

- 2.c.2. Przedział pasażerski powinien zapewniać pasażerom stosowne warunki przewozu i właściwą ochronę przed wszelkimi oczekiwanymi niebezpieczeństwami, wynikającymi z eksploatacji w locie lub stanowiącymi rezultat sytuacji awaryjnych, w tym zagrożenie pożarem, dymem, toksycznym gazem i gwałtowną dekompresją. Powinny być uwzględnione środki, dające pasażerowi wszelkie racjonalne szanse uniknięcia poważnych obrażeń i zapewniające szybką ewakuację ze statku powietrznego i dające ochronę przed skutkiem sił hamowania w przypadku lądowania awaryjnego na ziemi lub na wodzie. Wyraźne i jednoznaczne sygnały lub ogłoszenia powinny być w razie konieczności zapewnione w celu poinstruowania pasażerów o odpowiednim bezpiecznym zachowaniu i lokalizacji wyposażenia ratunkowego. Wymagane wyposażenie ratunkowe powinno być łatwo dostępne.
- 2.c.3. Przedział załogi powinien być zorganizowany w celu ułatwienia eksploatacji w locie, w tym wyposażony w środki zapewniające świadomość sytuacyjną oraz zarządzanie w każdej oczekiwanej sytuacji i podczas zagrożeń. Środowisko przedziału załogi nie może zagrozić zdolności załogi do wypełniania obowiązków, a konstrukcja powinna być taka, aby uniknąć wzajemnych zakłóceń podczas eksploatacji i pomyłki w użyciu przyrządów kontrolnych.
3. Instytucje (w tym osoby fizyczne, wykonujące projektowanie, produkcję lub obsługę).
- 3.a. Zezwolenie dla instytucji powinno być udzielone po spełnieniu następujących warunków:
- 3.a.1. Instytucja powinna posiadać wszelkie środki, niezbędne do zakresu prac. Do środków tych należą, ale nie są do nich ograniczone, następujące: urządzenia, personel, wyposażenie, narzędzia i materiały, dostęp do odnośnej dokumentacji i zasobów danych;
- 3.a.2. Instytucja powinna wdrożyć i utrzymywać system zarządzania, zapewniający zgodność z zasadniczymi wymogami zdatności do lotu, i nieprzerwanie doskonalić ten system;
- 3.a.3. Instytucja powinna ustanowić, jeśli jest to niezbędne, porozumienia z innymi, odnośnymi instytucjami, w celu zapewnienia nieprzerwanej zgodności z zasadniczymi wymogami zdatności do lotu;
- 3.a.4. Instytucja powinna ustanowić system raportowania o zdarzeniach i/lub system obsługowy, który powinien być wykorzystywany przez system zarządzania, wymieniony w pkt. 3.a.2 i uwzględniony w porozumieniach wymienionych w pkt. 3.a.3, w celu współdziałania w zapewnieniu nieprzerwanego doskonalenia bezpieczeństwa wyrobów;
- 3.b. W przypadku instytucji szkolenia obsługi nie stosuje się wymogów, wyszczególnionych w pkt. 3.a.3 i 3.a.4.

ZAŁĄCZNIK II

Statek powietrzny, powołany w art. 4 ust. 2

Statkami powietrznymi, do których nie stosuje się art. 4 ust. 1, są statki powietrzne, dla którym certyfikat typu lub certyfikat zdatności do lotu nie został wydany na mocy niniejszego rozporządzenia i jego przepisów wykonawczych i które spełniają wymogi jednej z następujących kategorii:

- a) statki powietrzne, posiadające wyraźne odniesienie historyczne, związane z:
  - (i) udziałem w znaczącym wydarzeniu historycznym; lub
  - (ii) istotnym krokiem w rozwoju lotnictwa; lub
  - (iii) istotną rolą, odgrywaną w siłach zbrojnych Państwa Członkowskiego;oraz spełniające jedno lub więcej z poniższych kryteriów:
  - (i) początkowy projekt uznany jest za mający ponad 40 lat;
  - (ii) jego produkcja została zakończona co najmniej 25 lat wcześniej;
  - (iii) mniej niż 50 statków powietrznych tej samej konstrukcji podstawowej zarejestrowanych jest jeszcze w Państwach Członkowskich;
- b) statki powietrzne, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów próbnych, eksperymentalnych lub naukowych, i możliwe do produkowania w bardzo niewielkiej liczbie;
- c) statki powietrzne, których co najmniej 51% zbudowane zostało przez amatora lub niedochodowe stowarzyszenie amatorów, do ich własnych celów i bez żadnego celu komercyjnego;
- d) statki powietrzne, których projekt początkowy był przeznaczony wyłącznie do celów wojskowych;
- e) samoloty, posiadające nie więcej niż dwa miejsca, prędkość przeciągnięcia lub minimalną w locie ustalonym w konfiguracji do lądowania nie przekraczającą 35 węzłów prędkości wzorcowanej (CAS) i maksymalną masę startową (MTOM) nie większą, niż:
  - (i) 300 kg dla samolotu lądowego, jednomiejscowego; lub
  - (ii) 450 kg dla samolotu lądowego, dwumiejscowego; lub

- (iii) 330 kg dla amfibii lub wodnosamolotu jednomiejscowego; lub
- (iv) 495 kg dla amfibii lub wodnosamolotu dwumiejscowego, zapewniając, że w przypadku, gdy eksploatowany jest zarówno jako wodnosamolot i samolot lądowy, spełnia oba właściwe ograniczenia maksymalnej masy startowej (MTOM);
- f) „szybowce” o masie konstrukcji mniejszej niż 80 kg, jeśli są jednomiejscowe, lub 100 kg, jeśli są dwumiejscowe, w tym wynoszone nożnie;
- g) bezpilotowe statki powietrzne o masie operacyjnej mniejszej niż 150 kg;
- h) wszelkie inne statki powietrzne o masie całkowitej mniejszej niż 70 kg.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 295/91

z dnia 4 lutego 1991 r.

ustanawiające wspólne zasady systemu odszkodowań dla pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład w regularnych przewozach lotniczych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

środki liberalizacyjne przyjęte przez Radę w lipcu 1990 r. stanowią dalszy krok w kierunku w pełni rozwiniętej wspólnej polityki transportu lotniczego;

wymagane są wspólne działania w dziedzinie ochrony interesów użytkowników transportu lotniczego w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju ze względu na radykalnie zmieniające się środowisko, w którym przewoźnicy lotniczy muszą prowadzić działalność;

obecna praktyka w dziedzinie odszkodowań za odmowę przyjęcia na pokład znacznie się różni u przewoźników lotniczych;

minimalne wspólne standardy w dziedzinie odszkodowań za odmowę przyjęcia na pokład powinny zapewnić utrzymanie jakości usług przewoźników lotniczych w kontekście wzrostu konkurencji;

przewoźnik lotniczy powinien być zobowiązany do ustanowienia zasad dotyczących przyjęcia na pokład w przypadku lotu o zawyżonej liczbie rezerwacji;

w przypadku odmowy przyjęcia na pokład powinny zostać określone prawa pasażerów

przewoźnicy lotniczy powinni być zobowiązani do wypłaty odszkodowania i świadczenia dodatkowych usług pasażerom, którym odmówiono przyjęcia na pokład;

pasażerowie powinni zostać jasno poinformowani o mających zastosowanie zasadach,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustala minimalne wspólne zasady obowiązujące w przypadku, gdy pasażerom odmawia się wstępu na lot o zawyżonej liczbie rezerwacji, na który posiadają ważny bilet oraz potwierdzoną rezerwację przy odlocie z portu lotniczego znajdującego się na

---

¹ Dz.U. nr C 129 z 24.05.1990 str. 15.

² Dz.U. nr C 19 z 28.01.1991.

³ Dz.U. nr C 31 z 6.02.1991.

terytorium Państwa Członkowskiego, na którym obowiązuje Traktat, niezależnie od Państwa, w którym ma siedzibę przewoźnik lotniczy, narodowości pasażera oraz miejsca przeznaczenia.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „odmowa przyjęcia na pokład” oznacza odmowę zabrania pasażerów danym lotem, chociaż posiadają oni:
  - ważny bilet,
  - potwierdzoną rezerwację na ten lot, oraz
  - stawili się do odprawy w wymaganym terminie i w określony sposób;
- b) „potwierdzona rezerwacja” oznacza, że bilet sprzedany przez przewoźnika lotniczego lub jego upoważnione biura podróży obejmuje:
  - specyfikację numeru, daty i godziny lotu, oraz
  - adnotację „OK” lub każdy inny zapis w odpowiednim miejscu na bilecie oznaczający rejestrację przez przewoźnika lotniczego, jak również wyraźne potwierdzenie rezerwacji przez przewoźnika lotniczego;
- c) „lot regularny” oznacza lot o następujących cechach:
  - wykonywany jest przez samolot przeznaczony do transportu pasażerów lub pasażerów i ładunku i/ lub poczty za odpłatnością, w taki sposób, że na każdy lot miejsca dostępne są w sprzedaży publicznej bezpośrednio u przewoźnika lub u jego upoważnionych przedstawicieli,
  - wykonywany jest w celu obsługi ruchu pomiędzy dwoma lub więcej punktami:
    - (i) zgodnie z opublikowanym rozkładem, lub
    - (ii) o lotach o takiej regularności lub częstotliwości, że stanowią one wyraźnie część systematycznej serii;
- d) „lot o zawyżonej liczbie rezerwacji” oznacza lot, w którym liczba pasażerów posiadających potwierdzoną rezerwację i stawiających się do odprawy w wymaganym terminie oraz w określony sposób przekracza liczbę miejsc dostępnych na ten lot;
- e) „ochotnik” oznacza osobę, która posiada:
  - ważny bilet,
  - potwierdzoną rezerwację, oraz
  - stawiała się do odprawy w wymaganym terminie oraz w określony sposób i która udzieli pozytywnej odpowiedzi na wezwanie przewoźnika lotniczego, aby pasażerowie przygotowali się do zwrotu potwierdzonej rezerwacji w zamian za odszkodowanie;
- f) „miejsce przeznaczenia” oznacza miejsce na odcinku biletu lotniczego przedstawionym przy stanowisku odprawy lub, w przypadku kolejnych lotów, na ostatnim odcinku biletu lotniczego. Loty łączone, które mogą odbyć się bez przeszkód, chociaż w wyniku odmowy przyjęcia na pokład nastąpiło opóźnienie, nie są brane pod uwagę.

Artykuł 3

1. Przewoźnik lotniczy musi ustanowić zasady dotyczące przyjęcia na pokład w przypadku lotu o zawyżonej liczbie rezerwacji, których będzie przestrzegał. Powiadamia o tych zasadach i wszelkich zmianach w nich zainteresowane Państwa Członkowskie oraz Komisję, która udostępnia je pozostałym Państwom Członkowskim. Wszelkie zmiany wchodzi w życie jeden miesiąc po powiadomieniu o nich.
2. Zasady, określone w ust. 1 zostają podane do wiadomości publicznej w biurach przewoźnika oraz punktach odprawy pasażerów.
3. Zasady, określone w ust. 1 powinny obejmować możliwość wezwania ochotników przygotowanych do nie wchodzenia na pokład.
4. W każdym przypadku przewoźnik lotniczy powinien uwzględnić interesy pasażerów, którym musi zostać przyznany priorytet przyjęcia na pokład w uzasadnionych przypadkach, takich jak podróżujące osoby niepełnosprawne lub dzieci podróżujące bez opieki.

Artykuł 4

1. W przypadku odmowy przyjęcia na pokład, pasażer może wybrać pomiędzy:
  - zwrotem, bez potrącenia, kosztu biletu za część niewykonanej podróży, lub
  - zmianą trasy do miejsca przeznaczenia przy najbliższej okazji, oraz
  - zmianą trasy w terminie późniejszym zgodnie z wyborem pasażera.
2. Niezależnie od wyboru pasażera wspomnianego w przypadku określonym w ust. 1, przewoźnik lotniczy natychmiast po odmowie przyjęcia na pokład zapłaci minimalne odszkodowanie, bez uszczerbku dla ust. 3 i 4, w wysokości:
  - 150 ECU na loty do 3 500 km,
  - 300 ECU na loty ponad 3 500 km, uwzględniając miejsce przeznaczenia określone w bilecie.
3. Jeżeli przewoźnik lotniczy oferuje zmianę trasy do miejsca przeznaczenia alternatywnym lotem, czas przylotu, który nie przekracza planowego czasu przylotu lotu pierwotnie zarezerwowanego do dwóch godzin dla lotów do 3 500 km, oraz do czterech godzin dla lotów o ponad 3 500 km, odszkodowanie przewidziane ust. 2 powyżej może zostać zmniejszone o 50%.
4. Wielkość odszkodowań nie może przekroczyć ceny biletu wykupionego do miejsca docelowego.
5. Odszkodowanie będzie zapłacone gotówką lub, w porozumieniu z pasażerem, w voucherach podróżnych i/ lub innych usługach.
6. Jeżeli w locie o zawyżonej liczbie rezerwacji pasażer wyraża zgodę na umieszczenie w klasie niższej niż ta, na którą został zakupiony bilet, będzie uprawniony do zwrotu różnicy w cenie.
7. Odległości podane w ust. 2 i 3 będą mierzone metodą najkrótszej odległości pomiędzy dwoma miejscami.

Artykuł 5

1. W przypadku odmowy przyjęcia na pokład na lot sprzedany jako część pakietu wycieczkowego, przewoźnik lotniczy jest zobowiązany do wypłacenia odszkodowania dla organizatora wycieczki, który zawarł kontrakt z pasażerem i wobec którego jest zobowiązany odpowiednio zrealizować kontrakt na ten pakiet wycieczkowy zgodnie z dyrektywą Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie pakietu podróznego, pakietu wakacyjnego i pakietów wycieczkowych⁴.

2. Nie naruszając praw i obowiązków wynikających z dyrektywy 90/314/EWG, organizator wycieczki jest zobowiązany do przekazania pasażerowi kwot zebranych zgodnie z ust. 1.

Artykuł 6

1. Poza minimalnymi kwotami odszkodowania określonymi w art. 4, przewoźnik lotniczy oferuje nieodpłatnie pasażerom, którym odmówiono przyjęcia na pokład:

- a) pokrycie kosztów rozmowy telefonicznej i/ lub teleksu /faksu do miejsca przeznaczenia;
- b) posiłki i napoje w odpowiednim stosunku do czasu oczekiwania;
- c) zakwaterowanie w hotelu w przypadkach, gdy konieczny jest dodatkowy pobyt przez jedną lub więcej nocy.

2. Jeżeli miasto, duże miasto lub region jest obsługiwany przez kilka portów lotniczych i przewoźnik lotniczy oferuje pasażerowi, któremu odmówiono przyjęcia na pokład, lot do portu lotniczego innego niż port lotniczy przeznaczenia, który zarezerwował pasażer, koszty podróży pomiędzy alternatywnymi portami lotniczymi lub alternatywnym najbliższym miejscem przeznaczenia uzgodnionym z pasażerem, zostają pokryte przez przewoźnika lotniczego.

Artykuł 7

Przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania za odmowę przyjęcia na pokład, w przypadkach, gdy pasażer podróżuje nieodpłatnie lub po taryfach zniżkowych niedostępnych publicznie bezpośrednio lub pośrednio.

Artykuł 8

Przewoźnicy lotniczy dostarczają każdemu pasażerowi, któremu odmówiono przyjęcia na pokład formularz określający zasady odszkodowań za odmowę przyjęcia na pokład.

Artykuł 9

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla późniejszego zastosowania przed sądami sprawującymi jurysdykcję z uwzględnieniem dalszych odszkodowań.

2. Ust. 1 nie stosuje się do ochotników zgodnie z art. 2 lit. e), którzy przyjęli odszkodowanie zgodnie z zasadami określonymi w art. 3.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwa miesiące po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

---

⁴ Dz.U. nr L 158 z 23.06.1990 str. 59.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 lutego 1991 r.

W imieniu Rady

J. F. POOS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3922/91

z dnia 16 grudnia 1991 r.

w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

jak przewiduje art. 8a Traktatu należy podjąć środki mające na celu stopniowe ustanowienie w terminie upływającym w dniu 31 grudnia 1992 r. rynku wewnętrznego; rynek wewnętrzny będzie obejmował obszar bez granic wewnętrznych, wewnątrz którego zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

należy zachować wysoki ogólny poziom bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym w Europie, a obecne wymagania techniczne i procedury administracyjne w Państwach Członkowskich należy podnieść do najwyższych standardów, osiągniętych obecnie we Wspólnocie;

bezpieczeństwo stanowi kluczowy czynnik transportu lotniczego we Wspólnocie; należy uwzględnić Konwencję o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym, podpisaną w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., która przewiduje wdrożenie środków koniecznych do zapewnienia bezpiecznej eksploatacji statków powietrznych;

obecne ograniczenia dotyczące transferu statków powietrznych i produktów lotniczych oraz niektórych usług w dziedzinie lotnictwa między Państwami Członkowskimi mogą spowodować zakłócenia rynku wewnętrznego;

Wspólne Władze Lotnicze (JAA), stowarzyszony organ Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC), opracowały uzgodnienia w sprawie współpracy przy rozwoju i wprowadzania wspólnych wymagań lotniczych (JAR-ów) we wszystkich dziedzinach, odnoszących się do bezpieczeństwa statków powietrznych i ich eksploatacji;

na podstawie wspólnej polityki transportowej należy zharmonizować wymagania techniczne i procedury administracyjne, odnoszące się do bezpieczeństwa statków powietrznych i ich eksploatacji, w oparciu o przepisy JAR, stosowane przez JAA;

przystąpienie wszystkich Państw Członkowskich do JAA oraz uczestnictwo Komisji w jej działaniach ułatwiłyby taką harmonizację;

w celu osiągnięcia celów Wspólnoty odnośnie swobodnego przepływu osób i towarów, jak

---

¹Dz.U. nr C 270 z 26.10.1990, str. 3.

²Dz.U. nr C 267 z 14.10.1991, str. 154.

³Dz.U. nr C 159 z 17.06.1991, str. 28.

również realizacji wspólnej polityki transportowej, Państwa Członkowskie winny, bez dodatkowych działań technicznych lub badań, akceptować certyfikaty wyrobów, instytucji i osób, zaangażowanych w projektowanie, obsługę i eksploatację produktów, jeśli takim wyrobom, instytucjom lub osobom przyznano certyfikaty w zgodzie ze wspólnymi wymaganiami technicznymi i procedurami administracyjnymi;

wyniknąć mogą problemy bezpieczeństwa i w takim przypadku Państwa Członkowskie muszą podejmować wszelkie właściwe środki w trybie pilnym; środki te muszą zostać odpowiednio uzasadnione, oraz, jeżeli wspólne wymagania techniczne i procedury administracyjne wykazują braki, zadaniem Komisji, która wypełnia swoje uprawnienia wykonawcze, jest przyjęcie niezbędnych zmian;

pożądane jest, by finansowanie przez Państwa Członkowskie badań dla poprawy bezpieczeństwa w lotnictwie, były skoordynowane dla zapewnienia optymalnego wykorzystania środków oraz umożliwienia osiągnięcia maksymalnych korzyści;

stosowne jest upoważnienie Komisji, wspomaganego komitetem ekspertów nominowanych przez Państwa Członkowskie, do wprowadzania poprawek, opracowanych przez JAA, do wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych, przyjętych przez Radę,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do harmonizacji wymagań technicznych oraz procedur administracyjnych w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego, określonych w załączniku II, w szczególności w odniesieniu do:

- projektowania, produkcji, eksploatacji i obsługi statków powietrznych,
- osób i organizacji, zaangażowanych w takie zadania.

2. Zharmonizowane wymagania techniczne i procedury administracyjne określone w ust. 1 stosuje się do wszystkich statków powietrznych, eksploatowanych przez operatorów określonych w art. 2 lit a), czy to zarejestrowane w Państwie Członkowskim, czy też w państwie trzecim.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „operator” oznacza osobę fizyczną, zamieszkałą na stałe w Państwie Członkowskim lub osobę prawną, ustanowioną w Państwie Członkowskim, użytkującą jeden lub więcej statków powietrznych zgodnie z przepisami, obowiązującymi w tym Państwie Członkowskim, lub przewoźnika lotniczego Wspólnoty, odpowiadającemu definicji zawartej w prawodawstwie Wspólnoty;
- b) „produkt” oznacza cywilny statek powietrzny, silnik, śmigło lub wyposażenie;
- c) „wyposażenie” oznacza każdy przyrząd, sprzęt, mechanizm, aparat lub osprzęt używany lub przeznaczony do użycia do eksploatacji statku powietrznego w locie, czy to zainstalowany, czy też mający być zainstalowany w cywilnym statku latającego lub na nim, ale nie stanowiący części płatowca, silnika lub śmigła;
- d) „składnik” oznacza materiał, część lub podzespół, nie objęte definicjami pod lit. b) lub c), przeznaczony do użycia w cywilnych statkach powietrznych, silnikach, śmigłach lub wyposażeniu;

- e) „certyfikacja” (wyrobu, usługi, organizacji lub osoby) oznacza każdą formę prawnego uznania, że taki produkt, usługa, organ lub osoba spełnia obowiązujące wymagania. Taka certyfikacja obejmuje dwie czynności:
- (i) czynność kontroli, czy wyrób, usługa, organizacja lub osoba spełnia obowiązujące wymagania pod względem technicznym; czynność ta jest określana pojęciem „stwierdzania okoliczności technicznych”;
  - (ii) czynność formalnego uznania takiej zgodności ze stosowanymi wymaganiami poprzez wydanie certyfikatu, licencji, aprobaty lub innego dokumentu w sposób, wymagany przez przepisy i procedury krajowe; czynność ta jest określana pojęciem „stwierdzania okoliczności prawnych”;
- f) „obsługa” oznacza wszelkie inspekcje, obsługę, modyfikacje i naprawy w okresie eksploatacji statku powietrznego, konieczne do zapewnienia, by statek powietrzny pozostawał w zgodności z certyfikatem typu i zapewniał wysoki stopień bezpieczeństwa we wszelkich okolicznościach; obejmuje to w szczególności modyfikacje, nakazane przez władze w stosunku do Porozumień określonych pod lit. h), zgodnie z koncepcją kontroli zdatności do lotu;
- g) „wariant krajowy” oznacza krajowe wymaganie lub przepis, wprowadzony przez państwo w uzupełnieniu lub w miejsce przepisów JAR;
- h) „porozumienia” oznaczają porozumienia, opracowane pod auspicjami Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC) w celu współpracy w rozwoju i wprowadzaniu wspólnych wymagań we wszystkich dziedzinach odnoszących się do bezpieczeństwa i bezpiecznej eksploatacji statków powietrznych. Porozumienia te wymienione są w załączniku I.

Artykuł 3

Z zastrzeżeniem art. 11, wspólne wymagania techniczne i procedury administracyjne stosowane we Wspólnocie w odniesieniu do dziedzin, wymienionych w załączniku II, stanowią odnośne przepisy określone w załączniku II, wchodzące w życie dnia 1 stycznia 1992 r.

Artykuł 4

1. W odniesieniu do dziedzin, niewymienionych w załączniku 2, na podstawie art. 84 ust. 2 Traktatu Rada przyjmuje wspólne wymagania techniczne i procedury administracyjne. Komisja przedstawia, gdy jest to stosowne i jak najszybciej, odpowiednie wnioski w tych dziedzinach.
2. Do chwili uchwalenia propozycji działań określonych w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą stosować odpowiednie przepisy istniejącej regulacji krajowej.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewniają, by ich odpowiedzialne władze lotnictwa cywilnego spełniały warunki członkostwa w JAA, określone w Porozumieniach, i podpisały takie Porozumienia bez zastrzeżeń przed dniem 1 stycznia 1992 r.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie uznają, bez dalszych wymagań technicznych lub oceny, wyroby zaprojektowane, wyprodukowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie ze wspólnymi wymaganiami technicznymi i procedurami administracyjnymi, jeżeli takie wyroby były certyfikowane przez inne Państwo Członkowskie. Jeżeli oryginalna akceptacja służyła szczególnemu celowi lub celom, wszelkie dalsze akceptacje dotyczą tego samego celu(ów).
2. Istniejące wyroby i ich pochodne, które nie były certyfikowane zgodnie ze wspólnymi

wymaganiami technicznymi i procedurą administracyjną, do czasu uchwalenia wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych, stosowanych dla tych wyrobów, wynikających z niniejszego rozporządzenia, mogą zostać zaakceptowane przez Państwo Członkowskie na podstawie jego aktualnych przepisów krajowych.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie uznają certyfikaty, przyznane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przez inne Państwo Członkowskie lub organ, działający na jego rzecz, organom lub osobom pozostającym pod ich jurysdykcją i w ramach ich kompetencji, zaangażowanym w projektowanie, produkcję i obsługę produktów oraz eksploatację statków powietrznych.

Artykuł 8

1. Żaden z powyższych przepisów nie staje na przeszkodzie Państwu Członkowskiemu w niezwłocznej reakcji na problem bezpieczeństwa, który ujawnia się na skutek wypadku, incydentu lub doświadczenia w zakresie usługowego i dotyczy albo wyrobu zaprojektowanego, wyprodukowanego, eksploatowanego lub obsługiwanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, albo osoby, procedury lub organu, zaangażowanego w takie zadania. Jeżeli problem bezpieczeństwa jest wynikiem:

- nieodpowiedniego poziomu bezpieczeństwa odpowiadającemu stosowaniu wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych, lub
- baraków we wspólnych wymaganiach technicznych i procedurach administracyjnych,

Państwo Członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o podjętych środkach i ich powodach.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, Komisja przy najbliższej sposobności zasięga opinii Państw Członkowskich. Jeżeli potwierdzi się nieodpowiedni poziom bezpieczeństwa lub braki we wspólnych wymaganiach technicznych i procedurach administracyjnych, Komisja występuje z odpowiednimi propozycjami zgodnie z procedurami, określonymi w art. 4 i/lub art. 11.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie podejmują konieczne działania w celu koordynacji swoich programów badawczych dla poprawy bezpieczeństwa cywilnych statków powietrznych i ich eksploatacji, oraz w celu poinformowania o tym Komisji. Po zasięgnięciu opinii Państw Członkowskich, Komisja może podjąć wszelkie właściwe inicjatywy w celu promocji takich narodowych programów badawczych.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie notyfikują Komisję o:

- a) nowym lub zmienionym wymaganiu albo procedurze, opracowanym lub przyjętym zgodnie z procedurami, określonymi w Porozumieniach, oraz
- b) każdej zmianie Porozumień, oraz
- c) wynikach konsultacji z przemysłem oraz innymi zainteresowanymi podmiotami.

Artykuł 11

1. Komisja, zgodnie z procedurą, określoną w art. 12, dokonuje zmian, nieodzownych z tytułu postępu naukowego i technicznego, we wspólnych wymaganiach technicznych i procedurach administracyjnych, wymienionych w załączniku II lub przyjętych przez Radę zgodnie z art. 4.

2. Jeżeli zmiany określone w ust. 1, zawierają wariant krajowy dla Państwa Członkowskiego, Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 12, podejmuje decyzje, czy włączyć ten wariant do wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych.

Artykuł 12

1. Dla stosowania art. 8, 9 i 11, Komisję wspiera komitet złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich i kierowany przez przedstawiciela Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które mają zostać podjęte. Komitet wydaje opinię na temat tego projektu w terminie, który wyznacza przewodniczący w zależności od stopnia pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada przyjmuje na podstawie wniosku Komisji. Głosy oddane przez przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie głosuje.

3. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki pod warunkiem, że są one zgodne z opinią komitetu.
- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub jeżeli komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja niezwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, które mają zostać podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.
- c) Jeżeli Rada nie podejmuje działania, po upływie okresu trzech miesięcy od daty przedłożenia jej wniosku, wnioskowane środki przyjmowane są przez Komisję. Komisja przyjmuje proponowane środki, o ile Rada nie odrzuci wspomnianych środków zwykłą większością głosów.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia oraz w monitorowaniu jego wdrażania.

2. W ramach wzajemnej pomocy określonej w ust. 1, właściwe władze Państw Członkowskich regularnie wymieniają wszelkie dostępne informacje na temat:

- naruszenia niniejszego rozporządzenia przez osoby nie zamieszkałe na stałe oraz nałożonych kar z tego tytułu kar,
- kar nałożonych przez Państwo Członkowskie na osoby w nim zamieszkałe w odniesieniu do takich naruszeń, popełnionych w innych Państwach Członkowskich.

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 grudnia 1991 r.

W imieniu Rady

H. MAIJ - WEGGEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Porozumienia określone w art. 2 ust. 1 lit. h)

„Porozumienia dotyczące opracowania, akceptacji i wdrażania wspólnych wymagań lotniczych (JAR)”, zawarte na Cyprze dnia 11 września 1990 r.

ZAŁĄCZNIK II

Wykazy obowiązujących przepisów, zawierających wspólne wymagania techniczne i procedury administracyjne określone w art. 3

1. *Zasady ogólne i procedury*

JAR 1   Definicje i skróty

2. *Certyfikacja typu produktów i części*

JAR 22   Szybowce i motoszybowce

JAR 25   Duże samoloty transportowe

JAR AWO   Loty w każdych warunkach atmosferycznych

JAR E   Silniki

JAR P   Śmigła

JAR APU   Pomocnicze zespoły napędowe

JAR TSO   Normy techniczne

JAR VLA   Bardzo lekkie samoloty

JAR 145   Zatwierdzone organizacje obsługowe

ROZPORZĄDZENIE RADY NR 2408/92/EWG

z dnia 23 lipca 1992 r.

w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

niezbędne jest ustanowienie polityki transportu lotniczego na rynku wewnętrznym w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r., zgodnie z art. 8a Traktatu;

rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

decyzja Rady 87/602/EWG z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie podziału między przewoźników lotniczych zdolności przewozów pasażerskich w zakresie regularnych usług lotniczych między Państwami Członkowskim i dostępu przewoźników lotniczych do regularnych usług lotniczych na trasach między Państwami Członkowskimi⁴ oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 2343/90 z dnia 24 lipca 1990 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych do regularnych usług lotniczych na trasach wewnątrzspółnotowych i podziału między przewoźników lotniczych zdolności przewozów pasażerskich w zakresie regularnych usług lotniczych między Państwami Członkowskimi⁵, stanowią pierwszy krok w kierunku osiągnięcia rynku wewnętrznego w odniesieniu do dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do regularnych wewnątrzspółnotowych tras lotniczych;

rozporządzenie (EWG) nr 2343/90 przewiduje, by Rada zadecydowała o jego zmianie najpóźniej do dnia 30 czerwca 1992 r.;

w rozporządzeniu (EWG) nr 2343/90 Rada zadecydowała o przyjęciu przepisów, regulujących wydawanie licencji na obsługę tras, które mają wejść w życie nie później niż dnia 1 lipca 1992 r.;

w rozporządzeniu (EWG) nr 2343/90 Rada zadecydowała o zniesieniu do dnia 1 stycznia 1993 r. ograniczeń zdolności przewozowych między Państwami Członkowskimi;

w rozporządzeniu (EWG) nr 2343/90 Rada potwierdziła, że kabotażowe prawa przewozowe stanowią integralną część rynku wewnętrznego;

---

¹Dz.U. nr C 258 z 4.10.1991, str. 2.

²Dz.U. nr C 125 z 18.05.1992, str. 146.

³Dz.U. nr C 169 z 6.07.1992, str. 15.

⁴Dz.U. nr L 374 z 31.12.1987, str. 19.

⁵Dz.U. nr L 217 z 11.08.1990, str. 8.

zasady dotyczące większej współpracy przy użytkowaniu portu lotniczego w Gibraltarze uzgodniono dnia 2 grudnia 1987 r. w Londynie przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo we wspólnej deklaracji ministrów spraw zagranicznych obu tych państw, i takie zasady muszą jeszcze wejść w życie;

rozwój systemu ruchu lotniczego na wyspach greckich i wyspach atlantyckich, które stanowią autonomiczny rejon Azorów, jest aktualnie nieodpowiedni i z tego powodu porty lotnicze położone na tych wyspach powinny być czasowo wyłączone ze stosowania niniejszego rozporządzenia;

niezbędne jest zniesienie ograniczeń, dotyczących wielokrotnego wyznaczania oraz piątej wolności lotniczej stopniowego wprowadzania praw kabotażu, w celu stymulowania rozwoju sektora transportu lotniczego Wspólnoty oraz poprawienia usług świadczonych użytkownikom;

niezbędne jest szczególne uwzględnienie, w ograniczonych okolicznościach, obowiązków świadczenia usług publicznych, niezbędnych do utrzymywania odpowiednich usług lotniczych dla regionów krajowych;

niezbędne jest szczególne uwzględnienie nowych usług lotniczych między regionalnymi portami lotniczymi;

do celów planowania transportu lotniczego niezbędne jest przyznanie Państw Członkowskim prawa do ustanawiania niedyskryminacyjnych zasad rozdziału ruchu lotniczego między portami lotniczymi wchodzącymi w skład tego samego systemu portów lotniczych;

wykonywanie praw przewozowych musi być zgodne z zasadami działania odnoszącymi się do bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego oraz warunki dotyczące dostępu do portów lotniczych i musi odbywać się bez dyskryminacji;

niezbędne jest uwzględnienie możliwości nałożenia pewnych ograniczeń na wykonywanie praw przewozowych, biorąc pod uwagę załoczenie lub problemy ochrony środowiska naturalnego;

uwzględniając sytuację na rynku konkurencyjnego, należy uwzględnić przeciwdziałanie nieuzasadnionym skutkom ekonomicznym przewoźników lotniczych;

niezbędne jest określenie obowiązków Państw Członkowskich oraz przewoźników lotniczych do celów dostarczania niezbędnych informacji;

właściwe jest zapewnienie identycznych opłat i badań dostępu do rynku dla tych samych rodzajów usług lotniczych;

właściwe jest ujęcie w tym samym rozporządzeniu wszelkich spraw związanych z dostępem do rynku;

niniejsze rozporządzenie zastępuje w części rozporządzenie (EWG) nr 2342/90 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 294/91 z dnia 4 lutego 1991 r. w sprawie prowadzenia usług ładunków lotniczych między Państwami Członkowskimi⁶,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie dotyczy dostępu do tras wewnątrz Wspólnoty dla regularnych i nieregularnych usług lotniczych.
2. Stosowanie niniejszego rozporządzenia do portu lotniczego w Gibraltarze następuje bez

---

⁶Dz.U. nr L 36 z 8.02.1991, str. 1

uszczerbku dla odpowiednich pozycji prawnych Królestwa Hiszpanii oraz Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do sporów dotyczących suwerenności terytorium, na którym położony jest port lotniczy.

3. Stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia do portu lotniczego w Gibraltarze jest zawieszane do dnia wejścia w życie zasad wspólnej deklaracji ministrów spraw zagranicznych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa z dnia 2 grudnia 1987 r. Rządy Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa poinformują Komisję o tym terminie.

4. Porty lotnicze na wyspach greckich i atlantyckich, które stanowią region autonomiczny Azorów będą wyłączone ze zastosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 30 czerwca 1993 r. Jeżeli Rada nie postanowi inaczej, na wniosek Komisji niniejsze wyłączenie stosuje się przez okres dalszych pięciu lat i może być kontynuowane przez następnych pięć lat.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „przewoźnik lotniczy” oznacza przedsiębiorstwo transportu lotniczego z ważną licencją na eksploatację;
- b) „wspólnotowy przewoźnik lotniczy” oznacza przewoźnika lotniczego z ważną licencją na eksploatację, przyznaną przez Państwo Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym⁷;
- c) „usługa lotnicza” oznacza lot albo serię lotów, w których przewozi się pasażerów, ładunki i/lub pocztę za wynagrodzeniem i/lub na wynajem;
- d) „regularna usługa lotnicza” oznacza serię lotów, z których każdy posiada wszystkie wymienione cechy:
  - (i) wykonywana jest przez statek powietrzny do transportu pasażerów lub pasażerów oraz ładunku i/lub poczty za wynagrodzeniem, w taki sposób, że na każdy lot dostępne są miejsca w sprzedaży indywidualnej dla członków społeczeństwa (albo bezpośrednio u przewoźnika lotniczego, albo od jego upoważnionych agentów);
  - (ii) eksploatowana jest tak, aby obsługiwać ruch lotniczy między tymi samymi dwoma lub więcej punktami, albo:
    - 1. zgodnie z opublikowanym rozkładem lotów, lub;
    - 2. lotami o takiej regularności lub częstotliwości, że tworzą one w sposób rozpoznawalny systematyczną serię.
- e) „lot” oznacza start z określonego portu lotniczego w kierunku określonego portu lotniczego przeznaczenia;
- f) „prawo przewozowe” oznacza prawo przewoźnika lotniczego do przewozu pasażerów, ładunku i/lub poczty w zakresie usługi lotniczej między dwoma portami lotniczymi Wspólnoty;
- g) „sprzedaż jedynie miejsc” oznacza sprzedaż miejsc, bez żadnej innej związanej z tym usługi, takiej jak zakwaterowanie, bezpośrednio przez przewoźnika lotniczego lub jego upoważnionego agenta albo czarterującego;

---

⁷Dz.U. nr L 240 z 24.08.92, str. 1.

- h) „zainteresowane Państwo (Państwa) Członkowskie” oznacza Państwo (Państwa) Członkowskie, między którymi lub obrębie w których eksploatowana jest usługa lotnicza;
- i) „zaangażowane Państwo (Państwa) Członkowskie” oznacza zainteresowane Państwo (Państwa) Członkowskie i Państwo (Państwa) Członkowskie, w którym (których) przewoźnik (przewoźnicy) lotniczy, eksploatujący usługę lotniczą, jest (są) licencjonowany (ni);
- j) „Państwo rejestracji” oznacza Państwa Członkowskie, w którym wystawiono licencję, określoną w lit. b);
- k) „port lotniczy” oznacza każdy obszar w Państwie Członkowskim, dostępny dla handlowej eksploatacji transportu lotniczego;
- l) „regionalny port lotniczy” oznacza każdy port lotniczy, inny niż wymieniony w załączniku I jako port lotniczy kategorii 1;
- m) „system portów lotniczych” oznacza dwa lub więcej portów lotniczych, razem połączonych i obsługujących to samo miasto lub zespół miejski, wymieniony w załączniku II;
- n) „zdolność przewozowa” oznacza liczbę miejsc oferowanych ogółowi społeczeństwa w zakresie regularnej usługi lotniczej w danym okresie;
- o) „zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych” oznaczają wszelkie obowiązki nałożone na przewoźnika lotniczego, odnoszące się do wszelkich tras, na których obsługę otrzymał licencję od Państwa Członkowskiego, wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia świadczenia usługi, odpowiadającej ustalonym normom dotyczącym ciągłości, prawidłowości, zdolności przewozowej i wyznaczania cen, których to norm przewoźnik nie spełniałby, gdyby brał pod uwagę wyłącznie swój interes handlowy.

Artykuł 3

1. Z zastrzeżeniem niniejszego rozporządzenia zainteresowane Państwo Członkowskie (Państwa Członkowskie) udzielają wspólnotowym przewoźnikom lotniczym pozwolenia na wykonywanie prawa przewozowego na trasach wewnątrz Wspólnoty.
2. Bez względu na przepisy ust. 1, przed dniem 1 kwietnia 1997 r. od Państwa Członkowskiego nie wymaga się upoważnienia na swoim terytorium na wykonywanie kabotażowych praw przewozowych od wspólnotowych przewoźników powietrznych, licencjonowanych przez inne Państwo Członkowskie, chyba, że:
  - (i) prawa przewozowe są wykonywane w ramach usługi, która stanowi lub jest zaplanowana jako przedłużenie albo jako mająca charakter wstępny wobec usługi do/z Państwa rejestrującego tego przewoźnika;
  - (ii) przewoźnik lotniczy nie wykorzystuje w ramach usługi kabotażowej więcej niż 50% sezonowej zdolności przewozowej tej samej usługi, której usługa kabotażowa stanowi przedłużenie lub wstęp.
3. Przewoźnik powietrzny, eksploatujący usługi kabotażowe zgodnie z ust. 2, na żądanie zaangażowanego Państwa Członkowskiego (zaangażowanych Państw Członkowskich) dostarcza wszelkich informacji niezbędnych do wprowadzenia w życie przepisów ust. 2.
4. Bez względu na przepisy ust. 1, przed dniem 1 kwietnia 1997 r. Państwo Członkowskie może, bez dyskryminacji z powodu przynależności państwowej właściciela oraz tożsamości przewoźnika lotniczego, zarówno wykonującego, jak i ubiegającego się o dane usługi, oraz bez szkody dla przepisów Wspólnoty, w szczególności zasad konkurencji, regulować dostęp do tras

na swoim terytorium w odniesieniu do przewoźników lotniczych, licencjonowanych przez to Państwo na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2407/92.

Artykuł 4

1. a) Państwo Członkowskie, po zasięgnięciu opinii innych zainteresowanych Państw Członkowskich i po poinformowaniu Komisji i przewoźników lotniczych, eksploatujących trasę, może nałożyć zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych w stosunku do regularnej usługi lotniczej do portu lotniczego, obsługującego region peryferyjny lub rozwijający się na swoim terytorium lub drugorzędnej trasy lotniczej do dowolnego regionalnego portu lotniczego na swoim terytorium, które uznało za żywotnie ważne dla gospodarczego rozwoju regionu, w którym położony jest ten port lotniczy, w zakresie niezbędnym do zapewnienia na tej trasie odpowiedniej jakości regularnych usług lotniczych, spełniającej ustalone normy ciągłości, prawidłowości, zdolności przewozowej i wyznaczania cen, których to norm przewoźnicy nie zakładaliby, gdyby brali pod uwagę wyłącznie ich interes handlowy. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* informację o tym zobowiązaniu z tytułu wykonywania usług publicznych.
- b) Odpowiedniość regularnych usług lotniczych jest ustalana przez Państwa Członkowskie, uwzględniając:
  - (i) interes publiczny;
  - (ii) możliwość wykorzystania, w szczególności w rejonach wyspiarskich, innych form transportu i ich zdolność do pokrycia danych potrzeb transportowych;
  - (iii) taryfy lotnicze i warunki, które mogą być podane użytkownikom;
  - (iv) połączony wynik wszystkich przewoźników lotniczych eksploatujących lub mających zamiar eksploatować trasę.
- c) W przypadkach, gdy inne środki transportu nie mogą zapewnić odpowiednich i nieprzerwanych usług, zainteresowane Państwa Członkowskie mogą włączyć do zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych wymóg, aby każdy przewoźnik lotniczy, zamierzający eksploatować trasę, udzielił gwarancji, że będzie eksploatował trasę przez pewien okres, zgodnie z innymi warunkami zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych. .
- d) Jeżeli żaden przewoźnik lotniczy nie rozpoczął lub nie zamierza rozpocząć obsługi regularnej usługi lotniczej na danej trasie zgodnie ze zobowiązaniem z tytułu wykonywania usług publicznych nałożonym na tą trasę, Państwo Członkowskie może ograniczyć dostęp do tej trasy dla jednego przewoźnika lotniczego na okres do trzech lat, po upływie których sytuacja zostanie ponownie zbadana. Prawo do eksploatacji takiej usługi przyznaje się na drodze przetargu publicznego dla pojedynczej trasy albo dla grupy takich tras, przewoźnikowi powietrznemu Wspólnoty upoważnionemu do eksploatacji takich usług lotniczych. Zaproszenie do składania ofert publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Nieprzekraczalny termin składania ofert upływa nie wcześniej niż 1 miesiąc po dniu publikacji. O ofertach złożonych przez przewoźników lotniczych informuje się niezwłocznie inne zainteresowane Państwa Członkowskie oraz Komisję.
- e) Zaproszenie do składania ofert i zawarta w jego następstwie umowa obejmuje, między innymi, następujące punkty:
  - (i) normy wymagane w ramach zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych ;

- (ii) zasady dotyczące zmian oraz wypowiedzenia umowy, w szczególności uwzględniania nieprzewidywalnych zmian;
  - (iii) okres ważności umowy;
  - (iv) kary w przypadku nie wywiązania się z umowy.
- f) Wyboru spośród ofert dokonuje się tak szybko, jak to możliwe, biorąc pod uwagę odpowiedniość usługi, włączając ceny i warunki, które mogą zostać podane użytkownikom, oraz koszt rekompensaty wymaganej od zainteresowanego Państwa Członkowskiego (Państw Członkowskich), jeżeli taka występuje.
- g) Bez względu na przepisy lit. f), przed dokonaniem jakiegokolwiek wyboru powinien upłynąć okres dwóch miesięcy od nieprzekraczalnego terminu składania ofert, w celu umożliwienia innym Państwom Członkowskim przedstawienia uwag.
- h) Państwo Członkowskie może zwrócić przewoźnikowi lotniczemu, wyłonionemu na podstawie lit. f), koszty spowodowane spełnianiem norm wymaganych przez obowiązek świadczenia usług publicznych nałożonych na podstawie niniejszego ustępu; zwrot ten uwzględnia koszty oraz dochody wytworzone przez tą usługę.
- i) Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, by wszelkie decyzje podjęte na podstawie niniejszego artykułu, mogły zostać skutecznie skontrolowane, w szczególności tak szybko, jak to możliwe w ze względu na naruszenie przez takie decyzje prawa wspólnotowego lub przepisów krajowych, które wprowadzają w życie to prawo.
- j) Jeżeli obowiązek świadczenia usług publicznych został nałożony zgodnie z lit. a) i c), wówczas upoważnia się przewoźników lotniczych do sprzedaży jedynie miejsc, tylko wtedy, gdy dana usługa lotnicza spełnia wszystkie wymagania w ramach zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych. W konsekwencji, taką usługę lotniczą uważa się za regularną usługę lotniczą.
- k) Przepisy lit. d) nie mają zastosowania w przypadku, gdy inne zainteresowane Państwo Członkowskie oferuje zadowalające alternatywne środki w celu wypełnienia tego samego obowiązku świadczenia usług publicznych.

2. Przepisy ust. 1 lit. d) nie mają zastosowania do tras, na których inne środki transportu mogą zapewnić odpowiednie i nieprzerwane usługi, jeżeli oferowana zdolność przewozowa przekracza 30 000 miejsc rocznie.

3. Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego, które uzna, że rozwój trasy jest bezprawnie ograniczany zgodnie z ust. 1, lub z własnej inicjatywy, prowadzi dochodzenie i na podstawie stosownych czynników w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku podejmuje decyzję, czy przepisy ust. 1 w dalszym ciągu stosuje się w odniesieniu do danej trasy.

4. Komisja przekazuje swoją decyzję Radzie i Państwom Członkowskim. Każde Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie jednego miesiąca. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć w ciągu miesiąca inną decyzję.

Artykuł 5

Na trasach krajowych, dla których na podstawie przepisów prawa lub na mocy umowy w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przyznana była wyłączna koncesja, oraz w przypadku, gdy inne środki transportu nie mogą zapewnić odpowiedniej i nieprzerwanej usługi, koncesja taka może dalej obowiązywać aż do wygaśnięcia jej ważności lub przez trzy lata, w zależności od tego, który nieprzekraczalny termin nastąpi wcześniej.

Artykuł 6

1. Bez względu na przepisy art. 3, Państwo Członkowskie może, w przypadku, gdy jeden z licencjonowanych przez to Państwo przewoźników lotniczych rozpoczął eksploatację regularnej usługi lotniczej na nowej trasie między regionalnymi portami lotniczymi za pomocą statku powietrznego o liczbie miejsc nie większej niż 80, w przypadku, gdy zdolność przewozowa nie przekracza 30 000 miejsc rocznie, odmówić obsługi regularnej usługi lotniczej innemu przewoźnikowi lotniczemu na okres dwóch lat, chyba, że jest obsługiwane przez statek powietrzny o liczbie miejsc nie większej niż 80 lub jest obsługiwane w taki sposób, że w sprzedaży dostępnych jest nie więcej niż 80 miejsc między danymi dwoma portami lotniczymi w każdym locie.
2. Art. 4 ust. 3 i 4 stosuje się w odniesieniu do ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

W ramach eksploatacji usług lotniczych przewoźnik lotniczy Wspólnoty upoważniony jest przez zainteresowane Państwo (Państwa) Członkowskie do świadczenia kombinowanych usług lotniczych i stosowania tego samego numeru lotu.

Artykuł 8

1. Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa Państwa Członkowskiego do regulacji, bez dyskryminacji z powodu przynależności państwowej lub tożsamości przewoźnika lotniczego, rozdziału ruchu lotniczego między porty lotnicze w ramach systemu portów lotniczych.
2. Wykonywanie praw przewozowych podlega opublikowanym wspólnotowym, krajowym, regionalnym lub lokalnym zasadom działania odnoszącym się do bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego i przydziału czasu na start i lądowanie.
3. Na żądanie Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja bada stosowanie przepisów ust. 1 i 2 i w terminie jednego miesiąca od otrzymania żądania oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu, określonego w art. 11, podejmuje decyzję, czy Państwo Członkowskie może kontynuować stosowanie środków. Komisja przekazuje swoją decyzję Radzie i Państwom Członkowskim.
4. Każde Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie jednego miesiąca. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może w wyjątkowych okolicznościach podjąć w ciągu miesiąca inną decyzję.
5. Jeżeli Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o utworzeniu nowego systemu portów lotniczych lub modyfikacji istniejącego, informuje inne Państwa Członkowskie oraz Komisję. Po sprawdzeniu, że porty lotnicze są zgrupowane do obsługi tego samego miasta lub zespołu miejskiego, Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* zmieniony załącznik II.

Artykuł 9

1. Jeżeli występują poważne problemy zagęszczenia ruchu lotniczego i/lub ochrony środowiska naturalnego, odpowiedzialne Państwo Członkowskie może, z zastrzeżeniem niniejszego artykułu, narzucić warunki na wykonywanie praw przewozowych, ograniczyć lub odmówić wykonywania praw przewozowych, w szczególności, gdy inne środki transportu mogą zapewnić zadowalający poziom usług.
2. Działanie podejmowane przez Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 1:
  - jest bez dyskryminacji z powodu przynależności państwowej lub tożsamości przewoźników lotniczych,

- ma ograniczony okres ważności, nie przekraczający trzech lat, po upływie którego zostanie sprawdzony,
- nie oddziałuje w sposób nieuzasadniony na cele niniejszego rozporządzenia,
- nie narusza w sposób nieuzasadniony konkurencji między przewoźnikami lotniczymi,
- nie jest bardziej restrykcyjne, niż jest to niezbędne w celu rozwiązania problemów.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie uzna, że działanie na podstawie ust. 1 jest niezbędne, informuje inne Państwa Członkowskie oraz Komisję przynajmniej trzy miesiące przed wejściem w życie tych działań, dostarczając ich odpowiedniego uzasadnienia. Działanie może być wprowadzone w życie, jeżeli w ciągu 1 miesiąca od otrzymania informacji zainteresowane Państwo Członkowskie nie złoży protestu przeciwko działaniu lub Komisja, zgodnie z ust. 4, nie podejmie dalszego badania.

4. Na żądanie Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy Komisja bada działanie, określone w ust. 1. W przypadku, gdy Komisja w terminie jednego miesiąca od poinformowania, na podstawie ust. 3, podejmuje działanie w celu przeprowadzenia badań, wskazuje jednocześnie, czy działanie może zostać wprowadzone w życie, w całości lub w części, uwzględniając przy badaniu w szczególności możliwość skutków nieodwracalnych. Po konsultacji z Komitetem, określonym w art. 11, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich niezbędnych informacji Komisja podejmuje decyzję, czy działanie jest uzasadnione i zgodne z niniejszym rozporządzeniem i czy w żaden inny sposób nie jest sprzeczne z prawem wspólnotowym. Komisja przekazuje swoją decyzję Radzie oraz Państwom Członkowskim. Do czasu podjęcia takiej decyzji Komisja może zdecydować o środkach tymczasowych, włączając zawieszenie takiego działania w całości lub w części, uwzględniając w szczególności możliwość skutków nieodwracalnych.

5. Bez względu na przepisy ust. 3 i 4, Państwo Członkowskie może podjąć działanie niezbędne, związane z nagłymi problemami o charakterze krótkotrwałym, pod warunkiem, że te działania jest zgodne z ust. 2. Komisja i Państwo (Państwa) Członkowskie są bezzwłocznie informowani o tym działaniu wraz z jego odpowiednim uzasadnieniem. Jeżeli problemy wymagające tego działania występują przez ponad 14 dni, Państwo Członkowskie informuje odpowiednio Komisję oraz inne Państwa Członkowskie, i może, za zgodą Komisji, przedłużyć działanie na dalsze okresy liczące do 14 dni. Na żądanie zaangażowanego Państwa Członkowskiego (zaangażowanych Państw Członkowskich) lub z własnej inicjatywy Komisja może zawiesić te działania, jeżeli nie spełnia ono wymagań ust. 1 i 2 lub jest w inny sposób sprzeczne z prawami wspólnotowym.

6. Każde Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji, podjętej na podstawie ust. 4 lub 5, do Rady w terminie jednego miesiąca. Rada, stanowiąc większość kwalifikowaną, może w wyjątkowych okolicznościach podjąć w ciągu miesiąca inna decyzję.

7. Jeżeli decyzja podjęta przez Państwo Członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem ogranicza działalność przewoźnika lotniczego Wspólnoty na trasie wewnątrzspółnotowej, te same warunki lub ograniczenie stosuje się dla wszystkich przewoźników lotniczych Wspólnoty na tej samej trasie. Jeżeli decyzja powoduje odmowę nowych lub dodatkowych usług, w taki sam sposób traktuje się wszystkie wnioski przewoźników lotniczych Wspólnoty o świadczenie nowych lub dodatkowych usług na tej trasie.

8. Bez uszczerbku dla przepisów art. 8 ust. 1 i z wyjątkiem wyrażenia zgody przez zaangażowane Państwo (Państwa) Członkowskie, Państwo Członkowskie nie upoważnia przewoźnika lotniczego do:

- a) ustanowienia nowej usługi, lub

- b) zwiększenia częstotliwości świadczenia istniejącej usługi,

między określonym portem lotniczym na swoim terytorium a innym Państwem Członkowskim przez taki czas, w jakim przewoźnikowi lotniczemu licencjonowanemu przez inne Państwo Członkowskie, nie zezwala się, na podstawie zasad przydziału czasu na start lub lądowanie przewidzianą w art. 8 ust. 2, na ustanowienia nowych usług lub zwiększenie częstotliwości świadczenia istniejących usług do danego portu lotniczego, do czasu przyjęcia przez Radę i wejścia w życie rozporządzenia dotyczącego kodeksu postępowania w przydzielaniu czasu na start lub lądowanie, opartym o ogólną zasadę niedyskryminacji ze względu na przynależność państwowa.

Artykuł 10

1. Ograniczenia zdolności przewozowych nie stosuje się do usług lotniczych objętych niniejszym rozporządzeniem, poza wyjątkami określone w art. 8, 9 i niniejszym artykule.
2. W przypadku, gdy stosowanie przepisów ust. 1 doprowadziło do poważnych szkód finansowych u regularnego przewoźnika lotniczego (regularnych przewoźników lotniczych), licencjonowanego (licencjonowanych) przez Państwo Członkowskie, Komisja prowadzi badanie, na żądanie tego Państwa Członkowskiego i na podstawie wszystkich istotnych czynników, włączając sytuację rynkową oraz, w szczególności, czy istnieje sytuacja, w której możliwości skutecznej konkurencji na rynku przewoźników lotniczych tego Państwa Członkowskiego są naruszone w sposób nieuzasadniony, pozycji finansowej zainteresowanego przewoźnika lotniczego (zainteresowanych przewoźników lotniczych) oraz osiągniętego wykorzystania zdolności przewozowej, Komisja podejmuje decyzję, czy zdolność przewozowa w zakresie regularnej usługi lotniczej do/z tego Państwa powinna zostać zamrożona na czas ograniczony.
3. Komisja przekazuje swoją decyzję Radzie i Państwom Członkowskim. Każde Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie jednego miesiąca. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może w wyjątkowych okolicznościach podjąć w ciągu miesiąca inną decyzję.

Artykuł 11

1. Komisja wspierana jest przez Komitet Doradczy, składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.
2. Komitet doradza Komisji w sprawie stosowania art. 9 i 10.
3. Ponadto, Komitet może być konsultowany przez Komisję w sprawie każdej innej kwestii, dotyczącej stosowania niniejszego rozporządzenia.
4. Komitet opracowuje swój regulamin.

Artykuł 12

1. W celu wypełnienia swoich obowiązków na podstawie niniejszego rozporządzenia, Komisja może uzyskiwać wszystkie niezbędne informacje od zainteresowanych Państw Członkowskich, które również zapewnią przekazanie informacji przez licencjonowanych przez nie przewoźników lotniczych.
2. W przypadku, gdy wymagane informacje nie zostały przekazane w terminie ustalonym przez Komisję lub zostały przekazane w sposób niekompletny, Komisja, na podstawie decyzji skierowanej do zainteresowanego Państwa Członkowskiego, żąda informacji do przekazania. Decyzja określa, jakie informacje są wymagane oraz ustala właściwy termin, w ciągu którego mają być przekazane.

Artykuł 13

Komisja publikuje sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia do dnia 1 kwietnia 1994 r., a następnie okresowo.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie i Komisja współpracują przy wprowadzaniu w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Poufne informacje uzyskane w trakcie stosowania niniejszego rozporządzenia objęte są tajemnicą zawodową.

Artykuł 15

Rozporządzenia (EWG) nr 2343/90 i 294/91 zastępuje się niniejszym rozporządzeniem, z wyjątkiem art. 2 lit. e) (ii) i załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2343/90, zgodnie z interpretacją załącznika II do niniejszego rozporządzenia, oraz art. 2 lit. b) i Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 294/91.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J. COPE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz portów lotniczych kategorii 1

BELGIA:	Brussels - Zaventem
DANIA:	System portów lotniczych Kopenhagi
NIEMCY:	Frankfurt-Rhein/Main, Düsseldorf-Lohausen, Munich, system portów lotniczych Berlina
HISZPANIA:	Palma-Mallorca, Madrid-Barajas, Malaga, Las Palmas
GRECJA:	Athens-Hellinikon, Thesalonika-Macedonia
FRANCJA:	system portów lotniczych Paryża
IRLANDIA:	Dublin
WŁOCHY:	system portów lotniczych Rzymu, system portów lotniczych Mediolanu
NIDERLANDY:	Amsterdam-Schiphol
PORTUGALIA:	Lisbon, Faro
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO:	system portów lotniczych Londynu, Luton

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz systemów portów lotniczych

DANIA:	Copenhagen – Kastrup / Roskilde
NIEMCY:	Berlin - Tegel / Schoenefeld / Tempelhof
FRANCJA:	Paris - Charles de Gaulle / Orly / Le Bourget, Lyon – Bron - Satolas
WŁOCHY:	Rzym – Fiumicino / Ciampino, Milan – Linate / Malpensa / Bergamo (Orio al Serio), Venice-Tessera / Treviso
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO:	Londyn – Heathrow / Gatwick / Stansted

ZAŁĄCZNIK III

Interpretacja określona w art. 15

Na warunkach załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2343/90, przewoźnik lotniczy Scanair, strukturalnie i organizacyjnie dokładnie taki sam, jak Scandinavian Airlines System, ma być traktowany w taki sam sposób, jak przewoźnik lotniczy Scandinavian Airlines System.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2409/92

z dnia 23 lipca 1992 r.

w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

ważne jest ustalenie polityki transportu lotniczego na rynku wewnętrznym w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. zgodnie z art. 8a Traktatu;

rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

decyzja Rady 87/601/EWG z dnia 14 grudnia 1987 r. dotycząca taryf za regularne usługi lotnicze między Państwami Członkowskimi⁴ i rozporządzenie Rady (EWG) nr 2342/90 z dnia 24 lipca 1990 r. dotyczące taryf za regularne usługi lotnicze⁵ stanowią pierwsze kroki w kierunku osiągnięcia rynku wewnętrznego odnośnie do taryf lotniczych;

taryfy lotnicze powinny zwykle być określane poprzez tendencje rynkowe;

należy uzupełnić swobodę cenową za pomocą odpowiednich zabezpieczeń interesów konsumentów i przemysłu;

to samo rozporządzenie powinno obejmować wszystkie zagadnienia polityki cenowej;

niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (EWG) nr 2342/90 oraz częściowo zastępuje rozporządzenie Rady (EWG) nr 294/91 z dnia 4 lutego 1991 r. w sprawie prowadzenia obsługi ładunków lotniczych między Państwami Członkowskimi⁶,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie dotyczy kryteriów i procedur stosowanych w celu ustalenia taryf i stawek za usługi lotnicze dotyczące całkowitego transportu w ramach Wspólnoty.

---

¹ Dz.U. nr C 258 z 4.10.1991, str. 2.

² Dz.U. nr C 125 z 18.05.1992, str. 150.

³ Dz.U. nr C 169 z 6.07.1992, str. 15.

⁴ Dz.U. nr L 374 z 31.12.1987, str. 12.

⁵ Dz.U. nr L 217 z 11.08.1990, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 36 z 8.02.1991, str. 1.

2. Bez wpływu na zastosowanie ust. 3, niniejsze rozporządzenie nie może być stosowane wobec:

- a) taryf i stawek pobieranych przez przewoźników lotniczych, niebędących przewoźnikami lotniczymi Wspólnoty;
- b) taryf i stawek ustalonych zgodnie z obowiązkiem usług publicznych, które określa rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych⁷.

3. Wyłącznie przewoźnicy lotniczy Wspólnoty będą uprawnieni do wprowadzenia nowych produktów lub taryf niższych od istniejących dla tych samych produktów.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) “taryfy lotnicze” oznaczają ceny podawane w walucie ECU lub w walucie lokalnej, które pasażerowie płacą przewoźnikom lotniczym lub ich agentom za ich przewóz oraz przewóz ich bagażu w ramach usług lotniczych oraz wszystkie warunki, w jakich ceny te mają zastosowanie, w tym wynagrodzenie i warunki oferowane agencji i inne usługi pomocnicze;
- b) “stawki od miejsca” oznaczają ceny podawane w walucie ECU lub w walucie lokalnej, które płacą osoby czarterujące przewoźnikom lotniczym za przewóz w ramach usług lotniczych osoby czarterującej lub jej klientów oraz ich bagażu i wszystkie warunki, w jakich mają zastosowanie te ceny, w tym wynagrodzenie i warunki oferowane agencji i inne usługi pomocnicze;
- c) “taryfy czarterowe” oznaczają ceny podawane w walucie ECU lub w walucie lokalnej, które płacą pasażerowie osobom czarterującym za usługi stanowiące lub włączające ich przewóz oraz przewóz ich bagażu w ramach usług lotniczych oraz wszystkie warunki, w jakich mają zastosowanie te ceny, w tym wynagrodzenie i warunki oferowane agencji lub inne usługi pomocnicze;
- d) “stawki cargo” oznaczają ceny podawane w ECU lub w walucie lokalnej, płacone za przewóz ładunków oraz warunki, w jakich te ceny mają zastosowanie, w tym wynagrodzenie i warunki oferowane agencji i inne usługi pomocnicze;
- e) “standardowe stawki cargo” oznaczają taryfy, podawane zwykle przez przewoźnika lotniczego, włączając dostępność normalnych rabatów;
- f) “usługi lotnicze” oznaczają lot lub serię lotów przewożących pasażerów, ładunek i/lub pocztę za wynagrodzenie i/lub wynajem;
- g) “przewoźnik lotniczy” oznacza przedsiębiorstwo transportu lotniczego z posiadaną ważną licencją na działalność.
- h) “przewoźnik lotniczy Wspólnoty” oznacza przewoźnika lotniczego posiadającego ważną licencję na działalność wydaną przez Państwo Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczącym przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym⁸;

---

⁷ Dz.U. nr L 240 z 24.08.1992, str. 8.

⁸ Dz.U. nr L 240 z 24.08.1992, str. 1.

- i) "zainteresowane Państwo(a) Członkowskie" oznacza Państwo(a) Członkowskie między którymi lub w których taryfa lub stawka jest stosowana;
- j) "odnośne Państwo(a) Członkowskie" oznacza zainteresowane Państwo(a) Członkowskie oraz Państwo(a) Członkowskie, w którym przewoźnik(cy) świadczący usługi lotnicze jest (są) licencjonowani;
- k) "taryfa podstawowa" oznacza najniższą w pełni ruchomą taryfę, dostępną w obie strony, która jest oferowana do sprzedaży przynajmniej w tym samym zakresie, jak wszystkie inne w pełni ruchome taryfy oferowane w ramach tych samych usług lotniczych.

Artykuł 3

Taryfy czarterowe oraz stawki za miejsca i za przewóz ładunku nakładane przez przewoźników lotniczych Wspólnoty zostaną ustalone za pomocą wolnej umowy pomiędzy stronami kontraktu transportowego.

Artykuł 4

Przewoźnicy lotniczy prowadzący działalność w ramach Wspólnoty będą informowali na wniosek opinii publicznej o wszystkich taryfach lotniczych i standardowych stawkach za przewóz ładunku.

Artykuł 5

1. Bez uszczerbku dla niniejszego rozporządzenia, przewoźnicy lotniczy Wspólnoty swobodnie ustalają taryfy lotnicze.
2. Zainteresowane Państwo(a) Członkowskie może (mogą) wymagać przedstawienia im taryf lotniczych w sposób przez nie ustalony, bez dyskryminacji z powodu przynależności narodowej lub tożsamości przewoźników lotniczych. Nie można wymagać przedstawienia ich w terminie krótszym niż 24 godziny (w tym dzień roboczy) przed wejściem w życie taryf lotniczych, wyłączywszy przypadek pokrywania się istniejącej taryfy, kiedy wymagana jest jedynie wcześniejsza notyfikacja.
3. Przed dniem 1 kwietnia 1997 r., Państwo Członkowskie może wymagać, aby zostały przedstawione taryfy lotnicze na trasach krajowych, gdzie prowadzi działalność nie więcej niż jeden przewoźnik, któremu przyznało licencję lub dwóch przewoźników, którym przyznało licencję w ramach wspólnej działalności, w terminie przekraczającym jeden dzień roboczy, ale nie dłuższym niż miesiąc przed wejściem w życie taryf lotniczych.
4. Taryfa lotnicza może być stosowana do sprzedaży i przewozu, aż do jej wycofania zgodnie z art. 6 lub art. 7.

Artykuł 6

1. Zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym artykule, zainteresowane Państwo Członkowskie może w każdej chwili zdecydować o:
  - a) wycofaniu podstawowej taryfy, która jest zbyt wysoka na niekorzyść użytkowników w stosunku do długoterminowych całkowicie przydzielonych odnośnych kosztów przewoźnika lotniczego wraz z zadowalającym zyskiem z kapitału, uwzględniając całkowitą strukturę taryf za daną trasę oraz inne istotne czynniki, w tym konkurencję na rynku;
  - b) zatrzymaniu, w sposób niedyskryminacyjny, dalszych obniżek taryf na rynku, zarówno na trasie lub grupie tras, jeżeli tendencje rynkowe doprowadziły do stałej tendencji zniżkowej taryf lotniczych znacznie odbiegającej od zwykłych sezonowych zmian w polityce cenowej i powodując duże straty pośród wszystkich przewoźników lotniczych odpowiedzialnych za

dane usługi lotnicze, biorąc pod uwagę długoterminowe całkowicie przydzielone odnośne koszty przewoźników lotniczych.

2. Decyzja podjęta zgodnie z ust. 1 zostanie zakomunikowana wraz z uzasadnieniem Komisji oraz wszystkim innym Państwu(om) Członkowskim, jak również zainteresowanemu(y)m przewoźnikowi (om) lotniczemu.

3. Jeżeli w ciągu czternastu dni od daty otrzymania notyfikacji, żadne zainteresowane Państwo Członkowskie lub Komisja nie zakomunikuje, że nie wyraża zgody podając powody na podstawie ust. 1, Państwo Członkowskie, które podejmuje decyzję zgodnie z ust. 1 może nakazać zainteresowanemu(y)m przewoźnikowi(om) lotniczemu(y)m wycofanie podstawowej taryfy lub odpowiednio zaprzestania dalszych obniżek taryf.

4. W przypadku różnicy zdań, każde zainteresowane Państwo Członkowskie może wymagać konsultacji w celu zbadania sytuacji. Konsultacje odbędą się w ciągu 14 dni od dnia przedstawienia prośby, jeżeli nie postanowi się inaczej.

Artykuł 7

1. Na prośbę odnośnego Państwa Członkowskiego Komisja zbada, czy decyzja dotycząca działania lub nie podejmowania działania zgodnie z art. 6 odpowiada kryteriom art. 6 ust. 1. Jednocześnie Państwo Członkowskie poinformuje inne zainteresowane Państwo(a) Członkowskie oraz zainteresowanego przewoźnika(ów) lotniczego(ych). Komisja niezwłocznie poda do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, że taryfa(y) lotnicze są poddawane przeglądowi.

2. Niezależnie od ust. 1, Komisja może zbadać, w oparciu o skargę złożoną przez stronę reprezentującą prawnie uzasadniony interes, czy taryfy lotnicze odpowiadają kryteriom określonym w art. 6 ust. 1. Komisja niezwłocznie poda do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, że taryfa(y) lotnicze są poddawane przeglądowi.

3. Taryfa lotnicza obowiązująca w czasie kiedy jest poddawana przeglądowi zgodnie z ust. 1, będzie obowiązywała w czasie przeglądu. Jednakże jeżeli Komisja lub Rada zgodnie z ust. 8, zadecydowała w okresie poprzednich sześciu miesięcy, że podobny lub niższy poziom podstawowej taryfy dla danych miast nie odpowiada kryteriom art. 6 ust. 1 lit. a), taryfa lotnicza nie pozostanie w mocy w czasie przeglądu.

Jeżeli następnie jest stosowany ust. 6, zainteresowany przewoźnik lotniczy nie może stosować w czasie przeglądu dokonywanego przez Komisję taryfy podstawowej wyższej od tej, która była stosowana bezpośrednio przed przeglądem taryfy podstawowej.

4. Po zasięgnięciu opinii zainteresowanych Państw Członkowskich, Komisja podejmie jak najszybciej decyzję i najpóźniej w ciągu dwudziestu dni roboczych od otrzymania wystarczających informacji od zainteresowanego przewoźnika(ów) lotniczego. Komisja weźmie pod uwagę wszelkie informacje otrzymane od zainteresowanych stron.

5. Jeżeli przewoźnik lotniczy nie dostarcza wymaganych informacji w określonym terminie ustalonym przez Komisję, lub dostarcza je w sposób niekompletny, Komisja na mocy decyzji żąda dostarczenia informacji. Decyzja określi, jakie informacje są wymagane oraz ustali odpowiedni okres czasu na ich dostarczenie.

6. Komisja może zadecydować, na mocy decyzji, o wycofaniu obowiązującej taryfy lotniczej do czasu ostatecznego jej określenia, jeżeli przewoźnik lotniczy dostarcza błędnych informacji lub czyni to w sposób niekompletny lub nie dostarcza ich w terminie ustalonym na mocy decyzji zgodnie z ust. 5.

7. Komisja komunikuje niezwłocznie swoją uzasadnioną decyzję zgodnie z ust. 4 i 6 zainteresowanym Państw(om) Członkowskiemu(im) oraz zainteresowanemu przewoźnikowi(om) lotniczemu(ym).

8. Zainteresowane Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji zgodnie z ust. 4 do Rady w terminie jednego miesiąca. Rada może podjąć inną decyzję kwalifikowaną większością głosów w terminie jednego miesiąca.

9. Zainteresowane Państwa Członkowskie dopilnują, aby decyzja Komisji została wprowadzona w życie, jeżeli decyzja nie jest badana przez Radę lub Rada podejmuje inną decyzję zgodnie z ust. 8.

Artykuł 8

Przynajmniej raz w roku Komisja zasięga opinii przedstawicieli organizacji użytkowników transportu lotniczego ze Wspólnoty w sprawie taryf lotniczych i odnośnych zagadnień, dostarczając uczestnikom odpowiednich informacji.

Artykuł 9

Komisja opublikuje sprawozdanie dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1994 r. oraz okresowo w terminie późniejszym.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie i Komisja będą współpracowały przy wprowadzaniu niniejszego rozporządzenia, w szczególności odnośnie zbierania informacji do sprawozdania, określonego w art. 9.

2. Informacje poufne otrzymane w czasie obowiązywania niniejszego podlegają tajemnicy zawodowej.

Artykuł 11

Rozporządzenie (EWG) nr 2342/90 traci moc.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 1992 r.

W imieniu Rady

J.COPE

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 95/93

z dnia 18 stycznia 1993 r.

w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze co następuje:

istnieje rosnąca dysproporcja między ekspansją systemu transportu lotniczego w Europie oraz dostępnością odpowiedniej infrastruktury portów lotniczych spełniającego tego zapotrzebowania; w wyniku tego wzrasta liczba przeciążonych portów lotniczych we Wspólnocie;

przydzielanie czasu na start lub lądowanie na przeciążonych portach lotniczych powinno być oparte na neutralnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych regułach;

wymóg neutralności jest najlepiej zagwarantowany, jeżeli decyzja o koordynacji portu lotniczego jest podejmowana przez Państwo Członkowskie odpowiedzialne za ten port lotniczy na podstawie obiektywnych kryteriów;

w pewnych warunkach, w celu ułatwienia działań, pożądane jest, aby Państwo Członkowskie było w stanie wyznaczyć port lotniczy jako koordynowany, pod warunkiem spełnienia zasad przejrzystości, neutralności i niedyskryminacji;

Państwo Członkowskie odpowiedzialne za koordynowany port lotniczy powinno zapewnić wyznaczenie koordynatora, którego neutralność powinna być niekwestionowana;

przejrzystość informacji jest istotnym elementem zapewnienia obiektywnej procedury przydzielania czasu na start lub lądowanie;

zasady regulujące istniejący system przydzielania czasu na start lub lądowanie mogą stanowić podstawę niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem, że ten system rozwija się harmonijnie wraz z rozwojem nowego transportu we Wspólnocie;

polityka wspólnotowa ma na celu ułatwienie konkurencji oraz zachęcanie do wejścia na rynek, jak przewidziano w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty wewnątrzspółnotowych tras lotniczych⁴; cele te wymagają silnego wsparcia przewoźników, którzy zamierzają rozpocząć działalność na trasach wewnątrzspółnotowych;

---

¹Dz.U. nr C 43 z 19.2.1991, str. 3.

²Dz.U. nr C 13 z 20.1.1992, str. 446.

³Dz.U. nr C 339 z 31.12.1991, str. 41.

⁴Dz.U. nr L 240 z 24.8.1992, str. 8.

istniejący system zapewnia poszanowanie praw nabytych;

powinny również powstać przepisy umożliwiające nowym podmiotom wejście na rynek Wspólnoty;

niezbędne jest powstanie specjalnych przepisów, w ograniczonych okolicznościach, dotyczących utrzymania odpowiednich krajowych służb lotniczych w regionach danych Państw Członkowskich;

jest również niezbędne unikanie sytuacji, w których z powodu braku dostępnego czasu na start lub lądowanie, korzyści z liberalizacji są nierówno rozłożone i konkurencja jest zakłócona;

pożądane jest jak najlepsze wykorzystanie istniejącego czasu na start lub lądowanie w celu realizacji wyżej wymienionych celów;

pożądane jest, aby państwa trzecie zapewniały przewoźnikom wspólnotowym równoważne traktowanie;

stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia nie narusza reguł konkurencji zawartych w Traktacie, w szczególności art. 85 i 86;

ustalenia dotyczące lepszej współpracy w sprawie korzystania z portu lotniczego na Gibraltarze zostały uzgodnione w Londynie dnia 2 grudnia 1987 r. przez Królestwo Hiszpanii i Zjednoczone Królestwo we Wspólnej deklaracji Ministrów Spraw Zagranicznych obydwu krajów, i takie ustalenia muszą jeszcze wejść w życie;

niniejsze rozporządzenie powinno zostać przejrane po upływie ustalonego okresu działania w celu oceny jego funkcjonowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do przydzielania czasu na start lub lądowanie we wspólnotowych portach lotniczych.
2. Przyjmuje się, że stosowanie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do portu lotniczego na Gibraltarze nie narusza odpowiednich stanowisk prawnych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do sporu dotyczącego suwerenności terytorium, na którym znajduje się port lotniczy.
3. Stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do portu lotniczego na Gibraltarze zawieszają się do czasu wejścia w życie ustaleń zawartych we Wspólnej deklaracji Ministrów Spraw Zagranicznych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa z dnia 2 grudnia 1987 r. Rządy Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa powiadomią Radę o tym terminie.

Artykuł 2

Definicje

Definicje do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „czas na start lub lądowanie” oznacza planowy czas przylotu lub odlotu dostępny lub przydzielony rejsowi samolotu określonego dnia w koordynowanym porcie lotniczym na warunkach niniejszego rozporządzenia;

- b) „nowy podmiot” oznacza:
- (i) przewoźnika lotniczego ubiegającego się o przydziały czasu na start lub lądowanie w porcie lotniczym danego dnia i posiadającego lub, któremu przydzielono mniej niż cztery przydziały czasu na start lub lądowanie danego dnia w danym porcie lotniczym, lub
  - (ii) przewoźnika lotniczego ubiegającego się o przydziały czasu na start lub lądowanie w celu świadczenia ciągłej usługi między dwoma wspólnotowymi portami lotniczymi, w przypadku gdy najwyżej dwóch innych przewoźników lotniczych prowadzi bezpośrednią usługę między tymi portami lotniczymi lub systemami portów lotniczych w danym dniu, i posiadający lub, któremu przydzielono mniej niż cztery przydziały czasu na start lub lądowanie danego dnia w danym porcie lotniczym w celu świadczenia usługi ciągłej.

Przewoźnik lotniczy posiadający więcej niż 3% całego dostępnego czasu na start lub lądowanie w danym dniu w konkretnym porcie lotniczym, lub więcej niż 2% całego dostępnego czasu na start lub lądowanie w danym dniu w systemie portów lotniczych, którego część stanowi ten port lotniczy, nie może być uważany za nowy podmiot w tym porcie lotniczym;

- c) „bezpośrednia usługa lotniczych” oznacza usługę między dwoma portami lotniczymi, wliczając międzylądowania przy użyciu tego samego samolotu i tego samego numeru lotu;
- d) „regularny okres” oznacza zarówno sezon letni jak i zimowy zgodnie z rozkładami przewoźników lotniczych;
- e) „wspólnotowy przewoźnik lotniczy” oznacza przewoźnika lotniczego z ważną licencją na prowadzenie działalności wydaną przez Państwo Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym⁵;
- f) „koordynowany port lotniczy” oznacza port lotniczy, na którym został wyznaczony koordynator w celu ułatwienia działalności przewoźników lotniczych działających lub zamierzających działać w tym porcie lotniczym;
- g) „całkowicie koordynowany port lotniczy” oznacza koordynowany port lotniczy, na którym, w celu lądowania lub startu, podczas okresu, w którym jest całkowicie koordynowane, niezbędne dla przewoźnika lotniczego jest posiadanie przydziału czasu na start lub lądowanie przydzielonego przez koordynatora;
- h) „system portów lotniczych” oznacza dwa lub więcej zgrupowane porty lotnicze i obsługujące to samo miasto lub aglomerację, jak wskazano w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2408/92.

Artykuł 3

Warunki koordynacji portu lotniczego

1. Państwo Członkowskie jest zobowiązane do wyznaczenia jakiegokolwiek tak koordynowanego portu lotniczego jedynie na mocy przepisów niniejszego artykułu.
2. Państwo Członkowskie może jednak przewidzieć każdy port lotniczy do wyznaczenia jako koordynowany, pod warunkiem, że są spełnione zasady przejrzystości, neutralności i niedyskryminacji.

---

⁵Dz.U. nr L 240 z 24.8.1992, str. 1.

3. (i) Jeżeli przewoźnicy lotniczy prowadzący ponad połowę działalności prowadzonej w porcie lotniczym i/lub władze portu lotniczego uważają przepustowość za niewystarczającą do aktualnej lub planowanej działalności w pewnych okresach lub
- (ii) jeżeli nowe podmioty napotykają poważne problemy podczas zapewnienia przydziałów czasu na start lub lądowanie lub
- (iii) jeżeli Państwo Członkowskie uzna to za niezbędne,

Państwo Członkowskie zapewnia, że w porcie lotniczym przeprowadzona zostaje jak najszybciej gruntowna analiza przepustowości, uwzględniając powszechnie uznane metody, w celu określenia możliwości krótkoterminowego wzrostu przepustowości przy użyciu zmian w infrastrukturze lub zmian operacyjnych, oraz w celu ustalenia ram czasowych przewidzianych na rozwiązanie problemów. Analiza jest okresowo uaktualniana. Zarówno analiza jak i metoda jej przeprowadzania zostaje udostępniona zainteresowanym stronom.

4. Jeżeli, po konsultacji z przewoźnikami lotniczymi korzystającymi regularnie z portu lotniczego, ich reprezentatywnymi organizacjami, władzami portu lotniczego, władzami kontroli ruchu lotniczego i organizacjami pasażerów, w przypadku gdy takie istnieją, analiza nie wskazuje możliwości krótkoterminowego rozwiązania poważnych problemów, Państwo Członkowskie zapewnia, że port lotniczy zostaje wyznaczony jako całkowicie koordynowany na okres występowania problemów z przepustowością.

5. Jeżeli przepustowość wystarczająca do spełnienia obecnych lub planowanych działań jest zapewniona w całkowicie koordynowanym porcie lotniczym, jego wyznaczenie jako całkowicie koordynowanego zostaje zniesione.

Artykuł 4

Koordinator

1. Państwo Członkowskie odpowiedzialne za port lotniczy koordynowany lub całkowicie koordynowany zapewnia wyznaczenie osoby fizycznej lub prawnej posiadającej szczegółową wiedzę na temat koordynacji planowania przewozów lotniczych, na koordynatora portu lotniczego po zasięgnięciu opinii przewoźników lotniczych regularnie korzystających z portu lotniczego, ich reprezentatywnymi organizacjami i władzami portu lotniczego. Ten sam koordynator może zostać wyznaczony na więcej niż jednym porcie lotniczym.

2. Państwo Członkowskie zapewnia, że koordynator wykonuje swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia w sposób niezależny.

3. Koordynator działa w poszanowaniu niniejszego rozporządzenia w sposób neutralny, niedyskryminacyjny i przejrzysty.

4. Koordynator uczestniczy w takich międzynarodowych konferencjach dotyczących regularnych przewozów lotniczych, na jakie zezwala prawo wspólnotowe.

5. Koordynator jest odpowiedzialny za przydziały czasu na start lub lądowanie.

6. Koordynator monitoruje wykorzystanie czasu na start lub lądowanie.

7. Jeżeli czas na start lub lądowanie jest przydzielony, koordynator, na wniosek i w odpowiednim czasie, udostępnia do wglądu wszystkim zainteresowanym stronom następujące informacje:

a) historyczne przydziały czasu na start lub lądowanie według linii lotniczych,

chronologicznie, w odniesieniu do wszystkich przewoźników w porcie lotniczym,

- b) wnioskowane przydziały czasu na start lub lądowanie (początkowe wnioski), według przewoźników lotniczych i chronologicznie w odniesieniu do wszystkich przewoźników lotniczych,
  - c) wszystkie przydziały czasu na start lub lądowanie, i zaległe wnioski o przydział czasu na start lub lądowanie, wymienione pojedynczo chronologicznie, według przewoźników lotniczych, w odniesieniu do wszystkich przewoźników lotniczych,
  - d) pozostały dostępny czas na start lub lądowanie,
  - e) wszystkie dane szczegółowe dotyczące kryteriów stosowanych w odniesieniu do przydziału.
8. Informacje w ust. 7 zostają udostępnione najpóźniej w czasie odpowiednich konferencji dotyczących planowania oraz, gdzie właściwe, podczas konferencji i później.

Artykuł 5

Komitet koordynacyjny

1. Państwo Członkowskie zapewnia, że w porcie lotniczym wyznaczonym jako całkowicie koordynowane powoływany jest komitet koordynacyjny w celu wsparcia, w charakterze doradczym, koordynatora określonego w art. 4. Udział w tym Komitecie jest otwarty przynajmniej dla przewoźników lotniczych i/lub ich reprezentatywnych organizacji regularnie korzystających z portu(-ów) lotniczego(-ych), władz danego portu(-ów) lotniczego(-ych) i przedstawicieli kontroli ruchu lotniczego. Ten sam komitet koordynacyjny może zostać wyznaczony na więcej niż jednym porcie lotniczym.

Do zadań komitetu koordynacyjnego należy, między innymi, doradztwo w sprawie:

- możliwości wzrostu przepustowości ustalonej zgodnie z art. 6,
- ulepszeń w warunkach ruchu panujących w danym porcie lotniczym,
- skarg dotyczących przydziałów czasu na start lub lądowanie, jak przewidziano w art. 8 ust. 7,
- metod monitoringu wykorzystania przydziałów czasu na start lub lądowanie,
- wytycznych do przydziałów czasu na start lub lądowanie, z uwzględnieniem warunków lokalnych,
- poważnych problemy nowych podmiotów, jak przewidziano w art. 10.

2. Ust. 1 może być stosowany w odniesieniu do portów lotniczych wyznaczonych jako koordynowane na mocy przepisów art. 3.

Artykuł 6

Przepustowość portu lotniczego

1. W porcie lotniczym, gdzie odbywa się przydział czasu na start lub lądowanie, właściwe organy ustalają przepustowość dostępną dla przydzielania przydziałów czasu na start lub lądowanie dwa razy do roku we współpracy z przedstawicielami kontroli ruchu lotniczego, organami celnymi i imigracyjnymi oraz przewoźnikami lotniczymi korzystającymi z portu lotniczego i/lub ich reprezentatywnymi organizacjami i koordynatorem portu lotniczego, zgodnie

z powszechnie uznanymi metodami. W przypadku gdy właściwym organem nie są władze portu lotniczego, zasięga się również ich opinii.

Wykonanie powyższego jest oparte na obiektywnej analizie możliwości przystosowania ruchu lotniczego, uwzględniając różne rodzaje ruchu w porcie lotniczym.

Wyniki wykonania powyższego zostają dostarczone koordynatorowi portu lotniczego w odpowiednim czasie przed początkowym przydziałem czasu na start lub lądowanie do celów konferencji dotyczących planowania.

2. Ust. 1 może być stosowany w odniesieniu do portów lotniczych wyznaczonych jako koordynowane na mocy przepisów art. 3.

Artykuł 7

Informacje dla koordynatora

Przewoźnicy lotniczy prowadzący lub zamierzający prowadzić działalność w porcie lotniczym koordynowanym lub całkowicie koordynowanym przedstawiają koordynatorowi istotne informacje, o które wnioskuje koordynator.

Artykuł 8

Proces przydziału czasu na start lub lądowanie

1. a) Z zastrzeżeniem przepisów art. 10, czas na start lub lądowanie, czas przydzielony przewoźnikowi lotniczemu, tak jak ustalił koordynator, uprawnia tego przewoźnika lotniczego do uzyskania tego samego czasu na start lub lądowanie w następnym odpowiednim okresie planowania.
  - b) W sytuacji, gdy wszystkie wnioski o czas na start lub lądowanie nie mogą zostać rozpatrzone w sposób zadowalający zainteresowanych przewoźników lotniczych, pierwszeństwo przyznaj się komercyjnym usługom lotniczym, w szczególności regularnym usługom i planowanym nieregularnym usługom.
  - c) Koordynator również uwzględnia dodatkowe reguły priorytetowe ustanowione przez branżę przewoźników lotniczych i, jeżeli to możliwe, dodatkowe wytyczne zalecane przez komitet koordynacyjny uwzględniające warunki lokalne, pod warunkiem, że takie wytyczne pozostają w poszanowaniu prawa wspólnotowego.
2. Jeżeli wnioskowany czasu na start lub lądowanie nie może zostać przydzielony, koordynator powiadamia wnioskującego przewoźnika lotniczego o odnośnych powodach i wskazuje najbliższy alternatywny czas na start lub lądowanie.
3. Koordynator, w każdym przypadku, podejmuje starania w celu przydzielenia ad hoc wnioskowanego czasu na start lub lądowanie w odniesieniu do wszystkich rodzajów lotnictwa, w tym lotnictwa ogólnego. W tym celu, dostępne przydziały czasu na start lub lądowanie znajdujące się w puli przydziałów, określonej w art. 10, ale jeszcze nie przydzielone, mogą zostać wykorzystane, tak jak zwolnione przydziały czasu na start lub lądowanie za krótkoterminowym powiadomieniem.
4. Przydziały czasu na start lub lądowanie mogą być swobodnie wymienione między przewoźnikami lotniczymi lub przeniesione przez przewoźnika lotniczego z jednej trasy lub rodzaju usług na inne, za obopólną zgodą lub w wyniku całkowitego lub częściowego przejęcia lub jednostronnie. Wszelkie takie wymiany lub przeniesienia są przejrzyste i podlegają potwierdzeniu wykonalności przez koordynatora, który stwierdza, że:
- a) działalność portu lotniczego nie zostałaby zakłócona;

- b) ograniczenia nałożone przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 9 są przestrzegane;
- c) zmiana użytkowania nie wchodzi w zakres art. 11.

5. Przydziały czasu na start lub lądowanie przydzielone nowym podmiotom świadczącym usługę między dwoma wspólnotowymi portami lotniczymi nie mogą zostać wymienione lub przeniesione między przewoźnikami lotniczymi lub przez przewoźnika lotniczego z jednej trasy na inną, jak przewidziano w ust. 4 przez okres dwóch sezonów.

6. Komisja może ustalić, po konsultacji z przewoźnikami lotniczymi, koordynatorami i władzami portu lotniczego, zalecane normy dla zautomatyzowanych systemów, które są wykorzystywane przez koordynatorów w celu zapewnienia właściwego wykonania art. 4 i 7.

7. W przypadku gdy pojawiają się skargi dotyczące przydzielania czasu na start lub lądowanie, komitet koordynacyjny rozważa sprawę i może przedstawić koordynatorowi propozycje w celu podjęcia próby rozwiązania problemów.

8. Jeżeli problemy nie mogą zostać rozwiązane po rozważeniu sprawy przez komitet koordynacyjny, dane Państwo Członkowskie może zapewnić mediację reprezentatywnej organizacji przewoźników lotniczych lub innej strony trzeciej.

Artykuł 9

Usługi regionalne

1. Państwo Członkowskie może zarezerwować niektóre przydziały czasu na start lub lądowanie w całkowicie koordynowanym porcie lotniczym dla regularnych usług krajowych:

- a) na trasie do portu lotniczego obsługującego na jego terytorium region peryferyjny lub rozwijający się, gdy każda taka trasa jest uważana za kluczową dla rozwoju gospodarczego regionu, na którym znajduje się port lotniczy, pod warunkiem, że:
  - (i) dane przydziały czasu na start lub lądowanie są wykorzystywane na trasie w czasie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
  - (ii) tylko jeden przewoźnik lotniczy prowadzi działalność na trasie;
  - (iii) żaden inny środek transportu nie może zapewnić odpowiednich usług;
  - (iv) rezerwacja przydziałów czasu na start lub lądowanie kończy się, jeżeli drugi przewoźnik lotniczy ustanawia regularne usługi krajowe na trasie z taką samą częstotliwością lotów jak pierwszy przewoźnik i obsługuje je przynajmniej przez sezon;
- b) na trasach, na których zostały nałożone zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych na mocy prawodawstwa wspólnotowego.

2. Procedury art. 4 ust. 1 lit. d) art. 4 ust. 1 (i) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92 stosuje się, jeżeli inny wspólnotowy przewoźnik lotniczy jest zainteresowany obsługą trasy i nie jest w stanie otrzymać przydziału czasu na start lub lądowanie w ciągu jednej godziny przed lub po czasie, o który wnioskował do koordynatora.

3. Państwo Członkowskie przekazuje Komisji wykaz tras, dla których przydziały czasu zostały w ten sposób zarezerwowane w całkowicie koordynowanym porcie lotniczym. Po raz pierwszy dokonuje się tego, w chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie. Komisja publikuje ogólny zarys danych tras w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* najpóźniej dwa miesiące po przekazaniu.

Artykuł 10

Pula przydziałów czasu na start lub lądowanie

1. W porcie lotniczym, gdzie odbywa się przydział czasu na start lub lądowanie, ustala się pulę przydziałów czasu na start lub lądowanie w odniesieniu do każdego koordynowanego okresu i zawiera nowoutworzone przydziały czasu na start lub lądowanie, niewykorzystane przydziały czasu na start lub lądowanie oraz przydziały czasu na start lub lądowanie, z których przewoźnik zrezygnował w trakcie lub na koniec sezonu lub, które w inny sposób stały się dostępne.

2. Każdy niewykorzystany czas na start lub lądowanie zostaje wycofany i umieszczony we właściwej puli przydziałów czasu na start lub lądowanie, chyba że niewykorzystanie może zostać uzasadnione na podstawie zakazu lotu określonego rodzaju samolotu lub zamknięcia portu lotniczego lub przestrzeni powietrznej lub w innym podobnym wyjątkowym przypadku.

3. Przydziały czasu na start lub lądowanie, które zostają przydzielone przewoźnikowi lotniczemu w celu świadczenia regularnych usług lub planowanych nieregularnych usług o szczególnej porze dnia i w tym samym dniu tygodnia w przyjętym okresie aż do jednego regularnego okresu, nie uprawnia tego przewoźnika lotniczego do tej samej serii przydziałów czasu na start lub lądowanie w następnym równoważnym okresie, chyba, że przewoźnik lotniczy może wykazać zgodnie z wymogami koordynatora, że były one obsługiwane, tak jak ustalił koordynator, przez przewoźnika lotniczego przez co najmniej 80% czasu w okresie, na który zostały przydzielone.

4. Przydziały czasu na start lub lądowanie przydzielone przewoźnikowi lotniczemu przed dniem 31 stycznia na następny sezon letni, lub przed dniem 31 sierpnia na następny sezon zimowy, ale które zwrócono do koordynatora w celu ponownego przydzielenia przed tymi datami, nie są uwzględniane do celów obliczeniowych.

5. Jeżeli nie można wykazać 80% wykorzystania serii przydziałów czasu na start lub lądowanie, wszystkie przydziały czasu na start lub lądowanie stanowiące tą serię są umieszczane w puli przydziałów czasu na start lub lądowanie, chyba że niewykorzystanie może być uzasadnione na podstawie jednego z następujących powodów:

- a) nieprzewidziany i nieuniknione przypadki poza kontrolą przewoźnika lotniczego prowadzące do, np.:
  - zakazu lotów określonego rodzaju samolotów zwykle używanych do danej usługi, lub
  - zamknięcia portu lotniczego lub przestrzeni powietrznej;
- b) problemy odnoszące się do rozpoczęcia nowych regularnych usług pasażerskich przy użyciu samolotu z mniej niż osiemdziesięcioma miejscami na trasie między regionalnym portem lotniczym i portem lotniczym koordynowanym oraz w przypadku gdy pojemność nie przekracza 30 000 miejsc rocznie, lub
- c) poważne straty finansowe dotyczące danego wspólnotowego przewoźnika lotniczego, wraz z przyznaniem, w rezultacie, tymczasowej licencji przez organy przyznające licencje do czasu reorganizacji finansowej przewoźnika lotniczego zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3407/92;
- d) przerwa w serii nieregularnych usług z powodu odwołań przez organizatorów wycieczek, w szczególności poza zwykłym okresem szczytowym, pod warunkiem, że całkowite wykorzystanie przydziałów czasu na start lub lądowanie nie spada poniżej 70%;

e) przerwa w serii usług z powodu działań zmierzających do zakłócenia tych usług, które praktycznie i/lub technicznie uniemożliwiają przewoźnikowi lotniczemu prowadzenie działalności w sposób planowany.

6. Jeżeli nowe podmioty mają wciąż poważne problemy, Państwo Członkowskie zapewnia zwołanie posiedzenia komitetu koordynacyjnego portu lotniczego. Celem posiedzenia jest zbadanie możliwości zaradzenia sytuacji. Komisja zostaje zaproszona na takie posiedzenie.

7. Bez uszczerbku dla art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2408/92, przydziały czasu na start lub lądowanie umieszczone w pulach zostają rozdzielone między przewoźników składających wnioski. 50% tych przydziałów czasu na start lub lądowanie zostają przyznane nowym podmiotom, chyba że wnioski nowych podmiotów nie przekraczają 50%.

8. Nowy podmiot, któremu oferuje się przydziały czasu na start lub lądowanie w ciągu dwóch godzin przed lub po czasie, o który wnioskował, ale który nie przyjął tej oferty, nie utrzymuje statusu nowego podmiotu.

Artykuł 11

Mechanizm ochronny

1. W przypadku gdy nie można znaleźć rozwiązania na mocy ust. 2 i uwzględniając, że konkurencja między danymi przewoźnikami lotniczymi powinna zostać niezakłócona, przewoźnik lotniczy nie ma możliwości korzystania z elastyczności przewidzianej w art. 8 ust. 4 do celów wprowadzenia jednego lub więcej dodatkowego połączenia na trasie między całkowicie koordynowanym portem lotniczym we Wspólnocie a portem lotniczym w innym Państwie Członkowskim, jeżeli inny wspólnotowy przewoźnik lotniczy, licencjonowany przez inne Państwo Członkowskie, nie jest w stanie, pomimo poważnych i stałych wysiłków, uzyskać przydziałów czasu na start lub lądowanie, które mogą być rozsądnie wykorzystywane w celu świadczenia jednego lub więcej dodatkowego połączenia na trasie w ciągu dwóch godzin przed lub po czasie, o który wnioskował do koordynatora.

Niniejszy przepis nie ma zastosowania, jeżeli przewoźnik lotniczy korzystający z elastyczności przewidzianej w art. 8 ust. 4 nie przekracza ilości połączeń innego przewoźnika lotniczego.

2. Uwzględniając, że konkurencja między danymi przewoźnikami lotniczymi powinna zostać niezakłócona, Państwa Członkowskie odpowiedzialne za całkowicie koordynowany port lotniczy określony w ust. 1 dąży do ułatwienia porozumienia między danymi przewoźnikami lotniczymi.

Alternatywnego rozwiązania problemu powinno się poszukiwać w sposób następujący:

- starając się zapewnić, że wniosek o przydziały czasu na start lub lądowanie przewoźnika lotniczego, licencjonowanego przez inne Państwo Członkowskie jest rozpatrzony,
- poprzez racjonalne korzystanie przez tego przewoźnika z elastyczności, przewidzianej w art. 8 ust. 4.

3. Dane Państwo Członkowskie może wystąpić z wnioskiem do Komisji o zbadanie stosowania niniejszego artykułu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia koordynatora przez przewoźnika lotniczego o swoim zamiarze skorzystania z elastyczności przewidzianej w art. 8 ust. 4.

Artykuł 12

Przepisy ogólne

1. W każdym przypadku gdy wydaje się, że państwo trzecie, w odniesieniu do przydziałów czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych,

- a) nie przyznaje wspólnotowym przewoźnikom lotniczym traktowania porównywalnego z traktowaniem przyznanym przez Państwa Członkowskie przewoźnikom lotniczym z tego państwa, lub
- b) *de facto* nie przyznaje wspólnotowym przewoźnikom lotniczym traktowania narodowego, lub
- c) przyznaje przewoźnikom lotniczym z innych państw trzecich bardziej korzystne traktowanie niż wspólnotowym przewoźnikom lotniczym,

mogą zostać podjęte odpowiednie działania w celu zaradzenia zaistniałej sytuacji w odniesieniu do danego portu lotniczego lub portów lotniczych, w tym całkowite lub częściowe zawieszenie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przewoźnika lotniczego z tego państwa trzeciego, zgodnie z prawem wspólnotowym.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich napotykanym poważnych trudnościach, prawnych lub faktycznych, przez wspólnotowych przewoźników lotniczych w uzyskiwaniu przydziałów czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych w państwach trzecich.

Artykuł 13

Sprawozdanie i współpraca

1. Komisja przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia trzy lata po jego wejściu w życie. Sprawozdanie to powinno zawierać, między innymi, następujące elementy:

- a) strukturę branży lotniczej;
- b) postęp dokonany przez branżę w ograniczaniu niewykorzystywania przydziałów czasu na start lub lądowanie;
- c) wielkość puli przydziałów czasu na start lub lądowanie, jak określono w art. 10 ust. 1, dla każdego sezonu w wybranych portach lotniczych;
- d) ilość negatywnie rozpatrzonych wniosków o przydziały czasu na start lub lądowanie dla każdego sezonu w wybranych portach lotniczych;
- e) liczba nowych podmiotów wnioskujących o przydziały czasu na start lub lądowanie dla każdego sezonu w wybranych portach lotniczych;
- f) wykorzystanie procedur spornych ustalonych zgodnie z warunkami art. 8.

2. Państwa Członkowskie i Komisja współpracują w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, szczególnie w odniesieniu do zbierania informacji do sprawozdania wspomnianego w ust. 1.

Artykuł 14

Rewizja

Rada decyduje o dalszym stosowaniu lub rewizji niniejszego rozporządzenia do dnia 1 lipca 1997 r., na podstawie wniosku Komisji przedstawionego najpóźniej do dnia 1 stycznia 1996 r.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzydziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 stycznia 1993 r.

W imieniu Rady

T. PEDERSEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2027/97

z dnia 9 października 1997 r.

w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 84 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189c Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) w ramach wspólnej polityki transportowej zachodzi konieczność poprawy poziomu bezpieczeństwa pasażerów uczestniczących w wypadkach lotniczych;
- 2) przepisy w sprawie odpowiedzialności z tytułu wypadku podlegają Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r. lub tej samej Konwencji zmienionej w Hadze w dniu 28 września 1955 r. oraz w Konwencji sporządzonej w Guadalajarze w dniu 18 września 1961 r., niezależnie który z tych dokumentów ma zastosowanie, a z których każdy jest określany tu jako „Konwencja Warszawska”; Konwencja Warszawska stosowana jest na całym świecie z korzyścią zarówno dla pasażerów, jak i przewoźników lotniczych;
- 3) według obecnych standardów ekonomicznych i społecznych granica określona do celów odpowiedzialności przez Konwencję Warszawską jest zbyt niska i często prowadzi do długotrwałych postępowań prawnych, które niszczą wizerunek transportu lotniczego; w wyniku tego Państwa Członkowskie w różnym stopniu zwiększyły granicę odpowiedzialności, doprowadzając zatem do różnych warunków przewozu na wewnętrznym rynku lotniczym;
- 4) Konwencja Warszawska dotyczy także transportu międzynarodowego; na wewnętrznym rynku lotniczym zaniechano rozróżnienia na transport krajowy i międzynarodowy; jest uzasadnione wprowadzenie takiego samego poziomu i charakteru odpowiedzialności, zarówno w transporcie krajowym, jak i międzynarodowym;
- 5) pełna analiza i rewizja Konwencji Warszawskiej jest poważnie opóźniona, a w długim okresie stanowiłaby na poziomie międzynarodowym bardziej jednolitą i bardziej stosowną reakcję na problem odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych; wysiłki w celu podniesienia granic odpowiedzialności określonych w Konwencji Warszawskiej powinny być kontynuowane w formie negocjacji na poziomie międzynarodowym;
- 6) stosownie do zasady subsydiarności, działanie na poziomie Wspólnoty jest pożądane

¹ Dz.U. C 104 z 10.04.1996, str. 18 oraz Dz.U. nr C 29 z 30.01.1997, str. 10.

² Dz.U. C 212 z 22.07.1996, str. 38.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 września 1996 r. (Dz.U. nr C 320 z 28.10.1996, str. 30), Wspólne Stanowisko Rady z dnia 24 lutego 1997 r. (Dz.U. nr C 123 z 21.04.1997, str. 89) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 maja 1997 r. (Dz.U. C 182 z 16.06.1997).

celem osiągnięcia harmonizacji w dziedzinie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego i może służyć jako wytyczna dla poprawy ochrony pasażerów w skali globalnej;

- 7) właściwe jest usunięcie wszelkich granic pieniężnych odpowiedzialności w rozumieniu art. 22 ust. 1 Konwencji Warszawskiej lub wszelkich innych limitów na mocy prawa lub umowy, zgodnie z obecnymi trendami na poziomie międzynarodowym;
- 8) aby nie dopuścić do sytuacji, w której ofiary wypadków nie otrzymają odszkodowania, wspólnotowi przewoźnicy lotniczy, w odniesieniu do wszelkich roszczeń wynikających ze śmierci, zranienia lub innego uszkodzenia ciała pasażera na mocy art. 17 Konwencji Warszawskiej, do określonego limitu nie powinni mieć możliwości uchylecia się od odpowiedzialności na mocy art. 20 ust. 1 Konwencji Warszawskiej;
- 9) wspólnotowi przewoźnicy lotniczy mogą zostać uwolnieni od zobowiązania w przypadkach przyczynienia się do powstania szkody przez zaniedbanie ze strony odnośnego pasażera;
- 10) zachodzi konieczność wyjaśnienia zobowiązań niniejszego rozporządzenia w świetle art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie licencjonowania przewoźników lotniczych⁴; wspólnotowi przewoźnicy lotniczy powinni być ubezpieczeni do pewnej granicy, określonej w niniejszym rozporządzeniu;
- 11) wspólnotowi przewoźnicy lotniczy winni być zawsze uprawnieni do roszczeń przeciwko stronom trzecim;
- 12) szybkie wypłaty zaliczkowe mogą znacząco pomóc rannym pasażerom lub osobom fizycznym, uprawnionym do odszkodowania, w pokryciu kosztów powstających natychmiast po wypadku lotniczym;
- 13) zasady, dotyczące charakteru i ograniczenia odpowiedzialności w przypadku śmierci, zranienia lub innego uszkodzenia ciała pasażera, stanowią element warunków przewozu w umowach transportu lotniczego, zawieranych między przewoźnikiem i pasażerem; celem ograniczenia ryzyka zakłócenia konkurencji, przewoźnicy z państw trzecich powinni odpowiednio informować pasażerów o swoich warunkach przewozu;
- 14) jest rzeczą właściwą i konieczną, by limity pieniężne, określone w niniejszym rozporządzeniu, uległy rewizji w celu uwzględnienia rozwoju gospodarczego oraz rozwoju stosunków na forum międzynarodowym;
- 15) Międzynarodowa Organizacja Lotnictwa Cywilnego (ICAO) jest obecnie zaangażowana w rewizję Konwencji Warszawskiej; działania tymczasowe Wspólnoty wzbogacą ochronę pasażerów w oczekiwaniu na wynik tej rewizji; Komisja winna dokonać rewizji niniejszego rozporządzenia możliwie najszybciej po zakończeniu rewizji przez ICAO,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa zobowiązania wspólnotowych przewoźników lotniczych w odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu wypadku i szkód poniesionych przez pasażerów w wyniku śmierci lub zranienia pasażera lub wszelkiego innego uszkodzenia ciała pasażera, jeśli wypadek, który spowodował tę szkodę, miał miejsce na pokładzie statku powietrznego lub w trakcie jakichkolwiek operacji związanych z wejściem lub zejściem z pokładu.

Niniejsze rozporządzenie wyjaśnia również niektóre wymogi ubezpieczenia dla wspólnotowych przewoźników lotniczych.

---

⁴ Dz.U. L 240 z 24.08.1992, str. 1.

Niniejsze rozporządzenie określa ponadto niektóre wymogi lub informacje, które powinny być zagwarantowane przez przewoźników lotniczych utworzonych poza Wspólnotą, którzy wykonują loty do, z lub wewnątrz Wspólnoty.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia:
  - a) „przewoźnik lotniczy” oznacza przedsiębiorstwo transportu lotniczego z ważną licencją eksploatacyjną;
  - b) „wspólnotowy przewoźnik lotniczy” oznacza przewoźnika lotniczego z ważną licencją eksploatacyjną, udzieloną przez Państwo Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2407/92;
  - c) „osoba uprawniona do odszkodowania” oznacza pasażera lub jakąkolwiek osobę uprawnioną do występowania z roszczeniem w imieniu tego pasażera, stosownie do właściwych przepisów prawnych;
  - d) „ecu” oznacza jednostkę rozliczeniową wykorzystywaną przy sporządzaniu ogólnych budżetów Wspólnot Europejskich stosownie do art. 207 i 209 Traktatu;
  - e) „SDR” oznacza Specjalne Prawo Ciągnięcia, zgodnie z jego definicją określoną przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy;
  - f) „Konwencja Warszawska” oznacza Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie w dniu 12 października 1929 r. z jej późniejszymi zmianami uzgodnionymi w Hadze w dniu 28 września 1955 r. oraz Konwencję dodatkową do Konwencji Warszawskiej, sporządzoną w Guadalajarze w dniu 18 września 1961 r. - niezależnie, który z tych dokumentów ma zastosowanie do umowy przewozu pasażera, łącznie z wszelkimi instrumentami międzynarodowymi, które uzupełniają i są z nią związane, a które obowiązują.
2. Pojęcia, zawarte w niniejszym rozporządzeniu, których definicji nie podano w ust. 1, są równoważne pojęciom użytym w Konwencji Warszawskiej.

Artykuł 3

1.
  - a) Odpowiedzialność wspólnotowego przewoźnika lotniczego z tytułu strat poniesionych w wyniku śmierci, zranienia lub jakiegokolwiek innego uszkodzenia ciała pasażera z tytułu wypadku nie jest przedmiotem żadnych ograniczeń finansowych niezależnie od tego, czy zostały one określone na mocy prawa, konwencji lub umowy.
  - b) Zobowiązanie do ubezpieczenia określone w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2407/92 rozumie się jako wymóg, aby wspólnotowy przewoźnik lotniczy zawarł umowę ubezpieczenia do wysokości granicy odpowiedzialności wymaganej na mocy ust. 2, a następnie do rozsądnego poziomu.
2. W przypadku wszelkich szkód do sumy, stanowiącej w ecu odpowiednik 100 000 SDR, wspólnotowy przewoźnik lotniczy nie wyłącza ani nie ogranicza swojej odpowiedzialności dowodząc, że on i jego agencja podjęli wszelkie niezbędne kroki w celu uniknięcia szkody lub, że podjęcie takich kroków było przez niego lub przez nich niemożliwe.
3. Niezależnie od przepisów ust. 2, jeżeli wspólnotowy przewoźnik lotniczy udowodni, że szkoda została spowodowana lub do powstania szkody przyczyniło się zaniechanie zranionego lub zmarłego pasażera, przewoźnik może zostać zwolniony w części lub w całości ze swojej

odpowiedzialności stosownie do właściwych przepisów prawnych.

Artykuł 4

W przypadku śmierci, zranienia lub jakiegokolwiek innego uszkodzenia ciała pasażera w wyniku wypadku, żaden zapis niniejszego rozporządzenia

- a) nie oznacza, że wspólnotowy przewoźnik lotniczy jest jedyną stroną zobowiązaną do zapłaty odszkodowania; lub
- b) nie ogranicza jakichkolwiek praw wspólnotowego przewoźnika lotniczego do występowania o udział lub rekompensatę od jakiegokolwiek innej strony, stosownie do właściwych przepisów prawnych.

Artykuł 5

1. Wspólnotowy przewoźnik lotniczy bezzwłocznie, a w żadnym wypadku nie później niż piętnaście dni po ustaleniu tożsamości osoby fizycznej uprawnionej do odszkodowania, wypłaca zaliczkowo takie środki, które mogą być wymagane w celu pokrycia natychmiastowych potrzeb ekonomicznych w stopniu proporcjonalnym do cierpień, na jakie została narażona.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, w przypadku śmierci płatność zaliczkowa nie będzie mniejsza, niż wyrażona w ecu równowartość 15 000 SDR na pasażera.

3. Zaliczka nie stanowi przyznanie się do odpowiedzialności i może zostać zbilansowana przez wszelkie kolejne wypłacane kwoty na podstawie odpowiedzialności wspólnotowego przewoźnika lotniczego, ale nie podlega ona zwrotowi z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 3 ust. 3 lub w okolicznościach, gdzie później dowiedziono, że osoba, która otrzymała płatność zaliczkową, spowodowała lub przyczyniła się powstania szkody przez zaniedbanie lub nie była osobą uprawnioną do odszkodowania.

Artykuł 6

1. Przepisy zawarte w art. 3 i 5 zawarte są w warunkach przewozowych wspólnotowego przewoźnika lotniczego.

2. Wystarczające informacje na temat przepisów, zawartych w art. 3 i 5, dostępne są, na żądanie, pasażerom w biurach agentów wspólnotowych przewoźników lotniczych, biurach podróży oraz miejscach odprawy i punktach sprzedaży. Dokument w postaci biletu lub jego ekwiwalent zawiera streszczenie wymogów w prostym, zrozumiałym języku.

3. Przewoźnicy lotniczy, utworzeni poza Wspólnotą, prowadzący loty do, z i wewnątrz Wspólnoty, którzy nie stosują przepisów, określonych w art. 3 i 5, będą wyraźnie i jasno informować o tym swoich pasażerów w momencie zakupu biletu u agentów przewoźnika, w biurach podróży lub miejscach odpraw ulokowanych na terytorium Państwa Członkowskiego. Przewoźnicy lotniczy przeکاżą pasażerom formularz określający ich warunki. Fakt, że na bilecie lub jego ekwiwalencie wskazana jest jedynie granica odpowiedzialności, nie stanowi wystarczającej informacji.

Artykuł 7

Nie później niż w dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja sporządzi sprawozdanie ze stosowania rozporządzenia, które uwzględni między innymi rozwój sytuacji ekonomicznej oraz rozwój na forum międzynarodowym. Takiemu sprawozdaniu mogą towarzyszyć propozycje zmian niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w rok po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 9 października 1997 r.

W imieniu Rady

M. DELVAUX – STEHRES

Przewodniczący